

VTRIVSQVE SEXVS.

tidiani casus ad eorum statum concernentes

Pontificum, Sacr. Conc. Trid. Dogmatibus, Eminentissimorumq; Cardinalium, Sacrarum Congregationum, etiam recentioribus Decretis, Decisionibus, methodica, & Alphabetica serie enodantur, illustrantur, relucunt, & iuxta modernum vsum accomodantur.

siaſtico, & Seculari verſantibus apprime neceſſarium, & utile.

Indicibus Materiarum, ac Rerum Memorabilium perbellè exornata.

Typis, & expensis Domini Maccarani

ILLVSTRISSIMO VIRO
cunctarum virtutum cumulo
MATTHIAE CASANATAE
SVPREMI COLLATERALIS CONSILII
REGENTI DIGNISSIMO,
ANNONAEQ; HVIVS CIVITATIS NEAPOLIS
PRAEFECTO VIGILANTISSIMO.

IOANNES MARIA NOVARIUS I.C. LUCANUS F.P.

Ræstantissimos inter Ciues, quibus olim
Orbis Regina gloriabatur maiorem Cato-
nem habuisse, & existimasse comperimus,
cum tria in illo elucere potissimè aspicerē-
tur, erat siquidē summus Orator, summus
Senator, summus deniq; Imperator. Cedat tamen ætati
nostre vetustas, & emulā habere Neapolim Roma ho-
die cognoscat, Te namq; inter tot variarū dignitatum
Heroes (præclarissime Domine) fruitur, quo satis su-
perq; gloriatur, alium ab illo eminentissimum I.C. in
sublimiori Senatu peroptimum Senatorem, vigilantis-
simum tandē cunctorum læto consensu Annonæ Præ-
fectum acclamatum, quemq; solum pro omnibus suis
ornamentis, non secus ac Cornelia Graccos suos reli-

§ 2 quis

quis totius Orbis regionibus ostentare meritò potest. Hinc exoritur, vt Magnates tibi deferuire, te colere, laudibusq; extollere connitentur, quid mirum igitur, si ipse inter Leones musca pariter accedam, debitumq; reddā honorem, id namque tua pietas, tua eximia doctrina, morum venustas, & originis nobilitas exposcūt; At quia tantarū qualitatum splendor, quantum oculos immensa luce perstringit, tantum bona spe animū erigit, & confirmat, fieri enim nequit, vt quem reliquæ virtutes propè diuinum effingunt, singularis benignitas non reddat humanissimum; Inde hoc qualecumque non tam ingenij pensum, quàm obsequij pignus Tibi addico. Vale.

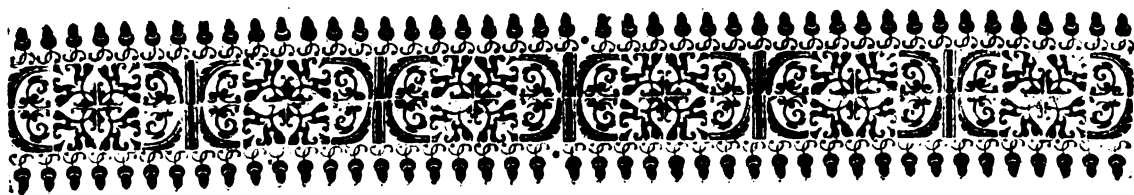
A V T H O R BENEVOLO LECTORI.

EN modo post multos ad tui commodum (humanissime Lector) diuulgatos proprii ingenij fetus, tibi pariter prodit LVCERNA REGVLARIVM, quod opus, (prout & alia) tuo gustui esse accepta mihi persuadeo, non inquam nunc tibi minus debere profiteor, quam per prius debebam. Cetera & fortasse maiora, & grauiora (vita comite Deo Optimo Maximo fauente) recipies, interim hos gusta sapores, & vale.

CHARISSIMO LECTORI BIBLIOPOLA.

Quamuis tardè sto quidem promissis (beneuole Lector) credebam inquam duobus iam elapsis annis hanc LVCERNAM doctissimi Authoris iam diù noti ad tui commodum promulgare, sed papiri penuria, aliaq; impedimenta meum hoc propositum detinuere, iam tandem LVCERNA lucem affert, & ardet, & ad instar Solis indensissima cęcarum nubium obscuritate diù latentis clarissimos radios diffundit, illa vttere, & quam citius à tanti Authoris ingenio meliora, & pretiosiora expecta, & Vale.

D. HYACINTI DE LEIVA

I N Z O I L V M

Carmen.

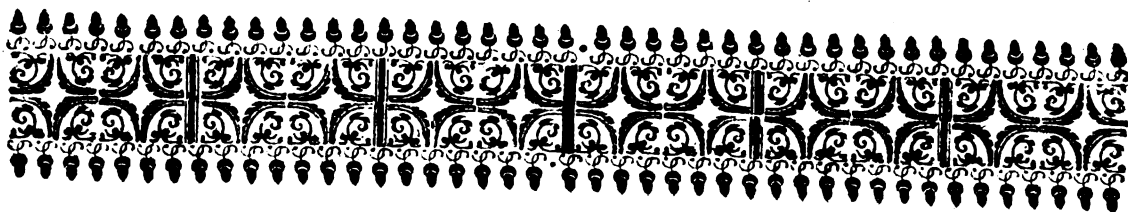
Hortulus hic gratos , cui non spirabit odores
Naribus auersis fœtida quæque probet .

*Nec Momum , nec Mimum hodiè timet ,
Nam Adolefcens alia scribendo non timuit ,
Quid nunc si Iuuenis ?
Si senex utique Papinianus erit .*

PERIL.

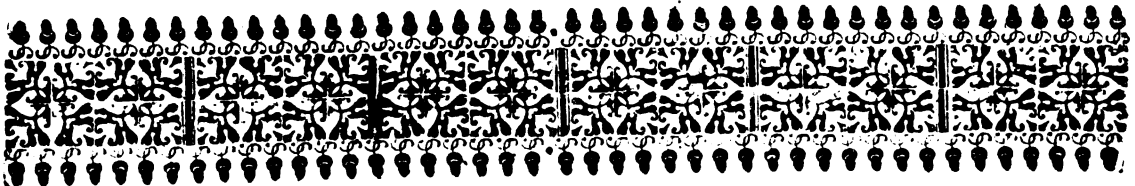
PERILLVSTRI D. AVTHORI.

Franciscus Bilotta V. I. D. e Castro Monardo
Prouinciæ Calabriae Ultra.

F Lorea cælestes excurrunt, prata volucres
Innectunt studio dulcia, Nectar, Apes.
Ha tenui iugem carpentes ore liquorem,
Expellunt gnauum mellis ab Arce, Pecus
Has vigilans legum nimia, iurisq; peritus
NOVARIUS seruat sedulitate, duces.
Phæbeos spatiat agros ad Palladis ingens
Ascendit Culmen, Pieridumq; lares.
Vtile decerpit opus, quod Ritibus urget
Casareo libris profugat Orbe malum
His congesta notis, Populis lugentibus, effert
Effugium miseris: Auxiliumq; Bonis
Hinc penitus deiecta cadit mens sedita; Cupido
Impia, tolluntur, quæ nocuere, faces.
• Aequi surgit amor, cæco percitus ab Antro:
Religio fulget, legis, & ordo patet.
Curia nulla cadet: fugiunt hinc crimina; cætus
Inuenient veram, quæ fuit ante fidem.
Tristia sæcla nefas solers, quod nostra retundit,
Exiliunt scriptis his radiata nouis.

FRAN.

FRANCESCO BILOTTA

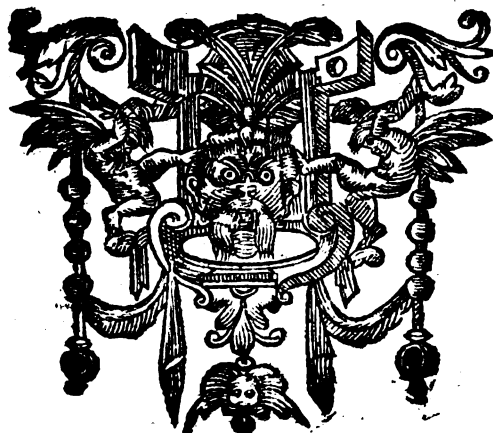
Al benegno Lettore.

VN Sol gouerna senza pari il Mondo,
E rende alla Sorella il suo splendore,
Le Stelle da lui prendono il colore,
Le tenebre discaccia, e manda al fondo.

L'uccel, che si conosce moribondo,
Raduna i legni per brugiarsi il core,
E viue senz' equali, ò genitore
More, e risorge col viso giocondo.

Così un NOVARIO con la penna insegna
Le Pontificie, e le Cesarie leggi
Di Pontefici, e Rè sua lingua è degna;

Se ne i Digesti, e Codice vaneggi
Il nostro Autore con Stella benegna
Non t'incresc' abbracciar, studia, e correggi.

CEN:

C E N S V R A

Illustrissimi, & Reuerendissimi

D. A L O Y S I I R I C C I I

E P I S C O P I V I C I E Q V E N S I S

Pro Metropolitana Archiepiscopali
Neapolitana Curia .

O Missis nugis (iuxta morem) substantialia tantum adeò eleganter, & ingeniosè cuncta practicabilia in materia Regularium vtriusque sexus D. IO. MARIA NOVARIVS hoc in Opere perstrinxit, vt nulli alio vltius peruagandi locus relinquatur, libenter nè dum legi, sed & perlegi illud, insuperque examinaui, & quia nihil censura dignum aspexi, imò valdè profiguum publicoq; comodo necessarium intueor, Typis inoffenso pede nè dum dari posse, sed & debere mihi persuadeo.

Aloysius Riccius Episc. Vici Equensis .

Idem affirmo

Ioseph Giannettasius Canonicus Deputatus .

I M P R I M A T V R .

Felix Tamburellus Vicarius Generalis .

ILLVSTRISSIMO, ET ECCELLENTISSIMO SIGNORE.

IL Dottor Gio. Maria Nouario dice à V. E. come vuole ristampare con alcune Additioni li Trattati *de Priuilegijs miserabilium personarum, & incertorum, & male ablatorum*, la *Lucerna Regularium*, & il terzo Tomo *de Grauaminibus Vassallorum*; supplica V.E. resti seruita commettere la reuisione di quelle, acciò possa ottenere il Regio Imprimatur, & l'hauerà à gratia vt Deus &c.

Mag. V.I.D. Io. Baptista de Thoro videat, referat in scriptis Suae Excellentiae.

Brancia Regens.

Prouisum per Suam Excellentiam Neapoli die 26. Martij 1637.

De Giorno.

ILLVSTRISSE, ET ECCELLENTISSE DOMINE.

Percuntau di Ordine Vestrae Excellentiae vtilissimos Tractatus nempe *De Priuilegijs miserabilium personarum*, atque Tractatum *de male Ablatis*, nonnullis Additionibus illustratos & *Lucernam Regularium* editos per solertissimum Virum *Io. Mariam Nouarium I.C. Lucanum*, in quibus nil reperi, quin oppugnari possit iuri publico, ac bonis moribus: quo circa arbitror iustissime eos imprimi posse, pro communi vtilitate Iuris professorum, sic annuente Vestra Excellentia, cui ex debito in totum me comendo, & praecor incolumem Te Deum seruaturum. Datum Neapoli ex edibus nostris die 1. Aprilis 1637.

Vestrae Excellentiae
Obsequentissimus Seruus

Io. Baptista de Thoro I.C. Neap.

Visa supradicta Relatione IMPRIMATUR.

Tapia R. Brancia R. Zufia R. Casanate R.

Prouisum per Suam Excellentiam Neapoli die 3. Iulij 1637.

De Giorno.

ELENCHVS MATERIARVM.

De quibus hoc in Opere.

A

A Bbas.
Abbatia.
Abbatissa.
Absolutio.
Abusus.
Administratores.
Aetas.
Agnus Dei.
Alienatio.
Allocutio.
Altare.
Annus.
Apostata.
Appellatio.
Approbatio.

B

B Aculus.
Baldachinum.
Beguina.
Benedicere, & Benedictio.

C

C Antus.
Apsa.
Capuccini.
Cappuccium.
Camaldulenses.
Campana.
Candela.
Canonici Regulares.
Carcer.
Carmelita.
Chartusiani.
Cassinenses.
Casus reservati.
Causa Religionum.
Celebrans.
Cella.
Chorus.

Cistercienses.
Claustra.
Claustales.
Clausura.
Clavis.
Clerici.
Conceptio B. Virginis.
Confessarius.
Confessionalia.
Confessiones.
Collocutoria.
Confraternitas.
Consecratio.
Conseruatores.
Conuersa.
Conuertita.
Cruciata.
Cruz.
Cura Animarum.
Custos.

D

D Ecima.
Defunctus.
Delinquens.
Dimissoria.
Discalceata.
Dispensare.
Dispositio bonorum.
Donatio.
Dos.

E

E Ducatio.
Eiecti à Religione.
Ejicere.
Electio.
Electio confirmanda.
Electores, siue Eligentes.
Elemosina.
Episcopus.

Episcopus quoad Regulares
Eremita.
Eucharistia.
Examen, & Examinare.
Examinatores.
Excommunicare.
Exemptio.
Exploratio.

F

F Amiliares.
Fauor.
Festus.
Fidei professio.
Fratres.

G

G Abella.
Generalis, & Generalatus.
Guardianus.

H

H Abitus.
Heresis.
Hymnus.
Hora Canonica.
Horti.
Hospitalia, & Hospites.

I

I Eiunia.
Iesuita.
Iesuitissa.
Illegitimus.
Immunitas.
Impressio librorum.
Incorrigibilis.
Indulgentia.
Interdicta.
Iubileum.

L Lectio.

Licen.

Elenchus Materiarum.

Licentia.

Limina.

Littera.

M

M *Agnus Magister.*

Mantellatum.

Matrimonium.

Matutinum.

Mendicantes.

Milites.

Minister.

Missa.

Mitra.

Monachi.

Monasteria.

Monetarij.

Moniales.

Mozzetta.

N

N *Otarius.*

Novitij.

Nullitas.

O

O *Bedientia.*

Oblationes.

Oblati.

Officium.

Oleum sanctum.

Oliuetani.

Oracula viua vocis.

Orationes 40. Horarum.

Ordo.

P

P *Atrini.*

Paupertas.

Planeta.

Pontificalia.

Possidere.

Pœnitentiarij.

Præcedentia.

Præceptorie.

Prædicare.

Prædicatores.

Pralati.

Præpositi.

Præsentia.

Præsidentes.

Præiilegia.

Processiones.

Procurator.

Procuratio.

Prophanatio.

Profectio.

Propina.

Proprietas.

Q

Q *Uaria.*

Quæstuarij.

R

R *Eceptatio.*

Recessus à Mona-

sterijs.

Reclamare.

Rekursus.

Refectarium.

Regula.

Religio noua.

Reliquia.

Renunciatio.

Residere.

S

S *Acerdos.*

Acristia.

Sedes Abbatialis.

Seminarium.

Sepultura.

Siluestrini.

Simonia.

Sodomia.

Sollicitantes.

Sorores.

Spolia.

Stabilia.

Stola.

Successio.

Suspensus.

T

T *Abella.*

Tertiarij.

Testamentum.

Testis.

Transactio.

Translatio.

Tutela.

V

V *Aletudinarium.*

Vasa.

Velum.

Velare.

Vicarius.

Vidua.

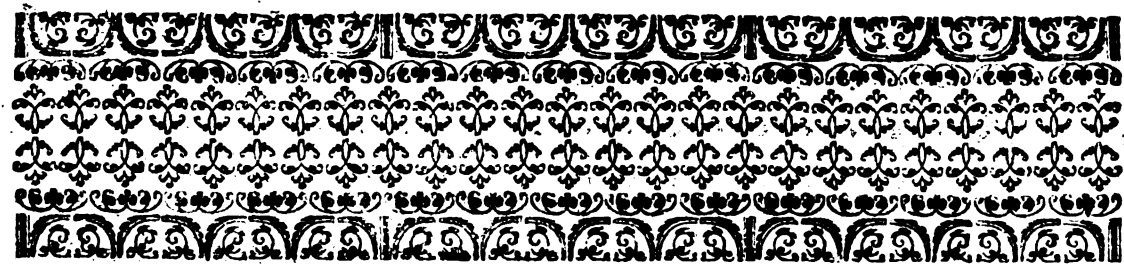
Visitare.

Visitatores.

Votum.

Vox.

Finis Elenchi Materiarum.

IO. MARIAE NOVARI

I. C. L. V. C. A. N. I

LVCERNA REGVLARIVM

VTRIVSQUE SEXVS,

Practicabiliores, & magis quotidianos casus ad
eorum statum concernentes metho-
dicè continens.

A B B A S.

S V M M A R I V M.

1. **A**bbas potest inuito Episcopo reuocare ad Monasteriū religiosos animarum curam exercentes.
2. Abbas regularis, Rector Parrochia tenetur ire ad Synodum Diocesana.
3. Abbas non expeditis literis Apostolicis tenetur abstinere ab administratione Monasterij.
4. Abbas cū vsu Mitre, & Baculi potest assistere in degradatione Clericorū.
5. Abbas ducens vitam regularem, non tenetur reddere rationes Episcopo.
6. Abbas regularis habens iurisdictionem criminalem in Clericos saeculares, non comprehenditur sub decreto Sac. Conc. Trid. cap. 20. sess. 24.
7. Abbas debet curare, quod in Monasterio adsit Lector sacrae scripturae, necnon Hebraicam, & Latinam linguam docentes, num. 8.

9. Abbas potest habere sedem.
10. Abbas coram Episcopo ordinario loci sedere tenetur.
11. Abbas in Monasterio cuncta exercere potest.
12. Abbas quando priuatur in criminibus notorijs.
13. Abbas vnius Monasterij non potest in alio praesse eodem tempore, secus si vnum ab alio dependeret, & numer. 14.
15. Abbas quando auditur pro monaco in capitalibus.
16. Abbas celebrans, debet habere suos Ministros.
17. Abbas quando potest benedicere paramenta, remissive.
18. Abbas an possit conferre ordines.
19. Abbas quando potest vti Baculo.
20. Abbas quando possit vti Mitra.
21. Abbas quando Baldachino vti possit.
22. Abbas quando habet Pontificalium usum.
23. Abbas an utatur Mozzetta.

A Abbas

1

BBAS potest inuito Episcopo reuocare absolutè ad Monasterium Religiosos animarum curam in Ecclesijs ipsis Monasterijs vnitis exer-

centes; verum quando iterum ad talem animarum curam subeundâ designantur, denuò ab Episcopo examinandi, & approbâdi veniunt; ita *Sacr. Congregat. Eminentissimorum Cardinalium Sacr. Concil. Interpretum in vna Cameracen. 24. Ianuarij de anno 1632.*

2

Abbas regularis Parochiæ Rector tenetur ire ad Synodum Diocesana, ita decisum à Sacra Eminentissimorum Cardinalium Congregatione referunt *Leo in thesaur. fori Ecclesiastici cap. 9. num. 13. par. 1. & Tamburin. nouiter in speciali tract. de iure Abbat. disput. 24. quæst. 3. num. 5. tom. 2.*

3

Abbas literis Apostolicis non expeditis à Monasterij administratione se abstinere tenetur, cum ingerere se nequeat, vt prouisum est vigore *Bulle Iulij II. in anno 1505. incipit Romani.*

4

Abbas vsum Mitræ, & Baculi habens in locum Episcopi Clericorum degradationi assistere potest, vt in *Concil. Trid. sess. 13. cap. 4. & adde Suarez de censur. tom. 5. disputat. 30. sect. 1. num. 20. Aldret. de relig. discipl. tuend. cap. 17. num. 15. lib. 2. Megal. in promptuar. Theolog. moral. in verb. Abbas num. 8.*

5

Abbas vitam regularem ducens, non obligatur rationes reddere Episcopo, vt Sacram Eminentissimorum Cardinalium Congregatione determinasse fatetur, *Armendar. in addit. ad recopilat. leg. Nauarr. l. 7. de Episc. num. 79. tit. 18. lib. 1. vbi idem respectu Præpositorum, & Abbatissarum ex voto ipsiusmet Congregationis confirmat.*

6

Abbas regularis habet iurisdic-
tio-

nem criminalem in clericos etiam sæculares non comprehenditur sub decreto *Sacr. Concil. Trident. cap. 20. vers. ad hac, sess. 24. de reform. vt declarauit Sacra Congregatio eiusdem Eminentissimorum Cardinaliū Interpretum in anno 1579. sub die 5. Februarij.*

7

Abbas in Monasterio vbi commodè fieri potest, debet curare, vt adsit Lector sacræ Scripturæ, & in casu negligentie ab Episcopo opportunis remedijs compelli valet iuxta decretū *Sacr. Concil. Trident. sess. 5. de reform. cap. 1. vers. in Monasterijs quoque monachorum, Fusc. de visit. cap. 15. nu. 73. lib. 2. Barbos. de potest. Episc. alleg. 56. n. 16. par. 3. Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 3. num. 16. vbi decisū dicit etiam respectu Carthusianorum strictioris clausuræ, cui decreto satisfacere Abbates per lectionē Theologiæ scholasticæ, vel moralis, testatur*

8

Megal. par. 2. lib. 2. c. 27. n. 14. autumans in suo promptuar. in verb. Abbas n. 20. ex Bulla Pauli V. edita in anno 1610. inuigilare debere, vt in omnibus studijs instituantur Doctores, & Magistri Hebraicam, Græcam, & Latinam linguam docentes, & in maioribus quoque Arabicam, & vt his linguarū lectionibus scholares assignentur, qui illis assiduam nauent operam.

9

Abbas potest habere sedem, sed illa non debet esse fixa, & permanens propè Altare ad instar Episcopalis, cū duobus tamen gradibus, sed absq; suppedaneo, *Sacr. Congreg. Rituum. 29. Ianuarij 1628. Gauant. in man. Episc. in verbo Abbas num. 4.*

10

Abbas coram Episcopo loci ordinario sedere tenetur in loco suæ iurisdictionis, aut propè Episcopum à sinistris in Sede Camerali absque ornatu, & gradu, vel ex alia parte in conspectu Episcopi in loco inferiori cum gradu palmi dimidium non excedente, ita determinauit *Sacr. Rituum Congregat. in anno 1617. sub die 18.*

Martij

*Martij in una Aquilana, & ita Ga-
uant in Manual. Episcop. in verb. Ab-
bas num. 5. Barbof. de iure Ecclesiast.
vniuersal. lib. 1. cap. 17. tit. de Abbat.
sub num. 111.*

11 Abbas hodiernis temporibus ferè
Summorum Pontificum concessione,
quamuis benedictionem non accepe-
rit, potest in Monasterio, ad quod de-
stinatus fuit exercere cuncta, & in-
signia deferre, vt respectu Congrega-
tionis Sanctæ Iustinae de Padua con-
cessisse Eugenium IV. fatetur Rodriq. in
collect. Bullar. Apostolicar. pro regular.
bulla 11. dicti Pontificis, & Iulium II.
idem concessisse ordini Oliuerano, pa-
tet in libro Congregationis privilegio-
rum eiusdem fol. 76. & Pium V. idem
elargitum fuisse Abbatibus Canonico-
rum regularium, legitur in libro pri-
uilegiorum fol. 542.

12 Abbas etiam in criminibus noto-
rijs non priuatur, nisi ei prius fuerint
concessæ defensiones, ita cautum est
in Bulla Leonis 10. incip. *Et si*, emana-
ta in anno 1514.

13 Abbas vnius Monasterij nõ potest
eodem tempore in altero præesse in
eadem dignitate, & eo ipso, quod no-
uo Monasterio præfigitur, & dignita-
tem acceptat, definit esse talis primi
Monasterij, cap. final. de relig. domib.
cap. vnum Abbatem 21. quæst. 1. Conc.
Trident. sess. 24. cap. 17. & sess. 25. de
regular. cap. 7. vers. duobus.

14 Cessat tamen prohibitio, vbi vnum
Monasterium ab alio dependeret, vt
vigore cap. fin. 25. q. 2. probat Tam-
burr. in tract. de iur. Abbat. tom. 1. di-
sp. 5. quæst. 24. nu. 3. vel si illa vni-
ta, & connexa essent, cap. fin. de priuil.
in 6. cap. cum in singula, de præbend. in
6. Megal. in prompt. theolog. in verbo
Abbas num. 3.

15 Abbas pro monaco in causis capi-
talibus minimè auditur, nisi monaco
in carcere constituto, ita prouisum
est vigore Bullæ Iulij III. incip. *Fide*,
quæ fuit promulgata in anno 1510.

16 Abbas habens vsum Mitrae, & Ba-
culi dum sollempniter celebrat, suos
ministros habere debet, videlicet
Diaconum, & Subdiaconum, vt Epi-
stolam, & Euangelium canere possint,
necnon Cappellanum cum pluuiiali ad
ad librum assistentem, & aliquos cle-
ricos, & ministros cum cotta, non au-
tem potest habere duos Diaconos as-
sistentes, sicut Episcopus quando ce-
lebrat, ita Sacra Congregatio Rituum
in una Firmana 28. Ianuarij 1606.
Barbof. de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 17.
sub num. 111. vbi pariter biretum nigro
sub mitra vti posse, ex eiusdem Con-
gregationis elogio enunciat.

17 Abbas quando possit benedicere
paramenta, & similis, vide in verb. be-
nedicere.

18 Abbas ordines conferre an possit,
vide in verb. pendo.

19 Abbas quando Baculo vti possit,
vide in verb. Baculus.

20 Abbas quando Mitra vti possit, vi-
de in verb. Mitra.

21 Abbas quando Baldachino vti pos-
sit, vide in verb. Baldachinum.

22 Abbas quando Pontificalium vsum
habeat, vide in verb. Pontificalia.

23 Abbas an vtatur Mozzetta, vide
in verb. Mozzetta.

ABBATIA.

SVMMARIVM.

1 Abbatia data in commendam, cum
primum vacauerit, debet prouideri
regulari probata vite.

2 Abbatiam solus Summus Pontifex
confert.

3 Electio in Abbatem alterius Religio-
nis est nulla, amplius vt num. 4.

5 Abbas quando efficitur exemptus a
residentia.

1 Abbatia, quæ data in commendam,
cum primum vacauerit, debet
prouideri Regulari probatæ vitæ, & in

A 2 pro-

- prouisione eius qualitas exprimenda est, alias prouisio erit subreptitia, Sac. Concil. Trident. sess. 23. cap. 21. de regular. meminit *Leius in exam. Episc. lib. 6. cap. 17. tit. de Abbatibus exemptis num. 1.*
- 2 Abbatia à nullo præter Summum Pontificem potest conferri, nisi expressè professis iuxta Canones; vt censuit Sacram Congregationem sub die 12. Decembris 1585. refert *Gonzalez in reg. 8. cancell. de altern. glos. 8. n. 78. non sine Barbof. de iur. ecclesiast. uniuers. lib. 1. tit. de Abbatib. cap. 17. n. 32. annuatim expresse debere euentu in ea Religione, in qua assumitur, taliter vt Religiosi eligatur in Abbatem alterius Religionis, electio sit nulla, ad text. in clem. 1. de elect. Azor. instit. moral. lib. 12. cap. 13. quest. 11. Laiman. canon. quest. de Prælat. elect. quest. 192. respons. 1. Traphuath de iur. Abbat. disp. 5. quest. 1. Romani. de uor. variar. lucubrat. tom. 1. tit. 4. c. 16. num. 127. etiam si dignus minimè reperiretur in illa Religione, qui posset eligi, Suarez de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 3. num. 11. & ad ornatum vide Concil. Tridentin. sess. 25. de regular. cap. 21.*
- 5 Abbatia quando cura, & conuentu caret, Abbas efficitur exemptus à residentia, nec ad illam cogi potest; vt ex mente declarationis Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregationis probant *Armendariz in addis. ad recapit. leg. Nauarra l. 2. §. 2. num. 179. tit. 23. lib. 2. Garcia in tract. de benefic. cap. 2. num. 179. par. 3. sicq; viget hodierna praxis.*

ABBATISSA.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 Monialis vidua nō potest creari Abbatissa nisi cum licentia Sedis Apostolicæ.
- 2 Abbatissa debet esse uirgo.

- 3 Abbatissa si post electionem fuerit corrupta, priuatur.
- 4 Doctrina Sanchez in summa cap. 5. num. 22 lib. 5. tom. 2 reprobatur.
- 5 Aetas Abbatissa debet esse quadraginta annorum, & octo professionis, nec Episcopus potest dispensare, num. 6.
- 7 Abbatissa non potest excedere triennium in suo officio, & vide num. 8.
- 9 Abbatissa potest minori tempore triennij assumi ad tale officium, & mutari.
- 10 Illegitima monialis nequit esse Abbatissa absque dispensatione, & vide ut num. 11.
- 12 Abbatissa noua non debet in Ecclesia Episcopali deduci, vt benedicatur.

- 1 Abbatissa non potest creari monialis vidua, nisi præcedente speciali Sedis Apostolicæ, vel Sacræ Congregationis licentia, vt Sacra Congregat. Episcoporum & Regular. censuit in vna Cassan. 29. Ianuarij 1585. & alias fuisse per eandem determinatum sub die 15. Iulij 1616. fatentur modernissimè *Gauanti in man. Episc. verb. monialium officiales num. 6. Castellin. de elect. cap. 17. Lixana in summa quest. regul. cap. 26. num. 5. & hanc partem probarūt Mirand. in manuali Prælat. quest. 7. art. 6. Lauer. var. lucubrat. tit. 4. cap. 24. nu. 10. Homobon. de statu relig. par. 5. cap. 24.*
- 2 Cuius conclusionis ratio redditur, nam Abbatissa electio debet fieri de virgine, alias electio esset nulla, vt post antiquiores probant *Fræc. Marc. decis. 1254. part. 1. pluribusq; relatis Barbof. de potest. Episcop. allegat. 100. num. 14. part. 3. & nouissimè Vrselius in conclus. legal. in verb. Abbatissa electio, conclus. 3. num. 1. dicens num. 5. quod si Abbatissa postquā fuerit electa diabolico spiritu inducitur corrupti se permiserit, eò ipso erit priuata, nisi dispensatione obtinuerit ab Episcopo si corruptio esset secreta, vel à Papa si esset notoria.*

3 Vnde non est audiendus Sanchez in summa cap. 5. num. 22. lib. 5. tom. 2. dicēs: ad Abbatissę officiū non requiri virginitatem, nisi vbi mos esset impartienti Abbatissis benedictionem specialem, virginum propriā, seu consecrationem.

Nisi velles inherere opinioni Suarez afferentis probabilem esse hanc theoricam, si inesset pro ea cōsuetudo cui standum esse fatetur, tom. 4. de relig. lib. 2. cap. 6. num. 16.

5 Abbatissa debet habere quadraginta ætatis annos, & octo professionis expressę in laudabili vita, quod si in eodem Monasterio talis non reperitur, sitque inconueniens de alio adducere, debet excedere trigessimū annum, & quinque professionis, vide Sac. Concil. Trident. sess. 25. cap. 7. de reformat. regular. & ita declarasse Sacram Congregationem eiusdem Cōcilij fatetur Roder. in compend. qq. regular. in verb. Abbatissa, resolut. 2. n. 5. Vrsell. in conclus. legal. concl. 3. nu. 17. Megal. nouitèr in promptuar. theolog. in verb. Abbatissa num. 3. Nosq; latius disseruimus in Iure Pontificio nouo, concl. 2. de elect. & concl. 1. de stat. vbi ex decisione Sacrę Congregationis probauimus non licere Episcopo in hoc dispensare, quod vltra ibi allegatos ex recentioribus prosequuntur Vrsell. in conclus. legal. in verb. Abbatissa concl. 3. num. 16. Gauant. in manual. Episcop. in verb. Abbatissa num. 6. qui etiam de Sacrę Congregationis decisione meminit Illustriss. Episc. Ricc. decis. Curie Archiep. Neap. 309. nu. 9. part. 4. & in praxi fer. Ecclesiast. resolut. 57. part. 4. vbi Nos allegat.

7 Abbatissa nō potest excedere triennium in suo officio, nam perpetuatio ei est prohibita in nostra Italia, ita quod expleto suo triennio, nō est eligibilis denuō ad idem officium absq; Sedis Apostolicę, aut Sacrę Congregationis licētia, vt decisum in Sacra Cōgregatione Rituum, modernè fa-

tetur Aldan. in compend. canonicarum resolutionū tit. 11. nu. 4. lib. 2. Verum exacto triennio postquam regere desierit, iterum eligi poterit seruata forma Concilij Tridentini, & Bullę Gregorij XIII. quę incip. Exposcit, vt fuisse Nos probauimus in praxi noui Iuris Pontificij concl. 3. de elect. & recēter Canonicus Nouarius frater in summa Bullar. tit. Abbatissa.

Quam quidē Bullam esse in viridi obseruātia respectu omnium monialium etiam Hierosolymitanorū censuisse Sac. Congreg. Episcop. & Regular. sub die 22. Maij 1604. authenticè reperio, quę in Vlisbonen. de Odiuellas 19. Aprilis 1619. nō prohibuit, pōsse ad idem officiū promoueri sororem antecedentis Abbatissę in cōtrarium nō existente ordinis Constitutione.

9 At minori tempore triennij posse ad tale officium assumi, & quotannis mutari, decisum à Sacra Congregatione in vna Arianen. fatetur Canonicus Nouarius frater in summa Bullarj, in tit. Abbatissa sub nu. 4. vbi alia ad materiam coaceruat.

10 Abbatissa esse non potest monialis illegitima absque dispēsatione Apostolica, & electio aliter de illa facta, nulla reputatur attento iure communi circumscriptis Religionum priuilegijs, vt declarauit Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum in anno 1630. die 27. Aprilis, & hanc opinionem tutantur præceteris Santarel. var. resol. quęst. 40. n. 7. Paris de resign. benef. quęst. 12. n. 11. lib. 3. Suarez de relig. tom. 5. disput. 50. num. 15. sect. 5. Sayr. de censur. cap. 11. sub num. 3. lib. 6. Sanchez in summa lib. 5. cap. 5. à nu. 19. Bellert. disquisit. clerical. part. 1. tit. de discipl. clerical. S. 3. num. Homobon. de stat. relig. c. 24. part. 1. Castol. in tract. de elect. cap. 17. num. 5.

Qua nouissima decretatione stante nō poterit practicari altera, per quam

in anno 1592. fuit determinatum ex illegitimo Thoro natam nō excludi, quo minus Abbatissa eligi valeat, de qua testatur *Gauant. in man. Episcop. in verbo monialium officiales num. 7. Lanor. variar. lucubrat. tit. 4. cap. 24. num. 38. & modernè Lezana in sum. quest. regul. cap. 26. de Abbatissis monialium num. 6.*

Sed nō reticeam dicere, quod post recitatas supradictas vtrasq; opiniones *Anton. Diana resol. moral. par. 3. tract. 2. de dub. regular. resol. 101. in fine, ex Rodriq. & Portel.* quos secum vehit notandum existimat, vt etiam inhærendo primæ sententiæ, liceat Prælati dictarum monialium in hac illegitimitate dispensare.

- 12 Abbatissa noua non debet in Episcopali Ecclesia deduci, vt benedictionem accipiat, ita declarauit *Sacra Congregatio in vna Cotornen. 28. Augusti 1615.* sicque in effectu Praxi quotidie obseruat.

ABSOLVTIO.

S V M M A B I V M.

- 1 Absolutio ab hæresi non potest impartiri à Prælati regularibus suis subditis.
- 2 Absolutio ab hæresi est reservata Sedi Apostolicæ.
- 3 Absolutio in nulla casu Bulla Cæne potest impartiri à Prælati regularibus.
- 4 Absolutio reservata Episcopis, non potest dari à Regularibus suis pœnitentibus.
- 5 Facultas absoluendi à casibus Sedis Apostolicæ reservatis alicui cōcessa, non comprehendit casus reservatos Episcopo, vel Prælato religioso.
- 6 Regulares cuiuscumque ordinis non possunt absolvere à casibus Bullæ Cæne, vel Episcopis reservatis.
- 7 Prælati regulares debent delegare in suos subditos ordinariam potestatem

tem absoluendi à peccatis.

- 8 Religiosi non tenentur confiteri sua peccata etiam reservata suis Prælati.
- 9 Confessarij Regularium possunt absolvere pœnitentes pro vna vice tantū, quamvis Superior licentiam dare noluerit.
- 10 Superior negans facultatem Confessario absoluendi pœnitentem, potest iste celebrare, & vide num. 11.
- 12 Subditus timēs suo Prælato confiteri, cum actu contritionis communicari potest.
- 13 Grauia incommoda excusant quem à confessione.
- 14 Confessor potest absolvere directè à peccatis non reservatis, & indirectè à peccatis non reservatis, declarare num. 15.
- 16 Absoluens à casibus Episcopo reservatis, incidit in excommunicationem, quod non procedit in Regulare, num. 17.
- 18 Regularis excōmunicatus nequit absolui per procuratorem.
- 19 Religiosus Religionis Iesus absolui nequit etiam virtute Iubilei sine Superioris licentia.

1 Absolutio ab hæresi hodiè minime potest impartiri à Prælati Regularibus suis subditis, vt declaratum nouissimè per *Sacram Eminētissimorum Cardinalium Congregationem* sub die 17. Nouembris 1628. fatetur *Diana resol. moral. par. 1. tract. de absolut. ab hæresi, resol. 6. circa fin.* vbi post discussum articulū, & adductas rationes annuit amplius de hoc non esse dubitandum stante præfata declaratione, & in adiuvamen reportat *Megal. conf. 21. num. 6. & Nos in praxi Iuris noui Pontificij conclus. 3. num. 10. & latè Nouarius frater in summa Bullar. tit. hæresis.*

- 2 Patet enim vigore Bullæ Cæne absolutionem ab hæresi esse Sedi Apostolicæ reservatam, mortis calu tantum

tum excepto, maximè stante generalitate verborum dictæ Bullæ, hoc nouissimo tempore Sanctissimi Domini Nostri Urbani VIII. ibi: *A prædictis sententijs nullus per alium, quàm per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo cõstitutus &c. absolui possit etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis ordinum Mendicantium, ac militariũ Regularibus &c. in genere, & in specie concessorum, & inuocatorum, ac concedendorum, & innouandorum.*

Quarè meritò modernus Lezana in sũma quest. regular. tit. de obligat. & facultat. Prælator. regular. cap. 18. num. 38. hanc agnoscendo veram opinionem existimauit nullo modo ab hoc hæresis crimine, nec ab vlllo casu in Bulla Cænæ absolutionem impartiri posse à Prælati regularibus, nulla priuilegiorũ habita ratione vti renocatorum adducit pro tali sententia Io. de la Cruz de voto obedientia, dubio 14. asserens sibi nõ placere, quod aliqui volunt in contrarium, Peirinis in priuil. Minor. const. 4. Sixti IV. S. 5. à num. 10.

4 Absolutio à casibus Episcopis reseruatis non potest impartiri à Regularibus suis poenitentibus in vim priuilegiorum Rosarij, nisi priuilegia talem tribuant facultatem, aut sint ob-
tenta, vel confirmata post Concil. Tridentin. sess. 14. cap. 7. de casib. reseruatis. prout sic declarasse Sacram Eminentiſſimorum Cardinalium Congregationem, probat Garc. in tract. de benef. cap. 2. num. 286. par. 3. tom. 1.

5 Absoluendi à casibus Sedi Apostolicæ reseruatis concessa facultas, non comprehendit casus, quos Episcopus, & Prælati religiosus cum suis subditis regularibus reseruauit, nisi de his fieret specialis mentio, Sac. Congr. Concil. teste Garc. d. cap. 2. num. 286. par. 3. de benef. tom. 1.

6 Absolvere quemquam à casibus in

Bulla Cænæ, aut Ordinarij loci reseruatis, nõ possunt Regulares cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & instituti etiam necessario exorimendi tam citra, quàm extra Italiam in vim priuilegiorum, aut confirmationem huiusmodi, quos, vel hætenus obtinuerunt, vel deinceps fortè obtinebunt; at si secus egerint absolutiones nullæ, ac irritæ erunt; ab alijs vero casibus, & censuris Sedi Apostolicæ reseruatis, siquidem Regulares habent à Sede Apostolica absoluendi facultatem, illa extra Italiam minimè sublata fuit, Sac. Congregat. negotijs Episcop. & Regular. præposita sub die 17. Nouembris 1628.

7 Absoluendi ordinariam potestatem quam habent Prælati Regulares in eorum subditos à peccatis debent delegare etiam respectu casu reseruatorum, vt patet ex decreto Clementis VIII. de casibus reseruatis, & probant Suarez de relig. tract. 8. cap. 15. lib. 2. & Lezana in quest. regular. tit. de obligat. & priuileg. Prælator. cap. 18. num. 29. vbi quod non tenentur Religiosi confiteri sua peccata etiam reseruata suis Prælati subiungens ex memorato Clemētis decreto, vt si huiusmodi Regularium Confessarijs casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice poenitentes Regulares etiam nõ ob-
tenta à Superiore facultate absolueri; si verò cõtingat non vna vice, sed pluribus Religiosum cadere in casum reseruatum, & Confessario petenti facultatem absoluendi ab illo Superior
10 neget, Religiosus autem cogatur celebrare, vel communicare, dicendum est, quod si tunc solum timer Religiosus confiteri suum peccatum Prælati propter ruborem, verecundiam, vel aliquod incommodum simile, tunc tenetur ipsi confiteri antequam celebret, vel communicet, quia huiusmodi
11 di difficultates non sunt sufficientes ad

- ad deobligandum Religiosum à præcepto diuino confessionis, cū sint par-
- 12 uī momēti; quando verò timet subditus Prælato suo cōfiteri, quia veretur aliquod damnum multum grauē, verbi gratia fractionem sigilli, infamiam apud alios, vel aliud huiusmodi, tunc potest habito actu contritionis communicare, vel celebrare, non confitendo tale peccatum suo Superiori, quia
- 13 graua ista incomoda excusant illum à obligatione confitendi; si tamen habuerit alia peccata non reſeruata, & alteri Confessori idoneo tenetur
- 14 confiteri, à quo absoluitur directè à peccatis non reſeruatis, & indirectè ab eo, quod propter iustam causam non tenetur Superiori confiteri, quāuis illi sit reſeruatum, cum onere tamen illud confitendi postea, cuicumque habuerit authoritatem illud directè absoluendi; quod pariter credit facere posse, etiam si non habeat alia peccata nō reſeruata, nisi solum alias confessas, & scilicet de nouo confitendo, *Tolet. lib. 3. summa cap. 13. num. 8. Suarez tom. 4. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 19. quos reportat idem Lezana loco citato in fine, quem pariter videas cap. 19. num. 37.*
- 16 Absoluens à casibus Episcopo reſeruatis sine prætextu alicuius priuilegij, quamuis incurrat excommunicationis labem, & alias poenas decreti *Clem. VIII. attenta opinione Floron. in tract. de casib. reſeruatis. cap. 5. num. 27. part. 1. Homobon. in exam. eccles. tract. 5. cap. 4. quæst. 22. part. 1. addo nouitèr Meroll. in theolog. moral. disp. 1. cap. 3. dist. 4. num. 575.*
- 17 Tamen supradicti duo affirmāt iuxta aliud decretum eiusdem Summi Pontificis euadere poenas prælibati decreti Regularem absoluentē à casu reſeruato in Religione, sicque recenset *Diana reſolut. moral. par. 3. tract. 4. de Sacrament. reſolut. 73. vers. notandum, quem adeas pariter tract. 2. de dub. Regular. part. 3. reſol. 13.*

- 18 Absolui per Procuratorem nō potest Regularis excommunicatus, nam id non licere ex decreto sacrosanctæ Congregationis sãcti Officij tempore *Clementis VIII. emanato, probat Zerol. in praxi Episcop. in verb. absolutio part. 2. & recentissimè Loret. de Franch. Episc. Capritan. in controu. inter Episc. & Reg. q. 17. pag. mibi 332.*
- 19 Absolui nequit Religiosus sanctæ Religionis Iesus, sine Superioris licentia etiam facultate Iubilæi, vt declarauit *Gregor. XIII. de anno 1575. q. i id non extendit ad participantes eiusdem Religionis priuilegia, meminit Henric. in summa lib. 7. de Indulg. cap. 22. §. 4. in glos. lis. C. & modernè reportat Megal. in promptuar. theolog. in verb. absolutio à peccatis num. 2.*

A B V S V S.

S V M M A R I V M.

- 1 Ministri Generales Ordinis Fratrum Minorum in visitatione abusus tollere possunt.
- 2 Abusus quid sit.

1 **A**busus quicumque in visitatione possunt tolli à Ministris Generalibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, & bonæ cōsuetudines, ac laudabiles diuinum cultum, disciplinamq; regularem ad instar excidisse reperiuntur, ita congruis modis sunt restituendæ, ita nouissimè extat sancitum ex *Bulla Gregorij XV. incip. Dilecte Fili edita 27. Septembris de anno 1622. Pontificatus sui anno secundo.*

- 2 Abusus est, vt Prior, vel alius Superior Monasterij, licet habeat iurisdictionem temporalem, & spirituale, faciat ante se deferri crucem Archiepiscoporum more, & proinde tollendus est ita declarauit *Sacr. Congr. Rituum in Corropolitana nullius de anno 1606 sub die 4. Martij.*

ADMI-

ADMINISTRATORES.

S V M M A R I V M.

- 1 Administratores bonorum temporalium Monialium ab Ordinarijs deputari minimè debent.
- 2 Administratores Monasteriorum non tenentur reddere rationes Ordinario.
- 3 Episcopus potest amouere Administratores rerum Monialium.

1 Administratores bonorum temporalium Monialium particulares Religiosi cuiuscumque gradus, & præheminentiae, quamuis Monasteriorum Superiores essent, minimè deputari valent ab Ordinarijs, nec Regularibus etiam in eorū generalibus Capitulis, vt determinatum à Sacra Congregatione Eminentissimorum Cardinalium recenset modernè Sellius in select. canon. cap. 20. num. 3.

2 Administratores Monasteriorum Ordinario de illis reddere rationes minimè teneri, & adstringi posse, declaratum per Sacram Concilij Interpretum Eminentissimorum Cardinalium Congregationem, fatetur Armandus in Addis. ad recopil. leg. Nauarra tit. 18. l. 7. num. 78. lib. 1. vbi alia pariter coaceruat in hac redditionis rationum materia, & diuersas eiusdem Congregationis adducit declarationes.

3 Administratores rerum ad Monialium Regularibus subiectarum Monasteria pertinentia, vt amoueantur, conceditur Episcopo rationabili existente causa, quam Superioribus Regularibus significare minimè obligatur, eosdemq; admonere, ijsque Superioribus id agere recusantibus, poterit Episcopus tales remouere ad eius libitum, quoties necesse reputauerit esse, ita quidem declarauit Sacra Congregatio ad indagationem Bullæ Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs, cuius declarationis verba

ad vngue transcribit Barbof. post tractatu de potest. Episc. in moderna edit. Lugdunens. fol. meo 6. circa fin. col. 1. & in princip. 2.

Æ T A S.

S V M M A R I V M.

- 1 Professio vt sit legitimè facta, requirit ætatem decimifexti anni completi.
- 2 Ætas quadraginta, vel in subsidium triginta annorum requiritur in Abbatissa.
- 3 Ætas nulla requiritur in Administratoribus Monasteriorum monialium, & num. 4.
- 5 Ætas triginta annorum completorū requiritur ad Generalatum, Abbatiam, Prouincialatū, & cæteros iurisdictionem quasi Episcopalem habentes.
- 6 Ætas viginti quinque annorum requiritur ad Prioratum, Præposituram, Rectoratum, & Guardianatū.
- 7 Ætas vigintiduum annorum requiritur in Definitoratu.

1 Ætas decimifexti anni completi requiritur ad finem, vt quis in Religionē profiteri legitimè valeat, Sac. Concil. Trid. sess. 26. cap. 15. de regular. de quo cum satis fuso calamo edisseruerim in praxi noui Iuris Pontificij concl. 9. sub rubr. de ætate, amplius non insisto, modernè Megak in promptuar. theolog. moral. in ver. ætas, recenter Lezan. in compend. qq. regul. cap. 2. num. 10. vbi quod huiusmodi ætas professionis computanda est à die natiuitatis extra vterum, quia communis vsus sic se habet Sanchez in summa cap. 35. num. 4. lib. 4. & ita reperio declaratum à Sacra Congregatione sub die 4. Decembris 1627. per quam fuit determinatum: ætatem incipere à die natiuitatis, & non à die Baptismi.

2 Ætas quadraginta annorum, vel in sub-

subsidium triginta requiritur, si primæ ætatis in Monasterio nō reperiatur monialis eligenda in Abbatissam, *Sacr. Concil. Trident. sess. 25. cap. 7. de reform. regul.* de cuius materia vide, quæ plena manu exarauimus in nostro *Iure Pontif. nouo concl. 1. de ætate.*

3 Aetas nulla reperitur determinata, quoad Ministros, Administratores, & Officiales Monasteriorum monialiū,
4 sed qui morum grauitate, virtutumq; ornamentis, ceterisq; honestis qualitatibus sunt imbuti, eligi debent, ita declarauit quidem *Sacra Eminentissimorum Congregatio Episcoporum, & Regularium in anno 1593. in una. Castri Maris.*

5 Aetas triginta annorū completorū requiritur ad Generalatū, Abbatiam, Prouincialatū, ceterosq; iurisdictione quasi Episcopali gaudentes; ad Prioratum vero, Præposituram, Rectoratum, & Guardianatum ætas viginti quinque annorum est necessaria, sed ad Definitoratum ætas vigintiduorū annorum desideratur; ita declarauit *Sacra Congregatio, & fuscè post ceteros probat Episc. Riccius in praxi fori Eccles. resol. 56. part. 4.*

AGNVS DEI.

S V M M A R I V M.

1 Agni Dei benedicti à Regularibus deaurari, & depingi nequeunt.

1 Agni Dei à Papa benedicti minime à Regularibus tam masculis, quam foeminis sub excommunicationis poena ipso facto incurrenda, depingi, infici, minio notari, vel deaurari possunt, aut quidquam aliud super illis induci, nec venales præponi, aut teneri valēt, sed albi, & mundi decenter, ac reuerenter ab omnibus haberi, deferri, & custodiri debent, ita mandante *Bulla Gregorij XIII. edita in anno 1572. incip. Omni*, de cuius

materia præ cæteris *Bonacin. de excommun. particular. extra Bullā Cæne disp. 2. punct. 29. quest. 2. Sanchez in summa lib. 2. cap. 34. tom. 1. modernè Megal. in promptuar. theolog. moral. in verbo Agnus Dei, Schort. in select. summor. Pontific. Constitut. theoretem. 330.*

ALIENATIO.

S V M M A R I V M.

- 1 Alienatio bonorum Regularium est prohibita, nisi cum licentia Summi Pontificis, siue Sacre Congregationis Concilij.
- 2 Alienatio bonorum Theatinorum potest fieri inconsulta Sacra Congregatione.
- 3 Alienatio rerum Regularium pro solutione aris alieni fieri minime potest.
- 4 Alienatio stabilium pro fabrica Monasterij fieri nequit.
- 5 Alienatio stabilium Regularium, ut ematur census fieri nequit.
- 6 Alienatio bonorum Regularium, quæ habent onus annexum, si contingit fieri cum alijs bonis stabilibus, debent fieri cum eodem onere.

1 Alienatio bonorum Regularium non obstantibus quibuscumq; priuilegijs hodiè est prohibita, nisi accedente Summi Pontificis, siue Congregationis Concilij licentia, vigore decreti lati de mandato Sanctissimi Domini Nostri *Vrbani Papæ VIII.* quod per extensum habes in nostro nouo *Iure Pontificio concl. 2. de alien. rer. Eccles.* vbi plura reperies coadunata ad eius ornatum vide ibi, nec pigebit, & vide *Lezanam in compend. quest. Regular. cap. 10.* vbi nonnulla cumulat, & meminit quoq; de dicto decreto, quod pariter recentissime exornat *Canon. Nouar. frater in summa Bullar. in tit. de alienat. rerum Regular.*

gular. vbi num. 12. & seq. refert iudicatum à Sacra Congregatione super talibus bonis non posse accipi pecuniam ad cambium, vel mutuo cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis.

2 Alienatio bonorum Clericorum Theatinorum potest fieri inconſulta Sacra Congregatione, vt eadem declarauit poſt promulgationem antecitati decreti ſub quo non contineri talem Religionem determinauit, vt patet in *Bullis recētior. pag. mihi 139. & apud Nouar. fratrem d. ſit. de alien. bonor. Regular. num. 19.*

3 Alienatio census Regularium pro ſolutione aris alieni fieri minimè poſt, *Sacra Congregatio. Episcoporum, & Regularium* ita determinauit 19. Aprilis 1619. teſtatur *Gauant. in manual. Episcopor. in verb. alienatio rerū Eccleſiaſticarum num. 40.*

4 Alienatio ſtabiliū pro fabrica Monasterij fieri nō poſt à Regularibus, eadē *Sacr. Congreg. 13. Martij 1619. apud eundem loc. cit. num. 38.*

5 Alienatio ſtabilium, vt ematur census, eſt prohibita Regularibus, eadem *Sacr. Congreg. ibidem apud eundem num. 39.*

6 Alienatio bonorum Regularium, quæ habent onus annexum miſſarum in perpetuum, ſi contingat fieri in alia ſtabilia cum eiſdē oneris repetitione, & annexione, conuerti debēt ſub poena interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, ipſo facto incurrendi; ſic inquā *Eminentiffimorum Interpretum Cōgregatio Cōcilij* determinauit in anno 1625 die 21. Iunij.

ALLOCUTIO.

SVMMARIVM.

1 Allocutio cum monialibus, qualiter ſit permiſſa Regularibus.

2 Decretum Sacr. Congr. Eminentiffimorum in hac materia reportatur.

1 **A**llocutio cum monialibus, licet per prius erat prohibita Regularibus niſi ex licentia *Sacræ Congregationis*, ex decreto eiſdem *Sacræ Congregationis Regularium* ex mandato expreſſo viux vocis oraculo facto per *Sixtum V. de anno 1590.*

Tamen hodie per *Sacram Congregationem Concilij* de mandato S.D.N. *Vrbani Papæ VIII.* poſt fieri præcedente licentia Episcoporum locorū Ordinariorū, ſeruatis tamen certis regulis, & cōditionibus ibi expreſſis, vt latius habes in eiſ tenore, q ſequitur.

2 Cum alias in anno 1590. per *Sacrā Cardinalium negotijs Regulariū Præſectorum Congregationem* de mandato *felic. record. Sixti Papæ V. circa acceſſum Regularium cuiuſcumq; Ordinis ad monialium Monasteria* fuerit decretum, quod nulli Religioſo cuiuſcumque Ordinis, gradus, qualitatſ, & dignitatſ exiſtat Superiore, cui domus cura incūbit *Viſitatore, vel Viſitatoribus, Confeſſarioq; Ordinario, extraordinario*, cum ad tempus deputabitur, dumtaxat exceptis liceat abſque licentia expreſſa eiſdem *Sacræ Congregationis* accedere ad Monasteria, ſeu domus quarumeunque monialium, vel ſororum, ſiue ſui, ſiue alterius cuiuſuis Ordinis ad colloquendū, ſiue tractandū cum eiſ, quod ſi aliquando mandato ſui Superioris aliquos Religioſos ad prædicandum Verbum Dei, vel ad celebrandas miſſas in ipſarum monialium, ſeu ſororum Eccleſijs, ſiue Oratorijs exterioribus, ſiue extra clauſtra exiſtentibus mitti contingerit, nè dicti Religioſi ullo quaſito colore moniales ſorores, aut qualibet aliam perſonam, intra clauſurā degentem alloqui poſſint ſub pœnis priuationis officiorum, ac vocis actiue, & paſſiue ipſo facto incurrent, alijsque eiſdem *Sacræ Congregationis* ab initio fuerintq; poſt modum declarati etiam Equites Sancti Ioannis Hieroſolymitani ſub eodem decreto comprehendſ, & quaſcunque
contra

contrafacientes ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sacra Congregatione absolui, & rehabilitari nō posse amplissimi eiusdem Sacre Congregationis Patres Decreta huiusmodi inuiolanda, & inuiolabiliter obseruanda statuerūt. Verum quia experientia oompertum est interdictum ad pias, & rationabiles causas, easque ita ferente causa repentinās, ut ab eadem Sacra Congregationis licentiā expectari summæ in commodum, vel inuile sit Regularibus supra dictis colloquendi cum monialibus sibi attinentibus necessitatem obuenire factū verbo cum Sanctissimo D. N. Urbano VIII. & de Sanctitatis suæ expresso ordine, & mandato facultatem tribuerunt in posterum locorum Ordinarijs, ut quatenus opus sit visum fuerit in Domino expedire licentiam concedere possunt per quatuor vices ad summum quolibet anno, cuiusq; Regulari, ut moniales sibi in primo, & secundo tantum consanguinitatis gradu consunctas conuenire, & alloqui possit, id vero non aliter, quā seruata ad unguem infra scripta, ut id nullo modo liceat diebus festiuis, aut in Aduentu Quadragesima feria sexta Sabato, & vigilia prædictaq; licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio ad quem spectat eam concedere consignetur Confessario Ordinario Monasterij, qui penes se retinere debeat is, quæ associet, & præsens sit, & auscultatrices de more non autem aliæ assistant, prædictaq; licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur in librisq; Cancellariæ eiusdem Ordinarij per plures vices, vel in ulteriori gradu coniunctis, aut aliter, quam seruata forma supradicta licentias concesserint, vel permiserint, sciāt se intentionis Sanctiss. D. N. & Sacre Congreg. transgressores iudiciumq; reformident, Regulares autem pœnis in supradicto decreto contentis, ac si nullam licentiam obtinuisent eo ipso senouerint esse addictos, & arbitrio Sacre Congregationis seuerius punien-

dos. Roma 12. Kalendas Decembris 1623.

Circa quod decretum nonnullas adducit ampliaciones, & declarationes Canonicus Nouarius frater in Summa Bullar. tit. de clausura, & accessu Regularium, quas apud ipsum videre poteris.

ALTARE.

S V M M A R I V M.

- 1 Altare qualiter sit parandum pro Abbate, vel Priore celebrantibus, & num. 2.
- 3 Altare portatile conceditur Religiosis, & quibus nu. 4. 5. 6. & quomodo obseruetur nu. 7.

- 1 **A**ltare ita parandum est pro Abbate, aut Priore habentibus vsum Mitræ, & Baculi, quoties sollemniter, & Pontificaliter celebrant, ut in eo solum sex candelabra cum tot candelis, & sua cruce reponantur, nec abacus alius, præterquam parua mensa in cornu epistolæ, super quā bina possint accommodari candelabra, Mitra, quæ Abbas vtetur, Calix, Missale, Turribulum cum Nauicula, aliq; necessaria pro celebrationis actu, sic inquam declarauit Sacra Rituum Congregatio in una Firmana de anno 1606. 28. Ianuarij.
- 3 Altare portatile conceditur Religiosis, siuè Monacis Ordinis Cartusienfis; ut constat ex Bulla Urbani V. incipit *Sincera deuotionis* edita de anno 1363.
- 4 Sic etiā impartitur Fratribus Minoribus, cap. in his, de priuileg. & habetur in Bulla Sixti IV. incipit *Regiminis vniuersalis Ecclesiæ* edita de anno 1474.
- 5 Ita pariter datur Fratribus Prædicatoribus, ut cōstat ex Bulla Alexandri IV. renouata à Gregorio XIII. iuxta relationem factam à Rodriq. qq. regular.

gular. 43. artic. 4. tom. 1. qui alia adducit similia cōcessa, vt etiam illa habentur, penēs Suarez tom. 3. disp. 82. sect. 3. vers. quarta exceptio.

- 6 Sed monitum te volo, quod post dispositionem Sac. Concil. Trident. sess. 25. de obseruand. in celebrat. miss. non ita licitus, & liber est vsus supradictorum priuilegiorum, nam videntur illa reuocata, Mirand. in manual. Prelator. quest. 41. artic. 9. conclus. 4. tom. 1. Camerota de Sacram. tract. 4. tit. de sacrific. miss. dub. 15. Valer. de different. inter vtrumque forum, in verbo missa different. 2. Coninch. de Sacrament. quest. 83. art. 3. dub. 1. nu. 226. Homobon. in exam. eccles. tract. 4. quest. 137. Molfes. in sum. theolog. moral. tract. 3. cap. 10. nu. 39 tom. 1.

- 7 Ita vt hisce temporibus præfatos Regulares his priuilegijs vti nequire, nisi post Conciliū à Sede Apostolica fuerint confirmata, notāt Azor. in sum. moral. part. 1. lib. 10. cap. 26. quest. 7. Bea in respons. cas. conscient. casu 33. par. 4. Tagundez in quinque præcepta Ecclesie lib. 3. cap. 13. à nu. 16. cum seq. part. 1. referens hanc confirmationē habuisse Patres Societatis Iesu à Paulo III. & Gregorio XIII. cum derogatione Concilij, vt antea eandem lectando sententiam si mauerat Henriquez in sum. lib. 9. cap. 27. §. 3. lit. T. & nouissimè Barbos. de offic. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 23. num. 4. & plura ad ornatum magis modernè Nouarius frater in sum. Bullar. tit. de Altari portatili.

ANNVS,

SVMMARIVM.

- 1 Annus probationis in Religione debet esse integer, & completus.
- 2 Annus sumitur de momento ad momentum.
- 3 Annus probationis post factā probationē an sit cōputandus ab vno puncto.

- 4 Nouitius si compleat annū probationis die 24. Februarij anni biseptilis an talis annus dicatur expletus, & num. 5.

- 6 Annus probationis in nouitiatu debet esse continuus.

- 7 Nouitius completo probationis anno, egrediens è Monasterio, si postea, reddat alium annū facere tenetur.

- 8 Annus probationis non interruptitur per nouitium ob malam valetudinē stante Superioris licentia.

- 9 Nouitia durāte anno probationis propter valetudinem extra Monasteriū potest emittere professionem.

- 10 Annus probationis completus progari potest.

- 11 Annus probationis an sit faciendus à fratribus discalceatis ad laxiorem Religionem ingredi volentibus.

- 1 **A**nnus probationis in Religione debet esse integer, & completus, vt patet ex Declaratione Eminētissimorum Sacri Concilij Interpretū sub die 1. Februarij de anno 1631.

- 2 Qui annus sumendus est de momento ad momentum, idest ab hora diei in quo habitus susceptio fuit facta vsque ad eandem horā vltimi diei eiusdem anni, Graff. conf. 6. de regularib. tom. 1. Sanchez de matr. lib. 1. disp. 16. nu. 2. Zanard. in direct. theolog. par. 2. cap. 26. nu. 12. Vecch. in praxi nouit. diff. ut. 11. dub. 4. Less. de iustis. & iur. lib. 2. cap. 41. dub. 7. Suarez de relig. lib. 5. cap. 15. tom. 3. Barbos. de potest. Episc. alleg. 101. sub nu. 22. part. 3. & præ ceteris nouitè Diana resol. moral. part. 3. tract. 2. de dubijs Regular. resol. 57. vbi sarcinam concordantium reportat.

- 3 Licet sint, qui teneant post factam professionem annum probationis minimè esse computandum ab vno puncto, & instanti ad punctum, & instantem eundem, vt dixerūt Campanil. in diuers. iur. can. rub. 12. c. 13. sub nu. 4. Grat. forens. discept. tom. 3. c. 413. n. 22.

B

4 Hinc

4 Hinc si Nouitius compleat probationis annum die 24. Februarij anno bissestili, nō dicitur expletus talis annus, nisi secūda die, quę pariter nuncupatur vigesimaquarta, idest vigesimaquinta dies vnde emittere non licere professionem, nisi eadem die vigesimaquinta in punto die vigesimaquartę Februarij præcedentis anni in quo susceptio habitus facta fuit, putarunt *Rodrig. quęst. regul. tom. 3. q. 15. artic. 4. & 5. Malin. de iustit. & iure tract. 2. disput. 573. Peregrin. in Const. Cleric. Regular. part. 2. cap. 1. lit. C. S. 7. Lanar. var. lucubrat. tom. 1. tit. de Comit. cap. 6. nu. 15. Bonac. de Sacram. disput. 8. quęst. unic. punt. 5. num. 15. iuxta quorum sententiam declarauit Sacra Eminentissimorū Concilij Congregatio sub die 5. Iulij 1627. in vna Patavina, & iterum de anno 1627. die 2. Augusti in altera Andegauen.*

Quare his vigentibus declarationibus non audiendus est D. Bartholomæus à Sancto Fausto in thesaur. relig. lib. 5. quęst. 161. quatenus existimauit ad huiusmodi professionem in Religione emittenda anno bissestili satis esse ad probationem compleuisse dies tercentū sexagintaquinque,

6 Annus probationis in nouitiatu continuus esse debet, nec interpellatus sufficit, ita declaratum reperio per Sacra Eminentissimorū Concilij Congregationē reperio, & fundarūt Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 2. quęst. 8. Graff. decis. aur. lib. 3. cap. 5. n. 15. Sanch. in sum. tom. 2. cap. 8. nu. 4. Gratian. decis. 35. nu. 3. Bonac. de clausur. quęst. 2. punct. 10. diff. 2. S. 2. n. 3. existimat non esse necessariam continuationem probationis cum professione, licet *Vecch. in praxi nouit. disput. 11. dub. 3.* cum *Suarez tom. 3. de relig. lib. 5. cap. 15.* affirmet hanc continuationem nē dum esse debere per annum expletum, verum etiam vsque ad professionē tali modo, quod si nouitius completo probationis anno,

7 uitius completo probationis anno,

egrederetur Monasterium, & deinde rediret, professionem emittere nequirit vigore prælibatę vnus anni probationis, & iterum nouitiatum inchoare teneri, vbi etiam *nu. 6.* probat, annum hunc probationis tunc interrumpi, quoties nouitius dimisso Religionis habitu, egreditur Monasterium deferendi animo Religionem, itaut si deinde poeniteret, & iterū reciperetur, deberet ex integro ab initio nouitiatum inchoare.

8 Annus probationis in nouitiatu nō interrumpitur, si ex mala valetudine nouitius præcedente licentia Superioris extra Monasterium permaneat, vt decisum apud Sacram Congregationem testatur *Vecch. in praxi nouit. disput. 11. dub. 3. nu. 13.* & probant *Gratian. discept. forens. cap. 166. nu. 14.* & *Mendez in diuers. iur. argument. c. 15. lib. 2.*

Hinc *Armendariz in addit. ad recopilat. leg. Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de relig. nu. 13.* existisse decisum annuit, 9 nouitiam durante probationis anno curandę valetudinis gratia de licentia Superiorum à Monasterio exeuntem, & postea regredientem eodem tempore professionem emittere posse ad instar, si nunquam exisset.

10 Annus probationis, quamuis completus fuerit ex legitima, & rationabili causa prorogari poterit, vt decisum à Sacra Cōgregatione sub die 31. Maij de anno 1597 fatetur *Aldan. in compend. iur. canon. lib. 1. tit. 25. n. 10.* & probāt *Suarez tom. 3. de relig. lib. 5. cap. 13. nu. 8. D. Bartholom. à S. Fausto in thesaur. relig. lib. 5. quęst. 168. Sanchez in sum. lib. 5. cap. 4. nu. 1. Vecch. in praxi nouit. disput. 11. dub. 5. nu. 3. vbi nu. 4.* autumat, differri minimē posse professionem illorum nouitiorū, qui habiles à Superioribus reperti fuerunt, quod antea obseruauerat *Galuan. conf. 12.*

11 Annus probationis est faciendus à Regularibus disalceatis Ordinis Sanctissimæ

atissime Trinitatis, de Apostolicæ Sedis licentia ad laxiorem Calceatorum Religionem transeuntibus, ita determinavit *Sacra Congregatio* 13. *Novbris* 1627. in *una Montis Regalis*.

APOSTATA.

S V M M A R I V M.

- 1 *Apostata est inhabilis ad dignitates ordinis.*
- 2 *Apostata incedens cum habitu, vel absq; ab Ordinario ubi moratur, incarcerationatur.*
- 3 *Superiores debent perquirere apostatas, & ad Religionem reducere.*
- 4 *Bona apostatarum spectant ad Cameram Apostolicam.*
- 5 *Bulla Pij V. contra apostatas.*
- 6 *Apostasia quomodo committatur.*

- 1 **A** Postata ad dignitates ordinis inhabilis perpetuo reputatur vigore *Bulle Pauli V.* incip. *Postquam* promulgata in anno 1558.
- 2 Apostata, siue habitum regularem deferat, siue non, potest, ac debet ab Episcopo loci, ubi moram trahit in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus consignari, secundum regularia instituta puniendus; utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere ad Religionem reducere, atq; efficere, ut apprehendantur, salva tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa, decreto *Sac. Conc. Trident. sess. 6. cap. 3.* quemadmodum *Sacra Congregatio* censuit iussu *Sanctissimi D. N. Urbani Papa VIII.* in decreto de Regularibus, & eiectionis. *Dat. Roma 21. Septembris 1624. in versic. Rursus,* refert nouissimè *Megal. in suo promptuar. theolog. moral. in verbo Apostasia sub nu. 12.*
- 4 Apostatarum Bonæ spectant ad Cameram Apostolicam, ex *Bulla Gregorij XIII.* incip. *Edita*, ad cuius ornatum plura *Canon. Nouar. frater meus*

in *sum. Bullar. tit. de Apostatis à Relig.*

- 5 Contra huiusmodi Apostatas *Paulus IV.* edidit Constitutionem particularem, quam *Pius V.* in sua *Bulla* incip. *Sedis Apostolicæ solertia*, promulgata in anno 1560. reduxit in formam iuris, & sacrarum Constitutionum, quæ sunt in *cap. 1. de Apostat. & cap. fin. de Regular.* meminit nouiter *Episc. Laureth. de Franch. in controu. inter Episc. & Regular. pag. mea 224.* ubi similiter autumat tria esse necessaria ad Apostasiam committendam, nempe ut sit Religiosus professus, ut assumatur habitus secularis, nec alterius Religionis, & tandem ut concurrat animus non redeundi, vide in materia satis fuso sermone *Farinat. in tract. de heresi quest. 123. & Illustriss. Presulem Ricc. in praxi fori ecclesiast. par. 3. toto titulo de Apostasia crimine, Megal. in promptuar. theolog. in verbo Apostasia.*
- 6

APPELLATIO.

S V M M A R I V M.

- 1 *Appellatio non potest fieri ad Summum Pontificem omisso Prouinciali, & vide nu. 2. & 4.*
- 3 *Prouocatio fit gradatim, non omisso medio.*
- 5 *Appellatio à legitima correctione quando admittitur, & nu. 6.*
- 7 *Fratres Franciscani nequeunt appellare à correctionibus suorum Prelatorum.*
- 8 *Fratres, & sorores Ordinis Predicatorum nequeunt appellare à mandatis suorum Prelatorum.*
- 9 *Generalis Augustinianorum, & Carmelitanorum potest suum adimplere officium non obstantibus appellationibus.*
- 10 *Fratres S. Francisci de Obseruantia nequeunt appellare pro leuibus culpis, puta pro disciplina in refectorio facienda.*

1 **A**ppellatio, q̄ misso medio Pro-
uincialis, vel Generalis nō possit
fieri ad Romanum Pontificem à Re-
gularibus sentiētibz se grauatos ex
quadam *Eminentissimorum Cardinalium*
declaratione, & *Clement. VIII.*
decreto, præ ceteris autamant *Peirin.*
de Religioso subdito q. 1. cap. 20. tom. 1.
Spatar. in praxi tract. 10. part. 4. c. 1.
num. 3. Iuuan. de S. Maria in Tribun.
Relig. tract. 5. cap. 10. S. 1. sub nu. 3.

2 At totum contrarium fundauit
Scrofa in opusc. de inuolid. profess. dub.
25. & 26. & decisum à Sacra Cōgre-
gatione Cardinalium, refert *Portel.*
adductus à *Dian. resolut. moral. par. 3.*
tract. 2. de dub. Regul. resolut. 54. vers.
non reticeā, vbi quod potest Religio-
sus omiſſis medijs statim ad Papam,
seū Nuntium appellare, & in praxi
obseruari scribit.

Et licet prima opinio videatur ac-
commodata ad terminos Iuris Cano-
nici, vigore cuius prouocatio grada-
tim, & non omisso medio faciendā
est, *cap. dilecti, de appellat. Soccin. reg.*
23. Gail. obseru. 67. cent. 1. Brederod. in
tract. de appell. par. 1. tit. 18.

4 Tamen secunda recipit incremen-
tum, quia talis regula cessat quando
appellatur ad Papam, ad quem omiſ-
so medio appellari posse, communis
Doctorum schola docet *Couar. præf.*
quæst. cap. 4. num. 9. Rebuff. de pri-
uileg. scholar. priuileg. 164. Schenc. in
tract. de appell. sub nu. 7. Barboſ. con-
cordantes adducens, & contrarijs re-
spondens in cap. antiqua à nu. 25. de
priuileg. Scacc. de appell. quæst. 7. n. 46.

Sed non reticeam dicere per *Sacrā*
Eminentissimorum Cardinalium Con-
gregationem super negotijs Regula-
rium fuisse emanatum decretum, vt
appellatio Regulariū taliter fieri de-
beat, videlicet à Guardiano ad Pro-
uincialem, à Prouinciali ad Genera-
lem, à Generali ad Protectorem, & à
Protectore ad Sacram Congregatio-
nem, & hoc modo, & ordine Regula-

ribus videtur permissa appellatio, ex
Bulla Sixti V. incip. Ad Romanum,
meminit nouissimè *Vulpes in praxi.*
fori Eccles. cap. 22. vbi plura de appel-
lationibus quoad Regulares ante eū
Lezan. de quo nō meminit in summa
qq. Regul. cap. 9. tit. de oblig. Religios.
quæ habentur in iure, vel Concilijs sub
num. 4. qui & alia pariter coaceruat
Cruz de statu relig. lib. 1. cap. 6. dub. 4.
Coriolan. de casib. referuat. cap. 5. de
Iudice Regulari S. 10. nu. 28. Sanchez
in sum. lib. 6. cap. 8. nu. 107.

5 Appellatio à correctione legitima
quā facit Prælati Regularis mona-
cho subdito, quamuis non detur, ad
text. in cap. ad nostram de appell.

6 Tamen secus est, quando modus
excederetur, ad *text. in cap. de priore,*
de appellat. & cap. licet, de offic. Ordin.
Azor. in stat. moral. lib. 12. cap. 11. q. 8.
part. 1. Sayr. in clau. Regia cap. 17. à
nu. 38. lib. 12. & fuso sermone Sanch.
vt alios omittam in *sum. cap. 8. n. 102.*
lib. 6. tom. 2.

Coeterum inspectis Religionum
priuilegijs *Sorb. in compend. priuileg.*
mendicant. in verbo appellare, affirmat
statuisse *Bonifacium VIII.* nō licere
Fratribz Franciscanis à correctioni-
bus Prælatorum eiusdem Ordinis ali-
quatenus appellare, & *nu. 3. refert Iu-*
lium II. prohibuisse sub pœna excō-
municationis Fratribz, & Sororibus
Ordinum prædictorum appellare à
mandatis, & ordinationibus Præla-
torum dicti Ordinis, & *verbo Generalis*
nu. 11. & 12. dicit Sixtum IV. con-
cessisse Augustinianis, & Carmelita-
nis, vt Generalis eorum possit suum
munus obire, reiecta quauis appella-
tione ob eius præceptis, monitioni-
bus, ordinationibus, & mandatis, vel
decretis.

Et *Quarant. in sum. Bullar. in ver-*
bo Monasteria, refert decretum,
10 Fratres Sancti Francisci de Obser-
uantia appellare minimè valere ad
Protectorem, aut Superiores Regu-
lares,

lares, quando à Generali, Ministris, Prouincialibus, vel Guardianis proculpis leuibus, disciplina, vel alia poenitentia in refectorio, vel alibi facienda iniungitur sub poena tridui carceris emancipationis, ac ieiunij in pane, & aqua.

APPROBATIO.

S V M M A R I V M.

- 1 Approbatio Ordinarij loci requiritur, ut Regularis confessiones seculariū audire possit.
- 2 Confessiones nemo audire potest, nisi sit approbatus.
- 3 Confessiones seculariū factæ Regulari non approbato, sunt inualide.
- 4 Confessarij approbati in una Diocesi non possunt confiteri in alia absque noua Ordinarij approbatione.
- 5 Regularis approbatus ad confessiones ab Ordinario non potest ab eodē suspendi absque noua causa, limita nu. 6.
- 7 Episcopus potest prohibere confessiones ad beneplacitum concessas.
- 8 Beneplacitum extinguitur morte.
- 9 Approbatio ad audiendas confessiones ab Episcopo facienda est.
- 10 Episcopus potest restringere ad certum locum, & tempus facultatem Regularibus à iure, vel à Papa concessā.
- 11 Approbatio ad audiendas confessiones certarum personarum, non extenditur ad alias.
- 12 Regulares approbati ab Episcopo prout examine ad confessiones non tenentur iterum ab eodem examinari.
- 13 Regularis approbatus ab Episcopo ad audiendas confessiones ab Episcopo successore suspendi potest.
- 14 Confessarius in Monasterio monialiū deputandus debet esse Regularis ab Episcopo approbatus, & nu. 15.
- 16 Episcopus non debet approbare Regulares in confessarios, nisi exponatur eorum prelati.
- 17 Regularis approbatus ab Episcopo ad

confessiones audiendas, non est impedendus ab Ordinario, quominus illas in domibus audire possit.

- 18 Parochus debet certiorari à Regulari de auditu in confessione infirmorum.
- 19 Regularis simpliciter approbatus ad confessiones, non censetur approbatus ad confessiones monialium.
- 20 Regularis approbatus ad audiendas confessiones monialium unius Monasterij, non valeat audire confessiones monialium alterius Monasterij.

- 1 **A**pprobatio Episcopi loci Ordinarij requiritur in Regulari ad finem ut confessiones fidelium secularium audire valeat, Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 15. ubi statuitur nullum posse confessionem seculariū audire, nisi sit approbatus, Vasquez disput. 219. à nu. 55. tom. 3. Suarez disput. 28. sect. 5. & 6. tom. 4. Fagundez in quinque Ecclesia precept. lib. 7. precept. 2. cap. 1. à nu. 14. Cameros. de Sacram. tract. 7. de confess. dub. 12. Graff. in decis. aur. par. 1. lib. 3. cap. 5. nu. 109. & latius prosequitur Leon. de potest. confessor. part. 2. recollect. 10. à nu. 28. cum seq.
- 3 Inde Regularem non approbatum, inualidè confessiones secularium audire, decisum fuisse de anno 1580. ad petitionem Examinatorum Diocesis Leodiens. probat Sanson. de casib. Papalib. & Episcop. cap. 1. n. 28. Capeaueb. in tract. de casib. reseruat. cap. 3. q. 1.
- 4 Approbatio audiendi confessiones fidelium à loci Ordinario in sua Diocesi, nō suffragatur in aliena Diocesi, itaut noua approbatione ibi indigeat ad finem, ut possit confessionis Sacramentum exercere, prout ita declarauit Sac. Congreg. & probant Viuald. in candelabr. aur. tit. de absolut. n. 50. part. 1. Mirand. in manual. Prælator. quest. 45. artic. 8. conclus. unic. tom. 1. Beneuent. in praxi de Sacram. poenit. cap. 16. quest. 3. dub. 2. Valer. in differ.

- rent, inter utrumq; forū, in verb. absol-
lutio. different. 1. nu. 2. *Megal. part. 1.*
instit. confessor. lib. 1. cap. 15. sub nu. 2.
Mofes. in sum. tract. 7. de pœnit. cap. 14.
num. 67. tom. 1.
- 5 Approbatus Regularis semel ab
Ordinario ad confessiones audiendas
nō potest ab ipso suspendi, nisi ex no-
ua causa ad cōfessiones ipsas spectan-
te, vt declarasse Sacram Cōgregatio-
nem Eminentissimorum Cardinaliū
negotijs Episcoporum, & Regulariū
Præpositorū, fatetur *Barbos. de potest.*
Episcop. alleg. 25. nu. 50. par. 2. vbi per
extensum illam reponit, quam & pa-
riter habes in nostra prax. Iuris Pon-
tificij noui concl. 2. nu. 4. tit. de confess.
Sacramental. & iterum sic declarauit
eadem Sac. Congreg. in vna Oriolen.
30. Augusti 1630.
- 6 Cessat tamen vbi Episcopus facul-
tatem huiusmodi audiendarum con-
fessionum ad suum beneplacitū con-
cesserit, quia tunc quodcumque re-
uocare poterit, *Sacr. Congreg. in Pa-*
piens. 19. Martij 1619.
- 7 Facultas siquidem ab Episcopo pro
audiēdis cōfessionibus ad sui arbitriū,
& beneplacitum reuocari potest, nē
dum expressē, sed etiā tacitē, scilicet
morte ipsius Episcopi concedentis,
vt in hisce terminis probat *Campanil.*
in diuers. iuris canon. rub. 12. cap. 13.
nu. 64. quē reportat, & sequitur Bar-
bos. in tract. de potest. Episc. allegat. 25.
nu. 56. part. 2. reddens rationem, quia
- 8 morte extinguitur beneplacitū, *cap. si*
gratiosē, de rescript. in 6. & gratia ad
beneplacitum Papę, vel Regis, eorum
morte expirat, Gonzal. in reg. 8. Can-
cclaria. §. 1. proœmial. à nu. 9. cum seq.
& glos. 12.
- 9 Approbatio ad audiendas confes-
siones à loci Ordinario est faciendā,
Regularibus idoneis generaliter, &
indistinctē absque aliqua limitatione
temporis, certorumq; locorum, aut
generis personarū, quod si adeo ido-
nei non reperiātur, approbatio limi-
tatē arbitrio Ordinarij fieri poterit;
ita declarauit *Sacr. Congregat. apud*
Confess. in summa tit. 17. cap. 4. quam
etiam reportat Barbos. in tract. de po-
test. Episc. alleg. 25. nu. 51. part. 2. pro-
bans nu. 52. facultatem Regularibus
concessam à iure, vel à Papa restrin-
gi, seu dilatarī per ipsam approbatio-
nem Ordinarij, tali modo, vt legitima
existente causa liceat Episcopis Con-
fessorum Regularium approbatio-
nem restringere ad certum locum,
tempus, siue personas, Vgolin. de offic.
& potest. Episcop. cap. 20. nu. 6. Cened.
canonic. quæst. lib. 1. quæst. 38. nu. 20.
& 21. Rodriguez quæst. Regul. tom. 1.
quæst. 59, artic. 8. Fagundez in quinq;
Eccles. præcept. lib. 7. cap. 2. n. 17. par. 2.
Homobon. in exam. ecclesiast. tract. 8.
cap. 2. quæst. 7.
- 10 Approbatus Regularis ad audien-
das confessiones certi generis perso-
narum, vel in certa Ecclesia non po-
test confessiones audire aliarum per-
sonarum, & extra illam Ecclesiam
virtute Bullarum, prout sic *Sacram*
Congregationem Eminentissimorum
Cardinalium Sacri Concilij interpre-
tum determinasse fatetur Garc. in tra-
ctatu de benefc. part. 5. cap. 8. num. 87.
tom. 1.
- 11 Approbatus Regularis ab Episco-
po ad confessiones audiendas sæcula-
rium præuio examine nō possunt ite-
rum ab eodem Episcopo examinari,
sed benè possūt examini subijci à suc-
cessore Episcopi, iuxta *Bullam sanctæ*
memoriæ Pij V. sub dat. 8. idus Augu-
sti Pontificatus sui anno sexto, quæ à
foelic. record. Gregor. XIII. nō est re-
uocata per reductionem priuilegio-
rum Regularium ad terminos Cōcilij,
Sacra Congregatio ita declarauit, de
qua per Confess. in sum. tit. 17. cap. 5.
Fagundez in quinque Eccles. præcept.
part. 2. lib. 7. cap. 2. nu. 26. Aldan. in
compend. canon. resol. lib. 3. tit. 2. nu. 8.
- 12 Approbatus Regularis ab Ordina-
rio ad audiendas confessiones pōt ab
Episcopo

Episcopo successore pro suæ consci-
tæ securitate vsque ad nouum exa-
men suspēdi, *Sacr. Congreg. in Liman.*
19. Septembris 1625.

14 Approbatus à loci Ordinario, de-
bet esse Cōfessarius Regularis depu-
tandus in Monasterio monialium,
etiam Regularibus ipsis subiectos, vt
nouissimè est cautum vigore *Bulle*
Greg. XV. incip. Inscrutabili, de exem-
pior. priuileg. & recentius ex Bulla
Sanctissimi D. N. Urbani VIII. edita
12. Septembris 1628. apud *Episc. Ricc.*
in praxi fori Eccles. resol. 316. par. 4.

15 Approbatus à loci Ordinario, de-
bet esse Regularis deputandus in
Confessarium extraordinarium mo-
nialium, ita post dictam *Bullam Gre-*
gorij XV. declarasse Sacr. Congregat.
Eminentissimorū Cardinalium, patet
apud *Barbos. in tract. de potest. Episcop.*
alleg. 25. num. 72. part. 2.

16 Approbare Regulares in Confessa-
ries non debet Episcopus, nisi ab eo-
rum Prælo saltem interpretatiuè
exponantur, ipsiq; præsententur, vt
statutum fuit in *Concilio Lateranen. à*
Leone X. vt in sua Bulla incip. Dum
intra mentis arcana; quod & *Pius V.*
innouauit in anno 1571. vigore *Bulle*
incip. Romani Pontificis, & hanc opi-
nionem obseruat *Henriquez in sum.*
lib. 5. de pœnitent. cap. 6. §. 6.

17 Approbatus Regularis ab Episco-
po ad confessiones audiendas non de-
bet ab Ordinario impediri, quominus
illas audire possit in domibus pœni-
tentium infirmorum, si ab illis vocen-
tur, licet valeat talis Ordinarius mā-
dare sub pœna suspensionis à faculta-
te audiendi confessiones, quod huius-
modi Regularium Parochum de au-
dita confessione infirmorum eodem
die certioraret, ita declarauit *Sacra Cō-*
gregatio Episcop. & Regular. de anno
1606. 1. Iulij, & vide in nostro *Iure*
Pontificio nouo concl. 2. num. 5. in vers.
qui autem in domibus, sit. de confession.
Sacramental.

19 Approbatus Regularis generaliter
ab Episcopo ad confessiones persona-
rum sæcularium audiendas, non cen-
setur approbatus ad audiendas con-
fessiones monialium sibi subiectarum,
Sacr. Congreg. Eminentissimorum Car-
dinalium Concilij Tridēini Interpre-
tum apud Barbos. de offic. & pot. Episc.
alleg. 25. num. 74. par. 2.

20 Approbatus Regularis ad audien-
das confessiones monialium particu-
laris Monasterij ab Episcopo loci Or-
dinario minimè valet audire confes-
siones monialiū alterius Monasterij,
eadem *Sacr. Congreg. Eminentissimo-*
rum Cardinaliū apud Barbos. in tract.
de potest. Episcop. d. alleg. 25. num. 75.
part. 2.

BACVLVS.

SVMMARIVM.

- 1 *Baculus, & Mitra sunt correlatiua,*
adeo vt concesso Baculo, censetur cō-
cessa & Mitra.
- 2 *Prælatus Regularis habens usum Ba-*
culi, potest illum deferre aureū, siue
argenteum.
- 3 *Abbas extra suum Monasterium in*
processionibus, nec Baculo, nec Mi-
tra uti potest.
- 4 *Abbates Canonice Regulariū Con-*
gregationis Lateranen. possunt uti
Baculo, & Mitra in processionibus.
- 5 *Abbas habet usum Baculi.*
- 6 *Vsus Baculi conceditur Abbati de Bel-*
lolo Ordinis Præmonstraten.
- 7 *Abbates Monasterij S. Mariae Oppidi*
habent usum Baculi.
- 8 *Item Abbas Monasterij S. Mariae sub*
titulo Bonæ spei.
- 9 *Item Abbas Oliuefis.*
- 10 *Item Abbas de Bellopodio.*
- 11 *Item Abbas Præmonstraten. Ord. Cisterciens.*
- 12 *Item Abbas Monasterij S. Petri Me-*
ten. Diœcesis.
- 13 *Item Abbas Monasterij S. Mariae de*
de Calmostrato.

1 Baculi

Baculi, & Mitre vsus
sunt correlatiui tali
modo, vt si vnum
Prælati Regulari
concedatur, alterum
pariter conceden-
dum videatur, ita-

sanè determinauit *Sacra Rituum Con-
gregat. in vna Treueren. de anno 1605.
in mense Ianuarij die 8. & alias in Ar-
gentin. de anno 1606. die 7. Octobris.*

2 Baculus argenteus, vel aureus po-
test à Prælati Regulari habente il-
lius vsus ad eius libitum deferri, cum
non sit proprius dignitatis, sic repe-
rio censuisse *Sacram eandem Rituum
Congregationem 19. Maij 1614. in
Nouarien.*

3 Baculo Abbas in processionibus,
necnon Mitra extra suum Monaste-
rium vti prohibetur, nec pariter ante
se deferri facere facultatem habet,
*Sacr. Congreg. Rituum in vna Eugubi-
na 17. Iulij 1604. & nouissimè in vna
Cameracen. 6. Decēbris 1631. Gauant.
in manual. Episc. in verb. Abbas nu. 9.
nisi ex speciali priuilegio id ei indut-
tum fuisset, prout concessum reperit-
ur Abbatibus Canonorum Regu-
larium Congregationis Lateranen.
per Urbanum III. vt scilicet in pro-
cessionibus suarum Ecclesiarum die-
bus sollempnibus Baculum Pastoralē
extra easdē Ecclesias deferre possint,
vt habetur in libro eiusdem Congrega-
tionis pag. 214. refert modernissimè
Barbosa in tract. de iure Ecclesiastico
vniuersali, titulo de Abbatibus cap. 17.
num. 52.*

Vnde in hac materia priuilegij te-
norem esse attendendum existimat
recenter *Præsul Loret. de Franch in
controuers. inter Episcop. & Regular.
quæst. 27. pag. 341.*

5 Baculi vsus competit Abbati, si illi
ex priuilegio cōcesso reperiat, *Du-
rant. de ritib. Eccles. lib. 2. cap. 9. nu. 38
prout pluribus concessisse Sacram
Congregationem Rituum patet in At-*

*trebaten. 29. Nouembris 1618. & in
Audomaren. 19. Ianuarij 1619. in
Ambianen. 21. Martij 1620. in Vir-
dunen. 2. Maij eiusdē anni, in Gesnen.
27. Iunij 1620. in Cōstantien. 22. Au-
gusti eodem anno, & tandem in Cister-
cien. 10. Iulij 1621.*

- 6 Qui Baculi vsus conceditur Abbati
de Belloloco Ordinis Præmostraten.
*Sacra Congregatio in Tricen. 25. Au-
gusti 1601.* Item Abbati Monasterij
S. Mariæ Oppidi de Amerio Ordinis
S. Benedicti; eadem *Sacr. Congreg. in
Gerunden. 17. Nouembris 1600.* quæ
in alia *Cameraten.* eodem die sic pari-
ter declarauit respectu Abbatis Mo-
nasterij S. Mariæ sub titulo Bonæ spei
Ordinis Præmostraten. sicque pariter
9 respectu Abbatis Oliuentis Ordinis
Cirtosien. vt patet in *Vladislauen. 17.
10 Maij 1600. & respectu Abbatis de
Bellopodio Ordinis Præmostraten.
pronunciauit eadem Sacr. Congreg. in
Vrgellen. 20. Aprilis 1602.* sicque re-
11 spectu Abbatis Præmiten. Ordinis
Cistercien. Posnammien. Diocesis,
eadem *Sacr. Congreg. in Olamucen. 9.
12 Maij 1609. & ad fauorem Abbatis
Monasterij S. Petri Meten. Diocesis,
eadē Sacr. Congreg. in Meten. 25. Fe-
bruarij 1606. & tandem ita fuit de-
13 claratum respectu Abbatis Monaste-
rij S. Mariæ de Calmosiacō Canon-
icorum Regularium, vt per eandem
*Sacr. Congreg. in Tullen. 23. Ianuarij
1610.**

BALDACHINVM.

S U M M A R I V M.

- 1 Baldachinum non debetur Abbati, nisi
ex concessione Sedis Apostolicæ.
 - 2 Abbates Oliuetanorum habent Baldachinum.
 - 3 Abbates Cassinensium possunt vti Baldachino.
 - 4 Abbates S. Pancratij Ciuitatis Florē-
tiæ possunt habere Baldachinum.
- sic

sic etiam Monasteria Cælestinorum num. 5.

6 Baldachinum debet deferri à Prælati Regularibus, non ab eorum substitutis.

7 Vicarij Episcoporum nequeunt erigere Baldachinum in Ecclesijs Regularium ipsis inuitis.

8 Episcopi possunt exercere pontificalia, & Baldachinum erigere in Ecclesijs Regularium.

9 Regulares impediētes Episcopū exercere pontificalia, excommunicari possunt.

1 **B**aldachinum nō debetur Abbati, nisi illud ex priuilegio Sedis Apostolicæ obtineat, prout specialiter reperitur à S. D. N. Urbano VIII. ad fauorem Abbatum Oliuetanorum, vt in eius Bulla edita sub die 4. Aprilis 1629. quæ incipit *Exponi*.

3 Et ad fauorem Abbatum Cassinensium vigoræ Bullæ eiusdem promulgatæ sub die 11. Iulij eiusdem anni, incip. etiam *Exponi*, stat concessum posse vt Baldachino ad summum in tribus festiuitatibus absque tamen auro, & pompa, *Gauant. in man. Episc. in verbo Abbas nu. 6.* & latius in hoc eodem verbo Baldachinum, *Barbos. in tract. de iure Ecclesiast. vniuers. tit. de Abbatibus cap. 17. sub num. 59. lib. 1.*

Et iuxta supradicta censuit Sacra Congregatio 28. Ianuarij 1606. & 18. Martij 1617. & 29. Ianuarij 1628. vbi casus declaratus fuit similiter in Abbatibus Cassinensibus.

Idemque respectu Abbatum Oliuetanorum decreuit eadem Congregatio 17. Martij 1629.

4 Quæ id affirmavit similiter ad fauorem Monasteriorum S. Trinitatis, & S. Pancratij Ciuitatis Florētiae 31. Maij 1629. quo in anno id pariter fuit concessum erga Monasteria Cælestinorum sub die 30. Iunij.

6 Baldachinum à proprijs Prælati Regularibus, quibus de iure priuile-

gio, vel consuetudine competit non autem ab eorum substitutis deferendum est; sic in facti contingentia de Anno 1603. die 5. Iulij in una Montis pelusij, Rituum Sacra Congregatio censuit.

7 Baldachinum in Ecclesijs Regularium ipsis inuitis nequit erigi à Vicarijs Episcoporum illis absentibus, eadem Sacra Rituum Congregatio in Cassinen. de anno 1621. die 10. Iulij.

8 Licet benè valeant Episcopi locorum Ordinarij pontificalia exercētes in dictis Regulariū Monasterijs Baldachinum erigere, eadem Sacra Congreg. 10. Iunij apud Quarant. in sum. Bullar. in verbo priuilegia Regulariū, & apud Nouarium fratrem in summa Bullar. tit. de Baldachino.

9 Tali modo vt si impediātur, possint Regulares excommunicare, *Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resolut. 313. part. 2. Campanil. in diuersiur. canon. rubr. 9. cap. 5. num. 3.*

BENEDICERE, & BENEDICTIO

S V M M A R I V M.

1 Abbas non benedictus potest benedicere paramenta, & sacram Vnctionem, quod intelligitur pro vsu sui Monasterij, num. 2.

3 Abbates, Priores, & similes habentes priuilegia benedicendi, non possunt benedicere ea, quæ sacra Vnctione indigent, & an possint benedicere lapides, & consecrare Calices, num. 4. sed an possint cum speciali priuilegio Sedis Apostolicæ, num. 5.

6 Abbas in locis sibi pleno iure subiectis nequit consecrare Calices.

7 Priuilegium concessum Abbati alicuius Religionis non porrigitur ad alios.

8 Abbas qui præst monachis à proprio Episcopo benedici debet, nisi priuilegio sit munitus, num. 9.

10 Abbates Cælestini, & Sancti Pancratij Ciuitatis Florentiæ à quolibet Anti-

Antistite benedicti possunt.

- 11 *Abbas semel benedictus cū vſu Biretti ſi transferatur ad aliam Abbatiam habentem vſum Mitre, non indiget benedictione.*
- 12 *Abbas qui requiſiuit Epiſcopum, qui renuit benedicere omnia ad ſuum officium ſpectantia exercere poteſt.*
- 13 *Abbas in propria Eccleſia Populum benedicere poteſt, quod non procedit exiſtente Epiſcopo, num. 14.*
- 15 *Abbates an poſſint benedicere per vias limita exiſtente conceſſione, nu. 16.*
- 17 *Præpoſitus, ſiue Abbas S. Mariæ Pacis Roma poteſt vti Mitra, Anulo, Baculo, & alijs pontificalibus.*
- 18 *Regulares nequeunt benedicere domos in Sabato ſancto.*
- 19 *Benedictio domi in Sabato ſancto connumeratur inter iura parochialia.*
- 20 *Benedictio palmarum eſt ius Parochiale, ſed poteſt fieri in qualibet Eccleſia, num. 21.*
- 22 *Abbates ex priuilegio poſſunt benedicere campanas.*
- 23 *Benedicere corpus defuncti ad quem ſpectet.*
- 24 *Benedictio monialium virginum eſt tollenda.*

1 **B**enedicere paramenta, & ſimilia, Oleum ſanctum, vel ſacram Vnctionem non requirentia poteſt Abbas non benedictus, *Sacr. Congreg. Rituum in vna Aquilegien. 20. Aprilis 1599. in Laudunen. 29. Ianuarij 1605 in Coſtantiem. 18. Februarij 1617. in Ruten. 9. Maij 1609. in Auguſtana. 12. Aprilis 1614. in Geſnen. 1621. Suarez de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. c. 30. Leiua in exam. Epiſcop. lib. 6. cap. 17. num. 8.*

2 Pro vſu tamen ſui Monasterij, non autem Eccleſiarum ſibi non ſubditarum, eadem *Sacra Congregatio Rituum in Cremen. 24. Auguſti 1609. & 30. Septembris 1628. & 17. Auguſti 1629. vbi fuit abrogata qualibet contraria conſuetudo.*

3 Tali modo vt Abbates, Priores, Guardiani, & alij Religionum Prælati etiam ex Societate Ieſu habentes priuilegia benedicendi veſtes ſacras, & Mitra, & ſimilia, dicto priuilegio vti non poſſunt niſi in ijs rebus, in quibus ſacra Vntio non adhibetur, & pro ſeruitio dumtaxat Monasteriorum, & Eccleſiarum propriarum; *Sacra Congregatio Rituum in Cameracen. 13. Martij 1632. cum eis fit interdictum benedicere ea, quæ non ſunt ſuorum Monasteriorum, Gauant. in manual. Epiſc. in verb. benedictio num. 6.*

4 Vnde regulariter ei prohibetur conſecrare Altaria, Calices, & benedicere Lapides, & Piſſides, *Piaſeg. in praxi Epiſcopal. cap. 2. artic. 4. nu. 14. part. 1. Illuſtriſſ. D. meus Epiſc. Ricc. in prax. fori Eccleſiaſt. reſolut. 461. part. 1.*

5 Sed hæc efficere poterit, ſi ſpeciali Sedis Apoſtolicæ priuilegio munitus fuerit; *Sacra Congregatio Concilij ſub die 10. Septembris 1614. Nald. in ſumma in verb. Abbas nu. 4. Mar. Antonin. variar. reſolut. lib. 2. reſolut. 112 caſu 3. Barboſ. de poteſt. Epiſcop. alleg. 26. nu. 36. part. 2. Megalius recenter in ſuo promptuar. theolog. moral. in verbo Abbas num. 18. & in verbo Calix num. 3. nouè Tamburr. in tract. de iure Abbat. diſput. 23. quaſt. 13. tom. 1.*

6 Itaüt Abbas nec etiam in locis ſibi pleno iure ſubiectis, aut de iure parrotatus valeat conſecrare Calices, Patenas, & ſimilia, in quibus ſacra Vntio eſt de ſubſtantia, niſi habeat in ſpecie à Sede Apoſtolica id conceſſum, vt voluit *Sacra Congregatio Rituum in vna Cameracen. 6. Decembris 1631.*

7 Quod priuilegium ſi Abbas alicuius Religionis habeat, non communicatur cæteris Religionibus communicationis priuilegium pariter habentibus, vt poſt *Mirand. in man. Prælat. tom. 2. quaſt. 40. artic. 4. vltimo loco notandum, & memoriæ commendandum*

dum fatetur fatigatus Vir D. Antonij. Diana meus amicissimus *resolut. moral. tract. 2. de dubijs Regularium. part. 3. resolut. 15. in fine.*

8 Benedici debet Abbas, qui monachis præest à proprio Episcopo, *cap. 1. de supplend. neglig. Prælator. cap. cum contingat, de etat. & qualis. de cuius benedictionis ritu modernè Castald. in praxi ceremon. lib. 1. sect. 11. à c. 2. nec ab alijs Abbatibus benedictionē recipere potest, Sacra Congregatio Rituum in Cameracen. 6. Decembris 1631.*

9 Nisi tamen ex privilegio aliud sit cautum, ut possit benedici à quolibet Antistite, *Tamburr. in tract. de iure Abbat. disput. 11. quest. 10. tom. 1. vbi*

10 annuit Abbates Cōgregationis Cēlestinorum, & Abbatem Sancti Pancratij Florentiæ Ordinis Vallisumbrosæ ex privilegio particulari posse à quocumque Antistite benedici, nulla in hac re obligatione locorum Ordinarijs debita, & *quest. 11. refert, privilegium concessum Ioanni Abbati Cistercij, ut Abbates, & Abbatissas sui Ordinis benedicere possit.*

11 Quod si Abbas semel benedictus cum vsu Bireti transferatur ad aliam Abbatiam habentem vsu Mitræ, nō indiget alia benedictione, sed potest per se ipsum Mitram capere, *Sacra Congregatio Rituum in Bituntina 25. Februarij 1606. idque mihi accidit consulere in facti contingentia.*

12 Et si Episcopus tertio requisitus benedicere Abbatem, legitima non existente causā recusaverit, posset nō expectata benedictionē omnia, quæ ad suum munus spectant perficere, *cit. cap. 1. de supplend. neglig. Prælat. iuxta cuius tenorem declaravit Sacra Cōgregatio sub die 16. Februarij 1619 & 8. Maij 1627. & tradunt Azor. institut. moral. lib. 12. cap. 20. quest. 6. Kochier in tract. de iurisd. in exemptos part. 4. quest. 78. nu. 2. idque maximè ex cōcessione Eugenij IV. & Iulij II.*

pro Cisterciensibus, & Leonis X. pro Camaldulensibus, ut testantur *Mirand. in manual. Prælator. quest. 38. artic. 9. tom. 1. & Rodriguez quest. Regular. tom. 1. quest. 12. art. 4.*

13 Benedicere potest Abbas Populū in propria Ecclesia post Vesperis, Missæ, & Matutini solemnem celebrationem, *Francisc. Marc. decis. 1081. & 1082. part. 1. & respectu Abbatum Cassinensium sic videmus dispositū in Bulla Pij IV. incip. Sedis, non autē alibi, nec alio tempore nisi id specialiter sit ei ab Apostolica Sede concessum, d. cap. Abbates, de privileg. in 6. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. c. 20. quest. 5. Rodriguez quest. Regular. 18. artic. 1. tom. 1. Tamburr. de iur. Abbat. tom. 2. disput. 2. quest. 7.*

14 Quæ sanè conclusio cessat vbi loci Ordinarius Episcopus, vel alter maior Ecclesiæ Prælatus existeret, *cap. denique 21. distinct. cap. cum ad celebrandum, de consecrat. distinct. 1. cap. ministrare 26. quest. 6. & ita declaravit Sacra Congreg. Rituum ad instantiam Episcopi Egubini, per quam fuit pronunciatum licere Abbati Monasterij S. Petri de Eugubio solemniter celebrare, & in pontificalibus Populo benedicere, nō tamen in præsentia Episcopi, Tamburr. de iure Abbat. disput. 23. quest. 1.*

15 Prout nec per vias id esse ei concessum, voluit Sacra Congregatio in una nullius Provincia Burgen. 24. Augusti 1609. & aliterūt *Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. resolut. 461. par. 1. & Vrsell. in examin. conclus. legal. concl. 1. num. 123.*

16 Cæterū cessabit antesignana conclusio, quoties aliqua existeret ab Apostolica Sede specialis concessio, prout *Sixtus IV. de anno 1483. concessit Præposito, siuè Abbati S. Mariæ Pacis Romæ Cōgregationis Canonorum Regularium Lateranen.*

17 ut liberè, & licitè possit, & valeat Mitra, Anulo, Baculo, & alijs Pontificalibus

- calibus insignijs vti, necnon in dicto Pæis. Tèplo, & intra septa dicti Monasterij. benedictionem solemnem post Missarum, Vesperarum, & Matutinarum solemnia elargiri, etiam si in benedictione huiusmodi aliquis Antistes, Cardinalis, vel Sedis Apostolicæ Legatus præses fuerit, & habetur per extensum in libro *Privilegiorum eiusdem Congregationis* pagin. 369. & attestatur *Pennot. in sua tripartita his. lib. 3. cap. 33. num. 4.* hoc priuilegium praxi demandatum fuisse corâ duodecim Eminentissimis S. R. E. Cardinalibus anno Domini 1614 die 4. Iulij in Festo Visitationis Beatissimæ Virginis post Cappellam sollempniter habitam in sacello Beatæ Mariæ Pacis Romæ per Reu. Io. Chrisostomum Neapolitanum loci Abbatem post Missam sollempniter cū insignibus Pömificalibus decantatam, referunt nouissimè *Barbos. in tract. de iure ecclesiast. vniuers. tit. de Abbatibus c. 17. num. 50. lib. 1. & Vrsel. in concl. legal. suæ exam. Apum concl. 1. num. 12.*
- 18 Benedicere domos in Sabato sancto nequeunt Regulares cum eis interdicatorum tale exercere munus extra propria Monasteria, ita censuit *Sacr. Congreg. Eminentissimorum Concilij Interpretum* de anno 1619. sub die 23. Nouembris.
- 19 Cōnumeratur enim tale ius inter functiones parochiales, & proinde ad proprios Parochos id agere spectat, vt declarasse *Sacram Rituū Congregationem* fatetur nouissimè *Episc. Ricc. in praxi for. Ecclesiast. resol. 310. part. 4.* & antè eum probauit *Carata in tract. de iurib. parochial. cap. 6. vers. functiones.*
- 20 Benedicere palmas, quamuis connumeretur inter functiones parochiales, vt per *Quarant. in summa Bullar. in verb. missa, Carat. in tract. de iurib. paroch. cap. 6. Episc. Ricc. qui Nos allegat in praxi for. Ecclesiast. resol. 307. part. 4.* qui omnes idem testificant re-
- specu benedictionis candelarum, vt idem refert *resolut. 305.*
- 21 Tamen benedictio, & distributio huiusmodi palmarum, & candelarum regulariter potest fieri in omnibus Ecclesijs tam Collegiatis, quàm Parochialibus, & tam regularibus, quàm sæcularibus, vt censuit *Sacr. Rituū Congreg. de anno 1607. 28. Aprilis in Ostien. Cura.*
- 22 Benedicere Campanas, ex priuilegio hodiè Abbatibus est concessum, *Täburrin. de iure Abbat. disp. 23. q. 12. tom. 1. Marin. quotid. resolut. cap. 1. nu. 22.* licet de iure contrarium fundet *Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resolut. 461. part. 1.*
- 23 Benedicere corpus defuncti non spectat ad Regulares, ad quorum Ecclesiam defunctus asportatur, sed ad proprium Curatum, in quo mortuus obiit, tale munus pertinet, ita censuit *Sacra Cōgregatio Rituū de anno 1606 sub die 18. Nouembris in una Squillacen. qua declaratione ex facto mihi proposito, vt consulerem vsus fui ad fauorem cuiusdā Reuerendi Parochi.*
- 24 Benedictio Monialium virginum est tollenda, *Sacr. Congreg. Episcop. & Regular. sic censuit 5. Decēbris 1597. vt fatetur Piafeg. in praxi Episcop. cap. 2. num. 3. part. 1.* & nouè testatur *Gauant in manual. Episc. in verbo Benedictio num. 10.*

CAPSA.

SVMMARIVM.

- 1 Capsa elemosinarū non potest teneri intra claustra Minorū de obseruātia.
- 2 Capsa cum inscriptione Elemosina per le Messe à Regularibus teneri nequit, & quando sit licitum nu. 3.

1 Capsa elemosinarum pro missis nequit teneri intus claustra Minorum de obseruantia. Sācti Francisci, vigore Bullæ

Bulla S.D.N. Urbani VIII. incip. Sacrosanctum, promulgata in anno 1628, de qua in Bullar. tom. 4. fol. 318.

2 Capla cum inscriptione illa, vulgò *per le messè*, non pòt teneri à Regularibus, sub pœna priuationis singulorū officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad cœtera obtinenda, vocisq; actiuæ, & passiuæ absque vlla declaratione, ita quidem sancitum est à *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretum, Congregatione in nouissimis decretis de celebrat. missar. S. 8.*

3 Sed non reticeam dicere eandem *Sacram Congregationem* determinasse sub die 3. Iunij 1628. caplam teneri licere opposito decreto celebrationis missarum, vbi est satisfactū oneribus vel de breui tempore, vt v. g. vnus mensis satisfiat, alias secus.

CAPVCCINI.

SUMMARIUM.

- 1 Capuccini possunt deferre barbam, & habitum cum cappuccio quadrato.
- 2 Habitum Capuccinorum nemo deferre potest.
- 3 Capuccini sunt verè Fratres Sancti Francisci.
- 4 Capuccini ad laxiorem Religionem transire nequeunt.
- 5 Capuccini nō recipiuntur à Fratribus Minimis S. Francisci de Paula.
- 6 Capuccini admittentes Eratres Minores de Obseruantia absque legitimis requisitis priuantur officio, & excommunicantur.
- 7 Capuccini comprehenduntur sub decreto, nē Conuentus Regularium recipiantur, nisi duodecim Fratres subfentari possint.
- 8 Capuccini deputati à Capitulo generali solum valent audire Confessiones.
- 9 Capuccini fruuntur prærogatiuis, & priuilegijs Camaldulensū, & Fratrum Minorum.
- 10 Capuccini celebrant officiū S. Corradi.

11 Capuccini in proceffionibus erigunt Crucem.

12 Capuccini tenentur dare præcedentiā Regularibus, qui incedebant sub propria Cruce, antequam ipsi Cruce vterentur.

1 **C**apuccini barbam deferre possunt, & habitū cum cappuccio quadrato gestare tenentur, eorumque Congregatio approbata reperitur, vt in *Bulla Clementis VIII. promulgata in anno 1528. incipit Religionis.*

2 Quo quidem habitu, vel consimili nullus vti potest, vt post *Bullas Pauli III. incip. Exponi, & Gregorij XIV. incip. Beati Francisci*, nouiter sancitū est à *Gregorio XV. vigore particularis Bullæ incip. Ex iniuncto*, in qua confirmantur, & innouantur præfatæ *Bullæ* circa prohibitionem delationis habitus huiusmodi Capuccinorum, vel alterius consimilis, & mandatur locorum Ordinarijs, vt sub censuris, nē alijs quibuscumque Religiosis, cuiuscumq; Ordinis Societatis, & instituti Regularibus sub quouis prætextu, nē nomine, vel habitu dictorum Fratrum vti permittant.

3 Capuccini sūt verè Fratres Minores S. Francisci, cuius Regulæ eorum Constitutiones sunt consentaneæ, ita patet in *Bulla Pauli V. edita in anno 1608. incip. Nuper*, & nouissimè videnda est *Bulla S.D.N. Urbani VIII. promulgata in anno 1627. 28. Iunij, incip. Saluatoris*, in qua fuit expressè declaratū Capuccinos esse Minores S. Francisci Fratres, & linea nō intermissa ab illo trahere originem.

4 Capuccini non possunt transire ad laxiorem Religionem. Sedis Apostolicæ licentia non præcedente, licet ad Cartusienfes si veilent ire licentia Ministri generalis in scriptis sufficeret, ita quidem stat sancitum vigore *Bullæ editæ à S. D. N. Urbano VIII. incip. Iniuncti, & vide Bullam Pij V. incip. Quamuis*, vbi quod Capuccini

C non

non recipiuntur à Fratribus Minimis S. Francisci de Paula, & *Bullam Gregorij XIV.* incipit *Beati Francisci*, ubi quod nec recipiuntur à Fratribus Conventualibus, & *Bullam Pauli V.* incipit, *Nuper superius memoratam*, ubi quod nec illi recipiuntur à Fratribus Sanctæ Mariæ de Mercede, Redemptionis captiuorum.

6 Capuccini admittētes Fratres Minores de Obseruāria, legitimis requisitis non præcedentibus, officio priuantur, & excommunicantur, vigore *Bulle Sixti V.* incipit. *Pro ea.*

7 Capuccini comprehenduntur sub decreto emanato, ne recipiatur Conuentus Regularium, nisi præter alia, ad id requisita duodecim saltem Fratres in eis competēter sustentari possint, alioquin Ordinarij iurisdictioni subsint; sic declarauit *Sacra Eminētissimorum Cardinalium Concilij Interpretu Congregatio* super decretis de *celebratione missarum* dubio 18. quam reportat *Barbosus post suum tract. de potest. Episc. in noua edit. fol. meo 11.*

8 Capuccini deputati in Capitulo generali, confessiones solum audire valent, vigore *Bulle Clementis VIII.* incipit. *Alias.*

9 Capuccini fruuntur Monachorum Camaldulensium, & Fratrum Minorū prærogatiuis, & priuilegijs, iuxta tenorem *Bulle* eiusdem *Clementis VIII.* incipit. *Quæ ad prosperam.*

10 Capuccini gaudent Indultu celebrandi Officium S. Corradi, tertij Ordinis S. Francisci, mediante concessione eis elargita à Domino Nostro *Vrbano VIII.* ut in eius *Bulla* incipit. *Domini*, promulgata in anno 1625.

11 Capuccini valent in publicis processionibus erigere Crucem, ut in *Bulla Gregorij XIII.* etiam vbique locorum, ut in *Bulla Pauli V.* incipit *Pastoralis*, & iuxta determinationem *Sacra Congregationis Rituum* ad eorū fauorem factam 21. Maij 1618. quæ deinde sub die 10. Iulij 1621. decla-

rauit, erectionem Crucis ipsi tunc concessam in ijs solum locis, in quibus iam sub propria Cruce, siue in proprio loco sub Cruce Cleri in processionibus, ante talem concessionem incedebant, eundem retinere debere locum.

12 Capuccini tenentur dare præcedentiam illis Regularibus, qui sub propria Cruce, & proprio in loco incedebant, antequam ipsi propria vterentur Cruce, prout sic de anno 1619. 23. Martij in causa ipsorum Capuccinorum, *Sacra Rituum Congregatio* determinando declarauit.

CAPPVCCIVM.

SVMMARIVM.

- 1 Tertiarij nequeunt deferre cappucium.
- 2 Fratres Ordinis Minoris S. Francisci tenentur asportare cappucium rotundum, & largiorem mozzettam asumere.
- 3 Abbas quando possit portare cappucium, & mozzettam, remissuè.

1 **C**appucium interdicatur deferri Tertiarijs ad Monasteriorum seruitia assuptis, sed Bireto uti in capite debent, ita statuitur in *Bulla S. D. N. Urbani VIII.* promulgata in anno 1625. incipit. *In supremo.*

2 Cappucium rotundum asportare, & Mozzettam largiorem assumere tenentur Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Recollecti vocati Galliz, ex dispositione *Bulle* eiusdem *Urbani VIII.* pariter incipiens *In supremo*, ubi in §. 3. id prouisum reperies.

3 Cappucium, & Mozzettam portare quando liceat Abbatibus, vide in verbo *Mozzetta.*

CAMALDVLENSSES.

CAMPANÆ.

S V M M A R I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Congregatio Camaldulensium fuit approbata ab Alexandro II.
- 2 Priuilegia Camaldulensium fuerunt confirmata à Gregorio XIII.
- 3 Ambitus Camaldulensium est prohibitus per Clementem VIII.
- 4 Camaldulenses militant sub vno Generali.
- 5 Camaldulenses possunt recipere professos cuiuscumq; Ordinis.

1 **C** Amaldulensium Congregatio fuit approbata ab Alexandro II. in sua Bulla incip. Nulli, quæ reperitur publicata de anno 1062. sub die 29. Octobris.

2 Eorum priuilegia stant cõfirmata, & plurima etiam concessa à Gregorio XIII. in anno 1574. vt in eius Bulla incipit *Superna*, necnon à Gregorio XIV. in anno 1591. vigore Bullæ incip. *Ex iniuncto*, in qua patet approbatio, & cõmunicatio priuilegiorum à dicto Gregorio XIII. & vide similiter Bullā Clementis VIII. incip. *Officij nostri*.

3 Camaldulensibus Ambitus reperitur prohibitus per Clementē VIII. vigore Bullæ promulgatæ ab eo in anno 1596. incip. *Ambitiosam*.

4 Camaldulenses sub vno Generali militant, qui vsque ad tempora Leonis X. eligebatur perpetuus, exinde ad triennium eligitur, vt stat cautum in eius Bulla incip. *Et si à Summo*.

5 Camaldulenses habent facultatem recipiendi professos cuiuscumq; Ordinis, etiam Carthusiensis petita, & si non obtenta Superiorum licentia, ita sancitum est ab Eugenio IV. in sua Bulla incip. *Illa quæ*, necnon à Gregorio XIII. in sua Bulla incip. *Cum interna*.

- 1 Regulares nequeunt in Sabato sancto pulsare campanas ante Ecclesiam Cathedralē, seu Matricē, secus in alijs temporibus, num. 3.
- 2 Parrochialis Ecclesia venit sub nomine Matricis.

1 **C** Ampanæ à Regularibus pulsari nequeunt in Sabato sancto, antequā in Ecclesia Cathedrali, illæ pulsatæ nō fuerint, vt sub pœna centum ducatorum mandauit Leo X. in sua Bulla incip. *Sacro approbante*, §. *vt debitus*, referunt Leo in thesaur. fori Eccles. part. 1. cap. 8. num. 2. Campanil. in diuers. iur. canon. rubr. 12. cap. 13. num. 162. Barbos. de potest. Episc. alleg. 105. nu. 70. part. 3. idemque statuissē Congregationem Sacrorum Rituum die 21. Martij 1609. nouiter probat *Vulpes in praxi iudicial. fori Eccles. cap. 41. num. 15*.

2 Cuius Matricis sub nomine intelligi Parochialem in Diœcesi antequā esse interdictū Regularibus suas pulsare campanas, Congregatio Rituum sub die 9. Februarij 1608. determinauit, & testatur *Gauant. in manual. Episcoporum. in verbo Campanæ*.

3 At in alijs temporibus nō possunt Regulares prohiberi, nē pulsent campanas pro horis, & missa, antequam pulsetur campana maioris Ecclesiæ, vt censuit Sacra Congregatio Eminētissimorū in anno 1604. de qua testatur idē *Gauant. in man. Episc. in verb. Regulariū iura sub Episcopis num. 50*.

CANDELÆ.

S V M M A R I V M.

- 1 Candela in corporibus defunctorum sunt equaliter diuidenda inter Parochos, & Regulares.

C 2 I Can-

- 1 **C**An delæ, quæ per viam deferuntur circa defunctorum cadauera in quibuscumque priuatis Ecclesijs æqualitèr sunt diuidendæ inter Parochos, & Regulares, taliter, vt quòties huiusmodi candelæ in prædictis Ecclesijs pro celebratione diuinorum Officiorum præfenti corpore ascendantur, finito officio sunt extinguendæ, & cuicumq; mediætas consignanda est, vt approbante S.D.N. *Vrbano VIII. de anno 1621. die 21. Martij Congregat. RR. DD. Vrbis Præfectorum declarauit.*

CANONICI REGVLARES.

S V M M A R I V M.

- 1 *Canonici Regulares non admittuntur ad concursum.*
- 2 *Canonici Regulares in processibus possunt gerere Rocchettum super pelliceum.*
- 3 *Canonici Regulares possunt omittere vestem nigram, & stare cum Rocchetto.*

- 1 **C**Anonici Regulares non admittuntur ad concursû, nec ad Patrochiale curam, nisi Sedis Apostolicæ præcedat dispensatio, vt determinauit *Sacr. Congregat. Episc. & Regul. de anno 1603. sub die 1. Septembris.*
- 2 *Canonici Regulares in processibus publicis Rocchettum, & super pelliceum gestare valent, sic inquam patet determinatum fuisse in Sacra Rituum Congregatione de anno 1628. sub die 28. Augusti.*
- 3 *Canonici Regulares tam in publicis, quam in priuatis actibus omittunt solum veste superiori nigra, possunt stare cû rocchetto sine alio super pelliceo, ita declarauit Sacra Cõgregatio Episc. & Regul. sub die 1. Septembris in anno 1603. refert nouissimè hæc omnia Gauant. in man. Episc. hoc eodem verbo Canonici Regulares.*

C A R C E R.

S V M M A R I V M.

- 1 *Carcer debet retineri à qualibet Religione.*
- 2 *Carcer annalis irrogatur professo ultra ieiunia, & penitentiam, prius quam vti incorrigibilis declaretur.*

- 1 **C**Acer proprius debet retineri à qualibet Religione saltem in omni Prouincia, iuxta declarationem *Sacræ Congregationis Eminentissimorum Concilij Interpretum sub die 21. Septembris de anno 1624. de qua in decret. de Regular. Apostatis, & eiectis S.6. in tom. 4. Bullar. sub constit. 26.*
- 2 *Carcer annalis ultra ieiunia, & penitentiam irrogandus est professo prius quam vti incorrigibilis iuxta iuris communis normam eiiciatur sublati quibuscumque statutis etiam à Papa firmatis, ita quidem determinauit eadem Sacra Congregatio in cit. decret. de regular. Apostat. & eiect. S.6.*

C A R M E L I T Æ.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ordo Carmelita est de mendicantibus.*
- 2 *Ordo Carmelita à quo dependat.*
- 3 *Carmelita tenentur vti cappis albis.*
- 4 *Carmelita sunt exempti a quarta funeralium.*
- 5 *Carmelita nequeunt eligere Confessore ex Bulla Cruciate.*
- 6 *Carmelita habent præcedentiam cum Fratibus B. Mariæ de Mercede.*
- 7 *Carmelita discalceati sunt exempti ab alijs Carmelitis.*
- 8 *Carmelite discalceati in Italia sūt separati ab alijs in Hispania.*
- 9 *Carmelite celebrant officiû S. Theresæ.*
- 10 *Carmelite discalceati reponuntur in vno de Ordinibus Mendicantium.*
- 11 *Carmelita discalceati possunt erigere noua Monasteria, & vide num. 12.*

1 Car-

1 Carmelitæ Ordo est de quatuor Mendicantibus, eorumq; prærogatiuis, & privilegijs vritur, iuxta tenorem *Bulle Pij V. incip. Romanus.*

2 Illius origo, si è Regula dependet ab Alberto Patriarca Hierosolymitano, & ab *Honorio III.* fuit approbata, vigore *Bulle* eiusdem incip. *Vt viuenti*, licet mitigauerint in nonnullis *Innocentius IV. in Bulla edita in anno 1247. incip. Qua honorem, & Eugen. IV. in altera Bulla emanata de anno 1431. incip. Romani.*

3 Carmelitæ cappis albis vti tenentur, vt legitur in *Bulla Bonifacij VIII incip. Iustis* promulgata in anno 1295. iuxta cuius tenorē indistinctē seruari praxis iam ostendit.

4 Carmelitæ à funeralium quarta reperiuntur exempti vigore concessionis *Pauli V. in particulari Bulla emanata de anno 1605. sub die 20. Augusti incip. Decet.*

5 Carmelitæ ex *Bulla Cruciatæ* nequeunt eligere Confessorem, quoniā talis facultas illis minimè prodest attendita *Bulla Clement. VIII. incip. Romani.*

6 Carmelitæ habent præcedentiam in Fratres Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, vt seposito *Bulla Clement. VIII. tenore, quæ incipit Decet*, declarauit pariter in anno 1604. *Sacra Rituum Congregatio* in causa Carmelit. & Merced. sub die 21. Augusti.

7 Carmelitæ discalceati fiunt exempti, & separati ab alijs Carmelitis, qui mitigati nuncupantur, eorumq; privilegijs, & concessionibus gaudent, & ad Carthusianorum Religionem pertransire valent, vt in *Bulla Gregorij XIII. incip. Pia.*

Desciuere tamen à reliquo ordinis corpore cum proprio Generali à *Clemente VIII.* ipsis concessio vigore *Bulle* particularis emanatæ in anno 1595. de mense Septembris.

8 Carmelitæ discalceati in Italia ha-

bent separationē cum alijs in Hispania, licet omnes iisdem fruantur privilegijs, & sub denominatione Beatæ Mariæ de Monte Carmelo laicorum erigere Confraternitates valent, vt in *Bulla Clementis VIII. incip. In Apostolica.*

9 Carmelitæ indultū habent celebrandi Officiū Sanctæ Theresiæ, iuxta concessionem *Gregorij XV.* factam in anno 1621. vt in eius *Bulla incipit Omnipotens S. 23.*

10 Carmelitæ discalceati adhuc reputantur in vno de quatuor Ordinibus Mendicantium, eorumq; privilegijs gaudent, & ad processiones ire non obligantur, & si quoties præcedentiā ante alias Religiones in illis omittunt, eorumdē privilegijs vlla præscriptione obsunt ex vi *Bulle Clement. VIII. incipit Romanum.*

11 Carmelitæ discalceati, vbique noua Monasteria de Ordinariis tantum licentiā stante *Bulla Pauli V. incipit Ad Ecclesiæ* erigere valent.

Sed *S. D. N. Urbanus VIII. in Bulla* quam edidit in anno 1624. sub die 28. Augusti incip. *Romanus Pontifex,*

huiusmodi licentiam adhuc effectū non sortitam reuocauit.

CARTHUSIANI.

S V M M A R I V M.

1 Carthusiani fuerunt instituti à Sancto Bruno.

2 Ordo Carthusianorum subest obedientiæ Domus Carthusiæ.

3 Carthusiani nequeunt extrahi à solitudine.

4 Carthusiani habent prærogatiuas Mendicantium, & non Mendicantium.

5 Carthusiani nequeunt adstringi ad testificandum in iudicio.

6 Carthusiani sūt exempti à iurisdictione Ordinariis.

7 Carthusiani possunt recipi à Camaldulensibus.

1 **C**arthusiani fuerunt instituti à Sancto Bruno, cuius Officium semiduplex fuit concessum, vt legitur in *Bulla Gregorij XV.* incipit *Domini nostri*, eorum autem Ordo approbatus fuit ab *Alexandro III.* in *Bulla* incip. *Cum vos*, promulgata de anno 1176.

2 Carthusianorū totus Ordo subest obedientiæ Prioris maioris Domus Carthusiæ, iuxta *Bullā Iulij II.* editā in anno 1508. incipit *Dum ad fructus.*

3 Carthusiani à solitudine distrahi nequeunt, cum reperiatur prohibitū vigore *Bulle Honorij III.* de anno 1218. incip. *Cum dilecti.*

4 Carthusiani habent communicationem, & extensionem gratiarum, prerogatiuarum, priuilegiarum, & indultorum tam in temporalibus, quàm in spiritualibus quorumcumq; aliorum Mendicantium, & non Mendicantium Ordinibus à quibuscumque Pontificibus concessis, & in futurum concedendis, ita cantat *Bulla Gregorij XV.* promulgata in anno 1623. incip. *Ad vberes.*

5 Carthusiani ad testificandum, & iurandū in iudicijs adstringi nequeūt, sic mandante *Papa Honorio III.* incip. *Bulla* incip. *Cum dilecti.*

6 Carthusiani à locorum Ordinariorum iurisdictione, & superioritate exemptionē habent per *Bullam Bonifacij IX.* latam in anno 1391. incipit *Sacrosancta.*

7 Carthusiani possunt recipi à Camaldulensibus in Eremitio degentibus petita, quamuis non obtenta licentia ab eorum Superiore, iuxta tenorem *Bulle Eugenij IV.* incip. *Illa*, & vide in verbo *Camaldulenses.*

CASSINENSES.

S U M M A R I U M.

1 *Cassinenses tenentur recitare horas canonicas.*

2 *Cassinenses sunt exempti à iurisdictione Ordinariarum.*

3 *Cassinenses illegitimi promouentur ad sacros Ordines.*

4 *Cassinenses nequeunt cogi ire ad processiones ultra solitum, & num. 5.*

6 *Cassinenses eligunt conseruatorem.*

7 *Cassinenses possunt absolui ab eorum Abbatibus.*

1 **C**assinenses horas canonicas recitare tenentur, vigore *Bulle Pauli V.* vt in *Bullario* 33. in ordine suarum.

2 Cassinenses Monachi ab Ordinariarum iurisdictione, & ab exactionibus sunt exempti, & acquirunt, ac si essent in sæculo, illegitimi ad sacros ordines, & Religiosos gradus, & dignitates promouentur, & extra congregationem ad testificandū adstringi nequeunt, ita legitur in *Bulla* de anno 1436. emanata per *Eugenium IV.* incip. *Regularem.*

4 Cassinenses ultra solitum ad publicas accedere processiones cogi nequeunt, vt declarauit *Sacra Rituum Congregatio* 10. Iunij 1602. in *una Placentina.*

5 At in Monasterio Sanctissimæ Trinitatis Cauæ vbi subiecto immediatè Sedi Apostolicæ Monachi Cassinenses ibi residentes nunquam ad processiones adstringi possunt, vt declarauit *Sacra Eminentissimorum Cardinaliū Concilij Interpretum Congregatio* de anno 1579. sub die 13. Augusti.

6 Cassinenses eligunt sibi Conseruatores cum magna potestate, & immensa facultate, vigore *Bulle Eugenij IV.* emanatæ in anno 1436. incipit *Militanti.*

7 Cassinenses possunt absolui ab eorum Abbatibus de quibuscumque censuris, & pœnis, vt legitur in *Bulla Pij V.* lata in anno 1571. incip. *Dum.*

CASVS RESERVATI.

S U M M A R I U M.

- 1 *Casus reservati fuerūt taxati, & præscripti Regularibus.*
- 2 *Regulares utriusq; sexus nequeunt absolui à casibus reservatis in Bulla Cœna per Confessarium electum vigore Bullæ Cruciatæ.*

*huc infel
ig. et de
pamif.*

1 **C**asus reservati fuerunt taxati, & præscripti singulis Regularibus per *Clementē VIII. in Bulla promulgata de anno 1593. sub die 26. Maij,* ubi mandatur non esse reservandos alios à Prælatiſ superioribus, nisi in Capitulo Generali, vel saltē Prouinciali de patrum vocalium cōsensu, & matura discussione.

- 2 *A casibus reservatis Bullæ in Cœnæ Domini absolui nequeunt Regulares utriusque sexus per Confessarios ab eis electos vigore Bullæ Cruciatæ, iuxta Breue Clement. VIII. vt per Sac. Eminentiss. Cardinal. Concil. Interpretum fuit declaratum de anno 1627. sub die 4. Decembris in vna Portugallia, & Castella.*

C A V S A.

S V M M A R I U M.

- 1 *Causæ Religionum pertinentes ad inquisitionem, cognoscuntur ab Inquisitore.*
- 2 *Causa Militum Hierosolymitanorum à quo cognoscuntur.*
- 3 *Ordinarij tanquam Sedis Apostolicæ Delegati in causis mercedū, & miserabilium personarū Regulares debitores cogere ad soluendum debitū valent.*
- 4 *Conc. Trid. sess. 7. de reform. c. 14. an deroget tex. in cap. 1. de priuil. in 6.*
- 5 *Declaratio Sacræ Cōgregationis Eminentissimorum Cōcilij Interpretum reportatur.*

1 **C**ausæ Religionū ad Officiū Sanctæ Inquisitionis pertinentes, debent cognosci ab Inquisitoribus, & nō ab ipsorum Regularium Superioribus, vt in anno 1606. sancitum fuit à *Paulo V.* vigore particularis Bullæ incip. *Romanus.*

2 **C**ausæ Militum Hierosolymitanorum, eorumq; subditorum cum omnibus annexis, & connexis, ac dependentibus per Magnū Religionis Magistrū, & Conuentu, aut deputatos ab illis terminandæ sunt, & quando secus habes in Bulla *Pij V.* edita in anno 1560. incip. *Circumspecta.*

3 **C**ausæ ciuiles mercedum, & miserabilium personarum, ex quibus Regulares extra Monasterium degentes existunt debitores, possunt cognosci ab Episcopis locorum Ordinarijs, qui valent illos tanquam Apostolici delegati cogere, & compellere ad soluendum debitum, quamuis certum. Iudicem à Sede Apostolica deputatū in partibus habeant nihil obstantibus exemptionibus *Sacr. Concil. Trident. sess. 7. de reformat. cap. 14.* & ad materiam *Gustier. præf. quæst. lib. 3. q. 10. Cened. canon. quæst. lib. 1. q. 26. nu. 33. Campanil. in diuers. iur. canon. rub. 12. cap. 13. à nu. 29. Illustriss. Episc. Risc. in praxi fori Eccles. resol. 547. part. 1. & decis. Cur. Archiep. Neap. 14. part. 4. nouissimè Vulpes in praxi iudic. fori Ecclesiast. cap. 42. num. 24.*

Coeterum fatigosus *Barbosa* recen-ter in suo tract. de offic. & potest. Episc. allegat. 105. nu. 23. part. 3. mouet difficultatem, si præfata Conciliaris dispositio deroget in totum, cap. 1. de priuileg. in 6.

4 **I**n cuius dubij solutione pro meliori d. cap. intellectu aduertendum duxit illum procedere, quoties exemptionis priuilegiū est loco certo circumscriptum, & ideo extra illum sic exemptus contrahens, vel delinquēs coram loci Ordinario conuenitur, at cessare quando sunt exempti non ratione

tione certi loci, sed personarum, quia ubicumque contraxerint, vel res sita sit, vel quia patrauerint crimen coram Ordinarijs coueniri non debent, nec sub *d. text.* comprehenduntur, *Couar. præst. quæst. cap. 11. num. 5. Rodrig. regul. quæst. 63. artic. 3. tom. 2. Aldret. in alleg. pro omni modo Regular. exēpt. cap. 8. nu. 17. part. 1.* apud quem nonnulli sunt in opinione Regulares esse absolutè sub Ordinarij iurisdictione in casu *d. text.* & ultra eos in alijs Concilij casibus, videlicet in causis mercedum, & miserabilium personarum, & in certis causis ciuilibus nisi habeant certum Iudicem à Sede Apostolica in partibus deputatum, quos duos casus intelligit de Regularibus extra claustrum degentibus.

Reportat benè verum idem *Aldret. cit. par. 1. cap. 7. num. 2.* super hoc Sacram Eminentissimorum Congregationem ita determinasse videlicet.

- 5 *Sacra Cardinaliū Congregatio Concilij Tridentini Interpretū declarauit, neque Constitutionem in generali Concilij Lugdunen. editam, quæ incip. Volentes, neque decreto eiusdem Concilij sess. 7. de reformat. cap. 14. comprehendit Regulares, ideoque iuxta eorum priuilegia coram suis Superioribus, vel Conseruatoribus esse puniendos.*

du Sacerdotij nō constitutus, fingendo se Sacerdotem, nedum est irregularis, ad *text. in cap. 1. & 2. de cler. non ordinat. ministrant.* sed pariter vigore *Bullæ Clementis VIII.* incipit *Et si alias*, à Iudicibus Sanctæ Inquisitionis, vel locorū Ordinarijs à foro Ecclesiastico abiiciuntur, & ab ordinibus Ecclesiasticis, sic quos habuerint, rirè degradari Curia seculari traduntur, per Iudices seculares debitis poenis plectendi.

- Et vigore recentissimæ *Bullæ Sanctiss. D. N. Urbani VIII.* incip. *Apostolatus officium*, de anno 1627. statutum est, ut qui in posterū ad sacrū Presbyteratus ordinem non promotus missam celebrare, aut sacramentalē confessionem audire præsumperit, & at minoris annis vigintiquinque nō excusetur, quominus eidem *Clementis Constitutioni* subijciatur, dummodo vigesimum suæ ætatis annum compleuerit.

- 4 Cuius dispositio nouissimè fuit prædicata in hac Ciuitate Neapolis in personam cuiusdā Fratris Pauli delle Vergini Ordinis S. Lucie dello Monte, qui ex tali causa ab Illustissimo Inquisitore fuit traditus, Curia seculari, & post aliquot dies in foro magno laqueo fuit suspensus.

CELEBRANS.

S V M M A R I V M.

- 1 Regularis, vel secularis celebrans missas, vel confessiones audiens, est irregularis, si Sacerdotium non obtinuerit.
- 2 Celebrans absque gradu Sacerdotij foro laicali subijcitur.
- 3 Promotus ad Presbyteratum ante ætatem, qua pœna puniatur.
- 4 Praxis in hac Ciuitate Neapolis.

- 1 Celebrans missas, vel cōfessiones audiens etiam Regularis in gra-

C E L L Æ.

S V M M A R I V M.

- 1 Cellas potest reseruare Superior ad suū arbitrium.
- 2 Cella separata nequeunt haberi à Regularibus.
- 3 Cella Fratrum Minorum de Obseruantia sunt visitanda.
- 4 Cella quando distribuuntur anterioribus in professione.

- 1 Cellæ omnes possunt reseruari ad arbitrium Superioris clauē ad hoc fabre facta, inde Regulares illas ita

ita claudere non debent, quia semper à Superiore aperiri nequeat, prout sic reperitur sancitum à *Clement. VIII. in decret. pro reformat. Regular. incip. Nullus omnino S. 24. vt in Bullar. fol. mibi 272. tom. 4.*

2 Cellæ separatæ à nemine Regularium etiam Superiorum possunt haberi, sed quisq; vnica cæteris propinqua nudis parietibus lecto, & mensa humili vniformiq; supellestili contentus esse adstringitur, nisi aliud officij necessitas suadeat præcedente Superioris facultate, ita patet in mox allegato decreto *Clement. VIII. S. 26. & vide Lezan. in summa quæst. Regular. tit. de obligat. Regular. cap. 10. sub nu. 20. pag. 129. & cap. 18. n. 77. pag. 253.*

3 Cellæ Fratrum Minorū de Obseruatia sub poena suspēisionis ab officio sūt singulis mēsis per locorū Guardianos visitandæ, in quibus si aliquid paupertati repugnans, reperjatur, auferendum erit ex dispositione *S. D. N. Urbani VIII. vigore Bullæ incip. In supremo, promulgatæ de anno 1625. sub die 20. Nouembris.*

4 Cellæ si vacare contingerint, sunt distribuendæ Monialibus anterioribus in professione, itaut illæ volentes veniant cæteris præferendæ, vt declarauit *Sacra Episcop. & Regular. Congregatio de anno 1615. sub die 10. Aprilis in vna Modanen.*

CENSURÆ.

SUMMARIUM.

1 *Censuræ publicatæ à locorum Ordinarijs, à Regularibus sūt publicandæ.*

1 **C**ensuræ publicatæ à locorum Ordinarijs, & nedum à Papa mandantibus Episcopis, sunt publicandæ à Regularibus in eorum Monasterijs, necnon seruandæ, iuxta sanctionem *Sacri Concilij Tridentini sess. 25. cap. 12. de Regular.*

CHORVS.

SUMMARIUM.

1 *Nullus Regularis est exemptus à seruitio chori.*

1 **C**hori à seruitio nullus Regularis sub cuiuscumque priuilegij superioritatis, etiam Generalatus prætextu dicitur exemptus nisi pro tempore, quo quis in propriij officij munere reperiatur occupatus, cum Lectoribus, & Prædicatoribus ijs solum diebus, quibus ipsos legere, vel prædicare cōtingerit Superiores dispensandi conceditur facultas, ita cautum est in *decreto pro reformat. Regular. Clement. VIII. incip. Nullus, vt in Bullar. tom. 4. fol. mibi 270.*

CISTERCIENSES.

SUMMARIUM.

- 1 *Cistercienses vnde habuerunt institutionem, & reformationem.*
- 2 *Cistercienses Abbatia fruuntur prærogatiuis, & gratijs sui Ordinis.*
- 3 *Cistercienses sunt exempti à quocumque solutione onerum.*
- 4 *Cistercienses an habeant successionem suorum monachorum.*
- 5 *Cistercienses vtuntur omnibus priuilegijs non reformationum.*
- 6 *Cistercienses reformati transferentes se ad aliam Religionem, ad primam reddere amplius nequeunt.*

1 **C**istercienses, qui habent institutionē à D. Roberto, & illustrationem, ac propagationem à D. Bernardo, vt in *Bulla Sixti V. incip. Pontifex*, habuerunt reformationem, & statuta à *Benedicto XII. vt in particulari eiusdem Bulla incip. Fulgens*, sub regula Diui Benedicti viuunt, illamque obseruant iuxta tenorē *Bullæ Eugen. III. incip. Sacrosancta.*

2 Cister-

2 Cistercienses Abbatia Claræ Tumbæ cum eorum bonis fruuntur prerogatiuis, & gratijs sui Ordinis, licet Abbas talis Conuentus non sit religiosus, sed commendatarius perpetuus, siquidem monachorum iam viget status, vel aliquam recipit mutationem, ita declarauit *Sacra Eminentiſſimorum Concilij Interpretum Congregatio* in anno 1627. sub die 8. Maij.

3 Cistercienses habent exemptionē à quorumcunq; onerum etiam charitatiuorum ſolutione, & locorum Ordinariorum iurisdictioni minimè ſubſunt vigore *Bullæ Innocentij VIII.* promulgatæ in Anno 1486. incipit *Romani*, eorumq; Monasteria talijs, & impositionibus grauari non poſſe, mandauit *Gregor. IX.* in *Bulla* incipit *Quia*, & hoc in Anno 1234.

4 Cistercienses habēt ſucceſſionem ſuorum monachorum non tamen in feudalibus, vt legitur in *Bulla Innocentij IV.* incip. *Deuotionis*, quæ fuit edita de anno 1246.

5 Cistercienses reformati, qui ſunt exempti ab omni ſuperioritate non reformatorum, nec ad illorum inſtituta obligantur, ex *Bulla Clementis VIII.* incip. *Pæſtoralis*, vtuntur prerogatiuis, & priuilegijs nedum ipſorū non reformatorū, vt in *Bulla Sixti V.* incip. *Super ſpecula*, ſed pariter fruuntur gratijs, & cōceſſionibus elargitis, quarumcumq; Religionū, & quatuor Ordinum Mendicantium, nec coram alijs, niſi Congregationis Iudicibus vocari valent, iuxta tenorē *Bullæ Pauli V.* incip. *Diuina*, promulgatæ in anno 1606. imò ipſis Mendicantibus præcedunt, vt in *Bulla Clementis VIII.* incip. *Regis*.

6 Cistercienses reformati ad aliam Religionem ſe transferentes, regredi ad eam, haud amplius valent, ſic ſtatuitur idē *Clemens VIII.* in anno 1604. in ſua *Bulla* incip. *Pro noſtro*.

CLAVSTRA.

SUMMARIUM.

1 *Mulieres nequeunt ingredi clauſtra Regulariū ſub excommunicationis pœna.*

2 *Regulares admittētes mulieres ad clauſtra, ipſo facto ſuſpēduntur, quod ampliatur procedere etiam ad clauſtra monialium, vt num. 3.*

4 *Mulieres quādo poſſunt ingredi clauſtra.*

1 **C**lauſtra Regularium ingredi non poſſunt mulieres ſub pœna excommunicationis ex vi *Motus proprij Pij V.* incip. *Regularium perſonarum*, vbi etiam contra Regulares illas admittētes, inſliguntur pœna ſuſpenſionis à diuinis ipſo facto, & priuationis officiorū, & inhabilitatis ad obtinenda, & *Gregor. XIII.* in *Bulla* incip. *Vbi Gratia*, addit priuationem dignitatum, & beneficiorum, & inhabilitatis ad illa, & excommunicationem Pontifici reſeruatam, *Rodriguez tom. 1. queſt. Regular. queſt. 48. art. 1. Sanchez in ſumma cap. 17. lib. 6. vbi plura.*

3 Amplia pariter ad clauſtra monialium, quamuis adſit licentia, niſi tamen interueniat earundem cōſenſus expreſſus capitularis, & cōceſſus per ſuffragia ſecreta, iuxta *Bullā S.D.N. Urbani VIII.* incip. *Sacroſanctum*, quam promulgauit de anno 1624. ſub die 27. Octobris.

4 Erit tamen licitus ingreſſus, quando in eis Miſſæ, vel diuina Officia, aut Proceſſiones in eis celebrantur, vel fidelium cadauera ibi ſepeliantur, vel ſi ex ſimili cauſa tantus concurſus perſonarum ſit, quod comodè ingredi, & egredi non valeant per portam Eccl. ſic, dummodo recto tramite accedāt ad portam clauſtri Monasterij, & locorum Regularium, vt ex *Bulla Pij V.* incip. *Decet Romanum Pontifi-*

cem,

com, latius exanclat *Lexana in summa*
quest. regular. tit. de oblig. regul. &c.
cap. 19. num. 12.

CLAVSTRALES.

SUMMARIUM.

1 *Claustales non possunt transire ad nō claustralem.*

1 *Claustales minimè valent transire ad nō claustrales, sic determinavit Sacra Congregatio apud Quarant. in summa Bullar. in verbo Monasteria, vers. quod ad transitus.*

CLAUSURA.

SUMMARIUM.

1 *Regularis non potest exire clausuram absque socio, & Superioris licentia.*

2 *Termini, & limites clausuræ sunt omnia loca Monasterij.*

3 *Moniales professæ clausuram observare, recusantes nequeunt ab alijs Monasterijs recipi.*

4 *Episcopus potest perquirere in Monasterijs monialium, si clausura observatur.*

5 *Episcopus tenetur procurare, ut restituantur clausura monialium violata.*

6 *Episcopus non potest ingredi clausuram monialium ad explorandum novitiam voluntatem.*

7 *Sacerdos administrans Eucharistiam, an Monasterio monialium absque socio ingredi debet.*

8 *Clausuram monialium ingredi non licet.*

9 *Monialis ut possit exire clausuram, qua sunt necessaria, & vide nu. 11. & an sufficiat similis causa nu. 10. 12. 17. 18. & 21.*

13 *Dictio taxativa non excludit casus similes.*

14 *Ratio ubi est eadem, idem ius comprehendit.*

15 *Bona minorum ex quibus distrahi possunt.*

16 *Filij ex quibus causis exheredari valeant.*

19 *Moniales tempore belli exire possunt de Monasterio.*

20 *Medicorum relationi quando standum sit.*

1 *Clausuram exire prohibetur Regularis absque socio, & licentia, ac benedictione Superioris, qui illam non concedit nisi ex causa probata, & iniuncto socio non petito, sic prout extitit in decret. Clement. VIII. pro reformatione Regularium, incipit Nullus, S. 19. vt in tom. 4. Bullar. fol. mihi 270.*

2 *Clausuræ termini, & limites complectuntur omnia Monasterij loca, itaut ianua clausa continetur, ad quā seculares nō admittuntur, vt ex Bulla Gregorij XIII. incip. A Deo sacris virginibus tutatur. Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 187. tom. 4.*

3 *Clausuram observare Moniales tacitè, vel expressè professæ tenentur, & illam observare recusantes non possunt in in quibuscumque Monasterijs recipi, patet ex Bulla Pij V. incip. Circa pastoralis edita in anno 1566. de cuius materia latè Canon. Nouar. frater in summa Bullar. tit. de clausura.*

4 *Clausura si observetur, licet perquirere Episcopo etiam in Monasterijs monialium Regularibus subiectis, nec impediri potest, vt declarasse Sacram Congregationem Eminentissimorum post ceteros quos secum vehit novitèr probat Barbof. de potest Episc. allegat. 102. num. 7. part. 3. D. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. resol. 189. num. 2. tom. 4. illamq; etiam monialium exemptarum ad libitum visitari posse ab Episcopo absque suorum Superiorum præsentia, eadem Sacra Congregatio decidit in anno 1617. die 22. Aprilis una Vercellen. Sellius in select. canon. cap. 8. num. 25.*

5. Clausuram monialium violata, quod restituatur, procurare tenetur Episcopus, vt in *Bulla Gregorij XV.* incipit *inscrutabilis*, vbi etiam cauetur, posse punire contradictores, & delinquentes circa huiusmodi clausuram monialium, quamuis Regularibus subiectarum.
6. Clausuram monialium ingredi nō licet Episcopo pro exploranda nouitia voluntate, vel alio simili actu gerendo, sed stare ante cancellorum fenestella obligatur, sic à *Sacra Congregationis Auditorio* determinatum fuisse recenset *Campanil. in suo diuersor. iur. Canon. cap. 16 num. 15. rubr. 12.* & post eum *Barbos. de potest. Episc. alleg. 100 sub num. 6. part. 3.*
7. Clausuram monialium ingredi valeret absque scio administraturus Sacramentum Pœnitentiæ, Eucharistiæ, vel Extremæ vntionis, ita de anno 1583. *Sacra Episcoporum, & Regularium Congregatio* determinando censuit sub die 13. *Septembris*, licet recta via diuersiculo ire debeat, nec aliam Monasterij partem diuagari etiam occasione visitandi alias infirmas, quibus Sacramentorū administratio non est necessaria, vt decisum in *Sacra Congregatione* dicit *Aldan. in compēd. iur. canon. lib. 1. tit. 25.*
8. Clausuram Regularium etiam mulierum ingredi non licet, & licentiæ forsitan ad fauorem aliquorum concessæ sūt reuocata vigore *Bulle Pauli V.* quarum vna incip. *Facultatem*, vt in *Bullario nouo tom. 3. constit. 52.* eiusdem, altera incip. *Monialium*, vt in eodem *Bullar. tom. 3. constit. 74.* & motus proprii S. D. N. *Vrbani VIII.* incip. *Sacrosanctū*, vt fusè apud *Nouarium fratrem in summa Bullar. tit. de clausura fol. 161.* vbi plura coaceruat.
9. Clausuram vt possit exire Monialis vigore *Bulle Pij V.* incip. *Decori*, tres sunt causæ: Prima, nempe magnū incendium. Secūda, infirmitas lepræ
- & Tertia, infirmitas epidemiæ, de quibus præ cæteris nouitèr *Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 192. part. 4. Sanchez in summa lib. 6. cap. 15.*
10. Sed num ex similibus causis liceat pariter de clausura ipsis exire, affirmatiuam partem in facti cōtingentia agnoui veriore, & quia exarui Allegationes directas *Sanctiss. D. N. Urbani VIII.* quas satis commendat, & sequitur recenter *Diana resol. moral. part. 3. tract. 2. de dubijs Regular. resolut. 105.* placuit illas hic inferere, & sunt, quæ sequuntur.

Beatissime Pater.

M^{archio} Fuscaldi Regni Neapolitani Magnus Iustitiarius, post pedum oscula christiana, fraterna pietate, & charitate ductus Sanctitati Vestræ humiliter preces porrigit, quod dignetur cōcedere, vt Soror Maria Catharina Spinella eius germana, professsa in Monasterio sub titulo Trinitatis Ciuitatis Neapolis, iamdiu varijs morbis vexata, taliter quod insanix, & furoris, species trāscendit, possit, & valeat claustrum derelinquere, & ad fraternos lares valetudinis, & salutis causa recuperandæ, & seruandæ se conferre, vel saltem ad aliud Monasterium conuolare.

Quæ supplicatio nē iniusta, & nimis audax ex clausuræ rigiditate videatur, liceat pro iustificacione aliqua ex Canonicis sanctionibus, & Theologorum cōclusionibus pro tali effectu in medium afferre, ad hoc vt Sanctitas Vestrā magis piè, & paternō affectu (iuxta morem) huiusmodi gratiam, imò iustitiā concedere queat.

Quare (genibus flexis petita prius licentia, prout debet) fas sit ei supponere, quod vt monialis è Monasterio licitè egredi possit, requiritur facultas Superioris cum iusta, & graui causa, eò quia cum monialibus clausura strictissime

ctiffimè indicetur, par est, vt facultas egrediendi, non nisi de graui causa à legitimo Superiore approbanda concedatur, vt colligitur ex *cap. periculoso, de stat. regular. in 6. ex Concil. Trident. sess. 25. cap. 5. & ex Bulla Pij V. & Gregorij XIII. circa id emanatas, de quibus apud Quarant. in sum. Bullar. in verbo Monasteria monialium, & Nald. in summa in verbo clausura.*

Iusta autem, & sufficiens causa ad hunc effectum de iure antiquo vigore supracitati *cap. periculoso*, censetur infirmitas ob quam monialis, nequit cum alijs absque graui periculo, vel scandalo commorari; in *Tridentino* verò loco iam ante relato, quæ nam sit iusta causa non determinatur, sed iudicio Episcopi loci Ordinarij relinquitur, in *Bulla* autè *Pij V.* tres tantummodo causæ concedendi prædictam facultatem exprimuntur. Prima est magnum incendium, Secunda est infirmitas lepræ, Tertia verò infirmitas epidemiæ, sub cuius nomine intelligitur morbus contagiosus, qui alios inficere solet, vt est pestis, morbus gallicus, morbus Sancti Lazari, & ignis Sancti Antonij, vt communiter sentiunt omnes *Doctores.*

Sed licet hæc omnia sint vera, tamen nec negari potest moniali cōcedi posse facultatem exeundi non solū ob tres adductas causas, verum etiam ob alias similes; nam licet clausuræ relaxatio sit odiosa tanquam contra regulæ obseruantiam, & spirituales monialium salutem, nihilominus non solum in casibus præcatis, sed etiam in consimilibus relaxatio clausuræ nō aduersatur Regulari Obseruatia, maximè vbi agitur pro salute tuenda; ita inquam scripserunt *Nauarr. in comment. 4. de regularib. num. 48. & in cap. statuimus 19. quæst. 3. num. 49. Azor. instit. moral. par. 1. lib. 12. cap. 8. quæst. 1. vers. tertio, lo. de la Cruz de stat. relig. lib. 1. cap. 5. dub. 4. Ceruantes in l. Tauri num. 59. Rodriq. qq. regul.*

*tom. 1. quæst. 34. artic. 5. Lamas. in method. curat. in append. Suarez tom. 4. de relig. lib. 1. cap. 9. num. 3. & seq. Sorb. in compend. priuileg. in verb. clausura, & in verb. ingressus Monasteriorum monialium num. 6. vers. & sic etiam, Suarez de relig. tom. 4. tract. 1. lib. 1. cap. 9. Bonacin. de legib. disputat. 1. quæst. 1. punct. 9. nu. 6. Perrin. in priuileg. tom. 2. constit. 6. Pij V. §. 4. num. 24. Sanchez in summa lib. 6. cap. 15. nu. 37. tom. 2. Barbof. in tract. de offic. & potest. Episc. alleg. 102. à n. 16. p. 3. & Ego ipse Nouarius in tract. de elect. fori sect. 2. in præfat. sub num. 7. & in eandem opinionem concurrere videtur Cened. in in collect. ad ius canon. collect. 31. p. 3. vers. creæ, est tamen in casibus omnino similibus præfatis tribus casibus exceptis in allegata *Bulla Pij V.* exemplificans in inundatione aquarum, prout sic dicit seruatum in facti contingentia de anno 1582. in Ciuitate Cæsaraugustana.*

Quorum sanè sententia non caret ratione, nam licet in *Piana Bulla* adfint verba taxatiua in illis tribus casibus ante signatis, nempè magni incendij, lepræ, & epidemiæ, tamen ex identitate rationis eius dispositio bene extēditur ad alios similes, & equales morbos.

13 Dicitio enim taxatiua nō excludit casus similes, in quibus eadem ratio, aut vrgentior militat, vt ex multis probat *Euerard. in topic. legal. loco à natura dictionum taxatiuarum nu. 4. Gomez. tom. 1. variar. resolut. tom. 1. cap. 11. num. 12. Padill. in Authent. resque num. 18. de legat. quia tunc non fit extensio legis, sed terminorum, etiam quod simus in materia stricta, Rebell. de iustit. & iure quæst. 6. sect. 4. num. 20. part. 1. lib. 1. Perez in tract. de anniuersar. & cappell. lib. 1. cap. 5. nu. 24. Cardes. in praxi iudic. & Aduocat. in verb. lex num. 24. indè statutum comprehendit omnes, & singulos casus, in quibus eadem, vel maior*

D ratio

ratio viget, vt tutatur *Salicet.* dicens
 14 de communi in *l. 2. num. 21. C. de no-*
xal. vbi enim eadem est ratio, idem
 ius statim succedit tanquam compre-
 hensiuè, ad *text. in l. itē veniunt S. ait*
saratus, ff. de petit. heredit. cum alijs
 concordantibus, de quibus latius *Ti-*
raquell. in l. si vnquam, in verbo liber-
is, C. de reuoc. donat. à num. 45. quia
 ratio regulat omniā dispositionem,
 illamq; restringit, & ampliat ad casū,
 in quo pia ratio conuenit, *l. cum pater*
S. dulcissimis ff. de legib. 2. Card. Man-
tic. de coniectur. ultim. volunt. lib. 6.
tit. 14. num. 23.

Et ideo videmus, quod licet in *l. ob*
gs alienū C. de prad. & alijs rebus mi-
 15 *norum,* ob solum æs alienum possint
 prædia minorum distrahi, tamen *Glof.*
ibid. in verb. alienum communiter re-
 cepta tradidit id, quoque fieri posse
 ob similes alias causas, & licet in
l. fin. C. de reuocand. donat. decernatur
 ob solas causas ibi enumeratas, posse
 reuocari donationē, tamen commu-
 nis DD. cōclusio sustinet, posse quo-
 quæ ex alijs æquè similibus id fieri, vt
 latius constat ex *Molin. lib. 1. de pri-*
mogen. cap. 9. nu. 32. Gomes. tom. 2. va-
riar. cap. 4. num. 14. Suarez in thesaur.
recept. sentent. in verb. donatio n. 226.
 & similiter cum *Auth. vt cum de ap-*
pellat. cognosc. S. aliud quoque capitu-
 16 *lum,* decidatur ob solas quatuorde-
 cim causas ibi expressas, posse filium
 exheredari, sentiūt omnes DD. posse
 id quoque ex causis similibus fieri, vt
 per *Couarr. in cap. Raynutius num. 16.*
de testamēt. Menoch. de success. lib. 2.
§. 17. num. 101. Villalob. in commun.
opin. lit. E. num. 143. Facchin. in con-
trouer. iur. lib. 6. cap. 78. Plaza de de-
lict. lib. 1. num. 15. Clar. in S. testamen-
tum quest. 41. & hoc asserunt loquē-
 tes de his adeo odiosis legibus, & pæ-
 nalibus, qui sunt concedentes licen-
 tiam exheredandi filios, & reuocan-
 dæ donationis perfectæ, ergo à for-
 tiori dicendū est in casu *Bulla Pij V.*

quamuis enim fauorabile sit restrin-
 gere clausuram monialium, at illam
 restringere in casibus, in quibus vitæ
 periculum euidenter videntur satis
 impium erit.

Quibus sic iactis fundamentis per
 optimè deducitur supplicationē hanc
 17 esse maximopere iuridicā, siquidem
 iustè concedi potest moniali licentia
 è claustro egrediendi, medendi causa
 morbi, ita periculosi, ita vt disperetur
 salus ea non egressa, cum & casus iste
 vrgentior sit exceptis in dicta *Bulla*
Pij V. cum de monialis vita tuenda
 agatur, & leges Ecclesiasticæ (qualis
 est ista de monialiū clausura) minimè
 cum vitæ periculo obligant, inde si-
 quidam monialem inuaderet ipsam
 interfectorius, essetq; opus egredi ad
 vitam tuendam licitū ei esset egredi,
 ergo licebit ob simile vitæ periculū
 præseruare morbo contingenti nihil
 enim refert siue ab extrinseco, siue
 ab intrinseco, vitæ periculum immi-
 neat, cum in vtraque idemmet vitæ
 tuendæ naturale ius suffragetur, tan-
 to fortius, quia nullo iure positiuo
 naturale propriæ vitæ tuendæ ius au-
 ferri potest, *clēm. pastoralis, S. cæterū,*
de sentent. & re iudic. l. vt vim, & ibi
 communi calculo DD. *ff. de iustit. &*
iure.

Et hinc legimus *Gregorium XIII.*
 felicitis recordationis indulsisse cuius-
 dam Coenobij monialibus liberum
 egressum, quoties morbo ita pericu-
 loso laborant, vt Medici iudicarent
 necessarium egressum ad tuendam
 vitam, ex quo sanè patet hanc esse
 iustam egrediendi causam, prout de
 hoc meminit *Nauarr. in comment. 4.*
de regular. num. 49. & 50. vbi in spe-
 cie voluit, & approbavit, quod mo-
 18 nialis laborans morbo & si non con-
 tagioso, dummodo sit periculosus, ita
 vt nisi exeat, curari nequeat. sitque
 vtique moritura, posse tutè à Mona-
 sterio exire, & concedendam esse li-
 centiam, quod etiam sequitur *Suarez*
de re-

de relig. tom. 4. lib. 1. cap. 9. nu. 9. *Graff. decis. aur. part. 1. lib. 4. cap. 23. num. 17.* *Sorb. in compend. priuileg. regular. in verb. clausura, Azor. inst. moral. par. 1. lib. 1. cap. 8. quest. 1. Latman. in method. curat. in appendic. §. 10.* Sanè enim piè præsumèdū est, qd si *Pius V.* Pontifex in hoc casu esset interrogatus, sic respōdisset: cum vtiq; tenendū sit illā fuisse mentem præfati Pōtificis Maximi, vt in tali casu fas esset egredi, alias enim sat impietatis haberet, quam omninò alienam ab huiusmodi viris ipsa pietate pijs esse affirmandū est, Pontifex inquam tanquam Pater beneuolus, & Pastor fidelis propriorum filiorum, suarumq; ouium necè non permittit.

- 19 Inde tempore belli posse moniales è Monasterio exire, seque in locū tutum recipere, dum viget periculū, quod nisi egrediat, graui damno afficiantur; resoluunt *Azor. inst. moral. part. 1. lib. 13. cap. 8. quest. 1. Gutierrez can. quest. cit. cap. 14. num. 9. Nauarr. d. comment. 4. num. 48. Sanchez in summa d. cap. 15. num. 44. Bonacin. de clausur. quest. 1. punct. 9. num. 7.*

Quare cum præfata soror Maria si in clausura dicti Monasterij perseuerat; vtiq; cum expresso periculo vitæ id

- 20 agit ex Medicorum iudicio, & relatione, quibus standum est tanquam peritis in arte, ad text. in l. semel C. de re milit. lib. 12. §. quod autem de non alienand. collat. 2. *Alex. conf. 141. col. penult. Abb. in cap. tenor not. ib. 2. de re iudic. Mascard. de probat. concl. 897. Pheb. decis. Rotæ Lusit. 78. nu. 5. tom. 1. Aëtius in tract. de infirmis. cap. 37. & Nos diximus in tract. de elect. & variat. fori quest. 9. nu. 2. sect. 2.* propterea Sanctitas Vestra tanquam iustus Iudex, & benignus Pater, gratiam, & iustitiam in relaxando clausuram cōcedere dignetur, vel alio opportuno remedio pro salute istius vtetur, prout virtus Spiritus sancti gratia inspicabit in re tam necessaria, quæ morā

absque damno irreparabili vitæ minime patitur.

- 21 Eo fortius quia ob nullas causas valde graues, ore non autem scriptis dicendas, exitus huius monialis est quoq; vtilis Monasterio in communi quo in casu licitam esse egressionem extra claustra probat *Gutierrez canon. quest. cap. 14. & nisi eadem Soror Maria è dicto Monasterio exeat, est in discrimine amissionis animæ, quod multum est considerandum, cū anima cunctis rebus sit anteponenda l. sancimus C. de sacrosanct. Eccles. & vbi agitur de salute animæ, nō attenduntur apices Iuris, Tiraquell. de priuileg. pia cause priuileg. 164.*

Vnde pro licentiæ concessione in casu de quo agitur concludere satis consonum videtur, prout & ita à Sanctitate Vestra elargiri ex eius pietate speratur, & ita genibus flexis petit, & iterum pedes osculatur.

Et hæc currenti (vt aiunt) calamo nomine, & pro parte dictæ monialis ad instantiā præfati Marchionis mihi infra scripto V. I. D. Sanctitatis vestræ pedibus prostrato adduxisse sufficiat.

Io. Maria Nouarius I. C. Lucanus.

CLAVIS.

SUMMARIUM.

- 1 Superior in quolibet Monasterio debet tenere clauēs omnium cellarum, & quare, num. 2.
- 3 In praxi quomodo obseruatur.
- 4 Cuius Custodia sanctissimi Sacramenti debet esse apud Sacerdotem.

1 **C**lauis cellarum omnium Religiosorum in quolibet Monasterio à Superiore debet haberi, vt ad libitum aperire, & visitare valeat, vide in verbo *Cella*.

3 Imò in praxi seruatur apud Regulares, clauēs penes quoslibet esse.

D 2 eius-

eiusdem qualitatis, vulgò dell'istesse guardie, itaut vna aperiat in alia.

- 4 **Clauis Custodiæ** sanctissimi Sacramenti penès Sacerdotē, cui illius administrationis cura est demandata, stare debet, nec Monialibus committenda est, vt in anno 1604. in vna *Vallesolana Episc. & Regul. Sacra Congregatio* determinauit, & ita indistinctè obseruatur hac in Ciuitate Neapolis.

CLERICI REGVLARES.

S U M M A R I U M.

- 1 Clerici Regulares Theatini fuerūt approbati à Sede Apostolica, tria vota emittūt, & quibus priuilegijs fruuntur, num. 2.
- 2 Consuetudo Theatinorum in vesp̄is, quæ sit.
- 3 Cleri Regulares S. Pauli Decollati fuerunt approbati à Clemente VII. tria vota emittunt, num. 5.
- 6 Præfectus Generalis Clericorum Regularium per triennium eligitur.
- 7 Clerici Regulares non coguntur accedere ad processiones.
- 8 Clerici Regulares an possint transire ad Carthusianos.
- 9 Clerici Regulares Matris Dei Lucae fuerūt approbati à Clemente VIII.
- 10 Clerici Regulares ex concessione Pauli V. emittunt votum paupertatis.
- 11 Clerici Regulares Minores fuerūt approbati à Paulo V.
- 12 Clerici Regulares ministrantes infirmis fuerunt approbati à Sixto V. & non subiiciunt iurisdictioni Ordinariorum, num. 13. & infirmis seruiunt, & illorum Superioribus non subsunt, num. 14.
- 15 Clerici huiusmodi ad Sacerdotium destinati eorum expensis viuere possunt.
- 16 Isti Clerici nequeunt transire ad Carthusianos.
- 17 Clerici Scholarum piarum à Clemen-

te VIII. fuerunt erecti, & à Paulo V. confirmati.

- 18 Præfectus Clericorū Scholarum piarū vnus sit, & pueros doceat absque stipendio.
- 19 Isti Clerici vtuntur omnibus priuilegijs Mendicantium.
- 20 Isti Clerici an possint mutare eorum constitutiones.
- 21 Clerici Scholarum piarum sunt exempti à processionibus.
- 22 Clerici Regulares Somaſche cooptati fuerunt in numerum Religiosorum à Pio V. & repositi in Regula Sancti Augustini, & emittunt tria vota.
- 23 Isti Clerici sūt exempti à iurisdictione Ordinariorum.
- 24 Tales Clerici in quauis Ecclesia celebrare possunt, quorumcunque fidelium confessiones audire, & Sacramenta ministrare præter in diē Paschatis.
- 25 Habēt priuilegia Mendicantiū, & facultatē sepeliēdi cadauera in Academicis, Collegijs, Seminarijs, & simil.

- 1 **C**lerici Regulares Theatini fuerunt approbati à Sede Apostolica, tria vota substantialia emittunt sunt exempti, & cunctis priuilegijs concessis Canonicis Lateranensibus fruuntur, vt patet ex *Bulla Clementis VII. incipit Exponi*, necnon retinēt priuilegia omnia cōcessa Clericis Regularibus de Somaſcha, & Patribus Societatis Iesu nec ad processiones accedere adstringi possunt, vt in *Bulla Pij V. incipit Ad immarciscibilem*, latius vide *Barboſ. de iur. Eccl. vniuers. lib. 1. cap. 41. num. 158.*
- 3 Clerici Regulares Theatini habēt consuetudinem, vt ad Vesperas Hebdomadarius capiat Pluuiale ad Capitulum, non verò à principio Vesperarum, ita cēſuit *Sacra Congregatio Rituum in Theatinorum 1607. de mense Septembris*, vbi etiam quod nō sit obseruanda consuetudo non faciendi commemorationem de Ecclesiæ Patrono, sed tantum de Cruce in eorum institut.

- institutionis memoriam, quoniam vtriusq; commemoratio fieri debet.
- 4 Clerici Regulares S. Pauli Decolati, à *Bulla Clemētis VII.* incip. *Vota* approbati fuere.
 - 5 Et tria vota substantiaalia emittunt, sunt sub protectione Sedis Apostolicæ, Ecclesiastica Sacramenta ministrant, admittūt alios ad Religionem,
 - 6 per triennium vnum Præfectum Generalem eligunt, & vt supra diximus gaudent omnibus priuilegijs Canoniorum Regularium Lateranensium, per *Bullam Pauli III.* incip. *Dudum.*
 - 7 Non coguntur accedere ad processiones, vt extat *Bulla Sixti V.* incipit *Rationi congruit.*
 - 8 Transeūt ad Carthusianos, præcedente Generalis licētia, iuxta *Bullam Gregorij XIII.* incip. *In specula.*
 - 9 Clerici Regulares Congregationis Matris Dei Lucæ fuerunt approbati à *Clemente VIII.* vt cernitur in eius *Bulla* edita sub die 13. *Octobris* 1595. vbi diuersa priuilegia cōceduntur, & ab Ordinariis Episcoporum iurisdictione eximit.
 - 10 Illis *Paulus V.* de consilio *Eminentissimorum Cardinalium Sac. Concil. Interpretum* concessit, vt præter tria vota simplicia: castitatis, obedientiæ, & perseueratiæ, quæ ab eisdem vigore literarum *Clementis VIII.* emitti consueuerant, simplex etiam paupertatis votum emittere valerent, prout in *Literis in forma Breuis* sub die 30. *Iunij* 1615. de super expeditis habetur, necnon Constitutiones à Sede Apostolica vt supra confirmatas, & gratias alias ab ea obtentas in suo robore relinquens huius Congregationis Superioribus concessit, vt Constitutiones illas pro ea parte tantum, quæ paupertatis voto erant cōtrariæ variare, mutare, aut etiam delere, & nouas, quæ eiusdem paupertatis voto consentaneæ essent, condere valerēt, prout ex alijs *Literis in forma Breuis* sub die 14. *Augusti* 1619. continetur.

- Tandem *Gregorius XV.* de consilio *Sacra Congregationis Cardinalium* negotijs Episcoporum, & Regulariū præpositæ huiusmodi Congregationem in Religionem trium votorum, sollemnium approbavit vigore *Litterarum in forma Breuis expeditarum* de anno 1621. sub die 3. *Nouembris.*
- 11 Clerici Regulares Minores fuerūt approbati à *Paulo V.* vt in eius *Bulla* incipit *Decet*, emittunt quatuor vota substantiaalia, Ecclesiastica Sacramenta ministrant secundum vsum S.R.E. in communi diuina officia recitant, ac clericali habitu viuere debent iuxta *Bulla Sixti V.* incipit *Sacra*, ac etiam Clericorum Regularium Theatinorū fruuntur priuilegijs, vt extat *Bulla Gregorij XIV.* incipit *Romanus.*
 - 12 Clerici Regulares ministrantes infirmis, fuerunt approbati à *Sixto V.* in anno 1586. vt cernitur ex eius *Bulla* incip. *ex omnibus*, quatuor enim
 - 13 vota emittunt, Ordinariis iurisdictioni non subiiciunt, ad eorū Congregationem alias recipere possunt, ac etiam Officiales, & famulos, quorū regula sub Sedis Apostolicæ protectione approbatur, & recipitur, & Generalis super defectu natalium suorū Clericorum dispensat, iuxta *Bullam Gregorij XIV.* incip. *Illius.*
 - 14 Qui quidem Clerici circa corporalia, & spiritalia infirmis seruiunt in hospitalibus, ac illorum Superioribus minimè subdūtur, prohibenturq; reddituum hospitalium administratores procurare, & à ministerio infirmorum etiam Sacerdotes non dispensantur, nec ante decennium expletū ius suffragij habere possunt, iuxta *Bullam Clemētis VIII.* incip. *Superna.*
 - 15 Clerici huiusmodi professi ad Sacerdotium destinati in domibus Nouitiatuū, vel alijs distinctis domibus, donec ad Sacerdotium descendāt, ex illarū redditibus viuere possunt, iuxta *Bullam S.D.N. Urbani VIII.* incipit *Sacrosancta*, qui aliam *Bullam* incip.

- Romanus*, decidit circa electionem Præfæcti Generalis, Consultorū, & arbitri Cōgregationis taliū Clericorū.
- 16 Clerici tales nisi pcedat licentia Papæ ad Carthusianos transire nequeunt, ex *Bulla Pauli V.* incip. *Romanum*.
- 17 Clerici Scolarum piarum auctoritate *Clementis VIII.* fuerunt erecti, & confirmati per *Paulum V.* vigore suarum *Litterarū* in forma *Breuis* expeditarū de anno 1614. *sub die 4. Ianuarij* habentq; licentiam emittendi vota sollemnia in manibus Prælati eorum arbitrio eligēdi, vt in *Bulla Gregorij XV.* incipit *Apostolici muneris*.
- Quorum Congregatio à *Paulo V.* præcedentibus alijs *Literis* in forma.
- 18 *Breuis* incipit *Ad ea*, fuit erecta, vt vnus Præfæctus regat, & gubernet cū tribus simplicibus vortis: paupertatis, castitatis, & obedientiæ, ac gratis, & nullo stipendio, salario, mercede, aut honorario pueros accipiendi in grammatica, computo, ac etiam in Fidei rudimentis erudiēdos, eos pijs, & bonis moribus decorandos, & tandem christiano more educādos, laborem, operam, studiumq; conferre debeāt, hæc verò Congregatio per *Bullam Gregorij XV.* incipit *In supremo*, in Religionem trium votorum sollemnium approbata fuit.
- 19 Vtuntur tales Clerici communicatione omnium exemptionem, indultorum, & priuilegiarū quorumcunq; Ordinum Mendicantium per *Bullam Gregorij XV.* incip. *Ad vberes*.
- 20 Nec possunt mutare eorum Constitutiones nisi ex sex partibus quinque concurrant, vt in *Bulla* eiudem *Gregorij XV.* incip. *Sacri Apostolatus*.
- 21 Sunt exempti à processionibus, & alijs actibus publicis vigore *Bulle S. D. N. Urbani VIII.* incip. *Debitum*, qui mediāte alia *Bulla* incip. *Ad vberes*, ipsis priuatiuē quoad alios concessit erigere, & nominare Scholas, cœterisque eorum gestare habitum interdixit.
- 22 Clerici Regulares Somasche à *Pio Quinto* in Religiosorum numerum cooptrati fuerunt, & sub Regula Sæcti Augustini repositi cū potestate emittendi tria sollemnia vota, vt legitur in eius *Bulla* incipit *Iniunctum*, eorumq; Constitutiones fuerūt à *Paulo Quinto* confirmatæ, vt in eius *Bulla* incipit *Cum ad utilitates*, & prius à *Clem. VIII.* in eius *Bulla* incip. *Decet*.
- 23 Sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum, nec possunt cogi ad personalia officia, Maioribus Ecclesijs, vel
- 24 ad funera; habent facultatem celebrandi in alienis Ecclesijs, quorumcumque fidelium confessiones audiēdi, & Sacrum Eucharistiæ Sacramentum ministrandi, excepto die Paschatis, & ad arctiorem sine Superioris licentia Religionē transmeare nequeunt regulariter, possuntq; professionis die eorum Cōfessario, excepta Bigamiæ, & homicidij volūtarij, irregularitate, ab omnibus absolui iuxta *Bullam* eiudem *Sixti V.* incip. *Equum*.
- 25 Habent priuilegia Mendicantium, ex *Bulla Pauli V.* incip. *Ex quo*, eiusdem cōcessa facultas humandi cadauera decedentiū in Academijs, Collegijs, Orphanotrophijs, Seminarijs, Congregationis curæ commissis in eiusdem Congregationis Ecclesiæ, vt legitur in eius *Bulla* incip. *Exponi*. de supradictis oībus latius perquiras *Barbos. in tract. de iure Eccles. vnt. c. f. lib. 1. c. 41.* quē post hæc scripta vidi.

CONCEPTIO B. VIRGINIS.

S U M M A R I U M.

- 1 In actibus publicis proribetur edisseri Beatam Virginem esse conceptam in peccato originali, & quid fuerit nouiter dispositum, vide num. 3.
- 2 Authores de Conceptione Beata Virginis Scribentes memorantur.
- 4 Dominicani quando possint differere de Conceptione Beata Virginis.

De

DE Conceptione Beatæ Virginis Mariæ adeas Bullas Pij V. incipit *Super specula*, & Pauli V. incip. *Regis*,
 1 qui alias die 31. Augusti 1617. prohibuit, nè in actibus publicis asseratur eandem Beatissimam Virginem in peccato originali fuisse conceptam, donec id à Sede Apostolica definatur, ut legitur in Bullar. tom. 4. bull. 7. eiusdem Pontificis, & apud Campanil. in diuersor. iur. canon. rubr. 12. cap. 13. num. 140. & Roderic. in compend. qq.
 2 regular. resol. 30. vbi de Conceptione huius Immaculatæ Virginis verba facit, de qua latius Comitol. respons. moral. lib. 6. quæst. 40. Vasquez in 3. par. D. Thom. disp. 116. tom. 2. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 4. cap. 34. quæst. 3. Villalob. in summa part. 1. tract. 17. diff. 25. & vide Concil. Trid. sess. 5. in fine.

Extat insuper Bulla Gregorij XV. promulgata in anno 1622. sub die 24. Maij, ut in Bullar. tom. 4. bull. 29. eiusdem, qua cautum videtur in generali Congregatione Sæctæ Romanæ, & uniuersalis Inquisitionis die 24. Maij 1622. ex causis eisdem euitandi scandala, dissensiones, atque discordias in Populo christiano, & ut accepit in aliquibus Regionibus iam ortæ sunt, & sermonibus priuatis occasione assertionis affirmatiuè extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & scripta, mandans, & præcipiens omnibus, & singulis cuiusuis ordinis, & instituti Regularibus, & alijs quibuscumque tam Ecclesiasticis, quàm secularibus, nec de cœtero donec articulus huiusmodi à Sede Apostolica definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus, & scriptis priuatis audeant asserere, quod eadē Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus à Sede Apostolica

fuerit super hoc specialiter indultum, & in sacrosancto missæ, sacrificio, ac diuinis officijs celebrandis, eadem Sanctitas sua, non alio, quam Conceptionis nomine omnes tam seculares, quàm cuiusuis ordinis Regulares, uti debere voluit, & cōtra transgressores statuit Ordinarios locorum, & hæreticæ prauitatis vbique locorum deputatos Inquisitores procedere posse, & in eos tenere animaduertere, meminit recenter Lauor. de indulg. cap. 21. num. 129. part. 2. vbi num. 33. recenset eundem Gregorium XV. vi vigore alterius Bullæ incip. *Eximij*, concessisse Fratribus Ordinis Prædicatorum licentiam, ut absque vlla pœna licitè valeant in quibuscumque priuatis eorum colloquijs differere de materia Conceptionis Beatæ Virginis, quod etiam nouissimè recenset Gauant. in manual. Episcoporum. in verbo conceptio sub num. 4.

Et de huiusmodi Sanctissimæ Virginis Conceptione per plura nouissimè edisserit Reuerēdiff. Serranus Episcopus Picerni in tract. speciali quem edidit de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis.

CONFESSARIVS.

S U M M A R I U M.

- 1 Confessarius extraordinarius in certis casibus datur ab Episcopo monialibus.
- 2 Confessarij monialibus non deputatur, nisi prius approbentur ab Episcopo loci Ordinario.
- 3 Confessarij extraordinarij monialium non audiāt illarum confessiones, nisi ab Episcopo loci Ordinario approbentur.
- 4 Confessarij Ordinarij deputati ante publicationem Cōstitutionis absque nouo examine confessiones possunt audire durante triennio.
- 5 Superiores Regulares deputati ante deputa-

- putationem ipsius Constitutionis durante eorum officio audire confessiones monialium absque Episcopi approbatione, secus si eliguntur post Constitutionem, num. 6.
- 7 Regularis approbatus ad confessiones secularium nequit audire confessiones monialium.
 - 8 Regularis approbatus ab Episcopo ad audiendum confessiones monialium unius Monasterij, non potest audire confessiones monialiū alterius Monasterij.
 - 9 Confessores extraordinarij ab Episcopo approbati ad audiendam semel confessiones monialium, plures audire nequeunt.
 - 10 Episcopus debet admonere Superiores Regulares, ut amoveant Confessores monialium, quod si non fecerint, potest ipse amovere.
 - 11 Confessarij monialium Ordinarij quovis triennio mutari debent.
 - 12 Confessarij monialiū ab eis nominati absque causa amoveri nequeunt.
 - 13 Confessarij monialium nequeunt esse habentes curam animarum.
 - 14 Confessarij etiam Regulares ab Episcopo approbati, nequeunt audire confessiones extra Diocesim.
 - 15 Regulares in Monasterijs, Collegijs, & Domibus Regulariū valent audire confessiones secularium absque Episcopi licentia.
 - 16 Confessarij Regulares à locorum Ordinarijs approbati absq; causa ad confessiones spectante suspendi nequeunt.
 - 17 Confessarij Regulares à prædecessoribus Episcopis examinati, à successoribus examinari possunt, & si idonei non fuerint reprobari.
 - 18 Confessarij Regulares approbati, sed non examinati ab Episcopo loci Ordinario suspendi possunt.
 - 19 Confessarij Regulares existentes in uno, & eodem loco non possunt insimul ab Ordinario loci suspendi.
 - 20 Confessarij Regulares, quas obligationes habet, & facultatē retinet remissive.
- 1 Confessarius extraordinarius certis in casibus dandus est ab Episcopo monialibus etiam exemptis, ut declarasse Sacram Congregationem, patet apud Galet. in Margarita casuū consciētig in verb. confessio, & in verb. monialis, Armendariz ad recopil. leg. Navarra lib. 4. tit. 28. l. 1. S. 1. de confitendo semel in anno num. 17. D. Ricc. in praxi resol. 638. part. 1.
 - 2 Confessarij monialium etiam Regularibus subiectarum tam ordinarij, quam extraordinarij hodie nō deputantur, nisi prius approbentur ab Episcopo loci Ordinario, ita nouissimè cautum est in Bulla Gregorij XV. incip. Inscrutabili, super qua Bulla Sacra Concilij Tridentini Congregatio nonnullas declarationes S. D. N. Urbano VIII. approbante promulgavit, quas recēset nouiter Illustriss. Episc. Ricc. in decis. Cur. Archiep. Neap. 244. sub num. 12. part. 4. & sunt ut infra.
 - 3 Confessores extraordinarios monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei iudicentur, & approbentur; Ordinarios verò confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse durante triennio ab eorum deputatione inchoando pergere in confessionibus sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi, quod si cōtingat, ut eorū facultas à Sede Apostolica ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.
 - 5 Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius constitutionis deputationem, quibus aliquin facultas cōpetebat audiendi confessiones monialiū sibi subiectarum posse durante eorum officio pergere sine alia Episcopi approbatione in confessionibus audiendis illarum tantum, quæ sponte, ac proprio motu id ab eis petierint; at verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum

- eorum officijs, & dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiuscumq; Ordinis, vel alias legitime prefinitis, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse sanctimonialium confessiones audire, nisi prius à Diocesano Episcopo idonei iudicati, atq; approbati fuerint.
- Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum secularium, nequaquam censi approbatos ad audiendas confessiones monialium sibi subiectarum, sed agere quo ad hoc speciali Episcopo approbatione.
- Regularem ad audiendas confessiones monialium unius Monasterij ab Episcopo approbatum minimè posse audire confessiones monialiū alterius Monasterij.
- Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad monialium confessiones pro una vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis eiusmodi illarum confessiones audire, seu ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputacionis contingerit.
- Episcopus cui licet ex rationabili causa, iuxta dictam Constitutionem Superiores Regulares admonere, ut amoveant Confessores monialium, atq; administratores bonorū ad earundem monialium Monasteria pertinentium, y/q; Superioribus id facere detrectantibus, habetq; facultatē praedictos Confessores, & administratores admonendi quoties, & quando opus esse iudicauerit, non teneri eiusmodi causam assignare Superioribus Regularibus, sed hoc relinqui arbitrio, & prudentia Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio serio oneravit.
- Confessarii monialium Ordinarii singulis quibusque triennijs mutari debent, ita censuit Sacra Congregatio sub die 15. Februarij 1593. quæ id extendit nedum circa moniales subiectas Ordinario loci Episcopo, verum etiam Regularibus.
- Confessarii monialium ab eis nominati minimè valent remoueri, nisi ex causa rationabili, vt determinauit Sacra Congregatio sub die 11. Iulij 1626. testatur Sellius in select. canon. cap. 30. num. 18.
- Confessarii monialiū esse nequeunt habentes curam animarum, Sacra Congregatio in una Parmen. 10. Aprilis 1615. refert Aldan. in cōpend. iur. canon. resol. lib. 1. tit. 25. num. 11.
- Confessarii etiā Regulares ab Episcopo approbati ad confessiones audiendas, nequeunt illas audire extra Dioecesim Episcopi approbātis, quāuis illi, qui cōfiteri velint, sint eidem Episcopo subiecti, ita quidem determinauit Sacra Congregatio in una Cremonen. 22. Maij 1610.
- Confessarii Regulares in Monasterijs, Collegijs, & Domibus Regularium degentes, in quibus Regularia instituta seruantur, valent absque licentia Episcopi audire confessiones eorum secularium, qui sunt verè de familia, & communes commensales, licet secus respectu illorum, qui Monasterijs solum inseruiūt, vt decisum per Sacram Congregationem Eminentissimorum Concilij Interpretum, fateatur Armendariz in addit. ad recopilat. leg. Navarra lib. 4. tit. 28. l. 1. §. 1. de consuetudo semel in anno nu. 10. & ita in dies seruatur, probant etiam Fernandez in examin. theolog. moral. p. 3. cap. 9. §. 8. Homobon in exam. Eccles. tract. 8. cap. 2. quest. 7. Leon. de potest. confessor. part. 2. resollect. 10. num. 46. vbi latè.
- Cōfessarii Regulares alias à locorum Ordinarijs approbati, ab eisdem suspendi minimè valent, nisi ex noua causa ad cōfessiones spectante, vel ob inobseruatiam edicti ab ipsis Ordinarijs prolati, ita Sacra Congregatio Episcoporum, & Regular. declarauit in anno 1615. sub die 20. Nouembris, & alias in Oriolen. 30. Augusti 1630. & probauit Leon. de pot. Cōfess. p. 2. recoll. 10. à n. 76.

Quam

Quam causâ Regularibus aperire Ordinarij non tenentur, sed tantum Pôitifici Maximo, si ab illo exspectatur, vt vigore *Literarum in forma Breuis Episcopo Giennen. extitit rescriptum* in anno 1629. die 30. Ianuarij à Sanctissimo D.N. Urbano VIII.

17 Confessarij Regulares à prædecessoribus Episcopis examinati, & approbati ad confessiones seculariū audendas à successoribus, possunt iterum examinari, & si idonei reperti nō fuerint reprobari, vt ex *Bulla Pij V. & declaratione Eminentissimorum Cardinalium* autumāt Zanard. in *direct. direct. theolog. par. 1. de Sacram. pœnit. cap. 24. §. 4. Campanil. in diuersor. iur. canon. rubr. 12. cap. 13 nu. 70. Fagundes in quinque Ecclesia præcept. lib. 7. præcept. 2. cap. 2. n. 30. Illustriss. Episc. Riccā in praxi fori Eccles. resol. 70. n. 5. part. 4. Sancius in select. disp. 48. modernissimè Dian. resolut. moral. part. 3. tract. 2. de dubijs Regular. resol. 27. vbi quod id nequit fieri à Capitulo Sede vacante ex particulari privilegio Clement. VIII. quod antea præ cæteris aduerterat Mirād. in manual. prælat. tom. 1. quæst. 45. art. 7. in fine.*

18 Confessarij etiā Regulares vbi non fuerunt examinati, quoties approbati fuerūt, valent ab Episcopo loci Ordinario suspendi, & examinari, vt declaratum extitit per *Sacram Congregationem Episcoporum, & Regulariū* sub die 31. Iulij de anno 1615. in vna *Vercellen.* quod ipse vna vice practicum vidi.

19 Confessarij Regulares existētes in vno eodemque Monasterio non possunt insimul ab Ordinario loci Episcopo suspendi, & eis audiēdi confessiones potestas adimi, nisi prius *Sacra Congregatione* consultā, vt eadem *Sacra Congregatio* declarauit de anno 1615. sub die 20. Nouembris.

20 Confessarij Regulares quas obligationes habeant, & facultates retineant, fusè reportat *Lezana in sum-*

ma quæst. Regular. cap. 19. quas hic transcribere non curauī.

CONFESSIONALIA.

S V M M A R I V M.

1 *Confessionalia Monialium debent collocari in Ecclesijs exterioribus earundem Monialiū, & à Sacristijs, & locis occultis amoueri.*

1 **C**onfessionalia Monialium ex Sacristijs, & locis occultis, ac remotis amoueri debent, & collocari in Ecclesijs exterioribus earundem Monialia, *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum* ita declarauit sub die 29. Nouembris 1605. refert *Aldan. in compend. iur. canon. lib. 1. tit. 25. num. 16. vbi pariter* decum ab eadem recenset in vna *Fauentina* sub die 7. Martij 1617. quod si Moniales in hoc fuerint renitentes, posse, & debere illas interdici.

CONFESSIONES.

S V M M A R I V M.

1 *Moniales singulis mensibus confiteri, & Eucharistiam sumere debent, pro quo Episcopi debent esse vigilantes, & an hoc præceptum sit obligatorium, num. 2.*

3 *Generalis non potest audire confessiones Monialium sui ordinis aujque Episcopi licentia.*

4 *Confessiones seculariū audiri nequeunt absque examine, & approbatione loci Ordinarij.*

5 *Confessarij Regulares nō approbati ad confessiones secularium, nequeunt audire confessiones Monialium tertij Ordinis. siue Bizocarum.*

1 **C**onfessiones peccatorum vt faciant saltem singulis mensibus, & sacrosanctam Eucharistiam suscipiant

piant, Moniales attendere debent diligenter Episcopi, & ceteri Superiores Monasteriorum fantimonialium vigore *Concil. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 10.*

2 Quod præceptum non esse obligatorium, resoluunt *Vinald. in candelab. aureo rubr. de confess. num. 41. Suarez tom. 4. de pœnit. disp. 36. num. 7. sect. 5. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 29. sub num. 73. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta lib. 2. præcept. 2. cap. 2. num. 18. ubi etiam explicat illum versiculum Concilij (singulis mensibus) de quo pariter videas Homobon. in exam. Eccles. tract. 8. cap. 2. quæst. 3. & Molfes. in sum. theol. moral. tract. 7. cap. 10. num. 21. tom. 1.*

3 Confessiones Monialium sui Ordinis audire non permittitur Generali absq; loci Ordinarij Episcopi speciali deputatione, ita declaravit *Sacra Cōgregatio sub die 13. Nouembris de anno 1627. r. f. et Sell. in select. can. cap. 30. num. 18.*

4 Confessiones secularium audiri nequeūt sine loci Ordinarij examine, & approbatione non obstātib; indultis, & priuilegijs etiam per modum communicationis concessis Religionibus, Societatibus, Collegijs, Capitulis, Hospitalibus Cōgregationibus, locis pijs, & quibuscumq; ordinibus tam Mendicantium, quàm aliorum, cum illa fuerint reuocata de anno 1628. per specialem *Bullam S. D. N. Urbani VIII. incip. Cum sicut, & vide Concil. Trident. in sess. 23. cap. 15. de reformat. Rodriq. in compend. quæst. Regular. resolut. 32. Barbos. præ cæteris de potest. Episcop. alleg. 25. à num. 45. part. 2.*

5 Confessiones sacraméntales mulierum tertij Ordinis, seu Bizocarum, nō possunt audire Confessarij Regulares non approbati ab Ordinarijs ad audiendas confessiones secularium, ita censuit *Sacra Congregatio Episcop. & Regular. de anno 1616. die 20. mensis Decembris.*

COLLOCVTORIA.

S V M M A R I V M.

- 1 Collocutoria communia Monialium debent esse in loco claro, & aperto.
- 2 In Ianua collocutoriorū nihil permitti potest.

1 **C**ollocutoria communia in Monasterijs monialium in loco aperto, & claro debent retineri ad finem, vt moniales alloquentes comodè à singulis videri possint, ita *Sacra Congregatio Episcop. & Regular. in vna Faentina 7. Martij 1617.*

2 Collocutoriorum in Ianua nihil permitti potest, quo intus aliquo modo claudi possit, eadem *Sacra Congregatio ubi supra.*

CONFRATERNITAS.

S V M M A R I V M.

- 1 Regulares Ordinis Sæcti Dominici nequeunt erigere nouas Confraternitates secularium.
- 2 Confraternitas secularium in Ecclesijs Regularium exemptorum instituta subest iurisdictioni Episcopi loci Ordinarij.
- 3 Regulares possunt aggregare Confraternitates propriorum ordinum in quibuscumq; Ecclesijs, & quæ requiratur, vide num. 4. 5. 6. 7. 8. 9. & 10.

1 **C**onfraternitas noua secularium non potest erigi à Regularibus Ordinis S. Dominici, vel Clericis Societatis Iesu, nisi Episcopi Ordinarij loci præuia licentia, ita censuit *Sacra Congregatio Episcop. & Regular. de anno 1616. sub die 6. Decembris in vna Chinen.*

2 Confraternitas secularium in Ecclesijs Regularium exemptorum instituta subest iurisdictioni Episcopi loci Ordinarij, ita *Sacra Congregatio Episcop.*

Episcop. & Regular. in vna Vercellen. de anno 1615. sub die 17. Iunij, & Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinaliū Concilij in vna Nucerina 20. Iunij 1622.

3 Confraternitatum aggregatio priorum ordinum potest fieri à Regularibus in quibuscumq; Ecclesijs, siuè proprijs, siuè extraneis, ex *Bulla Clementis VIII.* promulgata in anno 1604. sub die 7. Decembris incip. *Quacumque*, quæ fuit confirmata à *Paulo Quinto* de anno 1610. vt in eius *Bulla* incip. *Quæ salubriter*, testatur nouissimè *Lezana in compend. quæst. Regul. tit. de obligat. & facult. Prælator. Regular. cap. 18. nu. 88.* vbi reportat condiciones sequentes assignatas à *Clemente VIII. in dicta Bulla.*

4 Prima est, vt in vno loco vnam tantum Confraternitatem, & Congregationem instituere possint.

5 Secunda, vt id fiat de consensu Ordinarij loci, & cū literis eius testimonialibus, quibus Confraternitatis, & Congregationis erigendæ pietas, & christianæ charitatis officia, quæ exercere cupit, apud eos commendentur.

6 Tertia, vt huic Confraternitati, & Congregationi erigendæ, instituendæ, seu aggregandæ, ea tantum priuilegia, indulgentias, facultates, aliasq; spirituales gratias, & indulta, quæ ipsi Ordini, & Religionis Instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seu Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti, nominatim, & in specie, non autem, quæ per extensionem, seu communicationem sibi quouis modo concessa sint, & alia quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expressè, & in specie communicare valeant.

7 Quarta, quod statuta harum Confraternitatum sint prius ab Episcopo Diocesano examinata, & pro ratione loci approbata, & eiusdè Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in oībus sēper subiecta remaneant.

8 Quinta, vt seruetur formula instituendi Confraternitates approbata ab ipso Pontifici e.

9 Sexta, vt Ministri, & Officiales dictarum Confraternitatum non vtantur priuilegijs, & facultatibus, nisi præ via recognitione Ordinarij, qui adhibitis duobus de eiusdè Ecclesiæ Capitulo illa, iuxta *Sacri Conc. Trident. decreta* promulganda decernat.

10 Septima, quod Ministri, & Officiales dictarum Confraternitatum possint excipere elemosinas iuxta modum, & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, peluibus, & capsis, quæ in Ecclesijs, & Oratorijs dictarum Confraternitatum, & Congregationum publicè ad hoc exponi consueuerunt.

CONSECRATIO.

S U M M A R I U M.

1 Consecratio Ecclesiæ est facienda ab Episcopo proprio, & quid si renuat, num. 2.

3 Priuilegium datum Regularibus, vt in casu renuentiæ proprij Episcopi ad consecrandas Ecclesias possint uti alio, non est reuocatum per Sacrum Concilium Tridentinum.

1 C Onsecratio Ecclesiæ est facienda ab Episcopo, *cap. nemo, de consecrat. distinct. 1.* proprio scilicet, nec ab alieno nisi de licentia proprij, *cap. tua fraternitas, & cap. aqua, de consecrat. Eccles. vel Altar.* ita vt nec ab Abbate propria Ecclesia cōsecrari valeat, *Tamburrin. de iur. Abbat. disp. 23. quæst. 7. tom. 1.*

2 Cōterū si proprius Episcopus pro Ecclesiæ consecratione requisitus à Regularibus renuat, viget priuilegiū pro eis, vt quilibet alius Episcopus id peragere valeat, vt respectu Fratrum Minorum, & Carmelitarum nouiter probat *Barbos. in tract. de potest. Episc. alleg.*

alleg. 27. par. 2. num. 11. vbi post Mirand. in manual. pralat. quest. 39. artic. 1. conclus. 3. tom. 2. asseuerat huiusmodi priuilegia non esse reuocata à Concil. Trident. sess. 6. de reformat. cap. 5. quatenus Pontificalia in alterius Diocesi absq; proprii Ordinarij licentia exerceri prohibeat cuiuslibet priuilegij sub prætextu

3 Itaut priuilegiū concessum Regularibus, vt in casu reuuentiæ proprii Episcopi ad consecrandas Ecclesias possint vti alio non esse reuocatum à *Sacr. Conc. Trid. eiusdē Sacr. Congreg. vna vice determinasse audio.*

Et ita in discursu habito cū nonnullis Religiosis Viris in facti cōtingentia dicebatur, & alias mecū cōfabulās asseuerabat Adm. Illustris, & Adm. R.P.D. Thomas del Bene Cler. Reg. inter Lectores Sacre Theologiæ vbiq; primarius, & Sacrorū Canonū expers Amicus meus valdè dilectus, & omni honore dignus, qui cognitus ab Eminentiss. Card. Boncompagno Archiepiscopo huius inclite Ciuitatis vndiq; dignissimo, ad suæ Curia Archiepiscopalis adiuuamen inter Officiales eiusdem fuit electus.

CONSERVATORES.

S U M M A R I U M.

- 1 *Regulares possunt eligere Conseruatores.*
- 2 *Monachi Oliuetani habent Conseruatores cum amplissima facultate.*
- 3 *Regulares debent eligere Conseruatores in Diocesis, in quibus habent Monasteria, & Conuentus.*
- 4 *Regulares possunt eligere in eorū Conseruatorem Priorem, siue Guardianū.*
- 5 *Conseruator pōt esse Abbas Oliuetanus.*
- 6 *Equites Hierosolymitani eligunt Conseruatorem in dignitate constitutū, qui munus recusare nequit.*
- 7 *Conseruatores possunt eligi à Religiosis illis carentibus.*
- 8 *Regulares ad eorū libitum possunt eligere Conseruatorem.*

9 *Priuilegia, & iurisdictiones Conseruatorum Regularium, extenduntur ad plures Episcopatus.*

10 *Electio Conseruatorum debet notificari locorum Ordinarijs.*

11 *Potestas Conseruatorū defendendi Regulares viget.*

12 *Conseruatoria Regularibus concessa non sunt sublata.*

1 **C**onseruatores possunt Regulares eligere iuxta formam *Bulle Gregorij XV. incip. Sanctissimus in Christo Pater*, de qua Nos plenè in *Iure Pōtificio nouo concl. vnic. de Conseruatoribus, & Canonicus Nouarius frater in summa Bullar. eod. tit. & vide Conc. Trident. sess. 14. de reform. cap. 5. Lezan. in summa quest. Regul. cap. 3. num. 11. vbi plura coadunat.*

2 Quos quidem Conseruatores cum amplissima facultate habet Monachi Oliuetani, ex *Bulla Iulij II. incip. Militanti*, Monachi Sanctæ Iustinae, ex *Bulla Eugenij IV. eodē modo incip. Monachi Camaldulenses*, ex *Bulla Leonis X. incip. Et Canonici Regulares Lateranenses*, ex *Bulla Sixti V. incip. Dum ad vniuersos Fratres Ordinis Minimorū S. Francisci de Paula*, ex *Bulla Clementis VII. incip. Conquestione Patres Societatis Iesu*, ex *Bulla Gregorij XIII. incip. Aequum*, Clerici Regulares S. Pauli decollati, ex *Bulla Iulij III. incip. Ad hoc*, & ceteri Religiosi, vt patet apud eorū Bullas.

3 Conseruatores eligere debent Regulares in singulis Diocesis, in quibus Monasteria, seu Domos Regulares habent, ita *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum in vna Rossanen. 15. Aprilis 1628 & in alia Lancianen. de anno 1633. sub die 29. Ianuarij.*

4 Conseruatorem suum eligere, vel deputare possunt Regulares vnius Conuentus, Monasterij, vel Domus illū, qui fuerit Prior, seu Guardianus, aut quauis alia dignitate Regulari fun-

E gatur,

gatur, *Sacr. Congregat. Episcop. & Regular. in Turriniana* 8. Octobris 1617.

- 5 Cōseruator potest eligi Abbas Ordinis Oliuetani, si Episcopus in Synodo cum deputauerit Iudicē synodalem, *Sacr. Congreg. Concil. die 2. mensis Martij* 1619. & refert Sellius in *selectis canonicis cap. 12. num. 4.*
- 6 Cōseruatores eligunt in dignitate Ecclesiastica constitutos Equites Hierosolymitani, electiq; munus recusare non possunt, *Pius IV. in Bulla incip. Circumspecta, Kalendas Iulij* 1560.
- 7 Cōseruatores possunt eligi à Religionibus illis carentibus per communicationem priuilegiorum, cum alijs eos habentes, stante dispositione *cap. fin. de offic. deleg. in 6.* vbi habentur ea verba, quod plerumque à Sede Apostolica Cōseruatores veniunt sub comminatione priuilegiorum, ita voluit *Sacr. Congregat. sub die 12. Septembris de anno 1620.* vt testatur *Aldan. in compend. canon. resol. lib. 4. tit. 8.*
- 8 Cōseruatores non obstante quod infra quatuor menses iuxta tenorem *Bullæ Gregorij XV.* non fuerint electi, adhuc hodie ad libitum Regularium iuxta formam dictæ *Bullæ* eligi possunt, ita determinauit *Sacra Congregatio de anno 1627. sub die 18. Septembris*, vt apud Sellium in *select. canon. cap. 12. num. 7.*
- 9 Cōseruatorū Regularium priuilegia cum ex dispositione *Pij V.* extendantur ad tres dietas, & sic posset eorum iurisdicctio extēdi ad plures Episcopatus, ex dispositione *Greg. XIII.* teneantur dicti Cōseruatores, & Regulares notificare huiusmodi electionem, & deputationem Cōseruatorū Ordinario loci, debet illa fieri non solum Ordinario prædicti loci, sed etiā omnibus Ordinarijs, ad quorū Dioceses extenditur illorum facultas, seu iurisdicctio, sic censuit *Sacra Congregatio sub die 11. Iulij 1620.* teste *Aldan. in compend. canon. resol. lib. 4. tit. 8. num. 11.*
- 11 Cōseruatorum potestas defendēdi Regulares, & alios à manifestis iniurijs, & violentijs, quæ illis de facto inferuntur, non censetur sublata per dictam *Bullam Gregorij XV.* dummodo obseruent formam præscriptam ab *Innocentio IV. & Bonifacio VIII.* vt in *cap. 1. de officio delegat. in 6. Sacr. Congregat. post editam Bullam Gregorij XV.* refert *Barbos. in tract. de offic. & potest. Episc. allegat. 105. in fin. part. 2. in noua edit.*
- 12 Cōseruatoriæ Regularibus concessæ, quas *Sacr. Concil. Trid. sess. 14. de reformat. cap. 5.* saluas esse voluit, non sunt sublata ex decreto eiusdem Concilij *cap. 20. num. 24.* vt decisum fuisse per *Sacram Congregationem de anno 1594. sub die 18. Ianuarij*, probat *Aldan. in compend. canon. resol. lib. 4. tit. 8. num. 10.*

CONVERSÆ.

SVMMARIVM.

- 1 Moniales Sanctæ Clare nequeunt tenere conuersas.
- 2 Conuersæ nequeunt exire claustra, vt claudiant, vel aperiant Ianuā Monasterij.
- 3 Cōuersæ supernumerariæ prædictæ qualitatibus necessarijs debent admitti votis secretis monialium.
- 4 Conuersæ, quæ ad quæstuantū pro Monasteriorum pauperum subleuamine mittuntur 45. ætatis annum excedere debent.
- 5 Conuersæ moniales possunt mitti ad quæstuantū, quando moniales aliter sustentari non possunt, dummodo non sint pulchræ, nec extra Monasteria pernoctent, num. 6.
- 7 Conuersi emittentes tria vota in professione, gudent priuilegijs aliorum Regularium.

1 Con-

1 **C**onuersæ regulariter teneri nequeunt à monialibus S. Claræ, ita censuit *Sacra Congregatio in Folignen. 22. Nouembris, & alias in Tarantina 12. Aprilis de anno 1619.*

2 Conuersæ non possunt exire de clausura ad finem claudendi, vel aperiendi ianuam Monasterij, sed alteri tale onus dari debet, qui extra clausuram maneat, *Sacra Congregatio Episcoporum. & Regular. de anno 1594. sub die 20. Septembris* sic censuit, vt refert *Aldan. in comp. can. lib. 2. tit. 10. nu. 4.*

3 Conuersæ supernumerariæ debent præditæ qualitatibus necessarijs capitulariter, votisq; secretis monialiū admitti, necnon duplicatam soluere à cōuersis solui solitam, & debito tempore professionē emittere, vt à *Sacra Episcoporum. & Regular. Congreg. in facti* contingentia responsū fuisse reperio *Barbos. de iur. Eccl. lib. 1. c. 44. nu. 40.*

4 Conuersæ, quæ ad Monasteriorum pauperum subleuamen ad conqueritandas elemosinas mittuntur 45. ætatis annum excedant, & extra clausuram minimè pernoctent nisi in casu necessitatis, & tunc hospitio recipiuntur in edibus proximiorum, aut aliarum matronarum, *Sacr. Congreg. Episcoporum. & Regular. in Bononten. 1593.* refert idem *Aldan. d. tit. 10. num. 5.*

5 Conuersæ moniales ad quæstuantum mitti possunt, si aliter moniales sustentari non possunt, dummodo ad minus 45. ætatis annum excedant, nō sint pulcræ, nec modo aliquo extra Monasteria pernoctent, & in istis Monasterijs, quæ nisi dictas conuersas ad quæstuantum mittant, manuteneri non possunt, deinde puellis monasticum habitum non tradi, nec educationis causa illæ in eis introduci absque licentia Sedis Apostolicæ, ita decedit *Sacra Congr. g. Episcoporum. & Regular. de anno 1615. sub die 14. Aprilis in una Bononien. & recēset idem Aldan. in compend. iur. canon. cit. tit. 10. n. 2.*

7 Conuersi, qui professionem trium

votorum emittunt, gaudent priuilegijs aliorum Regularium ex concessione *Sixti IV.* Carmelitis facta, vt habetur in *comp. priuileg. verb. oblati*, quod etiam idem *Sixtus IV.* Augustinianis concessit, *Mirand. in manual. tom. 1. quæst. 29. artic. 6. Lezan. in summa qq. Regular. cap. 3. num. 18.*

CONVERTITÆ.

S U M M A R I U M.

1 *Conuertitæ statim ingredientiæ Monasterium professionē emittere possunt.*

2 *Conuertitæ in eorum Monasterijs, virgines ad habitū monachalem habere nequeunt.*

1 **C**onuertitæ eo ipso, quod ingrediuntur Monasterium, valent emittere professionem, iuxta *Bullam Pontificis ante Concilium emanatam*, quæ non est sublata per *Concil. Trid. sess. 25. de Regular. cap. 15.* quoniam vt in *cap. 18. eiusdem Concilij præseruantur earum constitutiones*, igitur tanto fortius hoc priuilegium Pontificis, ita decedit *Sacra Congregatio de anno 1620. sub die 11. Ianuarij*, referunt *Aldan. in compend. iur. can. resol. lib. 2. tit. 8. nu. 16. Barbos. de iur. Eccl. lib. 1. cap. 42. nu. 113.*

2 Conuertitæ non possunt habere in eorum Monasterijs virgines ad habitum monachalem, vel ad educationē, *Sacra Cōgregatio Episcoporum, & Regularium* ita censuit de anno 1620. sub die 11. Ianuarij, & ita praxis obseruat in hac Ciuitate Neapolis.

CRUCIATA.

S U M M A R I U M.

1 *Regulares, & Moniales sub pretextu Bullæ Cruciatæ nequeunt sibi eligere Cōfessarios, qui a casibus reseruatīs absoluant.*

- 1 **C**ruciatæ Bullæ sub prætextu nō licet Regularibus masculis, siue foeminis eligere sibi Confessarios, & ab eis obtinere absolutionem de casibus reservatis, etiam Bullæ Coenæ Domini ob felicitis memoriæ Clement. VIII. Breue, penes Coss. in Bull. Cruciat. quest. 107, & Suar. de relig. lib. 2. cap. 16. tom. 4. sic censuit Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Cōcilij Interpretū de anno 1627. sub die 4. Decembris in vna Portugallia, & Castella.

C R V X.

S V M M A R I V M.

- 1 **C**ruce in processionibus publicis à Regularibus deferretur cum velo.
2 **Capuccini** in Ciuitate Salerni possunt erigere crucem, quamuis prius militabant sub cruce Conuentualium.

*hoc in illis
git. in iuris
re Reg. Vn
S. C. G.*
Cruce in processionibus publicis debet à Regularibus deferri cū velo, seu pallio appenso, non autem discoperta, vt desert Clerus secularis, sic declarauit Sacra Congregatio Rituum de anno 1617. 14. Ianuarij in vna Neapolitana, & hoc respectu Canoniorum Regularium.

- 2 **C**ruce propria hodie potest erigi à Capuccinis in processionibus in Ciuitate Salerni, quāuis antea ipsi militarent sub cruce Conuentualium, ita patet ex declaratione Sac. Congreg. Rituum in vna Salernitana sub die 30. Aprilis in anno 1616. & ex speciali Indultu Pauli V. in eius Bulla incipit *Pastoralis officij*, de qua in tom. 5. Bullar. Crux propria ad formam Bullæ Gregorij XIII. incipit *Et exposcit*, potest deferri à Capuccinis.

CVRA ANIMARVM.

S V M M A R I V M.

- 1 **Regulares** exercentes curam animarū

debent poni ad arbitrium suorum Superiorum, & non Episcopi.

- 2 **Regulares** curam animarum exercentes non deputantur, nisi præuio Episcopi examine.
3 **Regulares** subiiciuntur iurisdictioni Ordinariorum in concernentibus animarum curam,
4 **Milites Hierosolymitani** subiiciuntur iurisdictioni Ordinarij circa curam animarum.
5 **Episcopi** tanquā Apostolica Sedis Delegati possunt visitare, & corrigere loca, & personas exercentes curam animarum tantum in Ecclesijs Hospitalibus S. Ioannis.
6 **Bulla Clement. VIII.** recensetur.

- 1 **C**uram animarū Regulares exercentes, poni debent ad arbitriū Superiorum ipsorum Regularium, non autem ad arbitrium Episcopi, ita decidit Sacra Congregatio Concilij penes Gonzal. in reg. 8. cancell. gloss. 5. §. 3. num. 34. Piaj g. in praxi Episcop. cap. 3. num. 46. par. 2.

- 2 **Curam** animarum exercentes Regulares non deputantur nisi præuio examine per Episcopum, aut eius Vicarium faciendo, sic censuit eadem Sacra Congregatio, vide Concil. Trid. sess. 26. de Regular. cap. 11. & Sbrozz. in tract. de offic. Vicar. lib. 2. quest. 111. num. 9. & 10. & ita seruatur in praxi Vulpes recenter in praxi Iudicial. fori Ecclesiast. cap. 42. num. 6.

- 3 **Curam** animarum si habeant Regulares, subiiciuntur iurisdictioni Ordinariorum Episcoporum in ijs, quæ huiusmodi curam, seu administrationem concernunt, ita vt omnimodæ iurisdictioni, visitationi, & correctioni illorum subsint, ita statutum est vigore Bullæ Gregorij XV. incip. *Inscrutabili*, ad cuius ornatum plura Canonici Nouarius frater meus in summa Bullar. tit. cura animarum, & iunge Concil. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 11. Antonin. Maceraten. resol. 18. lib. 1.

C V S T O S.

S V M M A R I V M.

- lib. 1. Leon. in thesaur. fori Ecclesiast. cap. 18. part. 2. & quæ fufius adnotauimus in praxi noui Iuris Pontificij concl. 3. de uifitat. ubi erit videndum,
- 4 ubi ampliauius etiã refpectu Equitum Hierofolymitanorum, qui circa hanc animarum curam funt fubiekti locorum Ordinarijs, Rota in recent. decif. 473. tom. 1. Illuftriff. Epifc. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. refol. 176. p. 2. & part. 4. in praxi Equitum Hierofolymitanorum militarium, probat nouiffimè fupradicta Vulpes in praxi iudiciali fori Ecclesiastici cap. 42. nu. 6. & 7. ubi etiam, quod Epifcopus eandem iurisdictionem habet uifitandi loca, & perfonas militiæ, & Hofpitalis S. Ioãnis Hierofolymitani, in quibus exercetur cura animarum, per Bullam Pij V. incip. *Expoſcit*, quæ cauetur Epifcopos tanquam Apoſtolice Sedis Delegatos poſſe uifitare, & corrigere loca, & perfonas exercentes curam animarum tantum in Eccleſijs dicti Hofpitalis, & illam cõfirmavit Gregorius XIII. per alteram Bullã incip. *Conſueuis Sedes*, ubi mandat, nè Ordinarij fe intromittant in uifitatione, & correptione militum, niſi in concernentibus animarum curam, & facram adminiſtrationem, quas Bullas confirmauit pariter Clemens VIII. in Bull. incipit *Pafioris Aeterni*, ubi hæc funt appoſita uerba uidelicet.
- 6 Volumus autem, quod Felic. record. Pij V. die 22. Septembris anno 6. ac Gregorij XIII. prædeceſſorum noſtrorum literis ſub Anulo Piſcatoris 25. Nouembris anno nono ſuorum Pontificatum expeditis in ſuo robore, & effiſcacia permanentibus præſentes literæ non comprehendant neque Eccleſias, neque perſonas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus decreta Concilij Tridentini omninò ſeruari debeant.

- 1 Custos Fratrum Reformatorum in capitulo Prouinciali ſolum uocem actiuam habet.

- 1 C Vstos Fratrum Reformatorum in capitulo Prouinciali ſolus uocem actiuã tantum habet, ex Bulla Gregorij XV. incip. *Oneroſa edita*, ſub die 1. Septembris 1621. ubi etiam, quod Custos tantum interuenire poſteſt ad Capitulum Prouinciale, & nõ Fratres Obſeruantes Reformati.

D E C I M Æ.

S V M M A R I V M.

- 1 Regulares qualiter non tenentur ſoluere decimas.
- 2 Omnes ferè Religiones ſunt exemptæ à ſolutione decimarum ex priuilegio.
- 3 Conſuetudo Patriæ, & Religionum eſt obſeruanda in ſolutione decimarum.
- 4 Moniales S. Clare non tenentur ſoluere primitias, ex priuilegio.
- 5 Montales non tenentur ſoluere decimã ex redditibus, qui uix ad earum uictum ſufficiunt.
- 6 Prædia obnoxia à ſolutione decimarũ tranſeunt ad Regularium Monasteria cum ſuo onere, & ſic tenentur ſoluere Rectoribus Eccleſiarum, nu. 7.
- 8 Parochus eſt manutenendus in poſſeſſione exigendi decimas de prædijs acquiſitis à Regularibus, donec doceat de ſufficienti priuilegio.

- 1 Ecimas ſoluere qualiter de iure communi Regulares nõ teneantur, ſtat cautum in cap. ex parte, & cap. nuper, de decimis, cap. quaſti, & cap. decimas 16. q. 1.

At ſingulæ ferè Religiones ex ſpeciali-

cialibus priuilegijs à Summis Pontificibus ne decimas soluere teneantur, fuerit exempti, vt latiori calamo post ceteros illa recēset adamussim, *Tamburrin. in tract. de iur. Abbat. disp. 15. q. 18. tom. 1. & nouiter magis summam eo tamen non citato recollexit Barbof. in tract. de iure Ecclesiastico vniuersali lib. 3. tit. de decim. cap. 26. à nu. 21. vbi nuncupatim de priuilegio cōcesso pro Monachis Congregationis Cassinens. alias S. Iustinae de Padua est priuilegium Eugenij IV. sub data. 7. Kalend. Martij 1434. relatum per Fr. Eman. in collect. Bullar. dicti Pontificis. Bulla 7. & pro Monachis Congregationis S. Benedicti Vallisoleti est priuilegium Clement. VII. sub data 8. Decembris 1530. de quo in eodem Bullario nouo tom. 2. Bull. 7. eiusdem Pontificis, & pro Monachis Eremiti Camaldulensis, & Congregationis S. Michaelis de Murano est priuilegiū Leonis IX. sub data 4. mensis Iulij 1513. §. 29. relatū in eodem Bullario nouo tom. 1. Bull. 2. eiusdem Pontificis. & pro Monachis Beatæ Mariæ Montis Virginis, adest priuilegium Celestini III. sub data 4. Nouembris 1097. relatum in eodem Bullar. nouo tom. 1. Bull. 3. eiusdem Pontificis. & de Siluestrinis adest priuilegium Innocentij IV. sub dat. 5. Kalend. Iulij 1247. relatum in eodem Bullario nouo tom. 1. Bull. 5. eiusdem Pontificis. & pro Fratribus Beatæ Mariæ de Mercede, adest priuilegium Gregorij XI. sub dat. 6. Kalend. Iulij 1373. relatum in eodem Bullario nouo tom. 1. Bull. 3. eiusdem Pontificis. & pro ordine Sancti Antonij Viennensis adest priuilegium Clementis VII. sub dat. Kalend. Decembris 1523. relatum eodem Bullar. nouo tom. 1. Bull. 2. eiusdem Pontificis. & pro Cruciferis adest priuilegium Urbani III. sub dat. 7. Kalend. Aprilis 1187. relatum in eodem Bullar. nouo tom. 1. Bull. 1. eiusdem Pontificis. & pro Fratribus Prædicatoribus adest priuilegium Gregorij XI.*

sub dat. 2. nonis Martij, Pontificatus sui anno 4. relatum in eodem Bullario nouo Bull. 7. eiusdem Pontificis. & pro Fratribus Conuentualibus Ordinis Sancti Francisci adest priuilegium Sixti IV. sub dat. prid. Kalend. Decembris 1474. & pro Canonicis Regularibus S. Saluatoris adest priuilegium Iulij II. sub dat. 4. nonis Aprilis 1512 relatum in eodē Bullario nouo tom. 1. Bull. 30. eiusdem Pontificis, & pro Monachis Sancti Basilij adest priuilegium Gregorij XIII. sub dat. 8. Kal. Iulij, & pro Ordine Minorum S. Francisci de Paula adest priuilegium Iulij II. sub dat. 5. Kalend. Augusti 1506. relatum per Lauren. de Peirinis tom. 1. Bull. 2. eiusdem Pontificis §. 19. & pro Carthusianis est priuilegium Martini V. sub dat. 8. Kalend. Octobris 1420 relatum in eodē Bullario nouo tom. 2. Bull. 1. eiusdem Pontificis.

3 Sed nō reticeam dicere, quod modernè Lezan. in summa quest. regular. tit. de regular. immun. cap. 3. sub n. 14. annuit quoad hoc attendendam esse consuetudinem Patrie, & Religionū, citat Bullam Sixti IV. incipit dum actenta.

4 Decimas nec primitias soluere tenentur Moniales Sanctæ Claræ, ex priuilegijs Sixti IV. Leonis X. Clementis VII. & Pauli III. confirmatis à Gregorio XIII. de quibuscunque Terris, & possessionibus, quas per se, vel per Colonos, vel per alios seruos excoli, & colere faciunt, nec ipse, vel earundem possessionum coloni ad talem solutionem à quocumque cogi valent, ita recenset Rodriq. quest. regular. tom. 2. quest. 44. art. 5. & tom. 3. quest. 34. artic. 16. Rota decis. 240. part. 4. diuers. Burat. decis. 704. Tamburrin. de iure Abbat. tom. 1. d. disp. 15. quest. 18. num. 29.

5 Decimā soluere non tenentur Moniales, quarum redditus, & prouentus Ecclesiastici adeo sunt tennes, & exiles, vt de illis sustineri nequeant, sed pro

pro habenda vitæ sustentatione sunt coactæ medicare, & elemosinas quære, vt ex quadam *Extrauaganti Bonifacij VIII.* incip. *Decimas*, patefacit *Mirand. in manual. Prælator. tom. 2. quæst. 49. artic. 13.* & nouissimè reportat *Barbous. in tract. de iure ecclesiast. vniuersal. d. cap. 26. de decim. num. 36. lib. 3.*

- 6 Decimarum solutioni obnoxia prædia ad Regularium Monasteria transeunt cum onere suo, & consequenter Regulares tenentur illas soluere
- 7 Parochialium Ecclesiarum Rectoribus ad instar erant obligati laici, priusquàm bona ipsa in Monasterij proprietatem transuerint, vt iudicatum per *Sacram Congregationem* pluries nempe in *Ripana, Urbanaten. & Firman. 18. Decēbris 1627.* & alias in *Callien. 1. Septembris 1629.* recenter probat *Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 3. tit. 9. num. 25.* asserens ab eadem Congregatione in *Pisauren. 13. April. 1630.* determinatum, Parochum esse manutenendum in possessione exigendi decimas ratione prædiorum acquisitorum à Regularibus, donec doceat de sufficienti priuilegio.

DEFUNCTVS.

SUMMARIUM.

- 1 Cadauera defunctorum in alterius Parrochia existētia, & in Ecclesijs fratrum sepelienda, prius benedictionē Parrochi in eius Parrochiali, & vltimum vale recipere tenentur.
- 2 Corpora defunctorum directè deferri possunt ad Ecclesiam, in qua sunt sepelienda, non obstante consuetudine in contrarium, quando soluitur ius.
- 3 Corpora defunctorum si deponuntur in Ecclesia Parrochiali, vt transferantur ad Ecclesiam Parrochiale, Parocho nihil debetur.
- 4 Corpora defunctorum, quæ deferuntur ad Ecclesiam Regulariū, Parochus

potest declarare per quam viam sint deferenda.

- 5 Corpora defunctorum non sunt leuanda à Regularibus, non vocato Parocho.

Defunctorum cadauera in alterius Parrochia existētia, vt in Ecclesijs Fratrum sepelienda prius ad Ecclesiam Parrochiale ad benedictionem, ac vltimum vale à Parrocho recipiendum deferri debent, sed si prius Parochus ab eisdem fratribus moneatur prius, & inquiratur, ac expectetur, ipseque venire recuset, tunc ipsi fratres posuerunt supradicta cadauera ab ædibus defunctorum, ad suas Ecclesias recto tramite deferre ipso Parocho etiam inuito, ita censuit *Sacra Congregatio in vna Nepensina sub die 11. Decembris de anno 1615.* refert nouissimè *Aldan. in compend. canon. resolutorio lib. 4. tit. 17. sub num. 21.*

Sed non reticeam dicere eandem *Sacram Congregationem Rituum in vna Vmbriaticen. 25. Februarij 1606.* & in altera *Polignan. 21. Maij 1618.* determinasse, defunctorum corpora, posse directè deferri ad Ecclesiam, in qua sepelienda sunt non obstante consuetudine, quod prius deferantur ad Ecclesiam Matricem, dummodo Curato soluantur iura sepulturæ, & solita emolumenta.

3 Defunctorum corpora si deponantur in Parrochiali, vt inde transferantur ad Ecclesiam Regularium, in qua eligerunt sepulturam, nihil debetur Ecclesiæ Parrochiali, exceptis iuribus Parrochialibus, vt decidisse *Sacram Congregationem Rituum in vna Placentina de anno 1619. die 23. Martij*, nouissimè probat *Sellius in select. canon. cap. 92. num. 2.*

4 Defunctorum corpora, & si asportanda sint ad Monasteria Regulariū, ad Parochum spectat declarare, per quam viam sint asportanda, & omnia necessaria vsque ad ianuam Ecclesiæ dicto-

dictorum Regularium, in quibus se-
pelienda sunt, ita voluit *Sacra Con-
gregatio in una Castellanaten. sub die
3. Ianuarij de anno 1594. vt meminit
Aldan. in compēd. canon. resol. d. tit. 11.
num. 28. quod habui in facto in causa
cuiusdam Parochi, & cōsultis huius-
modi declaratione vsus, tūc sui voce.*

- 5 Defunctorum corpora minimē sūt
leuanda à Regularibus non vocato,
& expectato proprio defunctorum
Parocho, vel nisi aliter eiusdem acco-
dat consensus, aut venire expressē re-
nuat, prout sic determinauit *Sacra
Rituum Congregatio de anno 1619. in
una Catanien. Ciuitatis Platia sub die
12. Octobris, & per prius in alia Ver-
cellen. Terra Crescentori 26. Februarij
de anno 1611. & ita in dies practi-
catur.*

DELINQVENS.

S U M M A R I U M.

- 1 Regularis degens extra Monasteriū,
& delinquens punitur ab Ordinario
loci, & amplia vt num. 10. & decla-
ra vt num. 11.
Etiā si sit Eques Hierosolomitani,
num. 2.
- 3 Bulla Sixti V. incip. Cum primum,
explicatur.
- 4 Bulla Clementis VIII. in materia ad-
ducitur.
- 5 Religiosus deprehensus in delicto, qua-
liter ad carceres Episcopi reducti va-
leat.
- 6 Declaratio Eminentissimorum Cōcilij
Interpretum refertur, & vide alias
num. 9.
- 7 Episcopus differens capere informatio-
nem contra Regularem captum in
scandaloso crimine, & vexans illū
carceribus excommunicationem nō
cuitat.
- 8 Eminentissimus Cardinalis Boncompa-
gnus Archiepiscopus Neapolitanus,
& Felix Tamburellus eius Vicarius

cum laude commemorantur.

- 12 Membra Monasteriorum fruūtur ip-
sorum priuilegijs.

1 **D**elinquēs Regularis extra Mo-
nasterium degēs, etiam sui Or-
dinis priuilegij prætenu subijcitur
loci Ordinario, tanquam super hoc à
Sede Apostolica delegato, ita vt ab il-
lo visitari, puniri, & corrigi valeat,
*Sacr. Concil. Trident. sess. 6. de reform.
cap. 3.*

- 2 Cuius dispositionem procedere
etiā respectu Equitum Hierosolymi-
tanorum, probarunt prae cæteris Na-
uarr. conf. 12. de Regular. Azor. insti-
moral. lib. 13. cap. 4. quæst. 3. part. 1.
Campanil. in diuersiur. canon. cap. 13.
num. 22. rubr. 12. Illustriss. Episcopus
Riscus in collect. decis. 503. nouissimē
Tamburrin. in tract. de iure Abbat. di-
ffutat. 15. quæst. 7. tom. 1. num. 7. vbi
quod præallegato Concil. Trid. textui
minimē obest Bulla Sixti V. incipit
Cum primum 12. in ordine qua aliqui-
bus ibidem nominatis Cardinalibus
committit causas Religiosorum de-
gentium extra claustra, tum quia illa
delegatio fuit temporalis, tum etiam
quia solum loquitur de Religiosis va-
gantibus, Concilium autē de delictis
post egressum.

- 4 Imò anhuit vltterius extare Bullam
Clement. VIII. super executione
Concil. Trident. sess. 25. cap. 14. contra
Regulares non subditos Episcopo in-
tra claustra degentes, & extra ea ita
notoriē delinquētes, vt populo scan-
dalo sint, ac contra eorum Superiores
illos punire negligentes, aut impuni-
tos ad alia suorum ordinū loca trans-
mittentes, vel transmissos ad locum,
in quo deliquerunt non reuocantes,
cuius tenorem ibidem reportat.

Licet vigore Concilij sess. 25. d. cap.
14. taliter delinquens Episcopo in-
stante à suo Superiore intra tempus
ab Episcopo præfigendum seuerē pu-
niendus veniat, de qua punitione
certio-

certiorandus sit Episcopus, qui alias in casu cōtrarij posset ipse Episcopus punire, *Illustriss. Episc. Ricc. decis. Curia Archiep. Neap. 202. par. 4. Armen-dariz in addit. ad recop. leg. Nauarra l. 7. de relig. lib. 2. tit. 18. à nu. 59. cum seq. Pia seg. in praxi Episc. cap. 3. n. 43. & seq. part. 2.* autumans, posse Regularem deprehensum in delicto deduci ad carcerem Episcopi, & capta informatione super crimine, dūmodo sine mora capiatur cum copia processus ad suum Superiorem puniendum remitti cum præfinitione termini, addo nouissimè *Vulpes in praxi Iudic. fori Ecclesiastici cap. 42. num. 23.* vbi quod Curia Episcopalis debet quamprimū informationem capere, & eodem die quo fuit captus, vel sequenti ad Superiorem suum cum copia processus illum remittere; sicq; decisum à *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregatione* annuit hisce sub verbis.

6 Quando extra claustra Regularis delinquit notoriè dubitatum fuit, an detinendus sit in carceribus Episcopi, donec processus in Curia Episcopali conficiatur, eoque compilato instante Superiore, remittendus sit ad Superiorem una cum his probationibus, quæ habentur, Congregatio respondit statim remittendum esse etiam posito, quod Superior nullam instantiam faceret.

7 Quod si Episcopus differret capere informationem, & Regularem petentem remitti carceribus vexaret, tunc non euitaret excommunicationem, per *Glof. & Abbat. in clem. frequens, in verbo capiunt, de excessib. prelator. putauit Genuens. in praxi Curia Archiepisc. Neap. cap. 19.* quod maxima cum dexteritate, & satis piè vidi seruati per Reuerendiss. D. Felicem Tamburellum Vicariū Generalem Eminentissimi Cardinalis Boncompagni Archiepiscopi nostri semper celebrandi.

Et circa hanc materiam satis arident nonnullæ, aliæ Declarationes

Eminentissimorum Concilij Interpretum promulgatæ sub die 19. Septembris 1625. quas reportat *Barbos. in collect. ad cap. fin. de stat. monachor. &* ipse pariter hic recensere non grauior, & sunt vt infra.

9 Cum cap. 14. de regular. sess. 25. de normam Episcopo procedendi in castigando delicta Regularium, qui degunt intra claustra, & extra ea notoriè cū scandalo delinquant; dubitatur an Episcopus statim habita notitia delictorum, possit capere informationem, & illam ad Superiorem Regularis remittere, vt nequeat de illo delicto ignorantiam præsumere.

Congregatio respondit posse.

Dubitatur etiam, an sufficiat, quod Episcopus vna vice Superiorem Regularem moneat, eiq; terminū præfigat ad castigandum subditi delictum.

Congregatio respondit satis esse, vt Episcopus semel instet Superiori Regulari, eique tempus præfigat ad eiusdem Concilij præscriptum.

Deindè dubitatur, eo quod eodem cap. 14. Superiōri Regulari præcipitur, quod Episcopum certiorè faciat de punitione intra tempus ab eodem Episcopo præfixum, an sufficiat, quod Superior Regularis ad Episcopum mittat copiam tantum sententiæ, vel debeat remittere omnia acta super delicto actitata ad effectū, vt Episcopus vendere possit, si in hoc adimpleta fuerint verba Concilij d. cap. 14. vt seuerè puniatur, necnè

Congregatio respondit non sufficere, vt Superior Regularis sententiam, aut etiam acta ad Episcopum transmittat, sed opus esse, vt de punitione ipsa, & sententię executione Episcopum certiorē faciat.

Denique dubitatur, an quod conceditur Episcopo in præfato Capitulo super Regulari, qui intra claustrum Monasterij degit, & extra ea notoriè cum scandalo deliquerit, intelligitur etiam, cum delictum commissum fue-

rit intra Ecclesiam, vel Claustra.

Congregatio respondit facultatem Episcopo attributam in Regulares notoriè, & cum scandalo extra claustra delinquentes vendicare sibi locum, etsi cum Regulares notoriè, & cum scandalo intra Ecclesiam delinquunt, non ita si intra claustra.

10 Amplia autem principalem supra positam conclusionem, vt Regularis manens extra claustrum de licentia Superioris, etiam in domo deputata ad erectionem Monasterij, nisi in dicta domo sit Regularis obseruatiua, vt saltem viuatur sub Superiore, puta Priore, Guardiano conuentualiter Regularis delinquens possit puniri ab Ordinario, vt ex *decisione Sacre Congregationis Eminentissimorum Concilij Interpretum*, probant *Piasseg. in praxi Episcop. d. cap. 3. num. 42. part. 2. Campanil. in diuers. iur. canon. d. cap. 13. sub nu. 22. rub. 12. Vulp. in praxi iudiciali fori Ecclesiastici d. cap. 42. sub nu. 21. Tamburrin. de iure Abbat. d. disput. 15. quæst. 7. sub num. 7. tom. 1. vbi adducit Rotam decis. 223. num. 5. & his addo Barbof. in tract. de officio, & potestate Episcopi allegat. 105. num. 16. part. 3.*

11 Qui tamen probat num. 17. quod Regularis si maneat de Superiorum licentia sub Regulari obseruantia in aliquo membro, vel grangia sui Monasterij pro Religionis seruitio, & delinquat nõ ab Ordinario, sed à suo Superiore puniri debet secundum formam *Concilij d. cap. 14. sess. 25. & eandem opinionem pariter veram agnoscunt Illustriss. Episc. Ricc. decis. 281. num. 4. par. 4. Tamburrin. de iure Abbat. disput. 15. d. quæst. 7. num. 9. vbi adducit Perin. tom. 1. priuil. ordin. Minimor. in annot. ad Const. 11. Sixti IV. num. 29.*

Assignant rationem, nam dum huiusmodi Superior potest illi concedere licentiam *Contil. Tridentin. sess. 25. cap. 4. & præfata loca sint membra*

12 dependentia à dictis Monasterijs, censentur eodem iure, & priuilegijs suorum Monasteriorum fruuntur, ad *text. in cap. recolentes, S. ceterum, de statu monach.*

D I M I S S O R I Æ.

S U M M A R I U M.

- 1 *Dimissorias literas concedere suis subditis quando possint Superiores.*
- 2 *Dimissorias concedere professis, vt valeant à quocumque catholico Antistite recipere ordines nonnulla Religionis habent in priuilegium.*

1 **D**imissorias literas concedere possunt Superiores Regulares suis subditis Regularibus, qui præditi qualitatibus requisitis ordines suscipere voluerint ad Episcopum tamen Diocesenum nempe illius Monasterij, in cuius familia ab ijs, ad quos pertinet is Regularis positus fuerit, & si Diocesanus adfuerit, vel nõ esset habiturus ordinationes ad quemlibet alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui ordines contulerit examinetur quo ad doctrinam, dum ipsi Regulares non distulerunt de industria concessionem dimissoriarum in id tempus, quo Episcopus Diocesanus, vel affuturus, vel ordinationes habiturus esset, verum cum à Superioribus Regularibus Episcopo Diocesano absente, vel ordinationes non habente literæ dimissoriæ dabuntur in eis, vtique huiusmodi causa absentiae Diocesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendam, exprimenda est, quod qui non fecerint officij dignitatis, seu administrationis, ac vocis actiue, & passiuæ priuationem, ac alias pœnas incurrunt, *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium die 15. Martij 1596. & ita referunt præ cæteris Piasseg. in praxi Episcop. cap. 1. num. 14. par. 1. Molfes. in sũma theol. moral.*

moral. tract. 2. cap. 2. num. 23. tom. 1. Campanil. in diuers. iuris canonici rubr. 11. cap. 13. nu. 37. Barhof. qui ceteros concordantes adducit in tract. ue potest. Episc. allegat. 8. nu. 18. par. 2.

- 2 Dimissorias concedere premissis, ut à quocunque Episcopo ordines etiā sacros suscipere valeāt nonnullæ Religionēs habent in priuilegium, ut de sua Illustrissima, & Sanctissima Religione Theatinorum fidem perhibet Antonin. Dian. resol. moral. tract. 2. de dub. Regular. resol. 7. par. 3. ubi contra Peregr. in commēt. Constit. dictæ Relig. part. 1. cap. 4. lit. A. S. 1. insurgit fouendo in tali casu Prælatos Religionis huiusmodi priuilegium habentis posse concedere dimissorias etiam Nouitijs, ut à quocunque Episcopo ordinari valeant, adducit ad eius fauorem Vecch. in praxi nouitior. disputat. 11. dub. 8. num. 3. Sanchez in summa lib. 6. cap. 10. nu. 22. Tiber. in instruct. pro ordinand. cap. 7. q. 50. Tamburrin. de iur. Abbat. disp. 2. q. 27. num. 2. tom. 2. Suarez de relig. tom. 3. lib. 5. cap. 16. num. 17. qui pariter testatur respectu Nouitiorum in specie suam Eminentissimam Religionem Societatis Iesu ob omnibus extollendam, & in mundo satis profiguam, id in priuilegium habere, annuens illo gaudere cæteras Religionēs habētes communionem cum dicta Religione.

DISPENSARE.

SUMMARIUM.

- 1 Abbates subditis suis super interstitijs dispensare possunt, ac ordines minores conferre.
- 2 Confessores Regulares possunt dispensare secularibus sibi confitentibus in votis reſeruatis Episcopis, & vide num. 3.
- 4 Confessores Regulares possunt dispensare coniugibus incestuosus post contractum matrimonium super petiti-

ne debiti, ex priuilegio.

- 5 Confessores Regulares ex priuilegio possunt dispensare de votis extra confessionem.
- 6 Generalis, & Prouincialis possunt dispensare cū Regularibus illegitimis ad Prælaturas in Capitulo Generali.
- 7 Prælati Regulares nequeunt dispensare regulariter super Bigamia.
- 8 Religioni Societatis Iesu est concessum priuilegium dispensandi super Bigamia.
- 6 Prælati Regulares cum Religiosis subditis quo ad ordines super irregularitate orta ex occulto homicidio.
- 10 Dispensare non licet, ut puella sumat habitum ante duodecimum annum completum.

1 **D**ispensare in interstitijs licet Abbatibus in omni casu quo ad primā tonsuram, & minores ordines suis subditis regularibus conferre possunt, ita declarauit Sacra Congregatio, & probat Mirand. in man. Prælator. quest. 38. artic. 7. concl. 3. tom. 1. Sorb. in compend. mendicant. in verbo ordines sacri, vers. quando vero Abbates, Barhof. de potest. Episc. allegat. 18. sub num. 3. part. 2. Campanil. in diuers. iuris canon. rubr. 12. cap. 13. num. 42. etiam eo casu quo Abbates suos subditos regulares cū dimissorijs remittunt ordinari ab Episcopis, Villalob. in summa tract. 11. difficult. 12. nu. 4. tom. 1. Rodriq. in compend. quest. regular. resol. 1. num. 22.

- 2 Dispensare posse Regulares Confessores cum secularibus sibi cōfitentibus in votis reſeruatis Episcopis, autumant Mirand. in manual. prælat. tom. 1. quest. 48. artic. 3. Rodriq. quest. regular. 63. artic. 3. tom. 1. tum ex priuilegio Eugen. IV. concessio Monacis S. Benedicti, & altero eiusdē concessio Monacis S. Benedicti Vallisoleatani, tum etiam ex priuilegio Innocentij VIII. cōcesso minoribus exceptis votis peregrinationis ultra duas dietas,

tas, & tandem ex priuilegio concessio
à Martino V.

At tu audias nouiter Lezan. in
summa quæst. regul. cap. 19. sub n. 22.
qui contrarium tutatur hisce verbis.

3 Veruntamen nõ video solidum fun-
damentum in priuilegijs adductis, ad
hoc quod Confessores Regulares utantur
prædicta facultate dispensandi cum
secularibus in votis.

In primis enim priuilegium illud
Eugen. IV. concessu Benedictinis ob-
seruantia Italia obscure satis loquitur
ad intentum.

Proinde Rodriquez vt supra dicat
nihil valere, ad illud licet oppositum
tenet Mirand. etiam vt supra.

Deinde priuilegium aliud eiusdem
Eugen. IV. concessu Benedictinis Val-
lisoletanis, præter quod mihi constat, an
per Bullam an verò viua vocis oraculo
concessum sit, habet quandam limita-
tionem, scilicet quod Confessarij possint
vni prædicta concessione solum in suis
Ecclesijs, & non alibi; vt aduerterunt
Rodriquez vt supra, Casarubius in
compend. priuileg. Medic. verb. abso-
lutio quo ad seculare 2. num. 16.

Habet quoque aliam limitationem,
scilicet pro tribus, aut per quatuor Con-
fessarijs solum, vt videre est in eodem
Casarubeo, præterea concessio illa
Innocent. VIII. fuit solum viua vocis
oraculum, & non authenticum, vt re-
fert Casarubius vt supra num. 12.

De priuilegio illo Martini V. non
mihi constare potuit, an per Bullam,
an verò viua vocis oraculo concessum
sit, & ita consulerem ab hac facultate
abstinendum, prout simili cõsuluit cir-
ca aliam concessionem Cordub. in an-
notat. ad compend. priuileg. Mendic.
verb. disp. n. 17.

4 Coeterum quando constaret de
huiusmodi potestate licebit Regula-
ribus vigore priuilegij dispensare in
votis etiam extra confessionem, Vil-
lalob. in summa tom. 2. tract. 34. diffe-
rent. 29. nu. 7. Laïman. in theolog. mo-

ral. lib. 4. tract. 6. cap. 10. num. 21. San-
cius in select. disp. 14. num. 2. Sanchez
in summa lib. 4. cap. 54. nu. 16. tom. 1.
Antonin. Dian. qui alios secum vehit
tract. 2. de dub. Regular. par. 3. resol. 9.
vbi tutatur in praxi, & probabilissimã
hanc recitat opinionem contra Pere-
grin. in schol. ad priuileg. Relig. Theatin.
sit. commutatio §. 3. vltius progre-
diens non esse necessarium, vt Regu-
laris dispensans sit Confessarius vo-
uentis, quia sufficit ex priuilegio Cõ-
fessarium esse ex approbatis ab Ordina-
rio, Henriquez in summa lib. 7. de
indulgent. cap. 30.

5 Dispensare cum coniugibus ince-
stuosus post contractum matrimoniũ
ad petitionem debiti licere Confesso-
ribus Regularibus ex priuilegio Mar-
tini V. concessio Benedictinis, & con-
firmato à Iulio III. & ex viua vocis
oraculo Pij V. qui tale priuilegium
Fratribus Minoribus relaxauit, inter
coeteros probarunt Mirand. in man.
pralat. tom. 1. quæst. 47. artic. 1. Rodri-
quez quæst. regular. tom. 1. quæst. 63.
art. 1. dummodo tamen à suis Super-
ioribus fuerint ad id deputati, Rebell.
de iustit. & iure part. 2. lib. 3. q. 19. nu.
16. Cruz de statu relig. lib. 2. cap. 6.
dubio 9. concl. 1. & 2. Sanchez in sum-
ma tom. 1. lib. 4. cap. 43. num. 10. Anto-
nin. Diana tract. 2. de dub. Regular.
part. 3. resol. 14. vbi alios reportat.

Sed aduertendum putauit Lezan.
in summa quæst. regular. d. cap. 19. sub
num. 25. quod cum omnia viua vocis
oracula abrogata sint hoc tempore à
S.D.N. Urbano VIII. nihil iam valet
prædictum viua vocis oraculũ Pij V.
vnde ex vi illius non habent Confes-
sores Regulares tale priuilegium di-
spensandi cum cõiugatis incestuosus,
habebunt tamen illud ex Martino V.
& Iulio II. adductis Benedictini, &
qui cum illis habeat communicatio-
nem priuilegiorum, nisi fortè tales
concessionem sint etiam viua vocis
oracula, vnde tutius putat huiusmodi
concef-

concessionibus non vti, *Cordub. in collect. priuileg. Mendic. circa quandā similem concessionē Innocent. VIII. in verbo dispensatio* S. 17.

6 Dispensare cum Regularibus illegitimis ad praelaturas possunt in Capitulo Generali, vel Prouinciali Praelati communes, scilicet Generalis, & Prouincialis, vt legitur in *Bulla Gregor. XIV.* tali modo, vt extra Capitulum Generale, vel Prouinciale, seu intermedium id minimè concedatur, & vide *Rodrig. quæst. regular. tom. 1. quæst. 13. artic. 6. & 9.*

7 Dispensare regulariter, quāuis non sit concessum Prælati Regularibus super Bigamia, tamen Sāctissimæ Religionis Societatis Iesu est datum priuilegium, vt Generalis illius valeat cum subditis dispensare in bigamia, vt in compendio eiusdem Religionis hoc in *verbo dispensare* S. 5. & 6. iuxta concessionem *Sixti IV.* factā Carthusiensibus, necnon in *compend. Diui Hieronymi in verbo ordines sacri* S. 6. legimus esse dispensabilem à Præfato ad sacros Ordines Bigamū de longinquis partibus, & ignotum.

9 Dispensare possunt Prælati etiam Conuentuales cum Religiosis subditis quo ad ordines super irregularitate orta ex causa voluntarij homicidij occulti, ex *Bulla Martini V. Compēd. Mendic. in verbo dispensare* S. 24. vbi *Additio Rodrig. quæst. regular. tom. 1. quæst. 24. artic. 12. & 16. vbi art. 13.* quod si homicidium fuerit casuale, quamuis sit notorium posset dispensare, quod habui in facto annis elapsis consultus à Prouinciali cuiusdā Religionis.

10 Dispensare nō licet, vt puella, quæ duodecimum annum non compleuit, possit habitum in Monasterio suscipere, ita determinauit *Sacra Congregatio Eminētissimorum Cardinalium Concilij Interpretū*, vt refert *Armend. in addit. ad recopil. leg. Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 43.*

DISPOSITIO BONORVM.

S V M M A R I V M.

- 1 *Dispositio bonorū qualiter facienda sit à Nouitijs.*
- 2 *Forma Concilij de qua in cap. 16. sess. 25. de Regularib. non obseruatur, vbi Nouitij Societatis Iesu disponere volunt.*
- 3 *Sic etiā quando dispositio fieret ex causa remunerationis.*
- 4 *Dispositio bonorum facta ab existente, adhuc in seculo prætectu, & intuitu ingressus Religionis est valida, licet Concilij forma non obseruetur.*

- 1 **D**ispositio bonorum temporalium fieri non potest à Nouitijs, cū primum recipiunt habitum, sed antè duos menses antè professionem cum licentia Episcopi, vel eius Vicarij, vt in *Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 16.* vbi irritatur, si aliter facta sit, vt fusè apud *Mirand. in manual prælator. quæst. 33. tom. 1. Mar. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. fin. casu 6. Sanch. in summa lib. 7. quæst. 1. cap. 5. tom. 2. Vecch. in praxi obseru. in admittend. ad Relig. stat. Nouit. disp. 8. à dub. 7. cū seq. R. S. Fausto in thesaur. Religiosor. lib. 5. à quæst. 178. cum infinitis seqq. Illustriss. Episc. Ricc. collect. decis. 454. Molfes. in comment. ad consuet. Neap. part. 3. de renunciat. quæst. 16. & copiose per multa adducens in praxi conducibilia *Barbosi de potest. Episcopi alleg. 99. part. 3. vbi nu. 32.* aduertendum duxit præfatum Concilij locum*
- 2 non procedere respectu Nouitiorum Societatis Iesu, quibus est licitum renunciare bonis in fauorē Societatis, vel cuiuscumque nō seruata tali forma, nec expectato bimestro ante professionem, vel vota biennij, ex *Constitutione* eiusdem Societatis, quæ omninò à decreto *Cōcilij d. cap. 16. vers. per hac*, ac Summos Pontifices *Pium Quintum, & Gregorium XIII. & alios*

F appro-

approbantur, & ita enunciarunt *Molin. de iustit. & iure disp. 139. tract. 2. Eman. Sà in aphorism. in verb. Religio il quinto. Rodrig regular. quest. tom. 2. quest. 47. art. fin. Less. de iustit. & iur. lib. 2 cap. 41. dub 4. nu. 41. quos antea secum veherat Sanchez in summa cit. cap. 5. num. 9.*

- 3 Et iple addo cessare pariter Cōcilij formam, de qua supra, quorū dispositio tenderet ex causa remuneratio- nis, ut strenuē probavi *forē quest. 54 part. 1.* ubi erit videndum, nam non pigebit.

- 4 Necnon iunge aliam limitationē, quoties dispositio facta esset ab existente, adhuc in seculo, etiā pretextu, & intuitu ingressus Religionis, prout sic in proprijs terminis declaraf- *Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregationem*, fatetur *Menoc. de arbitr. l. uia. lib. 2. casu 436 sub nu. 3. in noua edit. Armendariz in addit. ad recopil. leg. Nauarra lib. 2 tit. 18. l. 7. de Relig. num. 20. & 25. Garcia de benef. part. 11. cap. 9. num. 15. recenter post alios probant Illustriss. Episcopus Riccius in decis. Curia Archiepisc. 295. circa finē part. 4. & nouissimē Vulpes in praxi iudic. fori Ecclesiast. cap. 42. num. 13.*

Qua Eminentissimorū declaratio- ne existente non sunt audiendi, con- trarium attentare, qui conati sunt, ut practeris *Azor. instit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 2. Spin. in spec. res- tam. gl. f. 12. num. 5. Cancer. var. resol. lib. 2. cap. 8. num. 81.*

in quo diū permansit educationis causa est valida.

- 1 **D**onatio, & munerū largitio Re- gularibus vtriusq; sexus est in- terdicta, præterquam exulentorum, & poculentorum, nè dum per se, sed etiam per alios, quod si secus egerint, censentur priuati officijs, & reddūtur inhabiles ad obtinenda, priuanturq; voce actiua, ac passiua, poterintq; ac- cusari, imò inquiri actione furti, & de simoniz labe, ut in *Bulla Clem. VIII. incip. Religioſa*, promulgata in anno 1594. de qua præ cæteris plura cum- mulando sunt videndi *Valer. in differ- rent. inter vtrumque forum, in verbo munera, fusè Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 80. & seq. par. 4 & decis. Curia Archiepisc. 227. part. 3. luculenter Bonacin. tom. 1. tit. de larg. muner. sect. final. disp. 3. & amplè An- tonin. Dian. resol. moral. tit. de paupert. Relig. resol. 1. cum infinit. seqq. ubi va- rios exnodat articulos.*

- 2 Donatio facta à virgine Monaste- rio, in quo diū permansit in habitu no- uitiz cum licentia permanendi edu- cationis gratia benè valet, cum non sit monialis, ita quidē reperio deter- minasse *Sacram Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregationem Cardinalium de anno 1627. sub die 31. Iulij in vna Fauentina*, quod an- no elapso habui in facto dum essem, requisitus de voto à quodā Illustris- simo Archiepiscopo.

D O S.

S V M M A R I V M.

- 1 Donatio, & munera sunt interdicta Regularibus vtriusq; sexus, præter quam exulentorum, & poculentorum, quod si secus egerint, officijs pri- uantur.
- 2 Donatio facta à virgine Monasterio,

- 1 Dos monialium debet solui in pecunia, nec assignari in stabilibus, aut in censu.
- 2 Dos monialium debet reponi in posse facultosi viri, & cum obligatione.
- 3 Dos monialium penès illorum consan- guineos, seu affines, non debet reponi.

4 Dos

4 *Dos Nouitia intra tempus probationis decedentis, si soluta reperitur, heredibus est restituenda.*

1 **D**Os monialium solui debet in pecunia, nec assignatio stabiliū, aut censuum permittitur, ita declarat *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium* in anno 1588. sub die 28. Aprilis in vna *Camerinen. Aldan. in compend. can. resol. lib. 3. tit. 10. nu. 20.*

2 Dos monialiū in posse probi, & facultosi viri reponi debet in loco, in quo Mercatores, aut Banchi non existunt cum obligatione, vt ad omnem ordinem monialium omni seclusa exceptione illam soluant; eadem *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium* sic censuit de anno 1594. die 15. Martij in alia *Camerinen. Aldan. in compend. resol. d. tit. 10. num. 23.*

3 Dos monialium penēs illorum cōsanguineos, vel affines, relinqui non debet, sed priusquam puellæ induantur habitu, actualiter depositanda est in posse Mercatoris, vel alterius personæ idoneæ fide, & facultatibus, nisi adsit Bancum in loco ad finem, vt illic secuta professione in emptionem bonorum stabiliū, & annuorū reddituum implicetur, sic quidem censuit eadem *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium* de anno 1615. in vna *Lusitana, Aldan. loc. cit. nu. 22.*

4 Dos Nouitiæ intra tempus probationis decedentis, si iam Monasterio soluta reperiatur, venit restituenda heredibus vna cum fructibus, si quos fortasse Monasterium recepisset, licet debeāt deduci victus, ac vestitus, *Armenendariz in recopil. leg. Nauarra l. 7. de Relig. num. 30. tit. 18. lib. 2. vbi ita iudicatum à Sacra Eminentissimorū Concilij Interpretum Cardinaliū Congregatione* autumat, & ita practicatur.

EDUCATIO.

SVMMARIVM.

1. *Puella ex causa educationis permane-*

re possunt in Monasterijs.

2 *Quæ conditiones sint necessariae, vt puella valeant ex educationis causa permanere in Monasterijs, & vide nu. 3. vbi copia literarū Sacrae Congregationis adducitur.*

4 *Puella nequeunt educari in Monasterio Conuertitarum.*

5 *Puella vbi nequeunt sumere habitum, nequeunt educari.*

6 *Puella vt admittantur ad educationē, requiritur consensus monialium.*

7 *Parentes puellarum nequeunt dietim mittere ipsis victum, sed in pecunia soluere.*

8 *Puella minores septennio, & maiores vigesimoquinto nō possunt recipi in Monasterijs educationis causa, verum Episcopus dat terminum ad deliberandum an velit exire, vel non, & num. 9.*

10 *Mulieres nuptæ non recipiuntur in Monasteria monialium, limita propter maritorum seuitiam, & non ipsarum culpa habeant iuxtam causam timendi, vt num. 11.*

12 *Declaratio Congregationis ad hunc finem reportatur.*

13 *Viduæ ex licentia Episcopi non possunt ingredi Monasteria monialiū, si in habitu laicali permanere velint, & vide declarationem Congregationis num. 14.*

Educationis causa in Monasterijs monialium puellas stare posse non est ambigendum, ex *Sacrae Congregationis Concilij* determinatione,

qua cautum est, nullo *Concilij* decreto prohiberi, quominus puellæ in Monasterijs educantur, si tamen eadē

2 Monasteria ante Concilium consueverint huiusmodi puellas recipere, & quæ à Superioribus Monasteriorū scriptam licentiam impetrent, atque Abbatissæ, & reliquarum monialium

F 2 con-

consensus accesserit, & quod ipsæ puellæ eo modo in Monasteria, qui pudori, ac modestiæ conueniat, nullamq; secum famulam adducant, nec in eo manere possint nisi vsq; ad ætatis suæ annum 25. & quod ex eo dum exeunt, eandem seruent clausuram, quam moniales ipsæ, & si semel exierint nullam habeant ad ea reuertendi facultatē, refert post alios *Illustriss. Episc. Riccius in praxi fori Eccles. resol. 203. & 204. part. 4.* ex literis eiusdem Congregationis ad Episcopum Hieracenlem, quarum tenor est, vt sequitur.

- 3 Reuerendissime Domine, ex Sacra Congregatione Cardinalium Tridentini Concilij Interpretum, Amplitudinis Tuae nomine quaesitum est, an puella in Monasterijs monialium educationis causa permanere possint, ij vero sic censuerunt ad describendum iam dudum ab eadem Congregatione statutum esse nullo Concilij decreto prohiberi, quominus puella in Monasterijs monialium educetur, si tamen eadem Monasteria ante Concilium huiusmodi puellas recipere, sic à Superioribus Monasteriorum scriptam licentiam impetrarint, atque Abbatissæ, & reliquarū monialium consensus accesserit, tum vero hæ ipsæ puellæ eo vestitu in Monasteria intromittantur, quæ virginali pudore, & modestiæ conueniant, nullamq; secum famulam adducant, nec manere in eis possint nisi usque ad ætatis suæ annum vigesimum quintum, atque in eius dum erat, eandem seruent clausuræ legem, quæ moniales ipsæ, & si semel exierint, nullum habeant ad ea reuertendi facultatem; proinde Congregatio his litteris impartendam tibi hanc facultatem duxit, vt quotiescunque in hac tua Ciuitate, & Diocesi Hieracensi id ex parte Amplitudinis Tuae iudicauerit, possit permittere puellas in monialium monasteria, in quibus piæ, & honestæ instituantur introductæ, adhibitis tamen conditionibus superscriptis, &

bene in Domino valebis. Romæ die ultimo Augusti 1575. Amplitudinis Tuae vti Frater Philippus Boncompagnus Card. S. Sixti.

- 4 Educatio puellarum fieri non potest in Monasterio Conuertitarum, Sacra Cōgregatio sic censuit sub die 2. Martij 1619. teste *Gauāt. in manual. Episcoporum. in verbo monialiū educatio actiua, pag. mibi 155. col. 1.* etiam referens per eandem Congregationem, decisum de anno 1588, quod vbi prohibitum est admitti puellas ad habitū monacalē ibi, nē admittantur ad educationem, & insuper determinandum esse numerum puellarum educandarum, ex decreto eiusdem Sacra Congregationis emanato in anno 1603. sub die 27. Maij, & quod requiratur consensus monialium sigillatim, vt puellæ admittantur, ex eadem Sacra Congregatione 4. Ianuarij 1608. nec non vt minimè permittatur iisdem dietim à parentibus victum transmitti, sed certam soluendam esse pecuniam, vt censuit Sacra Cōgregatio 27. Maij de anno 1613.
- 8 Educationis causa puellæ recipi nō possūt in Monasterijs minores septennio, & maiores vigesimo quinto, vt de iis à Sacra Congregatione, tradunt *Zerol. in praxi Episc. in verb. moniales §. 11. Galet. in margarit. cas. conscient. in eodem verb. il quinto, Illustriss. Episcopus Riccius in praxi fori Ecclesiast. resol. 641. part. 1.* quod si elapsum sit vigesimiquinti anni tempus poterit ab Episcopo dari terminus, intra quē deliberet, si velit exire, vel habitum monacalem suscipere, sed nō per hoc ante expleto dicto tempore in aliquā labitur censuram, prout sic declarasse Sacram Eminentissimorum Congregationem patet apud *Campan. in diuers. iur. canon. d. cap. 16. num. 29. & apud Leon. in thes. fori Eccles. cap. 16. n. 54. part. 2.* eos reportat *Barbos. de potest. Episc. allegat. 102. num. 65. vbi nu. 66.*
- 10 autumat, mulieres nuptas ad Monasteria

steria monialium recipi non debere , & à Sacra Cōgregatione reiectam fuisse petitionem cuiusdam Comitissæ id præcedentis, ex *Mirand. in manual. prelat. quest. 2. artic. 8. concl. unic. de*

11 *clausur. monial.* subiungens, ut foemina, quæ sunt in discordia cum maritis, eorumq; timent scuitiam, si extra culpam sint, quamdiu iustam causam timendi habuerint, debent, si sint in Monasterijs tolerari, & in posterum huiusmodi mulieres nō posse recipi, & ita decisum ait à Sacra Congregatione, ut præter ibi adductos per eum nouissimè addo *Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 207. part. 4.* vbi verba declarationis supradictæ recenset, quæ sunt ut infra.

12 *Sacra Congregatio censuit in hæc verba. Mulieres, quæ sunt in discordia cū marito, & eius scuitiam timēt, si extra culpam sint, quamdiu iustam causam timēdi habuerint, debent si sint in Monasterijs tolerari, in posterum verò huiusmodi mulieres nō debent recipi, si verò mulier aliqua venerit in suspicionem marito, quò timet ne ab eo aliqua vis, ei inferatur, debet permitti, ut possit ingredi Monasterium monialium, si modo Constitutiones Monasterij non repugnent, & accedat consensus Superioru Abbatissæ, & monialium, & causa cessante ingressus, debet inde exire, & si semel exierit, nunquā postea in idem Monasteriū ingredi poterit, & tenetur ad clausurā, sicut alia moniales, & stare sine ancillis, &c. ita Sacra Congregat. declar. 132.*

13 *Et respectu viduarū illas ex licentia Episcopi non posse, monialium Monasteria ingredi, ut in habitu laicali ibi permaneāt, etiam si toto tempore vitæ suæ illic degere, & nunquā exire velint, post alios decisum probant Campanil. in diuersor. iur. canon. d. cap. 16. num. 30. & 31. Barbof. de potest. Episcop. d. allegat. 102. num. 67. par. 3. vbi quod in utris non adest causa necessaria.*

Sed circa id benè erit, videre sequentes eiusdem Sacra Cōgregationis declarationes, quæ alijs sub verbis cōplectuntur.

14 *Vidua, quæ mortuis viris, honestatis causa se cōtulerunt in Monasteriū modo sint bona existimationis, & fama, legibusq; monialium pareant, tolerari debent, nisi moniales fieri velint.*

Vidua nobiles quibus permittitur ingredi Monasterium his conditionibus uti debent, ut nullas secum ducāt ancillas, & eo animo ingrediātur, ut nolint inde amplius exire, & dū apud moniales sunt, his clausura finibus, & legibus teneātur, quibus ipsa moniales.

EIECTI A RELIGIONE.

S V M M A R I V M.

- 1 *Eiecti à Religione ob delicta, super quibus Episcopis dispensare non licet, possunt ab Episcopo Diocesano ordinari, nu. 2. sed hodie prohibetur, n. 3. & extra Religionem degentes sunt suspensi ab Ordinibus, num. 4.*
- 2 *Eiectus à Religione, celebrans, fit irregularis.*
- 3 *Eiecti nequeunt celebrare absq; præiudicio Pontificis licentia.*
- 4 *Eiecti à Religione, si minoribus ordinibus sint initiati in habitu clericali incedere tenentur.*
- 5 *Sententia expulsionis eiecti à Religione locorū Ordinarijs à Generali est notificanda.*
- 6 *Eiecti à Religione subsunt obedientia Ordinarij loci.*
- 7 *Superiores nequeunt cōcedere licētijs testimoniales, eiectis, reijciēdo ad Sedem Apostolicam.*
- 8 *Bona eiectorum à Religionē spectant ad Cameram Apostolicam.*
- 9 *Eiecti à Religione, ut ad illam reducantur, Superioris tenentur inuigilare.*
- 10 *Eiectus à Religione non tenentur se corrigere, ut ad illam admittatur.*

14 *Eiectus ut incorrigibilis nequit venire aduersus renunciationem factam tempore ingressus.*

1 **E**iecti à Religione ob delicta, quæ irregularitatem, aut aliam inhabilitatem non inducunt, super quibus Episcopis dispensare non licet, ab Episcopo Diocesano originario recipi, & presbyterio ordinari, quamuis possent iuxta aliquorum opinionem, ut præ cæteris ex recentioribus *Campañil. in diuers. iur. canon. rubr. 12. c. 15. num 7. D. Barthol. à S. Fausto in thes. relig. lib. 6. quæst. 185. Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 185. p. 2. Barbof. de potest. Episc. alleg. 4. nu. 21. part. 2.*

3 Tamen hodie ex determinatione Sacre Cõgregationis de mandato Sanctiss. D. N. Urbani VIII. in decret. impress. de Regularibus Apostatis, & eiectionis sub die 21 Septembris 1624. illi extra Religionem degentes sunt perpetuo suspensi ab ordinum exercitio, & est sublata Ordinarijs locorum facultas dictam suspensionem relaxandi, ac moderandi, ut legitur in *d. decret. in vers. item ut eiectionis*, quod decretum habes per extensum apud *Canonicum Nouarium fratrem in summa Bullar. tit. de eiectionis à Religione*, ad cuius ornatum animaduertit, eiectionem à Religione celebrando irregularem euadere, nec in illo comprehendere Nouitios ob aliquod crimen eiectionem, nec Religiosum eiectionem, si iterum recipiatur, vel ad aliam laxiorem Religionem de licentia transeat, cum de re-
tum loquatur contra degentes extra Religionem, addo Bonacini de clausur. quæst. 2. punct. 12. §. 6.

4 *press. de Regularibus Apostatis, & eiectionis sub die 21 Septembris 1624. illi extra Religionem degentes sunt perpetuo suspensi ab ordinum exercitio, & est sublata Ordinarijs locorum facultas dictam suspensionem relaxandi, ac moderandi, ut legitur in d. decret. in vers. item ut eiectionis*, quod decretum habes per extensum apud *Canonicum Nouarium fratrem in summa Bullar. tit. de eiectionis à Religione*, ad cuius ornatum animaduertit, eiectionem à Religione celebrando irregularem euadere, nec in illo comprehendere Nouitios ob aliquod crimen eiectionem, nec Religiosum eiectionem, si iterum recipiatur, vel ad aliam laxiorem Religionem de licentia transeat, cum de re-
tum loquatur contra degentes extra Religionem, addo Bonacini de clausur. quæst. 2. punct. 12. §. 6.

6 Tali modo ut hisce temporibus eiectionis huiusmodi nequeant celebrare, nisi præcedente Pontificia dispensatione prout sic declarauit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium in una Vlsbonen.

7 Licet à Religione vigore dicti de-

creti de Apostat. & eiectionis in vers. sic vero eiectionis, quousque in sæculo stant, si in Ordinibus etiam minoribus constituti sint, tenentur incedere in habitu clericali, & ita pariter censuit de anno 1628. sub die 1. Aprilis Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum.

8 Eiecti ubi fuerint Religiosi à Religionis ceterum expulsionis sententia Ordinarij loci iurisdictionis à Generali notificanda est, ut de illa notitiam habeat; sic aperit legitur in *d. decret. de Apostat. & eiectionis vers. sic. proindeq;*

9 Eiecti à Religione subsunt obedientie Ordinarij loci, ita patet in eodem decret. de Apostat. & c. in illis verbis: (*Atque Ordinarij loci iurisdictioni, & obedientia subsint.*) & probauimus in praxi noui Iuris Pontificij concl. 2. sub rubrico de eiectionis, & eiectionis à Religione.

10 Eiectis à Religionibus Superiores nequeunt concedere literas testimoniales ad Apostolicam Sedem reijciendo, vel mandando aliam ingredi Religionem, ut in eodem citato decreto de Apostat. & c. in vers. præterea statuit, licet dandæ sint illis literæ dimissionis sententiam eiectionis continentes, Aldret. de discipl. relig. cap. 29. nu. 23.

11 Eiectionum à Religione bona hodie spectant ad Cameram Apostolicam, ex Bulla Gregor. XII. incip. *Officij nostri partes*, de qua apud Nald. in sum. in verbo Religiosus num. 35. Illustriss. Episc. Ricc. de i. Cur. Archiep. 245. p. 4. Santarell. de Apostat. cap. 33. num. 9. & Nos latius diximus in praxi Iuris Pontificij noui concl. unic. de bonis regular. Apostatarum, & eiectionum, ubi videas.

12 Eiecti à Religione ut ad illam reducantur, quando salua ordinis disciplina admitti possunt, inuigilare tenentur Superiores, & illos annuatim quærere debent, cap. fin. de regular. & ita censuit Sacra Congregatio, ut in cit. decret. de Apostat. & eiectionis. ibi: (*Ac postre-*

postremo censuit esse innovandam, ut
Sue Beatitudinis auctoritate innovat
Constitutione in felic. recordat. Grego-
rij IX. relata in cap. fin. de Regular.
ac præterea declarat eam Constitutione
nem in ijs vendicare sibi locum servan-
damque esse, qui iuste, diffinitivèque, ac
iuris ordine servato expulsi fuerint,
dummodo tamen in expulsis huiusmo-
di sit spes evidens emendationis ex li-
teris testimonialibus Ordinarij) vide
latius in nostro Iure Pontificio nouo
conclus. 3. de eiectione à Religione.

13 Sed Religiosum expulsum legitimè
non obligari se corrigere, ut iterum
in illam admittatur ex recentioribus
putauerunt Villalob. in summa tom. 2.
tract. 35. diff. 39. num. 2. Azor. instit.
moral. tom. 1. lib. 12. cap. 17. quæst. 1.
& cap. 16. quæst. 1. Antonin. Dian. qui
alios citat part. 3. resol. moral. tract. de
dub. regular. resol. 60. contra Molin. de
iustit. & iure tom. 1. disp. 140. tract. 2.
Philarc. tom. 1. part. 2. lib. 2. cap. 21.
Graff. decis. cas. conscient. part. 1. lib. 3.
cap. 5. num. 47. & cæteros.

14 Eiecti à Religione tanquam incor-
rigibiles non audiuntur, si velit veni-
re aduersus renunciationem bonorum
factam ex causa ingressus Monasterij,
ita nouissimè Rotà diuers. Romana de-
cis. 109. in modernissimis, in editione
Venera de hoc anno 1636; ubi quod
taliter electus non potest venire con-
tra renunciationem factam, & conse-
qui utilitatem ex suo delicto, imò re-
manet votū paupertatis, allegat Na-
uarr. tom. 2. de regul. num. 35. Azor. in-
stit. moral. lib. 12. cap. 16. quæst. 4. San-
chez super decalog. tom. 2. lib. 6. cap. 9.
num. 34. & 45.

E I I C E R E.

S V M M A R I V M.

- 1 Prælati Religionum possunt eicere à
Religione Regulares professos.
- 2 Prælati ut possint eicere Religiosos à

Religione, id agere debent cum conse-
lio, & assensu Patrum ex grauio-
ribus, & vide num. 3.

4 Generalis habet facultatem eligendi sex
Patres sibi bene visos ad effectum
reiciendi Religiosos à Religione.

5 Nemo eicitur à Religione, nisi sit incor-
rigibilis.

6 Religiosus tempore professionis si inter-
rogatur, an in seculo scandalosum
crimen perpauit, & negatiue
responderit, quod cum effectu fecerit,
eicitur à Religione.

7 Moniales nequeunt eici e Monasterio
ex causa incorrigibilitatis, & nisi
puniantur, possunt ad aliud trans-
ferri.

1 Elicere à Religione Regulares
professos, licet Prælati Religio-
num, cum id supponatur in cap. fin. &
cap. cum ad Monasterium, de statu mo-
nach. & ita extare plura Religionum
priuilegia, patet apud Compend. priui-
leg. Mendicant. in hoc verbo eicere, &
apud Cordub. in reg. D. Fræscisci cap. 2.
quæst. 21. punct. 1.

2 Eicere ut valeant Prælati Religio-
sos à Religione debent id agere de
cõsilio, & assensu Patrum ex grauio-
ribus in singulis Capitulis, vel Con-
gregationibus generalibus eligendo-
rum, ut in decret. de Apostat. & eiectione
circ. principium.

3 Verum in hoc aduertat, quod cum
difficile visum fuerit Generales quæ-
tumque iuerint illos secum deferre,
ad supplicationem Sacra Congregatio
censuit respondendo: posse Generalem
in qualibet Provincia, in qua id opus
fuerit assumere sex ex Diffinitoribus
illius pro isto effectu, Petrin. tom. 3.
priuil. Minim. in Constit. X. Sanctiss.
D. N. Urbani VIII. Lezan. in summa
quæst. regular. cap. 23. num. 5. ubi ait
consonare decretum Capituli Gene-
ralis eius Ordinis in anno 1625. Ro-
mæ celebrati, ubi facultas Generali
committitur eligendi sex Patres sibi
bene

bene visos ad hunc effectum, ut habetur *part. 4. Constit. cap. 20. §. 14.*

5 Eijci à Religione his nouissimis temporibus nullum posse Regularem nisi titulo incorrigibilitatis, constare ex verbis *Decreti de Apostat. & eisct. ibi: (In posterum è Religionibus nullus legitime professus eijci possit, nisi sit verè incorrigibilis.)* firmat *Lexana in summa quest. regular. cap. 23. n. 4. & vide infra in verbo incorrigibilis.*

6 Eijci tamen à Religione posse Religiosum in professionis tempore rogatum, si in sæculo scandalosum patrauerit crimen, & negantem, si deinde apertè sciatur fuisse conuictum, vel diffamatum, grauissima, & scandalosa commisisse delicta, patet ex *Bulla Papæ Leonis X. ut in Compend. priuil. Mendicant. in verbo eijcere §. 6.*

7 Eijci simpliciter non possunt moniales ex Monasterio ex causa incorrigibilitatis, sed nisi ibi puniantur, possunt ad aliud transferri vigore *Bulle Urbani IV. de qua apud Rodriq. quest. regular. tom. 1. quest. 49. art. 1. & Mirand. in manual. pralat. de monial. q. 3. artic. 2.*

ELECTIO.

SUMMARIVM.

- 1 Electio Superiorum est faciēda per vota secreta, alias est nulla.
- 2 Electio est nulla, si in Bullis confirmationis exprimeretur nomina eligentium.
- 3 Suffragia debent præstari voluntariè.
- 4 Votare secrete parit maiorem libertatem, & minorem inconuenientiam.
- 5 Electio facta per vota non secreta ex ignorantia Concilij non valet, nec Episcopus dispensare potest.
- 6 Electio est nulla, si publicetur unicum suffragium tantum.
- 7 Abbatissa quando eligitur, vota oretenus accipi non possunt à suis Superioribus cum duobus testibus, & ele-

ctionem Superior confirmare nequit.

- 8 Episcopus una cum Vicario, vel altero assumpto oretenus potest accipere vota monialium in electione Abbatissæ, vel alterius Superiorissæ.
- 9 Electio est nulla, quoties aliqui ex Electoribus recipiunt unicam schedulam unico nomine scriptam, & nomen electi notum scriba reponunt in capsula.
- 10 Electio Regularium ita debet fieri per vota secreta, ut fieri nequeat per viâ compromissi, vel inspirationis.
- 11 Electio ne dum debet esse secreta, sed alia requirit, ut num. 12.
- 13 Abbatissa quando eligitur ex tripartito numero monialium due partes concurrere debent, nisi loci consuetudo aliud exposcat, & in casu discordiæ Episcopus gratificare potest.
- 14 Moniales eligere volentes in casu discordiæ, Superior ipsarum votum præferre nequit in electione Abbatissæ.
- 15 Electio ad Prælaturas, officia, & alios gradus est faciēda de personis, quæ possunt obseruare Regulas, & Ordinis Constitutiones.
- 16 Exceptio inualidationis electionis debet proponi tempore confirmationis, alias est nulla, ut num. 17. & 18.
- 19 Electio Correctoris facta à duobus, est valida.
- 20 Duo sufficiunt ad faciendum Capitulum.
- 21 Canonici si priuātur iure eligendi, excepto uno, ille solus potest facere electionem Prælati.
- 22 Clericus remanens in Ecclesia Collegiata retinet omnia iura ipsius Ecclesiæ.
- 23 Cardinales si exissent à Conclauē, & unus tantum remaneret, ille solus Papam eligere posset.
- 24 In Conuentibus ubi non adsunt plusquam duo Electores culpa Prouincialis, illi duo possunt eligere, cum non debeant priuari beneficio electionis.

- 25 Confirmationi vniuersaliter facta contraueniri nequit.
- 26 Quod semel placuit, amplius displicere non potest.
- 27 Nullum statutum reperitur, quod prohibeat electionem Correctoris, posse fieri à duobus.
- 28 Quæ electiones possunt fieri ubi non sunt, nisi tantum tres vocales.
- 29 Existente statuto, ut electio fiat à tribus, an possit fieri à duobus, & n. 30. nec tale statutum obseruatur, n. 32.
- 31 In ore duorum, vel trium stat omne verbum.
- 33 Lex Papæ non potest abrogari absque ipsius scientia.
- 34 Consuetudo ut inducatur contra Canones, requiritur scientia, & expressus Papæ consensus.
- 35 Papa non habet potestatem à Populo, sed immediate à Deo.
- 36 Populus non inducit consuetudinem contra Canones, sed autoritas Papæ permittentis.
- 37 Statum expresse contrarium factis Canonibus, an sit validum.
- 38 Consuetudo ut habeat vires, quæ requirantur, & quæ quando est contrarius, num. 39.
- 40 Testes deponentes de immemorabili debent esse quinquaginta annorum, & de quibus deponere debent, num. 41. & 44.
- 42 Testis deponens de vno, & alius de alio non probat.
- 43 Testes non reddentes rationem eorum dictis, non probant.
- 45 Electiones factæ, ut inualidentur, est necessaria clausula eam derogans.
- 46 Lex Papæ ut reddat actum nullum, requirit clausulam derogatoriam.
- 47 Clericus fideiubere pro laico prohibetur, tamen si de facto fideiubeat, obligatur, num. 46.
- 49 Electio est valida, si unus eligentium votum suum publicaret.
- 50 Electio à duobus non præsumitur, posse fieri discretè.
- 52 Lex nunquam frustra loquitur.

- 53 Correctio legum in dubio non est facienda.
- 54 Paria sunt aliquem non esse electum, & non administrare officium.
- 55 Nomina debent habere consequentiam, consonantiam, & effectum, alias non dicuntur nomina.
- 56 Ecclesia dicitur viduata suo Sponso, si habeat Episcopum nominatum non existentem in exercitio sua Diœcesis.
- 57 Vniuersitas non dicitur habere Syndicum, si ille non potest, vel nolit administrare.
- 58 Corrector dicitur, qui possessionem Cœuentus cepit, & administrauit.
- 59 Vfus contrarius legi dicitur abusus.

ELECTIO quorumcunque Superiorum est facienda per vota secreta, alias electio est nulla, ad *text. Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 6. de quo præ cæteris Leiuia in exam. Episc. lib. 6. cap. 28. à nu. 11. cum seq. Azor. Instit. moral. par. 1. lib. 13. cap. 10. q. 2. Leo in thesaur. fori Ecclesiast. part. 1. cap. 4. nu. 32. cum seq. Illustriß. Episc. Ricc. in collect. accis. 751. Castellina de elect. cap. 4. vbi num. 61. ita striß. hoc decretum esse intelligendum scribit, ut si post electionem factam in Bullis confirmationis, seu patentibus exprimerentur nomina eligentium, electio esset nulla, & ita ait decisio.*

Quæ sanè dispositio maxima cum ratione est condita ad finem, ut absque timore, quisque quod senserit loquatur, & voluntarie suffragia prestare valeat, *Frangip. in direct. Eccles. discipl. tit. de Decan. Collegiat. Eccles. num. 32. quoniam votare secretò maiorem libertatem, & minorem inconuenientiam parit, quam publicè votare, Bouad. in polit. lib. 3. cap. 7. nu. 38.*

Ita quod electionem factam per vota non secreta ex ignorantia Concilij minime valere, nec Episcopo dispensare licere, probarunt decitum per Sacram Congregationem Molfes. in sūma theolog. moral. tract. 6. cap. 16. nu. 156.

tom. 1.

tom. 1. Illustriss. Episc. Ricc. decis. Cur. Archiep. Neap. 197. nu. 7. par. 4. quam declarationem sub expressis verbis Nos reposuimus in *praxi noui Iuris Pontificij concl. 1. de elect. num. 3.*

6 Nec electio valida reddetur, si vnicum tantum suffragium publicetur, *Rota in Treueren. Abbatia 20. Nouēbris 1624. corā Illustriss. D. Coccino, F. Sigism. à Bonon. de elect. dub. 31. n. 4. de quo vide num. 49.*

7 Et in electione Abbatissarum vota oretenus accipi nō posse à suis Superioribus cū duobus testibus, nec posse proximum Superiorem huiusmodi electionem irritam, vt perfecta confirmare, & reualidare abiq; Sedis Apostolicæ authoritate, nouissimè demonstrat *Illustriss. Presul Ricc. collectan. dec. 2579. vers. in electione*, licet idem in *praxi fori Ecclesiast. resolut. 637.*

8 *part. 1.* autemet in electione Abbatissarum, vel alterius Superiorissæ, posse vota singularum monialium ab Episcopo vna cum Vicario, aut altero viro assumpto oretenus accipi, quāuis quinque illa sciant, si tamen id sit iuxta formam statutorum Religionis, & ita decisum referūt *Galez. in margherit. cas. conscient. in verbo Abbatissa, Garcia de benefc. part. 5. cap. 4. n. 189. Castellin. in tract. de elect. cap. 4. nu. 4.*

9 Et electionem esse nullam, quoties aliqui ex Electoribus vnicā recipiūt schedulam vnico nomine scriptam, & & nomen electi notum scribæ, vel alteri reponunt in capsula, similiter qui accipiunt de manu scribæ duas schedulas, & vnā quam voluerint reponunt, alteram scindunt, quia scriba potuit reuelare talem, qui non habuit nisi vnā schedulam, vel talem, qui non habuit duas, voluit *Rota in Treueren. Abbatia S. Maximi 20. Nouēbris 1624. coram Illustriss. D. Coccino meritissimo Decano, & decisū per Sacram Congregationem enunciant Garcia de benefc. d. cap. 4. num. 193. Fr. Sigismund. à Bonon. de elect. dub. 31. n. 6.*

Castellin. in eiusdem nominis tract. cap. 5. num. 25. Illustriss. Episc. Riccius d. decis. 97. num. 8. part. 4. qui alia coarctuat in hac materia.

Electio Regularium ira debet fieri per vota secreta, vt fieri nequeat per viam compromissi, vel inspirationis, vt decisū habes apud *Rodrig. in summa cap. 102. num. 2. part. 1. Castellin. de elect. cap. 7. nu. 7. Garcia de benefc. alleg. cap. 4. num. 204. Fr. Sigismund. à Bonon. de elect. dub. 2. num. 7.*

11 Electio nē dum hodie stāte conciliari dispositione debet esse secreta;

12 verum etiam requirit formam, *cap. quia propter, de elect. vt lepidissimè probatum est à Rota in cit. Treueren. Abbatia S. Maximi, & in alia Meten. Monasterij 5. Iunij 1521. corā doctissimo viro D. Coccino Decano, quas habes apud Castellin. in tract. de elect. cap. 4. in fine, & penès Massobr. in praxi habend. concurs. ad parrochial. prelud. 8. à num. 31. cum seq. & meminit nouiter Illustriss. Ricc. in praxi resolut. 28. par. 4. & hanc partem agnouerunt veram Zerol. in praxi Episcop. in verbo Abbatissa S. 6. part. 1. Rodrig. in summa cap. 102. Azor. in st. moral. part. 1. lib. 13. cap. 10. quest. 2. Fr. Sigismund. à Bonon. de elect. dub. 27. n. 10. & 11. & Ego ipse in Iure Pontificio nouo cit. concl. 1. num. 5. de elect. ita quod non audiat *Mirand. in man. prelat. quest. 3. art. 15. concl. 2. tom. 2.* quatenus cōtrariæ inhaesit sententiæ, cum communē in ipsum habeat opinionem à Rotæ Auditorio roboratā, addo nouissimè *Barbos. in tract. de iur. Eccles. vniuers. lib. 1. de elect. in genere cap. 19. à nu. 153. cum seq. vbi plenissimè hanc electionis materiā declarat.**

13 In electione Abbatissæ duas partes concurrere debere ex tripartito monialium numero, nisi alia fuerit loci consuetudo, & in casu discordiæ licere Episcopo vnā nominare, quam magis idoneam iudicauerit, declaratum à Sacra Congregatione Episcoporum

rum

sum in Affisien. 20. Nouembris 1585. nouissimè testatur Aldan. in compend. resolut. iur. canon. tit. 28. nu. 26. & per prius decifum factum per Passeg. in praxi Episcopali. cap. 3. num. 57. part. 2.

Licet in casu discordiæ inter moniales volentes eligere nequire Superiorem ipsarum, vel securatorem proferre votum in Abbatissæ electione, decifum attestetur recentissimè *Lauor. var. lucubrat. tit. 14. cap. 24. n. 42.*

15 Electio ad prelaturas, officia, & gradus est faciendâ de illis personis, quæ possint, & consueuerint Regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim, quæ loecant ad seruitium chori, ac vestitum, & victum communem, ex Decreto *Clement. VIII. in nouato, & approbato à Sacra Eminentissimorum Concilij Congregatione de mandato S. D. N. Urbani VIII. in Decret. de Apostat. & elect.* vbi sic præcipitur omnibus cuiuscumq; Ordinis Regularibus.

Cæterum quia in hac materia electionis annis longè elapsis exarauit qualdâ Iurium Allegationes placuit illas hic reponere, & sunt tenoris sequentis videlicet.

ALLEGATIONES AVTHORIS in hac materia Electionis.

O Missis amicitia fimbrijs, & secluso Aduocationis scuto veritatē (proue & soleo) iustè sectando illiq; (piè, vt mei imbecilles vires suppetunt) inhe-
rendo in hac de qua agitur causa, semoto priuato affectu, cū Amicus Plato, Amicus Socrates, sed magis Amica veritas, teste *Aristot.* esse debeat, & paribus existentibus amicis Sanctū sit veritatē in ore proferre; vt enunciat *Soccin. in l. si me, & Titium nu. 3. ff. si cert. petat.* firmiter asseuero iustitiam vigere pro Reuerendis Patribus Correctoribus Conuentuū Campaniæ Sancti Elpidij, & Cauæ.

16 Ad cuius indagationem præmitto

exceptionem inualiditatis electionis prætenlæ hodie non posse allegari, dum illa erat alleganda tempore confirmationis factæ, ad hoc vt vires habere potuisset, cum in lure sit cautū in electione, siue eius confirmatione

17 esse faciendâ tempore cōfirmationis, vel paulò post, alias contradictio deinde facta nullum parit effectum, *l. penult. § fin. ff. de decur. lib. 10. Crauett. conf. 854. nu. 7. Anna alleg. 15. Pascal. in tract. de patr. potest. cap. 10. num. 7. part. 4. de Franch. decif. 609 Caput. in tract. de regim. Reipubl. cap. 12. nu. 12.*

18 itaque dum hodie prætenfio inualiditatis electionis opponatur post decem menses, de ea nulla erit habenda ratio, tanquam exceptio non præposita in tempore à iure requisita.

Sed dato, & nō concesso, quod hodie adhuc essent in tēpore apponendi huiusmodi exceptionem recolendum est pro iustitia ipsorum de iure Sacrorum Canonum validam esse

19 electionē Correctoris factam à duobus, *cap. nullus, de elect. & elect. potest.*

20 stat. quoniā duo sufficiunt ad faciendum Capitulum, vt post *Abb. & glos.* asserūt *Mascard. de probat. concl. 184. num. 9. Rodriquez. quæst. regul. tom. 2. quæst. 53. art. 11. in princ.* Raguccius in tract. de voc. can. in cap. quæsto 1. num. 3. & penès ipsos residet tota potestas, quæ esset alias in mille patribus localibus, si fortè ibi affuissēt, quoniā capitulū in vno pōt residere, quāuis ab vno incipere non possit, & in eo cōsistit nomen, & memoria Capituli, *cap. fin. & ibi glos. 75. distinct. glos. in cap. cum Prouinciales 64. distinct. Bart. in l. grege ff. de leg. 1. Palma in diuersor. iur. commun. & Regni glos. 11. num. 33. vbi num. 35. ait, quod si Ca-*

21 nonici priuentur iure eligendi, excepto vno, is solus potest procedere ad electionem Prælati, ex *glos. in cap. 2. vers. pauciores, de postul. pralat.* firmās

22 nu. 36. quod si vnus Clericus remanfit in Ecclesia collegiata, retinet omnia

- nia iuris ipsius Ecclesiæ collegiatę, vt
*Innoc. in cap. postulauit in princ. de iure
 patronat.* qui idem affirmat in *cap. cū
 à nobis num. 6. de elect.* sequitur *Ang.
 in l. sicut S. in decur. ff. quod cuiusque
 Vniuersit. nomin.* in tantum, quod si
- 23 Eminentissimi Cardinales exiissent à
 Conclauē, & vnus tantū remaneret,
 posset ille solus Papam eligere, & le-
 gitima erit electio, vt scribit *glos. in
 Clement. Roman. S. porro, in vers. omnes
 de elect.* quia in ipso solum residet au-
 thoritas, & ius colligendi.
- 24 Quare cum in Conuentibus istis
 non aderant alij Electores, culpa Pa-
 tris Prouincialis non prouidentis de
 alijs, non per hoc ipsi, qui remanserūt
 debebāt priuari electionis beneficio,
 cum in ipsis totum ius Conuentus
 resideret, & ideo rationabiliter elige-
 re potuerunt, & valet electio facta.
- Quod eo magis verum redditur,
 dum authoritate Reuerendissimi Pa-
 tris Generalis Delegati Apostolici
 omnia acta sint, & electio facta fuerit
 communiter nemine discrepante cō-
 firmata in capitulo definitorio, quę
- 25 quidem confirmatio vniuersaliter fa-
 cta operatur, vt hodie contra illam.
- 26 venire non possunt ex regula, quod
 semel placuit, amplius displicere non
 potest, *cap. quod semel, de reg. iur. in 6.*
 per confirmationes siquidem electio-
 nis factę fuit acquisitum ius electo, &
 ideo electio hodie reuocari nō potest,
 nec aliqua exceptio inualiditatis op-
 poni debeat, vt decidit *Bart. in l. ab-
 senti col. 1. ff. de donat.* quem sequitur
*Castrens. ibidē col. 1. & plenē Raphael
 Cuman. Abb. cons. 47. de Franch. in
 decis. 539.* qui ita ait decilum per Sa-
 crum Consilium Neapol.
- 27 Quo ad statutum contra allatum,
 dicitur nullū tale reperiri, quod pro-
 hibeat electionem Correctoris fieri à
 duobus, vel iam factam iubeat, irrita-
 ri; nam si aduersarij loquūtur vltimo
 Capitulo Romano, patet ibi solum.
- 28 declarari, quę electiones possunt fie-

ri, vbi non sunt nisi tres tantum vo-
 cales, & dicitur ab illis non posse fieri
 electionem discreti, sed solum electio-
 nem Correctoris, & Commissi, & assi-
 gnatur causa, cur verò loquantur Pa-
 tres de Congregatione trium, & non
 duorum; ratio fortē fuit, quia vide-
 batur à tribus omnibus electio fieri
 posse etiam discreti, cum in ea Con-
 gregatione licet electio discreti, quę
 de vno Collegij necessario fieri debet
 respectu duorum eligentium non sit
 libera, cum vnus alteri cogetur dare
 votum, est tamen libera respectu Pa-
 tris Correctoris volentis eligere vnū
 de duobus, quod dubium non erat de
 congregatione duorum, quare oportu-
 it declarare etiam in congregatio-
 ne trium non posse fieri discreti ele-
 ctiones, eo quod maior pars libera nō
 sit, nō tamen valet inferre ab hac ne-
 gatiua, ibi non sit mentio congrega-
 tionis duorum; ergo duo tantum non
 possunt eligere Correctorē, quando-
 quidem plenam libertatē habeat eum
 eligendi ex tota sphaera Prouincię.

- Imò ex abundanti etiam existente
 expresso statuto, vt electio fieri de-
 beat per tres, ad hoc vt valida redda-
 tur, id minimē potest, siquidem cum
 de iure Sacrorum Canonum valida.
- 30 sit electio facta à duobus, vt supra
 firmauimus; & comprobatur, nam in
- 31 ore duorū, vel trium, stat omne ver-
 bum, *Couarr. in cap. cum esset, num. 3.
 de testam. Sot. de iustit. & iure lib. 5.
 quest. 7. art. 2. Treusler. select. part. 1.
 disput. 1. Coler. decis. Germ. 120.* sequi-
- 32 tur, vt tale statutū non sit obseruan-
 dum, quia de directo contraueniretur
 dispositioni, *cap. 1. de elect.* q̄ cū si lex
- 33 Papę non potest abrogari saltē absq;
 illius sciētia, & egregiē probat *Drie-
 don. de libert. christian. lib. 1. cap. 2. in
 fin. Vaquez in D. Thom. 12. quest. 97.
 & ibi Petr. de Lorca in tit. de legib. di-
 sputat. 29. in princ.*
- 34 Idemque etiam dicitur de consue-
 tudine, quę supponitur, nam ad indu-
 cendam

cendam consuetudinem contra Canones, prout in casu nostro requiritur sciētia, & expressus Papæ consensus, etiam quodcumque temporis spatio illa fuerit seruata, *Archidiac. in cap. de beneficijs num. 2. circa medium de præbēd. in 6. vbi Io. Andr. post princ. Gemin. num. 2. & Franch. num. 3. & 4. Sancti Antonin. in summa part. 1. tit. 16. cap. 11. §. 2. ante finem, Salas de legib. diffus. 19. nu. 62. Verall. dec. 204. nu. 3. part. 3. Rota in Romana Cōcordiæ Sancti Petri 12. Februarij coram Eminentissimo Caualerio, cuius conclusionis ratio est, nam Papa non habet potestatem à Populo, sed immediatē à Deo, & ideo non est Populus, qui inducit consuetudinem contra Canones, sed autoritas Papæ permittentis, *Abb. in cap. fin. nu. 8. de consuet. Salas de legib. q. 97. tract. 14. diff. 19. sect. 6. num. 59.**

35

36

37

38

39

40

Quæ & magis de plano succedūt, cum foelicis memoriæ *Paulus Papa III.* in *Bulla* confirmationis Capituli Generalis Paulæ dicat illa statuta cōfirmare nisi aduersentur; vnde cum hoc statutum expressē sit contra Sacros Canones de illo nulla erit habenda ratio.

Quinimò vt consuetudo allegata possit habere vires, deberet constare de tribus coniunctim, nempe de temporis diuturnitate, de visu actus, cuius consuetudo allegatur, & de illius frequentia, & taliter quod appareat, interuenisse tacitum consensum maioris partis monachorum, *Curt. iun. conf. 184. nu. 1. latē Dec. conf. 215. sub nu. 2. Crau. conf. 134. Puteus. dec. 364. lib. 1. Crescent. decis. 1. de subfeud. & Ias. in l. de quibus col. fin. ff. de legib. Dec. conf. 141. Rocch. de Curte in cap. fin. de consuet. vnde requirit altiore, & clariorem probationem Bellam. dec. 65. nā testes debēt ad minus esse quinquaginta annorum, Verall. decis.*

71. part. 3. & debent deponere cum omnibus requisitis, de quibus p *glos. communitet receptam, & à Rota sepiusimē comprobata in cap. 1. verbo memor. vbi Archidiac. Gemin. Franch. & alij de præscript. in 6. videlicet de visu per quatragenta annos, de auditu à maioribus, quod ita viderunt suo tempore, & quod nec ipsi, nec eorum maiores viderunt, vel audierunt aliquid in contrarium, & de publica voce, & fama ante motam litem, Couar. in reg. possess. part. 2. §. 3. nu. 7. Mileus in suo repert. in verbo testis, Bald. de præscript. q. 2. in 2. par. num. 24. par. 3. Mohedan. decis. 253. & sepius voluit Rota in vna Tulen. iurisdictionis 22. Maij 1596. coram Eminentiss. Cardinali Pamphilio in Paphilonen. decimarum 21. Maij 1603. coram eodem, & in Valentina decimarum 14. Nouembris 1593. coram R. P. Penia.*

41

42

43

44

45

Et quilibet testis debet deponere de omnibus requisitis, de quibus supra, alias si vnus de vno deponat, & alius de alio non fit coniunctio, neq; valet depositio; vt voluit Rota in Hispalen. decimarum de Tribuxena 20. Maij 1594. coram Eminentiss. Cardinali Mantica, & debent à testibus dicta requisita expressē recenferi, alias si dicant articulum verum non probant, nisi reddant rationem eorum dicti, *Verall. decis. 71. nu. 3. & decis. 297. part. 3. & Rota in vna Iacen. Parrochialis 27. Iunij 1603. corā Eminentissimo Cardinali Pamphilio, itē quod fuerint facti intuitu consuetudinis, & ad effectum inducendi illam, Dec. conf. 215. nu. 3. Neuizz. conf. 9. nu. 31.*

Quæ omnia cum deficient in casu nostro, merito non debemus curare de allegata consuetudine.

Et licet statutum esset in viridi obseruantia, quod aduersatur electionibus factis à duobus, dum illud simpliciter loquitur electionem fieri posse à tribus, & expressē nō disponat, quod

alias electio facta non valeat, & sic nō

G vtitur.

vitur aliqua clausula irritanti, quæ quidem necessaria est, ad hoc vt electiones factæ possent inuolidari, *cap. quo ad super his, in fin. de consanguin. & affinit. cap. super eo, in princ. de cognat. spiritual. Roman. conf. 322. n. 12. Alex. conf. 41. num. 13. & 14. Soc. sen. conf. 87. nu. 6. lib. 3. Ias. conf. 85. nu. 8. & 9. lib. 3. Salas de legib. q. 96. tract. 14. disp. 16. sect. 10. nu. 29.* quam difficultatem præsentens Summus Pontifex, merito illam apposuit in *cap. quia propter, de elect.* ibi aliter electio facta nõ valeat, mandauerat ibi Papa, qualiter electio fieri deberet, & deinde in fine tali vsus est clausula ad effectũ, vt electio alio modo facta vana, & elusoria redderetur; prout in puncto illius *text.* dicunt *Compostelan. nu. 20. Andr. num. 37. in verb. non valet, Innocent. nu. 6. in eodem verbo, Guglielm. Mandag. in tract. de elect. cap. 22. vbi addit. lit. B.* quod cum deficiat in statuto, de quo loquimur, merito electio facta valida reputari debet, & talis statuti quo ad inuoluitatem electionis nulla ratio est habenda; nam si in lege à Papa promulgata, ad hoc vt actus reddatur nullus, requiritur clausulam irritam; ergo quanto magis à fortiori in statuto facto ab inferiore, erat necessaria huiusmodi clausula ad effectum inuoluitati huiusmodi electionem, ita quod loquendo de huiusmodi statuto, possumus vti regula illa, vt multa iam facta tenent, quæ fieri prohibentur, *l. patre furioso, ff. de his, qui sunt sui, vel alien. iur. vbi latè Ias. cum adductis per Cardinal. Tusc. conclus. 12. lit. T.* pro quo

47 confert illud, quod videmus in Clerico, qui prohibentur fideiubere pro

48 laico, *cap. 1. de fideiuss.* tamen si de facto fideiubet, fideiussio est valida, & tenet ita, quod rescindi nequit, *cap. peruenit, & cap. constitutus, de fideiuss. Roman. conf. 409. nu. 18. Gomez. var. resolut. in tit. de contract. cap. 13. n. 18. Marsil. conf. 19. nu. 13. Zanch. de pri-*

uileg. Eccles. priuileg. 115. num. 5. Gutierrez in tract. de contractibus iuratis cap. 72. num. 2. Menoch. de presumpt. lib. 2. presumpt. 46. num. 15. vbi late adducit similia Grass. de effect. cleric. effect. 44. num. 3.

Nec obstat quædam literæ missæ, quibus apertè significabatur, electionem Correctoratus fuisse factam in personam Patris Fr. Caroli à Neap. ex quo putat Pars aduersa electionem fuisse publicatam, & non seruatum, fuisse mandatum *Sacr. Conc. Trident. & cap. quia propter, de elect.*

49 Nam Respondetur, validam esse electionem, quoties vnus eligentiũ suffragium, vel votum suum publicare, prout in casu de quo agitur *Nauarr. videndus in hoc conf. 4. de elect. Sayr. decis. 4. eod. tit. Molfes. in summa in tit. de benef. c. 16. tom. 1.* nam dicitur parua contrauentio, quamuis id fiat per malitiam, & ideo non curandum; *Garzia de benef. part. 5. cap. 4. n. 183. & sic respondetur ad cap. 4. Valentia num. 26.* in quo cum non adsit decretum irritans, neque poena annullatiua actus nullitas nõ inducitur ipso iure, *argum. text. & quod ibi communiter notat Scribentes in l. cū his ff. de transact. glos. communiter recepta in rub. ne fideiuss. dot. dentur, Gomez. decis. 6.* cum vulgaribus, præterquã quod de dicta publicatione nec verbum quidẽ in processu.

50 Nec obstat, quod in duobus eligentibus non potest præsumi electionem, posse fieri secretè; nam cū *Sacri Canonibus* vigore dicti *cap. 1. de elect.* permiserunt electionem posse fieri à duobus sanxerunt, quod consequenter talis electio præsumatur secreta, alias sequeretur absurdum, & sibi ipsis contradicerent, quod non est præsumendum, cum lex nunquã frustra loquatur *Ias. in l. ait. Prætor num. 1. de iure iur. Armendar. in addit. ad recopilat. leg. Nauarra, in proem. & legum correctio est vitanda, Surd. decis. 21. n. 19.*

Tusch.

Tusch. concl. 103. Et. E. cum in dubio
 53 legum correctio non sit facienda, *l. si*
quando, C. de inoff. test. m. l. i. C. de
inoff. dot. l. precipimus in fin. C. de ap-
pellat.

Quò autem ad electionem Patris
 Correctoris Cauæ, neque curandum
 est de prætensione aduersariorum, nam
 si fuerit anno præterito electus ad
 alium Correctoratum Casertæ, dum
 renunciavit illi, & eo uti noluit, non
 electum fuisse dicendum est, cum pa-
 54 ria sint aliquem non esse electum,
 55 & non administrare officium, cum
 nomina debeant habere consequen-
 tiam, consonantiam, & effectum,
 alias non possunt dici nomina, *l. unic.*
 & ibi *Bart. C. de nou. iur. quest. toll. d.*
 inferens ibi Episcopos abusuè dici, qui
 in eorum diocesi non administrant;
 56 prout Ecclesia viduata dicitur suo
 Sponso si habeat Episcopum nomina-
 tum, sed non existentem in exercitio
 suæ diocesis, puta quia non cœpit
 possessionem, argum. *text. in cap. inter*
corporalia, de translat. Episc. Luc. de
Penna in l. cum scimus, C. de agric. &
 57 *venfis. lib. 12.* quemadmodum etiam
 Vniuersitas non dicitur habere Syn-
 dicum, si ille non potest, vel nolit ad-
 ministrare, *l. i. S. quod si nemo, ff. quod*
caiusque Vniuers. nomin.

In tantum, quò electio in ipsius
 personam facta, nihil officit, dum pos-
 sessionem non accepit, neque admini-
 strauit, cum in tantum appelletur quis
 58 Corrector, in quantum possessionem
 conuentus accepit, & administrauit
 uti talis, prout loquendo de Officiali
 temporali, asserunt *Duen. in reg. 234.*
Gabr. concl. 3. de execut. rei iudic. Boer.
decis. 150. num. 6.

Insuper dicitur Primo, præsum-
 statutum non esse in usu, & asserimur
 cum qui electus est Corrector of-
 ficium non exercuit; quod nouissime
 patet ex actibus Capituli Prouincia-
 lis ultimi, in quo fuit electus Pater
 Frater Stephanus de Sanseuerino in

Prouincialem, in eo enim cum essent
 electi Frater Urbanus à Neapoli in
 Correctorem Cauæ, & Frater Ianua-
 rius de Nuceria in Correctorem Nu-
 ceriæ, & renunciaissent officijs prædi-
 ctis, Frater Urbanus quidem vnus ex
 oppositoribus, & instantibus quintum
 citra iter post mensem eiusdem anni fuit
 electus, & confirmatus in Correcto-
 rem S. Francisci Neapolitani; Frater
 autem Ianuarius reuoluto anno fuit im-
 mediate postea electus in Correctore
 Conuentus Castri Maris; & quia
 Frater Hieronymus de Martino ele-
 ctus in Correctorem Eboli, officium
 renunciavit in Capitulo Prouinciali
 Ciuitatis Cauæ, & anno immediatè
 sequenti fuit electus Corrector Nolæ;
 ita Frater Petrus à Neapoli renuncia-
 uit annis elapsis Correctoratu S. S. Georgij,
 & illico fuit electus pro col-
 lega Prouincialis, ipse verò Fr. Ioan-
 nes Baptista ad præsens Corrector
 Cauæ, nunquam Correctoratum Ca-
 sertæ acceptauit, imò nec nomen, nec
 locum huius dignitatis usurpauit, ut
 si opus fuerit euidenter constabit, fuit
 enim per totum illum annum Magi-
 ster Nouitiorum.

Secundo, nihil facit contra hanc
 electionem statutum, si in eo nulla
 adest clausula irritans iuxta regulam.

Tertio, quia secundum Regulam
 Minimorum *num. 49. fol. 16.* potuisset
 eligi etiam si exercuisset maiorè par-
 tem officij Casertæ, ex *Passarell. in*
scol. Capituli Ianuensis nu. 48. fol. 160.
 59 nullum verò est statutum contrarium
 regulæ, sicut usus contra ius legi abu-
 sus dicendus est.

Quarto, denique, quia in Capitulo
 definitorio, in quo Reuerendissimus
 Pater Generalis præsidebat nemine
 discrepante, fuit confirmata electio
 prædicti Prioris Correctoris Cauæ,
 quare definitores oppositores non
 debent audiri.

Circa id verò, quod dicitur in *c. 5.*
Valentia num. 19. Dico Primo, quod

ibi loquitur de Collegiatu, Prouinciali, Generali, & Correctorali non de officio Correctoratus; de qua regula num. 49 fol. 16. & vt supra.

Dico Secundo, non esse in vsu, etiã si quis renunciauerit officiũ suũ exercuerit, nam Pater Frater Vincentius de Cosentia renunciauit officio Prouincialatus Tuscæ, quod per plures menses exercuerat, & tamen immediatè fuit electus in Collegam Generalem, quod officiũ cum careat omni iurisdictione, & præminetia, certè minus est quam Prouincialatus, item multi renunciauerunt collegatui Prouinciali circa finem biennij, & immediatè fuerunt electi in Commissos ad Capitulum Generale, vt in particulari, quia Frater Benedictus de Catania, qui interfuit capitulo vltimo Romano.

Tertio dico, hoc statutum nõ continere aliquam clausulam irritantem. Ideo &c.

Io. Maria Nouarius I.C. Lucanus.

ELECTIO CONFIRMANDA.

S U M M A R I U M.

- 1 Electio debet confirmari, cum indigeat confirmatione.
- 2 Electus ante confirmationem acquirit ius ad Prælaturam, nõ autem exercitium.
- 3 Confirmatio à quo est facienda.
- 4 Generales plurium Religionum ex eorũ priuilegijs eo ipso, quod sunt electi, sunt confirmati à Sede Apostolica.

1 **E**lectio vbi est facta, debet confirmari, cum in quacumq; electione necessaria sit cõfirmatio, cap. auctoritatis, de elect. in 6. cum ante confirmationem electo acquiratur ius ad Prælaturam, & non exercitium, Nauarr. comment. 2. de regul. num. 65.

- 3 Quæ cõfirmatio facienda est à pro-

ximo Superiore, cap. nihil, S. ceterum, de elect. & alia ad materiam coaccervat nouissimè Lezana in sũma quest. regular. cap. 15. num. 35. vbi ad nostrũ propositum reportat, Generales plurium Religionum ex multis priuilegijs illis concessis, eo ipso, quod sunt electi, sũt à Sede Apostolica cõfirmati, ex Bulla Sixti V. incip. Dum actenta, addo Rodríguez qq. regular. tom. 2. quest. 52. artic. 3. Fr. Sigismund. à Bonon. in tract. de elect. dub. 48. nouissimè Barboj. in tract. de iure Ecclesiast. vniuers. lib. 1. tit. de elect. Prælat. in genere cap. 19. nu. 250. quo in loco alia de confirmatione exanclat, de qua etiam modernè Lauor. var. lucubrat. tit. 4. cap. 25.

ELECTORES, siuè ELIGENTES

S U M M A R I U M.

- 1 Electores Prælatorum, seu Superiorũ Religionis debent esse in illa professi, saltem tacite, & in sacris constituti, num. 2.
- 3 In Ecclesijs etiam Regularibus nemo habet vocem nisi sit in sacris constitutus.
- 4 Vfus nonnullarum Religionum est, vt seniores tantum habeant vocem in electione Prælatorum, tamen in sacris constituti, & nullo impedimento detenti eligere valeant, vt nu. 5. & 6.
- 7 Electores habentes vocem, si sint absentes, possunt destinare procuratorem, qui eligat.
- 8 Consuetudo, & statuta Religionum sũt seruanda.
- 9 Mandatum procurationis ad finem eligendi quale esse debeat.
- 10 Electores ante actum electionis tenentur iurare se electuros probiores, & magis idoneos.
- 11 Electio de digno omisso digniore in foro exteriori valet.

1 Electo-

- 1 **E**lectores, seu eligentes Prælatorum, seu Superiorum Religionis nē dum debent esse in illa professi saltem tacite, & clerici, ad *text. in cap. ex eo, S. in Ecclesijs, & cap. indemnitatibus, de elect. in 6.* verum etiam in sacris cōstituti, *clēm. ut ij qui de atat. & qual. vbi statuitur nullum in Ecclesijs etiam Regularium vocem habere in Capitulo, quamuis si hoc ab alijs concedatur, nisi saltem in Subdiaconatus ordine sit constitutus; quod nouissimē vides confirmatum per Sacrum Concilium Tridentinum sess. 22. cap. 4. ad ornatum Azor. in sctis. moral. part. 2. lib. 3. cap. 11. q. 20. Laiman. in quest. can. de Pralat. Eccles. quest. 28. respons. 2. & quest. 181. respons. 3. Sell. in select. canon. cap. 2. Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. resol. 486. part. 1. Ragucc. in tract. de voce canon. quest. 24. Aldan. in compend. resolut. canon. lib. 1. tit. 8. nouissimē Barbof. in tract. de canon. & dignitat. cap. 37. & antea Monet. in tract. de distrib. quotidian. quest. 20 part. 2.*
- 4 Hinc licet nonnullarum Religionum vsus sit, vt tantum seniores, aut ætate prouectiores in electione Prælatorum vocem habeant; congruentius tamen est, vt singuli in sacris cōstituti aliquo impedimento imbuti nō existentes, suffragia dent, *Nauarr. cons. 2. de conjuet. Sayr. decis. 2. eod. tit. Lezana recenter in summa qq. regul. cap. 15. nu. 4 vbi etiam ex Conc. Trid. d. cap. 4. autumat suffragium, seu votum datum à non existente in sacris, nedum illicitum, sed pariter inualidū esse, quod antea agnouerat verum Suarez tom. 4. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 4. num. 8.*
- 7 Electores quibus competit ius eligendi, si fuerint absentes ex iusto impedimento detenti possent destinare Procuratorem, qui habeat vocem in electione non obstante *Concil. Trid. sess. 25. cap. 6. mandante, vt in posterum non liceat voces, & suffragia ab-*

- sistentium supplere, quia mens Concilij tantum fuit tollendi consuetudinem aliquorū Prælatorum, qui vt electiones ad eorum beneplacitum peragerent vocem, & votum absentium dabant alijs, sic declarasse *Sacram Congregationem Eminentissimorum Cardinalium eiusdem Concilij Interpretum in anno 1570. post Passarell. in Comp. priuileg. Minim. & Rodriq. tom. 2. qq. regular. quest. 61. art. 6. enunciat Lezana in summa qq. regular. d. cap. 15. num. 9. autumans, seruandam tamen esse Religionum consuetudinem, ac statuta, ex Siluestr. in summa in verbo electio quest. 3. Barbof. in tract. de Canon. & dignitat. cap. 39. à num. 14.*
- 9 Sed quale debeat esse mandatum procurationis ad hunc finem eligendi, vide infra in verbo Procurator.
 - 10 Electores antequam ad electionis actum deueniant, tenentur iurare secundum veritatem cuiusq; conscientie, probiores, ac magis idoneos se electuros, vt in *Decret. Clement. VIII. approbato, & innouato à Sacra Congregatione Concilij de mandato S. D. N. Urbani VIII. in Decret. de Apostat. & eiectione. quamuis de iure communi in foro exteriori electio de digno omisso digniori valeat, cap. cum nobis, de elect. cum concordant. de quibus fuse apud Garc. de benefic. part. 7. cap. 16. Valer. in different. inter utrumque forum, in verbo electio, Ludouif. dec. 11. Episcop. Ricc. decis. Cur. Archiep. 214. part. 3.*

ELEMOSINÆ.

SVMMARIVM.

- 1 *Elemosina, quæ per pactum Sacristis, & Infirmarys Monasteriorū monialium dantur, non comprehenduntur in decreto, quo propinarum solutio à monialibus dum ad habitum admittuntur, fieri solita interdicitur.*

2 *Fratres de Redemptione captiuorum possunt querere elemosinas.*

1 **E**lemosinæ, quæ per pactum Sacristijs, & Infirmarijs Monasteriorum monialium dari solent, non comprehenduntur in decreto, quo propinarum solutio à monialibus, dum ad habitum, vel ad professionem admittuntur fieri solita interdicitur; ita decidit *Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinaliū de anno 1616. sub die 5. Nouembris in vna Vlisbonen. refert Sellius in select. canon. cap. 16. num. 24.*

2 Elemosinas querere possunt Fratres de Redemptione Captiuorum, ex *Bulla Clementis VII. incip. Gratū*, edita in anno 1524. licet secus in statu Ecclesiastico, ex *Bulla Sixti V. incip. Cum benigna*, promulgata in anno 1586.

EPISCOPVS.

SUMMARIUM.

1 *Episcopus si efficiatur Regularis, non gaudet priuilegijs suæ Religionis.*

2 *Episcopus Regularis non fruitur indulgentijs suæ Religionis.*

3 *Episcopi assumpti à Religionibus, ad illas regrediendo dignitates, & officia illarum habere nequeunt.*

4 *Episcopus Regularis non tenetur recitare officium secundum Ritus suæ Religionis, sed secundum suæ Ecclesiæ.*

5 *Episcopus ex Religione S. Francisci Minorum Observantiæ, potest recitare officia Sanctorum Ordinis S. Francisci, ac missas celebrare.*

6 *Regularis per Episcopatum efficitur liber à Regulari obseruantia, & potest edere carnes in diebus, in quibus in sua Religione non est licitum, nu. 7.*

8 *Religiosus factus Episcopus, efficitur Dominus reddituum Ecclesiasticorum.*

1 **E**piscopus si efficiatur Regularis, priuilegijs suæ Religionis non gaudet, vt exstat motus proprius *Sixti Quinti*, de quo *Rodrig. quæst. regular. tom. 2. quæst. 58. artic. 4.* & hanc partem probat *Mandos. de priuileg. ad instar glos. 3. num. 11.* & recenter sectatur *Lauret. de Franch. in cōtrouers. inter Episcop. & Regular. quæst. 116. pagina mibi 469.* vbi alios in sequentibus quæstionibus resoluit articulos circa Regulares Episcopos, vnde probat *Rodriquez in addit. ad summam in verbo Episcopus cap. 68. conclus. 10.*

2 *Episcopum Regularē non frui indulgentijs Religionis.*

3 *Episcopi ex Religionibus assūpti, si ad illas regrediantur dignitates, & officia illarum obtinere minimè valent; ita cautum est speciali Bulla Pauli IV. incip. In sacra, promulgata de anno 1599. sub die 19. Iulij.*

4 *Episcopus Regularis minimè tenetur diuinū officium iuxta suæ Religionis ritū persolvere, quinimò debet suæ Ecclesiæ ritum sequi, Abb. in cap. pen. de vit. & honest. Canon. Azor. instit. moral. lib. 10. c. 7. quæst. 4. Lauret. de Franch. in controu. inter Episc. & Regular. quæst. 115. pag. mea 469. Cened. de paupert. relig. dub. 43. S. Fausto in thesaur. relig. lib. 6. quæst. 194. num. 3. Diana resolut. moral. part. 3. tract. 2. de dub. Regular. resol. 50. vers. binc insertur, & ita reperio determinasse Sacram Cōgregationem Rituum pro Regulari promoti ad Episcopatū sub die 11. Iunij de anno 1605.*

5 *At obseruabis Episcopo ex ordine S. Francisci Minorum Obseruantiaæ assumpto concedi, vt valeat recitare tuta conscientia Officia Sanctorum Ordinis S. Francisci, & celebrare eorum missas, dummodo priuatim celebret in sua Cappella dictis diebus Sanctorum Ordinis cū Missali Romano, & officiū pariter recitet cum Breuiario Romano, ita censuit eadem Sacra Congregatio Rituum in vna Maioricens. sub*

sub die 6. Decembris 1631.

- 6 Ratio autem quare ad officiū propriæ Religionis nō tenetur procedit, eo quia per Episcopatum liber est ab omnibus Regulæ obseruatijs, iugoq; monasticæ disciplinæ, itaut nec sub veniali culpa teneatur ad obseruantias regulares, *Lessius de iustitia, & iure lib. 2. cap. 40. dub. 14. n. 113. Sanchez in sūma lib. 6. cap. 6. n. 19. tom. 2. Santarell. in tract. de Apostat. cap. 6. dub. 3. num. 17. Villalob. in summa tract. 35. dub. 40. num. 17. tom. 2.*
- 7 Tali modo, vt si Religiosus Episcopus edat carnes feria 6. in qua Natiuitas Domini incidit aduersus id, qđ mandatur in regula, minimè peccat, *Sanchez in summa cit. cap. 6. num. 20. Barbof. in collect. tom. 4. part. 2. caus. 18. quest. 1. num. 13. Santarell. de Apostat. cit. cap. 6. dub. 3. num. 20. Cened. de paupert. relig. d. dub. 43. asserēs id esse verum etiam respectu Episcopi Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, refert nouiter Dian. cit. resol. 50. vbi*
- 8 principaliter discutit, si Religiosus factus Episcopus, efficiatur Dominus reddituum Ecclesiasticorū, & absoluitur à voto paupertatis, & contra *Tanner. in 2. 2. D. Thom. disp. 5. q. 4. dub. 6. num. 131. & alios, cum affirmatiua pertransit sententia cum Sot. de iustit. & iure lib. 7. quest. 4. artic. 2. ad ultim. Vasquez in p. 2. quest. 96. art. 4. disp. 165. cap. 8. num. 91. & 104. & ex alijs.*

EPISCOPVS quoad REGVLARES

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus si in die Palmarum cum Capitulo, & Clero personaliter ad Monasterium Regularium accedere tenetur, palmas benedicit priuatim quo ad Abbatem.
- 2 Episcopus in materia hæresis procedit contra Regulares.
- 3 Regulares in materia hæresis non sub-

sint eorum Superioribus, sed Episcopis, & Inquisitoribus.

- 4 Episcopus habet potestatem in Regularibus in omnibus, quæ sunt potestatis Episcopalis.
- 5 Regulares subijciuntur Episcopis in petitione Crismatis, consecrationis Ecclesiarum, & ordinum susceptionis.
- 6 Episcopus potest procedere aduersus Regulares vagantes de uno ad alium ordinem.
- 7 Episcopus ob custodiendam clausuram in Monasterijs monialium Regularibus subiectarum, potest imponere pœnam excommunicationis circa aperturam ostij.
- 8 Episcopus an habeat potestatem in Regulares prædicare volentes, remissuè.
- 9 Episcopus potest punire Regulares ab eorum Monasterijs recedentes absq; Superiorum licentia.
- 10 Episcopus in Monasterijs Regularibus subiectis examinat illas, quæ moniales fieri volunt.
- 11 Episcopus potest prohibere nè puella admittantur ad professionē, nisi ipse voluntatem explorauerit.
- 12 Episcopus potest cogere Regulares, vt accedant ad processiones publicas.
- 13 Episcopus potest componere controuersias de præcedentia inter Regulares.
- 14 Episcopus potest prohibere nè Regulares in eorum Ecclesijs Sacerdotes seculares externos ad diuina officia celebranda permittant.
- 15 Episcopus circa obseruantiam Festorum habet iurisdictionem in Regulares.
- 16 Episcopus compellit Regulares ad restituendum, quæ habuerunt à Nouitio, qui professionem facere nō curauit, quod procedit, si egreditur propter infirmitatem, & nō emissa professione moriatur, num. 17.
- 18 Episcopus pro obseruantia interdictorum habet potestatem in Regulares.
- 19 Episcopus habet iurisdictionem in Regulares confessiones audire volentes.

20 Epi-

- 20 *Episcopus quādo possit reuocare, & suspendere licentias confitēdi Regularibus iam concessas.*
- 21 *Episcopus an possit Regularibus praescribere, ut tantum in certis locis, et temporibus, & certarum personarū confessiones audiant.*
- 22 *Declaratio Sacrae Congregationis.*
- 23 *Episcopus, cui incumbūt correctiones, & visitationes exemptorum, potest procedere contra conseruatores impediētes.*
- 24 *Episcopus potest cogere Regulares praedicare volentes ad Fidei professionē faciendam.*
- 25 *Episcopus praest Regularibus quo ad renunciationes faciendas.*
- 26 *Episcopus debet interuenire quo ad nullitatem professionis Regularium.*
- 27 *Episcopus habet potestatem in Regulares, ut non valeant imprimi facere libros, nisi eius praecedente licentia.*
- 28 *Episcopus potest cogere Regulares debitores in causa mercedis, & miserabilium personarum.*
- 29 *Episcopus in concernentibus curam animarum, habet potestatem in Regulares, qui decreta visitationis obseruare tenentur, num. 30.*
- 31 *Episcopus potest punire Regulares extra Monasteria degentes si delinquāt, quod procedit etiam si degunt in Monasterijs, & delinquūt extra claustra, num. 32.*
- 33 *Episcopus habita notitia delicti Regularis extra claustra delinquentis potest capere informationem, & ad Regularium Superiorem mittere.*
- 34 *Episcopus potest cogere Regulares suae Diocesis, ut sacrae Scripturae lectionem in suis Monasterijs faciant.*
Episcopus potest visitare Regulares degentes extra claustra occasione docendi Doctrinam Christianam, ibidem.
- 35 *Episcopus non debet se interponere in Monasterijs, in quibus obseruantia Regularis viget.*
- 36 *Episcopus nequit compellere Regulares exercentes curam animarum in eorum Monasterijs, ut intersint diuinis officijs diebus Sactorum Ciuitatis Protectorū in Ecclesia Cathedrali.*
- 37 *Episcopus nequit cogere Regulares ad faciendam collectam illius.*
- 38 *Episcopus non habet iurisdictionem in Monasterijs immediatē Sedi Apostolicae subiectis, nisi in concernentibus spiritualia.*
- 39 *Episcopus potest cogere Regulares, ut in offertorio missarū conuentualiū in diebus Dominicis declarēt fidelibus festiuitates, & ieiunia in illa hebdomada occurrentia.*
- 40 *Episcopus etiam in Ecclesijs Regularium potest cantari facere missas Rogationum per suos Canonicos.*
Episcopus habet potestatem in moniales, quae priuilegio, & Papa indulto sunt immunes in spectantibus ad clausuram, & spiritualem rerum curam.
- 42 *Episcopus potest cogere Regulares, ut attollant Baldachinum, quando in eorum Ecclesijs Pontificalia exercere voluerit.*
- 1 **E**piscopus si in die Palmarum una cum Capitulo, & clero personaliter ad Monasterium Regularium accedere teneatur, debet ipse benedicere palmas priuatiuē quo ad Abbatem, ita censuit Sacra Congregatio Rituum in una Fanen. de anno 1601. sub die 11. Aprilis.
- 2 Episcopus procedit in materia heresis contra Regulares, cū in tali casu
- 3 Regulares etiam exempti non subint eorum Superioribus, sed Episcopis, & Inquisitoribus, ut sancitum per Bullā Pauli V. incip. *Romanus Pontifex*, ad cuius ornatum nonnulla exarat Canonicus Nouarius frater in summa Bullar. in tit. de heresi, & vide infra in verbo heresis.
- 4 Episcopus habet potestatem in Regu-

- Regulares in eis omnibus, quæ sunt potestatis Episcopalis, cū Regulares subijciantur Episcopis in petitione Crismatis, consecrationis Ecclesiarū, susceptionis ordinum, & similium, ita *Sacra Congregatio* declarauit ex *cap. aueniens*, vbi *Abb. notab. 2. de præscript. Glösen cap. Abbatibus 17. quæst. 2. Cochier. in tract. de iurisdic. in exempt. quæst. 11. part. 4.* probat *Barb. de potest. Episc. alleg. 105. num. 65. part. 3.* & vide in *verbo ordo.*
- 6 Episcopus procedere potest aduersus Regulares vagantes de vno in alium ordinem translatos, ex *Bulla Pij V. reuocatoria indultorum recipiendi, aut retinendi Religiosos alterius Ordinis etiā laxioris*, ita probat *Armendariz in addit. ad recopilat. leg. Nauar. l. 7. de relig. n. 68. lib. 2. tit. 18.* annuens decisiū à *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregatione.*
- 7 Episcopus ob clausuram custodiendam in Monasterijs monialū Regularibus subiectarum, potest stante decreto *Concil. Trident. cap. 5. sess. 25. de regularib. & Bulla Gregorij XV. de exemptor. priuileg. excommunicationis latæ sententiæ poenam sibi reseruatæ imponere circa aperitionē ostij clausuræ extra casus indigentia, nec non circa accessus, & colloquia cum monialibus, ac dicta excommunicatio ligat nedum Regulares accedentes, verum etiā moniales facta de eis mentionem, adeo vt Superior Regularis ab eodem excommunicatione absolvere nequeat, ita *Sacra Congregatio Concilij in Viterbien. 26. Iunij 1626.**
- 8 Episcopus in Regulares prædicare volentes habet potestatem, vide in *verbo prædicare.*
- 9 Episcopus punire potest Regulares, qui absque licentia Superiorum recedūt ab eorum Monasterijs animo accedendi ad ipsos Superiores, vide infra in *verb. recessus à Monasterijs.*
- 10 Episcopus in Monasterijs adhuc

- Regularibus subiectis examinat illas, quæ moniales fieri volūt, & compellere potest Rectores nē Nouitiæ habitum det, nisi ipso certiorato, ita voluit *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum in vna Liman. de anno 1625. sub die 19. Septembris*, quæ alias in vna *Burgen. 4. Decembris 1627.* declarauit licere Episcopo prohibere sub Ecclesiasticis censuris, nē puellæ ad professionem admittantur, nisi ab ipso facta voluntatis exploratione in vim *Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 17.* vide in *verbo exploratio.*
- 12 Episcopus habet potestatem cœrendi Regulares, vt accedant ad processiones publicas, vide in *verbo processiones.*
- 13 Episcopus potest componere controuersias de præcedētia inter Regulares virtute *Concil. Trident. sess. 25. cap. 13. de regularib. vide in verb. præcedentia.*
- 14 Episcopus potest prohibere nē Regulares eorū in Ecclesijs Sacerdotes seculares externos ad diuina officia celebranda permittāt, nisi prius ab ipso admissi fuerint, visis literis cōmendatitijs, ita decisiū à *Sacra Cōgregatione*, latius reperies infra in *verbo missa num. 16.*
- 14 Episcopus circa materiam obseruantia Festorum habet iurisdictionē in Regulares, vide in *verbo Festus.*
- 16 Episcopus potest compellere etiam per censuras Ecclesiasticas Regulares ad restituenda, quæ habuerunt à Nouitio, qui professionem facere nō curauit, *Sacr. Concil. Trid. sess. 25. c. 16. in fin. de regular. ad cuius ornatum Valer. in different. inter vtrumque forum, in verb. Regularis differ. 8. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. q. 2. Campanil. in diuers. iur. canon. rub. 12. cap. 13. à nu. 125. S. Faust. in thesaur. relig. lib. 5. quæst. 190. Vulp. in praxi fori Ecclesiast. cap. 42. num. 11.* vbi idē
- 17 probat, si propter infirmitatē Nouitius

tius egrediatur à Monasterio, & moriatur ante professionem, quia bona data non sunt acquisita Monasterio, *Nauarr. conf. su. de success. ab intest.*

18 Episcopus pro obseruantia interdictorum, & censurarum habet potestatem in Regulares, vide in *verbo interdicta*.

19 Episcopus in Regulares confessiones audire volentes iurisdictionem habet, ex *Concil. Trid. sess. 23. de reform. cap. 15. fusè Barbof. de potest. Episc. allegat. 25. à num. 24. cum seq. part. 2. & vide supra in verbo Confessarij.*

Qui Episcopus quauis simpliciter, & absque vlla temporis præfinitione approbauerit Regulares ad confessiones personarum secularium audientes, potest tamen eosdē, si noua causa superuenerit suspendere, ac licentias sibi concessas reuocare, dummodo huiusmodi Confessiones ipsas cōcernant. Cæterum si Regulares cū scandalo, aut alias inhonestè vivant, vel aliquod delictum cōmittant, propter quod rationabili Episcopi iudicio videantur à confessionibus suspendi, cū præcipua ministri qualitas sit integritas vitæ, ac morum honestas, utique ea causa ad ministerium confessionis pertinet, ac proinde nihil obstat, quominus ab ea possit Episcopus Regulares vtcumque à seipso approbatos suspendere, aut expellere à confessionibus audiendis, ita *Sacra Congregatio Episcop. & Regular. 30. Augusti 1630. & in vim Bullæ Gregorij XV. de priui-*

21 *leg. exemptor. non possunt Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, aut temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari, Sacra Congregat. Concil. dub. 2. de anno 1623. per hæc verba.*

An Episcopi possint Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum privilegia re-

stringere, ac moderari in Sacramentis administrandis.

22 *Congregatio censuit hac in parte Constitutionem nihil, noui iuris induxisse, nec vllam nouam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse, ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari; q̄ si aliundè Episcopis huiusmodi facultas competat illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.*

23 Episcopus incumbens correctioni, & visitationi exemptorum ex facultate sibi tanquam Apostolicæ Sedis Delegato per Concilium Tridentinū tributā valet procedere aduersus conseruatores impediētes, ita declarasse *Sacram Congregationem Eminentissimorum Concilij Interpretum* habes apud *Armendariz in addit. ad recopil. leg. Nauarra l. 7. de Episcop. num. 75. lib. 1. tit. 18.*

24 Episcopus potest cogere Regulares prædicare volentes ad faciendā fidei professionem, ita ex declaratione *Sacra Congregationis* probauimus infra in *verbo Fidei professio*.

25 Episcopus præest Regularibus quo ad renunciationes faciendas virtute *Concil. Trident. sess. 2. de regular. c. 16. Barbof. de potest. Episc. alleg. 105. n. 46. par. 3. de quo vide latius infra in verbo renunciatio.*

26 Episcopus quo ad nullitatem professionis Regularium interuenire debet vigore *Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 19. de quo latius infra in verbo professio.*

27 Episcopus circa impressionē librorum habet potestatem in Regulares, vt nisi eius præcedat licentia, minimè valeāt imprimi facere libros, ex *Concil. Trident. sess. 4. in Decreto de editione, & usu sacrorum librorum, & vide infra*

infra in verbo *Impressio librorum*.

28 Episcopus valet tanquā Sedis Apostolicæ Delegatus in causis mercedis, & miserabilium personarum Regulares debitores cogere ad soluendum debitum, vide fusè in verbo *causa*.

29 Episcopus in concernentibus curam animarum habet potestatem in Regulares, vide supra in verbo *curam animarum*, ita quod Episcopus potest Regulares in ijs, quæ curam animarum, & Sacramentorum administrationem cōcernunt, visitare, & examinare, & contra eos nō parentes, & nō

30 exequentes decreta in visitatione facta procedere, eosque cogere ad exequendum, *Sacra Congregatio Concilij in Caput aq. & Camarinen. 10. Martij 1621. necnon habet in tali casu potestatem, qua in Parochos seculares utitur, ita declarauit eadem Sacra Congregatio Eminentissimorū Concilij de anno 1625. in vna Liman. sub die 18. Septembris.*

31 Episcopus potest punire Regulares extra Monasteria, si delinquant, ex *Concil. Trident. sess. 6. de reform. cap. 3.*

32 & quid quando degunt in Monasterijs, & delinquant extra claustra notoriè, idem *Sacr. Concil. Trid. sess. 25. cap. 14. & latius de omnibus vide infra in verbo delinquens.*

33 Et in hoc obserua, quod Episcopus statim habita notitia delicti Regularis notoriè extra claustrum delinquentis, potest informationem capere, & illam ad Superiorem Regularis mittere, vt nequeat de eodem delicto ignorantiam præsumere, *Sacra Congregatio Concilij sub die 19. Septembris 1625. quam refert Barbof. in collectan. ad cap. ult. num. 8. de statu monach. Roderic. in compend. qq. regul. resolut. 62. sub nu. 8. vers. 1. & iussit, quod Episcopus vna vice Superiorem Regularium moneat, eique terminum præfigat ad castigandum subditū publicè cum scandalo, & extra claustrū delinquentem, vt censuit eadem Sa-*

cra Congregatio ubi supra.

34 Episcopus valet Regulares suæ Diocesis cogere, vt lectionem sacre Scripturæ in Monasterijs suis faciāt, vide in verbo *lectio*.

Episcopus potest visitare, & corrigere Regulares degentes extra claustra, occasione docendi Doctrinam Christianam, ita declarauit *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum de anno 1626. in vna Meliten. sed quid respectu Iesuitatum, vide in verbo Iesuita sub num. 32.*

35 Episcopus non debet se interponere in Monasterijs, in quibus obseruantia Regularis viget, ita decisum à *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretū Congregatione, ex Armendariz in addit. ad recopilat. leg. Nauarra de visit. tit. 6. nu. 98. lib. 1. ait Barbof. de potest. Episc. alleg. 74. num. 16. part. 3.*

36 Episcopus minimè potest compellere Regulares exercentes animarum curam in eorum Monasterijs, aut alijs eisdem vnitis ad interessendum diuinis officijs diebus Sanctorum Ciuitatis Protectorū in Ecclesia Cathedrali, ita declarauit *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretū de anno 1626. sub die 5 Decembris.*

37 Episcopus nequit cogere Regulares ad faciendam commemorationē ipsius in vltima collecta, ita declarauit *Sacra Congregatio Rituum in Egitanien. sub die 10. Iunij de anno 1602.*

38 Episcopus non habet iurisdictionē per decret. *Sacr. Conc. Trident. sess. 25. de regular. cap. 9. in Monasterijs Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, nisi in cōcernentibus spiritualia, in temporalibus autem nihil agere valet, vt decisum à Sacra Congregatione, testatur Armendariz in addit. ad recopilat. leg. Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de relig. num. 94.*

39 Episcopus potest cogere Regulares, vt in offertorio missarum cōuentualium, quæ Dominicis diebus i. Monasterijs celebrantur, declarent fide-

fidelibus, quæ festiuitates, & ieiunia, in illa hebdomada occurrūt, nē ignorantia illorum Festorum, & ieiuniorū præcepta ecclesiastica à fidelibus trāsgrediantur, & ita de praxi testatur *Rodriguez quest. regular. tom. 1. q. 43. artic. 7.* & recenset nouissimè *Barbos. in tract. de potestate, & officio Parochi cap. 16.*

40 Episcopus valet etiam in Ecclesijs Regularium cantari facere missas rogationum per suos Canonicos, ita extitit declaratum à *Sacra Rituum Congregatione in una Firmana de anno 1603. sub die 25. Ianuarij.*

41 Episcopus habet potestatem in moniales, quæ priuilegio, vel Papæ indulto existunt immunes in ijs, quæ ad clausuram, & spiritualement rerum curam spectant, *Barbos. de potest. Episc. alleg. 102. num. 4. part. 3. post Armen-dariz in addit. ad recop. leg. Nauarræ l. 7. de relig. nu. 97. tit. 18. lib. 2.* sic decisum à *Sacra Congregatione affirmās.*

42 Episcopus potest cogere cuiuscunque Ordinis Regulares, vt attollant Baldachinum, quando in eorum Ecclesijs pontificalia exercere volunt, aut pontificalibus paramentis indutus cum Mitra, vel cum Cappa tantū interesse, & ijs facere negligentibus, aut nolentibus, licet Episcopo asportari facere, & supra Episcopale soliū, seu pontificale faldistorium erigi facere, atq; sub eo sedere, & stare, prout in propria Cathedrali Ecclesia sedere, & stare solet, ac inobedientes, & contumaces censuris compellere valet, vt nouissimè meminit *Vulp. in praxi fori Ecclesiast. cap. 42. num. 16.* iuxta *Decretum Clementis VIII. sub die 10. Iunij 1603. incip. Decet, ibi: Si Regulares id facere neglexerint, aut noluerit licere eisdem Episcopis illud asportari, & in quacumque eorundem Regulariū, aut alia quantumuis ex Ecclesia supra Episcopale solium, seu pontificale faldistorium erigi facere, atq; sub eo sedere, & stare quemadmo-*

dum in proprijs, & Cathedralibus eorum Ecclesijs stare solent; eo tamen dumtaxat tēpore quo pōtificalēs huiusmodi functiones exercebunt, vel dum actus ipse, cui in pontificalibus aderūt, peragetur; si qui verò Regularium huic declarationi, inobedientes fuerint, sciāt se ab eisdem Episcopis ad id per censuras, & pœnas Ecclesiasticas huius decreti virtute cogi, & compelli posse.

EREMITA.

S V M M A R I V M.

- 1 *Eremitæ sunt duplicis speciei, & quæ, num. 2.*
- 3 *Eremitæ Camaldulenses, Montis Coronæ, sunt separati ab alijs Eremitis.*
- 4 *Eremitæ S. Augustini quando, & à quo fuerunt instituti.*
- 7 *Ordo Eremitarum S. Augustini à pluribus Pontificis fuit confirmatus.*
- 6 *Eremitæ S. Augustini quibus priuilegijs gaudent.*
- 7 *Mendicantes per spatium centum quadraginta cānarum propè Conuentus Eremitarum S. Augustini nequeunt erigere Conuentus.*
- 8 *Eremitæ discalceati sunt de eadem Religione S. Augustini.*
- 9 *Eremitæ discalceati S. Augustini recipiunt Nouitios, & eorum fratres nequeunt transire ad aliam Religionē præter Cartusianorum.*
- 10 *Et isti sunt veri filij S. Augustini, & Societates Corrigatorū possunt erigere.*
- 11 *Eremitæ S. Augustini discalceati degunt sub Cruce S. Augustini in publicis processionibus.*
- 12 *Ordo Eremitarū S. Hieronymi est reformatus sub regula S. Augustini, & quibus vestimētis illi utitur, n. 13.*

1 **E** Remitæ de quibus Nos longā serie in praxi elect. & variat. fori quest. 67. & 68. sect. 2. Grass. in tract. de effect.

de effect. clericat. in pralud. num. 257. & effect. 1. nu. 102. cum seq. I. Iustrijs. Episc. R. ecc. in praxi fori ecclesiast. resolut. 149 part 2. Marta de iurisd. casu 113. par. 4. duplicis speciei sunt, quidam enim sub regula à Romano Pontifice approbata; cæteri verò, quorū viuendi ratio ab Apostolica Sede approbata non est, sed succedunt in solitudines ibidem Deo inferuientes, nullo suscepto ordine, nullaq; professione Religionis emissa, primi sunt de foro Ecclesiastico, alij verò non, tali modo, vt siue sint foeminae, siue masculi eremiticam vitam ducentes, non tolerantur ab Ordinarijs, nisi exceptis Camaldulensibus, & S. Augustini Eremitis, vt declarauit *Sacra Cōgregatio Episcoporum, & Regularium in vna Catanien. 22. Ianuarij de anno 1581.*

De Eremitis autem Camaldulensibus, verba facimus supra in verbo *Camaldulenses*, quorum est alia familia reformata, quam appellāt Montis Coronæ alteri vnita à Leone X. in sua *Bulla* incip. *Et s.* de anno 1513 licet præfatos Camaldulenses Eremitas Montis Coronæ separauerit ab alijs Eremitis de anno 1534. *Paulus III.* ex *Bulla* incip. *Rationi.*

Eremitæ verò S. Augustini fuerunt instituti in anno 1556. sub *Papa Alexandro IV.* vt patet in eius *Bulla* incip. *Licet*, quorum Ordo confirmatus reperitur à pluribus Pontificibus, ex multarum *Bullarum* serie, quas congerit *Frater Laurent. de Empoli in suo Bullario Augustiniano.*

Qui quidem gaudent varijs priuilegijs, & præcisè concessis quatuor Ordinibus Mendicantium, ex *Bulla Iulij II.* incip. *Et s.* & ne alij Religiosi Mendicantes propè ipsorum Conuentus per spatium cannarum centum quadraginta, noua eligant loca, vt in *Bulla Bonifacij VIII.* incip. *Ad consequendam.*

Sunt & alij de eadem Religione

Eremitæ nuncupati Discalceati Sancti Augustini, de quibus in *Bulla Clementis VIII.* incip. *Decet*, in qua de anno 1599. patet promulgatum, vt Nouitios recipere possint, ac eorum Fratres ad alium, quam ad Carthusianorum Ordinem transire non valeāt.

Et isti sunt veri S. Augustini filij, & Societates Corrigatorum in eorum Ecclesijs erigere possunt, cum omnibus indulgēijs, gratijs, & priuilegijs habita solum facultate ab eorum Generali Vicario, sicut Ecclesiæ eiusdē Ordinis habita à Generali possunt, & institutū, & quod sint participes omnium priuilegiorum, & gratiarum, & præcipuè earum, quibus Augustiniana Religio fruitur, sint participes, ita declarauit *Eminētiss. Cardinalis Saulius* Protector Ordinis Augustiniani ex cōmissione *Pauli V.* & *Sacra Congregationis Cardinalium* super Regularis die 12. Octobris 1613. emanata est huiusmodi declaratio Typis Vaticanis impressa de anno 1632. & illorum Constitutiones de Italia confirmauit *Paulus V.* tom. 4. *Bullar. Bulla* 22. incip. *Sacri Apostolatus die 5. Mayj* 1620. & diuisionem Prouinciæ Hispaniarum in quatuor Prouincias, ac Vicarij generalis electionem, ac etiā multas alias ordinationes per dictos Fratres in Capitulo emanatas confirmauit *Gregorius XV.* in *Bulla* 36. incip. *Ad sacram*, 31. *Augusti* 1622. illisq; quæ suam domos Regni Græten. vniuit, in Indijs Occidentibus eorundem Fratrum Eremitarum discalceatorum sub gubernio Fratrum Calceatorū eiusdem Ordinis, S. D. N. *Vrbanus VIII.* in *Bulla* 102. incipit *Vniuersalis* die 16. *Iulij* 1629. & Italiæ Congregationē in quatuor Prouincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Ianuensē, & Siculam diuisit, & pro earum gubernio quatuor instituit Prouinciales, S. D. N. *Vrbanus VIII.* in *Bulla* incip. *Ad Vrbes*, die 29. *Augusti* 1626.

H 11 Cate-

11 Ceterum obseruabis, quod Eremitæ discalceati S. Augustini, & si in aliqua Ciuitate recenter Conuentum obtinuerint à Fratribus Eremitanis S. Augustini minimè separari debent, sed sub eorum Cruce in publicis processionibus moram trahere debent, quemadmodum Romæ obseruatur, & ita declarauit *Sacra Congregatio Rituū in vna Panormitana, die 10. Maij 1608.*

12 Pariter adsunt Eremitæ S. Hieronymi per Hispaniā, quorum Ordo institutus, seu reformatus sub eadem regula S. Augustini fuit, & approbatus est à Gregorio XI. de anno 1375

13 qui vtuntur tunica alba, scapulari, & capuccio canusino, capuccium strictū est, & rotundum ea parte, qua caput contegit, pallium item canusinū crispatur, & vndulatū ad vllum eo vtuntur cum foras procedunt; refert post alios nouissimè *Barbosi tract. de iur. Ecclesiast. lib. 1. cap. 41. num. 144. vbi nu. 147. loquitur de Eremitis S. Hieronymi per Italiam, & num. 148. de Eremitis Beati Petri de Pisis, de quibus latius apud eum cerni poterit.*

EVCHARISTIA.

S U M M A R I U M.

- 1 Eucharistia nequit detineri extra Ecclesias Parrochiales.
- 2 Eucharistia nequit detineri in Ecclesijs Tertiariarum, quæ professionem solemnem non emittunt.
- 3 Eucharistia nequit solemniter à Regularibus exponi nisi de Ordinarij licentia.
- 4 Regulars ex priuilegio possunt ministrare Eucharistiā, vaghis, Aduenīs, & peregrinis in die Paschatis.
- 5 Regulars ex priuilegio possunt ministrare Eucharistiā seruis, & domesticis intus Monasteria degentibus tam in morte, quàm in die Paschatis.

6 Regulars an possint ministrare Eucharistiā famulis coniugatis, qui nocte extra conuentū dormiunt, sed tempore mortis ibi reperiuntur.

7 Regulars possunt ministrare Eucharistiā secularibus in Oratorijs ediū priuatorum, & dare extra Conuentum, num. 8 & an requiratur, quod audiantur Episcopi, num. 9.

10 Episcopi possunt prohibere Regularibus, ne celebrent in Oratorijs priuatorum.

11 Eucharistia in die Paschatis quo in loco sumenda.

1 **E**ucharistia, quæ extra Parrochiales Ecclesias assidue retineri prohibetur, vt decidit *Sacra Congregatio Episcoporum 15. Ianuarij 1619. nisi à Papa, Genuen. in praxi Curie Archiep. Neapol. cap. 92. vbi iudicatum sic testatur, in Ecclesijs Tertiariarum, quæ professionem solemnem trium votorum minimè emittunt, nec in claustra viuūt, nullatenus teneri potest; ita declarauit Sacra Congregatio Episcoporum 20. Decembris de anno 1616. refert Gauant. in manual. Episc. in verbo Eucharistia num. 3.*

2 Eucharistia cum solemnitate exponi non potest à Regularibus, nisi præuia Ordinarij licentia, ita declarauit *Sacra Rituum Congregatio sub die 26. Februarij in anno 1628. scribit Idem loco citato num. 55.*

4 Eucharistia per Regulars vigore suorum priuilegiōrū potest ministrari vaghis Aduenīs, & peregrinis in die Paschatis ad implemendum præceptū annuæ communionis, *Fagundez in præcept. decal. 1. lib. 1. cap. 8. num. 5. Sanchez de matr. lib. 3. disp. 73. nu. 17. tom. 1. Tamburr. de iure Abbat. tom. 2. disp. 5. quæst. 3. nu. 6. & nouiter post alios Antonin. Dian. resol. moral. par. 3. tract. 2. de dub. regular. resolut. 12. vbi non recipit opinionem Peregrin. in schol. ad priuileg. Relig. T. beatin. part. 2. tit. communicare §. 2. qui contrarium*

tuta-

curatur, & respondet ad argumenta eiusdem.

- 5 Eucharistia per Regulares ex privilegio servis, & domesticis intus Monasteria degentibus in morte, & in Pasce dari potest, ut à Nicolao V. & Iulio III. fuisse concessum, patet in *Compend. Minor. in hoc verb. Eucharistia* S. 2. & 6. & autumat recenter post alios Antonin. *Diana resol. moral. p. 3. d. tract. 2. de dub. regular. resol. 12. versic. notandum*, ubi idem enunciat respectu famuli coniugati, qui nocte dormit extra Conuentum, sed casu tempore mortis ibidem reperitur, titubans tamen, si præfata privilegia sint reuocata per *Bullam S. D. N. Urbani VIII. de quo se remittit ad Leon. in tract. de offis. Confessar. recollect. 10. num. 50. tom. 2.* & Ego affirmo, si illa sint viuæ vocis oracula.
 - 7 Eucharistia potest per Regulares ministrari secularibus in priuatorum ædium Oratorijs, quia illi habent privilegium *Pauli IV. de anno 1557.* & aliorum Pontificum ad dandam Eucharistiam secularibus extra Cōuentus proprios, in terminis probat *Portell. in respons. moral. par. 3. casu 39.* & eum sequitur modernissime Antonin. *Diana resol. moral. part. 4. tract. 4. Miscellan. resolut. 14.* affirmantes id posse agere non obstante Episcopi prohibitione, licet consulant, nè id agant inuitis Episcopis, ad quorum fauorē satis concinit *Sacr. Concil. Tridentin. sess. 22. in decret. de obseruand. in celebrat. missar. ubi stat cautum licet*
 - 9 Episcopis prohibere Regularibus, nè celebrent in Oratorijs priuatis secularium, igitur idem respectu prohibitionis, nè secularibus ibidē communionem ministrent.
 - 10 Episcopis prohibere Regularibus, nè celebrent in Oratorijs priuatis secularium, igitur idem respectu prohibitionis, nè secularibus ibidē communionem ministrent.
 - 11 Eucharistia regulariter secularibus non potest dari in die Pascatis in Ecclesijs Regularium, cum in Parrochia sit sumenda.
- At ita generaliter hoc non pertrāscas, sed verum intelligas de commu-

nione Pascali formali, quæ de præcepto faciēda est semel in Pasce ita ut qui impleuit præceptum in die Iouis sancti, vel impleturus est immediatē post intra illos octo dies, valebit in Ecclesijs Regularium se communicare ex deuotione in die Pascatis, *Villalobos in summa tract. 7. difficult. 47. num. 4. Coninch. de Sacrament. part. 3. quæst. 82. artic. 3. num. 31. Ludouic. de San. Iuuan. in summa quæst. 8. artic. 3. dub. 1. de Sacram. Eucharist. Præposit. in 3. part. quæst. 80. artic. 11. dub. 2. num. 60. Filiuc. tom. 1. tract. 4. cap. 9. num. 265.*

Vndē nō est audiendus *Trullenb. in exposit. Bullæ Cruciatæ lib. 1. S. 3. dub. 7. num. 9.* quatenus contrarium autumare voluit, non reperio, siquidē rationem subsistentem pro sua opinione.

EXAMEN, & EXAMINARE.

S V M M A R I V M.

- 1 *Examen non requiritur in concursu Prioratum Regularium curā animarum habentium.*
- 2 *Examen in concursu Prioratum Regularium habentium curā animarum secularibus comendari solitorū non est necessarium.*
- 3 *Examen nō requiritur per Ordinarios locorum Episcopos faciēda, cum admittendis ad lectionem sacre Scripture in Monasterijs Regularium.*
- 4 *Examinare Regulares volentes predicare quando spectat ad Episcopum loci Ordinarium.*

1 **E**Xamen per concursum minimē est necessarium in Prioratibus Regularibus animarum curam habentibus, ita declarauit *Sacra Eminentissimorum Sacri Concilij Interpretum Congregatio de anno 1600. sub die 3. Augusti in vna Tudertina.*

2 Idque pariter procedere respectu

H 2 Prio-

Prioratum Regularium habentium curam animarū secularibus commendari solitorum, determinauit eadem *Sacra Concilij Congregatio de anno 1590. sub die 26. Iulij*, vt refert *Garcia in tract. de benefic. cap. 2. num. 199. par. 9. tom. 2. & iuxta supradicta indistinctè seruari praxis ostendit.*

3 Examen Ordinarij non requiritur ad lectionem sacre Scripturæ faciendam in Conuentibus Regularium, ita decisum à *Sacra Cōgregatione*, fatetur *Galet. in margarit. cas. conscient. in verbo legere, & in verbo licētia, & addo Sellum in selest. canon. cap. 2. n. 18. vbi recenset determinatum in vna Mediolanen. examinandos, & approbandos ab Episcopo non esse de vita, moribus, & scientia admittendos ad officium legendi sacram Scripturam in Conuentibus Regularium.*

4 Examinare Regulares volētes prædicare possunt Episcopi locorum Ordinarij, dummodo prædicare velint extra Ecclesias, & Monasteria suorum Ordinum, ita declarauit *Sacra Cōgregatio Eminentissimorum Cardinalium sub die 22. Ianuarij de anno 1622. in vna Vgentina*, vt nouissimè recenset *Antonin. Diana resolut. moral. part. 4. tract. 4. Miscellan. resol. 22. circa medium*, & hanc partem probauit *Henriq. in summa lib. 10. cap. 23. in glos. licera L.*

Vndè stante hac Dominorum declaratione minimè attendēda est opinio illorum, qui contrarium asseuerarunt, vt fuere *Mirand in man. pralat. quest. 50. artic. 2. concl. 1. tom. 1. Barbosa. de potest. Episc. alleg. 76. num. 23. part. 3. Alzed. in praxi Episcop. cap. 13. num. 104. part. 2.*

EXAMINATORES.

S V M M A R I V M.

1. Examinatores, qui debeāt esse regulariter, & qui in sulsum, num. 3.

2 Examinatores possunt assumi de Ordine Mendicantium.

1 Examinatores, qui necessariò vigore *Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 18.* debēt esse Magistri, seu Doctores, aut Licētiati in Theologia, vel in Iure Canonico, possunt assumi ex Ordine Mendicantium, imò aliarum Religionum, *Gauant. de Synodo part. 1. cap. 31.* sed nō valent eligi prædicti Regulares, prædictis gradibus insigniti si non fuerint, nisi tamen in defectum, casu quo non extet talis conditionis viri, quia tunc eligi possunt, qui ad munus exercendum magis idonei videbuntur, quorum vota æqualis valoris, & efficaciar, vt aliorum erint, ita determinauit *Sacra Congregatio in vna Turritana 10. Martij 1629. nouissimè Barbosa in tract. de offic. & potest. Parrochi cap. 2. num. 73. & vide Massobr. in praxi habend. cōcurf. requisit. 11. dub. 2.*

EXCOMMVNICARE.

S V M M A R I V M.

1 Excommunicari possunt Regulares à locorum Ordinarijs in casibus, in quibus illis subsunt, sed vide nu. 2. vbi si procedat quādo Regulares habeant priuilegium in contrarium, & num. 3. & 4.

5 Concilium Tridentinum quibus in casibus Regulares posse ab Episcopis censuris adstringi mādāt, & quibus non.

6 Regulares an possint denunciari excommunicati ab Episcopis.

7 Excommunicari possunt Regulares à Legatis de Latere, at si ab ipsis generalis fuerit fulminata excommunicatio, Regulares nō comprehenduntur, nisi in specie fuerint expressi, num. 8.

9 Fratres Cappellani Hierosolymitani non comparētes pro redditione computo.

*putorum secularis Parocchia quom
administrent, possunt ab Episcopo
excommunicari.*

- 1 **E**Xcommunicari possunt Regulares per Episcopos locorum Ordinarios in casibus, in quibus illis subsunt, si contrasiant, ita declarauit Sacra Congregatio in una Nebien. 7. Februarij de anno 1633. & probarunt Zerol. in praxi Episc. in verbo excommunicationis causa materialis S. 4. Henriq. in summa lib. 7. cap. 25. S. 7. Lazar. in pract. quest. can. tit. de blasphemia quest. 10. à nu. 55. Mar. Antonin. variar. resol. lib. 2. resol. 112. casu. 35. Leo in thesaur. fori Eccles. cap. 8. sub nu. 18. par. 1. Genuen. in praxi Curia Archiep. Neap. cap. 59. vers. aliud est dubiū, Barboz. de potest. Episc. alleg. 105. nu. 13. part. 3. & latius confirmat Campanil. in diuersi. iur. canon. rub. 12. cap. 13. num. 167. qui cap. 16. num. 41.
- 2 fundat, Regulares non habentes priuilegium in contrarium, posse excommunicari ab Episcopis, de quo Illustriss. Episc. Riccius in praxi fori Ecclesiast. resol. 210 par. 2. vbi colligit nonnullos casus, in quibus Regulares per Episcopos possunt excommunicari.

- 4 Sanchez autem in summa lib. 2. c. 1. num. 14. tom. 2. fuit in opinione Religiosos habentes priuilegium, nè valeant excommunicatione, suspensione, vel interdicto ligari (quale habet Mendicantes) minimè posse ab Episcopis compelli censuris.

Sed audiamus Vulp. in praxi nouiss. fori Ecclesiast. cap. 42. nu. 26. vbi pro decisione anteductæ controuersiæ considerat Concilium Tridentinum aliquibus in locis, & casibus tribuere

- 5 potestatem Episcopis, vt valeant aduersus Regulares procedere compellendo per censuras Ecclesiasticas, vt sess. 22. in decreto de obseruandis, & euitandis in celebratione missarum, in Oratorio priuato, aut debitis horis vbi in fine decreti prædicti mandat

Ordinarijs, vt ea faciāt observare censuris Ecclesiasticis, & alijs, & sess. 25. cap. 5. de regular. mandat Episcopis vt clausuram monialibus imponant, & inobedientes, & contradictores per censuras Ecclesiasticas compellant, similiter eadem sess. 25. cap. 16. de regular. conceditur Episcopis potestas, vt per censuras Ecclesiasticas cogant exēptas restituere bona Nouitijs resipiscantibus in quibuscū alijs locis, & casibus non datur prædicta potestas procedendi per censuras Ecclesiasticas, vt sess. 25. cap. 13. de regularib. vbi datur facultas Episcopis, vt possint cōpellere Regulares accedere ad publicas processiones, non tamen dicit per censuras Ecclesiasticas, similiter eadem sess. 25. cap. 15. de regular. vbi Regularis degēs in Monasterio, si extra illud delinquat, & non punitur à suo Superiore, quod. possit puniri ab Episcopo; sed non adiecit per censuras Ecclesiasticas, & domum eadem sess. 25. cap. 17. de regul. quoad explorandam voluntatem puellæ profecturæ, dicit, quod si Præfecta certiorē certiorē Episcopum non fecerit, possit ipsam ab officio suspendere.

Vndè putat ipse Episcopos posse procedere contra Regulares per censuras Ecclesiasticas in casibus, in quibus datur per Concilium dicta facultas tantum, & non in alijs, in quibus non adiecit, vt valeant per censuras compellere, quia noluit eam iurisdictionem tribuere, sed per alias poenas poterunt procedere, glos. in cap. 1. S. in eis, in verb. quantum, de priuileg. lib. 6. nam Regulares habet priuilegiū à Sede Apottolica, nè possint interdici, suspendi, nec excommunicari, d. cap. 1. in fin. S. in eo, & per multa priuilegia ipsis concessa, vt refert Cappucc. in compend. priuileg. Regular. in verbo excommunicatio. In illis ergo casibus, in quibus expressè tribuitur facultas à Concilio Episcopis poterūt Regulares compelli per censuras; in

H 3 alijs

alijs verò per alias poenas, *Quarant.* in *summa Bullar.* in verb. *precedentia*, *vers. an in casu*, ex *Gambar. in sraff. de potest. Legat. à Later.* lib. 8. cap. fin. nu. 77. *Henrig. in summa* lib. 7. de *ingul.* cap. 25 sub S. 7. *Sanch. de matrim.* lib. 7. *disput.* 33. num. 27.

Sed an excommunicati possint denunciari Regulares ab Episcopo, pro affirmatiua opinione seruatur in *Curia Archiepiscopali huius Ciuitatis*, in qua sic decisum testatur *Genuen. in praxi* cap. 57. *Barbos. de potest. Episc.* alleg. 105. num. 73. licet contrariam partem foucant ex *Modernioribus Antonin. Dian.* pro vtraque parte plures adducens *resolut. moral. part. 3. tract. 2. de dub. regular. resolut. 35.* & *Vulp. in praxi d. cap. 42. num. 25.* vbi rationem perquiras.

- 7 Excommunicari possunt Regulares etiã exempti per Legatum à Laterà, sed non ab alio Legato, vt ex *Bulla Clem. IV. de qua in Bullario Rodrig. pag. 79. qui pag. 124. asserit*, Cardinalem Legatum id pariter posse facere, cum isti, vt plurimum semper sint à Latere.

- 8 Qua occasione obseruabis, quod licet Regulares à Legatis de Latere excommunicari valeant, non per hoc comprehenduntur sub excommunicatione in communi fulminata, sed specialiter in illa debent esse nominati, vt probat *Rodrig. qq. regul. tom. 2. quest. 59. art. 5.* & audio practicum in facti contingentia in Regionibus Hispaniæ, vt certioratus fui à quodã Patre Visitatore illarum partium in sua Religione.

- 9 Excommunicari possunt ab Episcopo Fratres Cappellani Religionis Hierosolymitanæ administrâtes redditus Parochialis secularis, si citati ad reddenda computa nō curauerint comparere, ita declarauit *Sacra Congregatio Eminentissimorū Concilij Interpretū de anno 1630. sub die 7. Septembris*.

EXEMPTIO.

SUMMARIUM.

- 1 Exemptio Regularium, qui per prius Episcopis locorum Ordinarijs subiecti erant, est autē, quasi quod omnes hac fruantur prerogatiua, n. & illi renunciari nequit, num. 32.
- 3 Ordo Cluniacensis à quo fuit exemptus.
- 4 Abbatia Cassinen. est exempta à iurisdictione locorum Ordinariorum, & num. 6.
- 5 Ordo S. Benedicti an sit exemptus.
- 7 Congregatio Camaldulensis à quo fuit exempta.
- 8 Congregatio Vallumbrosana an sit exempta.
- 9 Ordo Cisterciens. à quo fuit solutus iurisdictione Diœcesanorum.
- 10 Cœlestinorū Ordo à quo fuit exemptus.
- 11 Ordo Siluestrinorū à quo fuit immunis ab Episcoporum iurisdictione.
- 12 Monaci S. Mariæ Montis Oliueti à quo fuerunt exempti.
- 13 Ordo Monachorum B. Mariæ Montis Virginis, à quo fuit exemptus.
- 14 Premostratenses sunt exempti à iurisdictione Episcoporum.
- 15 Carthusiani à quo fuerunt exempti.
- 16 Ordo S. Basilij est exemptus à iurisdictione Episcoporum.
- 17 Fratres S. Spiritus de Vrbe à quo fuerunt exempti.
- 18 Ordo S. Antonij Viennen. an sit exemptus à iurisdictione Ordinariorum.
- 19 Fratres Ordinis Predicatorum à quo fuerunt exempti.
- 20 Ordo Fratrum Minorū an sit exemptus.
- 21 Cruciferi à quo fuerunt approbati.
- 22 Ordo seruorum B. Mariæ Virginis à quo fuit exemptus.
- 23 Minorum Ordo est receptus sub protectione Sedis Apostolicæ, sic etiam & Theatini, num. 24.
- 25 Clerici Regulares Sancti Pauli decolati recepti sunt sub protectione Sedis Apostolicæ.

- 26 Societas Iesu est recepta sub protectione Sedis Apostolicæ.
- 26 Clerici Regulares de Somascha à quo fuerunt exempti.
- 28 Ministrantes infirmis eximuntur, & multis privilegijs decorantur.
- 29 Exemptio est concessa lucis Regularibus, & ijs inferuentibus.
- 30 Exemptiones, paternitates, & præcedentiæ ex quasunque causa hodie sunt reuocata Regularibus.
- 31 Exemptio est concessa Clericis Scholasticis piarum.

1 **E**xemptio Regularium, qui prius subiecti erant Episcopis locorum Ordinarijs, in quorum Diocesis Monasteria sita erant, cap. Monasteria 18. quest. 2. & fuse probant Cened. tam. quest. cap. 26. Campanil. in diuers. iur. canon. rub. 12. cap. 13. hodie adeo creuit, ut actentis Sumorum Pontificum privilegijs omnes Regulares hac fruantur prærogatiua, ut latissime demonstrant ex recentioribus Barbof. in tract. de offic. & potest. Episc. alleg. 105. par. 3. & Tamburri. in tract. de iur. Abbas. disp. 15. quest. 1. 2. 3. & 4. tom. 1. apud quos cum plurimarum Religionum exemptiones reperierim cumulas, licet unus de altero non faciat mentionem, placuit ab ambobus recitatas in commodum Regularium hic illas iuxta Barbofæ ordinem reportare, ut infra.

3 Ordo Cluniacensis exemptus fuit ab Ordinariis potestate per Clementem IV. anno 1265. die 2. Novembris Pontificatus sui anno 1. ubi habetur in eiusdem Pontificis Bulla relata per Rhenat. Koppin. monast. lib. 1. tit. 2. num. 20.

4 Casinen. Abbatia exempta fuit ab omnium Episcoporum, & Ordinariis iurisdictione per privilegia Sedis Apostolicæ ei indultum à Zacharia Papa, qui Gregorio III. Summo Pontifice successerat, refertur in Chronica. Cassinen. lib. 1. cap. 4. & apud Rhenat.

Koppin. monast. lib. 2. tit. 1. num. 4. in margine, nam licet Ordo S. Benedicti exemptionem aliquo modo videtur habere iam à tempore Diui Gregorij Magni, ut colligitur ex cap. quam sit necessarium, & cap. seq. 18. quest. 2. tamen hæc Cassinen. Abbatia omnimodam exemptionem à Zacharia Papa obtinuit totam verò Congregationem plenariæ ab Ordinariis, & aliorum iurisdictione exempta Eugen. IV. ut patet ex eius Bulla incip. Regularem vitam, sub dat. Bononiæ pridie Kalend. Iulij anno 1436. Pontificatus sui anno sexto, & est nono in Bullario novo.

7 Camaldulensis Congregationis exemptio, adest in Bullario nouo constitutione 11. Leonis X. sub dat. Romæ apud S. Petrum 4. non. Iunij 1513. Pontificatus sui anno primo.

8 Vailumbrofana Congregatio licet à Pascale II. & alijs Summis Pontificibus sub Diui Petri, & Sedis Apostolicæ protectione recepta fuerit omnimodam tamen, & plenariam omnium suorum Monasteriorum, ac locorum Imperio obtinuit ab Innocentio IV. incip. Innocentius Episcopus, sub dat. Assisij per manum Ioannis de Camazan. Auditoris Contradictorum S. R. E. Vicecancellarij Vicegerentis 12. idus Iunij Incarnationis Dominicæ anno 1213. de cuius laudibus vide Eudox Lucatel. in vita Sancti Ioannis Gabelti, Cassan. in cathal. part. 4. considerat. 51. Azor. part. 1. lib. 11. cap. 1. quest. 2. Mirand. in man. Pralat. tit. 1. quest. 4. artic. 2. Suar. de Relig. tom. 4. tract. 9. lib. 2. cap. 3. nu. 8. & alij per plures recentiores.

9 Cisterciens. Ordo ab omni Diocesano Imperio, & iurisdictione solutus fuit ab Alexandro III. Summo Pontifice idus Novembris anno 1161. Pontificatus sui anno tertio, ut patet ex eius privilegio incip. Dilectis, quod refert Rhenat. Koppin. de sacra politia forens. lib. 2. tit. 3. num. 5.

10 Cœlestinorum Ordo ab omni Episcop-

- scoporum iurisdictione exemptionē, & immunitatem obtinuit à *Cælestino Quinto* eius Institutore anno Domini 1244. Kalend. Octobris incip. *Cælestinus &c.* habetur in *Bullario nouo Bulla unica eiusdem Pontif.* & refertur à *Rhen. Koppin. monast. lib. 2. tit. 1. n. 13.*
- 11 Siluestrinorū Ordinē ab Episcoporum iurisdictione immunē, & exemptū reddidit *Innocentius IV.* qui eremum Sācti Benedicti de Monte Fiano eius Ordinis caput sub Diui Petri, & Apostolicæ Sedis protectionē suscepit quinto Kalend. Iulij anno 1247. Pontificatus eius anno quinto, de quo vide *S. Anton. part. 2. hist. tit. 15. c. 23. S. 2. Cassan. in cathal. glor. mund. par. 4. confid. 57. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 21. quæst. 20. Lucid. lib. 10. de temp. emendat. cap. 7. Locatell. in vita S. Ioannis Gualberti lib. 2. cap. 27.*
- 12 Monachorū B. Mariæ Montis Oliueti Ordo, omnimodam, & plenariam exemptionem à Diocesānorum iurisdictione habuit à *Iulio II.* per eius Bullam incip. *Iulius Episcopus, pridie non. Iunii 1507. Pontificatus eius anno quarto,* habetur in *Bullario nouo* inter Bullas eiusdem Pontificis in ordine 12.
- 13 Monachorū B. Mariæ Montis Virginis Ordo etiam ab Ordinānorum iurisdictione exemptus fuit, eiusque principale Monasterium, quod est totius Congregationis caput sub Diui Petri, ac Sedis Apostolicæ protectionē receptā fuit à *Cælestino III.* die 4. Nouembris 1197. Pontificatus eius anno septimo. cum vero hanc Congregationem *Leo X.* vnitam, & incorporatam habuisset Sacristæ Hospitalis Beatæ Mariæ Virginis Annunciatæ Neapolitanēsi, postmodum *Sixtus V.* per eius *Constit.* incip. *Dudum, felic. recordat. 27. Augusti 1588. Pontificatus sui anno quarto,* eam à iurisdictione dicti Sacristæ soluit.
- 14 Præmonstratenses ab Episcoporū iurisdictione exempti fuerunt per *Alexandrum V.* anno Domini 1409. die 31. Iulij, Pontificatus sui anno primo, vt refert *Rhenat. Koppin. de sacra politia lib. 1. tit. 3. num. 7.*
- 15 Carthusientium Ordo plenariam exemptionem, & immunitatē ab Ordinānorum, & aliorum iurisdictione obtinuit à *Bonifacio IX.* vt in Bulla incip. *Bonifacius Episcopus 17. Martij 1391. Pontificatus sui anno secundo,* quæ est in *Bullario nouo* tertia in ordine inter Bullas eiusdem Pontificis, de quo vide præ ceteris *Suarez de Relig. tom. 4. tract. 9. lib. 2. cap. 4. Cassan. in cathal. glor. mund. par. 4. considerat. 62.*
- 16 S. Basilij Ordo iam penē collapsus à *Gregorio XIII.* instauratus, atque ab Ordinānorum, & aliorum iurisdictione exemptus fuit per eius Bullam incip. *Benedictus Dominus, sub datum Kalend. Nouembris 1579. Pontificatus sui anno octauo,* quæ est 58. in ordine in noua collect. *Bullarj Roderici constit. 12. dicti Gregorij.*
- 17 Fratres Sancti Spiritus de Vrbe à perioritate, & iurisdictione omnium Prælatorum, & aliorum, præterquam Magistri Generalis exempti fuerunt à *Sixto IV.* per eius Bullam, quæ habetur in *Bullario nouo constit. 22. eiusdem Pontificis.*
- 18 Sancti Antonij Viennen. Ordo exemptus est per multa priuilegia Summorum Pontificū, præsertim *Vrbani IV. Gregorij X. Benedicti XI. Nicolai IV. Martini V. Cælestini III. Pij II. &* aliorum, quæ confirmata fuerunt à *Clemente VII.* Bull. 2. eiusdem Pontificis in *Bullario nouo.*
- 19 Prædicatorum Ordinem à multis Summis Pontificibus exemptū fuisse, testantur eorum Priuilegia, & habetur in Compendio Indultorum eiusdem Religionis, & præcipuē à *Gregorio XI.* per eius *constit. 7. in Bullario nouo,* & à *Martino V.* vt refert *Rodrig. quæst. regul. tom. 1. quæst. 62. art. 3.*
- 20 Minorū Ordo à pluribus Summis Ponti-

Pontificibus exemptus fuit, & specialiter per *Clement. VIII.* vt fidem facit *Idem tom. 2. quæst. 62. artic. 3.*

21 Cruciferi approbati, & sub Sedis Apostolicæ protectione fuerunt recepti ab *Vrbano VIII.* vt cōstat ex eius *constit.* quæ refertur in *Bullario nouo const. 1. eiusdem Pontificis.*

22 Seruorum Beatæ Mariæ Virginis Ordo ab Ordinariorum iurisdictione exēptus fuit ab *Vrbano VI.* vt habetur in *Bullario nouo Bull. 2. eiusdem Pontificis.*

23 Minorum Ordo receptus fuit sub protectione Sedis Apostolicæ à *Sixto IV.* vt habetur in *Bullario nouo const. 2. eiusdem Pontificis.*

24 Theatini similiter recepti fuerunt sub protectione Sedis Apostolicæ, & à iurisdictione Ordinariorū exempti à *Clemente VII.* vt habetur in *Bullario nouo Bulla 38. eiusdem Pontificis.*

25 Clerici Regulares S. Pauli Decolati sub protectione Sedis Apostolicæ recepti fuerunt à *Paulo III.* vt habetur in *Bullario nouo const. 5. eiusdem Pontificis.*

26 Societas Iesu recepta est sub protectione Sedis Apostolicæ, simulque exēpta, ac multis priuilegijs munita à *Paulo IV.* anno 1540. & anno 1549. ex *Rodrig.* ante allegato loco.

27 Clericos Regulares de Somas ha exemit *Sixtus V.* vt habetur in *Bullario nouo Bulla 4. eiusdem Pontificis.*

28 Ministrantes infirmis eximuntur, & multis priuilegijs decorantur à *Gregorio XIV.* vt habetur in *Bullario nouo Bulla 17. eiusdem Pontificis.*

29 Exemptio est concessa locis Regularium vigore *Concil. Trident. sess. 14. cap. 5.* & ijs, qui in Monasterijs, aut Collegijs, & Militijs priuilegiatis actu seruiunt, & intra eorū septa resiliunt, secundum regulā earundem, antequam professionem emisissent, *Idem Concil. sess. 24. cap. 11.*

30 Exemptiones, paenitentates, & præcedentia, alias quacumq; de causa, &

quibuscumq; Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, tam à Sede Apostolica, quam ab eiusdem Ordinis Superioribus concessæ reuocantur à *Gregorio XV.* vigore *Bulle* incip. *Pastoralis officij*, editæ die 23. *Februarij* de anno 1623. vbi tamen excipiuntur illæ, quæ vigore statutorum eiusdem Ordinis Apostolica auctoritate confirmatorum ipsis sunt tributæ, vt latius in eius tenore, qui est impressus inter *Bullas*, & *Decreta recentiora pag. mibi 7.* meminit nouiter *Barbos. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 41. num. 177.*

31 Exemptio à processionibus, & alijs actibus publicis concessa est Clericis Regularibus pauperum Mattis Dei Scholarum piarum, vt legitur in *Bulla S. D. N. Urbani VIII.* incip. *Debitum*, de anno 1629. promulgata.

32 Exemptioni non posse renunciari à Regularibus, nisi præcedente Apostolicæ Sedis licentia, declarauit *Sacra Cōgregatio*, & probat plures apud *Cochier de iurisdic. in exempt. part. 2. q. 7. tom. 1.* & alij de quibus Nos in *praxi el. 7. & variat fori sess. 1. q. 12. num. 28. Antonin Diana resol. moral. part. 3. tract. 2. de dub. Regular. resolut. 134.* vbi ideò firmat, Episcopos non habere iurisdictionem in Regulares exemptos, quando essent in possessione iudicandi illos; annuens ita fuisse decisum in *una Vissiponenfis Monasterij* die 19. *Novembris* 1625. coram *Illustrissimo D. Coccino Decano*, ex *Barbos. in tract. de potest. Episc. alleg. 105. num. 76. part. 3. in moderna edit.* & hanc opinionem dicit fouere *Rodrig. in compend. quæst. regul. resolut. 63. num. 23.* qui alios concordantes adducit.

EXPLORATIO.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus; vel eius Vicarius, aut Deputatus debet explorare voluntatem puellarum Deo dicandarum, an sit coacta, vel seducta, & alia, ut num. 2.
- 3 Exploratio puella habitum suscipere volentis ab Episcopo fieri debet.
- 4 Episcopus Ordinarius loci habet ius explorandi voluntates puellarum tam ante susceptum habitum, quam ante professionem, quamvis Monasterium sit exemptum à sua iurisdictione.
- 5 Episcopus censuris ecclesiasticis potest prohibere, nè Superiores Regulares monialium faciant puellas emitte professionem, nisi ipse ipsarum voluntates explorauerit.
- 6 Præfectæ Monasterij censuris coerceri possunt, nè in Monasterio patiatur Nouitias profiteri, nisi facta exploratione.
- 7 Exploratio voluntatis Tertiariarum in domibus proprijs degentium, an debeat fieri ab Episcopo.

1 **E**Xploratio voluntatis puellarum Deo dicandarum, est facienda ab Episcopo, vel eo impedito à Vicario, vel altero Deputato, qui perquirere debent, an voluntas coacta, vel seducta sit, & an sciat quid agat, & si voluntas eius pia, ac libera cognita fuerit, & habuerit conditiones requisitas secundum Monasterij, & Ordinis regulam ita cautum est in Conc. Trid. sess. 25. de regular. cap. 17.

- 3 Quæ quidem exploratio facienda est pariter, quando puella habitum monasticum suscipere intendit, tali modo, ut Episcopo loci Ordinario tale ius competat tam ante susceptum habitum, quam deinde ante professionem, quamvis Monasterium sit exemptum ab ipsius iurisdictione, & si prior exploratio prætermissa fuerit, sufficit

secunda, ut decisum apud Sacram Congregationem Eminentissimorum, ex pluribus probauimus in praxi noui Iuris Pontificij concl. unic. de explorat. volunt. puellar. & notant Campanil. in diuersor. iur. canon. cap. 16. num. 10. & 11. rubr. 12. sui diuersor. iur. canon. & Barbosa. de potest. Episc. alleg. 100. p. 3. apud quos plura habes in hac materia decisa, quæ hic non repeto, cum appo- fuerim cit. concl. unic. Iuris Pontificij, vbi videas.

- 5 Ita quod valet Episcopus censuris ecclesiasticis, vel alijs poenis prohibere contra Superiores Regulares monialium, nè vlla puella professionem emittat, nisi ab ipso fuerit prius, voluntas explorata, ut declarauit Sacra Congregatio in vna Burgen. de anno 1627. sub die 4. Decembris, refert Sell. in select. canon. cap. 35. num. 15.

- 6 Imò Præfectæ Monasterio possunt censuris coerceri, nè in Monasterio patiantur profiteri Nouitias, nisi facta exploratione, Campanil. d. cap. 16. num. 17. Barbosa. cit. alleg. 100. num. 17.

- 7 Exploratio voluntatis Tertiariarum domibus proprijs degentium non debet ab Episcopo fieri, si ibidem voti cælibatus emittant, Sacra Congregatio ita cæsuit de anno 1620. sub die 8. Nouembris, teste Sell. in select. canon. cit. cap. 35. num. 20.

FAMILIARES.

SUMMARIUM.

- 1 Familiares Regularium possunt recipere Sacramenta à Regularibus.
- 2 Familiares Regularium dicuntur de corpore Regularium, & eorum gaudent priuilegijs.
- 3 Famuli familiarium Episcoporum gaudent priuilegijs familiaribus talium concessis, & ordinari possunt à talibus Episcopis, num. 4.

1 Fami-

- 1 **F**amiliares Regularium ex varijs privilegijs Sedis Apostolicę Sacramenta recipere possent à Regularibus ipsis, recenset *Mirand. in manual. prelat. quest. 49. art. 1. tom. 1. & nouiter cōfirmat Lezan. in summa quest. Regular. cap. 21. sub num. 9. vbi annuit specialiter Papam Alexandrū IV. concessisse Carmelitīs posse ministrare Sacramenta suis familiaribus.*
- 2 Recipit incrementū talis conclusio (seclusis privilegijs) quia familiares Regularium dicuntur de corpore ipsorum, & eorundem gaudere debēt prerogatiuis ad instar familiares Episcoporum, *Hermannus Stamm. de seruitus. personal. lib. 2. cap. 7. nu. 6. Alzed. in praxi Episcopali. siue de potest. Episc. cap. 12. num. 77. par. 1. Gratian. forens. discept. tom. 2. cap. 340. & 341. Grass. in tract. de effectib. cler. effect. 1. à num. 128. cum seq.*
- 3 Quinimō famulos familiarium Episcoporum, & Cardinalium, si tamen ipsorum Episcoporum, & Cardinaliū expensis alantur, gaudere privilegijs concessis familiaribus istorū, probant *Mandos. in reg. Cancell. 3. quest. 16: & nouiter Antonin Dian. resolut. moral. part. 4. tract. 4. miscellan. resolut. 145.*
- 4 vbi fundat, famulum familiaris Episcopi, qui eiusdē expensis alitur posse ab illo ordinari, vigore Concil. Trid. sess. 23. cap. 9. de reformat.

F A V O R.

S V M M A R I V M.

- 1 *Fauor non potest impetrari à religiosis, recurrendo ad personas extra Religionem pro dignitatibus, & honoribus consequendis.*
- 2 *Fratres Ordinis Prædicatorum prohibentur sub pœna excommunicationis recurrere ad fauores pro se, vel pro*

alijs extra Religionem pro Generalatu.

- 3 *Religiosus impetrans fauorabiles litteras ab extraneo pro dignitatibus consequendis, si se penituerit, excusatur à pœna.*
- 4 *Prelati Regulares nequeunt concedere aliquod officium aliam religio. sue Religionis ad instantiā alicuius, vel pœnam remittere, & vide num. 5. & 6.*

- 1 **F**auor non potest impetrari à religiosis recurrendo ad personas extra suam Religionem pro consequendis honoribus, dignitatibus, vel gratijs in ipsa, idque sub pœna inhabilitatis ad illa, aut similia, & maiora consequenda stat vetitum Regularibus S. Dominici, vt in *Bulla Gregor. XII. incip. Cum nihil magis*, de qua in *Bullario tom. 2. in ordine 62. inter eiusdē Constitutiones, & vigote Bullæ Clem. VIII. incip. Religiosos viros, & respectu Carmelitarum prohibuit Clemens VIII. in Bulla incip. Quoniam nemo*, qui pariter id prohibuit Camaldulensibus in alia Bulla promulgata in anno 1596. quæ incipit *Ambitiosam*, & Hieronymianis in alia, quæ pariter incipit *Ambitiosam* anni 1600. & Cruciferis in alia, quæ incipit *Quoniam nemo*, edita in anno 1604. & Augustinianis in Bulla eodē titulo, & anno, & *Paulus V. Canonicis Regularibus Sancti Saluatoris* in Bulla edita in anno 1607. incip. *Quoniam nemo*, & Augustinianis in Bulla incip. *Admonemur* anni 1608. & Coelestinis in Bullar. incip. *Quoniā nemo*, anni 1616 & Fratibus Minoribus de Obseruantia anno 1619. in Bulla *Admonemur*, tom. 4. Bullar. inter Bullas *Pauli V. num. 16. & Minoribus Conuentualibus* idem num. 18. ac etiam in specie idem *Paulus V. in Bulla 2. incipit Admonemur*, anno 1608. præcipit Fratibus Ordinis Prædicatorum in virtute sanctæ Obœdientię, & sub excommunicationa-

nicatione latæ sententiæ Papæ reseruatæ, nè pro se, vel pro alijs extra Religionem recurrant ad fauores, ad effectum consequendi Generalatus officium, vel alijs minus legitimis eisdem, & modis obtinere quærant; Insuper idem *Paulus V.* in *Bulla Admonemur*, prohibet eisdem *Minimis* & *Francisci de Paula tom. 4. Bullar.* inter *Bullas Pauli V. num. 19.* & denique idem *Paulus V.* in *Bulla anni 1613.* edita, quæ incip. *Alias per nos*, prohibet recursum ad fauorem extra Religionem Monachis *Cisterciensibus* Congregationis *Italix*, in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis latæ sententiæ.

3 Cessabunt tamen pœnæ supradictæ, si cõtingeret religiosum impetrasse ab aliquo seculari, vel extraneo fauorabiles litteras pro officijs, vel dignitatibus consequendis in Religione, postea verò pœnitentiâ ductus, vel alio motiuo illas non dedisset, vel ipsæ interceptæ essent, ita vt ad Prælatorum manus peruenire non voluissent, nõ incurteret prædictas pœnas, nec censuras, cum tales litteræ effectum suum sortitæ nõ fuissent, *Peirin. in suo compend. priuileg. Minim tom. 1. de subdit. q. 2. de paupert. cap. 2. §. 10.* & antea, *Navarr. conf. 19. n. 2. de sent. excomm. Sayr. decis. 19. eod. tit.*

4 Quæ occasione obseruabis ex dispositione allegatarum *Bullarum* non licere Prælati Regularium ad instantiam, & requisitionem quarumcunque personarum extra suos ordines existentium alicui religioso suæ Religionis aliquod officium, vel dignitatem cõcedere, aut pœnas remittere vt de illis singulatim meminit nouissimè *Lezana in summa quest. regular. cap. 18. nu. 82.* vbi respectu *Bulle Pauli V.* circa Minorum Superiores annuit, & licet *Peirin in priuileg. Minim. tom. 1. de subdit. quest. 2. de paupert. c. 2. §. 11.*

5 aduertat non interdici Prælati facere aliquam gratiâ suis subditis ad in-

stantiam extraneorum, sed solû hanc prohibitionem esse quoad honores, gradus, dignitates, & officia; tamen cum *Paul. V.* in prædicta *Bulla* pro *Minimis*, dicat vllam gratiam dicere, & non distinguat à concessione officiorum dignitatum &c. ideo potat non censi tutam prælibatam interpretationem.

F E S T I V S.

S U M M A R I U M.

- 1 *Regulares tenentur obseruare dies Festos, quos Episcopus in sua Diœcesi obseruari præcipit.*
- 2 *Regulares, & si tenentur obseruare supradictos Festos, tamen in illis Festis debent obseruare eorum Ritum, quo ad missas, & alia officia.*
- 3 *Episcopo de facto mandanti Regularibus obedire nõ tenentur, & quando, num. 4.*
- 5 *Regulares possunt cogi obseruare Festũ, non autem octauam.*
- 6 *Regulares possunt denunciare dies Festos in eorum Ecclesijs.*
- 7 *Regulares nequeunt eleuare Festa Calendarij Romani ad nobiliorem Ritum, vt de semiduplice fiat duplex.*

1 **F**estos dies quos in sua Diœcesi Episcopus seruando præcepit Regulares quoque seruare teneri, patet ex *Sacro Concilio Tridentino sess. 25. de regular. cap. 12.* & probatur ex recentioribus *Piasseg. in praxi Episcop. cap. 5. num. 47. part. 2. Campanil. in diuers. iuris canon. rubr. 12. cap. 13. à num. 91. Illustriss. Episc. Riccius. in praxi for. Ecclesiæ. resol. 210. part. 2. Cochier. in tract. de iurisdic. in esent. part. 2. quest. 45. num. 45. Sellius in select. canon. cap. 2. num. 11.* vbi determinatum refert per *Sacram Congregationem* de anno 1627. in vna *Obtinen. Regulares* per Episcopum compelli posse cõsulis ad obseruantiam Festorum

rum per illum cum approbatione populi indictorum, non autē Festus votiuos populorum, *Nald. in summa in verbo Festum num. 4.*

- 2 Sed Festus dies quāuis Regulares seruare teneātur, quas in sua Dioecesi Episcopus seruandos præceperit, Ritus tamen eorum, quoad missas celebrandas, & cætera diuina officia tam publicè, quàm priuatim, ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesijs perfoluenda illis Festis permanere debent, nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrarium eidē Regularibus præcipi potest; quod si de facto præceperint Regulares nequitiam ipsis Episcopis obedire tenetur, verū quoad conciones, & lectiones, quas eidem Regulares ad populum habuerint, debent se conformare Euangelijs, & Epistolis, quibus Clericus secularis utitur illis diebus Festis, & ita determinatam per *Sacram Congregationem Eminentissimorum*, probant *Vgolin. de officio Episcopi cap. 20. S. 3. nu. 2. Quarant. in summa Bullar. in verb. priuileg. Regular. Pia seg. in praxi d. cap. 3. Barbos. de potest. Episc. alleg. 105. num. 34. & 35. par. 3. & ex nouissimis Tamburr. in tract. de iure Abbat. dispus. quæsto Vulpes in praxi iur. eccl. fori Ecclesiast. cap. 26. num. 20.*

- 3 Festū obseruare possunt cogi Regulares, sed quoad Octauam non possunt, & seruandæ sunt rubricæ Breuiarij, & nouissima *Decreta Sacra Cōgregationis Rituum*, prout sic fuisse decissum sub die 21. Iunij de anno 1629. modernè fatetur *Aldan. in compend. resol. iur. canon. lib. 1. tit. 31. num. 10.*

- 6 Festos dies Regulares nō prohibere in suis Ecclesijs annunciare à *Sacra Eminentissimorū Concilij Tridentini Congregatione*, fuisse decissum de anno 1620. sub die 2. Iunij, recenset *Perinif. in constit. sui Ordin. Minim. tom. 2. quæst. 7. Pij V. sub num. 13. pag. mibi 193.*

- 7 Festa Calendarij Romani nō possent eleuari à Regularibus, ad nobiliorem Ritum à semiduplice ad duplicem, nisi præcedente Sedis Apostolicæ licentia, declarauit *Sacra Rituum Congregatio in anno 1628. sub die 28. Octobris.*

FIDEI PROFESSIO.

S V M M A R I V M.

- 1 Professionem facere, qui teneantur, & num. 2. & 3.
- 4 Religiones, quæ non habuerūt in usum Bullam Pij V. an teneantur facere professionem.
- 5 Fidei professio facienda est à Regularibus antequam incipiant prædicare.

- 1 **P**rofessionem Fidei facere tenentur prouisi de Monasterijs, Conuentibus, Domibus, & alijs locis Regularium quorumcunque Ordinum etiam militariū, *Pius IV. in sua Bulla incip. Iniuictum, idibus Nouembris 1564. de qua post Rodriguez in summa cap. 110. nu. 7. tom. 1. Sanchez in summa lib. 2. cap. 3. nu. 5. tom. 1. meminimus in praxi iur. Pontif. concl. 1. nu. 6. de profess. Fidei.*

- 2 Et quamuis *Sorb. in compend. priuileg. Mendicant. in verb. professio Fidei*, autemet id usu non esse tamen contrarium probarunt *Nauarr. cons. 2. de summa Trinit. Sair. decis. 2. eodem tit. Rodriguez qq. regul. tom. 2. quæst. 72. artic. 1. Ricciul. in tract. de iur. person. extra gremium Ecclesiæ existentium cap. 13. lib. 5. num. 1. Barbos. de potest. Episc. alleg. 61. nu. 7. Illustriss. Episc. Ricc. decis. 83. part. 4.*

- 3 Vnde *Ledesm. in sum. tract. 1. cap. 7. in fin. tom. 2. licet referat quandam Religionum consuetudinem non faciendi huiusmodi professionem, ea tamen improbat. licet nouissimè Tamburrin. de iure Abbat. tom. 1. disp. 8. quæst. 3. num. 3. ex*

I decla-

declaratione Sacre Congregationis annuat illâ non esse in vſu circa Prælatos Regulares, & proinde non obligare Religiones, quæ talem Bullam non habuit in vſu, vel contrario aboliuit, quod pariter probant Sanchez in *summa* tom. 1. lib. 2. cap. 5. nu. 3. & Ansonin. Diana alios adducens *resol. moral. part. 3. tract. 2. de dub. regular. resolut. 78.* vbi in fine enunciat id esse verum, etiam respectu Regularium. Lectorum Philosophiæ, ac Sacre Theologiæ, dummodo tamen in Religione sit ista consuetudo professionis Fidei in istis casibus non faciendi.

5 Fidei professio, quod fiat à Regularibus antequam prædicationis munus incipiât, posse compelli ab Episcopis locorum Ordinarijs, si ita illis videbitur ex declaratione Sacre Congregationis Eminentissimorum Concilij Cardinalium nouissimè testatur *Vulp. in praxi fori Ecclesiast. cap. 42. num. 4.*

FRATRES.

SUMMARIUM.

- 1 Fratres tot sunt instituendi in locis, quot sustentari ibidem possunt.
- 2 Fratres de familia transeuntes ad Religionem Reformatorum quando ibidem officium habere possunt.
- 3 Fratres de familia volentes transire ad Religionem Reformatorum, debent obtinere licentiam in Congregatione.
- 4 Fratres de familia transeuntes ad Religionem Reformatorum, integrum nouitatum explere debent.
- 5 Fratres Reformati nequeunt habere dignitates, & officia inter obseruantes, seu de familia.
- 6 Fratres Reformati sunt intimandi, quando aliquis eorum ad Fratres de familia transire intendit.
- 7 Fratres Minores S. Fracisci de Observantia Reformati Prouincia S. Thomæ in partibus Indiæ sunt suppositi obedientiæ Vicarij Generalis Discal-

teatorum Hispaniarum.

- 8 Fratres Cõuentuales Ordinis S. Fracisci de Assisio bona in communi possidere possunt ex priuilegio.
- 9 Fratres isti in temporalibus succedunt, ac si essent in seculo.
- 10 Fratres isti vti singuli nihil propriè habere possunt.
- 11 Fratres Minimi S. Fracisci de Paula fuerunt instituti ab eodem S. Fracisco.
- 12 Fratres isti sunt exempti à solutione decimarum, & quarta funerali.
- 13 Fratres isti ecclesiastica Sacramenta ministrare possunt, & audire Confessiones.
- 14 Fratres isti sunt Mendicantes.
- 15 Fratres Sanctissima Trinitatis sub regula propria à quo fuerunt approbati.
- 16 Fratres isti occupantur in redimendis captiuis ab infidelium seruitio ideò quarunt elemosinas, & nõ dicuntur quaestores, num. 17.
- 18 Fratres Predicatores à quo fuerunt instituti.
- 19 Fratres isti sunt exempti ab Ordinarij rorum iurisdictione, & à solutione decimarum.
- 20 Fratres isti nequeunt appellare à punitionibus, & correctionibus suorum Prælatorum.
- 21 Ordinarij, siue Prælati nequeunt interpetrare priuilegia Fratrum Predicatorum.
- 22 Libri Fratrum Predicatorum sub anathematis poena, nequeunt ab eorum bibliothecis extrahi.
- 23 Fratres isti præcedunt alijs Religiosis cuiuscunque Ordinis Mendicantiũ, & in temporalibus, ac si in seculo essent succedunt, ut num. 24.
- 24 Nouitij Ordinis Predicatorum in articulo mortis Religionem profiteri possunt.
- 25 Fratres isti possunt facere processionem sanctissimi Sacramenti infra octauam Corporis Christi.
- 26 Fratres Cappellani S. Ioannis Hierosolymisani à quocunque Antistite etiam

etiam extra tempora in tribus diebus festiuis sacros ordines suscipere possunt.

27 Fratres isti, siue Rectores, siue Parochi in Ecclesijs curam animarum habentibus, tempore visitationis Episcopi iurisdictioni subsunt.

28 Fratres isti, siue eorū Vicarij in parochialibus predicta Religioni unitis, non tenentur ad contributionem Seminarj, & declaratiui subsidij solutionem.

29 Fratres isti ad processiones vocari debent, & si sint renuentes debet compelli.

30 Fratres Cappellani Religionis Hierosolymitane, qui Parrochialis secularis redditus administrant, si ab Episcopo citantur ad reddenda computa, non comparentes, possunt excommunicari.

31 Fratres hospitalitatis, & infirmis ministrantes B. Ioannis Dei fuerūt instituti sub regula S. Augustini.

32 Fratres isti emittunt votum seruiendi infirmis in hospitalibus.

33 Fratres isti nequeunt deferre pallium per Ciuitates, & Oppida, sed tantum in itinere.

34 Fratres isti, quod votum emittunt in professione.

35 Fratres isti sunt exempti ab Ordinariorum iurisdictione.

36 Regula Fratrum, & Sororum tertij Ordinis S. Francisci, seu Tertiariorum in proprijs domibus viuentium, quae ad peccatorū non obligat, sed ad pœnam à quo fuit approbata.

37 Regula Fratrum, & Sororū tertij Ordinis Beata Maria à quo fuit approbata.

38 Regula Fratrum, & Sororū tertij Ordinis S. Dominici, seu Tertiariorū, non ad culpam, sed ad pœnam obligans à quo fuit approbata.

39 Fratres, & Sorores tertij Ordinis Sancti Francisci de Paula habent propriam regulam, & fruuntur multis priuilegijs.

40 Fratres Congregationis Pauperum Iesuitarum à quo fuerunt instituti.

41 Fratres isti proprio examine Ordinariorum confessiones in Ecclesijs Regularium audire possunt.

42 Fratres isti profitentur regulam Sancti Augustini.

43 Fratres isti connumerantur in numero Mendicantium.

45 Fratres isti à quo habuerunt priuilegium, ut ad sacros Ordines promoueri possint, & horas canonicas recitare.

46 Fratres predicti ea forma caputij, quae ceteri Mendicantes utuntur, uti possunt.

1 **F**ratres tot singulis in locis sunt instituendi, quot ibidem proprijs redditibus, vel consuetis elemosinis comodè sustentari valent, ita post Clem. VIII. statuit Paulus V. in Bulla incip. *Sanctissima*, & adde videntum de iure communi text. in cap. 1. de instit. vbi nouissimè Barbof. in collectan. nu. 3. aduertit comodè viuere tunc dici, vbi quis aptè vtiliter, & secundum qualitatem status, & Monasterij viuit, & adde recenter Can. Nouar. fratrem in summa Bullar. tit. de Regul. numer. in singulis Monasterijs constituendo, vbi alia reportat, & vide infra in verbo Monasteria.

2 Fratres de Familia ex aliqua causa, aut priuilegio transientes ad Religionem Reformatorem, nullum officium, aut dignitatem habere possunt, nisi spatio sex annorum inter illos laudabiliter vixerint, ita cautum est vigore Bullae Gregorij XV. incip. *Onerosa*, edita sub die 1. Septembris 1621. Pontificatus sui anno primo, circa gubernationem Fratrum Minorum de Obseruantia reformatorem.

3 Fratres de Familia volentes transire ad Religionem Reformatorem, debent licentiā obtinere in Congregatione, seu Capitulo, ut in dicta Bulla stat sancitum.

1 2 4 Fra-

- 4 Fratres de Familia transeuntes ad Religionem Reformatorum, nouitium itegrum explere obligantur, vt in supradicta *Bulla*.
- 5 Fratres Reformati nequeunt habere inter Obseruantes, seu de Familia aliquam dignitatem, vel officium, prout stat cautum in dicta *Bulla Gregorij XV.* vbi etiã, quod intimari debent Fratres Reformati in Congregatione, seu Capitulo Prouinciali ad deducendas causas, ob quas intendat ad Familiam transire, quibus assignatur annus ad deliberandũ, quo elapso nullus deinde Reformatus quacumq; de causa à Reformatione ad Familiã transire valet.
- 7 Fratres Minores S. Francisci de Obseruantia Reformati Prouinciæ S. Thomæ in partibus Indiãrum sunt suppositi obedientiæ Vicarij Generalis Discalceatorum Hispaniarum, ex *Bulla* eiusdem Gregorij XV. incip. *Sacri Apostolatus*, edita die 11. Ianuarij 1622. Pontificatus sui anno primo.
- 8 Fratres Conuentuales Ordinis S. Francisci de Assisio, quorum Constitutiones in Capitulo Generali de anno 1625. editas confirmavit S.D.N. *Vrbanus VIII.* in sua *Bulla* incipit *Militantis*, sub die 15. Maij 1628. vt bona in communi possidere possint, impetrarunt indultum ab *Innocentio IV.* de anno 1244. & profiteri ceperunt Regulam cum limitatione priuilegiorum repertam, & approbatã, ita vt in temporalibus succedunt, ac si essent in sæculo, ex *Bulla Clementis VIII.* incip. *Obtentu*, sed ipsos vt singulos nihil propriè habere posse vetuit *Pius V.* in sua *Bulla* incip. *Ad extirpandos*, de anno 1566. ita nouissimè *Barbos.* in tract. de iur. Ecclesiast. vniuers. cap. 41. nu. 175. lib. 1. & de huiusmodi Cõuentualibus plura habes apud *Mirand.* in manual. Pralat. q. 12. art. 1. concl. 3. *Rodrig.* in comp. qq. Regular. resol. 123. n. 30. *Suar.* de relig. tom. 4. tract. 9. lib. 2. cap. 7. num. 6.
- 11 Fratres Minimi S. Francisci de Paula, ab eodem S. Francisco instituti fuerunt in anno 1473. quorum Regula à *Sixto IV.* approbata fuit, à quo etiã exemptio à decimis, & quarta funerali concessa est, & *Iulius II.* in sua *Bulla* incip. *Dudum*, 5. Kalendas Augusti 1506. statuit eos Minimos appellari, ac etiam Ecclesiastica Sacramenta ministrare, & vt confessiones audire valeant censuit, ac etiam sub Apostolicæ Sedis protectione suscepit *Sixtus IV.* in *Bulla* incip. *Sedes Apostolica*, 6. Kalend. Iunij 1474. & *Pius V.* in *Bulla* incip. *Apostolica Sedes*, 9. Nouẽbris 1567. declarauit eos esse Mendicantes, de quo vide in verbo *Mendicantes*, illorum priuilegia, quæ stant in vsu, confirmavit *Sanctiss.* D.N. *Vrbanus VIII.* in *Bulla* incip. *Iniuncti*, & de illis plura *Azor.* in st. moral. par. 1. lib. 13. cap. 11. q. 13. *Marul.* in Ocean. Relig. lib. 5. fol. 360. *Merigia* de orig. relig. lib. 1. c. 49. vltra *Peirin.* in eius constit.
- 15 Fratres Sanctissimæ Trinitatis sub regula propria approbati fuerunt ab *Innocentio III.* in *Bulla* incip. *Operante*, 14. Kalendas Iulij 1209. ac etiam confirmauerunt plures Pontifices, vt dicit *Gregorius XIII.* in *Bulla* incipit *Regimini militantis*, 19. Martij 1575.
- 16 & ex eorum instituto occupantur in redimendis captiuis ab infidelium.
- 17 seruitio, quare elemosinas quærere possunt, nec quæstores dicuntur, sed Religiosi, ita *Clemens VII.* in eius *Bulla* incipit *Gratum*, 15. Kalendas Maij 1524.
- 18 Fratres Prædicatores à Sancto Dominico sub eius regula in anno 1205. instituti fuerunt, & *Honorius III.* in eius *Bulla* incipit *Religiosam*, 11. Kalendas Ianuarij 1216. approbavit,
- 19 prædicti Fratres sunt exempti ab Ordinariorum iurisdictione, necnon à decimarum solutione, *Gregorius XI.* in *Bulla* incipit *Virtute*, de mense Martij 1374. & *Bonifacius VIII.* in sua *Bulla*

Bulla incip. Ad augmentum, voluit ne
 20 à punctionibus, seu correctionibus
 suorum Prælatorum appellationem
 interponere valerent, & *Clemens IV.*
 in eius *Bulla incip. Ordinis*, expresse
 21 Prælati prohibuit eorū privilegio-
 rum interpretationem, & *S.D.N. Vr-*
banus VIII. in *Bulla incip. Eum sicut*,
 de mense *Martij* 1626. anathematis
 22 poenam, & vocis actiue, & passiuæ
 priuationem incurrere voluit extra-
 hentes, sed permittentes libros etiam
 manuscriptos ab eorum Bibliothecis
 23 extrahi; & isti Fratres præcedunt alijs
 Religiosis cuiuscumq; Ordinis Men-
 dicantium, vt in *verbo præcedentia*, &
 temporalibus, ac si in sæculo essent,
 succedunt, vt in *verbo successio*, & eo-
 24 rum Nouitij in articulo mortis, ante
 tempus in manibus Prælatorum, re-
 gulam profiteri possunt, vt in *verbo*
Nouitij.
 25 Fratres Ordinis Prædicatorum
 possunt facere processionem sanctissi-
 mi Sacramenti infra octauam Cor-
 poris Christi propter loca, quæ ele-
 26 variare minimè valent, vide in
verbo processio, de quibus, & alijs no-
 uiter *Barbof. de iur. Ecclesiast. vniuers.*
lib. 1. cap. 41. à num. 7. cum seq.
 26 Fratres Cappellani S. Ioannis Hie-
 rosolymitani à quocumque Antistite
 sub sanctæ Sedis Apostolicæ consti-
 tuto, sacros Ordines etiā extra tem-
 27 pora in tribus diebus festiuis suscipe-
 re valent, in quibuscumq; Ecclesijs
 tam secularium, quàm regularium
 nulla alicuius præuia licentia, vide
 in *verbo Ordo*, & isti Fratres siue sint
 Rectores, siue Parochi in Ecclesijs
 animarum secularium curam habent-
 28 ibus tẽpore visitationis, correctioni,
 & iurisdictioni Episcopi in concer-
 nentibus curam, ac Sacramentorum
 administrationem, supponuntur, nisi
 29 aderit consuetudo in contrarium, ita
 determinauit *Sacra Congregatio Con-*
tilij de mense Iulij 1627. & vide in
verbo cura animarum.

28 Fratres Hierosolymitani, siue eo-
 rum Vicarij in parrochialibus prædi-
 ctæ Religionis vnitis ad contributionē
 Seminarij, & ad charitatiui subsidij
 solutionem minimè tenentur; ita de-
 clarauit *Sacra Congregatio* 14. Decē-
 29 bris 1630. in *vna Augustana*, & etius
 in *select. canon. cap. 10. num. 20.* prout
 etiam sic voluit *Gregorius XIII.* in
Bulla incipit Quo magis, de mense
Martij 1580. & adde *Aldan. in com-*
pend. canon. resol. tit. 16. nu. 11.
 29 Fratres supradicti nullis obstanti-
 bus priuilegijs ad processionēs voca-
 ri debent, & si renuetes fuerint com-
 pelli, vide in *verbo processio*.
 30 Fratres Cappellani Religionis Hie-
 rosolymitanæ, qui Parrochialis secu-
 laris redditus administrant, si ab
 Episcopo ad computa reddenda citā-
 tur, non comparentes, excommuni-
 cari possunt, vide in *verbo excommu-*
nicare.
 31 Fratres hospitalitatis, & infirmis
 ministrantes B. Ioannis Dei, instituti
 tui fuerūt ab eodem sub regula San-
 32 cti Augustini, tempore Pontificatus
Pauli III. quorū Congregationem
 confirmavit *Pius V.* sub obedientia
 Episcoporū in anno 1572. & *Clemen-*
8. in anno 1598. instituit, vt emit-
 terent votū infirmis in Hospitalibus
 33 seruiendi per Ciuitates, & Oppida
 pallium deferre nequeant, sed dumta-
 xat in itinere; ita *Sacra Congregatio*
Episcoporum, & Regularium die 15.
Iulij 1616. & *Paulus V.* in anno 1611.
 34 admisit ad professionem cum quarto
 voto seruiendi in hospitalibus fami-
 liæ suæ, & in *Bulla incip. Romanus*,
 35 ab Ordinarij iurisdictione exor-
 riri voluit, de quibus, & alijs latius
 vide *Barbof. nouissimè in tract. de iur.*
Eccles. vniuers. lib. 1. de relig. ordinib.
cap. 41. num. 161.
 36 Fratrum, & Sororū tertij Ordinis
 S. Francisci, seu Terriorum in pro-
 prijs domibus viuentium regulam,
 quæ ad peccatum non obligat, sed ad
 I 3 poenam,

pœnam, est approbata à Nicolao IV. in *Bulla* incip. *Supra*, 16. *Kalend. Septembris* 1289.

37 Fratrum, & Sororum tertij Ordinis Beatæ Mariæ, *Martinus V.* in *Bulla* incip. *Seais*, 17. *Kalend. Aprilis* 1423. Regulam approbavit.

38 Fratrum, & Sororum tertij Ordinis S. Dominici, seu Tertiariorum Regula, non ad culpam, sed ad pœnam tantum obligans, fuit approbata ab Innocentio VII. in eius *Bulla* incip. *Seais*, in anno 1405.

39 Fratres, & Sorores tertij Ordinis S. Francisci de Paula habent propriam Regulam, multisq; fruatur privilegijs, *Iulius II.* in *Bulla* incip. *Dudum*, 5. *Kalend. Augusti* 1556.

40 Fratres Congregationis Pauperum Iesuitarum fuerunt instituti à S. Ioanne Colombino Senensi, & *Martinus V.* in eius *Bulla* incip. *Pia postulatio*, de mense *Novembris* 1428. approbavit, & Iesuitos appellari voluit *Alexander VI.* ut patet in eius *Bulla* incip. *Ad Sacram*, & *Gregorius XV.* in eius *Bulla* incip. *Ex iniuncto*, ipsis facultatem concessit, ut Ordinariorum prævio examine, in Parrochialibus Ecclesijs Domorum Regularium, Confessiones audire valeant; isti autem.

41 cultatem concessit, ut Ordinariorum prævio examine, in Parrochialibus Ecclesijs Domorum Regularium, Confessiones audire valeant; isti autem.

42 Fratres S. Augustini Regulam profitentur, sicque omnibus privilegijs, & gratijs Eremitis S. Augustini concessis fruuntur, ita voluit *Clemens VII.* in *Bulla* incip. *Sacra*, prædictæ *Kalend. Februarij* 1532. & *Pius IV.* in *Bulla* incip. *Romanus*, eos in numero Mendicantium connumerari voluit, omnibusq; eorū privilegijs frui, & *Paulus V.* in *Bulla* incip. *Religiosos*, ad sacros ordines posse promoveri indulget, & ad horarum recitationem teneri statuit, & S. D. N. *Urbanus VIII.* in eius *Bulla* incip. *Onerosa*, edita in anno 1624. voluit, quod prædicti Fratres ea forma caputij, qua ceteri Mendicantes utuntur, uti posse, eorū Nouitiatum est erectum in Domo San-

ctorum Ioannis, & Pauli de Vrbe, sub gubernio Congregationis Theatinorum, & confirmatum à *Gregorio XV.* in *Bulla* incip. *Inter multiplices*.

GABELLÆ.

SUMMARIUM.

- 1 Mendicantes non tenentur soluere gabellas, & contributionem.
- 2 Eremitæ Camaldulenses Montis coronæ non tenentur soluere gabellas, datia, nec vlla onera.

Abellas soluere, & contributionem aliquam facere minime tenentur Ordines Mendicantium, ex *Bulla Pij V.* incipit *Dum ad uberes*, in anno 1566. promulgata, refert nouissime *Lezana in summa quest. regular. cap. 3. num. 14.* ubi autumat hoc privilegium non esse derogatum ex *Gregorij XIII.* *Bulla* edita in anno 1573. vigore cuius derogatur privilegijs à *Pio V.* Regularibus concessis, quia nulla fit mentio de isto *Quarant. in summa Bullar. in verbo privilegia Regularium, Cberubin. in compend. Bullarum tom. 2. super d. Bull. Pij V.*

- 2 Sic pariter gabellas, datia, & onera omnia soluere, nec tenentur Eremitæ Camaldulenses Montis Coronæ, cum ab illis fuerint facti excepti à *Clemente VII.* ut in eiusdem *Bulla* incip. *Vestrum*, de anno 1528. sub die 27. Iulij.

GENERALIS, & GENERALATVS.

SUMMARIUM.

- 1 Generalis Religionis potest quacumque de causa subditos suspendere à confessione.
- 2 Generalis Religionis potest confiteri Confessario extra Religionem.
- 3 Gene-

- 3 Generalis S. Francisci de Observantia ad sex annos eligi potest.
- 4 Generalis Religionis potest dispensare cum illegitimis ad dignitates.
- 5 Generalis Ordinis Minorum de Observantia, vel alter ab ipso deputandus potest visitare Conuentus, & loca tam masculini, quam foeminini generis, & habent potestatem, & facultatem in visitatione corrigendi, & reformandi, num. 6.
- 7 Generalis habet facultatem ordinatā, ut supra in visitatione sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis observari faciant, & vii brachio seculari, nu. 8.
- 9 Generalis de Observantia potest vii sigillo totius Ordinis Fratrum Minorum.
- 10 Generalatus excluditur sub nomine beneficii ad incurrendas pœnas simoniae.
- 11 Generalis Clericorum pauperum Congregationis Matris Dei Scholarum piarum, & quatuor socij habent vocem actiuam, & passiuam.
- 12 Reductiones missarum facere prohibentur Generales Religionum.
- 13 Generalis cōsensus requiritur, ut missarum celebrandarum onera perpetua Regulares accipere valeant.
- 14 Generales Religionum, & ab ipsis deputati qualiter possunt absolvere suos subditos ab excommunicationibus.

1 **G**eneralis Religionis potest quacumque de causa subditos suos, & quomodolibet etiam extraiudicialiter à cōfessionibus audiendis suspendere, ut determinauit Sacra Eminentissimorum Cardinalium Concilij Interpretu Congregatio de anno 1627. sub die 2. Iulij, & fatetur Peregrin. part. 1. Cōst. Cleric. Regular. cap. 5. lit. D.

2 Generalis Religionis potest confiteri Confessario extra Religionem, ut ex concessione Gregory IX. c. 1. in usu, auctum Villalob. in summa. tract. 9. different. 47. num. 4. tom. 1. &

nouissimè etiam respectu Generalis suæ Illustrissimæ, & Sanctissimæ Religionis Theatinorum probat Antonin. Diana certè fatigatus vir part. 3. resol. moral. tract. 2. de dub. regular. resol. 1. vbi rationes adducit, & cōtrarijs respondet, ut latius apud eum cerni poterit.

3 Generalis Religionis potest dispensare cum subditis illegitimis ad dignitates, & officia ordinis extra Capitulum, ita ex priuilegio Gregorij XIV. cōcesso Clericis Regularibus Ministrantibus infirmis tom. 2. Bullar. in ordine Bull. 17. annunt. Tambarrin. de iure Abbat. disp. 5. quæst. 14. nu. 10. tom. 1. Fr. Sigismund. à Bonon. de elect. part. 2. cap. 4. dub. 76. nu. 6. & alij apud Dian. resol. moral. 102. tract. 2. de dub. regular. vbi pariter ex altera Bulla eiusdem Gregorij, reportat Rodriguez contrarium tenentem in compend. qq. Regular. resol. 52. num. 40.

4 Generalis Fratrum S. Francisci de Observantia ad sex annos eligi potest vigore Bullæ Leonis V. edita in anno 1517. meminit recenter Barbof. in tract. iur. Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 41. nu. 176. vbi nu. 175. idem firmat de Generali Conuentualium auctumans sub nu. 177. ut Generalis, qui per sex annos durat, sicut in præteritum vsus est ita hodie uti potest titulo, & sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, & ita testatur Sacram Congregatione declarasse sub die 22. Martij 1631.

5 Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia per se ipsum, si commodè potuerit, vel ipso impedito per alium, vel alios eiusdem Ordinis professos morum grauitate, doctrina, prudētia, integritate, ac Religionis zelo præstātes ab ipso deputandos, masculini, & foeminini generis, Conuentus, & loca ubicunq; existentia, eorumq; Superiores, & quacumque Regulares personas auctoritate Pontificia visitare potest, ut in Bulla

Bulla Gregorij XV. incip. Dilcte filij,
edita 27. Septembris 1622. Pontifica-
tus sui anno secundo.

6 Datur autem plena illis facultas,
& potestas in huiusmodi visitatione
corrighendi, & reformandi, ac in illorū
vniuersorum, & singulorum statum,
formam, regimen, statuta, consue-
tudines, vitam, mores, ritus, & di-
sciplinam coniunctim, vel diuifim in-
quirendi, mutandi, corrigendi, emen-
dandi, renouandi, ac etiam ex integro
condendi, & condita Sacris Canonibus,
& Concilij Tridētini decretis, &
Regularibus institutis nō repugnan-
tia confirmandi, vt in dicta Bulla.

7 Generalis Religionis S. Francisci
de Observantia habet facultatem or-
dinatam vt supra in visitatione sub
censuris, & pœnis ecclesiasticis obser-
uari facere, *ibidem*.

Necnon iisdem pœnis, ac priuationis
officiorum, & dignitatum, vocisq;
actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ ad illa,
& alia in posterum inhabilitate con-
tradietores afficere poterit, *ibidem*.

8 Et pro tali executione etiam bra-
chio seculari vti licebit, *ibidem*.

Et tandem ei libera, ac plena liber-
tas, & facultas tribuitur, *ibidem*.

9 Generalis de Observantia legitimè
vifus fuit, & vti potest titulo, & sigillo
cum inscriptione Ministri Generalis
totius Ordinis Fratrum Minorum, ira
declarauit *Sacra Congregatio Rituum*
die 22. Maij 1631.

10 Generalatus includitur sub nomi-
ne beneficij ad incurrendas pœnas
simoniæ, vt decisum à *Sacra Congre-
gatione*, occasione cuiusdam electio-
nis relatum est, & probant vltra anti-
quos ex recentioribus *Sanchez in opus-
cul. tom. 2. lib. 2. cap. 3. dub. 104. Ruy-
ner. in cathal. censurar. cap. 9. excommu-
n. 12. Suarez de religion. disput. 22. sect. 5. nu. 24. tom. 2. Reginald. in praxi
fori penitent. lib. 23. cap. 12. num. 182. tom. 2. Gordon. in suma lib. 7. quest. 13. cap. 4. num. 70. tom. 2. Tamburrin. in*

*tract. de iur. Abbat. disp. 10. quest. 5. à
num. 3. tom. 2.*

Et quamuis non desint cōtrarium
tenentes, inter quos insurgunt *Azor. in-
stitut. moral. par. 3. lib. 12. cap. 21. q. 6. Peyrin. de relig. subd. tom. 1. quest. 1. cap. 31. S. 9. dict. 11. Bonacin. de simon. disp. 1. quest. 7. S. 2. num. 4.*

Tamen primam Ego agnosco ve-
riorem opinionem, & magis tutam,
quam deinde reuoluto mantelletto,
merito sectatus est *Less. in tract. de iustit. & iure lib. 2. cap. 35. dub. 25. nu. 137. in moderna edit.*

Indè in facti contingentia consul-
tus sic respondi nè dum respectu Ge-
neralatus, verum etiam Prouinciala-
tus, Prioratus, Guardianatus, Corre-
ctoratus, & similium, vt respectu Cō-
sultorum, Definitorum, & Præposi-
torum suæ Religionis, probat *Peregr. in Constit. Cleric. Regular. par. 3. cap. 3. cap. 1. S. 2. lit. I. vbi annuit supradicta esse beneficia regularia, & illa simo-
niacè obtinentes incurtere pœnas la-
tas aduersus obtinentes beneficia
cum simonia.*

11 Generalis Clericorum pauperum
Congregationis Scholarum Piarum,
& quatuor loci habent vocem acti-
uam, & passiuam representantes cor-
pus Religionis, vt in *Bulla Gregorij XV. incip. Apostolici muneris*, edita
anno 1622.

12 Generales Religionum hodiè pro-
hibentur reductiones missarum face-
re, vt nouissimè extitit declaratum à
Sacra Congregatione Concilij de man-
dato S. D. N. Urbani VIII. in decretis
de celebratione missarū S. 1. cuius te-
norem habes in verbo missa, licet per
prius poterant vigore *Conc. Trident. sess. 25. cap. 4. de reformat. de quo Nos
latius forens. quest. 107. part. 1. & Barbos. de potest. Episc. alleg. 29 part. 3.*

13 Generalis consensus, vel Prouin-
cialis requiritur, vt missarū celebra-
darum onera perpetua Regulares ac-
cipere valeant ex decreto *Sacra Con-
grega-*

gregationis, de quo in *d. verbo missa*.
14 Generales Religionum, & ab ipsis deputati possunt absolvere suos subditos ab excommunicationibus, & censuris Papæ reservatis, ut respectu Carmelitarum stat concessum privilegiū ab Eugenio IV. & Sixto IV. respectu Ordinis Prædicatorum stat concessum ab eodem Sixto IV. & à Iulio II. qui idem concessit Fratribus S. Francisci de Paula, & respectu Religionis Ministrantium Infirmis concessit Gregorius XIV. ut de his omnibus modernè latius testatur *Lezana in summa quest. Regular. tit. de obligationibus Prælatorum Regulariū c. 18. num. 36. per hæc verba.*

Possunt præterea plures Prælati Religionū absolvere suos subditos ab excommunicationibus, & censuris Papæ reservatis.

Primo, enim id possunt facere Generalis, & ab ipso deputati ex privilegio Eugenij IV. & Sixti IV. Carmelitanis concessio, ut habeant circa omnes sui Ordinis Fratres in confessionibus eorum audiendis, & pœnitentijs iniungendis, alijsque dumtaxat salutem animarum concernentibus exequendis eandem potestatem, & facultatem, qualem in præmissis minores Pœnitentiarij Papæ in Romana Curia præsentibus exercebant, & habebant. In qua etiam concessione eis conceditur suos dicti Ordinis Fratres ab omnibus absolvere excessus censuris, & pœnis, nisi talia forent, propter quæ meritò essent ad Sedem Apostolicam destinandi.

Sub qua limitatione solū vult Pontifex comprehendere hæreticos relapsos, schismaticos, & qui dictas literas Apostolicas falsificassent, aut ad infideles prohibita dumtaxat detulissent.

Secundo, ex privilegio eiusdem Sixti IV. ubi cōcedit Prælati Ordinis Prædicatorum facultatē absolendi ab excessibus, & censuris, nisi talia forent propter quæ ad Sedem Apostolicam meritò destinandi, explicans verò casus in

quibus sunt destinandi dicit: *Declaramus hæreticos, relapsos, schismaticos, & qui literas Apostolicas falsificassent, aut ad infideles prohibita detulissent, dumtaxat esse ad sedem prædictam meritò destinandos, reliquis vero omnibus etiam simonia, qualitercunque irretitis posse per illos, quibus inibi cōceditur absolutionis beneficium, &c.*

Tertio, id possunt facere ex Iulio II. qui idē, quod Sixtus IV. concessit Prædicatoribus, & Minimis Sancti Francisci de Paula, habetur Bulla tom. 1. Bullar. Laertij Cherubini pag. 417.

Exclufit autem conspirationem in Romanum Pontificē Laurent. Peyrin. tom. 1. privileg. Minim. in Constit. 4. Sixti IV. S. 5.

Tandē Quarto, ex privilegio Gregorij XIV. concessio Religioni Ministrantium Infirmis, in illis verbis: (Necnon à quibuscunq; excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, non tamen nominatim, quomodolibet latis) vide Bullam 2. tom. Bullar. Laert. Cherub. fol. 706.

Et adverte privilegium hoc solum concedi Generali, & ab ipso deputatis, non verò alijs Superioribus.

GVARDIANVS.

S V M M A R I V M.

- 1 Guardianus S. Francisci de Assisio est verus Prælatus, & dicitur Ordinarius suorum subditorum.
- 2 Guardianus potest committere alicui, ut faciat omne, quod ipse gerere potest ex officio ordinario.
- 3 Guardianus, siue Superior Regularium potest dare licentiā ut eligatur Confessor extra Religionem.
- 4 Guardiani Minorū habent omnes prærogativas concessas Prioribus Sancti Dominici Conventualibus.
- 5 Guardianus in Alpibus Hispaniam versus, ultra triennium munus exercere

ecce nequit, sub pœna excommunicationis etiam contra Prælatus permittentem, & subditos obediētes, & huiusmodi triennii quomodo intelligatur, nu. 6. & 7.

- 1 **G**uardianus in Monasterijs Ordinis S. Francisci de Assisio est verus Prælatus, & habet iurisdictionem ordinariam, & dicitur suorum subditorum Ordinarius, *Villalob. in summa tract. 9. diff. 49. nu. 11. tom. 1. Ledesma in summa de Sacram. cap. 38. quest. 7. num. 3. tom. 1. Suarez de relig. lib. 10. cap. 5. nu. 3. tom. 1. & alij apud Antonin. Dian. resolut. moral. part. 3. tract. 2. de dub. Regular. resolut. 2. vbi*
- 2 etiam, quod Guardianus potest committere alicui, vt faciat omne id, qd ipse gerere potest ex officio Ordinario, quia habet potestatem ordinariā, & proindē tutatur, vt seclusa Constitutione Religionis, vel statuto in cōtrarium valeat Guardianus, siuē alios Regularium Superior dare licentiā, vt eligant Confessarium extra Religionem.
- 4 Guardiani Minorum habent omnes prærogatiuas, quæ reperiuntur cōcessæ Prioribus S. Dominici Conuentualibus, ex *Bulla Iulij II. vt in Compend. priuileg. Minor. in verb. Guardianus S. 4.*
- 5 Guardianus in Alpibus Hispaniā versus nequit vltra triennium munus exercere sub excommunicationis pœna, tam contra ipsum, quā, contra Prælatus permittentem, & subditos obediētes ita cantat expressē *Bulla Pauli IV. pro officijs Ordinis Minorum.*
- 6 Intelligitur tamen huiusmodi triennium de Capitulo in Capitulum, ex
- 7 *Bulla Sixti V. & Clement. VIII. ita vt quamuis Capitulum dilateretur aliqua de causa vltra triennium, non per hoc incurreretur censura, vt declarauit Sacra Congregatio Episcop. & Regular. & ita indistinctē practica-*

tur absque scrupulo, & confert Mirand. de monial. quest. 7. art. 9.

H A B I T V S.

S U M M A R I U M.

- 1 *Puella non admittuntur ad habitum, inscio Episcopo loci Ordinario, & quare, num. 2.*
- 3 *Puella si habitum Religionis inconsulto Episcopo suscepit à dicto loci Episcopo est diligenter examinanda.*
- 4 *Habitus niger tam in Monasterio, quā extra, conceditur vt à monachis S. Augustini deferri possit.*
- 5 *Gestans per multos annos habitum solitum deferri à Fratribus Nouitijs S. Dominici distinctum ab habitu professorū intra, & extra claustra, si postea illud dimittas, tenetur reuertere ad Religionē, & de eius professionis validitate videndum.*
- 6 *Habitus Religionis Nouitio exeunti à Religione non est restituendus, sed pretium.*
- 7 *Regulares ad Cardinalatū euecti habitum suorum ordinum deferunt.*
- 8 *Regularis factus Episcopus tenetur deferre habitum suæ Religionis.*
- 9 *Religiosus factus Episcopus si absque causa sua Religionis habitum deponat, non incidit in excommunicationem, & vide num. 10. & 11.*
- 12 *Religiosi temerē habitum dimittentes, in excommunicationem incurrunt.*
- 13 *Habitus occultans, nē cuius ordinis sit cognoscatur, excommunicatur.*
- 14 *Religiosus occultans habitum suæ Religionis, est apostata.*
- 15 *Religiosus dimittens habitum suæ Religionis professionis nullitatem allegare nequit.*
- 16 *Reclamatio nullitatis professionis est facienda cum habitu, limita vt nu. 17. & 18.*

Habitus Nouitię non est dandus puellis, nisi prius Episcopus loci Ordinarius certioretur ad finem explorandi puellę voluntatem, vt decidit *Sacra Congregatio in vna Liman. 19. Septembris 1625. refert Sellius in select. canon. c. 35. n. 18.*

Habitus Religionis incōsulto Episcopo si fuerit susceptus à puella in Monasterio, antequam illa profiteatur diligenter est à dicto Episcopo loci Ordinario examinanda, ita declarando determinauit *Sacra Congregatio teste Armendariz in addit. ad recopilat. leg. Nauarra l. 7. de Relig. lib. 2. tit. 18. num. 46. & post illum meminit Barbof. in tract. de officio, & potestate Episc. alleg. 100. nu. 4. par. 3.*

Habitus niger tam in Monasterio, quàm extra, vt à monachis, seu regularibus S. Augustini deseri possit cōceditur, licet solerēt vt in Monasterio habitu albo, attento simili vsu aliorum Religiosorum in eadem Provincia, *Sacra Congreg. Rit. in Tullen. 8. Maij 1608.*

Habitum à Fratribus Nouitijs Ordinis S. Iominici gestari solitū à professorum habitu distinctum per multos annos intra, & extra claustra gestans, si postea illum dimittat, tenetur reuerrere ad Religionem, & postmodum videndum de validitate professionis, ita censuit *Sacra Eminentissimorum Cardinaliū Concilij Interpretum Congregatio in Rhedonen. 1. Aprilis 1628.*

Habitus Religionis Nouitio exuti non est restituendus, sed illius pretium ei solui debet, vt declarasse *Sacram Congregationem Eminentissimorum, faterur Barbof. in tract. de potest. Episc. allegat. 101. num. 39. part. 3.*

Habitum suorum ordinum Regulares ad Cardinalatū euecti deserunt, & ita patet ex *Bulla Gregorij XIV.*

emanata de anno 1591. sub die 26. Aprilis, quę incipit *Sanctissimus.*

Habitū suę Religionis teneri portare Regularem factum Episcopum, nec posse super illū vestibus Episcopalibus indui, docent *Henriq. in summa lib. 10. cap. 32. §. 5. & cap. 33. in fine, Valent. 2. 2. disput. 10. quest. 3. punct. 8. Azor. instit. moral. lib. 12. c. 7. quest. 4. Cruz de stat. reglig. lib. 1. c. 2. dub. 4. Ledesm. in sum. par. 2. tract. 32. cap. 3. circa finē, Rodriguez. in summa part. 2. cap. 10. num. 4. Less. de iustit. & iure lib. 2. cap. 40. dub. 14. num. 113. Sanchez in summa lib. 6. cap. 6. nu. 22.*

vbi tamen num. 23 autumat Religiosum factum Episcopum si sine causa habitum Religionis deponat, in excommunicationem non incidere, *Sanctarell. de apostasia cap. 1. num. 15. Bonac. de clausura, & pœnis etiam violentibus impositis quest. 2. punct. 2. nu. 26. licet contrarium foueant Maioll. de irregular. cap. 1. num. 13. lib. 2. Enriq. in summa lib. 10. cap. 33. & ceteri affirmantes Episcopum regulare omittentem habitum, & assumendo illam albam, & candidam vestem, quę ab Episcopis exterius desertur incurrere excommunicationem latam contra monachos omittentes habitum, in c. 2. nē cler. vel monac. lib. 6.*

Tu autē in praxi obseruabis, quod in Rituali Romano per *Clementem VIII.* reformato concessum est Episcopis Regularibus, vt retento colore habitus suę Religionis possit, & se conformare cum Episcopis secularibus in forma, seu figura illius, & ita practicatur.

Habitum religiosi si temerē dimittant, incurrunt excommunicationē, de qua in *cap. vt periculosa, nē clerici, vel monachi in. 6. de cuius materia fusē Farinac. in tract. de barefi q. 183. §. 8. D. Ricc. in praxi for. Eccles. resol. 12. part. 3.*

Ita vt habitū sine causa occultantem eo modo, vt à circumstantibus cogno-

cognosci nequeat, cuius ordinis religiosus ille sit incidere in excommunicationem contra dimittentes habitum latam, post antiquiores probaverunt *Bannes in 2. 2. disput. 1. tom. 12. punct. 1. Sanch. in summa lib. 6. cap. 8. nu. 63. Corriolan. in tract. de casib. referuat. casu 2. de apostasia nu. 2. par. 2. & vide Ricciull. in tract. de iur. personar. lib. 8. cap. 12. & seq. vbi ad latuitatem.*

14 Et habitum suæ Religioni occultantem, esse apostatam, colligitur ex *Sacro Concilio Tridentino sess. 25. de Regular. in fine*, de quo plura Nos in *praxi noui Iuris Pontificij concl. unic. de apostasia*, vbi exceptauimus, quoties iusta, & legitima de causa id fiat, *Sanchez in summa lib. 2. cap. 4. tom. 1. Farinat. de hæresi d. quest. 183. S. 2. num. 92. Grassi de effect. cleric. effect. 1. num. 1064. Illustriss. Episc. Ricc. decis. Cur. Archiep. 214. part. 4.*

15 Habitum Religionis spontè dimittens, professionis nullitatem allegare non valet, vt in *Conc. Trident. sess. 25. cap. 19. de Regular. vers. quod si antea*

16 habitum, quia reclamatio de nullitate professionis facienda est cum habitu, & illo retento, alias non auditur Regularis. *Mirand. in manual. prelat. quest. 30. artic. 6. concl. 1. tom. 1. Barbosa. de potest. Episc. alleg. 104. num. 12. part. 3. Gratian forens. disceptat. lib. 3.*

17 *cap. 4. 3. nisi tamen iusta causa dimittendi adfuerit*, quia tunc temerè dereliquisse non dicitur, & ideò audiendus est *Azor. instit. moral. par. 1. lib. 12 cap. 4. quest. final. Bonacin. de clausur. quest. 2. punct. 10. difficult. 3 Illustriss. Episc. Ricc. decis. Cur. Archiep. 48. n. 7.*

18 & seq. part. 4. vbi etiam, quod habitus dimissio minimè impedit, quin audiri nequeat Regularis super nullitate professionis, si postea eundem habitum reassumat, quod nouissimè probat *Leon. in tract. de officio Cappellani quest. 4. prax. 1. num. 78. & antea ultra cæteros Campanil. in diuers. iur.*

canon. rubr. 12. cap. 11. nu. 18. Villalob. in summa tom. 2. tract. 35. diff. 25. num. 4. Suarez de relig. tom. 3. lib. 7. cap. 3. num. 14.

HÆRESIS.

S V M M A R I V M.

- 1 *Regulares omnes etiā exempti ex crimine hæresis subiacent iurisdictioni Episcoporum.*
- 2 *Episcopi cognoscunt de ijs, quæ sunt instituta contra hæreticos.*
- 3 *Ius cognoscendi de crimine hæresis spectat ad Episcopos, & ad Inquisitores.*
- 4 *Superiores Regulares nequeunt iudicare de causa hæresis suorum subditorum, sed tenentur eorum denunciare Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs, vt num. 5.*
- 6 *Hæresis à crimine absolui nequeunt Regulares ab eorum Superioribus Regularibus.*

1 **H**æresis in crimine Regulares omnes etiam exempti subiacent Episcopo loci Ordinario, ex *cap. ad abolendam S. fin. de hæret. & cap. vt officij, S. denique, eod. tit. in 6. cum traditis per Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. resol. 547. part. 1. & resol. 218. part. 2. & nouissimè probat Vulp. in praxi for. Ecclesiast. c. 42. n. 2. vbi ex allegato *tex. in cap. abolendam* dicit, quod sic, qui fuerint à lege Diocetane iurisdictioni exempti, nihilominus in ijs, quæ sunt contra hæreticos instituta, Episcoporum subeant iudicium, & in eis in hac parte tanquā à Sede Apostolica delegatis, non obstantibus libertatis suæ priuilegijs obsequantur.*

- 3 *Ita quod Sacra Congregatio censuit ad Episcopos tantū Ordinarios, & ad Inquisitores Delegatos spectare ius cognoscendi de hoc crimine, nec licere Superioribus Regularibus iudicare*
- 4

esse suos subditos in hæresis causa, & hanc partem fouet nouiter *Barbos. in tract. de potest. Episc. alleg. 105. nu. 56. part. 3. asserens nu. 57. imò teneri omnes, & quascunque causas de hæresis suorum monachorum qualitercunque exemptorum ipsius prauitatis Inquisitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus terminandas committere ipsosque Fratres, & religiosos, quos hæresis labe infectos, vel suspectos etiam in visitationibus esse nouerint absque alia consultatione eisdem Inquisitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus denunciare, decidit Paulus V. in Mense Septembris 1606. in sua Bulla incipit Romanus Pontifex.*

6 Hæresis à crimine Regularis absolui nequeunt ab eorum Prelatis, vt elicitur nouissimè ex Decreto S. D. N. Urbani VIII. sub die 17. Nouembris 1628. in quo reuocantur in amplissima cuncta priuilegia Regularium absoluedi à casibus contentis in Bulla Cæna, vt est hæresis, & ita ex recentioribus probant *Vega in summa cap. 125. casu 12. tom. 2. Tamburrin. de iure Abbat. disp. 14. quest. 17. tom. 2. Diana resol. moral. part. 3. tract. 2. de dub. Regular. resol. 122. vbi annuit de hoc hodie non esse dubitandum, & plures adducit concordantes, inter quos reportat Nels in Iure Pontificio nouo concl. 3. num. 10. de absolut.*

H Y M N V S.

S U M M A R I U M.

- 1 Hymnus S. Augustini quando decantatur ab Eremitis eiusdem Sancti, & à Canonicis Regularibus Lateranensibus.
- 2 Hymnus compositus in laudem S. Laurentij decantatur ab eiusdem monialibus iuxta horas canonicas.

1 Hymnus Sancti Augustini, incipit Magne Pater Augustine, se-

cundum veterem vsum debet decantari (tu de vita Clericorum) nò verò (tu de vita Monachorum) tam ab Eremitis Sancti Augustini in Ciuitate Papie, quàm à Canonicis Regularibus Lateranensibus, nec præfati Eremitæ aliquid immutare possunt, prout declarauit *Sacra Congregatio Rituum sub die 21. Martij de anno 1620.*

- 2 Hymnus compositus in laudem Sancti Laurentij, & à *Sacra Congregatione* approbatus, vt illum iuxta horas canonicas decantare possint, concessum est Monialibus S. Laurentij in Pane, & Perna de Vrbe, *Sacra Congregatio Rituum in Vrbi sub Hymno, de mense Februarij 1604.*

HORÆ CANONICÆ.

S U M M A R I U M.

- 1 Horas canonicas tenentur recitare professi in Religione sub pœna peccati mortalis.
- 2 Moniales, & Deputati ad chorum tenentur sub pœna peccati mortalis horas canonicas recitare.
- 3 Quæ requirantur in recitatione horæ canonica.
- 4 Horæ canonica integra recitari debent.
- 5 Horæ nocturna continet Matutinum, & Laudes.
- 6 Horæ diurna continent: primam, tertiam, sextam, nonam, vespèras, & completorium.
- 7 Horæ omnes in numerum ternarium sunt distinctæ.
- 8 Matutinum quid contineat.
- 9 Pater, Filius, & Spiritus sanctus laudatur in horis canonicis.
- 10 Ordo requiritur in recitatione horæ canonica, & in oboro est obseruandus sub pœna peccati venialis, secus si priuatim, vt num. 11.
- 12 Ordo in recitatione horæ canonica non est in præcepto sicut numerus, & an possit confundi, num. 13.

K 14 Tar-

- 14 *Tardè veniens ad chorum, an possit incipere à loco, in quo reperitur chorus, & postea ab initio officio supplere.*
- 15 *Vnusquisque tenetur recitare officium illius diei, de quo in Breuiario.*
- 16 *Præceptū non adimpletur, si in officio feria recitatur officium Sancti, limitata ut num. 17.*
- 18 *Qualitas officij non est in præcepto de iure diuino.*
- 19 *Mutans officium pro breuitate, peccat mortaliter, & si hoc in choro non facit fructus suos.*
- 20 *Mutans officium ex inaduertentia, debet tantum repetere ea, in quibus errauit.*
- 21 *Mutans officium etiam data opera, non peccat mortaliter, & nu. 22.*
- 22 *Horæ canonicæ dicuntur tempore suo, & horis statutis.*
- 23 *Tempus in recitando horas canonicas quando requiritur.*
- 24 *Horæ diei Dominicæ à quo tempore dicuntur.*
- 25 *Recitās officiū extra horas præscriptas non peccat mortaliter etiā in choro, si non adsit scandalum, & num. 26.*
- 27 *Recitans officium sequētis, antequam officium illius diei persolutū fueris, non peccat mortaliter.*
- 28 *Officiū, quod publicè dicitur, debet dici in Ecclesia, sed si priuatim potest dici ubique, & num. 29.*
- 30 *Recitans officium, & reddens debitum naturæ, peccat venialiter.*
- 31 *Modus in recitando officiū, est triplex.*
- 32 *Recitās officium, debet intelligere sensum verborum.*
- 33 *Recitans officium, & verba non profert, vel recitans cum alio, nō expectans finem verborū, non satisfacit.*
- 34 *Recitans officium, an teneatur dicere tali voce, ut se ipsum audiat.*
- 35 *Attentio actualis, & virtualis, requiritur in recitandis horis canonicis.*
- 36 *Officiū ut sit satisfactū de præcepto duo sufficiunt.*

- 1 **H**oræ canonicæ sub peccati mortalis onere sunt recitandæ à professis in Religione deputatis choro, etiam si sacris non fuerint initiati, idque ex consuetudine, & peculiaribus decretis Religionum, quæ consulenda sunt ab vnoquoque religioso, Suarez de relig. lib. 4. tract. 2. cap. 17. num. 9. tom. 7. Vafquez in opusc. cap. 4. S. 1. art. 1. dub. 11. Valent. 2. 2. disp. 6. quæst. 2. punct. 10. tom. 3. Molfes. in summa theolog. moral. tract. 5. cap. 3. tom. 1. Macign. in tract. de horis canonicis cap. 13. & fusè Bonacin. in eodem tract. quæst. 2. punct. 2. vbi plura explicat apud ipsum videnda Antonin. Diana resol. moral. part. 2. tract. de horis canon. resol. 17. vbi ex magis recepta sententia ex cumulo Authorum conclusionem destinat Moniales, & deputatos ad chorum teneri sub onere peccati mortalis persolvere horas canonicas.

Nec sufficiet horas canonicas simpliciter quidem recitare, sed pariter requiruntur quædam circumstantiæ in illarum recitatione, videlicet numerus, ordo, qualitas, tempus, locus, & modus.

- 4 Requiritur numerus, id est, ut integrè recitentur horæ canonicæ, alias peccaretur mortaliter, quod obseruandū est singulis diebus.

Diuiditur autem iste numerus in duas partes, scilicet in horas nocturnas, & diurnas. Horæ nocturnæ continent Matutinum, & Laudes. Horæ diurnæ continent: Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, Vesperas, & Completorium; & omnes horæ sunt diuisæ in numerum ternarium; nam Matutinum continet tres nocturnos, & vnusquisque eorum in tres Psalmos; tres Lectiones est diuisus, & post Primam relinquitur Secundæ, & dicitur Tertia, & sic Sexta, & Nona ratio est quando in his horis laudatur Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, & sic ad honores Sanctissimæ Trinitatis, vide glos.

glos. notabilem in cap. 12 de celebrat. missar. reponentem quosdam versus pro signatione dictarum horarum, quas in rei veritate ex institutione Ecclesie septem esse, ex cap. 1. de celebrat. missar. & clement. 1. de reliqu. profitetur modernè Faust. de hor. canon. lib. 2. quest. 1.

- 10 Requiritur ordo, vt primo dicatur Marutinum, deindè Landes, Prima, Tertia, Sexta, Nonia, Vesperæ, & ultimo Completoriũ, qui ordo in choro
- 11 omnino est seruandus, sed cum priuatim extra chorũ dicuntur horæ, hunc ordinem peruertere est peccatum veniale, *Armill. in sũma in verb. hora canonica nu. 15. Ang. in summa in eodem verbo nu. 18. Tolet. instruct. sacerdot. lib. 2. cap. 13. nu. 4. Vasquez in opusc. de benef. cap. 4. §. 1. art. 2. dub. 4. num. 66. de quo vide Bonac. de hor. canon. disp. 1. quest. 3. punct. 4. num. 5. Dian. resol. moral. tract. de hor. canon. resol. 16. ex causa vero iusta nullum*
- 12 est peccatum, quia ordo non est in præcepto sicut numerus, nec est de substantia, & per consequens talis defectus versatur in quodam accidenti, *Reginald. in praxi fori pœnis. tom. 2. lib. 18. cap. 12. num. 162. Villalob. in summa tom. 1. tract. 24. dub. 13. nu. 1.*
- 13 exemplum in iusta causa est quando aliquis ante quam dixisset Primam, Tertiam, & reliquas horas inuitantur ab aliqua persona graui, vel alicuius momenti, vt secum diceret Vesperas, poterit cũ eo licitè dicere Vesperas, & postea dicere alias horas prætermittas, similiter ob aliquam rationabilem causam occurrentem, vel etiam per obliuionẽ, *Tolet. loc. cit. vel quando*
- 14 impeditus quis tardè veniret ad chorũ, tunc poterit incipere officiũ ab eo loco, in quo reperitur choro, quando eam ingressus est, & postea finito officio potest ab initio supplere *Nauarr. de hor. canon. cap. 10. num. 11. & alij recentiores.*

- 15 Requiritur qualitas videlicet, vt

vnusquisque recitet horas canonicas illius diei, de quo habetur in Breuiario Romano, & confirmetur Ecclesie Cathedrali, & si est monachus eius Monasterio, cum quis non impleat præceptũ recitandi horas canonicas, si in Officio Ferie recitet Officiũ alicuius Sancti, vel alterius Ferie, vt ex pluribus inter alios modernos probat *Philare. tom. 1. par. 1. lib. 2. cap. 1. concl. 6. Filiuc. tom. 2. tract. 23. cap. 8. nu. 186. Fernand. in exam. theol. cap. 13. §. 3. part. 3. Ledesma in summa tract. 9. cap. 4. concl. 12. part. 2. Vasq. de benef. cap. 4. §. 1. dub. 2. nu. 60. Homobon. de exam. Eccles. tract. 4. cap. 5. quest. 42. part. 1.*

- 17 N. si tamen quis inaduertẽter, aut ignoranter, vel ex aliqua probabili causa variaret officiũ, quia tunc peccati mortalis labem euitaret, cum nõ esset ex contemptu, *Suarez de relig. tom. 2. lib. 4. cap. 23. Reginald. in praxi fori pœnis tom. 2. lib. 18. cap. 16. n. 172. & nouissimè Vulp. in praxi for. Eccles. cap. 51. num. 42. vbi reddit rationem,*
- 18 quia qualitas Officij non est in præcepto de iure diuino, dicens, quod si id procederet ex inaduertentia, vel negligentia, esset peccatum veniale, ex *Tolet. instruct. sacerdot. lib. 2. cap. 13. num. 5. & si id ageret ex malitia, aut quia quis vellet variare, & mutare,*
- 19 qualitatem officij pro breuitate, vt si vellet in Feria quinta, vel Sabato dicere Officiũ semiduplex alicuius Sancti pro deuotione sua, peccaret mortaliter, nõ propter mutationem qualitatis officij, sed quia non conformaretur Ecclesie matri, & si hoc in choro cõmisit, non facit fructus suos, quos ex distributionibus quotidianis recipit, subiungens vltèrius notandum, quod cum ex inaduertentia Officiũ mutatum est, vt qui dicturus erat de Sancto, dicit de Feria, vel e contra, quod tunc nõ est opus omnia repetere, sed solũ quod fuit particulare Festi, vel Ferie, vel Hymni, Antiphonæ,

phonæ, Oratio, & Lectionibus, *Tolet. loc. cit. num. 6.*

- Sed pro conscientiarum consolatione, illarumq; leuamine non re-
 21 ceam dicere, mutationem officij etiã dedita opera nõ esset peccatum mortale, vt tutantur post antiquiores *Lesus de iust. & iur. lib. 2. c. 37. dub. 12. nu. 77. Azor. inst. moral. part. 1. lib. 20. cap. 10. quest. 2. Laiman. in sũma theol. moral. lib. 4. tract. 1. cap. 5. num. 4. Vegba in sum. tom. 1. cap. 138. casu 17. Valent. tom. 3. disp. 6. quest. 2. punct. 10.* nam substantia præcepti recitandi diuinum officium, vt septem horæ canonicæ persoluantur, sed quod Officium sit de Feria, vel de Sancto, pertinent ad modum accidentalem, ergo per talem mutationem non violatur substantia præcepti, sed modus Ritus, & cæremonia, quæ quidẽ nõ est transgressio sufficientis ad peccatum mortale; ita nouissimè *Diana resol. moral. part. 2. tract. de hor. canon. resol. 3. circ. fin.* vbi & ideo si quis sine causa hanc mutationem faceret ex quadam accidẽtia animi, vt facilius, & breuius Officiũ expeditur, putat solum peccare venialiter, & si beneficiũ haberet, non teneri ad restitutionem fructuũ.
- 22 Requiritur tempus, vt dicatur horæ canonicæ tẽpore suo, & horis statutis, & in hoc standum esse cõsuetudini obseruatæ in choro, autumat *Vulp. in praxi for. Eccles. d. c. 51. n. 44.* vbi circa eas, quæ priuatim extra-
- 23 chorum à Clericis recitatur, tempus obligans ad peccatum mortale, & satisfaciendi præcepto, est à Vesperis præcedentis diei vsque ad mediam-
- 24 noctem diei sequentis, verbi gratia, horæ diei Dominicæ possit dici à Vesperis Sabati vsque ad mediam noctẽ diei Dominicæ, dummodò de sero præcedenti dicatur solum Matutinũ cum Laudibus, *glos. in cap. 1. verb. omnes dies Dominicas de fer. quam commendat Felyn. in cap. consuluit, de off. deleg. Nauarr. de hor. canon. c. 3. nu. 34.*

qui verò hoc tempore horas non recitauerit, peccat mortaliter, *T abien. in summa in verbo hora.*

- 25 Licet recitantes officium extra horas præscriptas non peccare mortaliter, & cum causa, neque venialiter, puta ob maiorem deuotionẽ, vel periculum superuenturæ occupationis, ex communi DD. sententia probat *Diana d. tract. de hor. canon. resol. 14.* vbi etiam notandum asseuerat cõtra *Filluc. tom. 2. tract. 23. cap. 6. n. 217. Suarez de relig. tom. 2. lib. 4. cap. 15. num. 11. Azor. quest. 1. part. 1. lib. 10. cap. 9.* etiam recitantes Officium in choro extra horas præscriptas, si scandalum nõ adsit, satisfacere præcepto, nec mortaliter peccare; ita *Valent. disput. 6. quest. 2. punct. 10. tom. 3. Laiman. lib. 8. resol. moral. tract. 1. cap. 3. c. 6. Gauant. in comment. rubr. missal. tom. 2. sect. 1. tit. 6. cap. 5. num. 9. & notiter Bonac. in tract. de hor. canon. q. 3. disput. 1. punct. 3. num. 7.*
- 27 Quinimò recitantes Matutinum sequentis diei, antequam Officium illius diei persolutum fuerit, nec peccaret mortaliter, quia licet inuertat ordinem vtriusque Officij, substantiã tamen præcepti omninò adimplet, *Vasquez opusc. de benefic. cap. 4. S. 1. art. 6. nu. 66. Villalob. in sum. tract. 24. dub. 13. tom. 1. Suarez de relig. lib. 4. cap. 24. num. 3. tom. 2.*
- Requiritur locus, idest in quo loco est persoluendum diuinum Officium,
- 28 & dicas, quod officium, siuè horæ canonicæ, quæ publicè dicuntur, in Ecclesia dici debent, *clēm. 1. S. nõ igitur,*
- 29 *de celebrat. missar.* sed quæ priuatim dicuntur, possunt in omni loco etiam in via pedestri, vel equestri, vel in cubiculo in domo sedendo, vel deambulando in locis verò indecentibus non licet, alioquin peccaretur venialiter, etiam si quis recitaret Officium, quando redderet debitum naturæ, *Innocent. in cap. dolentes, de celebrat. missar. Nauarr. de hor. canon. cap. 5. nu. 5.*
- & 6.

6. *Sot. de iustis. & iure quæst. 5. artic. 5. lib. 10.* & ita communiter practicatur.

- 31 Requiritur tandem modus in recitando, qui triplex est, nempe vt celebretur deuotè, reuerentè, & attentè, *cap. cantâtes 92. diffinēt.* deuotè, idest prompta mente à Deo inseruiendum reuerenter quoad situm corporis, vt faciat in choro recitans genuflexiones, stationes, & alias cerimonias solitas fieri in Ecclesijs, quæ si omittantur, venialiter peccatur; attentè, idest circa verba, vt singula proferat debite, vt intelligat sensum verborum, & vt attendat finem orandi, scilicet esse præsentem Deo, & cum ipso loqui, *Valp. in praxi fori Ecclesiast. sapius eit. cap. 51. num. 46.* vbi quod Prima est necessaria, ita vt verba non proferens, vel qui cum alio recitans Officium non expectat finem versuum, sed accelerâter anticipat, minimè satisfacit, *cap. dolentes, de celebr. missar.* Secundam dicit nō esse necessariam, 34 nam multi non intelligūt verba, quæ proferūt, licet ipse reperiam communem esse, vt priuatim recitans horas canonicas non debere ita summissim pronunciare, vt se ipsum non audiat, *Suar. de relig. lib. 4. cap. 7. nu. 6. tom. 2. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. c. 12. dub. 5. nu. 174. tom. 2.* Tertiam autem 35 distinguit in actuaalem, & virtuaalem, actuaalem vocat quando quis recitando horas, semper actu aduertit ad ea, quæ dicit, & hæc cum non proueniat ex proposito, sed præter voluntatem, nisi quis voluntariè se distraxerit ad cogitandum, de alijs non inducit, neque veniale peccatum, virtuaalem autem nuncupat illam, quæ quis ab initio habet satisfaciendi, inde colligit 36 regulam, vt ad satisfaciendum præcepto recitandi Officium duo sufficere, nempe quod sit cum proposito actuali orandi Deum, necnon vt in recitando Officium voluntariè minimè se distrahat, quibus sic habitis etiã

si mille cogitationes superuenerint, nullum esse peccatum; affirmat ex *Angel. & Tabien. in summa, in verbo hora canonica.*

HORTI.

Horti, & grata Religiosorum Monasterijs cōtigua comprehenduntur sub clausura, ita vt si mulieres ibidem ingressæ fuerint absolutione indigeant, ita declarauit *Sacra Congregatio Episcop. & Regular. 13. Septembris 1583.* vt refert *Aldan. in compēd. resolut. iur. canon. lib. 3. tit. 5. num. 12.* & Ego habui in facto in anno 1633. dum essem consultus à quodam Admodum Reuerendo Prouinciali cuiusdam Religionis.

HOSPITALIA, & HOSPITES.

S V M M A R I V M.

- 1 Hospitalia Administrata à Fratribus B. Io. Dei non sunt exempta à iurisdictione Episcoporum locorum Ordinariorum, nisi quo ad Regularem obseruantiam.
- 2 Hospites religiosi non obligantur præceptis.
- 3 Hospites religiosi cui confiteri debeant.

1 **H**ospitalia administrata à Fratribus B. Io. Dei non esse exempta ab Episcoporum locorum Ordinariorum iurisdictione, nisi tantum quo ad Regularem obseruantiam, declarauit *Sacra Congregatio sub die 12. Ianuarij de anno 1630.* & probat *Sellius nouissimè in select. canon. cap. 22. num. 5.*

2 Hospites religiosi in aliqua Prouincia, vel Conuentu, nō obligantur specialibus præceptis eius Prouinciæ, vel Conuentus, *Suar. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 8. num. 21.* nisi tamen in contrarium vigeat consuetudo, vel Religionis Constitutio, vel ex con-

trauentione scandalum oriatut, nec iusta, & rationabilis causa illos excusandi subfit *Mirand. in manual. prælator. quæst. 29. artic. 6. tom. 2. Rodriq. quæst. regular. tom. 1. quæst. 68. art. 4. nouiter Lezana in sūma quæst. regul. cap. 4. num. 22. qui cap. 18 sub nu. 27.*

3 annuit, religiosos hospites in aliquo Conuentu sui Ordinis, Prælato illius Conuentus. vel alteri ab ipso licentiā habente, cōfiteri debēt, cum ille Prælatus sit veluti Ordinarius talis loci, allegat *Suarez de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 17. nu. 2. & 3. subiungens, quod si religiosus hospes habeat facultatē à Prælato proprio confitendi cui voluerit, poterit id agere etiam in alieno Conuentu.*

I E I V N I A.

S U M M A R I U M.

- 1 Regulares possunt publicare ieiunia in proprijs Ecclesijs.
- 2 Regulares tenentur ad ieiunia illorum locorum in quibus degunt.
- 3 Regulares dicuntur ciues illius loci, in quibus permanent.

- 1 Eiunia in suis Ecclesijs publicare nō est prohiberum Regularibus, vt per *Sacr. Conc. Congregat. sub die 2. Iulij 1620* decisū refert *Laur. de Peirin. in cons. sui Ord. Minim. tom. 2. concl. 7. Pij V. nu. 13. vers. ad primam, pag. 193.*
- 2 Ieiunia teneri facere religiosos illorum oppidorum in quibus viuunt, & quæ populus ille ieiunat ob consuetudinē, inter alios probat *Rodriq. in addit. ad sum. cap. 11. num. 4. tom. 4.* sunt enim membra talis populi, & illius dicuntur concives, quia Regulares dicuntur ciues illius loci in quo degunt, *Valasc. decis. 100. Surd. decis. 129. Grassi. in tract. de effectib. clericat. in prælud. à num. 369.*

I E S V I T A E.

S U M M A R I U M.

- 1 Iesuita à quo fuerunt instituti.
- 2 Religio Iesuitarum fuit approbata à Paulo III.
- 3 Religio Iesuitarum diuiditur in tres classes.
- 4 Prima classis est religiosorū approbatorum, & quæ contineat.
- 5 Emissio trium votorum simplicium, quæ sit.
- 6 Generalis Iesuitarum an possit dimittere à Religione absque causa emittentes tria vota simplicia.
- 7 Isti religiosi primæ classis an possint retinere bona, & beneficia.
- 8 Secunda classis est religiosorum formatorum, & in ea sunt coadiutores, & in quibus versantur num. 9.
- 10 Isti religiosi formatorū sunt ex scholaribus primæ classis.
- 11 Isti religiosi an possint testamentum condere, & hereditatem adire.
- 12 Tertia classis est professorum, & est duplex genus.
- 13 Societas in suis est sita, legendo, concionando, disputando, & proximum inuocando.
- 14 Isti professi post professionem emittunt vota simplicia.
- 15 Iesuita sunt verè ex Ordinibus Mendicantium.
- 16 Iesuita possunt recitare officiū priuatè, & ad processiones accedere adstringi minimè possunt, num. 17.
- 18 Iesuita ubique Ecclesias, & Domos erigere possunt.
- 19 Iesuita quamuis sacris ordinibus non sint initiati, verbum Dei prædicare possunt.
- 20 Iesuita possunt recipere ordines à quocumque Episcopo extra tempora, & interstitijs nō seruatis, necnon vsuntur altari portatili, & nu. 21.
- 22 Nouitij recipiuntur à Iesuitis non seruata forma Bullæ Sixti V.
- 23 Iesuita sunt exempti à solutione decima-

- eimarum, & vide num. 24.
- 25 Iesuita non habent habitum propriū, sed utuntur usu Religionis.
- 26 Iesuita an possint audire confessiones seculariū, quod intelligitur pręiudicium Episcopi examine, & nu. 27.
- 28 Ingredientes Religionem Iesuitarum post matrimonium ratum nō consummatum, non dissoluitur matrimonium, & remanens diu expectare cogitur.
- 29 Iesuita nequeunt recipere Conuentus Regularium, nisi saltem duodecim Fratres sustentari possint.
- 30 Iesuita non tenentur deferre superpellicium, dum audiunt confessiones.
- 31 Iesuita etiā vigore Maris magni nequeunt absolvere à casibus reservatis.
- 32 Iesuita sunt excepti decreto Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 16. nec subsunt Episcopo, quādo degunt extra claustra occasione docendi vitam christianam.
- 33 Iesuita post emissionem votorum possunt transire ad Carthusianos.
- 34 Iesuita post vota emissa retinent bona, & habent dominium.
- 35 Per emissionem trium votorum non tamen professionem solemnem in Societate Iesuitarum non amittitur pensio.
- 36 In Societate Iesuitarum admissi sunt veri, & proprii religiosi post tria vota emissa.
- 37 Iesuita post tria vota emissa ante solemnem professionem possunt retinere beneficia, & pensiones.
- 38 Pensio venit appellatione beneficii in materia larga, & favorabili, ut nu. 37. & 68.
- 39 Beneficium amittitur, & pensio extinguitur per professionem.
- 40 Propositū quod operatur in proposito, idem oppositum in opposito.
- 41 Iesuita post emissa illa tria vota possunt retinere ius, & dominiū bonorum suorum, & nu. 55.
- 42 Pensio venit appellatione bonorum.
- 43 Emissio trium votorum in Iesuitis, est irrevocabilis quo ad emittentes, non quo ad Societatem.
- 44 Generalis semper potest eos dimittere cum causa absque eorum culpa.
- 45 Beneficium an statim ingresso beneficiato Religionem vacet, & nu. 46.
- 47 Beneficiatus interim facit fructus suos.
- 48 Cap. beneficium, de regul. iur. in sexto, quid disponat.
- 49 Ratio dicitur lex communis.
- 50 Vbi adest eadem ratio, non curatur de casuum diversitate.
- 51 Professio expressa, siue tacita, non convenit huic emissioni trium votorum.
- 52 Iesuita quousque professi non fuerint, dicuntur in probatione etiam post emissa vota.
- 53 Observantia est optima legum interpretis.
- 54 Iesuita per emissionem trium votorum sunt veri Regulares, sed nō sortiuntur naturam aliorum Regularium, & num. 59.
- 57 Concessio facta à Pralato, quod possit uti bonis ad tempus, non repugnat voto paupertatis.
- 58 Priuilegiū loquens de bonis temporalibus, non comprehendit beneficia, & pensiones.
- 59 Regulares de licentia Pralati habentes administrationem temporalem, & usum bonorum, non habent dominium, & proprietatem.
- 60 Abbas nequit dispensare, ut monachus teneat peculium, & proprietatem, sed administrationem.
- 61 Iesuita an differant ab alijs Regularibus.
- 62 Facultas retinendi ius, & dominium bonorum afficit, & limitat votum paupertatis.
- 63 Pontifex potest dispensare voto paupertatis cum monacho.
- 64 Abdicatio paupertatis, & custodia castitatis sunt annexæ regulæ monachali, adeo ut Pontifex sine causa dispensare non possit.

- 65 *Papa est supra ius, & Ecclesie constitutionem.*
 66 *Papa potest facere monachum capacē dominij.*
 67 *Argumentum à iure singulari non procedit, maxime cum est fauorabile.*
 69 *Dispensatio habens causam expressā, vel rationem, quæ militat in casu non expresso, extenditur ad non expressum.*

I Esuitæ (cuius Religionis encomia si recitari vellent nō simplex pagella, sed integer liber esset necessarius)

- 1 fuerunt inquam instituti à S. Ignatio de Loyola nobili Cantabro, horumq;
- 2 Religio approbata à Paulo III. vt in eius Bulla incipit *Regimini*, & confirmata à Iulio III. in Bulla incipit *Exposcit*, à Gregorio XIII. in Bulla incipit *Ascendente*, à Gregorio XIV. in Bulla incipit *Ecclesie*, vt nouissimè testatur *Barbos.* in tract. de iure Eccles. vniuersal. lib. 1. cap. 41. à nu. 189. cum seq. vbi illam in tres classes diuidit, vt infra.
- 4 Prima classis est religiosorum approbatorum, & continet omnes, qui exacto biennio nouitatus vota scholasticorum emittunt, castitatis, paupertatis, & obedientiæ, simplicia tamen, siue isti futuri sint Sacerdotes, siue in statu laicali remansuri, titulo coadiutorum temporalium adscripti enim huic Societati, postquam emiserrunt dicta tria vota simplicia, verè, & propriè sūt religiosi, vt definiuit Gregorius XIII. in eius Bulla incipit *Quāto fructuosius*.
- 5 Quæ quidem emissio trium votorum simplicium (quidquid sit quo ad ipsos emittentes, qui quantum in eis est, remanent perpetuò obligati) non fit irreuocabiliter quo ad ipsā Societatem, cuius Superior Generalis potest eos semper dimittere cum causa, etiam absque eorum culpa, iuxta statuta dictæ Religionis, & confirmatio-

nes Apostolicas; vnde vt maiorem Societas haberet libertatem illos, si opus esset cum minori offensa dimittendi, fuit prouisum eis licere retinere bona sua, & beneficia nè postea dimissi, eis priuati remanerent, vt in *Constit. part. 4. cap. 4. lit. E. in fine*, & *part. 6. cap. 2. lit. H.* quæ ratio habetur in Bulla memorata Gregorij XIII. quod his temporibus, & in hac Religione speciale est, ac diuersū ab alijs Religionibus, *Molin. de iustit. & iur. tract. 2. disput. 139. vers. illi, Garc. de benefic. part. 7. cap. 10. nu. 62. Mirand. in manual. prelator. quest. 10. tom. 1. Vasquez tom. 2. par. 2. disput. 165. nu. 104. in fine.*

- 8 Secunda classis est Religiosorum Formatorum, in ea sunt coadiutores
- 9 quos vocant spirituales in spiritualibus exercitijs circa proximos occupatis, in audiendis confessionibus, celebrandis, & ministrandis Sacramentis, in pacificandis diffidentibus, &c.
- 10 Fiunt hi ex scholaribus primæ classis, sunt in hac secūda coadiutores temporales formati, idest qui gradū hunc habent, in quo consistant, & cum tribus tantum votis simplicibus castitatis, &c. nec ipsi, nec coadiutores spirituales formati aliquid addunt substantiale supra primæ classis hominibus, nisi quod incapaces sūt condendi testamenta, hæreditates adeundi, dum sunt intra societatem, non ab ea expelli possunt, vt quotidie expelluntur, sed ex causis grauioribus.
- 12 Tertia classis est professorum, quorum duplex genus est; alij sunt professi trium votorum solemnium, castitatis, paupertatis, &c. alij obedientiæ, addunt quartum circa missiones ex Summi Pontificis decreto; in his
- 13 præcipuè sita est Societas legendo, concionando, disputando, proximum inuando, tum inter fideles, tum inter infideles, ætatem absumunt; alij etiam
- 14 professi, post ipsam professionem vota simplicia emittunt, vt nō ambiendi digni-

dignitatem illam, nec in Societate, nec extra, nisi obligentur ab eo, qui possit, non consentiendi, ut paupertas Societatis relaxetur, sed curandi, ut semper stringatur manifestandi Præposito Generali Societatis, vel Societati ipsi, qui dignitates ambierint, audiendi consilia Generalis, vel illius, quem ipse deputet ad rectam animi, & officij sui rationem, quando sibi sua meliora non visa fuerint, si eligi contingat in dignitatem aliquam extra Societatem, de his omnibus abundè *Suar. de relig. lib. 6. tract. 10. à cap. 4. cum seq. & Saneb. in sūma lib. 6. cap. 18. tom. 2.*

15 Iesuitæ sunt verè ex Ordinibus Mendicantium, eorumq; gratijs, & priuilegijs tam concessis, quàm concedendis, gaudent ex *Bulla Pij V. incip. Dum indefessè.*

16 Habentq; inter cætera priuilegia, ut priuatim diuinum Officium recitare valeant, ex *Bulla Pauli III. incip. Regimini.*

17 Nec ad processiones accedere obligantur, & adstringi nequeunt ex *Bulla Gregorij XIII. incip. Quæcumque,* qui pariter mediante altera *Bulla incip. Saluatoris,* illis concessit, ut va-

18 leant, ubiq; Ecclesias, & Domos ædificare non obstantibus priuilegijs cæteris Religionibus concessis, ut propè eorum Conuentus noua Monasteria cõstrui possint, & vigore alterius *Bulle incip. Vigore,* concessit, ut valeat

19 verbum Dei prædicare, quamuis sacris Ordinibus non sint initiati, & ex alia *Bulla incip. Piam,* illis indulxit,

20 posse recipere ordines à quocumque Episcopo extra tẽpora, & interstitijs
21 non seruatis, nec non posse vti altari portatili, mandauit ex *Bulla incipit Vsum altaris.*

22 Sic etiam recipiunt Nouitios etiã non seruata forma *Bulle Sixti V. ut legitur in Bulla Gregorij XIV. incip. Exponi.*

23 Iesuitæ à decimarum præstatione,

aliorumque onerum solutione sunt exempti vigore *Bulle Gregorij XIII. incipit Pastoralis;* quamuis *Leo XI.* prout de iure in Hispaniarum Regnis huiusmodi exemptionem modifica-

uerit, & licet *Gregorius XV.* reduxerit ad terminos dictæ *Bulle Gregorij XIII. tamen S. D. N. Urbanus VIII. Bullam Leonis XI. seruari mandauit,* excepto si de iure, vel consuetudine exempti reperirentur, ut refert *Barbos. in tract. de iure Eccles. vniuersal. lib. 1. d. cap. 41. sub n. 195.* vbi pariter de supradictis meminit, & *cap. 42. nu. 116.* autumat, religiosos huiusmodi

24 sanctissimæ Societatis Iesu nõ habere habitum propriũ, sed vestiri ex vsu Religionis in qua habitant, ex *Saneb. in summa tom. 2. lib. 6. cap. 8. nu. 70.*

25 Iesuitæ quãuis ex *Bulla Pauli III. incip. Licet,* possint secularium audire confessiones, ut apud *Barbos. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 41. nu. 195.* tamen comprehenduntur huiusmodi religiosi decreto *Concil. Trident. cap. 15 sess. 23. de reformat.* ita ut neque ipsi possint confessiones secularium, etiam Sacerdotum audire nisi ab Epi-

26 scopis per examen, si illis videbitur necessariũ, aut alias idonei indicetur, & approbationem obtineant, *Sacra. Cõgregatio Concilij die 20. Iulij 1619.*

27 Iesuitarum ingredienti Religionem post matrimonium ratum non consumatum, quia post longum tempus emittunt professionem, non illud dissoluunt, nè vnus diũ expectare cogatur, vide in *verbo matrimonium.*

28 Iesuitæ comprehenduntur sub decreto quo cauetur, ut nulli recipiantur Conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint iurisdictioni Ordinarij, ita *Sacra Congregatio Concilij super decretis de celebr. miss. dub. 18. in anno 1626. post Barbos. in tract. de potest. Episc. pag. 11. in nouiss. edit.*

30 Iesuitæ non tenentur deferre superpellicium, dum fidelium confessiones audiunt, ita declarauit *Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium* de anno 1586. sub die 25. Aprilis.

31 Iesuitæ minimè valent etiam vigore Marismagni absoluerè à casibus referuatis, vt ex declaratione *Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregationis*, probat *Garcia in tract. de benefc. part. 3. cap. 2. nu. 268. tom. 1.*

32 Iesuitæ sunt excepti decreto *Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 16.* non solum quò ad emittendam professionem, sed etià quò ad obligationes, & renunciationes, adeò vt hæc etiam ab eorū Nouitijs quandocunque, & sine cuiusvis licetia factæ nullitati dicti decreti minimè subiaceat, ita *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum*.

Iesuitæ Doctrinam Christianam docèdi causa si degant extra claustra, si habeant illis in locis Superiores, qui curam ipsorum gerant, & apud quos se recipiant iuxta regulæ institutum, viuentes non possunt corrigi, & visitari ab Episcopis locorū Ordinarijs, vt declarauit *Sacra Congregatio in vna Liman. sub die 10. Iunij de anno 1591.*

33 Iesuitæ post emissionem votorum valent ad Carthusiensem ordinem trāsire, ex *Bulla Gregorij XIV. incip. Ecclesia.*

34 Iesuitæ post vota emissa retinent bona, & habent dominium, & in hoc diuersificantur ab alijs Regularibus, & per emissionem trium votorum, nō facta solemni professione minimè amittunt pensionem, cumque de his extat decisio *Rota in vna Nullius seu Caputaquen. Pensionis Luna 18. Aprilis 1616. coram Reuerendo Patre Andrea*, in qua multa de ista sanctissima Religione discutiuntur, placuit illius tenorem hic reportare, qui sub horum verborum formula continetur, videlicet.

Res non noua, sed à Doctoribus non tacta, & in hoc Sacro Auditorio nunquam proposita dedit causam disputationi coram me in specie huiusmodi, & facta enim inciderat, quod alias autoritate Apostolica fuerat referuata annua pensio duc. 100. monetæ Neapolitanæ super fructibus Abbatia Sancti Angeli ad Fassanelam nullius Diocesis Prouinciæ Salernitanæ ad fauorē D. Francisci Nerei præsbyteri, qui post pluriū annorum exactionem venerabilē Religionem Societatis Iesu ingressus fuisset, 35 ac elapso biennio probationis in eam tria vota simplicia emisisset. Hinc Abbas prætendebat fuisse extinctam pensionem, quod negabat D. Franciscus, ideoque causa commissa in Rotam dubitavi, an per emissionem trium votorum simplicium post biennium probationis esset extincta pensio, & Domini vnanimiter negatiuè respondendum putarunt.

Quamuis enim adscripti huic Societati postquam emiserunt tria vota 36 simplicia verè, & propriè sint religiosi, vt diffiniuit S. D. *Gregorius Decimus tertius* in sua Constitutione incipiente *Quanto fructuosius*, sub *Dat. Romæ 10. Kal. Februarij 1582.* & in alia incipiente *Ascendente Domino*, sub *Dat. 8. Kalend. Iulij 1584* & tradunt *Nauarr. de Regul. comment. 1. nu. 19. Mandos. conf. 13. nu. 3. & seq. Eman. Roderic. quest. regular. tom. 1. quest. 1. artic. 4. Tapia in auth. ingressi, verbo Monasterij cap. 10. nu. 8. C. de sacros. Eccles. Sanch. de matr. lib. 7. diffus. 25. nu. 15. Garz. de benefc. part. 7. cap. 10. nu. 53. vers. & clarius patet*, nihilominus secundum statutū dictę Religionis autoritate Apostolica confirmata ante sollemnem professionem pos- 37 sunt retinere beneficia, quæ ante ingressum habebant appellatione autē 38 beneficij in hac materia larga, & fauorabili, vt mox dicetur venit pensio, *Abb. in cap. ad audientiam il secondo, in 1. notab.*

1. *notab.* & ibi *Felin. in princ. de rescr. Gigas de pension. quest. 28. nu. 1. & 18. & idem quest. 57. nu. 5. in fin. & seq.* ubi propterea concludit, quod sicut per professionem vacat beneficium, ita etiam extinguitur pensio, & idem tradunt *Gabr. conclus. 187. n. 11. lib. 2. Namarr. conf. 11. nu. 2. de temp. ordin. Garz. ubi supra part. 1. cap. 5. nu. 114.* ergo si à pari procedunt vacare beneficium, & extinguere pensionem, ubi sumus in casu vacationis beneficii, quando è contra non vacat beneficium, ut in casu nostro, per emissionem trium votorum simplicium, nec dici poterit
40 extingui pensio, quia quod operatur propositum in proposito, idem operatur oppositum in opposito, l. & si contra, ff. de vulg. l. ult. S. fin. ff. de legat. 3. & utrobique *Bart. & DD.*

Præterea in utroque *Bulla Gregorij XIII. 5. in 1. in vers. quod verò ad perpetuam in 2. in versic. & licet*, expressè conceditur, ut qui emiserunt
41 dicta tria vota simplicia possint retinere ius, & dominium bonorum suorum ad effectum ea distribuendi in
42 pios usus, appellatio autem bonorum latissimè patet, ut etiam comprehendat pensionem, saltem ubi viget eadè ratio, ut fuit dictum in *Cocher. pensionis 6. Martij 1598. coram Peregrino*, ubi quod Rota alias hoc habuit pro absoluto, & ubi prout hic concurret favor materiæ ex infra dicèd. in *vers. minus etiam.*

43 Ulterius hæc emissio trium votorum simplicium quicquid sit quo ad ipsos emittentes, qui quantum in eis est, remanent perpetuò obligati, non fit irreuocabiler, quo ad ipsam Societatem, cuius Superior generalis potest eos semper dimittere cum causa etià absque illorum culpa, iuxta statuta dictæ Religionis, & præfatas constitutiones, & confirmationes Apostolicas, vnde ut maiorem societas haberet libertatem illos si opus esset cum
45 minori offensione dimittendi sapienter

fuit prouisum, ut eis liceret retinere bona sua, & beneficia, nè postea dimissi eis priuati remanerent, ut in dicta constitutione Societatis part. 4. cap. 4. lit. E. in fine, & part. 6. cap. 2. lit. H. & in exam. gener. tit. 6. decret. 61. quæ ratio expressè legitur in *tit. constit. Gregoriana incip. Ascendente Domino*, ante medium, *vers. & licet*, quia gradus professorum, & est eadem qua motus *Bonifacius VIII. in cap. beneficium, de regular. in 6.* decreuit beneficium ingressi Religionem intra annum probationis non vacare, ut in specie animaduertit *Ribadeneir. in tract. de rat. iux. Societ. cap. 18. ante medium, vers. y por esta misma causa*, & ideo *Achill. ibidem in fine, versic. ad hoc dicas*, post
47 *Tancred. & Bart. Brixien. tenet*, quod beneficiatus interim facit fructus suos, quia potest ad seculum reuerti, sequitur *Tiraquell. de retract. lignag. S. 1. glos. 8. num. 34. in fine, Siluest. in verbo religio, il secondo, num. 8. ad medium, vers. reliquum verò, Eman. Roderic. ubi supra tom. 1. quest. 37. artic. 1. vers. 3.* nota, quæ ratio militat etiam in pensione.

48 Et licet ille *text. in d. cap. beneficii*, loquatur de ingresso, qui non dum emisit professionem, attamen eius ratio attendenda est, quia scilicet ille potest ad seculum redire; quæ ratio æquè militat in eo, qui emisit dicta tria vota simplicia, atque ita idem ius debet procedere, ad *sext. in l. illud ff. ad l. aquil. & cap. in causis, de re iudic.*

49 Ratio enim dicitur communis lex ad omnes casus, *Calder. conf. 1. ad medium, vers. nec obstat de regular. Aym. conf. 190. nu. 2. Riminald. iun. conf. 67. nu. 17. & conf. 510. nu. 30.* ideo non est curandum de casuum diuersitate,
50 ubi adest eadem ratio, quia tunc non dicitur fieri extensio, sed comprehensio, *glos. in cap. 1. verb. Italie, de temp. ordin. in 6. Card. conf. 1. in princ. ut lit. pend. Crauest. conf. 190. nu. 2. Riminal. iun. d. conf. 67. num. 17. & seq. Puteus decif.*

decis. 55. num. 3. vers. & hoc sine difficultate lib. 3. & ita in proposito rationem illius rex. applicat Ribadeney. ubi supra.

- Vni etiam ex DD. placebat, quod *rex. in d. cap. beneficium*, quem extendunt DD. ad vacationem pensionis post emissam professionem minimè applicetur casui nostro, quia loquitur de professione expressa, vel per susceptionem habitus professorum scienter, vt habetur in *d. text.* quem intelligunt DD. quando ex ipsa susceptione habitus inducitur professio tacita, alias secus, *Io. Andr. in cap. beneficium, in verb. professorum, Franc. nu. 1. vers. 3. nota, Emanuel Rodriq. quest. regular. tom. 1. quest. 37. artic. 1. ante medium, vers. circa quam constitutionem*, quæ
- 51 professio siue expressa, siue tacita, non conuenit huic emissioni trium simplicium votorum, & ideo bene arguere licet ab eo, quod nullibi cautum reperitur, quod per eam vacet beneficium, & per consequens nec dici possit extincta pensio, prout in simili arguit *Archidiaconus in d. cap. beneficium ad finem super verbo portione, vers. tu qui tenes contra*, & post eum *Io. Andr. num. 3. post med. vers. dixit autem, Ancharan. nu. 1. ad finem, vers. item, Archidiaconus. & ibi etiam Dominicus. num. 7. circa med. in glos. fin. & Franc. nu. 6. in princ. & hanc differentiam inter professionem expressam, & hanc simplicem emissionem votorum ad istum effectum agnoscit *Mirand. in manual. Prælat. regular. q. 10. artic. 3. ad finem, vers. quod si Innocentius, & Ribaden. d. cap. 18. ad finem, vers. y repugna.**
- 52 Quibus optimè cōuenit, quod ille, qui dicta simplicia vota emisit in hac Societate, donec expressè in ea professi fuerint, semper dicuntur esse in probatione, vt in *exam. gener. c. 4. num. 17. & in constit. part. 4. cap. 4. & in declaratione sub litera E. in fine, part. 5. cap. 2. & part. 10. num. 7. vers. non enim alij in dicta confirmatione*

Iulij Tertiij ad fin. vers. hæc sunt.

Vltimo, pro hac parte facit obseruantia subsequuta, & vniuersalis, atque inconcussa vsus dictæ Societatis, in qua tam Nouitij, quàm alij, qui omiserunt dicta simplicia vota retinēt ius, & dominium bonorum suorum non solum temporalium, sed etiam in specie retinent beneficia, & pensiones, quæ obseruantia est optima legum, & Constitutionum interpret, *l. si de interpretatione cum seq. ff. de legib. Surd. conf. 362. tom. 10. Puteus dec. 12. lib. 3. de cuius iuribus non potest dubitari, cū ne dum non repugnet dictis Constitutionibus Apostolicis, verum etiam illi sit maximè conformis.*

Hinc facillè patet responsio ad omnia ex aduerso deducta pro Abbate,

54 nam quod ex emissionem trium votorum simplicium dicti Patres Societatis Iesu constituantur veri Regulares, non secus, ac alij quorumvis ordinis Regularium professi, iuxta *d. Constit. Gregorij XIII. non impedit, quin ipsi retinere ius, & dominium bonorum suorum non valeant, donec Superior aliter mandauerit, vt cauetur expressè in dicta Constitutione, & alijs supra relatis, in*

56 quo isti Regulares non sortiuntur naturam aliorum Regularium, sed penitus diuersam, ita quod non liceat ab alijs Regularibus ad istos arguere, cū ex diuersis non fiat illatio, *l. Papiasianus, ff. de minor. cap. dilectus, de offic. ordin. cum alijs per Euerard. in loco à separatis nu. 1. & 2. & quod his temporibus, & in hac Religione hoc speciale sit, ac diuersum ab alijs Religionibus, in puncto tradunt *Vasq. in 1. 2. tom. 2. disput. 165. num. 104. in fine, Emanuel Rodriq. ubi supra d. artic. 4. post princ. vers. differt tamen, Less. de iustit. & iure lib. 2. cap. 4. dub. 5. n. 27. Molin. de iustit. tract. 2. disput. 139. col. 3. vers. illi, qui finito, Mirand. in man. Prælat. Regul. q. 10. in conclus. & respons. ad primum, Ribaden. d. cap. 18. Garz. de benefc. part. 7. cap. 10. nu. 62.**

Nec

Nec obstat, quod cum dicta facultas retinendi bona sua limitetur ad tempus iudicio Generalis, nec illis possint uti sine Superioris licentia, id non destruit præcedens eorum paupertatis, quin operetur suos effectus, prout idem est de iure communi, quo
 57 inspecto similis concessio à Prælati facta, non repugnat voto paupertatis, *Abb. in cap. 2. nu. 4. in 3. notab. de statu monach. Salvest. in verb. Religio 6. n. 7. vers. si autem Prælati, & Rota decis. 772. tom. 2. & seq. par. 1. & decis. 216. num. 12. & 13. part. 2. divers. & in hac Societate Gabr. conf. 28. nu. 3. vers. neque verò lib. 1. vnde aut. istud indultum concessum Societati retinendi bona propria, est conforme iuri communi, & sicuti illo actō nihilominus pensio extinguitur, ita etiam in hoc casu non obstante indulto propter passivam interpretationem à iure communi, aut
 58 continet privilegium contra ius, & tanquam exorbitans, cum loquatur de bonis, quæ propriè sunt temporalia, & patrimonialia, non debent extendi ad beneficia, & pensiones, quæ sūt Ecclesiastica, & spiritualia, quia respondetur, quod licet alij Regulares possint de licentia Prælati habere administrationem temporalem, & usum quorundam bonorum, non tamen possunt habere dominium, & proprietatem. *cap. cum ad Monasteria in fine, ibi, nec extimet Abb. quod super habenda proprietate possit cum aliquo monacho dispensare, de statu monach. cap. non dicatis, vbi Præpos. nu. 12 in 1. concl. 12. quest. Calder. conf. 2. in princ. vers. & ratio, de regul. Car. Tap. vbi supra in verbo ipso ingressu cap. 3. num. 35. Grass. decis. aur. part. 2. lib. 3. cap. 18. nu. 23. & ideo in cap. 2. de statu monach. Butr. nu. 10. Abb. n. 4. & com. DD. notant, quod Abbas non potest dispensare cum monacho ut teneat peculium, ut proprium, sed quo ad administrationem, & idem in pensione tradunt in cap. nisi essent, num. 12. de**

prebend. Tap. vbi supra nu. 43. Grass. cap. 18. nu. 47. & in specie in hoc differt istos Regulares Societatis ab alijs Regularibus, quod isti, qui emiserunt tria vota, possunt ad tempus arbitrio Superioris retinere dominium bonorum, sed sine usu, & administratione, cæteri verò possunt retinere administrationem, & usum, non tamen dominium, Rodriguez vbi sup. d. q. 1. artic. 4. post princ. vers. differt tamen.

Negari igitur non potest, quin illa facultas retinendi ius, & dominium bonorum suorum in persona regulari attento iure communi quodammodo
 62 afficiatur, & limitet votum paupertatis, etiam si de illis non possit ad libitum disponere, & sic etiam parata officio Superioris illud dominium à se abdicare, *Less. vbi supra cap. 41. dub. 8. nu. 70. ad med. vers. n. bilominus, & n. 71. vers. secunda est, vbi necessaria fuit auctoritas Romani Pontificis, qui ex causa potest super huiusmodi voto paupertatis cum monacho, etiam remanente monacho dispensare, ut post Innoc. in d. cap. cum ad Monasterium num. 2. & est communis opinio Canonistarum, ibi, & in d. cap. non dicatis, vbi Præpos. nu. 12. nu. 1. c. ncl. & nu. 13. dicit communem licet ab ea discedat Couarr. cap. 2. nu. 10. & seq. de testam. Lopez in l. 2. verb. no puede, tit. 6. p. 1. Garz. de benefic. part. 7. cap. 10. nu. 60. & 91. Roderic. vbi supra in vers. cui obiectioni, qui omnes ita respondent text. in cap. cum ad Monasterium in fine, vbi dicitur, quod abdicatio proprietatis, sicuti & custodia castitatis, adeo est annexa regulæ monachali, ut contra nec Summus Pontifex possit licentiam indulgere, ut scilicet intelligatur sine causa, non autem cum causa, prout in casu nostro.*

Et ratio est, quia voto paupertatis, & illius substantiæ non tam repugnat dominium, quàm usus, & sola Ecclesiæ constitutæ monachus est incapax
 63 dominij, quo fit, ut Papa, qui est supra

66 ius Ecclesiæ constitutionem recte possit illum facere habilem, & capace dominij etiam manentem monachū, modo quoad vsum religiosā paupertatem feruet, & sit paratus arbitrio Superioris quandocunque admittere, vt declarat *Vázquez in primam secundæ tom. 2. disput. 163. cap. 63 per totum, Less. de iust. & iure lib. 2. cap. 4. dub. 5. num. 27. vers. ubi notandum, Mirand. in manual. prelat. reg. q. 10. art. 3. in concl. & respons. ad primam, Ribadeneyr. latissime d. cap. 18. Couarr. d. cap. 2. nu. 12. Garz. qui alios refert vbi supra num. 64. & 87.*

Minus etiam obstat, quod Constitutio Societatis nō loquitur de pensionibus, sed de bonis temporalibus, & beneficijs, vbi non sunt extendenda ad pensiones, quia in dispensationibus nō valet argumentum ab identitate, vel maioriā rationis, hoc enim procedit in dispositionibus particularibus, & odiosis, secus verō in generalibus, & fauorabilibus, vt in casu nostro, in quo agitur de fauore Religionis, & per viam legis proceditur *Barbof. in l. 1. part. 1. nu. 19. & 20. ff. solut. matr. Sanch. de matrim. lib. 8. disput. 1. nu. 8. 33. & 36. Roder. quest. regular. tom. 1. q. 11. art. 9. ad finem, vers. nec hīs obstat, vnde cum simus in materia larga, & fauorabili, appellat*
 68 *tionē beneficij venit pensio, ex supra deductis, & in principio, & etiā comprehenditur appellatione bonorum, vti quoad temporale, & prophanum ab ipso beneficio Ecclesiastico diuersum, Gig. de pensionib. quest. 1. num. 1; Grass. decis. 3. nu. 8. de prebend. Rota decis. 425. nu. 2. part. 1. diuers. & obie*
 69 *cum similiter non procedit, quando dispensatio habet expressam causam, vel rationem, quæ non militat etiam in casu expresso, tunc enim bene admittitur extensio, Abb. in cap. at si clerici, S. de adulterijs num. 8. vers. possēt, Ripa in cap. ad aures nu. 41. limit. 1. de rescript. Sanchez d. disput. 1. n. 34. cum*

adductis supra in *verso. & licet, ratio autem expressa in dicta Bulla Gregorij XIII. est, vt maiorē Societas habeat libertatem eos, qui emisserunt huiusmodi tria vota cum minori offensione dimittendi, quæ ratio tam militat in pensionibus, quàm in beneficijs, & bonis temporalibus. Et ita conclusū pensionem non esse extinctam.*

IESUITISSÆ.

Iesuitissarum mulierum nulla est, & inualida abortu suo Congregatio, & quatenus opus est supprimitur, & extinguitur vigore *Bullæ editæ recentior à S. D. N. Urbano VIII. de anno 1630. vbi pariter mandatur nō teneri ad obseruationem votorū ad instar sollempnium in ea omissorum, necnon quod habitent extra Collegia, Domosq; vbi habitarunt, neque simul degant, neque simul conueniant ad aliquid spirituale, vel temporale tractandum, habitum deponant, & ad eundem alias non admittant, sub pena excommunicationis ipso facto incurrendæ reservatæ Sedi Apostolicæ, ibidemq; mandatur, vt quæ vouerunt in quemcunque euentum voluerunt cum eorum vota sint simplicia Ordinarijs sub sint cum vsu, non dominia bonorum, & cum facultate de ijs disponendi ad pios vsus, meminit nouiter *Gauant. in manual. Episcop. in hoc eodem verbo Iesuitissa pag. mihi 109.**

ILLEGITIMVS.

SUMMARIUM.

- 1 *Illegitimus in infantia ad patris institutionem legitimatus, nequit esse Generalis in sua Religione.*
- 2 *Illegitimus nequit ingredi Religionē, in qua propter professionem emisit.*
- 3 *Illegitimus non admittitur in Equitē Hierosolymitanum.*
- 4 *Illegitimus quacunque de causa qualiter*

litter à Generali Ordinis Carmelitarum dispensetur.

1 **I**llegitimus Regularis ad patris instantiâ in infantia legitimatus per amplissimam legitimationem vigore facultatum Dominorum de Campogijis in suâ Religione pro Generali eligi minimè valet, ita declarauit *Sacra Congregatio Eminentissimorû Concilij Interpretum de mense Martij 1629.*

2 Illegitimus nequit viuentem patrem ingredi illam Religionem, in qua pater professionem emisit ante, vel post natiuitatē, prout patet ex *Bulla Gregorij XIV. incip. Circumspecta*, edita in mense Martij 1591.

3 Illegitimus nō admittitur in Equitem Hierosolymitanum, per *Bullam Pij V. incip. Circumspecta*, editam in anno 1560. de mense Iulij.

4 Illegitimus professor in ordine Carmelitarum dispensatur à Generali super defectu Nataliū ex adulterio, sacrilegio, incestu, & quouis alio nefario, & illicite coitu proueniente, ita ex privilegio *Sixti IV. in Bulla*, quæ est *Mare magnum Religionis*, incip. *Dum attenta*, nouiter probat *Lezana in summa quest. regular. cap. 18. tit. de obligationibus Prelatorum religiosorū num. 33.*

IMMUNITAS.

SUMMARIUM.

1 Coloni Regularium pro portione colonica gaudent immunitate.

2 Monachi, Fratres, Moniales, & alij Regulares, eorumq; Monasteria sūt immunes à solutionibus onerum.

3 Apostata gaudet immunitate Ecclesiæ, & de ratione num. 4.

1 **I**mmunitate à collectis tam ordinarijs, quàm extraordinarijs gaudent coloni, vel partiarj bonorum Regularium, & aliorum Ecclesiasticorum

proportione colonica, ita censuit *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in Oppiden. 18. Septembris 1618.* & hanc partem ex recentioribus probant *Peyrin, super priuileg. Minimor. tom. 1. constit. 2. Iulij II. §. 33. nu. 142. Tamburrin. in tract. de iure Abbat. disp. 15. quest. 21. nu. 9. tom. 1. Antonin. Dian. resolut. moral. part. 3. tract. 1. de immunit. Eccles. resolut. 19.* vbi quod hoc patet ex *Bulla Pij V.* in qua eximuntur Fratres, Monachi, Moniales, & aliæ personæ Regulares, eorumq; Monasteria, Coenobia, Conuentus, Ecclesiæ, Cappellæ, Oratoria, & alia loca, Terræ, possessiones, prædia, agri, & bona, necnon Laboratores, Coloni, Arrendatarij, Affictuarij, Gestores suorum negotiorum ab omnibus exactionibus tam vrbans, quàm rusticis, necnon datijs, gabellis, pedaggijs, vectigalibus, collectis, impositionibus, oneribus ordinarijs, & extraordinarijs tam realibus, quàm personalibus, meris, mistis, etiâ subsidio trienniali, & augmento, focularibus equorum taxis, militumq; hospitij, &c.

Sed videri poterint *Theaur. detis. 116. & Grass. in tract. de effectib. clericat. effect. 3. à num. 50. cum seq.* apud quos ad saturitatē omnia habes exanclata, & vkimo perquiras *Tamburr. in tract. de iure Abbat. disput. 15. quest. 21. tom. 1.*

3 Immunitate ecclesiastica gaudet Apostata à Religione, licet secus in Ecclesijs, & Monasterijs eiusdem Religionis à qua apostatauit, sed in alijs ita in praxi fuisse seruatum in contingentia casus patet apud *Mar. Ital. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 3. §. 1. n. 17.* & sic probant *Bouadilla in polit. lib. 2. cap. 14. num. 57. Farinac. de immunit. Eccles. cap. 13. nu. 169. Duard. in Bulla Cæna lib. 2. can. 15. quest. 16. nu. 15.*

Vndè nō est recipiendus *Megala*, qui contrarium attentauit in *3. part. lib. 4. cap. 2. num. 6.*

4 Redditur patens ratio, quia non

L 2 est de

est de casibus exceptuatis à Bulla Gregorij XIV. cuius tenorem habes apud Genuen. in praxi Curia Archiep. Neap. cap. 76. num. 2. & circa illam recentius multa enucleat Antonin. Dian. resolut. moral. pars. 1. tit. de immunit. Eccles. & part. 4. eod. tit. & Canon. Nouar frater in summa Bullar. eod. tit. de immunit. Eccles.

IMPRESSIO LIBRORVM.

S V M M A R I V M.

- 1 Licetia quorum requiritur, ubi Regulares intendunt imprimi facere libros, vel alia, ut num. 2.
 - 3 Decretum Pauli V. memoratur, confirmatum à S. D. N. Urbano VIII. in materia prohibitionis impressionis librorum tractantium de diuinis Auxilijs, & contra transgressores imponitur poena, num. 4.
- Sed an id habeat locum, quoties integer liber non tractat de Auxilijs, sed in libro adfit aliquis punctus de tali materia, num. 5.

- 1 **I**mpressio librorum est vetita Regularibus, nisi præcedente licetia Episcopi loci Ordinarij, & pariter suorum Superiorum Regularium recognitis per eos libris iuxta formam Constitutionum, ut in Concil. Trident. sess. 4. de Canonic. scriptur. & probant Campanil. in diuersiur. canon. rub. 11. cap. 13. num. 4. Canon. Nouar frater in summa Bullar. tit. de librorum impressione num. 2. Barbosa de potest. Episcopi alleg. 90. nu. 14. part. 3. ubi subdit sub Concilij decisione contineri lectiones;
- 2 annotationes disputationes, conciones, & alia similia, necnon tractatus permanentes tum ad deuotionem, tum ad quietationem conscientiarum, stimulationes Fratrum, & cætera huiusmodi, quæ sibi inuicem communicant Fratres modo communicent ad effectum imprimendi, ut declarauit Sacra

Congregatio, prout referunt Capuccin. in compend. priuileg. Mendicant. verb. imprimere, Rodriq. quæst. regul. tom. 2. quæst. 104. artic. 1. in fine, Galett. in margar. cas. conscient. verb. legere, Cherubin. in compend. Bullar. in schol. ad Bullam Leon. X.

- 3 Qua in materia obseruabis entare Decretum Pauli V. in generali Congregatione sanctæ Inquisitionis, quomādatur Nuntijs Apostolicis, ut notificarent Superioribus Religionum, & locorum Ordinarijs, nè sinerēt imprimi in materia de Auxilijs etiā sub prætextu commentandi S. Thomam, aut alio modo, nisi prius Inquisitione Romana consultata, quod decretum S. D. N. Urbanus VIII. confirmauit in anno 1625. omnibus præcipiēs, ut in posterum imprimere non audeat, vel imprimi facere libros, tractatus, vel compositiones ex professo, vel incidenter, aut prætextu commentandi S. Thomam, aut alium Doctorem, aut quouis alia occasione de diuinorum Auxiliorum materia tractantes absque præuia licentia à Sua Sanctitate in sancti Officij Congregatione obtinenda, vsquequò sancta Sedes Apostolica aliud in hac materia ordinauerit.

Attamen ut hoc Decretum inuiolabiliter obseruetur, idem S. D. N. voluit, & declarauit contrauenientes in poenas priuationis dignitatum officiorum actiue, & passiuæ, publicè docendi, legendi, concionandi, & interpretandi absque alia declaratione, ipso facto incurrere, necnō subiacere alijs poenis Sux Sanctitatis, & aliorum Pontificum arbitrio infligendis.

- 4 Voluit etiam libros, quos in futurum contra præsentis decreti tenorem edi contingerit, absque eo, quod declaratur, tanquam expressè prohibitos haberi voluit, necnon mandauit Impressores libros amittere, & alijs poenis pecuniarijs, & corporalibus iuxta criminis grauitatem subiacere quibuscunque in contrarium non ob-

stanti-

stantibus, *Peirin. in compend. priuileg. Minim. in Bulla Iulij II. §. 5. n. 20. tom. 1.*

Circa quod Decretum modernè *Lezana in summa quest. regular. cap. 10. sub nu. 24. pag. mibi 132.* animaduertendum dixit, quod licet per ipsū prohibeatur imprimi libros tractantes de materia diuinorum Auxiliorū, siuè ex professo, siuè incidenter, non tamen videtur prohiberi libros tractantes de aliquo puncto, quæstione, seu articulo de tali materia, cū aliud sit materia de Auxilijs, aliud verò punctus aliquis, seu difficultas præfate materiæ.

INCORRIGIBILIS.

S U M M A R I U M.

- 1 Religiosus vt dicatur incorrigibilis de iure communi tria requiruntur, & quæ, *ibid. & de iure nouissimo, nu. 3.*
- 2 Incorrigibilis dicitur ille, cuius emenda non speratur.
- 4 Vnaqueque Religio saltem in sua Provincia habet carceres priuatas.

1 **I**ncorrigibilis, vt dicatur religiosus de iure communi, tria sunt de substantia, scilicet quod crimina grauia sæpius comiserit, quod monitus sepe nō desisterit, & quod poenitentia pro illis non acceptauerit, quia solum dicitur incorrigibilis ille, cuius emenda non speratur, at verò vt alicuius emenda non speretur, tria illa requiruntur *Sanchez in summa cap. 6. n. 4. lib. 6. Sair. in thesaur. cas. consciēt. cap. 21. num. 37. lib. 5.*

3 Obseruabis tamen de iure nouissimo Decreti Sacre Cōgregationis Eminentissimorum Concilij Interpretum, de mandato S. D. N. Urbani VIII. promulgati in anno 1624. de quo in 4. tomo Bullarj inter Bullas eiusdem Urbani 26. in ordine, incorrigibilis ad finem, vt eiici possit religiosus à

sua Religione minimè censetur, nisi nedum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis dispositione requiruntur sublatijs hac in parte statutis, & constitutionibus cuiusdam Religionis, & ordinis etiam à Sede Apostolica approbatis, & cōfirmatis, verum etiam vnus anni spatium, in ieiunio, & poenitentia probetur in carceribus, proindeq; vnaqueque Religio priuatos habeat carceres in quolibet saltem Provincia, elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pertinacia perseuerauerit, nec contagione pestifera plurimos perdat tanquam pecus morbida, ac membrū putrē eiici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, & Congregationibus, Generalibus, Tumque non nisi instructo secundum eorum stylum, & constitutiones processu, & pienè probatis causis expulsionis, ad Sacrorum Canonum præscriptum, interea tamen vsque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proximè celebrandam, si quempiam ex iustis, & necessarijs causis expellere oportebit, eiectio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Fratrum vt supra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menses à præsentis Decreti publicatione, seruata tamen in reliquis forma superius præscripta, vide *Bonacin. de clausur. quest. 2. punct. 12. §. 1. & larius in hac materia scriptimus in praxi noui Iuris Pontificij conel. 1. sub rubr. de eijciendis, atque eiectis à Religione.*

INDVLGENTIÆ.

S U M M A R I U M.

- 1 Indulgentia concessa à Summis Pontificibus vtriusque sexus Regularibus,

- bus, fuerunt reuocata à Paulo V.
- 2 Indulgentia concessa Ecclesijs Regularium ad fauorem secularium non sunt reuocata.
 - 3 Indulgentia concessa Regularibus defunctis, vel in articulo mortis constitutis non sunt reuocata.
 - 4 Indulgentia plenaria concessa parentibus Fratrum existentibus in Purgatorio, si pro illis missa fuerit celebrata, non est reuocata per Bullam Pauli V.
 - 5 Indulgentia, quae cōcedi possint à Fratribus Minoribus, & alijs tempore praedicationis.

Indulgentia concessa à Summis Pontificibus vtriusque sexus Regularibus fuerunt reuocata, & cassata à Paulo Quinto de anno 1606. vt in eius Bulla incip. *Romanus Pontifex*, quae reperitur registrata tom. 3. Bullar. 21. inter Bullas eiusdem, vbi aliquas ibidem nominatas reseruat, addendo insuper haec verba: *Volumus autem, vt omnes supradictae Indulgentiae, & gratia religiosi Regularibus cuiusvis Ordinis tam Monastici, quam Mendicantis dumtaxat, vt profertur concessae etiam omnibus Monialibus cuiusvis regulae approbatae, & intra claustra cum tribus votis sollemnibus viuentibus, & perpetuam clausuram seruantibus tam Ordinarijs locorum, quam etiam Regularibus cuiuscunque Ordinis regulae, & instituti subiectis suffragentur,*

Sed non reticeam dicere, quod nouissime Lezan. in *summa quaest. regul.* cap. 3. sub nu. 19. aduertendum putat, vt licet per supradictam Bullam reuocentur omnes aliae Indulgentiae Regularibus concessae praeter assignatas, non

- 2 tamen reuocantur Indulgentiae concessae Ecclesijs Regularium ad fauorem secularium, prout sic fuisse determinatum à Sacra Congregatione Eminētissimorum Cardinalium, constat apud Peirin. in *priuileg. Minor.* tom. 1. de subdit. q. 4. S. fin. existimans vltcrius

3 probabile esse, non esse reuocatas. Indulgentias elargitas Regularibus defunctis, vel in articulo mortis constitutis, ex eodem Peirin. tom. 2. *priuileg. Minor.* in *Constit. 8. Pauli V.* nu. 19. Idem autem respectu Indulgentiarum concessarum Regularibus pro defunctis, sicque de laresse eundem Paulum V. patet apud Peregrin. in *compend. suo part. 1.* hoc in eodem verbo *Indulgentia* nu. 9. & nouissime Dian. *resolut. moral. part. 4. tract. 4. miscell.* *resolut. 20.* vbi auctoritat inter cetera, Indulgentiam plenam iam concessam à Clemente VIII. parentibus Fratrum existentibus in Purgatorio, si pro illis Minorita dixerit missam non esse reuocatam ex dicta Bulla Pauli V. idem dicens de Indulgentijs concessis ab antiquis Pontificibus pro secularibus visitantibus Ecclesias Regularium.

- 5 Indulgentiae decem octo annorum, & tercentum viginti dierum nomine Pontificis expressè concedi possunt à Fratribus Minoribus, & Praedicatoribus, & à communicantibus cum eorum priuilegijs, vbi praedicant in eorum domibus quocunque anni tempore, sed si extra suas Ecclesias ultra dictos decem octo annos, ducentum viginti duos dies tantum, à tempore Quadagesimae praedicantes apud suas Domos feria 2. 4. & 6. centum quinquaginta sex annos, & vigintiquatuor dies, ita ex varijs priuilegijs concessum esse fatentur Mirand. in *manual. pralat. quaest. 50. artic. 10. tom. 1.* & alij apud Dian. *modernissime part. 4. resolut. moral. tract. 4. miscellan. resolut. 22. in fin.*

INTERDICTA.

S V M M A R I V M.

- 1 Interdicta sunt publicanda in Ecclesijs Regularium, siue sint à Sede Apostolica, siue ab Episcopo emanata.

2 Inter-

2. Interdictum tempore an Regulari cele-
brare, & admittere laicos ad divina
Officia valeant, & num. 3.

min. Eccles. tract. 11. cap. 12. quest.
25. resolut. 1.

I V B I L E V M.

S V M M A R I V M.

1. Interdictum emanata nē dum à Se-
de Apostolica, sed etiā ab Episco-
po loci Ordinario promulgata, in Ec-
clesiis Regularium esse publicanda,
& observanda; patet in Sac. Concil.
Trident. cap. 12. sess. 25. de Regularib.
& probant ex recentioribus Campa-
nil. in divers. iur. can. in rubr. 12. c. 13.
à num. 14 cum seq. Leius in examin.
Episcop. lib. 6. cap. 8. num. 13. cum seq.
Cosbier. de iurisdic. in exēpt. part. 2.
quest. 45. nu. 46. Illustriss. Episc. Rice.
in praxi for. Eccles. resol. 210. vers. 5.
part. 2. Barbof. in tract. de potest. Episc.
part. 3. allegat. 105. nu. 43. asseuerans
nu. 44. ex Armendariz ad recopil. leg.
Navarra lib. 2. tit. 18. de Relig. nu. 73.
fuisse decum in Sacra Congregatione
vigore Concilij loco citato, & cap. 22.
ex privilegio Regularibus cōcesso, in
cap. cum & plantare, S. quod si Tem-
plarij, & in cap. ut privilegia, de privi-
leg. & in cap. ult. eod. tit. in 6. cap. al-
ma mater, de sentent. excommunicat.
2. eod. lib. & alibi ad celebrandum tem-
pore interdicti, & admittendos laicos
ad divina eodem tempore esse reuo-
cata, quod antea probauerat Nauarr.
cons. 7. de privileg. cuius opinionem
verissimam facetur Garc. de benef. p. 3.
cap. 2. à nu. 278. asserens cap. 8. nu. 87.
vers. ad octauum part. 5. consultos ab
Episcopo Abulensi Eminentissimos
Cardinales Concilij Tridentini Inter-
pretes ita respondisse.

3. Qua declaratione existente non
sunt audiendi contrariam sectantes
sententiam, nē scilicet alia privilegia
censeantur reuocata à Concilio, pro-
ut censuerunt Mirand. in manual.
pralat. quest. 37. art. 12. tom. 2. Cruz
de statu regul. lib. 2. cap. 7. dub. 2. con-
silijs. 2. Henriquez in summa lib. 13.
cap. 48. S. 1. Sayr. de censur. lib. 5.
cap. 13. num. 24. Homobon. de ma-

1. Iubileum concedit facultatem secula-
ribus, & Regularibus eligēdi quem-
cunque Confessorem idoneum, sed
non licebit eligere extra Religionē.
2. Religiosi nō possunt vii Bullis Iubilei,
seu Cruciate ad finem eligendi sibi
Confessarios, nisi expresse fiat men-
tio, & vide num. 3.

1. Iubileum licet concedatur cum fa-
cultate, ut tam seculares, quam
Regulares possint quemcunque ido-
neum Confessorem eligere, non per
hoc licebit religiosis extra Religionē
confiteri, ita ex Decreto Clem. VIII.
præ ceteris determinarunt Vgolin. de
potest. Episc. cap. 7. S. 2. Villalob. in sum-
ma tract. 9. diff. 59. num. 2. cum seq.
part. 1. Mirand. in manual. prelator.
quest. 24. artic. 15. tom. 2. Homobon. in
exam. Eccles. tract. 5. cap. 2. quest. 13.
Molfes. in summa theol. moral. tract. 7.
cap. 16. n. 26. tom. 1. ubi testatur mul-
tories extitisse iudicatum religiosos
viti non posse Iubilei, aut Cruciate
Bullis, quo ad finē eligendi sibi Con-
fessarios, nisi expresse in illis fiat mē-
tio, ad quod secum vehit per plures,
& specialiter ex Neothericis Regi-
nald. in praxi fori penit. lib. 8. nu. 37.
& iunge videndam Bullam Clementis
VIII. incip. Romani, editā sub anno
1599. die 23. Nouembris, ex qua patet
facultatem eligendi Confessarium
concessam in Bulla Cruciate, & alijs
indultis minimē suffragari Regulari-
bus. De Bulla enuicte concedit
iud. opinio, & verū de Iubileo.

LECTIO.

S V M M A R I V M.

- 1 *Lectio Decretorum Sacra Cōgregationis Concilij de celebratione missarū quando est faciēda.*
- 2 *Lectio Decretorū Sacra Cōgregationis de Apostatis, & Electis est faciēda in Monasterijs salte bis in anno cum decretis Clement. & III. pro reformatione Regulariū, alias incurrunr in pœnas, ut in num. 3.*
- 4 *Lectio Constitutionum de qualitate eligendorum est faciēda, antequam inchoetur electio.*
- 5 *Lectio Sacra Scriptura est faciēda in Monasterijs monachorum, & aliorū Regularium conuentibus.*
- 6 *Lectioes tres de vita B. Simbania fuerunt approbate pro Monialibus sãcti Thomæ in Ciuitate Ianuen.*
- 7 *Lectioes visitationis B. Mariae fuerunt approbate pro virginibus Hala.*
- 8 *Lectioes reliquiarum sãcti Laurentij del Escorial quando fuerunt approbate.*
- 9 *Tres Lectioes in Officio B. Margaritę Ciuitatis Castelli fuerunt approbate pro Fratribus sui Ordinis.*
- 10 *Lectioes SS. Alexandri, & Theodori fuerunt approbatę pro monachis Monasterij Ciuitatis Ostemburę.*
- 11 *Lectioes secundi Nocturni de vita Sanctorum Ioachimi, & Peregrini quando fuerunt approbate.*
- 12 *Lectioes secundi Nocturni pro Officio S. Franciscę Romanę fuerunt approbate pro monachis Oliuetanis.*
- 13 *Lectioes Sanctorum Andrea, & Benedicti Camaldulensium, eiusdem Camaldulensibus conceduntur.*
- 14 *Lectioes Sãcti Magni quando fuerunt approbate a Sacra Congregat. fione.*
- 15 *Lectioes S. Danielis approbantur in Festo, & per totam octauam pro monialibus eiusdem S. Danielis.*
- 16 *Lectioes secundi Nocturni pro Offi-*

cio Sanctę Mariae ad Niuēs, approbate fuerunt pro Fratribus eiusdem Sanctę Mariae.

LECTIO Decretorum.

Sacra Cōgregationis Concilij de celebratione missarum iussu S. D. N. Urbani VIII. editorum festo quoque men-

se, idest Feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & Feria sexta post octauam Corporis Christi est faciēda in publica mensa in omnibus Monasterijs, Conuētibz, aut Dominibus Regularibus sub pœna priuationis officij, vocisq; actiue, & passiuę ipso facto incurreda Superioribus localibus in hoc negligentibus, ita quidem apertē mandatur in eisdem Decretis, quę habes impressa in libello Bullarum, & Decret. recentiorum pag. mibi 193. & apud Canon. Nouar. fratrem in summa Bullar. tit. de celebrat. missar.

- 1 *Lectio Decretorum Sacra Cōgregationis eiusdē S. D. N. Urbani VIII. iussu Edictorum de Apostat. & Elect. de quibus in tom. 4. Bullar. inter Bullas eiusdem 26. in ordine, & in libello Bullarum, & Decret. recentiorum pagina mea 140. est faciēda in Monasterijs, & Conuentibus Regularium saltem bis in anno cum Decretis Clement. VIII. pro reformatione Regularium, alias contrauenientes incurrunr pœnam priuationis officiorum, vocis actiue, & passiuę, ac perpetuę inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, prout sic patet dispositum in dictis Decretis.*
- 2 *Lectio Constitutionum Religionis de qualitate, & requisitis eligendorū est faciēda, priusquam deueniatur ad electionē, ex Decreto Clement. VIII. approbato, & innouato per Sacram Congregat. Concil. iussu S. D. N. Urbani VIII. in Decret. de Apostat. & Elect.*
- 3 *Lectio*

- 5 **Leſtio ſacræ Scripturæ in Monaſterijs monachorum, & aliorum Regularium Conuentibus facienda eſt, ſi comodè fieri valet, & Regularibus negligentibus poſſunt Epiſcopi illos coercere opportunis remedijs, vt in Concil. Trident. ſeſſ. 5. de reform. cap. 1. Campanil. in diuerſiur. canon. rub. 12. cap. 13. num. 5. Leo in theſaur. fori Eccleſ. part. 2. cap. 2. num. 59. Piaſeg. in praxi Epiſcop. part. 2. cap. 3. num. 41. Barboſ. de poteſt. Epiſc. alleg. 56. n. 16. part. 3. & recentior Paulus V. in ſua Bulla incip. Apoſtolica ſeruitutis mādauit, vt Monaſterijs Regulariū leſtio linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, & Arabicæ habeatur, & vide ſupra in verbo Abbas num. 7.**
- 6 **Leſtiones tres de vita Beatæ Simbanie pro monialibus S. Thomæ in Ciuitate Genue approbatæ fuerūt à Sacra Congregatione Rituum in anno 1608. de menſe Decembris.**
- 7 **Leſtiones viſitationis B. Marię pro Virginibus Halæ exceptis tribus ſecundi Nocturni, fuerunt approbatæ à Sacra Rituum Congregatione in anno 1616.**
- 8 **Leſtiones reliquiarum Monaſterij S. Laurentij del Eſcurial in Hiſpania approbantur à Sacra Rituum Cōgregatione in mēſe Auguſti de anno 1620**
- 9 **Leſtiones tres in Officio B. Margaritæ Ciuitatis Caſtelli pro Fratribus ſui Ordinis approbatę fuerunt, ita extitit declaratum à Sacra Congregatione Rituum 28. Nouembris de anno 1609.**
- 10 **Leſtiones Sanctorum Alexandri, Theodori pro monachis Monaſterij Ciuitatis Ottemburæ ſunt approbatę ex declaratione Sacre Congregationis Rituum in anno 1617. ſub die 15. Iulij.**
- 11 **Leſtiones ſecundi Nocturni de vita Sanctorum Ioachimi, & Peregrini Ordinis Seruorum, approbatæ ſunt à Sacra Congregatione in Senen. & Foroluien. in anno 1609. ſub die 21. Martij.**
- 12 **Leſtiones ſecundi Nocturni pro Officio S. Franciſcæ Romanę fuerunt approbatæ reſpectu monachorū Oliuetanorum, & monialiū Turris Speculorum Vrbis, ita declarauit Sacra Rituum Congregatio de anno 1610.**
- 13 **Leſtiones Sanctorum Andreę, & Benedicti Eremitarum Camaldulenſium conceduntur pro monachis Camaldulenſibus, vt declarauit Sacra Rituum Congregatio ſub die 18. Martij de anno 1617.**
- 14 **Leſtiones S. Magni approbatæ ſūt reſpectu monachorum S. Benedicti, ita declarauit Sacra Rituum Congregatio in anno 1618. de menſe Martij.**
- 15 **Leſtiones S. Danielis eius in Feſto, & per octauam approbantur pro monialibus eiufdem S. Danielis Ciuitatis Vepetiarū, vt declarauit hac in facti contingentia Sacra Rituum Congregatio de anno 1610.**
- 16 **Leſtiones ſecundi Nocturni pro Officio Sanctę Marię ad Niuēs in anno 1616. de menſe Aprilis approbatę ſunt, Sacra Congregatio in cauſa B. Marię de Mercede, pro Fratribus eiufdem S. Marię.**

L I C E N T I A.

S V M M A R I V M.

- 1 **Licentia conſeſſa vt erigantur loca Regularia, non ſeruata forma Bullæ Clementis VIII. reuocantur.**
- 2 **Loca Regularia nequeunt erigi abſque Ordinariorum licentia.**
- 3 **Licentia Epiſcopi, aut eius generalis Vicarij ſpeciale mandatum habētis in Monaſterijs ſibi ſubiectis poteſt cōcedi ingrediendi Monaſteria monialium, & quid ubi eſt conſuetudo, vt ab Epiſcopis tantum cōcedantur, num. 7.**
- 4 **Licentia alloquendi moniales poteſt cōcedi ab Epiſcopo, ſeu eius Vicario perſonis ſecularibus, & quid per Diaceſim, num. 5.**

- 6 *Edicta quibus prohibentur accessus ad Monasteria monialium subscribantur ab Episcopo tantum.*
- 8 *Licentia ingrediendi Monasteria monialium Medicis, & Operarijs concessa singulis trimestribus est renouanda.*
- 9 *Licentia secularibus mulieribus concessa ingrediendi monialium Monasteria non suffragatur, nisi earum expressus consensus, specialiter per expressa suffragia obtineatur.*
- 1 **L**icentia quæcunque à prædecessoribus Pontificibus concessa erigendi loca Regularia; non seruata forma *Bulle Clement. VIII. & Decretorum Sedis Apostolicæ*, quemadmodum effectum sūt sortitæ, hodiè sunt reuocatæ virtute *Bulle S. D. N. Urbani VIII. incip. Romanus*, vbi quoque prohibuit illa de cætero erigendi absq; licentia Ordinariorū, & sacris Canonibus, & *Concil. Trid. sess. 25. cap. 3. de regular.* necnon *Clementis VIII. & Gregorij XV. Bullis* minimè seruatis, & vide in verbo *Monasteria*.
- 3 Licentia Episcopi, aut eius Vicarij generalis speciale mandatum habentis in Monasterijs sibi subiectis auctoritate ordinaria, in alijs verò Summo Pontifici subiectis delegatâ auctoritate potest concedi ingrediendi monialium Monasteria, ita decissū à *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregatione* fatetur *Barbosi in tract. de offic. & potest. Episc. alleg. 102. num. 38. part. 3. post Armendar.* quem allegat in *addit. ad recopil. leg. Nauarræ lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 109.*
- 4 Licentia Episcopi, seu eius Vicarij generalis, ac Superioris Regularis, cui moniales subiectæ sunt cōiunctim concedi potest personis secularibus alloquēdi moniales, ita vt idem Episcopus, seu eius Vicarius primo loco subscribat; per Diocesim verò, non ad Vicarium Foraneum, sed ab eodē Episcopo ad id deputandū, necnon Superiorē Regularem, qui priori loco subscribat, pariter spectabit huiusmodi licentiam concedere, idemque quo ad licentiā eorum, quibus ordinariè intra septa Monasteriorum earundem monialiū ingredi necesse est, seruandum est; repentinis tamen casibus extremæ necessitatis exceptis, in quibus licentia alterius subscriptione robore sufficiat. Edicta verò, quibus personis ad earundem monialium Monasteria accessus prohibetur, ab Episcopo dumtaxat subscribenda, & publicanda sunt, *Sacra Congregatio Concilij in Camaricen. 21. Februarij 1617* in illis verò locis, in quibus adesset consuetudo, vt istæ licentiæ ab Episcopis tantum concedantur, tunc non sunt à Superioribus Regularibus petendæ, sed ipsorum Episcoporum tantummodo licentiæ sufficiunt etiam priuatiuè quo ad ipsos Regulares, eadem *Sacra Congregatio Concilij 21. Maij 1630. & alias in vna Verulen. 29. Ianuarij de anno 1633.*
- 8 Licentia ingrediendi Monasteria monialium in casu necessitatis Medicis, & Operarijs concedi solita singulis quibusque trimestribus renouanda est, ita censuit *Sacra Congregatio Episcop. & Regular. de anno 1588. sub die 28. Martij in vna Camerinen.*
- 9 Licentia secularibus mulieribus concessa ingrediendi Monasteria monialium minimè suffragatur, nisi earum expressus cōsensus capitulariter per expressa suffragia obtineatur, ita cautum est in *Bulla S. D. N. Urbani VIII. de anno 1624. incip. Sacrosanctum.*

L I M I N A.

S U M M A R I U M.

- 1 *Limina Apostolorum vt visitetur, quis ordinauit.*
- 2 *Limina Apostolorum visitare tenentur per seipsos Patriarchæ, Primatus, Archie.*

*Archiepiscopi, & Episcopi, limina
existente impedimento, ut num. 3.*

- 4 Regularis etiam familiaris, & com-
mensalis Episcopi nō admittitur ad
limina visitanda pro suo Episcopo,
& vide num. 5.

1 **L**imina Apostolorū esse visitanda
ordinauit de anno 1585. Sixtus
Quintus in sua Bulla incip. Romanus
2 Pontifex, vbi quod omnes Patriarchæ,
Primates, Archiepiscopi, & Episcopi
per vniuersum Orbem constituti, etiā
si Cardinalatus honore præfulgeant,
statutis quidem temporibus persona-
liter, ac per se ipsos Beatissimorum
Apostolorum Petri, & Pauli limina
visitare debent, aut si legitimè impe-
diti fuerint per certum Nuntium ad
id speciale mandatum habentem de
gremio suorum Capitulorum, aut alium
in dignitate Ecclesiastica constitutū,
seu alias personatum habentem, aut
si huiusmodi hominem Ecclesiastica
dignitate, aut personatu præditum
non habeāt per Dioecesanum Sacer-
dotem, & si clero careāt omnino per
aliquem alium præbyterum secula-
rem, vel Regularem spectatæ probi-
tatis, & religionis benè de omnibus
instructum hoc adimpleant, refert no-
uissimè Vulp. in praxi for. Ecclesiast.
cap. 9. & de Apostolorum liminibus
aliqua Nouar. frater in summa Bullar.
tit. de Apostolorum liminibus.

- 4 Cæterum Regularem nullum etiā
Episcopi familiarem, & commentalē,
nullo modo acceptandum ad visitan-
da limina pro suo Episcopo, etiam si
alium non inuenisse diceret, & ista
iam esse in Vrbe, resoluit Sell. in se-
lect. canon. cap. 28. nu. 19. referens sic
fuisse decisum in Visen. 13. Nouēbris
1627. & subdit Sacram Congregatio-
nem Concilij sub die 9. Maij 1626. gra-
tiam fecisse Episcopo Canarien. ut li-
mina Apostolorum visitare possit per
Sacerdotem Regularem ab illis par-
tibus transmissum, & benè informa-

tum, stante quod propter itineris lon-
gitudinem miliarum decem septem
milia, & ob pericula in quæ incurrūt,
alias transmissi Sacerdotes seculares,
qui à Turcis captiui facti fuerūt, nul-
lus inuenitur, qui mitti velit, ut ex
fide publica constitit.

L I T E R Æ.

S V M M A R I V M.

- 1 Literas aperiens, peccat mortaliter, &
punitur, sed non est excommunicatus.
2 Aperitio, seu detentio literarum potest
reſeruari inter Regulares, & quid
in Ordine Minorum, num. 3.

1 **L**iteras alijs etiam Papæ destina-
tas aperiens, peccat mortaliter,
puniti valet, sed non est excommuni-
catus, ut post Abb. in cap. cum olim, il
secundo, de offic. deleg. num. 2. & Armill.
in summa in verbo falsarius sub S. 4.
probat Viuius decis. 62. vbi alia plura
conglomerat.

Cæterum ad nostrum institutum
deueniendo reminiscaris Clem. VIII.
in decreto de casibus reſeruatis pro Re-
gularibus, circa tale crimen hæc pro-
ferre verba: *Malitiosum impedi-
mentum, aut retardatio, aut aperitio litera-
rum à superioribus ad inferiores, vel
ab inferioribus ad superiores.*

- 2 Itaut literarum aperitio, seu deten-
tio poterit inter Regulares reſeruari.
3 Et in Ordine Minorum stat iste ca-
sus reſeruatus sub horum verborum
formula: *Aperitio literarum Prelato-
rum, vel malitiosa earum retentio.*

MAGNVS MAGISTER.

S V M M A R I V M.

- 1 Milites Hierosolymisani in electione
magni Magistri quas leges obser-
uare debent.
2 Magnus Magister militia Hieroso-
lymi-

- lymitana confert beneficia.*
- 3 Magnus Magister huius militię habet iurisdictionem meri, & mixti imperij in personas, & bona militię.
 - 4 Magnus Magister, & perpetuus Administrator Militum S. Spiritus in Gallia est Rex Francię.

Magnus Magister, vulgo il Gran Maestro dum eligendus est à Militibus Hierosolymitanis, quę nam ordinationes, & leges obseruandę sint, nouissimę statuit S.D.N. Urbanus VIII. de anno 1628. in Bulla incip. *In specula*, quę est 89. in ordine inter suas.

- 3 Magnus Magister Militię Hierosolymitanę Religionis confert beneficia, causarumq; cognitionē, meriq; & mixti Imperij iurisdictionē in personas, & bona militię habet, eiusque literis, quo ad professionis emissionē Fides adhibetur, ita cautū est in Bulla Pij IV. incip. *Circumspecta*, edita de anno 1560.

- 4 Magnus Magister, & perpetuus Administrator Militum S. Spiritus in Gallia, est Rex Francię, ad quem etiā exteros Catholicos admittere valet, per Bullam Pauli V. incip. *Maiestatibus*, editam in anno 1606. de mense Februarij.

MANTELLETVM.

S V M M A R I V M.

- 1 Mantelletum vtuntur Abbates Generales Religionum.
- 2 Abbates, qui gaudent priuilegio vtendi mantelletto referuntur.

- 1 Mantelletum potest deferri ab Abbatibus Generalibus quorundam Ordinū Monachaliū ex priuilegio Summorū Pontificū, qui illis

talem facultatem concesserunt, vt in Italia illo vtuntur Abbas Sanctissimę Trinitatis Cauen. Ordinis Cassinen. Abbas Montis Casini, Abbas Generalis Coelestinorum, vt in Bulla Pauli Quinti incip. *Ex iniuncto*, edita de anno 1606. Abbas Generalis Montis Virginis, vt patet ex declaratione Sacre Congregationis Rituum de anno 1606. sub die 9. Iunij, refert nouissimę Barbof. in tract. de iur. Eccles. vniuers. lib. I. tit. de Abbatibus cap. 17. à nu. 56.

MATRIMONIUM.

S V M M A R I V M.

- 1 Matrimonium solemnizatū à Regulari sine Parochi licentia non pręcedente, ille Regularis suspenditur ab Episcopo, cuius erat Parochus.
- 2 Regulares solemnizantes matrimoniū non habita licentia Parochi, sunt suspensi, & ipso facto excommunicati, limita existente ignorantia crassa, vt num. 3.
- 4 Iesuita non solemniter professus habens tria vota simplicia, vel monialis matrimonium contrahētes, sunt suspecti de heresi, & ad sanctum Officiū deferuntur, & sūt excommunicati.
- 5 Matrimonium ratum non consumatū per ingressū Religionis dissoluitur, etiam si fiat professio in Religione S. Ioannis Hierosolymitani, quod nō procedit quoad Iesuitas, qui post longum tempus professionē emittunt, vt num. 6.
- 7 Matrimonium reputatur ratum non consumatum, ad finem vt vnus ex contrahētibz ingrediatur Religionem etiam altero inuito, etiam si sit contractum corā Parocho, & testibus, & postea copula non intercesse-rit, licet antea adfueris cum promissione de contrahendo.

- 1 **M**atrimonium si solemnizetur à Regulari Parochi non præcedente licentia, utique Regularis ille remanet suspensus vsque ad beneplacitum Episcopi, cuius erat Parochus, qui tali matrimonio assistere debebat, ex *Concil. Trident. sess. 24. cap. 1. Sanchez de matrim. lib. 3. disput. 52. nu. 4. Suarez tom. 5. disp. 31. num. 18. sect. 1. Hurtad. de censur. diff. 13. num. 40. Henric. in summa lib. 13. cap. 38. §. 2. lit. E. Bonac. de censur. disp. 3. quest. 6. punct. 5. num. 19. Barbosa de potest. Parochi cap. 21. nu. 108. ubi quod id intelligitur ipso iure quem videas similiter in tract. de potest. Episc. alleg. 32. num. 186. part. 2. ubi probat nu. 192.*
- 2 Regulares ministrantes, siue solemnizantes matrimonia, non habita super his Parochi licentia ultra suspensionem ipso facto excommunicatos esse Excommunicatione Sedi Apostolicæ reservata, de qua in *clem. 1. de privileg. quod affirmarunt præ cæteris pariter Mirand. in manual. pralat. tom. 1. quest. 48. artic. 2. Roderic. in compend. quest. regular. resol. 93. nu. 6. Alter de censur. tom. 2. disp. 11. cap. 4. Mofes in summa theolog. moral. tract. 4. cap. 8. num. 66. tom. 1. licet non desint contrarij votantes, ut inter alios Sayr. de censur. lib. 4. cap. 15. num. 10. Pont. de impediment. matrim. cap. 26. §. 2. condit. 10.*
- 3 At bene excusatur Regularis id agens, si id ex ignorantia etiam crassa agat, dummodo non sit ita crassa, ut insit temeritas, *Guttier. de matrim. cap. 75. num. 16. post Sanchez d. lib. 3. disput. 48. n. 7. qui disput. 26. per plura autumat de religiosis Parochis excusando eos à tali pœna.*
- 4 Matrimonium si contrahat Regularis, etiam Iesuita non professus solemniter habens tantum tria vota simplicia, vel monialis, sunt suspecti de hæresi, & ad sanctum Officium veniunt deferendi, & incurrunt excommunicationem, ex *clem. unic. de consang. &*

affinit. ita communi calculo est receptum apud omnes, & præcisè declaratum est in speciali Bulla Gregorij XIII.

- 5 Matrimonium ratum, & non consumatum, licet per ingressum Religionis dissoluatur, *cap. verum. de conuers. coniugat. Sac. Concil. Trident. sess. 24. de reformat. matrim. can. 6. Rebel. de oblig. iustit. part. 2. lib. 3. quest. 4. Coninch. de Sacrament. tom. 2. disp. 26. à num. 30.*

Ita ut illud dissolui per professionem in Religione Sancti Ioannis Hierosolymitani, non autem in alijs S. Iacobi, Alcázaræ, & Calatrauz, & similibus, resoluunt *Nauarr. conf. 2. de conuers. coniugat. Henriquez in summa lib. 11. cap. 8. §. 6. lit. E. Roderic. in compend. quest. regular. resol. 28. nu. 13. Sanchez de matrim. lib. 2. disput. 18. nu. 8. Barbosa nouiter de appell. verb. signif. cap. 233. num. 9.*

- 6 Tamen id non procedit quoad Iesuitas, qui si ingrediantur Societatem post dictum matrimonium, quia post longum tempus emittunt professionem minimè dissoluitur, nè vnus diu expectare cogatur, ita censuit *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum de anno 1621. sub die 26. Aprilis.*

7 Matrimonium reputatur ratum, & non consumatum ad finem, ut vnus ex contrahentibus alio contradicente Religionem ingredi valeat, si post illud contractum coram Parocho, & testibus, copula non intercefferit, licet antea pluries etiam cum promissione de contrahendo adfuisset fornicatio, ita declarauit *Sacra Cōgregatio de anno 1618. de mense Nouēbris die 18. & vide si cōferat decis. Marta 172 quia carnalis cōmissio post matrimonium debet sequi, & per copulā præcedentem non consumatur matrimonium, Couarr. de sponsal. c. 4. §. 1. n. 15. Ledesm. de matr. q. 61. art. 1. Sanchez in eod. tract. lib. 2. disp. 21. num. 12.*

M

MA

SUMMARIUM.

- 1 Matutinum, quod est recitandum, media nocte, potest recitari hora octaua noctis.
- 2 Matutinum, quod recitabatur media nocte, potest recitari hora prima noctis ob aeris intemperiem, & aduersam valetudinem monialium.
- 3 Matutino hora secunda finita post meridiem recitato vespere, potest quis recitare matutinum sequentis diei.
- 4 Monachis, & moniales militantes sub regula Sancti Benedicti debent uti Breuiario Benedictino.

- 1 **M**atutinum, quod iuxta Ordinis Regulam est recitandum media nocte, ex causa valet recitari hora octaua noctis, ita declarauit Sacra Rituum Congregatio in vna Ciuitatis Angelorū in Indijs de anno 1605. sub die 12. Nouembris, quæ alias in Thernalam in Indijs 20. Iunij 1609. declarauit, Matutinum, quod recitabatur media nocte, posse recitari hora prima noctis ob aeris intemperiem, & aduersam valetudinem monialium, & ad materiam Sanch. in opusc. tom. 2. lib. 7. cap. 2. dub. 37. num. 4. & post cæteros Antonin. Dian. resol. moral. p. 4. tract. 4. miscellan. resolut. 9. vbi quod
- 3 hora secunda finita post meridiem recitato Vespere, potest statim quis recitare Matutinum sequentis diei, Ledesma in 2. 2. 4. quæst. 26. artic. 5. dub. 5.
- 4 Matutinū, & aliæ Canonice horæ debēt recitari à Monachis, & Monialibus sub Regula S. Benedicti in Breuiario Benedictino nuper de mandato Sanctissimi edito, ita censuit Sacra Congregatio Rituum sub die 24. Ianuarij de anno 1615. in vna Terracinen. & iterum de anno 1619. sub die 13. Iulij in altera Gallie Sueffon.

SUMMARIUM.

- 1 Mendicantes propriè, qui dicantur.
- 2 Serui Beata Maria inter Mendicantes reponuntur.
- 3 Minimi S. Francisci de Paula inter Mendicantes numerantur.
- 4 Iesuati comprehenduntur inter Mendicantes.
- 5 Iesuita numerantur inter Mendicantes.
- 6 Discalceati Ordinis Sanctissima Trinitatis Redemptionis Captiuorum annumerantur inter Mendicantes.
- 7 Carmelita discalceati sūt etiam Mendicantes.
- 8 Canonici Regulares Lateranenses fruuntur priuilegijs Mendicantium.
- 9 Canonici Regulares S. Saluatoris Bononien. sunt Mendicantes.
- 10 Canonici Regulares S. Crucis Conimbricensis gaudent priuilegijs Mendicantium.
- 11 Canonici Regulares S. Georgij in Alga fruuntur priuilegijs Mendicantium.
- 12 Monachi Cassinenses, alias S. Iustina de Padua sunt Mendicantes.
- 13 Monachi Vallis Vmbrosa participās de omnibus priuilegijs Mendicantium.
- 14 Monachi Camaldulenses cōnumerantur inter Mendicantes.
- 15 Cistercienses Cōgregationis S. Benedicti in Italia fruuntur priuilegijs quibus Mendicantes.
- 16 Cistercienses reformati Cōgregationis Beata Maria Fulienfis fruuntur priuilegijs Mendicantium.
- 17 Cælestini participant de priuilegijs Mendicantium.
- 18 Siluestrini gaudent priuilegijs Mendicantium.
- 19 Monachi Cōgregationis Beata Maria Montis Virginis habent priuilegia Mendicantium.

- 20 Monachi S. Bassij gaudent priuilegijs Mendicantium.
- 21 Præmonstratenses habent communionem omnium priuilegiorum tam spiritualium, quàm temporalium Congregationis S. Benedicti Cisterciën. Regnorum Hispania.
- 22 Fratres S. Spiritus in Saxia participant de priuilegijs Mendicantium.
- 23 Eremita S. Hieronymi in Hispania gaudent priuilegijs Mendicantium.
- 24 Eremita S. Hieronymi Cögregationis B. Petri de Pisis fruuntur omnibus priuilegijs Mendicantium.
- 25 Fratres S. Hieronymi de Fesculis habent communitatē omnium priuilegiorum, & immunitatum Fratrum Cauentiū, & omniū Mendicantium.
- 26 Fratres Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis captiuorum Prouinciarum Castella, Leonis, & Bethica fruuntur omnibus priuilegijs cöcessis locis Sanctissima Trinitatis districtarum Prouinciarum.
- 27 Cruciferi habent communionem cum priuilegijs Mendicantium.
- 28 Fratres S. Mariæ de Mercede gaudent priuilegijs Mendicantium.
- 29 Fratres Militiæ Iesu Christi Regni Portugallie Reformati per viam cömunicationis participāt de omnibus priuilegijs Mendicantium.
- 30 Clerici Theatini gaudent priuilegijs Mendicantium.
- 31 Clerici Regulares Minores participāt cum priuilegijs Theatinorum.
- 32 Clerici Regulares Scholarum Piarum habent communionem cum priuilegijs Mendicantium.
- 33 Clerici Regulares de Somascha retinēt communionem priuilegiorum Mendicantium.
- 34 Clerici Regulares Infirmis ministrantes gaudēt omnibus priuilegijs Mendicantium.
- 35 Mendicantes nequeunt prohiberi ab Episcopis quin elemosynam ubi habitant quæstuentur.
- 36 Mendicantes nequeunt prohiberi à

quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit.

- 37 Mendicantes in cöcernentibus Sacramentorum administrationē Episcopis subsunt.
- 38 Sacerdotes seculares nequeant prohiberi à Regularibus quin in eorum Ecclesijs celebrent.
- 39 Mendicantes nequeunt benedicere nuptias absque consensu Parochorum.
- 40 Mendicantes nequeunt recipere excommunicatos ad Religionem.
- 41 Mendicantes dant præcedētū monachis.
- 42 Mendicantes possunt compelli ab Episcopis vt accedant ad publicas processiones.
- 43 Mendicantes ex redditibus beneficiorū Monasterij annexorum Seminario contribuere tenentur.
- 44 Mendicantes nequeunt celebrare ante lucem.
- 45 Mendicantes vigore Maris magni nequeunt absoluerē à casibus Episcopis reseruatis.
- 46 Mendicantes quibus gaudēt priuilegijs.

Mendicantes verè, & propriè sūt illi de Ordine Prædicatorum, Minorum, Eremitarum S. Augustini, & Carmelitarum, vt patet ex Bulla Pij V. incip. *Romanus*, & post cæteros modernè Barbof. in tract. de appellatiua verborū significatione appell. 147. vbi cum satis laboriosè enumerauerit, qui etiam per specialia priuilegia inter hos Mendicantes reponantur, & iterum idem repilogauerit in tract. de iur. Ecclesiast. vniuers. lib. 1. cap. 41. à nu. 210. cū seq. placuit ex illo iuxta seriem eiusdem hic rēportare.

- 2 Serui Beatæ Mariæ annumerantur inter Mendicantes, vt in dicta Bulla Pij V. & probant Cochier. de iurisdic. Ordinari. in exempt. part. 1. quæst. 17. num. 16. Roderiq. quæst. regular. tom. 1. quæst. 55. artic. 3.

Minimi S. Francisci de Paula connumerantur similiter inter Mendicantes, per Bullam Pij V. incipit *Apostolica*,

M 2 lica,

lice Sedis, editam in mense Nouembris 1567.

4 Iesuati cōprehenduntur inter Mendicantes, & fruuntur eorum gratijs, & indulgijs, prout statuissē eundem *Pium Quintū* in sua *Bulla* incip. *Romanus Pontifex*, referūt *Azor. lib. 12. cap. 23. quæst. 2. Rodrig. loc. cit. art. 4.*

5 Patres Societatis Iesu annumerantur in ordine Mendicantium per *Bullam eiusdem Pij V.* incipit *Dum indefessa*, & probarunt *Muta in decis. 2. nu. 18. & Gabriel conf. 27. lib. 1.*

6 Fratres Discalceati Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redēptionis Captiuorum inter cæteros Mendicantes reponuntur, vt est *Bulla Pauli V.* incipit *Ecclesiæ Catholicæ* edita in anno 1609. & *Clemens VIII.* in sua *Bulla* incip. *Romanum Pontificem*, promulgata in anno 1603. de mense *Augusti*, Carmelitas discalceatos inter Mendicantes reponi voluit.

Sunt etenim plures alij Regulariū Ordines de Mendicantiū priuilegijs specialibus Summorum Pontificum indulgijs participantes, quos breuiter hic reponi non propter esse duximus.

8 Canonici igitur Regulares Lateranenses participant de priuilegijs Mendicantium, vt in *Bulla 41. Pij V.* incipit *Ex supernæ dispositionis arbitrio dat. 17. Kalend. Septembris 1567.* & est in *Bullario nouo tom. 2. pag. 28.*

9 Canonici Regulares S. Saluatoris Bononien. vt in *Bulla 30. Iulij II.* in c. inter ceteras sub dat. 4 nonis Aprilis 1512. in *Bullario nouo tom. 1. pag. 450. & seq.*

10 Canonici Regulares Sanctæ Crucis Conimbricensis per dictam *Bullā Pij V.* incipit *Ex supernæ dispositionis arbitrio*, in *Bullar. nouo tom. 2. p. 232. & sequenti.*

11 Canonici Regulares Sancti Georgij in Alga, vt in *Bulla 92. Pij V.* incip. *Ex incumbenti nobis*, sub dat. 3. Idus Decēbris 1596. *Pontificatus sui*

anno quarto, in Bullario nouo tom. 2. pag. 294.

12 Monachi Cassinenses, alias Sanctæ Iustinæ de Padua, vt in *Bulla Iulij II.* incip. *Super Cathedram*, sub dat. 10. Kalend. Septembris 1503. *Pontificatus sui anno primo.* Est in *Bullario nouo tom. 1. pag. 402.*

13 Monachi Vallis Vmbrosæ participant per viam communicationis de omnibus priuilegijs Mendicantibus concessis ex dicta *Bulla Pij V.* incipit *Ex supernæ dispositionis arbitrio.*

14 Monachi Camaldulenses, vt in *Bulla 8. Gregorij XIV.* incipit *Ex iuncto nobis*, sub dat. 24. Septembris 1591. *Pontificatus sui anno primo*, est in *Bullario nouo tom. 2. pag. 710.*

15 Monachi Cistercienses Congregationis Sancti Benedicti in Italia Regularis Obseruantia, vt. in *Bulla 16. Gregorij XIV.* incip. *Romanus Pontifex*, sub dat. 28. Iunij 1592. *Pontificatus sui anno primo*, est in *Bullario nouo pag. 704.*

16 Monachi Cistercienses reformati Cōgregationis Beatæ Mariæ Fulien-sis, vt in *Bulla 70. Sixti V.* incip. *Super specula*, sub dato idibus Nouēbris 1587. *Pontificatus sui anno tertio*, & in *Bullar. nouo tom. 2. pag. 600.* & in alia *Bulla 23. alias 18. Pauli V.* incip. *Diuina disponente clementia*, sub dato 5. Idibus Iulij 1606. *Pōtificatus sui anno secundo*, & in alia sequenti, quæ incipit *Insupereminens*, sub dato 21. Nouembris 1607. *Pontificatus sui anno tertio*, est in *Bullario nouo tom. 3. pag. 206.*

17 Monachi Cœlestini, vt in *Bulla S.D.N. Urbani VIII.* sub dat. 14. Augusti 1624. *Pontificatus sui anno secundo.*

18 Monachi Siluestrini, vt in *Bulla Pauli V.* sub die 23. Nouēbris 1606. sicut refert *Laert. Cherub. tom. 1. Bullarij noui in rub. Bulla 28. Pauli III.* pag. 676.

19 Monachi Cōgregationis B. Mariæ Montis

- Montis Virginis, vt in *Bulla Pauli V. sub dat. 19. Maij 1611. Pontificatus sui anno sexto*, quæ est in appendice *Bullarij noui constit. 1. tom. 3. pag. 46.*
- 20 Monachi Sancti Basilij, vt colligitur ex *Bulla Gregorij XIII. sub dato Kalend. Nouëbris 1579. Pontificatus sui anno octauo*, quæ referuntur à *Rodrig. in nou. collect. priuil. Mendicant. & non Mendicant. Bulla 12. inter Bullas dicti Pontificis.*
- 21 Monachi Præmonstratenses habēt communicationem omnium priuilegiorum tam spiritualium, quàm temporalium, tam in genere, quàm in specie concessorum Cōgregationi Sancti Bernardi Cisterciens. Regnorum Hispaniæ, vt in *Bulla Clemētis VIII. sub dato 20. Septembris 1593. Pontificatus sui anno secundo*, quam refert *Rodrig. ubi sup. Bulla 20. eiusdē Pontificis.*
- 22 Fratres Sancti Spiritus in Saxia participant de priuilegijs Mendicantium, vt in *Bulla Sixti V. incip. Exigit, sub die 13. Augusti 1586. Pontificatus sui anno secundo.*
- 23 Eremitæ Sancti Hieronymi in Hispania, vt colligitur ex dicta *Bulla Pij V. incip. Ex superna dispositionis arbitrio*, est in *Bullario nouo tom. 2. pagin. 232. & ex alijs relatis à Rodrig. quæst. regular. tom. 1. q. 55. artic. 9.*
- 24 Eremitæ Sancti Hieronymi Congregationis Beati Petri de Pisis præferuntur omnibus priuilegijs Ordinū Mendicantium, vt in *Bulla 125. Pij V. incip. Religionis zelus, sub dato 30. Martij 1571. Pontificatus sui anno sexto*, est in *Bullario nouo tom. 2. pagina 337.*
- 25 Fratres sancti Hieronymi de Fesulis habent participationem, & communicationem omnium priuilegiorum, prærogatiuarum, immunitatum, & gratiarum, quibus Fratres religiosi Conuentuum quorumcunq; Ordinū Mendicantium, & non Mendicantiū, ubicunq; existentium, vt in dicta *Bulla Pij V. incip. Ex superna dispositionis arbitrio*, in *Bullario nouo tom. 2. pag. 332.*
- 26 Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorū Prouinciarum Castellæ, Leonis, & Bethicæ, ex priuilegijs Leonis X. & Adriani VI. fruuntur omnibus priuilegijs concessis, & concedendis per Sedem Apostolicam locis, & personis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis dictarum Prouinciarum fruuntur loca, & personæ eiusdem Ordinis in Regno Portugalliæ, per *Bullam Pauli III. incip. Inter Curas, sub dato Roma idibus Nouembris 1534. est in Bullario nouo tom. 1. pag. 615.*
- 27 Fratres Cruciferi communicāt in priuilegijs cum Ordinibus Mendicantium tam concessis, quàm concedendis, vt in *Bulla Gregorij XIV. incipit Romanus Pontifex, sub dato Roma die 22. Iulij 1591. Pontificatus sui anno primo*, in *Bullario nouo tom. 2. pagina 701.*
- 28 Fratres Sanctæ Mariæ de Mercede gaudent priuilegijs Mendicantium, vt in *Bulla Leonis X. sub dat. 5. Kal. Augusti 1516. de qua meminit Rodrig. d. tom. 1. q. 55. artic. 12.*
- 29 Fratres Militiæ Iesu Christi Regni Portugalliæ reformati nūcupati, participant per viam communicationis de omnibus priuilegijs Mendicantibus concessis per dictam *Bullā Pij V. incipit Ex supern. diff. arbitrio*, vt in *Bullario nouo tom. 2. pag. 231.*
- 30 Clerici Theatini gaudent priuilegijs Mendicantium per *Bullā 38. S. 12 Clementis VII. incip. Dudum pro parte vestra, sub dato 7. Martij 1533. est in Bullario nouo tom. 1. pag. 605.*
- 31 Clerici Regulares Minores communicant cum priuilegijs Theatinorum per specialem *Bullam Gregorij XIV. incip. Romanus*, est in *Bullario nouo tom. 2. pag. 687.*
- 32 Clerici Regulares pauperum Matris Dei Scholarum Piarum habent.

- communicationem singularum gratiarum, immunitatum, & libertatum Mendicantibus erogatarum, vt in *Bulla Gregorij XV.* edita de anno 1622.
- 33 Clerici Regulares de Somascha retinent communicationem priuilegiorum Medicantium, vt in *Bulla 37. S. 1. Pauli V.* incip. *Ex quo Diuina Maiestas*, sub die. 9. Nouēbris 1607. Pontificatus sui anno tertio, est in *Bulario nouo tom. 5. pag. 226.*
- 34 Clerici Regulares ministrantes infirmis, omnium priuilegiorum, facultatum, libertatum, indultorum, fauorum tam Mendicantibus, quam non Mendicantibus concessorum communicationem habent, vt in *Bulla Gregorij XIV.* incip. *Illius qui progregis* S. 26. dat. Rome 11. Kalend. Octobris 1591.
- 35 Mendicantes nequaquam possunt ab Episcopis prohiberi, quominus per se ipsos in Diocesis vbi habēt Conuentus elemosinam quærant, sed tantū extra loca vbi Monasteria existant, quæritare voluerint, tenentur suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere, vt voluit *Sacra Congregatio Concilij* de anno 1621. & refert *Piasseg. in praxi Episcopali cap. 3. nu. 47. par. 2.* & vide *Sellium in select. canon. cap. 16. nu. 8.* vbi ex eadem *Sacra Congregatione* fatetur, quod Mendicantes nullatenus à quæstuatione quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri contingit, prohiberi debent.
- 37 Mendicantes in concernentibus administrationem Sacramentorum Episcopis subsunt, nō possunt prohibere Sacerdotes seculares in eorum Ecclesijs celebrare, ad ordines promouendi ab Episcopis examinandi
- 38 sunt, nō possunt nuptias benedicere absque consensu Parrochorum excō-
- 40 municatos ad Religionem recipere prohibentur, *Papa Leo X. in Bulla 22.* incip. *Dum intra*, 14. Kalend. Ianuarij 1416.
- 41 Mendicantes semper, & vbique tribuere debēt præcedentiam monachis, *Sacra Congregatio Rituum in Monopolitana de mense Martij 1619.*
- 42 Mendicantes possunt ab Episcopo compelli, vt accedant ad publicas, & generales processiones, *Sacra Congregatio Rituum in Chilen. in Indijs 15. May 1610.*
- 43 Mendicantes ex redditibus beneficiorum Monasterijs annexorum Seminario cōtribuere debent, nec obest quod prætendunt se exemptos, quia, videlicet in illis lectiones grammaticæ, & casuum conscientiæ pro audientis confessionibus quotidie habeantur, quia non sunt ob id exempti, sed tantum eius impensæ habenda est ratio, quæ ante Concilium fieri solebat pro salarijs horum Lectorum, & ea tanquam xs alienum detrahenda, tenentur tamen ex reliquo ad cōtributionem Seminario ratione beneficiorum exigi potest vnionem eiusdem beneficij factā Regularibus, qui Mendicantiū priuilegijs gaudent; ita censuit *Sacra Cōgregatio Eminentissimorum Cardinaliū* de anno 1629. sub die 21. Iulij.
- 44 Mendicantes nequeunt vti priuilegijs celebrandi ante lucem, quibus antea *Concilium Tridentinum* gaudebant, prout sic declarasse *Sacram Cōgregationem eiusdem Concilij* fatetur *Garcia in addit. ad tract. de beneficijs cap. 2. num. 520. part. 3.*
- 45 Mendicantes vigore Maris magni prohibentur à casibus Episcoporum reseruatis absoluerē, vt ex declaratione eiusdem *Sacra Congregationis* fatetur idem d. cap. 2. num. 268. part. 3.
- 46 Mendicantes religiosi quibus gaudeant exemptionibus, statuit *Pius V. in Bulla 11.* incip. *Dum ad vberes*, de anno 1566. 29. Iulij, ex quibus priuilegijs, & indultis idem *Pius V. in Bulla 41.* incip. *Et si Mendicantium*, de anno 1567. 11. Kalend. Iunij.

MILITES.

SUMMARIVM.

- 1 Milites Hierosolymitani habēt omnia substantialia Religionis, & veri religiosi dicantur, num. 2.
- 3 Milites Hierosolymitani gaudent omnibus privilegijs clericatus, & religiosorum.
- 4 Milites Hierosolymitani comprehenduntur sub Decreto Conc. Trid. sess. 25. cap. 19. de Regular.
- 5 Milites Hierosolymitani nequeūt visitari ab Ordinarijs, nisi beneficia curata obtinuerint.
- 6 Milites Hierosolymitani nequeūt transire ad alios ordines.
- 7 Milites Hierosolymitani sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum, & à solutione decimarum.
- 8 Milites Hierosolymitani possunt sepelire mortuos in eorum Ecclesijs.
- 9 Milites Hierosolymitani comprehenduntur sub Decretis Conc. Trid. ubi de eis non fit expressa mentio.
- 10 Milites Hierosolymitani comprehenduntur sub Decreto Conc. Trid. sess. 25. cap. 15. de Regular. & in cap. 19. num. 11. & sess. 6. cap. 3. de reform. num. 12.
- 13 Milites Hierosolymitani eximuntur à potestate Ordinariorū, non tamen à potestate Papæ.
- 14 Papa procedens cōtra Milites Hierosolymitanos, eorum privilegium non est offensum.
- 15 Bulla Gregorij XV. non afficit Milites Hierosolymitani.
- 16 Milites S. Iacobi, Calatraua, Alcantara, S. Stephani, & S. Lazari gaudent privilegio fori, & privilegio Canonis, num. 17.
- 18 Milites supradicti non ad chorū, vel ad sacros ordines, sed ad præliandum deputati non sunt verè religiosi.
- 19 Ordo Militum S. Iacobi à quo fuit approbatus.

- 20 Milites isti subsunt gubernio. Comme Hispania.
- 21 Milites isti non emittentes tria vota substantialia, nō sunt incapaces beneficiorum.
- 22 Collegium horum Militum in Academia Conimbricensi à quo fuit creatum.
- 23 Milites isti per quinquennium contra infideles pugnantes, comendas in Portugallia existentes habere possunt.
- 24 Milites Calatraua fruuntur omnibus privilegijs Ordinis Cisterciens. & subiiciuntur Corona Hispaniarum, num. 25.
- 26 Milites isti dormiunt exuti, & discalceati, & de eorum bonis dispensare possunt, num. 27.
- 28 Milites Alcantara fruuntur privilegijs quibus Cistercienses, & eorum regimen subest Corona Hispania, num. 29.
- 30 Milites isti possunt disponere de eorū bonis.
- 31 Ordo Militum S. Stephani à quo fuit institutus.
- 32 Milites S. Stephani sūt exempti à iurisdictione Ordinariorum, & à solutione decimarum.
- 33 Milites isti possunt retinere annuas pensiones ducatorum quatuorcentū.
- 34 Ordo Militū S. Lazari à quo fuit approbatus.
- 35 Milites S. Lazari eximuntur à iurisdictione Ordinariorum, & decimarum solutione.
- 36 Milites isti quæcunque arma deferre possunt.
- 37 Magnus Magister Militum S. Lazari potest instituire beneficia de iure patronatus, & est perpetuus, nu. 41.
- 38 Milites isti possunt recipere ordines à quocunque Antistite, & quibus privilegijs gaudent, nu. 39.
- 40 Cappellani Militum S. Lazari possūt audire confessiones, & illis Sacramenta ministrare.
- 42 Milites isti possunt retinere annuas pensio-

- penſiones ducatorum quatuorcentū.*
- 43 *Milites ſupradicti nō emittentes tria vota ſubſtantialia, non ſunt incapaces beneficiorum.*
- 44 *Milites iſti comprehenduntur ſub diſpoſitione Conc. Trid. ſeſſ. 23. cap. 15. de Regular.*
- 45 *Milites cuiusvis Religionis eius habitum geſtare tenentur.*
- 46 *Milites cuiuſcūq; ordinis recipere religioſos Religionis laxioris nequeūt.*
- 47 *Milites S. Benedicti de Auiſ in Portugalia fruuntur omnibus priuilegijs S. Iacobi de Spata.*
- 48 *Collegium horum Militum in Academia Conimbricenſi quiſ crexit.*
- 49 *Milites iſti militantes per quinquennium contra infideles, poſſunt recipere comendas eiſdem Religionis.*
- 50 *Milites Militiæ Chriſtianiæ ſub quo titulo ſunt inſtituti.*
- 51 *Milites iſti quas penſiones habere poſſunt.*
- 52 *Milites B. Mariæ de Monte Carmelo in Gallia ſub qua regula viuunt.*
- 53 *Milites iſti eximuntur à iuriſdictione Ordinariorum.*
- 54 *Milites iſti emittunt vota obediētiæ, & coniugalis caſtitatis.*
- 55 *Milites iſti ab eſu carnis ſeria quarta abſtinere debent.*
- 56 *Milites S. Mauritij à quo fuerunt inſtituti.*

Milites Hieroſolymitani habent omnia ſubſtātia Religionis votum, ſcilicet paupertatis, caſtitatis, & obediētiæ, ſub regula à Sede Apoſtolica approbata, vt dixit *Rota in Egitanien. Comenda 8. Iunij 1726. coram R. P. D. Merlino, Ludouif. deciſ. 87. & ibi Addentes Rot. in Recent. dec. 333. part. 1. & deciſ. 87. part. 2. & proinde vere religioſi dicuntur, vt percipitur ex *Sacr. Conc. Trident. ſeſſ. 24. cap. 11. de reformat. ibi: etiam Religionis ſancti Ioannis Hieroſolymitani, ſuſe Gratian. forenſ. diſcept. 880. tom. 5. Coſta. modernē conf. 42. vol. 1. & poſt cæte-**

ros latè probauimus forenſ. queſt. 42. part. 1. gaudent omnibus priuilegijs clericatus, & religioſorum, ex Bulla Leonis X. Innocentij VIII. & aliorum Summorum Pontificum, Burgos de Paz conf. 17. vol. 1. Azor. inſtit. morali lib. 12. cap. 12. queſt. 5. & luculenter Nos confirmauimus in prax. elect. & variat. fori queſt. 69. ſect. 2. vbi admuſſim omnia reportata reperies videas ibi nec pigebit.

4 *Milites Hieroſolymitani comprehenduntur ſub Decreto Concilij Tridentini. ſeſſ. 25. cap. 19. de regular. diſponētis circa Regulares pretendentes ſe per vim, aut metum ingreſſos Religionem, Sacr. Congregat. Concil. teſte Armendar. in addit. ad recopilat. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. n. 51. de relig. quem refert Barboſ. in tract. de appellatiua verbor. appell. 233. nu. 138. tom. 1. Illuſtriſſ. Epiſc. Riccius in praxi for. Eccleſ. reſolut. 171. par. 4. vbi Nos allegat in praxi Iuris noui Pontificij tit. de profeſſ. concl. 1. num. 24.*

5 *Milites Hieroſolymitani nequaquam ab Ordinarijs viſitari poſſunt, niſi in quantum beneficia curata obtinuerint, vt declaraffe Sacram Concilij Congregationem refert Aldan. in compend. canon. reſolut. lib. 2. tit. 3. n. 4. & antea probauerat Armendar. ad recopilat. leg. Nauarra lib. 1. tit. 6. de viſitat. l. 5. §. 2. num. 6.*

6 *Milites Hieroſolymitani ad alios ordines trāſire nequeunt vigore Bullæ Pape Anaſtaſij IV. incip. Chriſtiana, edita in anno 1154.*

7 *Milites Hieroſolymitani ſunt excepti à iuriſdictione Ordinariorum, & à ſolutione decimarum, & aliorū onerum, & mortuos in eorum Eccleſijs ſepelire poſſunt, ac eorum Cappellani eiſdem Militiæ Parochialibus deſeruire valent, ita cautum eſt in Bulla Pij IV. incip. Circumſpecta, edita de anno 1560.*

9 *Milites Hieroſolymitanos cōprehendi Decretis Concil. Trident. etiam vbi*

vbi de eis non fit expressa mentio, nisi specialiter priuilegijs post Concilium muniantur, fuisse declaratum à *Sacra Cōgregatione Eminentissimorum Concilij Interpretum*, fatetur *Sellius in select. canon. cap. 23. nu. 3.*

10. Vnde comprehendi illos sub Decreto eiusdem Concilij *sess. 25. de regular. cap. 15.* dum agit de professione non emittenda ante decimum sextum annum, neque ante expletum probationis annum eadem *Sacra Cōgregatio censuit Paris de resign. benef. lib. 6. quest. 2. num. 120. Azor. instit. moral. lib. 13. cap. 4. quest. 2. Azor. instit. moral. lib. 13. cap. 4. quest. 2. Barbof. de potest. Episc. allegat. 101. nu. 8. part. 3. Vesch. in praxi nouit. disp. 11. dub. 2. num. 4.*

11. Et sub Decreto eiusdem Conc. *sess. 25. de regular. cap. 19.* comprehendi pariter ex declaratione eiusdē *Sacra Cōgregationis Eminentissimorū Concilij Interpretū*, autumat *Armendar. in addit. ad recopilat. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de relig. nu. 51.*

12. Et comprehendi sub Decreto Concilij *sess. 6. cap. 3. de reformat.* dum disponit Ordinarios tanquā Sedis Apostolicę Delegatos punire posse, & corrigere quemcunque Clericum secularem, & Regulares extra Monasteriū degentes, & delinquentes, nō obstantibus sui Ordinis priuilegijs, si rigorē verborū inspiciamus Religiosos Hierosolymitanos, quia verē Religiosi

13 sunt, nec posse se iuuare priuilegio exemptionis, licet enim per illud eximatur à potestate ordinaria, non tamen à potestate Papæ sunt exempti, cuius mādato, & auctoritate hoc casu procedūt Ordinarij, iuxta regulam l. 1. §. qui mandatum, ff. de officio eius, atque ita quemadmodum isti dicere nō possunt offendi suum priuilegium

14 exemptionis, si Papa contra eos processerit, ita nec cōtra eandem exemptionem fecit, Ordinarius procedens tanquā Apostolicę Sedis Delegatus,

qua ratione ita resoluunt post alios *Illustriss. Episc. Riccius in decis. Curie Archiep. Neap. 231. nu. 3. part. 4. Barbof. de appellat. verb. signific. cap. 233. nu. 11. Campanil. in diuers. iur. canon. rub. 12. cap. 13. num. 22.*

15 Nam afficiantē *Bulla Gregorij XV. de Conseruatoribus*, nisi quoad Conseruatores, & non quoad Iudices ordinarios habentes ordinariam iurisdictionem intra limites suorum Prioratuum, declarauit *Sacra Eminentissimorum Concilij Cōgregatio in vna Mileuitana 6. Februarij de anno 1627.*

16 Milites S. Iacobi, Calatrauz, Alcázarz, S. Stephani, S. Lazari, & similes gaudere fori priuilegio ex Pontificijs Constitutionibus Alexandri III. & aliorum ex recentioribus probant *Mendoz. à Castro in praxi Lusitan. lib. 2. cap. 1. num. 10. Duard. in Bulla Cana lib. 2. cap. 15. quest. 5. à num. 9. Roderic. in compend. quest. Regular. resolut. 28. Squillant. de priuileg. cleric. cap. 7. num. 46. cum seq. Barbof. de iure Ecclesiast. vniuers. lib. 2. cap. 39. nu. 46. vbi ampliat nu. 48. etiam quod adhuc professionem in dictis ordinibus non fecerint, Nos allegando forens. quest. 42. part. 1. necnon Cur. Philipp. par. 3. §. 1. num. 13. Mott. de confirmat. ordin. S. Iacobi lib. 2. cap. 1. §. 8. num. 3. Illustriss. Episc. Riccius in praxi resolut. 81. part. 4. qui resolut. 176. affirmat illos*

17 esse verē religiosos, & proinde gaudere priuilegio Canonis, vt etiā probarunt *Giptius de casib. reseruat. cap. 3. nu. 15. Bonacin. de censur. extra Bullā disput. 2. quest. 3. punct. 1. nu. 7. Filliuc. tom. 1. tract. 15. cap. 5. quest. 4. nu. 14. Mar. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 112. casu 63. & Nos confirmauimus in praxi elect. fori q. 99. sect. 2. vbi ad nauseam, quia per plura cumlauimus in hac materia talium Militum hinc ideò manum restringo, vide ibi, nec pigebit.*

Sed nō reticeam dicere, quod modernissimē *Barbof. post ceteros in tract.*

- tract. de iur. Eccles. vniuers. lib. 3. c. 7. à nu. 25. cum seq. conatur probare*
- 18 huiusmodi Milites extra claustrum viuentes non ad chorum, vel factos ordines, sed ad præliandū deputatos nō esse verè Religiosos, vt postea probant *Dian. resolut. moral. part. 1. tract. 2. resolut. 49. & Costa conf. 42. vol. 1.* sed bene esse personas Ecclesiasticas, & proinde illorū priuilegijs vt iuxta latius per eum scripta.
- 19 Quo autem ad Milites S. Iacobi est notandum, quod eorū Ordo fuit approbatus ab *Alexandro III.* vt patet in eius *Bulla* incipit *Benedictus*, edita in anno 1173. & subsunt gubernio Regiæ Coronæ Hispaniarum, per *Bullam Adriani VI.* incip. *Romani*, & nō emittentes omnia tria vota substantialia ad Religionem pertinentia, nō sunt incapaces beneficiorum secularium tam simplicium, quàm curatorum, necnon & pensionum, vt declarasse *Sacram Concilij Cōgregationem* in anno 1600. refert *Garc. in addit. ad tract. de benefic. part. 1. cap. 4. nu. 22.* & *Paulus V.* vt patet in eius *Bulla* incip. *Ex iniuncto*, de anno 1605. crexit Collegiū pro huiusmodi Religiosis in Regno Portugalliæ in Academia Conimbricensi, & idē *Paulus V.* in *Bulla* incipit *Maestatis*, de anno 1606. voluit, vt huiusmodi Milites per quinquennium contra infideles militantes, consequi possint Comendas in Regno Portugalliæ existentes, quod etiā procedit in Militibus Iesu Christi eiusdem Regni Portugalliæ.
- 20 Quò verò ad Milites Calatrauæ obseruabis, quod fruuntur omnibus priuilegijs Ordinis Cisterciens. per *Bullam Iulij II.* incipit *Romani*, promulgatā in anno 1508. & subiiciuntur Coronæ Hispaniarum, ex *Bulla Adriani VI.* incipit *Dum intra*, quibus *Clemens VII.* in eius *Bulla* incipit *Apostolica*, edita in anno 1526. dispensauit posse dormire exutos, & distinctos, quoniā per prius vestiti, & cincti dormire te-
- nebantur, & *Gregorius XIII.* in sua
- 27 *Bulla* incipit *Romani*, indulgit, vt de eorum bonis disponere possint.
- 28 Quò enim ad Milites Alcantaræ, nota, quod fruuntur omnibus gratijs, & priuilegijs concessis, & concedendis Ordini Cisterciens. S. Benedicti, vt patet in *Bulla Leonis X.* incip. *In Apostolica*, promulgata in anno 1521.
- 29 quorū regimen Coronæ Regiæ Hispaniarū subiici, voluit *Adrianus VI.* in eius *Bulla* incip. *Dum intra*, quam promulgari voluit in anno 1522. de
- 30 mense Maij, ac vt de eorum bonis disponere possint, dispensationem concessit *Gregorius XIII.* in *Bulla* incip. *Romani*.
- 31 Quò autem ad Milites S. Stephani obserua, eorum Ordinem instituisse *Cosmum Medices magnum Ducem Etruria*, sub regula S. Benedicti, cuius
- 32 magnus Magister constituitur, eius Milites sunt exempti ab Ordinariorū iurisdictione, necnon à decimarum, & aliarum onerum solutione, voluit *Pius IV.* in *Bulla* incip. *His que*, de anno 1562. necnon *Paulus V.* in eius *Bulla* incip. *Dum generosa*, concessit
- 33 priuilegiū, vt annuas pensiones ducatorum quatuorcentū retinere possint.
- Quò ad Milites S. Lazari reminiscaris *Alexandrum IV.* in *Bulla* incipit *Cum à nobis*, edita in mense Aprilis
- 34 anni 1155. approbasse eorum Ordinem sub regula S. Augustini, & tam in spiritualibus, quàm temporalibus
- 35 ab Ordinariorū iurisdictione, & à decimarum, & aliorum onerum eximuntur, necnō ab ijs omnibus, à quibus *Concil. Trident.* Milites Hierosolymitanos eximit. Et *Pius V.* in eius *Bulla* incip. *Sicuti*, voluit vt quæcun-
- 36 que arma deferre possint, & vt eorum magnus Magister possit instituere
- 37 quæcunque beneficia de Iure patronatus laicorum in Cōmendas, & de
- 38 eis personis idoneis providere Ordinibus à quocunque Antistite recipere possunt,

possunt, gaudent priuilegijs Hospitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe, & suscipientes habitum extra Conuentum infra annum, in Conuentum comparere debent; eorum loca nō comprehenduntur sub reservationibus Apostolicis, & per magnum Magistrum, & non alium conferri debent, viuunt sub Regula Cisterciensi, & hij, qui eorum beneficia obtinuerint, infra sex menses habitum Religionis suscipere, necnon professionem emittere tenentur; eorum Cappellani cōfessiones audire, & illis Sacramenta administrare possunt, *Pius V.* in sua *Bulla* incipit *Inter exiguas*, edita in anno 1565. viuunt sub regimine Ducis Sabaudiz, & eorum magnus Magister, & Administrator est perpetuus, *Gregorius XIII.* in *Bulla* incipit *Pro commissa*, & denique *Clemens VIII.* in *Bulla* incipit *Decet*, promulgata in anno 1603. illis facultatem indulget, vt quatuorcentum ducatorum auri pensiones retinere possint.

43 Milites verō supradictos nō emittentes tria vota substantialia, videlicet castitatis, paupertatis, & obedientie, non esse incapaces beneficiorum secularium, aut curatorum, nec etiam pensionem, decisum testatur *Garc. de benef. part. 1. cap. 4. num. 23. in addit.*

Nec comprehendī sub dispositione *Concilij sess. 25. de regular. cap. 15.* probant *Beia in respons. cas. conscient. p. 4. casu 28. Seraphin. decis. 121. n. 2. Sanchez in summa lib. 5. cap. 4. num. 17. D. Ricc. in praxi resolut. 617. part. 1. Faust. in thesaur. relig. lib. 5. quest. 169. Barbof. de iur. Eccles. vnivers. lib. 3. c. 7. num. 33. vbi reportat contrarium tenentes Gratian. discept. 363. num. 27. Rodriq. in summa tom. 2. cap. 8. num. 2. concl. 1. Vener. in exam. Episcop. lib. 6. cap. 15. num. 7.*

45 Milites cuiusuis Religionis eius habitum gestare tenentur, ita patet ex *Bulla Pij V.* incipit *Cum sacrosancta*, edita in mēse Ianuarij 1589. & si suc-

rint Regulares, non possunt supra habitum Canonicalem deferre Crucem Ordinis Militaris, vt censuit *Sacra Congregatio Rituum in vna Toletana in anno 1601.*

46 Milites cuiuscunque Ordinis religiosos alterius etiam laxioris recipere nequeunt, per *Bullam Pij V.* incipit *Quacūque*, promulgatā in anno 1569. de mēse Octobris.

47 Milites S. Benedicti de Auis in Regno Portugalliz, per *Bullam Gregorij XIII.* incipit *Ex Apostolica*, fruuntur omnibus priuilegijs concessis, & concedendis Militibus S. Iacobi de Spata, & *Paulus V.* in sua *Bulla* incipit *Ex iniuncto*, edita in anno 1605. de

48 mēse Augusti, erexit Collegium in Conimbricensi Academia pro huiusmodi religiosi, & in *Bulla* incipit *Ma-*

49 *iestatis*, iisdem cōcessit, vt militantes contra infideles per quinquennium Commendas eiusdem militie consequi possint.

50 Milites militie Christiane sub titulo Conceptionis Beatę Marię Virginis, & regula S. Francisci, ac S. Michaelis Archangeli, & Basilij protectione instituit S. D. N. *Vrbanus VIII.* quorum magnus Magister, & militie caput est vnus, faciunt nouitiatum in loco militie, necnon vota, Fidei professionem, ac fidelitatis iuramentum emittunt, militant contra infideles, recipiuntur viri nobiles, & ingenuē nati etiam cōiugati, & quamuis bigami sint, tamen super Ecclesiasticis beneficijs pensiones vsque ad tercentū scuta habere valent, per *Bullam eiusdē S. D. N. Urbani VIII.* incipit *Imper-*

51 *scrutabilis*, edita in anno 1623.

52 Milites B. Marię de Monte Carmelo in Gallia viuunt sub regula, & habitu B. Marię Virginis de Monte

53 Carmelo, instituti à *Paulo V.* ab Ordinariis iurisdictione sunt exempti, tenentur emittere professionem Fidei, sacrosanctam Eucharistiam su-

54 scipere debent, emittunt votum obedientie,

dientia, & castitatis coniugalis, promittunt pugnare cōtra hostes Romanæ Ecclesiæ, recitare Officiū, aut Coronam Beatæ Mariæ singulis diebus, audire Missam Festis diebus, & Sab-
 55 bati, necnon feria quarta ab esu car-
 nium se abstinere debent, per Bullam
Pauli V. incipit Romanus, editam in
 anno 1607.

56 Milites S. Mauritij fuerunt institu-
 ti sub regula S. Benedicti à Duce Sa-
 baudia in anno 1572. & confirmati à
 Gregorio XIII. sub die 16. Septembris
 eiusdem anni, ut in eius Bulla incipit
Christiani populi, de quorum ordine
Aubert. de orig. Benedicti. cap. 32. lib. 12.
Morigia de relig. cap. 7. lib. 4.

De his autem omnibus, & singulis
 Militibus, eorumq; ordinibus, si rea-
 liter satiari velis est perquirendus
Barbos. post hæc scripta visus in tract.
de iur. Eccles. uniuers. lib. 1. de religio-
forum ordinibus cap. 41. vbi ad nauseā
 omnia reperies, videas ibi, & gustabis.

MINISTER.

SVMMARIVM.

- 1 *Minister Generalis de Observantia*,
 qualiter Generalis totius Ordinis
 titulo utatur.
- 2 *Ministri Prouinciales Fratrum de Fa-*
milia non habent potestatem, nec iu-
risdictionem in Reformatas.

1 **M**inister Generalis de Obseruan-
 tia legitimè usus fuit, & uti
 valet titulo, & sigillo cum inscriptio-
 ne Ministri Generalis totius Ordinis
 Fratrum Minorum, ut de anno 1631.
 sub die 22. Martij Sacra Rituum Con-
 gregatio censuit.

2 Ministri Prouinciales Fratrum de
 Familia nullam habent potestatem, &
 & superioritatem, ac iurisdictionē in
 Reformatos, ex Bulla Gregorij XV. in-
 cipit *Onerasa*, edita sub die 1. Septem-
 bris de anno 1621.

M I S S A E.

SVMMARIVM.

- 1 *Missæ approbatae pro certis Regulari-*
bus, ab alijs celebrari nequeunt.
- 2 *Missæ Rosarij est concessa tantum Do-*
minicanis.
- 3 *Missæ S. Mariæ de Carmelo solis Car-*
melitis est concessa.
- 4 *Missæ possunt audiri à laicis in Eccle-*
sijs Regularium, & præcepto satis-
faciunt, nec Episcopus illis prohibere
potest, num. 5.
- 6 *Parochus tenetur monere populum, ut*
missas frequentet, non tamen cogere,
ut illos audiat in Parrochia.
- 7 *Verbum monere inducit consilium, nō*
præceptum.
- 8 *Missæ de Sancto, de quo moniales reci-*
tant Officiū, potest celebrari à Cap-
pellano.
- 9 *Missæ S. Raphaelis Archangeli, Mo-*
nasterio S. Francisci de Paula est
concessa.
- 10 *Regulares possunt celebrare missas in*
eorum Ecclesijs ante missam Ecclē-
siæ Parrochialis, & campanas pul-
sare, nu. 11. quod neque Ordinarius
prohibere potest, num. 12.
- 13 *Missæ S. Simeonis est approbata pro*
monialibus eiusdem in Ciuitate Ra-
gusa.
- 14 *Superiores Regularium in canone mis-*
sa non sunt nominandi nomine An-
gustitis.
- 15 *Missæ propriæ Sanctorum Ordinis Car-*
melitarum reformatæ ad usum mis-
salis Romani approbatur, & conce-
duntur Fratribus Carmelitanis di-
scalceatis.
- 16 *Episcopi possunt mādare ne celebretur*
missa in Ecclesijs Regularium, nisi
visis prius litteris dimissorijs.
- 17 *Sacerdos alienigena, qui per longum*
tempus celebrauerit, non cogitur
ostendere dimissorias.
- 18 *Missæ Sanctorum quindecim Auxi-*
liatorum, in missali Ordinis Prædi-
catorum

catorum impressa suspenditur.

19 Hora debita in celebratione missarū quando dicatur.

20 Regulares qua hora celebrare possunt.

21 Regulares possunt celebrare missas in Ecclesijs secularium cum consensu Rectoris.

22 Missa ter in anno ab Abbatibus cum baldachino, & sede, qualiter celebranda.

23 Missa recitanda à Regularibus hodie nō possunt reduci à Generalibus Religionum, nec earum onera perpetua recipi valeat sine consensu eorundem Generalium, vel Prouincialium.

24 Decreta de missarum celebratione edita à Sacra Congregatione de ordine S.D.N.Vrbani VIII. edita, per extensum reponuntur.

25 Declarationes Sacra Congregationis super dictis decretis de celebratione missarum reportantur.

26 Missarum celebrandarum onera hodie reduci non possunt, nisi à Papa.

27 Verbum præscriptæ fuerint, appositū in decreto de celebratione missarum qualiter intelligatur.

28 Missas ab offerente præscriptas celebrare tenentur Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, cum Ordinarius præscripserit elemosinam congruam.

29 Missas, qui obligantur celebrare ratione beneficij, seu Cappellæ, legati, aut solarij, si elemosinas pro alijs missis celebrandis susceperint, non possunt eadem missa utrique obligationi satisfacere.

30 Missarum numerum si testator relinquat, ut celebrentur pro eius anima absq; ulla præscriptione elemosinæ, illa ab Episcopo erit taxanda, & non ab heredibus iuxta morem tamen regionis.

31 Priuilegia quibus indulgetur, ut certarum missarum, & anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus plurium mis-

sarum oneribus suscipiendis satisfiat reuocantur.

32 Sacerdos missam quam suscepit celebrandam cum certa elemosina eandem cum minori pitantia alteri committere nequit, & quid declarauit Sacra Congregatio respectu Administratorum Ecclesiarum, num.33.

34 Missam per alium celebrare volēs beneficij Rector non tenetur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum beneficij, sed sufficit ut congruam consignet.

35 Missa pro celebratione, quando offertur elemosina maior solita debet absolute is, cui oblata fuit eandem integram elemosinam tribuere Sacerdoti celebranti.

36 Noua elemosina pro missarū celebratione quatenus recipi prohibeantur, & num.37.

38 Pœna interdicti apposta in decreto de celebratione missarum quos officiat.

39 Capsula elemosinarū, qua nam sit prohibita, ut teneantur.

40 Missarum elemosinæ qualiter ab Administratoribus Ecclesiarum accipi valeant.

41 Sacerdotes priuari includuntur sub decreto de celebratione missarum, circa non receptionem elemosinarum, pro missis celebrandis, cum nisi post longum tempus illas celebrare non valeant.

1 **M**issa approbatæ pro certis Regularibus nequeūt ab alijs celebrari, nec in eorundem Regularium Monasterijs, ita declarauit Sacra Cōgregatio Rituum 19. Nouēbris 1622. meminit nouiter Gauant. in manual. Episcoporum. in verbo missa ritus num. 1.
2. inde missa Rosarij cōcessa est Dominicanis tantum, non alijs, eadem Sacra Cōgregatio sub die 8. Aprilis 1628. quæ declarauit sub die 6. Maij 1623. pro ea solere cōcedi missam votiuam communē de Beata Virgine, & alias, in Polignanen. 31. Iulij 1632.

N 3 Et

- 3 Et missa S. Mariæ de Carmelo, solis Carmelitis conceditur, vt declarauit eadem *Sacra Congregatio* sub die 6. Aprilis de anno 1628.
- 4 Missæ possunt audiri à laicis in Ecclesijs Regulariū ad libitum, & satisfaciūt præcepto vigore *Bulle Leon. X.* emanatq̃ de anno 1517. sub die 13. Nouembris, & *Bulle Pij V.* incipit *Est Mendicantium*, sicque declarauit *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium* sub die 1. Iulij 1606. *Barbos. de iur. Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 11. n. 34.* & vide eundem de potest. Parochi c. 11. nec potest Ordinarius loci multis, & poenis etiam in casu notabilis negligentia, aut contumaciae populum cogere, nè in illis vadant ad audiendas missas, sed in Parrochiali Ecclesia propria, vt decusum probat *Zerol. in praxi Episc. in verbo missa §. 6. part. 1.* & in verbo parrochia part. 2. sequitur *Barbos. in tract. de potest. Episc. alleg. 24. sub nu. 17. part. 2. vbi nu. 16.* constituit axioma Parochū obligari populum monere, vt missas frequentet, non tamen posse cogere, vt illas audiant in Parrochia, quia *Concil. Trid. sess. 22. in decret. de obseruand. & cuiusd. in celebrat. missar.* vtitur verbo
- 8 moneant, quod inducit consilium, & non præceptum, & ita dicit præ ceteris quos adducit tenere *Reginald. in praxi fori penitent. lib. 18. quæst. 322. Guttier. can. quæst. cap. 30. lib. 1. Pacz in cap. missas de consecrat. dist. 1. n. 133. D. Ricc. decis. Curia Archiepiscop. 152. part. 1.*
- 8 Missa de Sancto, de quo moniales recitant officium, potest celebrari à Cappellano cum Missali Romano de communi, vbi in illo propria missa non reperitur, *Sacra Congregatio Rituum* sic censuit sub die 20. Nouembris de anno 1628. refert *Gauant. in man. Episc. in verbo missæ Ritus num. 8.*
- 9 Missa S. Raphaelis Archangeli pro Monasterio S. Francisci de Paula conceditur, ita decidit *Sacra Congregatio*

Rituū in vna Massilien. de anno 1602. sub die 2. Martij.

- 10 Missas celebrare nequaquam prohibetur Regularibus in suis Ecclesijs ante celebrationem missæ in Ecclesia Parrochiali, ita decidit *Sacra Congregatio in nullius Prouincia Rauennaten. 15. Septembris 1629.* vt refert *Sellius in select. canon. cap. 18. num. 20.* & ita probat *Aldan. in compend. canonic. resolut. cap. 13. num. 4.* vbi Regularibus minimè prohibitum est missas celebrare, & cāpanas pulsare in suis Ecclesijs ante celebrationem missæ, & pulsationem Campanæ in Ecclesia Parrochiali, ideoq; Ordinarium minimè hoc illis prohibere posse, sed tantum monere populum, vt accedat ad Ecclesiam Parrochialem, sed *Sacri Concil. Trident. præscriptum.*
- 13 Missa S. Simeonis, approbatur promonialibus s. Simeonis in Ciuitate Ragusæ, ita declarauit *Sacra Congregatio Rituum in vna Ragusina de anno 1609. sub die 28. Nouembris.*
- 14 Missæ in Canone nomine Antistitis non sunt nominandi Regularium Superiores, ita declarasse *Sacram Rituum Congregationem* sub anno 1605. die 12. Nouembris, patefacit *Gauant. in manual. Episcop. in verbo missæ Ritus num. 24.*
- 15 Missæ propriæ Sanctorum Ordinis Carmelitanorum reformatæ ad vsum Missalis Romani approbatur, & conceduntur Fratibus Carmelitanis discalceatis, ita censuit *Sacra Congregatio Rituum* in causa Carmelitanorum discalceatorum de anno 1605. sub die 3. Septembris.
- 16 Missa in Ecclesijs Regularium nè celebretur, potest mandari ab Episcopis locorum Ordinarijs, nisi prius visis, & recognitis literis dimissorijs, Sacerdotes ab eisdem admissi fuerint, ita ex declaratione *Sacra Congregationis Eminentissimorum*, patet apud *Armen-dariz in addit. ad recopil. leg. Nauarrę tit. 18. l. 7. de relig. nu. 55. lib. 2.* & penes

nēs *Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Ecclesiæ. resolut. 635. part. 1. & decis. Cur. Archiep. 298. part. 4. Barbof. in tract. de offic. & potest. Episc. alleg. 21. num. 8. part. 2. & nouissimè probant Homobon. in exam. Eccles. tract. 12. cap. 4. quest. 16. resol. 3. & Gauant. in manual. Episc. in verbo missa num. 7. autumans num. 8. ex Prouinc. 2. Mediolan. neque in Ecclesijs monialium licere cuiquam celebrare absq; licentia Episcopi sub poena suspensionis.*

17 At circa id non prætermittam obseruare, quod vbi Sacerdos alienigena iam per longū tempus celebrauerit, ita vt eius vita, & mores sint notorij, nō potest cogi ad patefaciendas sui Ordinarij dimissorias, prout sic cēfuisse *Sacram Congregationē Eminētissimorum Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium Prapositorū sub die 26. Ianuarij de anno 1588. modernè demonstrat Barbof. in tract. de iur. Ecclesiæ. vniuers. lib. 1. cap. 11. num. 31.*

18 Missa Sanctorum quindecim Auxiliatorum in Missali Ordinis Prædicatorum impressa suspenditur, ita *Sacra Congregatio Rituum de anno 1617. sub die 14. & 17. Ianuarij.*

Missæ, quod debitis horis celebretur, stat cautum vigore *Concil. Trid. sess. 22. in decret. de obseruand. & cui-*

19 *tand in celebrat. missar. quæ hora debita dicitur regulariter ab Aurora, quando aer illustratur, scū illuminatur per primam Solis irradiationem, vel paulò ante per dimidiam horam vsque ad meridiem, vt post antiquorum scholam ex recentioribus probant Vafq. in 3. part. tom. 3. disp. 233. à num. 26. cum seq. Azor. instit. moral. lib. 10. cap. 25. part. 1. Fagundez in quinque præcept. Eccles. lib. 3. cap. 17. par. 1. Conincb. de Sacrament. quest. 83 à nu. 217. cum seq. tom. 1. Bonacin. de Sacrament. disput. 4. quest. fin. punct. 9. Piafeg. in praxi Episcop. cap. 3. nu. 22. part. 2. Filiuc. tom. 1. tract. 5. à n. 111.*

Homobon. in exam. Eccles. p. 1. tract. 4. cap. 14. quest. 136. & vide Ragucc. de voce canon. rubr. de missa in Ecclesia quest. 63.

20 At Regulares, quibus ex priuilegio concessum est per horam ante diem celebrare posse, pariter per tres horas ante ortum Solis celebrare, probat *Suarez in 3. par. tom. 3. disp. 80. sect. 4. licet attenta opinione Laiman. in summa lib. 4. tract. 5. cap. 4. num. 3. & Vafq. in 3. part. tom. 3. d. disp. 233. c. 3. num. 27. possint tantum per duas, & dimidiam horam, non autem per tres horas. Sed Io. de la Cruz in direct. conscient. part. 2. de sacrific. missæ quest. 2. dub. 1. concl. 3. in fin. annuit, posse illicò ad matutinum, aut post duas horas mediæ noctis missas celebrari ex priuilegijs, refert, & sequitur Antonin. Dian. resolut. moral. part. 2. tract. de celebrat. missar. resolut. 33. vers. ex his inferunt in fin. firmans resol. 34. in fine, religiosos ex suis priuilegijs posse celebrare vsque ad nonam inclusiue, idest vsque ad tres horas post meridiem, ex Io. de la Cruz in direct. conscient. part. 2. d. tit. de sacrificio missæ quest. 2. dub. 1. conclus. 4. & vide Molles. in summa theolog. moral. tract. 3. de sacrific. missæ cap. 10. tom. 1.*

21 Missæ sacrificium Regularibus in Ecclesia seculari de consensu Rectoris eiusdem Ecclesiæ celebrare licere, tradit *Sellius in select. canon. cap. 18. nu. 8. firmans sic decidisse Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium sub die 10. Ianuarij 1610.*

22 Missam Abbatialem ter in anno cū baldachino, & sede in cornu Euangelij posita cum quinque ministris, & sex paratis, quorum tamen paratorū sedes sit extra chorū, ita vt in scabellis sedeant, cum sex tantum candelabris, & abaco paruo, ita declarauit *Sacra Congregatio Rituum in anno 1628. sub die 29. Ianuarij, vt per Gauant. in manual. Episcop. in verb. Abbas nu. 11. testificantē n. 12. eandem*

N 2 Sacram

Sacram Congregationē rescripsisse sedem prædictorum sex paratorum debere esse extra chorum, ita ut in scabellis sedeant, nouiter *Barbos. de iure Ecclesiast. vniuersal. lib. I. cap. 41. sub num. 73.*

23 *Missæ recitandæ à Regularibus* hodiè nō possunt reduci à Generalibus Religionum, nec earum onera perpetua recipi valent sine cōsensu eorundem Generalium, vel Prouincialium, ut expresse stat cautum à *Sacra Eminentissimorū Cardinalium Congregatione* vigore Decretorum ad id promulgatorum, in quibus cum per plura enodentur in huiusmodi missarum materia illorum tenorem adamussim hic reportare necessarium putauī, & sunt ut infra.

24 *Cum sæpè contingat in quibusdā Ecclesijs, tam magnum missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut piorū elemosinis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen noua onera missarum in diebus suscipiantur, indeq; fiat, ut depereant pia testantium voluntates obstricta benefactoribus fides violentur defunctorū animæ suffragijs priuentur Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles graui scandalo affecti plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur.*

Cum his malis maximum inter cetera fomentum præbeat, aut quod ij, qui missas supra vires celebrandas suscipiant, sperent illas breui ad pauciorum numerum à Superioribus reductum iri, aut quod Ecclesijs forte pecuniarū absumpta, plerumq; nuda remaneant onera missarum absque ullo emolumento, aut quod

elemosina pro illis celebrandis sit, adeò tenuis, ut nō facile inueniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterij adeò exigui, ut Sacerdotes, & pro necessaria sua sustentatione nouis se oneribus abstringere compellantur, Sacra Cōgregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum animaduertens facturā se rem Deo gratissimam charitatiq;, ac iustitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat hunc teterrimum abusum à Christiana Republica conuellere, atque eradicare Sanctissimi Domini Nostri Urbani Diuina Prouidentia Papa VIII. auctoritate sibi specialiter attributa infra-scripta Decreta edidit.

Ac primo districtè prohibet, atque interdicat, nè Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel alia quoquo modo reducant onera vlla missarum celebrandarum, aut post idem Conc. imposita, aut in limine foundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ res diligenter perspecta id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur, alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri cōtingerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde ubi pro pluribus missis, etiam eiusdem qualitatis celebrandis: plura stipendia, quantumcunq; incongrua, & exigua, siue ab una, siue à pluribus personis collata fuerint,

runt, aut conferentur, in futurum Sacerdotibus, Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conuentibus, Domibus, ac Locis Pijis quibuscunque tam secularibus, quam regularibus, Sacra Congregatio sub oblatione Divini Iudicii mandat, ac precipit, ut absolute tot missæ celebrentur, quot ad rationem attributa elemosina præscripta fuerint, ita ut aliquin ij ad quos pertinet sua obligationi non satisfaciant, quinimò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id vero, ut deinceps observetur exactius, Sacra Congregatio eadem autoritate reuocat privilegia, & indulta omnia quibusvis personis, Ecclesijs, ac Locis Pijis tam secularibus, quam regularibus cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & instituti, quamcunque ob causam concessa quibus indulgetur, ut certarum missarum, vel anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus plurium missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia reuocare volens, prohibens Sacerdoti, qui missam suscepit celebrandam cum certa elemosina, ne eandem missam alteri parte eiusdem elemosina sibi retenta celebrandam committat.

Præterea ne in Ecclesijs, in quibus onera missarum in perpetuum imposita sunt Sacerdotes in eis, ut par sit adimplendis tediiores, ac segniores redantur, quod onera huiusmodi cum nulla, aut parua sint vri-

litare cōiuncta statuit, atque decernit, ut pecunie, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitalis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasterijs, Conuentibus, ac locis omnibus tam secularibus, quam regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda, cum onere perpetuo missarum celebrandarum ab ijs, ad quos pertinet sub pœna interdicti ab ingressu Ecclesie ipso facto incurrēda à die realis acquisitionis statim deponi debeant penes Aedem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quā primum inuestiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexam reperitur, ac si eadem bona immobilia autoritate Apostolica deinceps alienari cōtingerit eorundem pretium sub eadem pœna, ut supra deponit, atque in alijs bonis stabilibus itidem fructiferis cum eiusdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum tam secularium, quam regularium Superioribus, vel alijs ad quos pertinet, districtè prohibet ne in posterum onera perpetua suscipiant missarum celebrandarum, seculares quidem sine Episcopi, vel eius generalis Vicarij, Regulares vero sine Generalis, vel Prouincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda, alioquin

secularis, qui huius prohibitionis transgressor extiterit ab ingressu Ecclesie interdictis sit eo ipso; Regularis vero pœna priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetua inhabilitatis ad aliam de cetero obtinendam, vocisq; actus, ac passiva absque alia declaratione incurrat; elemosinas vero manuales, & quotidianas pro missis celebrandis ita demum eidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut noua quoque valeant, alioquin omnino abstineant ab huiusmodi elemosinis etiam sponte oblati in futurum recipiendis, & caupulas auferant ab Ecclesijs cum inscriptione illa, elemosina pro missis, vel alia simili sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus, seu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti in singulis casibus diligenter inquirant de singulis missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesie, Monasterio, aut loco pio incumbētibus, nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitime constituerit illius Sacerdotes tam nouo suscipiendo, quam antiquis susceptis satisfacere posse: præcipuamq; rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesijs, & locis pijs relinquuntur, omnino respondeant oneribus adiunctis secundum morem cuiusdam Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantq; si in re tanti momenti desines, aut negligentes fuerint in nouissimo die

se huius prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremo Sanctissimi Patres non sine graui animi dolore intelligentes mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatē fouent in oneribus missarum supra vires suscipiendas, veluti ex infecta radice pullulare ex maiori Regularium numerum, quam ferat redditus, & elemosina cuiusque Monasterij inherentes Summorum Pontificum, ac Sac. Trident. Concil. Decretis hac de re editis S.D.N. autoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Praposis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, ac Dommorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiae, & Insularum adiacentium, ut singuli, ad quos pertinet in qualibet Prouincia adhibitis duobus, vel tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probationibus, & rerum usu peritioribus bona immobilia, census, redditus, & prouentus, omnes cōsuetas item elemosinas, & obuentiones tam cōmunes Monasteriorum, Conuentuum, Dommorum eiusdem Prouinciæ, quam etiam singulis personis religiosis assignatas, seu permissas in communem usum deinceps conferendas decem annorum immediate præcedentium habita

habita ratione diligenter, & mature recognoscant ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, gradines, sterilitates, aliaque cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere eaque omnia scripto fideliter exarata, idē Superior cuius interest in proximo Capitulo, seu Congregatione Generali, vel Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione diligendis proponant, qui computatis huiusmodi redditibus, elemosynis, & obuentio-
nibus vniuersis, & oneribus ut supra detractis sedulo examinet, quot religiosi homines connumeratis etiā laicis, alijsq; necessarijs seruientibus in unoquoque Monasterio, Conuentu, & Domo Regulari, iuxta regionis, & proprii instituti morem victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes competenter valeant sustentari; tum eorundem bonorum redditum, elemosinarum, & onerum præcisam notā ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis cuiusq; familia, Monasterij, Conuentus, ac Domus Regularis in singula quaque Prouincia certus earum tantum personarū numerus Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus elemosinis, & obuentio-
nibus, ut superius sufficienter alij possint. Nè vero Superiores, qui id præstare debent serius, aut remissius, quam par est suo muneri satisfaciāt, mandat Sacra Congregatio ut infra annū post proximum Capitulum Generale, vel Prouinciale comparandum omnia

hoc de genere capitulariter gesta in authenticā formam redacta ad Sacram ipsam Congregationem Concilij singuli mittāt, numerumq; familia, singulorumq; Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi Regularium Capituli, seu Congregationis Generalis, vel Prouincialis sententia, & authoritate præfinitum iidem Superiores tam Generales, Prouinciales omnes, quam locales, perpetuò seruare omnino teneantur, nec possint illū quoquo modo augere etiam prætextu augmenti reddituum absque Sacra ipsius Congregationis licentia, Superiores autē huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino nō præstiterint, vel numerum ut supra præscriptū quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorū, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisq; actus, ac passus, & ad omnia sue Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque alijs etiam grauioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis, Sacra Congregatio subiaccere voluit, & declarauit.

25 Ceterum quia super dictis decretis de celebratione missarum insurrexerunt nonnullæ declarationes Sacre Congregationis Concilij S. D. N. Urbani Papæ VIII. authoritate editæ placuit pariter illarum tenorem hic inserere ut infra.

Super primo Sacre Congregationis Decreto de celebratione missarum, quo prohibetur, nè Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quoquo modo reducant onera vllā missarum celebrandarum, ut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Querri-

Quæritur, quid si legatum sit ita, tenue, vt nō sit, qui velit onus illi iniunctum subire, & si recurrendū sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris totum, aut ferè totum insuendum sit pro expensis ad id necessarijs, & quid si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari.

- 26 *Sacra Congregatio Cardinaliū Concilij Tridentini Interpretum in hunc modum respondit, quod si legatum sit, adeo tenue nihilominus pro reductione oneris vt supra impositi ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicā esse aduendam, quæ absque vlla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse iudicauerit; verumtamen si in ipsa beneficij erectione expresse cautū fuerit, vt liceat Episcopo iniunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam decreta hac de re edita non substituerūt esse validam, & obseruandam.*

Quæritur Secundo, super secundo eiusdem Congregationis Decreto, quo cauetur, vt celebrētur tot missæ, quot ad rationem tributæ elemosinæ præscriptæ fuerint, an verba illa præscripta fuerint sunt intelligenda de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario.

Sacra Congregatio respondit esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui elemosinam tribuit, non autem ab Ordinario; quod si retribuens elemosinam numerum missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot missas celebrari debere, quod præscripserit Ordinarius secundum morem suæ Ciuitatis, vel Prouinciæ.

- 28 Tertio quæritur, an cū Ordinarius præscripserit elemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, ac temporū, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur missas illis ab offerente præscriptas celebrare.

Et tenevi respondet Sacra Congregatio.

- 29 Quarto, an Sacerdotes, qui tenentur missas celebrare ratione beneficij, seu cappellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualement elemosinam pro missis votiujs, aut defunctorum recipere, & vnico missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere.

Et Sacerdotes nō posse eadem missa vtrique obligationi satisfacere censuit Sacra Congregatio.

- 30 Quinto, posito quod testator relinquat, vt celebrentur pro eius anima, centum missæ absq; vlla præscriptione elemosinæ, quæritur an sit liberum heredibus elemosinam sibi benè visā præscribere, an verò eadem elemosina præscribenda sit ab Ordinario.

Et eadem Congregatio censuit, vbi nullam certam elemosinam testator reliquit esse ab Episcopo præscribendam elemosinam congruam, quæ respondeat oneribus missarum celebrandarum secundum morē Ciuitatis, vel Prouinciæ.

- Sexto, super tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum missarum, vel anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus pluriū missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat, quæritur an verba, in futurum suscipiendis, intelligenda sint de oneribus suscipiendis post priuilegium.

Et ita intelligenda esse censuit Sacra Congregatio.

- 32 Septimo, super quarto eiusdē Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui missam suscepit celebrandam cū certa elemosina, nē eandem missam alteri pro parte elemosinæ sibi retenta ad celebrandam committat, quæritur an permittendum sit Administratoribus Ecclesiarū, vt retineant aliquam elemosinarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inseruientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium.

Sacra

33 *Sacra Cōgregatio respondit permittendum non esse, ut Ecclesia, ac loca pia, se à illorū Administratores, ex elemosinis missarum celebrandarum ullam utcunque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in missarum celebratione, nisi cum Ecclesia, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum eorundem expensarum erogare licite possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorē expensarum, quæ pro ipsomet tantum missæ sacrificio necessario sunt subeundæ; & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecunijs, quæ supersunt (expensis, ut supra deductis) absolutè tot missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus elemosinas.*

34 *Octauo, an hoc Decretum habeat locum in beneficijs, qui conferuntur in titulum, idest an Rector beneficij, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituū beneficij.*

Et censuit non habere locum, sed satis esse, ut Rector beneficij, qui potest missam per aliū celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti elemosinam congruam, secundum morē Ciuitatis, vel Prouinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

35 *Nono, an Sacerdotes quibus aliquando offertur elemosina maior solita pro celebratione missæ debeant dare tandem integram elemosinam ijs, quibus missas celebrandas committunt: an verò satis sit, ut det celebrantibus elemosinam consuetā.*

Et debere absolutè integram elemosinam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partē posse retinere, decreuit Sacra Congregatio.

36 *Decimo, super quinto eiusdē Congregationis Decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba: elemosinas verò manuales, & quotidianas pro missis celebrandis, ita demum iisdem accipere possint si oneribus antea impositis*

ita satisfecerint, ut noua quoq; onera obire valeāt; alioquin omninò abstineāt ab huiusmodi elemosinis, etiā spontè oblati, in futurū recipiendis, capsulas auferant &c. quæritur an hoc Decretum prohibeat absolutè, quominus accipiant nouas elemosinas, ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere.

Respondit non prohibere absolutè, ac propterea & si oneribus iam susceptis non satisfecerint, posse tamen noua etiā onera suscipere missarum celebrandarum, dummodo infra medium tempus possint omnibus satisfacere.

37 *Vndecimo, quid si offerens elemosinas, audito impedimēto, consentiat, ut Sacerdos missam celebret cum primum poterit.*

Sacra Congregatio decreuit, ut quāuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens elemosinam pro aliorum missarū celebratione id sciat, & consentiat, ut illa tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit Decretum non prohibere, quo minus eo casu elemosina accipiat pro ijsdē missis iuxta benefactoris consensum celebrandis.

38 *Duodecimo, an pœna interdicti, & aliæ oppositæ in eodem Decreto afficiant tam eos, qui accipiunt elemosinas cōtra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, ut ibidem præcipitur.*

Congregatio decernit has pœnas non habere locum nisi in suscipientibus onera perpetua missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

39 *Decimotertio, an in hoc Decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solēt in Ecclesijs in die commemorationis omnium Sanctorum, ut vulgo dicuntur Casse de mortis.*

Sacra Cōgregatio censuit comprehendend.
40 Deci-

40 Decimoquarto, an Administratores Ecclesiæ magnæ deuotionis, & cōkursus possint elemosinas pro missis celebrādis accipere, si iisdem missis nō nisi post longum tempus satisfacere valeant, nē alias cultus Ecclesiæ, & deuotio, ac cōkursus fidelium, (vt aiunt) minuantur.

Congregatio respondit non posse, nisi de consensu eorum, qui elemosinas tribuunt, vt supra ad undecimum.

51 Decimoquinto, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directā solis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & Piorum locorum tam secularium, quam Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, nō tamen priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendendi videntur sub clausula generali & alijs ad quos pertinet, supplicatur pro opportuna declaratione.

Et decidit comprehendendi etiā priuatos Sacerdotes.

M I T R A.

S U M M A R I U M.

- 1 Abbas vnica tantū Mitra vti potest.
- 2 Mitra est in triplici specie.
- 3 Abbas qua Mitra vti potest.
- 4 Dignior dicitur ille, qui habet vsum, Mitra aurifrigerata quam ille, qui habet vsum Mitra simplicis.

1 **M**itra vna tantum vti potest Abbas, quia vnica illi cōceditur, vt censuit Sacra Congregatio Rituum sub die 29. Ianuarij 1628. Gauant. in manuali Episcop. in verb. Abbas nu. 7. & vide recenter Barbof. in tract. de iure Ecclesiast. vniuersal. tit. de Abbat. cap. 17. lib. 1. nu. 54. vbi Mitre triplicem esse speciem, ait.

Vna, quæ pretiosa dicitur, quia gemmis, & lapidibus pretiosis, vel laminis aut argenteis cōtexta esse solet.

Alia aurifrigiata sine gemmis, & sine laminis aureis, vel argenteis, sed vel aliquibus paruis margaritis composita, vel ex serico albo auro intermixto, vel ex tela aurea simplici sine laminis, & margaritis vt supra.

Tertia tandem, quæ simplex vocatur sine aureo ex simplici serico damasceno, vel alio, aut etiam linea ex tela alba confecta, rubeis lacinijs, seu francijs, & viteis pendentibus, ex cegremon. Episcop. lib. 1. cap. 17. Castald. in praxi cegremon. lib. 1. sect. 5. cap. 4. n. 5.

- 3 Ex quibus tribus Mitris Abbates illa tantum vti debent, & nō alterius speciei, quæ eis à Sede Apostolica est concessa; ille enim, cui ex priuilegio cōceditur vsus Mitre aurifrigiata, & pretiosæ, reputatur dignior illo, cui vsus Mitre simplicis cōcessus est, Leon. Exten. in specul. sacrar. cegremon. verb. Abbas.
- 4

M O N A C H I.

S U M M A R I U M.

- 1 Monachi vnde dicantur.
- 2 Monachi cur sic hodiè appellantur.
- 3 Monachi nō se immiscant prædicationibus.
- 4 Monachi nō tenentur sociare, & reasociare proprium Abbatem ad sollempniter celebrandum accedentem.
- 5 Canonici tenentur associare Episcopū solemniter celebrantem.
- 6 Monachi Vallis umbrosæ quare sic dicti, à quo fuerunt instituti, num. 7. eorum Congregatio à quo fuit approbata, num. 8.
- 9 Prælati Monachorū Vallis umbrosæ ad Capitulum nō accedentes, dignitatibus, & officijs priuantur.
- 10 Monachi S. Basilij à quo fuerunt redacti ad meliorem, & arctiorem disciplinam, sunt excepti à iurisdictione Ordinariorum, nu. 11. & fruuntur priuilegijs Cassinensium, nu. 12. eorum Abbas Generalis habet potestatem

tem quam ceteri Abbates, ibidem.

13 Congregatio istorum Monachorum à quo fuit approbata, eorum maior pars debet esse laici reformati, n. 14. Sacrista eorum releuantur à labore manuum, nu. 15. & sacram Scripturam addiscere valeat, nu. 17.

16 Nequeunt frequentare studia, nec scientias addiscere.

18 Monachi Eremita S. Hieronymi de Observantia nequeunt lectiones extra claustra audire eorum Priores, sunt perpetui, nu. 19. eorum Capitulum generale quolibet triennia celebratur, num. 20. eorum Superiores defcuntur eo uicta, quo, & ipsi, n. 21.

22 Monachi Coelestini à quo fuerunt instituti, sub qua protectione sunt recepti, nu. 23. eorum Abbas generalis facit omnia, quae faciunt alij Abbates exempti, nu. 24. & possunt impartiri benedictiones pontificales solemniter celebrantes, nu. 25. eorum Constitutiones à quo fuerunt confirmata, nu. 26.

27 Monachi S. Mariae Montis Virginis à quo fuerunt instituti, eorum immunitates, & libertates quis confirmauit, nu. 28. eorum Abbas quibus insignibus utitur, nu. 29. potest conferre ordines minores, nu. 30. an possit benedicere Calices, & alia paramenta, nu. 31.

32 Mulieres nequeunt ingredi Monasteria istorum Monachorum, nisi incertis casibus.

33 Monachi S. Mariae Montis Virginis nequeunt obtinere officia in eorum patria, Abbates eorum fruuntur priuilegijs Camaldulensium, nu. 34. eorum oblatis faciunt nouitiatum per annum, nu. 35.

1 **M**onachi, idest (soli) q̄ nomen propriè sortiuntur, qui insolitudinibus habitant, cap. 1. iuncta glos. 16. quest. 1. cap. si cupis, eadem caus. & quest. Enriq. conf. 67. nu. 83. modernè Barbof. in tract. de iure Ec-

clesiast. vniuers. lib. 1. cap. 41. nu. 15. dicens nu. 16. Monachos hodie appellari, qui soli vitæ contemplatiuæ operam nauant, neque prædicationibus, aut alijs se imminet, quales sunt Cassinenses, Cistercienses, Camaldulenses, Carthusiani, Oliuetani, Siluestriani, & similes, quos ita declarauit Sacra Congregatio, & de illis Nos plura in eorum proprijs locis, hoc in eodè opere ubi erit videndum.

4 Monachi minimè sunt obligati associare, & reassociare proprium Abbatem, quando ad Ecclesiam accedit sollemniter celebraturus, ad instar tenentur Canonici associare Episcopum, ita de anno 1613. sub die 11. Decembris censuit in una causa Hispaniarum S. Ioannis de Penna, Sacra Eminentissimorum Cardinalium Congregatio, & habui in facto dum meum exquirere- tur consilium.

6 Monachi Vallumbrosani de quorum ordine præ cæteris Morig. de orig. religion. cap. 26. lib. 1. Azor. instit. moral. part. 1. cap. 21. quest. 2. lib. 12. Suarez. de relig. tract. 9. lib. 2. c. 3. tom. 4. Mirand. in manual. Pralat. quest. 4. art. 2 tom. 1. sunt dicti à valle densissimis arboribus celsa, propè Florentiam fuerunt instituti à S. Ioanne Gualberto Monacho Benedictino anno 1080. Pontifice Gregorio VII.

8 Quorum Congregatio fuit approbata in anno 1090. ab Urbano II. ut in eius Bulla incip. Cum vniuersis.

9 Et eorum Prælati non existente legitima causa ad Capitulum non accedentes dignitatibus, & officijs priuantur vigore Bullæ Innocentij VIII. incip. Alto, edita in anno 1484. & Iulius II. eorum priuilegia confirmauit, & in specie Monachorum Cassinensium concessa, & cōcedenda communicauit, ut patet in eius Bulla incipit Militatis, edita in anno 1507. recen- ter meminit Barbof. in tract. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. tit. de relig. ordin. cap. 41. nu. 48.

10 Mo-

- 10 Monachi S. Basilij sunt redacti in meliorem, & arctiorem disciplinam, à Gregorio XIII. eximuntur ab Ordinariorum iurisdictione, necnon
- 11 Commendatorum, fruuntur priuilegijs Cassinensium, quorum Abbas generalis eandem habet potestatem, & iurisdictionem, quam cæteri Abbates generales in eorum ordines, mediante Bulla Gregorij XIII. incipit *Benedictus*, de anno 1579. & Paulus V. in sua Bulla incipit *Iniuncti*, eorum reductionem in vnâ Congregatione approbavit; Gregorius XIII. in Bulla incip. *Cogit*, promulgata in anno 1577 aggregat, & vnit eorum Monasteria, in Hispania, ac plures gratias, priuilegiaq; concedit.
- 14 Maior pars quorum reformatos laicos esse decet, & à labore manum Sacristæ magis releuantur, quorum institutum cum cæteris conuenit in tribus votis essentialibus, necnon duo alia essentialia præcepta retinet; orationem scilicet, & manum laborem, studia frequentare, scientiasq; addiscere prohibentur, & solum Sacristæ casus conscientie, & sacram Scripturam ediscere valent, vigore Bullæ Clementis VIII. incipit *Altissimi*, editæ in anno 1603. de mense Septembris.
- 18 Monachi Eremitæ S. Hieronymi de Obseruantia, prohibentur extra claustra lectiones audire, quorum Priores sunt perpetui, sed in eodem Monasterio ultra triennium morari nequeunt, & prius tamen debent esse Vicarij alicuius Monasterij, Generalis Præpositus eorum ex Prioribus est eligendus cum Prioratus retentione, quam antea retinebat, ita Gregorius XIII. in sua Bulla incipit *Pro nostri*, edita in anno 1574. 26. Maij, necnon in Bulla incipit *Ea quæ*, de anno 1584.
- 20 eorum Capitulum generale quolibet triennio celebrari voluit, ambitumq; illis prohibuit; & Clemens VIII. in Bulla incipit *Quæ ad prosperam*, iussit vt eodẽ victu quo Monachi vescuntur, vescantur, & eorum Superiores.
- 22 Monachi Cœlestini, de quorum ordine Rodriq. quæst. regul. tom. 1. q. 3. artic. 3. Cassan. in cathal. glor. mundi part. 4. confid. 61. Morigia de orig. relig. lib. 1. cap. 36. Mirand. in manual. prælat. quæst. 4. artic. tom. 1. Marul. in ocean. relig. lib. 4. fol. 309. fuerunt instituti à Petro Mozono deinde Papa sub nomine Cœlestini V. qui Papatui renunciauit, vt cernitur in cap. vnic. de renunc. in 6.
- 23 Qui Monachi recepti sũt sub protectione Sedis Apostolicæ, vt in Bulla Benedicti XI. incip. *Religiosa*, de anno 1603.
- 24 Eorumq; Abbas Generalis illas agere valet functiones, quas cæteri Abbates exempti facere consueuerunt, habitusq; prælatitio Regularium induuntur, & pontificalibus indumentis,
- 25 & benedictionem impartiri tempore missæ valet, vt in Bulla Pauli V. incipit *Ex iniuncto*, qui vigore alterius Bullæ incip. *Iniuncti*, de anno 1606. concessit, vt visitet Monasteria Ordinis vbique locorum, & sine illius præsentia nõ cogatur Capitulum generale, & in alia Bulla incip. *Quoniam*, de anno 1616. interdixit ipsis ambitum.
- 26 Ipsorum autem Constitutiones, & Statuta pro Cõgregationis gubernio confirmata fuere à S. D. N. Urbano VIII. de anno 1626. vt in eius Bulla incip. *Quoniam*, meminit de his omnibus nouiter Barbos. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 41. à nu. 69. & seq.
- 27 Monachi B. Mariæ Montis Virginis, sub regula S. Benedicti, fuerunt instituti à S. Guglielmo Vercellen. Papa Calisto II. & approbati, & exempti à decimis per Cœlestinum III. de anno 1197. vt in eius Bulla incip. *Religiosa*.
- 28 Omnes immunitates, & libertates à Romanis Pontificibus illis, & Monasterio Montis Virginis concessas, necnon libertates, & exemptiones à Regibus, & Principibus, vel alijs Christianidelibus illis, seu illorum Monasterio

sterio indultas confirmat, ac eas soli Romanæ Ecclesiæ censuales existere declarat *Urbanus IV.* in sua *Bulla* edita in anno 2. sui Pontificatus, qui alia *Bulla* incip. *Ecclesia Romana* promulgata in anno 1263. voluit ut eorum Abbas Montis Virginis, cui benedictionis munus fuerit impensum, ac ordo Sacerdotalis collatus, habeat usam Mitræ, Baculi, Annuli, Chirothecarum, Sandaliū, Tunicæ, Dalmaticæ solemniter populum benedicat, ordines minores cōferat, Indulgentias quadraginta dierū impartiat, benedicat Calices, ceteraq; Ecclesiastica ornamenta inter vassallos, in quibus spiritualia habet, de matrimonio cognoscat.

32 Monasteria eorum mulieres ingredi nequeunt, nisi in certis casibus vigore *Bullæ Pij V.* incipit *Regularium* editæ in anno 1566. & *Clemēs VIII.* in sua *Bulla* incipit *Inter grauissimas*, eorum statuta, & cōstitutiones confirmavit; & *Sixtus V.* in *Bulla* incip. *Dudum*, exemit à iurisdictione Sacristæ Hospitalis Beatæ Mariæ Annuntiatae huius Ciuitatis Neapolis.

33 Isti monachi in eorū patria dignitates, ac Congregationis officia obtinere nequeūt, eorum Abbates Camaldulensium priuilegijs fruuntur, eorum oblato per annum nouitium facere tenētur vigore *Bullæ Pauli V.* incipit *Pastoralis*, editæ in anno 1611. in qua etiam præscripsit Monasteria, in quibus tota Montis Virginis Congregatio constare debet.

MONASTERIA.

SUMMARIUM.

- 1 Monasteria tam virorum, quam mulierum erigi non possunt absque Ordinarij licentia.
- 2 Vicarius sede vacante an possit impartiri licentiam erigendi Monasteria.
- 3 Monasteria quacunque etiam Men-

dicantium, etiam cum licentia Episcopi erigi non possunt, nisi auditis aliorum Conuentuum Procuratoribus.

4 Monasteria quantum debent distare ab Ecclesijs, & Conuentibus Fratrum.

5 Regulares habebant ex priuilegio posse construere Monasteria absque Episcopi licentia, sed quid hodie.

6 Monasteria monialiū non eriguntur, nisi locorum Ordinarijs consentientibus.

7 Monasteria monialiū non eriguntur absque speciali Sedis Apostolicæ indultu, quibus constructis non celebratur absque loci Ordinarij licentia.

8 Translatio Monasteriorum monialiū quando fieri potest.

9 Monasteria, Prioratus, & alia beneficia Ecclesiastica perpetuo unita, & de cetero non vacantia, Camera Apostolica debita iura præstare tenentur.

10 Monasteria nō possunt recipi, ubi saltem duodecim fratres sustentari nequeunt.

11 Religiones, quæ non consueuerunt recipere onera pro celebratione missarum, an comprehendantur sub decreto de celebratione missarum.

12 Decretum de celebratione missarum, an habeat locum extra Italiam.

13 Numerus religiosorum stat præfixus in Monasterijs Regularium.

1 **M**onasteria tam mulierum, quā virorum absque Episcopi Ordinarij licentia, & consensu ædificari, & erigi prohibentur per *Sacr. Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 3. in fin. de quo latè Nos diximus in praxi nou. Iur. Pontific. conclus. 1. de ædific. Monaster. Barbos. de potest. Episcop. allegat. 26. part. 2. licet talis licentia non possit impartiri à Vicario sede vacante, ut declarauit Sacra Congregatio sub die 19. Ianuarij 1633. nec à Vica-*

à Vicario Episcopi nisi habeat expresse in mandato, ut decidisse eandem *Sacram Congregationem*, fatetur *Sellius in select. canon. cap. 90.*

- 3 Ex *Bulla Clem. VIII.* incip. *Quoniam*, cautum est, Monasteria quorumcunque etiam Mendicantium non posset erigi, & edificari, quamuis ad sit licentia Episcopi, nisi vocatis, & auditis aliorum Conuentuum Procuratoribus, ac alijs interesse habentibus, & causa cognita, ut sine aliorum detrimento commodè sustentari possint, & si dicti Procuratores nihil apponant, dabitur eis licentia per Episcopum super dispositione, de quo cum latius discusserimus in *conclus. 2. cit. tit. de edificat. monaster.* & modernè nonnulla reportauerit *Canon. Nouar. frater in summa Bullar. tit. de monast. edificat.* idè amplius non insisto, sed ibi videndum erit.

- 4 Et Monasteria edificari non posse propè alias Ecclesias, siuè Conuentus Fratrum infra spatium triginta annorum cautum est vigore *Bulle Clementis IV.* incipit *Ad consequendā*, quod etiam stat communicatum alijs Mendicantibus, ut de ijs, & alijs fusius habes in *praxi noui Iuris Pontificij conclus. 3. cit. tit. de edificat. monaster.* ubi videas, nè eandem recanam cantilenam.

- 5 Monasteria construere absque consensu Episcopi, quāvis habeant ex privilegio Regulares aliqui, ramen illo hodiè vti nequeūt, stante quod *Sanctiss. D. N. Urbanus VIII.* vigore *Bulle* emanatæ in anno 1624 sub die 28. *Augusti* mandauit esse reuocandas omnes alias licentias, siuè facultates à Romanis Pontificibus per diuersos Ordinum Mendicantiū, Congregationum, Societatum, & aliorum Regularium institutorū Superiores, seu alios eorum nomine, ubiq; locorum Monasteria, Domus, Collegia, Conuentus, & alia Regularia loca quouis nomine nuncupata contra

sacros Canones, & Concil. Trident. siuè importunis precibus, siuè motu proprio obtentas, & extortas, mandat obseruari dictam dispositionem. *Sacr. Concil. Trident. & Bulla Clementis VIII.* incip. *Quoniā*, ac etiam decreta eiusdem *Clementis VIII. & Gregorij XV.* de quibus vide latè apud *Canon. Nouar. fratrem cit. tit. de monast. edificat. pag. 388.*

- 6 Monasteria monialium nō erigantur nisi Ordinarijs locorum consentientibus, & nisi in ijs dumtaxat locis, quæ numero vnita sunt, & in quibus adest Præbyterorum seculariū, vel Regularium copia ad audiendas earum confessiones, nisi in facultatibus habeant moniales, ut Confessariū aliundè ascriptum sustentare valerent, ita censuit *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium* in facti contingentia.

- 7 Monasteria monialium absq; speciali Sedis Apostolicæ indultu erigi minimè valēt, nec in eis erectis absq; Ordinarij loci licentia celebrari potest, prout determinauit *Sacra Episcoporum, & Regularium Congregatio* in anno 1615. de mense Aprilis in una *Vicentina.*

- 8 Monasterij monialium trāslatio ob scandalum, & propter supereminentem aeris pestilentis causā debet fieri ad aliud eiusdem ordinis simul cum introitibus, redditibus, & emolumentis, quos illud possidebat, ita censuisse *Sacram Concilij Congregationem*, fatetur *Zerola. in praxi Episcop. in verb. moniales §. 17. part. 1.*

- 9 Monasteria, Prioratus, & alia beneficia Ecclesiastica perpetuo vnita, & de cetero non vacantia Cameræ Apostolicæ debita iura præstare tenentur, ut extat determinatum per *Bullam Pauli II.* incipit *Decet*, editā in anno 1469. de mense Ianuarij.

- 10 Monasteria recipi non possunt in locis, in quibus duodecim saltē Fratres, seu monaci sustentari valeant, prout

MONETARIUM.

SUMMARIUM.

prout ita declarauit Sacra Congregatio Concilij super Decretis de celebratione missarum de ordine S.D.N. Urbani VIII. de qua apud Canon. Nouar. fratrem in summa Bullar. tit. de celebr. missar. Vulp. in praxi fori ecclesiastic. cap. 42. nu. 20. eius autē tenor est vt infra.

Deinceps vero Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur nisi prater alia ad id requisita in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere ex redditibus, & consuetis elemosinis detractis omnibus, vt supra detrahendis competenter sustentari valeant ad prescriptum decreti scilicet. record. Gregorij XV. hac de re editi alioquin Monasteria, & loca huiusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim religiosi sustentari, atq; inhabitare non potuerunt, & actu non habitauerint. Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimodè iurisdictioni subiecta esse intelligatur.

II Super quo Decreto accidit dubitari, vt cum videatur editum in ordine ad celebrationem missarum, comprehendat eas Religiones, quę non consueuerūt onera missarum accipere, vt sunt Religiones Capuccinorū, ac Societatis Iesu.

Et Sacra congregatio censuit comprehendere.

III Nec nondum fuisset dubitatum, num dictum Decretum habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an verò etiam extra Italiam.

Et habere locum etiam extra Italiam Sacra Congregatio voluit.

IV Monasterijs Regularium certum Religiosorum numerū præfiniri mandauit Paulus V. de anno 1605. sub die 4. Decembris, vt in eius Bulla incip. Sanctissimus.

I Monetarij si fuerint Regulares cuiuscunque ordinis, etiam Hierosolymitani, cognoscuntur ab Episcopis.

Monetarij si fuerint Regulares cuiuscunque Religionis, & Societatis, etiam Milites Hierosolymitani possunt cognosci ab Episcopis locorum Ordinarijs, & vbi fuerint reperi culpabiles præuia degradatione Curia seculari remittuntur puniendi iuxta tenorem Bullæ S. D. N. Urbani VIII. incip. In suprema pastoralis specula, in illis verbis: Qui aureas, vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel alias adulterare seu etiam quomodolibet adulteratas scienter erogare, aut expendere præsumperit, extendimus, & ampliamus, volentes, & culpabiles in præmissis reperi præuia degradatione Curia seculari puniendi tradantur, pœnas verò sit, vt præfertur adulteratas scienter detinentibus, seu de loco ad locum transferentibus materiam instrumenta, siue opem ad præmissa præstantibus, pœna trirremium per decenniū imponimus, & cognitionem causarum huiusmodi quoad personas Ecclesiasticas præfatas tam seculares, quam Regulares in Prouincijs nobis, & Sedi præfatę subiectis, ad Sanctę Romanę Ecclesię Cardinales in eisdem Prouincijs de Latere Legatos, & pro Legatos pro tēpore existētes in alijs verò omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, & locis tam sub nostrę, & dictę Sedis, quā cuiusuis alterius Principis ditione in Italiam tantum comprehensis priuatim quoad omnes, etiam Superiores Religiosorum, ipsiq; Superioribus penitus exclusis ad Ordinarios locorum spectare etiam volumus.

Circa quam Bullam modernè per plura quidem coadunat Canonicus

Nouarius frater in summa Bullar. tit. de monetarijs, apud quem ampliaciones, & declarationes vtiliter reperiuntur.

MONIALES.

S V M M A R I V M.

- 1 *Moniales vocantur sub titulo de sor, & non de don.*
- 2 *Moniales legere nescientes, nec ad professionem, nec ad chorum admittuntur.*
- 3 *Moniales nequeunt dicere Confiteor ad primam, & Completoriū, (tibi Mater, vobis Sorores) sed vt in Breuiario.*
- 4 *Moniales tacitè, vel expressè Religionem professæ, clausuram seruare tenentur.*
- 5 *Moniales cuiuscunque Ordinis à decimis, subsidij, & alijs oneribus eximuntur.*
- 6 *Moniales Bullæ Cruciatæ nequeunt recipere alios Confessarios quam ab Ordinarijs approbatos.*
- 7 *Moniales non habēt facultatem disponendi de earum cellis post obitum.*
- 8 *Moniales cuiuscunque Ordinis à militum hospitio eximuntur.*
- 9 *Puella quādo recipi possunt à Monialibus educationis causa.*
- 10 *Moniales possunt deputari in Officialibus Monasteriorum à Superioribus.*
- 11 *Monialis, quæ emisit professionem, deinde dubitans non esse baptizatam, rebaptizatur.*
- 12 *Moniales nequeunt parare cibum exteris, nec osculenta vendere.*
- 13 *Moniales Sedi Apostolicæ subiectæ ab Episcopo gubernantur.*
- 14 *Moniales, quæ tacitè emiserunt professionem, non coguntur, vt emittant expressè.*
- 15 *Moniales in illegitimo thoro procreata sub Constitutione Sixti V. edita contra Regulares illegitimos non comprehenduntur.*

- 16 *Moniales nequeunt recipere pecunias, vel aliam rem anticipatam ad competentem elemosinæ dotalis.*
- 17 *Moniales ab Ordinarijs nē in bacchanalibus accedant, prohibentur.*
- 18 *Moniales subiectæ Regularibus, cum Regularibus eiusdem Ordinis alloquuntur, quam pœnam incurrant.*
- 19 *Moniales alieno Episcopo subiectæ, ab Episcopo Diocesano visitari debent.*
- 20 *Regulares si ex priuilegio possunt consecrare moniales, debent obseruare ceremonias quas obseruat Episcopus in consecratione virginum.*
- 21 *Moniales nequeunt tenere clauem Custodiæ sanctissimi Sacramenti.*
- 22 *Monialis non consecratur nisi vigesimum quintum annum expleuerit.*
- 23 *Monialis si intra numerum præfixū decesserit eligere aliam in illum locum, ad alias Moniales spectat.*
- 24 *Moniales ab eorū Monasterijs egredientes excommunicantur, excommunicatione Summo Pontifici reservata.*

1 **M**oniales debent vocari titulo de Sor, & non de Don, ita censuit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium de anno 1591. sub die 9. Ianuarij in vna Toletana.

2 Moniales vbi legere nesciunt, nec ad professionem, neque ad chorum admittendæ sunt, vt de anno 1604. sub die 12. Ianuarij in vna Girgen. declarauit Sacra Eminentissimorum Concilij Congregatio, Barbos. de iur. Eccles. vniuersal. tit. de monialib. cap. 44. nu. 26. lib. 1.

3 Moniales non possunt dicere Confiteor ad primam, & Completorium (sibi Mater) (vobis Sorores) sed vt in Breuiario, ita declarasse Sacram Congregationem Rituum sub die 18. Augusti de anno 1629. modernè ostendit Gauant. in manual. Episcoporum. in verbo Hora Canonica nu. 16.

4 Moniales tacitè, vel expressè Religionem professæ seruare tenentur, & reci-

- recipiendarum in Monasterio, in Monasterijs numerus iuxta eorum redditus regulari debet, & prohibentur illis licentiæ standi extra claustra, *Pius V.* sic determinauit in sua *Bulla* incipit *Circa pastoralis*, edita in anno 1566.
- 5 Moniales cuiuscunq; Ordinis Regularium eximuntur à decimis, subsidijs, & alijs oneribus, vigore *Bulle Pij V.* incip. *De statu*, promulgatæ in anno 1560.
- 6 Moniales vigore *Bullæ Cruciatæ* alios Confessores præter eos, qui ad audiendas ipsarum Monialium confessiones ab Ordinario fuerint approbati, eligere nequeunt, prout determinasse *Sacram Concilij Congregationem* refert *Garc. de benefc. part. 2. c. 5. num. 64.*
- 7 Moniales non habent facultatem disponendi de earum cellis post obitum, sed & dum vacauerint Superiorum arbitrio alijs Monialibus in ordine senioribus sunt distribuendæ, vt censuit *Sacra Concilij Congregatio* in anno 1604. de mense Ianuarij in *Auerjana*, & in *Modonen.* de anno 1615.
- 8 Moniales cuiuscunq; Ordinis Regularium à militum hospitacione sūt exemptę per *Bullam Pij V.* incip. *Cum sicut*, editam in anno 1572.
- 9 Moniales in earū Monasterijs puellas educationis causa, nisi eadem Monasteria capacia, & pro dictis puellis educandis particularia loca destinata retinere, & recipere minimè valēt, voluit *Sacra Concilij Congregatio* in anno 1615. de mense Ianuarij in *Seuerinen.* *Barbos. de iur. Ecclesiast. vniuers. lib. 1. cap. 44. tit. de monialib. num. 50. Pia seg. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. nu. 57. Quarant. in sūma Bullar. verb. Monasteria Monialium.*
- 10 Moniales deputatæ in Officiales reddituum Monasterij à suis Superioribus illas administrare possūt, vt determinasse *Sacram Concilij Congregationem*, refert *Armendar. in addit. ad recopil. leg. Nauarra l. 7. de relig. n. 88.*
- 11 Monialis, quæ emiserat professionem, & deinde probabiliter dubitans non esse baptizatam, denuò ad cautelam baptizata fuit, professione ligatur, sed ad maiorem cautelam iterum eam emittere debet alio anno nō expectato, vt determinasse *Sacram Concilij Congregationem*, refert *Vecchis in praxi de admittendis ad Religionis statum nouitijs disput. 13. dub. 1. nu. 17.*
- 12 Moniales externis cibum parare nequeunt, nec osculenta vendere, exceptis tamen tribus, scilicet pro infirmis, parentibus, & consanguineis, *Sacra Concilij Congregatio* sic determinauit in anno 1606. de mense Iulij.
- 13 Moniales Apostolicæ Sedis subiectæ, spirituali, ac temporali gubernio ab Episcopo sunt gubernandæ, prout decidisse *Sacram Concilij Congregationem*, probat *Armendar. in addit. ad recopil. leg. Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de relig. nu. 93.*
- 14 Moniales, quæ sunt Ordinis professionem acquirētis, si tacitè eam emiserint, & si palam, & expressè id faciendam non fuit, cogendæ non sunt, vt expressè proficiantur, vt determinasse *Sacram Regularium Congregationem*, testatur *Vecch in praxi in admittendi ad Religionis statum nouitios, disput. 14. dub. 7. nu. 4.*
- 15 Moniales in illegitimo thoro procreatæ, sub Cōstitutione *Sixti V.* contra Regulares illegitimos editæ, minimè comprehenduntur, quin ad officium, aut dignitatem Abbatissæ, vel Priorissæ, ac alia Monasterij munia eligi possunt, ita censuit *Sacra Concilij Congregatio* in anno 1582. in *una Corduben.*
- 16 Moniales nequeunt recipere pecunias, vel aliam rem anticipatam ad computum elemosinæ dotalis, quam quæuis puella habitum monachalem susceputura persolvere debet, alioquin tam recipientes, quam persoluentes, sunt excommunicati, ex *Decreto Concil.*

ait Trident. sess. 25. de regular. cap. 16.

17 Moniales ab Ordinarijs prohiberi debent, & si Regularibus Superioribus sint subiectæ, nè in bacchannalibus, vel alijs recreationis tēporibus, vultum habitu vtantur, aut aliquibus armis se cingant, *Sacra Concilij Congregatio sic determinauit in anno 1601. in vna Ferrarien.*

18 Moniales Regularibus subiectæ, cum Regularibus eiusdem Ordinis legitimam licentiam non habentibus aliquētes, incurrunt in poenās, & censuras à Concilijs Prouincialibus, vel Episcopalibus adiectis appositæ vigent, *Bulla Gregorij XV. de exempt. priuileg. & ita declarauit Sacra Concilij Congregatio in anno 1633. de mense Ianuarij in Verelun.*

19 Moniales in Ciuitate situatæ, sed alieno Episcopo subiectæ, ab Episcopo Diocesani visitari debēt, sicuti aliæ Moniales Regularibus subiectæ, *Sacra Concilij Congregatio sic determinauit, vt refert Galet. in margarit. cas. conscient. verb. moniales, Barbos. in tract. de potest. Episcop. allegat. 102. nu. 6 part. 3.*

20 Moniales consecrare, si ex priuilegio ad Superiores Regulares spectat, in earum consecratione, omnes ceremoniæ, quæ in consecratione virginū ab Episcopo faciendæ præscribuntur, obseruari debent, voluit *Sacra Rituum Congregatio in anno 1601. de mense Iunij in vna Capaldulen.*

21 Moniales nequeunt sanctissimi Sacramenti custodiæ clauem tenere, sed penēs eum Sacerdotem ad quem illud administrandi cura spectat semper esse debet, *vide in verba clauis.*

22 Monialis ad consecrationem non admittitur nisi vigesimumquintum aetatis annū expleuerit, attamen illis Monialibus, quæ sunt ex Ordine Mendicantium cum faciat non continent, huiusmodi consecratio nõ censetur, ita censuit *Sacra Concilij Congregatio in anno 1619.*

23 Monialis intra numerum præfixū si decesserit ad reliquas Moniales spectat capitulariter, ac votis secretis in eundem locum, eam, quæ illis visa fuerit puellam admittere, præcedente tamen Episcopi exploratione, iuxta dispositionem, *Sacr. Concil. Trident. ita declarauit Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium die 2. Iulij 1602.*

24 Moniales ab eorum Monasterijs egredientes excommunicantur, excommunicatione Summo Pontifici reseruata, necnon in eandem censurā ingredi eas receptantes, statuit *Pius Quintus in Bulla incipit Decori, & probant præ ceteris Mirand. de sacr. monialib. quest. 3. artic. 6. Barbos. de potest. Episc. allegat. 102. nu. 29.*

MOZZETTA.

SUMMARIVM.

- 1 Abbates Generales quorundam Ordinum Monachalium mozzettam cum cappuccia vti possunt.
- 2 Abbas S. Andreae Congregationis Lateranen. Ciuitatis Vercellen. vsitur mozzetta præsentē Episcopo.
- 3 Mozzetta super mantelletto vsitur Abbas Generalis Cœlestinorum.

Mozzetta cum cappuccio vti possunt Abbates Generales quorundam Ordinum Monachalium qua facultate gaudent ex priuilegio Summorum Pontificum, retento tamen sui habitus colore, vt in Italia deferūt Abbas Montis Cassiaci alias Sanctæ Iustine de Padua, Abbas Sancti Michaelis de Valugnere Ordinis Vallis Vmbrosæ, Abbas Generalis Cœlestinorum, vt in *Bulla Pauli V. incipit Ex iniuncto, sub dato 9. Decembris 1606.* & Abbas Generalis Montis Virginis, ex decisione Congregationis Sacrarum Rituum sub die 9. Maij 1606. sunt & alij quamplurimi Abba-

- Abbates tam Regulares, quam seculares in Gallia, Hispania, & Germania, qui prælaticum, vt supra habitum gestant, & possunt extra sua Monasteria, & vbique etiam coram Episcopo deferre mozzettam, vt respondit *Sagra Rituum Congregatio* sub die 9. Decembris 1617. & iterum *Eminentissimo Cardinale Crescentio* referente inherendo *Decreto* sub die 9. Decembris emanato cœlit die 30. Martij 1621. Abbatem S. Andreæ Congregationis Lateranen. Ciuitatis Vercellen. posse vbique etiam præsentem Episcopo deferre mozzettam, eidemq; pontificaliter celebranti iuxta antiquam consuetudinem Sede, seu Cathedra cum quobus gradibus vti licere; ita modernissime probat *Barbos. in tract. de iur. Ecclesiast. vniuers. tit. de Abbatib. cap. 17. nu. 56.*

- 3 Mozzetta super mâtelletto vti potest Abbas Generalis Congregationis Coelestinorum, vt de anno 1606. sancitum est à *Paulo V.* vigore *Bulle* incip. *Ex iniuncto.*

NOTARIVS.

SUMMARIUM.

- 1 Notarij possunt creari à Prælatibus Regularibus in causis suorum privilegiorum, & concessionum Papalium, qui sunt perpetui in negotijs privilegiorum, nu. 2.
- 2 Prælati possunt creare Notarios intra ordinem pro causis criminalibus Religiosorum.
- 3 Regularis potest creari Notarius sancti Officij.
- 4 Notarij possunt creari à Prælatibus Regularibus in causis suorum privilegiorum, & concessionum Papalium, qui erint eiusdem fidei, ac valoris, vt sunt seculares creati ab habente potestatem,

Notarij possunt creari à Prælatibus Regularibus in causis suorum privilegiorum, & concessionum Papalium, qui erint eiusdem fidei, ac valoris, vt sunt seculares creati ab habente potestatem,

vt patet ex *Bulla Pij V.* incip. *Debitum*, edita in anno 1571. apud *Rodriguez tom. 3. quest. regular. q. 8. art. 1.*

- 2 vbi probat tales Notarios etiam extra ordinem esse perpetuos pro negotijs privilegiorum, & licere Prouincialibus creare Notarios intra ordinem pro Religiosorum criminalibus causis, prout sic indistinctè seruatur etiam à Guardianis, & Prioribus Conuentuum, & Monasteriorum, latè videndus *Aldret. de relig. discipl. cap. 8. lib. 1.*
- 4 Notarij sanctæ Inquisitionis creari valent in causis ad eam pertinentibus per Inquisitores hæreticæ prauitatis, ita constat ex *Bulla Alexandri IV.* edita in anno 1260. incip. *Ne commissæ*, & ita practicatur indistinctè.

NOVITIUM.

SUMMARIUM.

- 1 Nouitij ad habitum Regularium recepti, an possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus habita professione, numeri comode alii non valeat.
- 2 Nouitij Prædicatorum in articulo mortis in manibus Prælatorum ante tempus regulam profiteri possunt, & num. 3.
- 4 Nouitia recipi non potest causa induendi habitum probationis in Religione, nisi sit maior duodecim annis.
- 5 Nouitia non potest admitti ad professionem ante decimum sextum annum.
- 6 Nouitia professionem emissura, quæ seruare tenentur.
- 7 Nouitij egredientes extra Monasterium de licentia Superioris, non interrumpunt annum probationis.
- 8 Nouitij recipiuntur in Societate Iesu etiam non seruata forma *Bulle Sixti Quinti.*
- 9 Nouitij si compleant probationis annum die 24. Februarij anno bissexti, annus quando dicitur expietus.

- 10 Nouitij maiores sexdecim annis quādo recipiantur ad Religionem.
- 11 Receptio nouitiorum qualiter admittatur, & quomodo sit moderata.
- 12 Exteri, & aduena quando ad Religionem recipi possunt.
- 13 Bulla Sixti V. est moderata respectu Monasteriorum, in quibus perpetua filiatio est.
- 14 Inquisitio plenaria fit, antequā nouitij admittantur ad professionem.
- 15 Nouitij à quibus Religionibus recipi possunt.
- 16 Professio quando sit nulla.
- 17 Superiores admittentes personas inhabiles, qua pœna puniantur.
- 18 Nouitij ad habitum Regularē, & professionem non admittuntur nisi in Conuentibus designandis.
- 19 Formula concedendi facultatem nouitijs ad Regularē habitum recipiendis à quo fuit instituta, & nu. 20.
- 21 Institutionis super receptione, & educatione nouitiorum, Religiosorum, Monasterijs, & Conuentibus designatis, & designandis, à quo fuerunt instituta.
- 22 Tēpore probationis elapso, qui admittuntur ad professionem.
- 23 Professio nouitiatus in particulari libro est scribenda.
- 24 Testes debent esse presentes in professione cōuersi litterarum ingnari, qui signo Crucis faciat.
- 25 Filtratio est in usu in quibusdam Ordinibus.
- 26 Loca vnius Monasterij nē ab alijs occupentur, quid sit faciendum.
- 27 Nouitij post professionem ut in bono spiritu melius maneāt, quid sit agendum.
- 28 Licentia pro recipiendis nouitijs quando censetur concessa.

1 **N**ouitij ad habitum Regularium recepti, an possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus habita professione numeri, iuxta nouissimum Decretum Sacrae Congre-

gationis S. D. N. Urbani VIII. auctoritate editum de celebrat. missar. de quo Nos supra in verbo Monasteria, & in Bullis recentioribus fol. mibi 193 comodē ali non valeant.

Sacra Congregatio censuit esse admittēdos ad professionem, si alias habiles existāt, ac deinde in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos, vbi comodē ali possint, ita patet in declarationibus editis super dicto Decreto de celebrat. missar. vers. ad decimum octauum, ut in dictis Bullis recentioribus fol. 203. in fine, & apud Nouar. fratrem in Summa Bullar. tit. de missar. celebrat. pag. mibi 381. col. 1.

2 Nouitij Prædicatorum in articulo mortis in manibus Prælatorum ante tempus regulam profiteri valent, ex Bulla Pij V. incip. Romanus 23. Augusti 1570. refert modernē Barbosa de iure Ecclesiast. vniuers. lib. 1. tit. de Religiosorū Ordinibus cap. 41. nu. 123.

3 Et tales nouitij, siuē nouitiz Ordinum Prædicatorum si sint ætatis sexdecim annorum in mortis articulo constituti, profiteri valent, quamuis integrum nouitiatus annum non peregerint, ut in Bulla Pij V. edita motu proprio incip. Summi Sacerdotij cura, Roderic. in compend. quest. regular. resolut. 101. nu. 40. Mirand. in manual. pralator. quest. 22. artic. 10. tom. 1. Sanchez in summa cap. 4. n. 16. lib. 5.

4 Nouitia recipi minimē potest causa induendi habitum probationis in Religione, nisi duodecim annis sit maior, ita declarauit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regulariū sub die 1. Martij 1608. & alias determinasse Sacram Congregationē Concilij testatur Armendariz in addit. ad recopil. leg. Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de relig. nu. 43. vbi etiam num. 41. autumat ex eiusdem Sacrae Congregationis decisione, nō posse nouitiam admitti ad professionem ante sextumdecimum annum

num completum etiam de consensu Monasterij ad finem vt illud succedat in dote, & bonis, *Sacra Congregatio Concilij in vna Montis Regalis 13. Nouembris 1627.*

6 Nouitiæ professionē emissuræ non tenentur seruare formam laicorum. statuto præscriptam in renunciationibus faciendis, ita vt omissio illius minimè inualidas, nullas, & irritas reddet tales renunciaciones, ita censuit *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretū Congregatio in anno 1606.*

7 Nouitijs de Superioris licētia cum habitu, de iuxta causa extra Monasterium egredientibus, non interrumpitur annus probationis *Sacra Cōcilij Congregatio* sic censuit in anno 1617. & probant *Illustriss. Episc. Ricc. in praxi for. Eccles. resolut. 392. nu. 3. S. yr. decis. 15. de regular. Gratian. forenj. discept. cap. 66. nu. 14. tom. 1.*

8 Nouitij recipiuntur in Societate Iesu etiam non seruata forma *Bulle Sixti V.* & id vigore concessionis factæ à Gregorio XIV. in eius *Bulla* incip. *Exponi, de anno 1591. sub die 30. Augusti.*

9 Nouitij si compleant probationis annum die 24. Februarij anno bissestili, non dicitur expletus hic annus, nisi secunda die, sic declarauit *Sacra Congreg. Concilij in vna Patauina de mense Iulij 1627. & 2. Augusti eiusdē anni in Andegauen. & tradunt etiam Mirand. in manual. pralat. quest. 22. cap. 10. Sanchez de matrim. lib. 2. disput. 24. num. 22. Roderic. resolut. 101. nu. 39. Bonac. de Sacrament. disput. 8. quest. vnic. punct. 5. nu. 15.*

10 Nouitij ad Religionē maiores sexdecim annis vigore *Bulle Sixti V.* incip. *Cum de omnibus Ecclesiasticis Ordinibus* recipi nequeunt, nisi prius de eorum parentibus, patria, & de antea acta vita, & moribus diligenter inquiratur, & ex actu rata informatione, & fide digna relatione compertum, & exploratum sit, eos, nec aliquorum

criminum, vt sunt homicidia, latrocinia, vel alia similia, vel grauiora reos, aut suspectos existere, vt propterea condemnati sint, vel condemnari timeant, neq; ingenti aere alieno supra vires facultatum suarū grauatos, vel reddendis ratiocinijs ita obnoxios, vt tali de causa lis, aut molestia eius iam illata, vel timendū sit, inferri, nisi denique constet ipsos non humana aliqua ratione, sed solum deuotionis, & pietatis feruore religiosam vitā spontē elegisse.

11 Quorum receptio, & admissio, licet ipse Pontifex mandasset, vt fieret in Generali, vel Prouinciali Capitulo indubitata fide facta tam Superioris Generalis, seu Prouincialis, quam diffinitorum consensu de prædictis omnibus, tamen deindē vigore alterius *Bulle de anno 1588. incip. Ad Romanum Pontificem*, moderauit subiungens hīc e verbis.

Cum vero in quibusdam Religionibus Capitula Prouincialia, aut nunquam, aut non quot annis, sed rarius celebrentur, quedam etiam Monasteria, aut Domus huiusmodi remotissimis regionibus hereticorum, aut infidelium tyrannidi finitimis sita sint, ne ijs, quos extra Capitula ad habitum, vel professionē Regulares admitti prohibemus tempus celebrandi Capitulis præfixum nimis diu expectare, aut ad ea cum maximo incommodo accedere cogantur, concedimus, & indulgemus vt in qualibet Prouincia saltem duo, vel si comodè fieri poterit tria, aut plura Monasteria, seu Domus Regulares deputentur, quarū, seu quorum Superiores infra annum saltem ad inquisitionem super Notarijs facientem, & ad ipsos Religiosos iuxta formam

formam præfata Constitutionis recipiendos, & ad alia, quæ in ipsa Constitutione continentur peragenda insimul cōgregentur; quod si paucitas, aut nimia distantia Monasteriorum, ne id quidē patiatur saltem tribus ex antiquioribus Patribus unius Monasterij, aut Domus eits Prouinciæ huiusmodi facultas, & auctoritas per Capitulum Generale, scilicet monachorū, vel Prouinciale Mendicantiū, & reliquorum Regularium eiusdem Ordinis demandetur.

12 Pro exteris verò in locis à propria patria lōgissimè remotis degentibus, aut quorum patria ab hæreticis, vel infidelibus detinetur, si velint Religionem intrare, concessit idem Pontifex exteros huiusmodi aduenas quāuis non liquido constet de his omnibus, quæ in Constitutione nostra requiruntur, tamen si diligentia adhibita nihil appareat, quod eos impediāt habiles reputādos esse, vt apud Quarant. in summa Bullar. verbo Monasteria.

13 Sed non reticeam dicere prælibatas Sixti V. Bullas fuisse moderatas à Gregorio XIV. vigore Bulla incipit *Circumspecta*, respectu illorum Monasteriorum, in quibus perpetua filiatio Religiosorum reperitur videlicet, quod Superiores aliorum Monasteriorum de consensu sui Capituli præhabita simul cum his, de quibus in vnaquaque Religione, aut Monasterio, iuxta eius Constitutiones recipiendas, interrogari solent aliqua in qua informationē super his, quæ in dictis Constitutionibus continentur ad receptionem huiusmodi procedere valeant, dum tamen antequam ad

14 professionem admittantur plenaria, & eo modo prout in dictis Constitutionibus habetur inquisitio fiat, quæ po-

stea ab his, à quibus in prædictis Monasterijs examinari solent diligenter examinetur, & approbetur, & demum omnia in dicto Capitulo corā Superiore referantur; volentes, quod Superiores prædicti cum eorum Capitulo, aut vbi consuetudo non fuerit celebrandi Capitula cum tribus, aut quatuor, ad id in generali Congregatione per vota secreta deputatis seruatis eorum Regularibus institutis, ac supradictis omnibus eandem, in recipiendis Nouitijs habeāt auctoritatem, quæ per dictas Constitutiones Prouincialibus Capitulis est attributa.

Obseruat autē Lexana, qui supradicta etiam autumat in summa quæst. regular. cap. 24. num. 14. esse concessa nonnulla priuilegia aliquibus Religionibus, quibus tam ipsa, quam quæ ipsorum priuilegia fruuntur, vt possunt circa formam signatā à Sixto V. in prædictis Constitutionibus ad recipiendum Nouitios ad habitū, & professionem, primo enim Clemens VIII. per suam Constitutionem, quæ incipit *In his, quæ anno 1597. concessit Dominicanis Conuentus Sācti Stephani Salmaticensis*, vt quoscunq; iuuenes etiam decimum sextū ætatis suæ annum excludentes ad habitum in eodem Conuentu admitti petentes recepto ab eis iuramento, quod criminosi rationibus, vt præfertur obligati furto, latrocinio, aut homicidio notati, aut alijs impedimentis, in dicta Bulla Sixti V. contentis, detenti non sint, recipere postea per aliquē eiusdem Cōuentus religiosum ad hoc deputatum ad inuestigationē ante actæ illorum vitæ, ac morum, & reliquorū præmissorum absque strepitu iudiciario, sed per scrutinium sæcretum præcedi facere, qui ad hoc deputatis processum, & informationem ceptam dictis Priori, seu Præsidenti, ac Suppriori, & Magistro Nouitiōrū, & Studentium, à quibus approbari, & reprobari

bari possit, referre fideliter debeat liberè, & licitè possit, valeant, secundū idem *Clemens VIII.* per suam *Constitutionem Affidua*, serè similem priuilegium concessit Clericis Ministrantibus infirmis *anno 1594.* tertio etiā *Paulus V.* *anno 1612.* concessit Fratribus seruitis Domus Mōtis Sinarij, quod tres ex antiquioribus à Capitulo Conuentuali eiusdem Domus deputari possint, qui eandem habeāt facultatē in admittendis Nouitijs, quam habent Capitula Generalia, & Prouincialia, vt in *Bull. 76. Pauli V. tom. 3. Bullar. Peirin. in priuileg. Minim. Bull. 2. Sixti V. tom. 2. Mirand. in manual. pralat. quest. 21. artic. 1. tom. 1.*

Plus insuper putat aduertendum idem *Lexana loco citato nu. 15.* quod
 16 Licet *Sixtus V.* in prædicta sua *Bulla Illos*, qui non seruatis dictis conditionibus ad habitum recepti fuerint, inhabiles ad professionem faciendam ipsam, quæ professionem irritam, & nullam declarauerit, postea verò *Clemens VIII.* *anno 1602.* Constitutionem illam ad terminos lātis communis reduxit, quod prædictam nullitatem professionis, saluis semper pœnis contra transgressores inflatis, quas sic intimauit *Sixtus V.* (insuper
 17 quoscumque Religiosos, eorumque Superiores, qui aliquas personas, vt dictum est, inhabiles, posse hanc Cōstitutionē publicatam receperint voce actiua, & passiuā, necnon officijs, gradibus, honoribus, & dignitatibus quibuscumque per eas obtentis, eo ipso in perpetuum priuamus, & tam illis priuatos, quam ad illa, & alia quæ siue in posterum obtinenda perpetuò inhabiles eorumque incapaces decernimus, & declaramus.) vide apud *Quarant. in summa Bullar. verb. Monasteria, & Conuentus, Suarez. de relig. lib. 5. cap. 7. tom. 3.*

18. Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non sunt admittendi

nisi in Conuentibus designandis, ita statuit *Clemens VIII.* in suo Decreto particulari in hoc edito, cuius tenor sequitur vt infra.

Regulares disciplina restitutioni pro qua potissimū iuxta nostri muneris dehitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum asserre quotidiano vsu etiam pertum est, quod in omnibus Conuentibus ijs præteritum, qui maiori reformatione indigent singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. unde fit, vt quo magis nos varijs Constitutionibus malè affectas radices amputare studeamus: eo magis in dies deprauata, infructuosaq; eiusmodi nouiter profitentium germina accrescant. cui quidem malo occurrere volentes, presenti Decreto statuimus, districteq; præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, ceterisque Superioribus Conuentuum intra Italia, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscumque, & quorumcumque Ordinum mendicantium, vt de cetero neminem sub quouis pretextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra prope diem in vnaquaq; Prouincia designandis. insuper sancimus vt quoad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per nos deputati non fuerint, omnes præfatorum ordinum Superiores à receptione quorumcumque; Nouitiorum siue ad habitum, siue ad professionem, omnino abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto penam

pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit; vocisq; actiua, & passiuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda se nouerint incurrisse; ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat, receptiones uerò, & professiones quoslibet eorū, qui contra huiusmodi Decretū nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas esse, & nunc decernimus, & declaramus privilegijs, statutis, & consuetudinibus quibuscunq; in contrarium minimè obstantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Quod quidem Decretum fuit renouatū, & ampliatum ab eodem Summo Pontifice sub horū verborum formula videlicet.

Sanctissimus in Christo Pater, et Dominus noster D. Clemens Diuina Prouidentia Papa VIII. iam dudum animaduerneret collapsa regularis disciplina restitutioni (pro qua potissimum iuxta sui muneris debitum vigilare, ac laborare non desistit) illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsque præsertim, qui maiori indigēt reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quo magis varijs Constitutionibus malè effectas radices euellere studet, & magis infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant: cumq; ob zelum, ac desiderium quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutū redigendi

districte prohibuerit, ne quis incertis Monacorum Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur uē quousq; Monasteria, & Conuentus aliquot designaretur, in quibus posset commodius Regularis obseruantia secundū reformationē à Sanctitate Sua institutam introduci.

Quia tamen nō obstante, tali prohibitionē cognouit nonnullos fuisse, uel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, uel qui talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit receptos, & admissos præter mentis suæ sensum: idcirco huic malo prospicere uolens, nē licentiarū, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu Decretū Sanctitatis suæ irritum redatur; nunc denuò districte præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Presidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscūque, ceterisq; Superioribus Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum, quocunque nomine appellentur intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium quorumcunq; Ordinum mendicantium (exceptis tamen Carthusianorū, Fratrum minorum de strictiori Obseruantia, necnon Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum S. Dominici, Discalceatorum, Ordinis Carmelitanis, nec non Fratrum Congregationis Toliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum eremi-Camaldulensis, & Montis Corona, Clericorum Regularium

larium Theatinorū, Societatis Iesu, S. Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectiue Ordinibus, Societatibus, Congregationibus nuncupatis, qua etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illam nullo modo extendi.) Ne sub cuiusvis licentię, & facultatis impetrata, vel impetranda obtenda (nisi per literas in forma brevis dumtaxat, & nō alias) quemquam ad habitum Regularem suscipiendum; nec etiam conuersos nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S. D. N. prope diem in unaquaq; Provincia designandis recipere aut receptos ad professionem admittere ullo modo audeant.

Quinimō contra primam prohibitionem Sanctitatis Suae receptos (etiam si imperfectum habitum, aut sine caputio gerant) post presentis Decreti in Romana Curia publicationē omnino eicere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, qua tunc obtinebit, vocis actiue, & passiuę, & perpetuę inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac delevit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suae imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcunq; ef-

fectumq; effectum ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autē Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenus permissione sua constituerint.

Ceteras verò licentias, siue particulares, qua in hanc diem effectum non sunt sortita, reuocat, & annullat.

Vult autē Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatū, ita predictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum Priuilegijs, Statutis, & Constitutionibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus. Datum Roma apud S. Marcum die 20. mensis Iunii 1599.

19 Qui idem Pontifex formulam concedendi facultatem pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis pariter sanxit hinc sub verbis sequentibus.

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Diuina Prouidentia Papa VIII. cum regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum reuocare maxime cuperet: Regularesq; omnes, vitam, moresq; suos ad rationem eius instituti, quod quisque professus esset, ita comparere, utque ad votorū vim habitum, victumq; communē pertinerent; ea potissimum singuli religiosissime obseruarent generali De-

P. creto,

creto, quod de mense Iunij editum tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit ordinum Religiosorum Superioribus (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquā ad professionem ante admitterent, quā à Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus obseruantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id munus demandauerat. certior facta, infra-scriptis Monasterijs, & Conuentibus Ordinis N. præsentum esse numerum dumtaxat eorum; qui vel ipsius Monasterij censibus, vel cōsuetis elemosinis sustentari ibi commode possunt, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quæ sunt cum istarum professionis perfectione coniuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientia vota cum ceteris Decretis particularibus, vel constituti ipsius, vel Pontificis etiam ad vitium, vestitumq; communem spectantibus (ipso Decreto ut supra edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori eiusdem Ordinis, Novitiatus in infra-scriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, Novitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi; modo tamen id ad præscriptū instructionis, iussu Sua Sanctitatis mens, & voluntas, ut in Monasterijs, & Conuentibus ad alendos Novitios præfinitur Regularis Obseruantia perpetuò retineatur; mandat, & præcipit, ut in ip-

sis præscripturam personarum numerus in posterum seruetur, nullusq; omnino Superior cuiusvis conditionis personarum, & Novitiorum numerum augere præsumat, ea pena proposita, ut omnibus priuatis officijs, vocis actiua, & passiva, ius omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua huiusmodi facultatē per Congregationem reformationis Apostolica hoc Decreto Secretarij manu subscripta concedi, non obstante Decreto ut supra promulgato. Datum Romæ die &c. præscribitur verò numerus Sacerdotum Clericorum Novitiorum Conuersorum autem

20 Et aliud decretū super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & professionem, idē Papa Clemens statuit ut infra.

Sanctissimus in Christo Pater, et D. N. D. Clemens Diuina Proidentia Papa VIII. qui alias pro Regularis discipline restitutione singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios in posterum reciperent, receptos uē ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cuiusvis Ordinis, Monasterijs, seu Conuentibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis & educandis Nouitijs designarentur, & approbarentur) ad eius, quam professi sunt, regula præscriptū vitam, moresq; restituerent, & componeret: certior deinde factus quosdam omnium ferè Ordinum, Conuentus, seu Monasteria ad pristinam illā regula-

gularem viuendi formam, & disciplinam, quā diutius desiderauerat, fuisse redactā in eisdem Monasterijs, & Conuentibus, ut Nouitiatus erigi, Nouitiique recipi possent sub certis tamen legibus, ac ea praesertim ut licentia à Congregatione Reformationis Apostolica prius obtēta esset) concessit, & ad illa designauit, & approbavit. Nunc volens, ut ea, quae pro Nouitiorum receptione, & institutione, de mādato Sanctitatis Suae praescripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius obseruentur ultra formam traditā in Constitutionibus felic. record. Sixti Papa V. & etiam Sanctitatis Suae super receptione Nouitiorum decreuit; ac praesentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suae, seu dictae Congregationis Reformationis licentia haecenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis; Nouitij ad habitum recipi ullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum diocesi Nouitiatus existunt, in quibus Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint licentiā in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quo ad scripturam cōcedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Suae eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa aetatem, conditionem, educationem, scientiam, vitā,

& mores, ceterasque qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione reformationis factae, & publicatae; neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittāt: Ordinarios ipsorum conscientiam onerādo, si quempiam approbauerint, vel admissi permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta Constitutiones praedictas approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanētibus pœnis omnibus cōtra Superiores quorumcunque ordinandum, qui in admittēdis ad habitum, & professionem Nouitijs formam Constitutionum, & in Constitutionum praedictarum non seruauerint; aut Nouitium aliquē quantumuis idoneum, & approbatum in quouis alio conuentu, & loco, seu Monasterio, praterquam haecenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorū singulis praescriptū, seu praescribendum receperint, vel admissi, seu alias praemissis quouis modo contraxerint irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel alias quauis auctoritate à quouis gestum, vel attentatum fuerit non obstantibus quibuscunque &c. Datum Roma apud S. Petrum die 19. Maij 1602. Pontificatus eiusdem S.D.N. anno undecimo.

- 2.1 Et institutiones super receptione, & educatione Nouitiorum Religiosorum Monasterijs, &

Conuentibus designatis, vel designandis, fuerunt pariter ab eodem Clemente VIII. editæ, vt patet ex tenore talium institutionum, qui sequitur vt infra.

Cum ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasterijs propagandam Nouitiorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria; & nihil ad grauem illam, ac laudatissimam priscorum patrum viuendi rationem relaxandam, maiorem vim habuisse compertum sit, quàm vel minore in recipiendis Nouitijs facultatem supra numerum quam capere, atq; alere Monasteria ipsa posset, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an verè esset ex toto atque ex præcipuo desiderio illi inseruiendi; vel deniq; in curiam in eis educendis, atque instituendis, idcirco vt huiusmodi incomodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum institutione, atq; educatione; necnon in Magistris, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in Sacris Canonibus, & Decretis, præsertim Concilij Tridentini, Pontificis, & cuiuscumque Ordinis, aut instituti Constitutionibus continentur, tam in alias designatis, quam nunc. & posterum ad hoc designandis Monasterijs, & Conuentibus, hæc quæ sequuntur inuoluntè obseruari, & exequi perpetuò curent.

Primum, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, ul-

tra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de cuiuscuque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipuè eorum, qui sextumdecimum ætatis sue annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauari, vel redende alicuius obnoxij sint, iuxta formam Constitutionis felic. record. Sixti V. & moderationum subsecutarum: illud etiam Superiores ad quos spectabit, sedulo perquirant, vt quibus in Monasterijs, & Conuentibus, ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti; in ijs ad Religionem nullus in posterum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, ad conditionis Sacris Canonibus, Summorumq; Pontificum Constitutionibus præscriptas non habeat, iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitios, die 15. Maij 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo ordine regulari etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis in quo recipietus regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam verò literarum scientiam calleat; aut illius addiscendæ spem indubiam præferat, vt minores, & suis temporibus maiores ordines iuxta Decreta Sac. Conc. Trid. suscipere valeat; sed si quis annum vigesimum quintum extendens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expertus inuētus fuerit in conuersorum tantum (quibus literarum conscientia non est necessaria) numerum referatur: ipsi au-

tem

tem conuersi non recipiantur ante vigesimum aetatis suae annum, & nisi saltem praecipua Doctrina Christiana capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitae genus elegerint, quem sibi finem proposuerit, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitae, & ut Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo effectu, ut in ordinato animo ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur; provideant quoque ut omnes etiam conuersi recipiendi priusquam ad habitum regularem admittantur ab ijs, quibus munus hoc incumbit de regula quam professuri sunt tribus votis essentialibus, statuque regulari, & alijs cuiusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter insistantur; & quia quarundam Religionum moris est, nedum conuersos ad professionem admittendos, verum & oblatos, ut vocant recipere circa ipsorum oblatores receptionem, unaqueque Religio suos peculiare Constitutiones, specialiaque instituta observare teneatur statim, atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum nouitiatus introducti fuerint per generalem omnium peccatorum confessionem totius ante actae vitae conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem uniuscuiusque Nouitiatus spectat locus huiusmodi propria clausura ab

ea parte Conuentus, & Monasterij, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus; habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quod erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint; in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, eiusque socio reperiatur in eo, etiam praeter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audienda, & in quæ hiemis tempore calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Cappella (sit commodè fieri poterit) ad Nouitios in spiritualibus praesertim in ceremonijs, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem benè conclusus, atque munitus adsit: sin minus, hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur; ipsis vero Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magister cū loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ut in eundem quisquam alius ingrediatur: ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem, vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus, & Monasterij Officiali ullo unquam tempore sub quouis pretextu aditus pateat, praeterquam Magistro, eiusque socio; ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quando cumque ingrediendum sibi necessariò

existimauerit : quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij patribus sociū assumat.

Huius loci clausura clauis apud Magistrum semper asseruetur; illiq; soli liceat ex graui tantum causa ingressu illuc alicui permittere, si quis autem Nouitiorum Magistro socios, si per Nouitiorum instruendorum multitudine necessarius fuerit, vita, & moribus (quo ad fieri poterit) consimilis deputetur; qui in his, quæ ad nouitatus regimen spectant dicto Magistro, quam socius per Prouinciale Capitulum per trienniū ad minus onus huiusmodi subituri. quod si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitatus concedi contingat; tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum uisitatores, seu Vicarios; de Diffinitorum tamen, vel grauiorem Patrum consensu fieri permittatur, idemque seruetur, si intra triennium alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amouerit, vel mori contingerit, in cuius vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant.

Tam Nouitorū Magister, quam socius ab ijs omnibus officijs, oneribusque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant, ipsi Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimū ata-

tis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissæ in Religione perstiterit, socius verò trigesimum annum excedat: sintq; ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vita etiam antea cetero exemplo præstantes; orationis præterea, & mortificationis operibus addicti; prudentia, charitateq; refert, non sine affabile graues, zelum Dei mansuetudine præferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione iræ præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quam longissime alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbent: ut ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuunt, quam reuerentur, nec illis unquam detrāhere quicquam possint.

Habere etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionē, ac nouitatus regimen, ita ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus; vel etiam localibus exceptis) quouis colore se in genere liceat. Caram adhibeat diligentem, ut Nouitij omnes in regulare disciplina studioso exerceantur; agnoscantq; præcipue diuinæ. quæ digni facti sunt, uocationis præstantium, & excellentiam, quæ uera sit, atq; perfecta uotorum solemnium, & quam necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia; modum in oratione cum uocali, tum mentali fructuose

Et uosè persistendi, illicitas passiones, & vitia, ad quem natura per peccatum labefactata omni tēpore prona est, atq; procliuꝝ per sensuum custodiam, & mortificationem cohibēdi; austeritatē, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientie puritatem, crebrā illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat per aperitionum quotidianam motuum interiorum, cordis, & temptationum manifestationem per exercitiū humilitatis circa viliora ministeria per modestiam in omnibus actionibus, diciturnumq; silentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, et vocali, incumbat unusquisque secundum propriā capacitatem, & ordinē sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisq; examinare contendat; ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur; liceat tamen Superiori etiam locali, si ita expedire iudicauerit, vel per se ipsum, vel per alium ab eo deputandum semel, aut bis in anno eorundem Novitiorum confessiones audire.

Quotidiē Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in choro nocturnis, diurnisq; diuinis officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legent, vel scribant res spirituales; modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario

loco, & commodo extra nouitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomatibus longior statuatur; fiatq; semper Magistro præsentē, vel socio, qui multum inuigilent, nè duo ab alijs commorentur disuncti, atque eo tēpore cuiusque, in quam natura feratur, propensionem scrutentur.

Non liceat eius durante Nouitiatu, & probationis tempore una cum professis nisi in choro, in Ecclesia tempore officiorum in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis comedere; nec permittatur eis professis domo exercentes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiusque necessitatibus, quæ accidere possunt unus ex Novitijs ipsis; ætate, moribusque prouectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianue custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra Nouitiatum committi poterit.

Cum autem licet Clericorum benè instituendorum cura debeat esse præcipua, conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam (cum regulam profiteantur eandē) perfectam educationem, tum Religioni decorem, & ornamentum, non alijs Christifidelibus adificationem exemplum, atq; utilitatem asferre. Conuersis ipsis à clericorū nouitiatu sepa-

separatus ad dormiendū locus quantum comode fieri poterit assignari precipitur illi tamen (hac separatione non obstante) Magistro Novitiōrū, seu Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum, iuxta cuiusque Ordinis statuta, & constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, à quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate, & comoditate, de spiritualibus præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt; quod ut commodius fiat, ad capitula, & spirituales conclusiones, quæ per Magistros Novitijs fieri solent, auerteri debeant, & in Ecclesijs statutis horis conveniant; tunc in suis officijs actualiter occupati fuerint.

32 Tempore verò probationis elapso ijtantū, qui non solum religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborē corporalem aptinuo, ac diligēti examine reperti fuerint, dummodo ætatis suæ annum quoad clericos decimumsexm, quoad cōuersos vigesimumprimum exceßerint, ad professionem admittantur, sed qui ad cōuersum habitum recepti fuerint ad clericorū statum transire etiam durante tempore probationis non possint.

33 Superior cuiuslibet Conuētus, in quo nouitiarius fuerit cōstitutus, particularem librū habeat, in quo vniuscuiusque Novitij professio registretur, illamq; Novitijs professus propria manu, & duo testes, qui præsentēs fuerint subscribant.

34 Cōuersus verò literarum ignarus professus in eorum testiū, qui se subscripserint præsentia propria manu signum Crucis apponat; asserueturq;

liber, & custodiat in Archivio vbi scripturæ ad Monasterium, seu Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

15 Quia verò in quibusdā Ordinibus filiationis vsus est receptus declaratur, quod licet Decretum sit, vt Novitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata, quilibet ordo habere debeat; licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repperint in suorum locorū filios iuxta cuiuscunq; Ordinis Constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cum iuxta præsentēs Institutiones, & alias seruatis seruandis ad Ordinem recepti fuerint ad loca nouitiatum cum testimonialibus literis transmittere vbi tanquam dictorum Conuentuum, seu Monasteriorum filij, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in nouitiatu probari; & deinde ante quam ad eadem Monasteria remittantur in professorio ad perfectionem, vt permissum est exerceri debebunt.

26 Porro nè loca vnius Monasterij, seu Conuentus ab alio præoccupentur Capituli Generalis, aut Prouincialis, partes erunt numerū præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionē (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

27 Vt autem Novitij iam in professorum numerum, sicut præmittitur recepti melius in bono spiritu regularisq; disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmētur, mandatur vt statim post professionem emissam, si in Conuētibus, aut Monasterijs pro nouitationibus assignatis, locus aderit secundi nouitiatus, siue professorij ab ea, quæ Novitiarum est, atque antiquorum

quorum professorum habitatione distinctus, & segregatus ibi collocetur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat, sin minus in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo eis locus cum requisitis ad nouitiatum supra enarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur.

Ad hoc tamen illarum Religiones excipiuntur, quæ suarum Constitutionum, seu Institutorum vigore maioris temporis cursu novos professos intra nouitiatum detinere consueverunt, quibus in hac parte non derogatur; illis tamen permittitur, ut prædictis earum Constitutionibus non obstantibus id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire iudicauerint, quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores professi. Ita quod in negotiis Monasteriorum, aut Conuentuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse; neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem deuenierit, vel saltem per triennium post professionem; quo etiam tempore poterunt, quinimò debent, literarum studiis operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum prædictum esse oportere dictum est.

28. Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint, offi-

ciorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauiioresque pro modo admittæ culpæ poenas se subituros certò sciant.

NULLITAS.

SUMMARIUM.

- 1 Nullitas professionis à Regularibus deduci debet coram Ordinario loci ubi existit Monasterium in quo emisit professionem, necnon eiusdem Monasterij Superiore.
- 2 Superiore cognoscente de nullitate professionis debet interuenire Superior Monasterij ubi professio fuit emissæ, non Religionis.

- 1 Nullitas professionis à Regularibus deduci debet coram Ordinario loci ubi existit Monasterium, in quo professi nem emisit, & coram proprio Superiore regulari illius eiusdem Monasterij, ut decisum fuisse à Sacra Congregatione probat Barbof. de potest. Episc. alleg. 104 nu. 12. part. 3. post Armendariz in addit. ad recopil. leg. Nauarra l. 7. de relig. nu. 18. alias determinatum refert Sellius in select. canon. cap. 80 nu. 10. ubi quod Superior cui commissiones super nullitate professionis, ex præscripto Concilij sess. 25. de regular. cap. 19. directæ sunt una cum Ordinario, intelligitur de Superiore Monasterij, non Religionis, Bonacin. de clausur. & penis eam violentibus quest. 2. punct. 10.

OBEIENTIA.

SUMMARIUM.

- 1 Obedientia est præcipua inter tria vota substantialia Religionis.
- 2 Religiosi non teneantur obedire quando præcipitur res illicita, mala contra regulam, aut præceptum Superioris supremi, et n. 4. et vide n. 5. 6. 7. et 8.

3 Obli-

- 3 Obligationes religiosorum ratione voti remissuè.
 9 Religiosi an teneantur sub obedientia manifestare rem omnino occultum.

Bedientia, (quæ est præcipua inter tria vota substantialia Religionis) tantum exténditur ad res licitas, & honestas, tali modo, vt si cõ-

- stet rem, quæ præcipitur esse illicita,
 & malam, vel contra regulam, aut præceptum Superioris supremi, minimè teneatur religiosus obedire etiam sub censurarum pœna, vt declarasse Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, relatum fuit, & nouiter probat *Lezan. in summa quæst. regularib. cap. 4.* vbi de obligationibus religiosorum ratione voti obedientiæ emissi in professione per plura verba facit asserens *nu. 4. ex D. Thom. quodlib. 10. artic. 10. & Sanchez in summa cap. 2. nu. 15. lib. 6.* non teneri religiosum obedire Prælato mandanti vana, & impertinentia, vel quæ explicitè, siue implicitè, ad regulam non spectant, nec ad ea, quæ solum conceraunt utilitatem temporalem Prælati præcipientis, aut consanguineorum ipsius, *ibidem nu. 3.* nec ad actus merè internos, nisi quâdo sunt necessarij pro externis, *ibidem nu. 5.* nec ad obedientiam formalem, *ibidem nu. 6.* nec ad ea, quæ Superior vult, nisi illa manifestet, *ibidem num. 7.* neque ad ea, quæ Prælatus proponit solum sub cõsilio, *ibidem nu. 8.* nec ad ea, quæ sunt supra regulam, *ibidem nu. 13.* nisi quando hoc præscribitur in regula ipsa, nec ad manifestandum rem omnino occultam, qui nulla laborat infamia, *ibidem num. 23.* nec ad obediendum Prælato publicè excommunicato, *ibidem num. 38.*

OBLATIONES.

SUMMARIVM.

- 1 Oblationes, & elemosinæ inter missarum sollemnia possunt recipi à Regularibus, qui etiam possunt se vertere ad populum, & generalem confessionem pro eo facere.
 2 Oblationes si fiant in Ecclesijs Regularium, ipsis debentur.

- 1 Oblationes, & elemosinæ inter missarum sollemnia possunt recipi à Regularibus, qui possunt se vertere ad Populum, & generalem confessionem pro eo facere, sistendo in medio altaris, non autem illo discedendo, & Ecclesiam circuendo, ita decisum in *Nullius Prouincia Rauennaten. 15. Septēbris 1629.* probat modernè *Aldan. in compend. resol. canon. lib. 1. cap. 13. nu. 3.*
 2 Et tales oblationes deberi eisdem Regularibus, quoties fiunt in Monasterijs, vel locis Clericorum Regularium, ex *cap. 1. de stat. monach. & cap. nimis, il primo,* vbi *Abb. de excess. prælator.* probat recenter *Illustriss. Episc. Ricc. decis. Curie Archiep. Neap. 170. part. 4. nu. 3.* vbi plura pariter in materia de qua antè *Mariscott. variar. resol. lib. 2. cap. 41. & modernè Rota diuers. in nouiss. decis. 37. & 402. in ult. impress.* apud *Guerilios Venetijs de anno 1636.* fusè *Barbos. de iure Eccles. vnivers. lib. 3. cap. 23.* vbi per plura circa hanc oblationum materiam post ceteros coadunat.

OBLATI.

SUMMARIVM.

- 1 Oblati Religionis Carthusianorū gaudent iisdem priuilegijs, quibus Fratres eiusdem Ordinis vigore Bullæ Gregorij IX. edita in anno 1231. in ordine III.

2 Oblati

2 Oblati debent recipi in unaquaque Religione, iuxta propriarum Constitutionum dispositionem, & privilegia, quorum tenor ad unguem servandus est, ut patet ex Bulla Clem. VIII. incip. *In suprema*, de anno 1602.

1 Oblati alicuius Religionis ex privilegio, ac exemptione, ita debent potiri, si in forma iuris valida, perpetuo, irrevocabiliter, plenè, & cū effectu se ipsos, & bona sua omnia, præsentia, & futura, nulla prorsus, quamvis minima eorum portione, neque in proprietatē, neque in usufructum sibi reservata, Religioni obtulerint, & habitum aliqualem mutaverint, de quo latius diximus in *tract. de elect. & variat. fori quest. 64. sess. 2.* & *Sacra Congregatio* censuit, quod si omnia prædicta simul non concurrant, neque fori privilegio, nec immutatione à secularibus exactionibus frui posse, ut in sequentibus casibus.

Primo, dum quis obtulit personam cum reservatione bonorum,

Secundo, dum obtulit personam, nulla bonorū facta mentione, quippe non includuntur in simplici oblatione personæ.

Tertio, dum obtulit personam, & aliquam tantum partem bonorum, quamvis maiorem.

Quarto, dum obtulit bona omnia, præsentia, & personam, reservato sibi usufructu.

Quinto, dum obtulit personam, & bona omnia præsentia tantum.

Sexto, dum obtulit personam, & bona omnia præsentia, & futura, sed postea à Superiore Religionis aliquarum partem, quamvis minimam in emphiteusim recepit.

Septimo, dū obtulit bona, vel omnia, vel partem eorum absque persona, quo casu personam offerentem fori privilegio non gaudere, sed bona in Religionē cum effectu translata

esse immunia à veſtigalibus, dummodo offerens usufructum illorum sibi non retineat, eo namque casu bona immunia non esse etiā quoad proprietatem.

His tamen omnibus casibus, quibus oblatus à privilegio, & exemptione à iure communi excluduntur, servandam esse cuiuscunque Religionis consuetudinem, cuius vigore ipsi tale ius privilegij, vel exemptionis acquisissent.

Oblati, qui omnia supradicta adimpleverint fori privilegio, & supradicta exemptione num gaudeant, quāvis matrimonio copulati sint, siue ante, siue post, oblationem contraxerint, *Sacra Congregatio* respondit gaudere siue ante, siue post, de licentia Superioris contraxerint, *Alcan. in compend. canon. resolut. lib. 21. tit. 19. nu. 14. vbi nu. 15.* dicit pariter decisum ab eadē *Sacra Congregatione*.

Et tales oblatos etiā quoad delictū ante huiusmodi oblationem commissum, cuius ratione à Iudice laico erāt puniendi, gaudere fori privilegio, & à iurisdictione Iudicis laici esse liberatos, necnon puniri debere à Iudice Ecclesiastico, dummodo absque fraude, id est non animo effugiendi punitionē Iudicis laici hoc fecerint, quod si fraus subsit, posse à Iudice laico puniri pœno confiscationis bonorum, & alia pecuniaria, sed non corporali, illiq; remanere subiectos quoad causam, & bona non quoad personam, debere tamen Iudicem Ecclesiasticū, si delicti qualitas id exposcat eos in fraudem oblatos tradere seculari corporaliter puniendos, & recentē *Barbosa. de iure Eccles. univers. lib. 1. c. 39. nu. 45.* vbi etiam querit, si iurisdictione, quæ vigore *Concil. Trident. cap. 11, sess. 24.* competat Ordinario in oblatos carentes qualitatibus expressis ibi in *vers. exceptis*, intelligatur tributa, Ordinario in oblatos cumulatim, vel priuatim quoad Superiores Regulares,

res, & cumulatiuè esse concessam, refert eandem Sacram Congregationem censuisse, & insuper petit, an iurisdic-
tio ex eodem Concilij Decreto tributa fuerit Ordinario in criminalibus tantum, an verò etiam in ciuilibus, & dicit esse tributâ in criminalibus tantum, non autem in ciuilibus, ex eadè Sacra Congregatione.

S U M M A R I U M.

- 1 Regulares extra chorum possunt uti Breuiario Romano suæ, vel alterius Religionis in recitando officium.
- 2 Dominicanus extra chorum potest recitare officium cum Breuiario Benedictorum, & e contra.
- 3 Iesuita recitat Officium diuinum priuatim, non communiter.
- 4 Officia propria Canonorum Regularium possunt recitare Moniales eiusdem Ordinis.
- 5 Moniales S. Benedicti possunt recitare Officium secundum usum Breuarij Romani.
- 6 Regularis, siue secularis recitans Officium cum Episcopo, debet cum ipso conformare.
- 7 Officium duplex alicuius Sancti in die eius Festiuitatis recitari potest in Ecclesia ubi sunt eius reliquie, & quid ubi reliquia insignis non est, & num. 8.
- 9 Officium de Sancto canonizato non potest fieri extra propriam Ecclesiam absque decreto.
- 10 Discalceati S. Mariæ de Mercede possunt recitare Officium, & Missam de communi Confess. non Pontif. de S. Raimundo.
- 11 Officium in tumulandis cadaueribus in Ecclesijs Regularium, fit per eosdem, limita ut nu. 12.
- 13 Officium super defunctos ad Ecclesiam Mendicantiũ delatos ab ipsis Fratribus est faciendum.
- 14 Officium quindecim Auxiliatorum est suspensum.
- 15 Officium prout recitant obseruantes, recitare possunt Moniales Ordinis Canonorum Regularium, quæ gubernantur à Fratribus Obseruantiæ.
- 16 Moniales S. Clara in Ciuitate Mantuæ possunt recitare Officium Conceptionis Beata Maria.
- 17 Ordinarij locorum nequeunt addere Officia Sanctorum Kalendarijs proprijs.
- 18 Missa, & Officium alicuius Sancti in loco ubi est eius Festũ non celebratur per Ciuitatem, & Diocesim.
- 19 Reliquie insignes, quæ sint.
- 20 Ecclesia Hispaniarum possunt celebrare Officia Sanctorum, quæ non sunt in Breuiario Romano, secus in alijs Ecclesijs, nu. 21.
- 22 Officium nõ recitent religiosi occupati in prædicationibus, confessionibus, vel studijs, & infirmitatibus quoniam concessit, & nu. 23.
- 24 Officium S. Theresia conceditur Carmelitanis.
- 25 Officiũ B. Ludouici Bertrandi recitans Dominicani, & Clerici Regulares, seculares.
- 26 Officium B. Francisci Borgia quibus est concessum.
- 27 Officium S. Geltrud, qui recitare possunt.
- 28 Officiũ B. Gulielmi Aquinatia Ducis, Ordinis S. Augustini, quibus conceditur.
- 29 Officium B. Ioannis de Deo, pro quibus concessum est.
- 30 Moniales tertij Ordinis S. Francisci possunt recitare Officium B. Margaritæ de Cortona.
- 31 Officium B. Mariæ Magdalene de Pazzis monialis Ordinis S. Mariæ de Monte quibus conceditur.
- 32 Officium B. Ioannis de S. Tacundo, pro quibus est concessum.
- 33 Moniales Monasterij Donna Regina Ciuitatis Neapolis recitant Officiũ Beata Margaritæ martiris, & Officium

- ficium Sanctissimi nominis Iesu.*
- 34 *Fratres Observantes S. Francisci singulis Sabatis festo novem lectionū non impeditis recitāt Officium Beata Maria.*
- 35 *Officium viginti trium Martyrū Ordinis S. Francisci Minoris de Observantia, pro quibus est concessum.*
- 36 *Officium B. Petri de Alcantara quibus conceditur.*
- 37 *Officium S. Raimundi Ordinis B. Mariae de Mercede, quibus est concessum.*
- 38 *Officium B. Rita de Cassia quibus conceditur.*
- 39 *Moniales S. Clarae Auenianen. prima die cuiuslibet mensis festo novem lectionum non impedita, recitant Officium S. Clarae sub ritu duplici.*
- 40 *Officiū B. Andreae de Auellina pro quibus conceditur.*
- 41 *Civitas Neapolitana habet in Patronum B. Andream de Auellina.*
- 42 *Officium B. Caietani Thieneci quibus est concessum.*
- 43 *Officium S. Conradi tertij Ordinis S. Francisci pro quibus conceditur.*
- 44 *Officium S. Clarae de Monte Falchio quibus est concessum.*
- 34 *Officiū Corone Spinae Sanctissimi Domini Nostri pro quibus conceditur.*
- 46 *Officium B. Felicis de Cantalicio, quibus est concessum.*
- 47 *Officium B. Ioannis Capistrani pro quibus conceditur.*
- 48 *Officium B. Paschalis de Babylon quibus conceditur.*
- 49 *Officium Patrum S. Romualdi, qui recitare tenentur.*

Officium cum Breuiario Romano, vel alterius Religionis nō suae, vti possunt extra chorum Regulares vigore concessionis Innocentij IV. vti testatur Rodriq. in *compend. qq. regular. resol. 24. nu. 34.* Mirand. in *manual. pralator. quest. 37. artic. 13. tom. 1. Lessius de iustit. & iure lib. 2. cap. 37. dub. 12. nu. 74.* novissimē pro-

bat Antonin. *Diam. resol. moral. de hor. can. part. 2. resol. 10. & par. 3. tract. 2. de dub. regular. resol. 135.* vbi quod

2 Dominicanus extra chorum potest recitare Horas canonicas cum Breuiario Benedictinorum, & è contra, dicens in praxi esse sequutam hanc opinionem alias impugnata ab Azor. *instit. moral. lib. 10. cap. 11. quest. 1. Suarez de relig. lib. 4. cap. 23. num. 9. tom. 2.*

3 Officium diuinum priuatim, & nō communiter recitant Patres Iesuitae, ex *Bulla Pauli III. incip. Regimini.*

4 Officia propria Canonicorum Regularium possunt recitari à Monialibus eiusdem Ordinis, non autem Officia propria Eremitarum, ita de anno 1605. sub die 3. Septembris voluit *Sacra Congregatio Rituum in vna Limanensis Indis.*

5 Officium secundum vsum Breuiarii Romani recitare possunt Moniales Sancti Benedicti, ita declarauit *Sacra Congregatio Rituum de anno 1606. sub die 25. Februarij in vna Tricen.*

6 Officium quicumque recitat cum Episcopo, siue Regularis, siue secularis, debet cum Episcopo conformare, ita censuit *Sacra Congregatio Rituum die 11. Iunij 1605.*

7 Officium duplex de aliquo Sancto in die eius Festiuitatis recitari potest in Ecclesia, vel Monasterio vbi illius Sancti est Reliquia, ex *declaratione Sacrae Congregationis Rituum de anno 1605. 24. Septembris in vna Viscen. & alias de anno 1602. 23. Nouembris in vna Vicentina, dummodo tamen Reliquia sit insignis, vt corpus integrum, magna pars corporis caput, & sic de Sanctis approbatis in Martyrologio, & tunc in Ecclesia tantum vbi est Reliquia seruatis rubricis Breuiarij ex declaratione eiusdem Sacrae Congregationis 23. Iunij 1617. in Vrbe beatissimorum, & adde Gauant. in thesaur. 1. tom. part. 1. tit. 11.*

8 De Sancto vero cuius Reliquia nō insignis

Q

- insignis habetur, si concedatur officium, debet esse semiduplex ad differentiam insignis Reliquiæ, *Barbos. de officio Parochi cap. 19. n. 20.* vbi etiam
- 9 num. 21. quod de Sancto canonizato non potest fieri Officium etiam in propria Ecclesia sine nouo decreto, *Gauant. in thesaur. tom. 2. sect. 2. cap. 2. num. 30.*
- 10 Officium, & Missam de communi Confessorum non Pontificum recitare possunt Fratres Discalceati B. Mariæ de Mercede, de S. Raimundo de Non Nat vigore cōcessionis. *Sanctiss. D. N. Urbani VIII. vt in eius Bulla incip. Saluatoris de anno 1625. refert Barbosa de iur. Ecclesiast. uniuers. lib. 1. cap. 41. nu. 133.*
- 11 Officium in tumultandis cadaueribus in Ecclesijs Regularium fieri debet per eosdem Regulares non obstante quauis contraria consuetudine, sic declarauit *Sacra Rituum Congregatio 8. Augusti 1629. in vna Sulmonen.* sic etiam 2. Octobris 1619. in vna *Catanien. Ciuitatis Plata,* necnō 18. Februarij 1629. in vna *Andrien. & 2. Martij eiusdem anni, & alias 5. Iulij 1631. & iterū 12. Martij 1612. in vna Eugubina,* ita pariter 5. Iulij 1614. & iterum 23. Martij 1619. in vna *Licien.* licet si Parochus sit in possessione Officii faciendi, tunc manutenendum esse, censuerit eadem *Sacra Congregatio Rituum in Rauennaten. de anno 1615. sub die 28. Augusti.*
- 12 Officium super defunctos ad Ecclesias Mendicantium delatos est faciendum à Fratribus, non à Canonicis, vel Clero, *Peregrin. in 3. part. sui compendij tit. sepultura §. 3. Peirin. tom. 1. priuileg. Minim. in const. 2. Iulij II. §. 21. num. 57. & ita declarauit Sacra Congregatio hisce sub verbis.*
- Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridētini Interpretum sepius censuit, quoties cadauera mortuorum ad Ecclesias Fratrum Mendicantium deferuntur Officia mortuorum, & reliqua munia, quæ in huiusmodi ministerijs adhiberi solent, non à Canonicis, neque à Clero, sed ab ipsis Fratribus peragi debere.*
- 14 Officium Sanctorum quindecim Auxiliatorum est suspensum, ita *Sacra Congregatio Rituum* mandauit de anno 1617. de mense Ianuarij.
- 15 Officium prout recitāt Obseruantes, recitare possunt Moniales Ordinis Canonicorum Regularium, quæ gubernantur à Fratribus Obseruatiæ, dummodo non omittant Officium Sanctorum suæ regulæ, ita de anno 1603. sub die 6. Septēbris censuit *Sacra Congregatio Rituum in vna Nolan.*
- 16 Officium Conceptionis B. Mariæ Virginis, & Sanctorum Ordinis Sancti Francisci potest recitari à Monialibus S. Claræ in Ciuitate Mantuæ, vt determinauit *Sacra Rituum Congregatio de anno 1609. sub die 25. Martij in vna Mantuana.*
- 17 Officia Sanctorum non potuerunt, nec possunt locorū Ordinarij tam seculares, quàm Regulares addere Kalendarjs proprijs, nisi ea dumtaxat, quæ Breuiarij Romani rubricis, vel *Sacra Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ* licentia conceduntur, vt declarauit de mandato *S. D. N. Urbani VIII. Sacra Congregatio Rituum sub die 8. Aprilis 1628.* vbi etiā
- 18 quod non possit celebrari per totam Ciuitatem, vel Diocesim etiam de cuiusque Ordinarij autoritate Missam, vel Festum cum Officio de Sancto, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia tutelari, seu vbi asseruatur
- 19 insignis Reliquia, & non alibi; Imaginis autē Reliquias declarauit esse corpus, caput, bracchium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr modo sit integra, & non parua, & legitimè ab Ordinarijs approbata,

- probata; *Gauant. in rubr. Breuarij tit. 7. n. 9. & seqq. cap. 10. sect. 1. tom. 2. Barbof. de potest. Parochi à nu. 12. cum seqq. modernissimè P. Lezana in sum. quest. regul. cap. 12. à nu. 33. vbi n. 34. asserit Gregorium XIII. in quodam Breui, quod incipit Pastoralis officij, anno 1573. edito, aduertens, quod in Ecclesijs Hispaniæ concessum erat, vt possēt celebrare Officia propria Sanctorū illius Prouinciæ, illiq; sint plures numero, Ideo declarauit vnam quamq; Hispaniæ Ecclesiā, eorum-*
- 20 tantum Sanctorum, qui in Breuiario non sunt descripti Officia propria celebrare posse, qui cum illius Ecclesiæ sint naturales, vel eius Ecclesiæ, seu Diocesis sunt Patroni, vel eorum corpora, seu notabiles Reliquiæ in ea Ecclesia, seu Diocesi requiescunt. De
- 21 alijs vero Sanctis, etiā si sint naturales, vel Patroni alterius Diocesis, etiam si illorum corpora, vel notabiles Reliquiæ in aliqua Ecclesia alterius Diocesis requiescant, non celebratur Officium propriū, sed seruetur ordo Breuarij Romani, & quo die celebrabitur Festiuitas Patroni vnius Diocesis Religiones omnes teneantur eodem die in suis Ecclesijs intra limites illius Diocesis existentibus eandem Festiuitatē celebrare, & in hoc cum Ecclesia transire se confortment, quod antea probauerat *Quarant. in summa Bullarū in verb. diuinū Officium*, & ambo reportant fuisse cōcessum, quod quaelibet Ecclesia, & Monasterium Hispaniæ habēs Reliquias insignes, puta caput brachij, vel crus alicuius Sancti etiā alienigenæ non existentis in Breuiario, vel de quo in dicto Breuiario sit tantum commemoratio, possit illius Festiuitatem celebrare, & Officium duplex facere, & de alio Sancto eodem die occurrētī si fuerit simplex, fiat commemoratio, si vero fuerit duplex, vel semiduplex, transferatur in primam diem simili Festam non impeditam.
- 22 Officium nē recitent Religiosi in prædicationibus, confessionibus, vel studijs, aut infirmis, vel illis seruientibus ex priuilegio fuit concessū à *Clemente VII.* Regularibus Theatinis, vt in tali casu Superiores possint dispensare, vt legitur in *Bulla eiusdē*, de qua *tom. 1. Bullarij pag. 606.* in illis verbis videlicet: *Super recitatione diuinorū Officiorum ad hoc quod ipsi acceptati, vel impediti certum Psalmorū per ipsos Superiores eis assignandorū numerum non minus septem, aut sex, cum diuisione, ac Orationem Dominicam septies, Symbolū Apostolorum bis grauius autem aggrauantes Orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando septem Horis Canoniciis, & toti diuino Officio satisfecisse censerentur.*
- Sed nō reticeam dicere, quod modernè *Lezana in summa qq. regular. cap. 2. à nu. 28.* recenset multarum.
- 23 Religionū priuilegia, ex quibus Regulares, & infirmi, vel alij occupati erant excusati à recitatione Officij, sed quia illa fuerunt concessa viue vocis oraculo, de illis non esse habendam rationem auctoritat, vel citius est videre apud ipsum, qui & alia quoq; in materia Officij cumulat.
- 24 Officium S. Theresiæ conceditur Carmelitano Ordini, vtsancitum est à *Gregorio XV. in eius Bulla incipit Omnipotentis sermo*, de anno 1621. de qua nouiter meminit *Barbof. in tract. de iure Ecclesiast. vniuers. lib. 1. cap. 41. num. 28.*
- Quod etiā pro Religione Carmelitarum Discalceatorum fuit approbatum à *Sacra Congregatione Rituum de anno 1628. sub die 20. Decembris.*
- 25 Officium recitandi de B. Ludonico Bertrando, gratia est concessa Fratribus Dominicanis in Regno Valētiæ, & illa extenditur per vniuersam Religionem Dominicanam, imò conceditur pariter Clericis Regularibus, &

- secularibus, ac ceteris in Ciuitate Valentiae, eadem *Sacra Congregatio Rituum* sub die 9. Octobris de anno 1610. in una Valentina, sic quidem determinauit.
- 26 Officium B. Francisci Borgiae pro omnibus Societatis Iesu Religiosis, vbique existentibus, necnon iuditionibus familiae illorum de Borgia pro omnibus Sacerdotibus tam secularibus, quam Regularibus, est concessum à S. D. N. Urbano VIII. in eius Bulla incipit *Alias nobis*.
- 27 Officium S. Geltrudis possunt recitare Moniales Cœceptionis B. Mariæ de Iesu Maria in Indijs, *Sacra Rituum Congregatio in Mexicana* in anno 1609.
- 28 Officium B. Guilielmi Aquinatæ Ducis, Ordinis S. Augustini conceditur pro Monasterio Regali S. Laurentij in Hispania, *Sacra Rituum Congregatio* in anno 1600. sic voluit.
- 29 Officiū B. Ioannis de Deo, pro omnibus dictæ Congregationis Regularibus vbique existentibus, quotannis in die eius obitus de communi Confess. non Pontific. in Ciuitate Granaten. 5. in Ecclesia vbi eius sacrum corpus adormit, & in Terra puncupata Montemor, & vbi natus est, conceditur pro omnibus Ecclesijs tam Regularium, quam secularium, vigore Bullæ S. D. N. Urbani VIII. incipit *In sede Principis*, in anno 1630. editæ.
- 30 Officium B. Margaritæ de Cortona valent recitare Moniales tertij Ordinis S. Francisci, per Bullam eiusdem S. D. N. Urbani VIII. incipit *Cœlestis*, editam in anno 1623. de mense Septembris.
- 31 Officium B. Mariæ Magdalene de Pazzis Monialis Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, in ipsius obitus, seu alia subsequenti non impedita die singulis annis, pro omnibus vtriusque sexus eiusdem Ordinis religiosi, Sanctiss. D. N. Urbanus VIII. in Bulla incipit *In supremo*, concessit, & extendit ad omnes Ecclesias tam in Diocesi Florentina, quam in vniuersa diuisione tēporali Magni Ducis Etruriæ, vt promulgauit in alia sua Bulla incipit *Alias pro parte*.
- 32 Officium recitare die B. Ioanne de S. Facundo, est concessum toti Religioni Fratrum Eremitanorum, vt declarauit *Sacra Rituum Congregatio una Salamantina* de anno 1603. sub die 6. Septembris.
- 33 Officiū S. Margaritæ martyris conceditur pro Monialibus Venerabilis Monasterij Donnæ Reginæ huius insule Ciuitatis Neapolis, prout declarauit *Sacra Rituum Congregatio in una Neapolitana* in anno 1601. de mense Maij, & eadem *Sacra Congregationem in alia Neapolitana* eisdem concessit Officiū Sanctissimi Nominis Iesu in anno 1612.
- 34 Officium Conceptionis B. Mariæ, vt singulis Sabaris, Festo nouem lectionum non impeditis à Fratribus Obseruantibus Ordinis S. Francisci recitari possit, concessit *Sacra Rituum Congregatio* in anno 1609. de mense Ianuarij, & eadem *Sacra Congregatio in eodem mense* idem concessit Fratribus Conuentualibus.
- 35 Officium vigintitrium Martyrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Prouinciæ Discalceatorum S. Gregorij Philippinarū, & Iaponiæ pro Fratribus dicti Ordinis, & de alijs quibuscunque Manilen. Diocesis die eius obitus quinta Februarij recitari posse, voluit S. D. N. Urbanus VIII. in eius Bulla incipit *Saluatoris*, edita anno 1627.
- 36 Officium B. Petri de Alcantara Ordinis Minorum strictioris Obseruantie Discalceatorum Professoris Prouinciæ S. Iosephi in Regno Castellæ Fundatoris pro vniuersa Religione Minorum de Obseruantia vtriusque sexus, die eius obitus 19. Octobris, sed in Alcantara vbi est natus, & vbi eius corpus requiescit pro omnibus tam

tam Regularibus, quàm Clericis secularibus est concessum per *Gregorium XV.* patet in eius *Bulla* incipit *In sede*, edita in anno 1622. de mens, Aprilis.

37 Officium S. Raimundi Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captiuorum pro personis Regularibus Discalceatis vtriusq; sexus eiusdem Ordinis, vt in die eius Festo de commun. Confess. non Pontific. iuxta rubricas Missalis Romani concessit S. D. N. *Vrbanus VIII.* in eius *Bulla* incipit *Saluatoris*, qui in alia *Bulla* incipit *In supremo*, edita in anno 1627.

38 concessit Officium B. Ritae de Cassia Ordinis Eremitarum S. Augustini, pro vniuersi Ordinis praedicti Fratribus, & Monialibus, vbique terrarum, & pro alijs in tota Spoletana Dioecesi, & postea extendit ad omnes Ecclesias praedicti Ordinis, & Dioecesis Spoletanae, vt patet in alia eius *Bulla* incipit *Nuper*, edita in anno 1628. de mense Februarij.

39 Officiu S. Clarae vt celebrari possit sub ritu semiduplici prima de cuiuslibet mensis, dummodo illa non sit impedita Festo nouem lectionum conceditur Monialibus S. Clarae Auenionen. à *Sacra Congregatione Rituum in Auenionen.* 15. Ianuarij 1633.

43 Officium B. Andreæ Auellini Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum pro ipsis vbiq; existentibus in die eius obitus, concessit *Sanctiss. D. N. Urbanus VIII.* in *Bulla* incipit *In sede*, quod extendit ad omnes in hac Ciuitate, & Dioecesi Neapolitana, quae nuper hunc Beatum in

41 nouum Patronu recepit, & eius Reliquijs, ac Statuae nouum in Cappella Thesauri Ecclesiae dictae Ciuitatis debere, statuit *Sacra Rituum Congregatio*, vt in *Sumario dictae Bullae* percipitur.

42 Officium B. Caietani Thienei Clericorum Regularium Theatinorum Fundatoris de Comuni Confess. non

Pontific. ab omnibus dictis Clericis Regularibus vbique existentibus in die eius obitus iuxta Breuiarij, & Missalis Romani rubricas recitari posse etiam per Sacerdotes Regulares ad eorum Ecclesias confluentes concessum est; in Ciuitate tamen Vicentina vbi natus, & in hac Ciuitate Neapolis vbi eius corpus requiescit in omnibus Ecclesijs tam Regularium, quàm secularium, eius Officium recitari posse, statuit *Sanctiss. D. N. Urbanus VIII.* in dicta *Bulla* incipit *In sede*, qui in alia *Bulla* incipit *Domini nostri*, concessit singulis Religiosis Ordinis Minorum S. Francisci Officiu

43 S. Conradi tertij Ordinis S. Francisci Professoris sub ritu duplici de comuni vnus Confess. non Pontif.

44 & in eadem *Bulla* concessit Officium S. Clarae de Monte Falchio Ordinis Eremitarum S. Augustini pro omnibus Regularibus vtriusque sexus Ordinis praedicti.

45 Officium Coronae Spinae Domini Nostri Iesu Christi die 11. Augusti recitare possunt Moniales S. Catharinae Ordinis Cisterciens. Ciuitatis Caietanae, quae asserunt habere vnam Spinam dictae Coronae, dummodo eo die Officiu ordinariu minimè destituatur, concessit *Sacra Rituum Congregatio in Caietana* 4. Iulij 1615.

46 Officium B. Foelcis de Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum, pro omnibus dicti Ordinis Fratribus die sui obitus dumtaxat in Ecclesijs Fratrum praedictorum videlicet in Nanceij, ac Romaricomontis, & Cantalicij Oppidis ab eiusdem Fratribus tantum, Romae verò vbi eius corpus obdormit, etiam pro confluentibus ad Ecclesiam dictorum Fratrum, concessit S. D. N. *Vrbanus VIII.* in eius *Bulla* incipit *In specula*, & pro tota Religione Cappuccinorum, vt patet in alia eius *Bulla* incipit *Nuper*, edita in anno 1625. & *Sacra Rituum Congregatio* concessit

Q 3 etiam

etiam Monialibus Cappuccinis in anno 1632.

47 Officium B. Ioannis Capistrani in die eius obitus 23. Octobris sub ritu duplici de communi Confess. non Pontific. pro omnibus tam Fratribus, quam Monialibus Ordinis S. Francisci de Obseruantia, concessit *Sacra Rituum Congregatio* in anno 1622. 16. Iulij.

48 Officium B. Paschalis Baylon, ex Discalceatis Ordinis Minorum Regularis Obseurantia Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ Regni Valentia pro Fratribus dicti Ordinis in Regno prædicto, ac in Oppido Villæ Regalis eiusdem Regni, ubi eius corpus requiescit, concessit *Paulus V.* patet in eius *Bulla* incipit *In sede Principis*, edita in anno 1618. & in alia *Bulla* incipit *alias pro parte*, extendit pro vniuersis Religiosis vtriusque sexus eiusdem Ordinis in Regnis Hispaniæ, & pro Clero in Oppidis, ubi eius corpus obdormiuit in Domino, & *Sacra Cögregatio Rituum* in *Valentina* 23. Ianuarij 1621. concessit pro vniuersa Religione.

49 Officium S. Romualdi parvum à Monachis Camaldulensibus priuatè cõceditur recitandum, à *Sacra Congregatione Rituum* in *Venetiarum* in anno 1611. de mense Iunij.

OLEVM SANCTVM.

S U M M A R I U M.

1 Oleum sanctum Episcopus permittere debet, quod Regulares in proprijs Ecclesijs teneant.

2 Cruciferi recipiunt Oleum sanctum à quouis Episcopo.

3 Oleum sanctum permittere debet Episcopus, quod Regulares teneant in proprijs Ecclesijs pro ipsorum vsu dumtaxat sic determinauit *Sacra Cögregatio Episcop. & Regular.*

de anno 1589. 13. Iunij, refert *Aldan.* in *compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 8. num. 10.*

Et illud pro administranda Extrema vntione suis Fratribus Ordinis Carmelitarum per Episcopos, & Archiepiscopos exhiberi disposuit, *Clemens VIII.* in *Bulla* incip. *Exponi*, de anno 1599. meminit *Lezana* in *summa quest. regular. cap. 3. nu. 20.*

2 Quod Oleum sanctum à quouis Episcopo recipiunt Fratres Cruciferi, vt in *Bulla Urbani III.* incip. *Cum antecessor*, edita in anno 1137.

OLIVETANI.

S U M M A R I U M.

1 Olivetani vnde dicti sunt.

2 Olivetani sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum.

Olivetani fruuntur præscriptione sexagenaria, ibidem.

3 Olivetani ad aliam Religionem transire non valent nisi præcedente Sedis Apostolicæ licentia.

4 Olivetani eligunt Conseruatores.

5 Olivetani gaudet priuilegijs *Cassinensium*.

6 Olivetani possunt Ordinari à quolibet Antistite.

7 Olivetani cedere tenentur præcedentiæ *Cassinensibus* in singulis processibus.

9 Olivetani possunt acquirere noua loca, & Ecclesiastica Sacramenta ministrare.

O Olivetani sic nuncupati à Monte Oliuari fuerunt approbati à Papa Ioanne XXII. vt in eius *Bulla* incipit *Cum à nobis*, de anno 1324.

2 Sunt exempti ab Ordinariorum iurisdictione, sexagenaria fruuntur præscriptione, & nisi præuia licentia Sedis Apostolicæ ad aliam Religionem transire minimè valent, confessiones autem audiunt, sic legitur in *Bulla*.

Papa

Papa Iulij II. incip. Et si pridie, de anno 1507. qui in alia Bulla incipit Militanti, de anno 1505. per prius eisdem cōcesserat facultatem eligendi Conseruatores, & iurisdictionem ampliavit.

5 Gaudent Cassinensium priuilegijs, alios ad Religionem recipere valent à quolibet Antistite ordinari possunt,

6 à decimarum, aliorumq; onerum solutione eximuntur, & ad processiones accedere non coguntur, vt in Bulla Pij II. incip. Licet, de anno 1462. & si reperiam declaratum fuisse à Sacra Congregatione Rituum de anno 1610. sub die 23. Ianuarij, ipsos debere cedere præcedentiam Cassinensibus in singulis processionibus, quæ in Ciuitate Veronæ conficiuntur.

7 Noua loca acquirere, & Ecclesiastica Sacramenta ministrare posse, patet ex Bulla Clement. VI. incip. Solitudinis, quæ fuit promulgata ad eorum fauorem in anno 1343.

8 Et de his omnibus modernè Barbosa in tract. de iur. Ecclesiast. vniuers. lib. 1. tit. de religiosorum ordinibus cap. num. 71. & seq. dicens de tali ordine inter ceteros tractare Azor. instis. moral. part. 1. lib. 12. cap. 21. Morig. de orig. Relig. lib. 1. cap. 37. Mirand. in manual. prelat. quæst. 4. art. 2. tom. 1. Tamburr. de iure Abbat. disp. 2. q. 13. nu. 13. tom. 1. Caualer. decis. 594.

ORACVLA VIUÆ VOCIS.

S U M M A R I U M.

1 Oracula viuæ vocis sunt hodiè reuocata, etiam respectu illorum, quæ fuerunt cōcessa ad instantiam Regum, & Imperatorum.

1 Oracula viuæ vocis, quibus aliqua Religionibus concessa sunt reuocantur à Gregorio XV. vt in eius Bulla incipit Romanus Pontifex, vbi exceptuatur illa, quæ ad supplicatio-

nem Regum, & quæ ad fauorem Eminentissimorum Cardinalium, vel pro quibus Cardinales ipsi in scriptis testimonium præbuerunt.

At nouissimè Sanctiss. D. N. Urbanus VIII. omnia aboleuit, & cassauit etiam ad instantiam Regum, & Imperatorum concessa quibuscunq; Generalibus, Superioribus etiam Societatis Iesu, secularibus, & Regularibus, vt legitur in eius motu proprio de anno 1632. de quo latius vide infra in verbo priuilegia.

Ceterum si ad hoc velis in fonte videre Bullam S. D. N. Urbani VIII. illam perlegas vt infra videlicet.

Ad perpetuam rei memoriam. Alias felic. record. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster, vt subnascantibus iugiter varijs difficultatibus, & abusus ex priuilegijs à Sede Apostolica viuæ vocis oraculo sæpe numero concessis, obuium iret Constitutionem edidit tenoris subsequenti videlicet.

Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula Militantis Ecclesiæ Diuina Prouidentia constitutus gratias, & indulta à se, & à prædecessoribus suis concessa iustis interdum suadentibus causis iuxta creditum sibi Pastoralis officij debitum moderatur, aut reuocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debere pensatis conspicit in Domino salubriter expedire, itaque motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra deque Apostolice potestatis plenitudine omnia & singula indulta, facultates, priuilegia, gratias & concessiones quasunque spirituales, & Ecclesiasticas tam ad
forus

forus interius, quam ad exterius spectans, ac tam ad supplicationē partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus à Sede Apostolica, quæ tamen viua vocis oraculo, actenus quandocunque, & qualitercunque ex quauis etiam de necessitate exprimēda causa quibusvis Collegijs, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantiū, quam non Mendicantium Societatibus, etiam Societati Iesu, ac Cōgregationibus quiblibet, siue eorum, & earum respectiuè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatiis, Prioribus, Rectoribus, Generalibus, vel Prouincialibus quocunque nomine nuncupatis, Superioribus etiā quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediate subiectis cuiuscunque dignitatis, præminentia, aut quouis privilegio munitis, nō tamen ad supplicationem Regum concessas in ijs videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac reuocata, cassa sublata, abrogata, & annihilata, iuribusque, & effectū vacua perpetuò fore, & esse, neque in posterum cuiquam subrogari posse, etiā si expressa, & specifica mentio, etiā de verbo ad verbum de ijs faciendæ esset decernimus, & declaramus firmis tñ, & in suo robore permanentibus omnibus indultis, & alijs concessionibus prædictis viua vocis oraculo S.R.E. Cardinalibus ad ipsorū, vel aliorum quorumcunque fauorem propria S.R.E. Cardinaliū manu fir-

matas pro ipsis, vel alijs factis, & de quibus idem S.R.E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerint decernentes præsentis literas, & in eius contenta quacunque, etiam ex eo, quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi nō fuerint, sed subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu aliquo quocunque defectu notari, impugnari, redargui iure, vel in controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas, quodcumque iuris, gratia, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios (sublata est eorum cuilibet, quouis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis autoritate scienter, vel ignoranter cōtingerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinibus Apostolicis, Priuilegijs quoque Indultis, & Literis Apostolicis Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatiis, Prioribus, Rectoribus, & alijs Superioribus prædictis sub quibuscunque;

huscunq; tenoribus, & formis, ac cū quibusvis etiam derogatoriis derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs Decretis in genere, vel in specie; ac alias in contrarium premissorum quomodolibet cōcessis confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis etiā si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specificata, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda fore tenore huiusmodi presentibus proplene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habētes (illie alias in suo robore permansurus) hac rite duntaxat, specialiter, & expresse derogamus cōterisq; contrarijs quibuscunque. Volumus autē ut presentium trāsumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo persone in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quę presentibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostense; quodque eadem presentes litterę, seu illarum exempla ad qualitas Basilicarum S. Iohannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Florę affixę, omnes ita ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent. Datum Roma apud S. Mariam Maiorem sub Anulo Pi-

scatoris die 2. Iulij 1622. Pontificatus nostri anno secundo.

S. Card. S. Susannę.

Cum autem experientia rerum magistra compertum sit concessiones, & gratias cuius cuicunque etiam à S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas sępē ab his, in quorum favorem emanarunt minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinę ecclesiasticę detrimentum executioni demandari, idcirco quantum cum Domino possumus his, & alijs malis occurrere volentes motu proprio ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq; Apostolica potestatis plenitudine, & de consilio nobis venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium huiusmodi mature discussionandum commissimus omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, et gratias quasq; per Summos Pontifices predecessores nostros, ac per Nos cuius cuicunque, & S. R. E. predictę Cardinalium quorumcunque manu firmata, quibuscunque Generalibus, Provincialibus, ceterisq; Superioribus, & personis cuiusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sine secularibus, sine regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati Iesu, aut eius Clericis, seu Presbyteris, alijsque personis predictis quacunque de causa etiam de necessitate exprimēda, occasione, pretextu, vel colore, etiam intuitu contem-

platione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, Principum quorumcunque, aut alias quomodolibet concessa illorū tenores presentis pro expressis habētes tenore presentium reuocamus, cassamus, collimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, cassa, sublatā, abrogata, & annullata, viribusq; & effectu vacua perpetuò fore nullisq; prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus præterea ut presentes literæ omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quanto citius innotescat omnibus, et singulis Generalibus; & alijs quocunq; nomine nuncupatis Superioribus quorūcunque Ordinum, Congregationum, Societātū, etiam Societatis Iesu, & institutorū sub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, nec vocis actiue, & passiuæ, pœnis ipso factō incurrendis; præcipimus, & mandamus ut infra tres menses proximos à die publicationis presentium cōputandos omnes, & singulos Prouinciales eorundem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Iesu, & Institutorum, de eisdē presentibus literis certiores faciant, earundem presentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Prouinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conuentuum Collegiorum, Domorum, & locorū Regularium præcipere, ut easdem presentes subditis suis, ut moris est publicent. Decernentes presentes lite-

ras etiam ex eo, quod quicunque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint de subreptionis, et obreptionis vitio, aut intectionis nostra, seu alio copiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui in ius, vel cōtrouersiam vocari ad id ad viam, & terminos iuris reduci, siue aduersus illas quodcunque iuris gratia, vel facti remedium nullatenus impetrari non posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, et integros effectus sortiri, & obtinere sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarū Palatij Apostolici Auditores (sublata eis, & eorum cuilibet quauis alteri iudicandi, & interpretandi facultate, & autoritate) iudicari, et definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quauis autoritate sciēter, vel ignoranter contingerit attentari non obstantibus præinsertis Literis huiusmodi, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit etiam regula nostra de non tollēdo iure quæsito Privilegijs, quocunque Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorumq; Superioribus quocunque nomina nuncupatis sub quibuscunq; verborum formis, & tempore, ac cum quibusvis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs Decretis in genere,

genere, vel in specie, ac alias in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret illorum omnium tenore presentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod presentium Transumptis etiam impressis manu alicuius Notarii subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa, quod quadam presentes litteræ, siue illarum exempla ad valvas Basilicarum prædictarum, & in acie Capi Floræ huiusmodi similiter affixa, omnes quos concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset. Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus nostri anno nouo.

ORATIONES 40. HORARVM.

S U M M A R I U M.

- 1 Regulares nā tenentur accedere ad orationes quadraginta Horarum, quæ

sunt extra eorum Monasteria, & sic in alienis Ecclesijs.

Orationes quadraginta Horarum, si fiant in aliqua Ecclesia, Regulares minimè possunt cogi accedere extra, cum non teneantur Regulares accedere ad Ecclesias extra propria Monasteria pro celebratione Orationis quadraginta Horarum, sed quod toti Populo oratio indicitur, tenentur in proprijs Ecclesijs huiusmodi orationi vacare iuxta Declarationem Sacra Congregationis, de qua apud Genuen. in praxi Cur. Archiepisc. cap. 64. num. 3. & modernè meminit Canon. Nouar. frater in sūma Bullar. tit. de processibus nu. 19. pag. 566.

O R D O.

S U M M A R I U M.

- 1 Abbates nequeunt cōferre Ordines Regularibus sibi non subditis.
- 2 Abbates nequeant cōferre ordines Regularibus sibi non subditis etiā cum literis dimissorialibus, nec etiam secularibus literas dimissoriales habentibus, & num. 3.
- 4 Abbas quamuis non sit benedictus potest cōferre ordines suis subditis.
- 4 Abbas an possit cōcedere literas dimissoriales.
- 6 Prior Monasterij S. Stephani de Bosco an possit cōcedere literas dimissoriales, & num. 8.
- 7 Prior Monasterij S. Stephani de Bosco habet propriam territoriam, & in suis subditos omnimodā exercet iurisdictionem.
- 9 Abbates nequeunt cōcedere literas dimissoriales Clericis secularibus sibi subditis, & vide nu. 10.
- 11 Abbas ordinarius priuatinè quo ad Episcopum an possit ordines cōferre.
- 12 Ordines sacri etiam extra tempora in diebus festinis possunt recipi per Fratres Cappellanos S. Io. Hierosolymitani

tam à quocunque Antistite absque
Ordinarij licentia,

1 **O**rdines minores per Abbates ex noua dispositione *Sacr. Concilij Trident. sess. 25. de reformat. cap. 10.* nequeunt conferri cuiquam, qui Regularis subditus non sit, vt declarauit sepius *Sacra Congregatio*, & ex recentioribus fuscè *Tamburr. de iure Abbas. tom. 2. disput. 2. quest. 7. Barbosa. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 18. à nu. 8.* & latiori calamo reassumptimus in nostro *Iure Pontificio nouo conclus. 5. tit. de ordinibus.*

2 Hinc sequitur illas conferre non posse alijs Regularibus sibi nō subditis, & si dimissorias speciales suorum Suppriorum, facultatemq; Episcopi loci Ordinarij obtinuerint, nec etiam alijs secularibus suorum Superiorum dimissorias literas habentibus, vt voto Rotæ de mandato *Clem. VIII.* responsum fuisse, affirmat *Seraphin. decis. 985. part. 1.* quem reponat *Barbos. de potest. Episc. alleg. 3. m. 11. par. 2.* & Episcopo Eugenio rescripsit *Sacra Congregatio Eminentissimarum Cardinalium, negotijs Episcoporum, & Regularium Prepositorum de anno 1593. sub die 3. Nouëbris. Campanil. in diuers. iur. canon. rubr. 6. cap. 2. sub num. 6.* & nouissimè *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium Eminentissimo Cardinali Giptio referente sub die 27. Iunij 1631.* censuit Thomam Narduccium Camplen. promq; rum ab Abbate de Carropoli Ordinis Coelestini cū literis dimissorialibus Vicarij Generalis Camplen. eidem Abbati directis esse malè promotum, atque ideo indigere noua promotione, *Barbos. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 33. num. 16.* tali modo, quod cessante priuilegio, Abbas aliquem tonsurauerit, is talis denuò tonsurandus venit, *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretū sub die 8. Maij 1627.*

4 Benè tamen valebit conferre ordines suis subditis, quāuis non esset benedictus, eadem *Sacra Congregatio sub die 16. Februarij 1619.*

5 Quæ licet in vna *Theatina 11. Septembris 1621.* determinauerit Abbatē non licere literas dimissoriales concedere, quāuis probaretur Abbatiam esse in statu nullius Diocesis.

Tamen vltimis temporibus cum ad instantiam Monachorum Carthusianorum esset portecta supplicatio in *Sacra Congregatione Episcoporum, & Regulariū* pro reuocatione cuiusdam Ordinis, ab eadem *Sacra Congregatione* emanati, & directi Priori Monasterij S. Stephani de Bonorne aude-
ret dimissorias concedere, & ordines subditis secularibus eiusdem Monasterij, attento quod decisionibus, & sententijs Rotalibus fuerat iam resolutum dictum Monasterium ex donationibus Apostolica, & ordinaria auctoritate firmatis habere propriam territorium, & in suos subditos exercere omnimodam iurisdictionem, eadem *Sacra Congregatione sub die 18. Iunij 1632.* referente Eminentissimo Cardinali Giptio, censuit reuocandam, & tollendam esse, prout reuocauit suspensionem, per quam prædicto Priori Carthusiensi Monasterij S. Stephani del Bosco, ab eadem *Sacra Congregatione* prohibitum fuit sub die 21. Februarij 1631. concedere literas dimissoriales ad ordines subditis proprijs secularibus.

9 Et hac occasione obseruabis, quod licet ex auctoritate Concilij toto citato nō desint affirmantes minimè licere Abbati Clericis secularibus sibi subditis dimissoriales literas concedere, vt fuerunt *Azor. institut. moral. lib. 3. cap. 49. quest. 3. tom. 2. Mirand. in manual. prelat. quest. 39. art. 5. tom. 1. Tamburrin. in tract. de iure Abbas. disputat. 2. quest. 26. tom. 2. nouiter Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resolut. 588. part. 4.*

10 Tamen in contrariū iurare Rodriq. in compend. quest. regular. resol. 1. n. 26 Villalob. in summa tract. 11. difficult. 9. nu. 4. tom. 1. quos ad id reportat Diana resolus. moral. part. 3. tract. 2. de dubijs regular. resolus. 95. recensens primæ opinionis sectatores illam modificare, quādo Abbas esset Ordinarius priuatiuē ad Episcopū, haberetq; ius visitandi, & Synodum congregandi, aduersus quem conciliarem dispositionem non subintrare autumat ex Gratian. forens. discept. tom. 1. cap. 112. Campanil. in diuers. iur. canon. cap. 8. nu. 4. rubr. 9. & Barbof. de potest. Episc. allegas. 7. num. 8. part. 2.

12 Ordines sacri etiā extra tempora in diebus festiuis possunt recipi per Fratres Cappellanos S. Ioannis Hierosolymitani à quocunque Antistite in quibuscunque Ecclesijs Regulariū nempe & secularium, nulla Ordinarij precedēte licentia, vt legitur in Bula Pij V. incipit Circumspecta, & probat Barbof. in tract. de offic. & potest. Episc. alleg. 4. num. 65. part. 2.

Et respectu aliorum Regularium firmant sic pariter Villalob. in summa tom. 1. tract. 11. difficult. 13. Homobon. de exam. Eccles. tom. 1. tract. 2. cap. 1. quest. 3. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 10. num. 188. & alij plures, quos nouissimè recollegit Antonin. Dian. resolus. moral. part. 3. tract. 2. de dub. regular. resolus. 3. i. Vbi testatur de praxi, & alios cōtradicentes reperies, inter quos fuerunt Vasquez in 3. part. tom. 3. disp. 246. cap. 5. nu. 50. & Suar. de legib. lib. 8. cap. 17. num. 8.

P A T R I N I.

S V M M A R I V M.

1 Abbates, Monachi, & Religiosi claustrales patrini in Baptismo esse nequeunt, limita si supradicti essent Episcopi, & num. 2.

Patrini in Baptismo nequeunt esse Abbates, Monachi, & religiosi claustrales, ad text. in c. nō hēet Abbates de consecr. dist. 4. probant Reginald. in praxi fori penitential. lib. 31. num. 157. Galgahet. de iure ecclesiast. lib. 3. tit. 85. & num. 23. Rebelh. de obligat. iustit. lib. 3. quest. 6. nu. 100 part. 2. Pont. de impedim. matrim. ad p. 24. S. 1. vers. exclusi, Bonatin. de marr. quest. 3. punct. 5. S. 2. num. 23. Laimoni in summa theolog. moral. lib. 5. tract. 2. cap. 9. num. 3. Tamburrin. de iure Abb. bat. tom. 2. disput. 4. quest. 2. num. 100.

2 Cessat tamen huiusmodi prohibitio, quando Regulares essent Baptisati dignitate insigniti, vt declarauit Sacra Congregatio exemplo Gregorij, qui ex Religione promotus fuit Cardinalem factus est Mauricij Imperatoris compatēr, vt testatur Rodriq. quest. regular. tom. 2. quest. 58. art. 3. Sanchez in summa lib. 6. cap. 6. num. 23. tom. 2. Lopez in l. 65. Trispan. in verborum maiorat. tit. 5. part. 1.

P A V P E R T A S.

S V M M A R I V M.

1 Paupertas est vnu de votis Religionis.
2 Regulares propriū habere nequeunt.
3 Declaratio Sacre Congregationis in hac materia reportatur.

1 **P**aupertas est vnum de votis Religionis, quod emittitur, & ex vi præcepti ecclesiastici illa religiosi indicitur, ad text. in cap. non dicatis 12. quest. 1. cap. cum ad monasterium, cap. super quodam de stat. monach.

Indē vigore Sacri Concil. Trident. sess. 25. cap. 2. Regularibus vtriusque sexus minimè licet habere proprium, siue mobile, siue immobile sit, & cuiuscunque qualitatē, nec illa nomine

R Mona-

Monasterij, possidere, sed illa tenentur Superiori tradere, ut Monasterio incorporentur, qui Superior neque poterit impartiri in eam illis vtiendi etiam ad vsum fructum, vel vsum, licet respectu mobilium Superiores permittere valeant, ut eorum suppellex paupertatis statui, quam professi sunt conueniat, nihilq; superflui in ea nihilq; quod sit, necessarium eis denegetur.

Viget pariter Decret. Clement. VIII. pro reformat. Regular. ut meminimus in praxi elect. & variat. fori quest. 61. sect. 2. ubi nonnulla ad materiam, quod
3 quidem Decretum approbatum, & innouatum reperitur à Sacra Congregatione Eminentissimorum Concilij Interpretum auctoritate S.D.N. Urbani VIII. in decret. de Apostat. & Elect. cuius hæc sunt verba.

Quo Tridentini Concilij Decreta, de paupertatis voto custodiendo fidelius obseruetur, præcipitur ut nullus ex Fratribus, etiam si Superior sit bona, immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, elemosinas, siue ex cõcionibus, siue ex lectionibus, aut promissis tam in propria Ecclesia, quam ubicunque celebrandis, alioue ipsorum iusto labore, & causa, & quocunque nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint tanquã propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit; sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atq; cum cæteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit. Neque Superioribus quicunque illi sint, ullo pacto liceat eisdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia etiam ad vsum fructum, vel vsum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine accedere. Eorum vero, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quisquam possideat,

ut proprium, neque ad proprio utatur. Qui in præmissis aliquo deliquerit, penas nedum à Concilio Tridentino præscriptas, sed alios quoque multo grauiores, Superior arbitrio imponendas incurrat. Nulla quæcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia, Fratres excusare possit, quominus culpa, & pena ab eisdem Concilij Decretis imposita, & ipso facto incurrenda, obnoxij sint, etiam si Superiores assuerent huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem adhiberi minime valumus. Fratrum vestitus, & suppellex cellarum, ex communi pecunia comparetur, & omnino uniformis sit Fratrum, & quæcumque que Superiorum, statuiq; paupertatis, quam professi sunt, conueniat; ita ut nihil superflui admittatur, nihil aliud quod sit necessarium, alicui denegetur. Quæcumq; Fratrum vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisq; alia suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, sumministrari opportune possint.

Sed quia de obligationibus Religiosorum ratione voti paupertatis per plura practicabilia cõglomerantur, non uisimè Lexana in summa quest. regular. cap. 6. nẽ explanare videar ad illud Lectorem relego, & vide pariter, quæ diximus in verbo possidere, & in verbo proprietas, & in verbo votum.

PLANETÆ.

SUMMARIUM.

1 Regulares in Ecclesijs proprijs possunt uti planetis plicatis.

1 Planetis plicatis in missa uti valent Regulares in Ecclesijs proprijs insignioribus, ita Sacra Congregatio-

gationem Rituum determinasse apud Alcocer in suo ceremoniali, ostendit modernissime Gauant. in man. Episc. in verbo missa conuentualis nu. 15.

PONTIFICALIA.

S V M M A R I V M.

- 1 Pontificalium usus quibus Abbatibus sit concessus.
- 2 Abbas Cōmendatarius prohibetur uti insignibus pōtificialibus, nisi ex speciali priuilegio.

1 **P**ontificalium vsum sunt per plures Abbates, qui ex speciali Sedis Apostolicæ priuilegio habent, vt sunt Abbates Canonorum Regularium Lateranensium, vt videre est in libro priuilegiorum illius Ordinis Mediolani impresso de anno 1606. & Cōgregationis S. Saluatoris Bononiensis per Innocentium VIII. vt patet ex Bulla eiusdem Pōtificis sub dat. Roma apud S. Petrum, pridie Idus Nouembris 1489. Camaldulenses per Leonem X. Cœlestini per Eugenium IV. vt refert Rodriq. in collect. priuileg. pro regular. Bulla 18. eiusdem Pōtificis, & vniuersaliter per Paulum V. sub data Romæ 29. Ianuarij anno sui Pontificatus 11. & habetur in appendice Bullarij noui Cherub. Bulla 6. alias 94. Cassinenses, alias S. Iustinae de Padua per Eugenium IV. sub dat. Florētiae 7. Kalend. Iunij 1442. Vallumbrosani quāplurimi per Gregoriū IX. sub dat. Auenioni 11. Kalend. Iulij, Pōtiscatus sui anno 11. Pauli V. Montis Oliueti, per Krabanum IV. sub dat. apud Vrhem veterem 2. Idus Septembris sui Pōtiscatus anno 3. per Iuliam II. Montis Virginis, & habetur in tom. 1. Bullarij noui Bull. 6. & denique Prémonstratenles, vt in libro priuilegiorum sui Ordinis Bull. 107. tom. 2. vide Tamburr. in tract. de iure Abbat. disput. 30. quæst. 1. dñ. 14. cum seq. tom. 2. fusc. ex nu. 26.

probans Abbatem Commendatariū insignibus Pōtificialibus vti nō posse nisi ex speciali priuilegio id concedatur, & nouiter addas Barbof. de iure Ecclesiast. vniuers. lib. 1. tit. de Abbatibus cap. 17. à nu. 55.

P O S S I D E R E.

S V M M A R I V M.

- 1 Possidere bona stabilia, quæ Monasteria possunt.
- 2 Moniales cuiuscunque Ordinis possunt possidere bona stabilia in communi.
- 3 Moniales de secundo Ordine S. Clarae, Urbani IV. regulā proficentes possunt possidere bona stabilia.

1 **P**ossidere, & retinere posse bona stabilia omnes Conuentos, seu Monasteria Mendicantium (Capucinis exceptis, & Minoribus de Obseruantia) patet ex Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 3. ad cuius ordinatum præ cæteris ex recentioribus Frater Ioannes de la Cruz de statu relig. lib. 1. cap. 4. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 2. quæst. 8. Mirand. in manual. pralat. quæst. 11. artic. 6. & quæst. 28. artic. 1. tom. 1.

Possidere, seu bona stabilia in communi habere moniales omnes cuiuscunque Ordinis posse non obstant earum regula reperio declarasse Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium de anno 1556. sub die 16. Ianuarij in vna Parmen. refert Sellius in select. canon. cap. 16. nu. 3.

13 Possidere bona immobilia possunt moniales de secundo Ordine S. Clarae Urbani IV. regulam proficentes, & propterea sub Decreto Sacri Concilij Tridentini cap. 3. sess. 25. de regularib. minimè comprehenduntur, vt statuit Sacra Concilij Congregatio, probat Aldan. in compend. canon. resolut. tit. 8. num. 4. lib. 1.

R 2 P O E N I.

POENITENTIATI.

PRÆCEDENTIA.

S V M M A R I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Pœnitentiati Regulares à sancto Officio Inquisitionis, etiā si expleuerint pœnitētia tempus, sunt inhabiles ad officia.
- 2 Pœnitentiati non possunt rehabilitari ad officia nisi à Papa, vel Sacra Congregatione Inquisitionis.
- 3 Pœnitentiæ salutes, quæ dicantur.
- 4 Pœne de qua hic quando non incurrantur.

1 **P**œnitentiati Regulares à sancto Officio Inquisitionis, etiā si pœnitentiæ tēpus expleuerint, vel gratiam receperint, sūt inhabiles, eo ipso ad omnes gradus, & officia suæ Religionis exceptis illis, quibus salutes pœnitentiæ impositæ fuerint, & illos promouentes incurrunt etiam ipso facto in priuationem suorum officiorum, ac præterea vocis actiue, & passiuæ, iuxta *Decretum S.D.N. Urbani VIII. anno 1626. vbi etiam adiungitur* tam prædictos pœnitentiatos, quàm illos promouentes non posse rehabilitari nisi ab eodem S.D.N. vel à Sacra Congregatione sanctæ Inquisitionis coram Sanctitate sua habenda *Peirin. tom. 2. privileg. Minim. in Constit. 9. Pauli V. num. 29. meminit recenter Lezana in summa quæst. regular. cap. 15. nu. 35. vbi quod pœnitentiæ salutes dicuntur illæ, quæ extraiudicialiter, & priuatim inflinguntur, vt sunt ieiunia, disciplinæ, orationes, &c. Peirin. ubi supra, idem credens de aliquibus reprehensionibus, admonitionibus, seu etiam correctionibus, quæ dari solent aliquibus in dicto sancto Tribunali, Declaratum est autem sæpius, & præcisè 27. Decembris 1632. pœnas prædictas in hoc decreto non incurri ab ijs Regularibus, qui ante illud pœnitentiati sunt à S. Officio, sed ab ijs, qui postea,*

- 1 Præcedentia si controuertatur inter Regulares ab Episcopo loci Ordinario decidatur amota appellatione, & sine figura iudicij, num. 2.
- 3 Causa præcedentiarū ex vi Sac. Concil. Trident. an sint agitanda ordinariè, & in illis dari terminus.
- 4 Præcedentia non debetur Regularibus supra Clericum secularem.
- 5 Clericus secularis præcedit Regularē etiam in Ecclesia Regularium.
- 6 Præcedentiā habet, qui prius in loco obtinuit Monasterium.
- 7 Monasteria plura eiusdem Ordinis in una Ciuitate vbi existunt, quæ debeant præcedere, & num. 8.
- 9 Carmelita an habeant præcedentiā super Fratres Beate Mariæ de Mercede.
- 10 Cistercienses an præcedāt Mendicantes, & num. 11.
- 12 Præcedētia Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia datur supra Fratres Minores Conuentuales, & quid supra Fratres tertij Ordinis, num. 13.
- 14 Præcedentia à Capuccinis est tribuenda in processionibus Regularibus, qui incedunt sub propria cruce, & loco.
- 15 Præcedentia debetur Cælestinis supra Oliuetanos.
- 16 Præcedētia datur Regularibus S. Dominici omnibus alijs Religiosis cuiuscuque Ordinis Mendicantium.
- 17 Præcedentia quomodo præstetur inter Ordines Mendicantium, & B. Ioannis Dei.
- 18 Præcedentia in Cappella Pontificia datur Procuratori Generali Observantium.
- 19 Præcedentia datur Monachis Cassinensibus quoad Canonicos Regulares Lateranenses.
- 20 Præcedentia antiquitatis seruanda est in-

est inter Milites magna Crucis eiusdem Ordinis.

Præcedentia inter Moniales oritur à die professionis.

21 *Præcedentia debetur Siluestrinis supra Mendicantes, ubi à quaestando desistunt, & num. 22. & 23.*

1 **P** Ræcedentia in processionibus funeralibus, & similibus, si controuertatur inter Regulares etiã exemptos, illius decisio est faciēda ab Episcopis locorum Ordinarijs amota appellatione, vt elicitur ex *Sacr. Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 13.* breui scilicet manu summarie, & de plano, ac sine strepitu, & figura iudicij, vt exiitisse iudicatum à *Sacra Eminentiss. Cardinaliū eiusdem Concilij Interpretū Congregatione*, patet apud *Armendar. in addit. ad recap. leg. Nauarra lib. 1. tit. 14. l. 24. §. 31. de process. nu. 10. Leon. in thesaur. fori Eccles. cap. 8. num. 18. part. 1. Salgad. de protectione regia part. 2. cap. 9. nu. 15. tom. 1. vbi num. 99. affirmat supradictam conciliarem dispositionē d. cap. 13. minimè tollere appellationem deuolutiuam, quod pariter firmavit *Rota in Colonia præcedentia*, & probat post ceteros *Barbos. de potest. Episc. alleg. 78. num. 26. part. 3.* & omnino videas, quæ scripsimus *forens. quest. 13. part. 2.* vbi satis appositè per plura ad ornatum *Concilij* reperiēs, dum ibidem discussimus, si causæ præcedentiarum ex vi *Concilij* loco indicato sint agitandę ordinarię, & in illis dari terminus, quando lis de illis est formiter introducta coram Episcopo, & affirmatiuam tutati sumus opinionem, vt latius ibidem reperiēs, & me citato in illo loco sequitur *Canonicus Nonarius frater in summa Bullar. tit. de præcedentia in processionibus sub num. 9.* vbi per plura recollexit in hac præcedentiæ materia ad intellectum vulgatę *Bulle Gregorij XIII. quę per te videre poteris.**

4 *Præcedentia non debetur Regularibus supra Clerum secularem, cum*
5 *in loco Clerus secularis potiatur præcedentia supra Regulares etiam in ipsorum Regularium Ecclesijs, & Monasterijs ex vniuersali Ecclesię consuetudine, vt declarauit sepius Sacra Rituum Congregatio, & in specie in Elabonens. 28. Septembris 1602. in Castella, & Legionis 30. Augusti 1603 & 6. Septembris 1603. in Mexican. 30. Septembris, & 5. Octobris 1614. in Tullen. 12. Martij 1616. & in Firmana Terra S. Victoris 31. Martij 1618. & in Messanen. 7. Augusti 1621. & alias ita ipse in facti contingentia requisitus de voto respondi, & nouiter plura coaceruat Vulp. in praxi fori Eccles. cap. 34.*

Præcedentiā Ordinum Mendicantium, & Confraternitatum inter se decreuit *Gregorius XIII. incip. Exposcit*, quæ seruanda est circa præcedentiam in processionibus inter Confraternitates laicorum, *Sacra Congregatio Rituum in Nepefina 10. Martij 1608.* ac etiã inter Regulares, vt scilicet illi præcedant, qui prius habuerint locum, eadem *Sacra Congregatio in Tuscanen. 14. Iunij 1608.* præcedunt enim Regulares inter se, secundum ordinem præscriptum in *dicta Bulla Gregorij XIII. ut scilicet præcedant, qui prius in loco Monasterij, & locum obtinuerunt, eadem Sacra Congregatio Rituum in Vrgentin. 23. Maij 1603. & Cusentin. 1. Martij 1614. in Terracinen. 30. Septembris 1614. Rossanen. Terranova 14. Februarij 1615. & Aggrigentini. Terracuari 4. Aprilis 1615. & in Spoletan. 16. Augusti 1618. in Oritan. Terra Traba 19. Septembris 1619. & Tuderina Terra Altaris 1620. meminit nouissimè *Barbos. in tract. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. tit. de stat. & vita regular. cap. 43. num. 181. & seq. vbi*
7 *num. 192. annuit, quod si in vna Ciuitate, vel loco sint plura Monasteria**

R 3 eiusdem

- eiusdem Ordinis diuersis temporibus fundata, eadem *Sacra Rituum Congregatio* respondit, & declarauit, q̄ Fratres Minores de Observantia, iuxta *Constitutionem Gregorij XIII.* præcedentiam dandā esse Ordini, qui prius in loco Monasterium habuit, & non tantum illi Monasterio, ita vt per fundationem primi Monasterij in illo loco acquiratur anterioritas eiusdem cuiuslibet alij posteris fundato eiusdem Ordinis, idem quoque seruandū esse, quando præcedentia cōpetit ex quasi possessione, & iure præcedendi in terminis dictæ Constitutionis, & quando concurrunt ad processiones tam publicas, quam priuatas omnes eiusdem Ordinis Fratres vniti, & non diuisim debere præcedere, ita vt post Crucem Fratres strictioris Observantiæ immediatē incedant Discalceati, & Recollecti, vel Reformati vniti, & post illos Fratres de Observantia dicti si iuxta Regularia Ordinis statuta, vel ex quasi possessione, & iure præcedendi, præcedentiam habent, alioquin, præcedentia seruetur etiam inter eiusdem Ordinis Fratres anterioritas fundationis Monasterij cuiusque, nec Monasteria alterius Ordinis debere, nec posse impedire frui dicto iure præcedentiæ, neque Ordinem incedendi peruertere, & ita sub die 3. Iunij 1617 autumat eandem *Sacram Congregationem* declarasse.
- 9 Præcedentia iuxta votum *Sacra Congregationis in vna Carmelitana. & Mercedis 21. Augusti 1604.* fuit præstita Carmelitis, supra Fratres B. Mariæ de Mercede Redēptionis Captiuorum, idque etiā fuerat declaratum de anno 1602. sub die 15. Nouēbris per *Clementem VIII.* in sua *Bulla* 10 incip. *Decet*, qui præcedentiam pariter Monachorum Cisterciensium Reformatōrū Ordinis Beatæ Mariæ Fulien. ante Ordines Mendicantes posuit, vt patet in *Bulla* eiusdem incip. *Regis*, quæ fuit lata de anno 1599.
- 11 Et præcedentiam à Mendicantibus semper, & vbiq; tribuere debere Monachis, *Sacra Congregatio Rituum* celsit de anno 1619. sub die 23. Martij in *Metropolitana*.
- 12 Præcedentia Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia datur supra Fratres Minores Conuentuales, vigore *Bullarum Leonis Papa X.* promulgatarum in anno 1517. quarum vna incip. *Omnipotens Deus*, altera incip. *Licet*, & adde alias eiusdē Pontificis incip. *Et si pro iniunctis*; editam de anno 1521. in qua declaratur Obseruantes succedere in omnibus, & singulis prærogatiuis præcedentiæ, quibus potiebantur Conuentuales, quando eorum in posse residebat Ministri Generalis officium; & adde *Tamburrin. in tract. de iur. Abbat. disput. 25. quæst. 8. num. 4. tom. 1.*
- 13 Sed non reticeam dicere, cessare præcedentiā respectu Fratrum Sancti Francisci de Observantia supra Fratres de Observantia supra Fratres tertij Ordinis, quoties isti in loco cōtrouersia prius Conuentum, sed Monasterium obtinuerunt, vt non vna vice declarauit *Sacra Congreg.* nempe in vna *Rossanen. Terranova* de anno 1615. sub die 14. Februarij, & 13. Iulij 1616. & in alia *Tudertina Terre Alaffe* de anno 1620. sub die 14. Ianuarij.
- 14 Præcedentia à Capuccinis est tribuenda in processionibus illis Regularibus, qui propria sub Cruce, & proprio in loco incedebant, antequam ipsi propria vterentur Cruce, vide in verbo *Capuccini*, & ita decisum habes nouiter apud *Vulp. in praxi fori Eccles. cap. 34. num. 33. & 34. vbi hæc sunt*.
- Capuccini autem, qui in processionibus absque Cruce propria, incedebat sub Cruce Fratrum Minorum Conuentualium S. Francisci ad tollendas dissensiones, quæ inter ipsos, & Fratres dicti Ordinis Minorum Conuentualium oriebantur.

oriebantur, obtinuerunt à Sanctissimo Domino Paulo V. ut possent deferre Crucem propriam, quod fuit concessum per Breue Sanctitatis Suae, quod incipit Pastoralis officij, sub Annulo Piscatoris die 12. Octobris 1617. Pontificatus sui anno 13.

Et cum post concessam dictis Fratribus Cappuccinis propria Crucis erectionem, & dilationem orta esset controuersia inter ipsos Fratres, & Regulares aliorum Ordinum circa præcedentiam in processionibus, Sacra Cögregatio edidit Decretum tenoris sequentis.

Cögregatio Sacrorum Rituum ad tollendas controuersias, quæ post concessam Fratribus Cappuccinis propria Crucis erectionem inter Regulares, circa præcedentiam in processionibus orta sunt, Illustissimo Mellino referente, Cappuccinos cedere debere digniorem locum ijs Regularibus, qui sub propria Cruce, & in proprio loco in processionibus incedebant, antequam ipsi Crucem propriam deferrent; die Sabbati 23. Martij 1619. Anton. Maria Episcop. Hostiens. Card. Gallus. Petrus Ciannariconus Secretar.

13 Præcedentia debetur Cölectinis supra Oliuetanos, quia sūt antiquiores origine, & confirmatione Apostolica, ut censuit Sacra Congregatio, & determinauit Rota apud Caualer. decis. 388. & 594. Burat. decis. 877.

16 Præcedentia datur Regularibus S. Dominici omnibus alijs Religiosis cuiuscunq; Ordinis Mendicantium, ut legitur in Bulla Pij V. incip. Diuina, quæ fuit promulgata de anno 1566. sub die 27. Augusti, & in Bulla Clementis VII. incip. Inter cetera, Tamburrin. de iure Abbat. disput. 25. quest. 8. tom. 1. Canon. Nouar. frater meminit in summa Bullar. tit. de præcedent. in process. nu. 14. & ad materiam latè D. Reg. Valenzuel. cons. 1. lib. 1.

17 Præcedentia ut præstetur inter Ordines Mendicantium, & Confratres

B. Ioannis Dei, seruanda est Bulla edita per Gregorium XIII. sub die 15. Iulij de anno 1583. à tempore autem, quo præfati Confratres Religiosi fuerunt declarati, ut legitur in Bulla S. D. N. Urbani VIII. incip. Commissi, quam promulgauit de anno 1627. sub die 26. Nouembris.

18 Præcedentia in Cappella Pontificia datur Procuratori Generali Obseruantium respectu Procuratoris Fratrum Conuentualium, ut declarauit Sacra Cögregatio Rituum de anno 1602. sub die 25. Ianuarij in una Romana, ut latius reassumit, imò propria verba reportat Barbof. de iur. Eccles. uniuers. lib. 1. cap. 43. num. 184.

At in reliquis locis seruatur Bulla Gregorij XIII. ut censuit eadem Congregatio de anno 1614. sub die 30. Septembris in una Terracinen.

Quæ quidem Bulla est in viridi obseruantia etiam respectu præcedentiarum inter monachos, ut declarauit Sacra Cögregatio Rituum in Saxasteraten. Nucerinen. Diocesis 14. Maij 1614. & alias de anno 1618.

19 Præcedentia non datur Monachis Cassinensibus quoad Canonicos Regulares Lateranenses, ut patet in Bulla Pij V. incip. Cum alias, promulgata de anno 1568. quia tales Canonici Regulares præcedunt omnes alios Regulares post Clerum secularem, ut in Bulla eiusdem incip. Cum ex ordinum.

20 Præcedentia antiquitatis est seruanda inter Milites magnæ Crucis eiusdem Ordinis, nõ autem inter Milites diuersi Ordinis, ita decidisse Sacram Congregationem Eminentissimorum Cardinalium in una Meliten. de anno 1609. de mense Maij, refert Barbofa in tract. de iur. Eccles. uniuers. cap. 43. num. 193. lib. 1. tit. de stat. & vita regular.

21 Præcedentia inter moniales oritur à die professionis, nec à tempore habitus receptionis, quod si ambo simul profes-

professionem emitterent, per prius ad habitum admissa præcedentiam habere debet, & si vna eademq; hora omnes admissæ fuerint, data pariter singularum professionis paritate, tunc præcedentia debetur, quæ per prius in capitulo acceptata fuit, ita determinauit *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregatio de anno 1608. in vna Paduana*, sicque in facti contingentia consultus respondi.

- 21 Præcedentia debetur Siluestrinis supra Mendicantes vbi à quæstuando desistunt, vt de anno 1617. sub die 19. Maij declarasse *Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium*, patet facit *Barbos. in suo tract. de iur. Eccl. vniuers. lib. 1. tit. de stat. & vit. regular. cap. 43. num. 185*, vbi quod orta controuersia inter Regulares Ordinis Siluestrinorum ex vna, & Regulares Ordinum Mendicantium in Diocesi Nucerna commorantes partibus ex altera dè, & super quæstione, & præcedentia in processionibus, *Sacra Episcoporum Congregatio sub die 24. Junij 1617. censuit dictos Siluestrinos tanquam postremos in dicta Diocesi commorantes, aut à quæstuatione in posterum abstinere, vel in processionibus vltimum locum iuxta dispositionem Bullæ Gregorij XIII. obtinere debere, die autè 19. Maij eiusdem anni, eo quia à quæstuando se abstinuisse Sacræ Congregationi exposuerunt, Sacra eadem Congregatio*
- 23 præcedentiâ eisdem Siluestrinis dandam determinauit.

De præcedentia autem Abbatum, & aliorum Prælatorum inferiorum, tam secularium, quàm Regularium, inter alios, & inter ipsos, quia satis manu larga scribit *Tamburrin. in suo tract. de iure Abb. disp. 25. à quæst. 1. cum seq. tom. 1.* illius remissione contentus, hic calamum requiescere facio, vide ibi, nec pigebit.

PRÆCEPTORIÆ.

SUMMARIUM.

1. *Præceptoræ, seu Commendæ Religionis Hierosolymitanæ sunt veri tituli, & beneficia Ecclesiastica, & an idem sit respectu Ordinum S. Iacobi, Calatrauæ, & Alcantaræ, num. 2.*
1. **P** Ræceptoræ, seu (Commendæ) Religionis Hierosolymitanæ sūt veri tituli, & beneficia Ecclesiastica, vt decisum est à Rota apud *Put. decis. 382. lib. 1. Garc. de benefc. cap. 4. nu. 1. part. 1.* obidque in eis locum habere *clm. 1. de sequestrat. possess. voluit Rota in Mileuitana Prioratus Nauarræ, 11. Ianuarij 1627. coram Eminentiss. Cardinali Virili, & alias vt apud Mohedan. decis. 10. de caus. possess. & propriet. & Rota in recent. decis. 569. p. 2.* & de ambobus nouissimè videndus est *Barbos. de iur. Eccl. vniuers. lib. 3. cap. 7.* vbi pariter annuit, quod licet idem sit, secundū aliquorum opinionem respectu Præceptoriarum Ordinum S. Iacobi Calatrauæ, Alcantaræ, & similium, in quibus Milites non profitentur omnimodam castitatem, tamen probabiliorē agnoscit contrariam opinionem, quam inter cæteros tutatur ex recentioribus *Cabed. de patronatibus Regiæ Coronæ cap. 15. à num. 15. cum seq. vbi sustinet tales Præceptorias, siue Commendas non esse ecclesiastica beneficia,*

PRÆDICARE.

SUMMARIUM.

1. *Regulares in eorum Ecclesijs predicare valentes, nō indigent licentia Ordinarij, sed ab eorum Superioribus sunt approbandi, & petere benedictionem, licet non concedatur, nu. 2.*
3. *Episcopus nequit prohibere Regularibus, ne in eorum Ecclesijs predicent, secus*

Secus in Ecclesijs non sui Ordinis, & num. 2.

3 *Episcopus nequit prohibere Regularibus, ne in eorum Ecclesijs prædicent, secus in Ecclesijs non sui Ordinis, & num. 4.*

5 *Licentia prædicandi ab Episcopis, gratis est concedenda.*

6 *Prædicare nequit secularis, nec Regularis etiam in Ecclesijs sui Ordinis Episcopo contradicente, & num. 7.*

8 *Regulares in alienis Ecclesijs prædicantes absque Episcopi licentia, ab eodẽ puniuntur.*

9 *Pæna Regularis prædicantis in aliena Diœcesi cum licentia Episcopi, non, autem sui Superioris, remissivè.*

10 *Regularibus idoneis prædicare volentibus, licentia non est deneganda.*

11 *Regularis absque causa non potest suspendi à prædicatione.*

1. **P** Rædicare quoties volunt Regulares in Ecclesijs suorum Ordinum non tenentur, ab Episcopo loci Ordinario licentiam obtinere, sed solum à proprijs Superioribus de vita, moribus, ac scientia prævio examine approbandi sunt, & ab eis licentiam obtinere, cum qua se personaliter coram Episcopo se præsentare debent, & petere benedictionem, *Sacr. Concil. Trident. sess. 5. de reformat. cap. 2.* quam benedictionem sufficere esse petitam, licet non concessam, ex declaratione *Sacrę Congregationis Eminentissimorum Concilij Interpretum*, præ ceteris probant *Armendar. in addit. ad recopilat. leg. Nauarræ. tit. 18. l. 7. de relig. num. 56. lib. 2. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 18. num. 123. Illustriss. Episc. Riccius decis. Cur. Archiep. Neap. 219. par. 2.* tali modo, quod si Episcopus nedum benedictionem renuerit dare, sed imò expressè prohibuerit ne prædicent, adhuc illo contradicente in sui Ordinis Ecclesijs licet illis prædicare, ut censuisse *Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium*

sub die 30. Ianuarij 1629. modernè testatur Aldan. in compend. resol. iur. canon. tit. 4. num. 10.

4 Et si in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sint, prædicare intendant ultra suorum Superiorum, pariter Episcopi licentiam obtinere debere, quæ non præcedente minimè prædicare posse elicitur ex eodem *Concil. Trident. cit. cap. 2.* quam licentiam gratis esse ab Episcopis concedendam, probat ex modernis *Campanil. in diuers. iur. canon. rubr. 12. cap. 13. à nu. 6. Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resolut. 290. part. 2.* & latè plura *Lezan. in summa quæst. regular. cap. 20.* vbi de Concionatoribus Regularibus, eorumq; obligationibus edisserit.

Et quamvis ex eodem *Sacr. Concil. sess. 24. de reformat. cap. 4.* pateat, ne ullus secularis, siuè Regularis, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum, contradicente Episcopo prædicare presumat, de quo nouissimè *Vulp. in praxi fori Eccles. cap. 42. num. 3.* vbi quod per prius vigore *Bulle Pij V.* incipit *Et si Mendicantium*, in Ecclesijs suorum Ordinum poterant prædicare absq; Ordinarij benedictione, sed per *Bullam Gregorij XIII.* incipit *In tanta rerum mole*, fuit redacta ad terminos *Iuris cõmunis, & Concilij Tridentini.*

Tamen nè contrarietas videatur esse cum *alleg. cap. 2. eiusdem Concilij* putarunt *Mirand. in manual. prelat. tom. 1. quæst. 50. artic. 3. conclus. 1. & Barbof. in tract. de pot. Episc. alleg. 76. num. 20.* mentionatum *Decretum d. cap. 4. de non prædicando* contradicente Episcopo quoad Regulares intelligendum esse ad limitandum de illo tempore, & hora, qua Episcopus prædicare voluerit, aut coram se facere sollempniter prædicari, non verò alias.

8 Prædicare si præsupserint in alienis Ecclesijs Regulares Episcopi licentia nõ præcedente ab eodem nouissimè puniri possunt, ex *Bulla Gregorij*

gorij XV. incip. *Inscrutabili*, in illis verbis: *Nè demum habeat Episcopus auctoritatē coercendi, ac puniendi quoscunq; exemptos tam seculares, quam Regulares, qui in alienis Ecclesijs, quę suorum Ordinum non sunt absque Episcopali licentia, & in Ecclesijs suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente præsumpserint.* refert nouiter *Vulp. in praxi fori Eccles. cap. 42. numer. 28.* & illos coercere, & punire posse etiā censuris ecclesiasticis, fuit declaratū per S. D. N. *Vrbānum VIII.* in quadam *Bulla* in forma breuis directā Episcopo Gienens. sub dat. 30. Ianuarij 1629.

- Licet per prius non potuisse puniri ab Episcopo, sed tantum à suis Superioribus Regularibus, decisū referant post ceteros *Pias. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 41. Campanil. in diuers. for. iur. canon. rubr. 12. cap. 13. num. 10. Illustri. Episc. Riccius in praxi for. Eccles. resol. 401. part. 2. vbi de poena Regularis prædicantis in aliena Diocesi cum licentia Episcopi, absque tamen licentia sui Superioris.*
- 10 Prædicare qui volunt Regulares, si fuerint idonei, sunt admittendi, nec licentia denegari debet, vt decisum à *Sacra Cōgregatione*, fatetur *Armen-dariz in addit. ad recopil. leg. Nauarrę l. 3. de prædicatorib. nu. 8. lib. 4. tit. 30.* vbi etiam, quod sine rationabili causa non potest suspendere à prædicatione, refert, & sequitur *Barbos. de potest. Episc. alleg. 76. num. 21. vbi num. 22. annuit, quod si suspendat, non tene-tur causam exprimere, quare ad hoc prohibendum moueatur, ex decisio-ne Sacra Congregationis, de qua apud Leon. in thesaur. fori Ecclesiast. cap. 8. num. 9. part. 1.*

PRÆDICATORES.

SUMMARIUM.

- 1 Prædicatores errores, aut scādala disseminantes per Episcopum à prædicatione interdiciuntur, necnon contra eos hæreses prædicantes procedere valet, num. 2.
- 3 Prædicatores possunt esse Religiosi Societatis Iesu, quamuis ordinibus sacris non fuerint initiati.

- 1 **P**rædicatores, qui errores, aut scandala dissemināt, per Episcopum à prædicatione interdici debēt,
- 2 si autem hæreses prædicauerint, contra eos etiā quomodolibet exemptos tanquā Apostolicæ Sedis Delegatus, secundum iuris dispositionem, & loci consuetudinem procedere valet, curando tamen, nè falsis informationibus, vel alijs calumniosè aliquis corū vexetur, ita *Sacr. Conc. Trident. sess. 5. de reformat. cap. 2. Leo in thesaur. fori Eccles. cap. 2. num. 61. part. 2. Mirand. in manual. prælator. quæst. 50. artic. 7. tom. 1. Campanil. in diuers. iur. canon. rubr. 12. cap. 13. num. 21. Barbos. de potest. Episc. alleg. 76. num. 48. & 49. part. 3.*
- 3 Prædicatores esse possunt Religiosi Societatis Iesu, quamuis Ordinibus sacris initiati minimè fuerint, vt legitur in *Bulla Gregorij XIII.* incip. *Vigore*, promulgata de anno 1584. sub die 20. Februarij.

PRÆLATI.

SUMMARIUM.

- 1 Prælati Regulares habent eandem potestatem, & facultatem, quæ Episcopis est attributa.

- 1 **P**rælati Regulares habent eandē facultatem, quæ Episcopis attributa est vigore *Sacr. Concil. Trident. sess. 14.*

seß. 14. cap. 1. ita eiusdē Concilij Eminentissimorum Interpretū Sacra Congregatio censuit sub die 3. Aprilis de anno 1621.

PRÆPOSITI.

SUMMARIUM.

- 1 Præpositi sunt Ministri Religionum, & qui sunt, num. 2.
- 3 Præpositi habent usum pontificalium in Ecclesijs suæ iurisdictionis, sed nequeunt illis uti in Ecclesijs Regularium.

1 **P**ræpositi sunt Ministri Religionum, à quibus Religiosi reguntur, ut sunt Abbates, siue Præpositi, Magistri Generales, item Provinciales, ac Priores, siue Rectores, & similes, sic inquam declaravit Sacra Congregatio Episcop. & Regular. & modernè fatetur Barbosa. de iur. Eccles. uniu. lib. 1. cap. 45. vbi de eorum electione plurima verba facit.

3 Præpositi aliqui quamvis habeant usum pontificalium in omnibus Ecclesijs suæ iurisdictionis, tamen illis in Ecclesijs Regularium uti nequeunt, nisi ipsorum accedat consensus, ita Sacra Congregatio Rituum declaravit de anno 1608. sub die 10. Maij in præsen. nullius.

PRÆSENTIA.

SUMMARIUM.

- 1 Præsentia in electionibus Præpositarum, Abbatissarum, Priorissarum, & Præfectarum Monialium spectat ad Episcopos locorum Ordinarios, & num. 2.

1 **P**ræsentia in electionibus Præpositarum, Abbatissarum, Priorissarum, & Præfectarum Monialium, spectat ad Episcopos locorum Ordina-

rios, & ad Superiores Regulares iurisdictionis, qui per se, vel per alios interesse, & præsidere absque tamen vlla Monasteriorum impensa possunt, ut in Bulla Gregorij XV. de Exemptorum Privilegijs edita de anno 1622.

2 Circa quam ex facto fuit petatum à Sacra Congregatione Eminentissimorum Concilij Interpretum, si vigore ipsius ex illis verbis: *Possit Episcopus una cū Superioribus Regularibus quorumcunque Abbatissarum &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere ius Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur, & negatim protulit declarationem, ut testatur Lexana in Summa 91. regular. cap. 25. sub num. 46. pag. mihi 281.*

PRÆSIDENTES.

SUMMARIUM.

- 1 Præsentia Capituli non possunt præcipere scrutatoribus, ne recipiant suffragia ultra certum numerum, & num. 2. & 3.

1 **P**ræsentia Capituli non possunt præcipere scrutatoribus, ne recipiant suffragia ultra certum numerum, alias redditur electio nulla, ut decisum fuisse de anno 1625. refert Castellin. in tract. de elect. cap. 4. num. 66. addo Illustriss. Episc. Riccium in praxi fori Eccles. resol. 29. part. 4. vbi declarationem apportat per extensum, ut infra.

2 *Quæritur an in electione Superiorum Regularium Præsentia Capituli possit præcipere scrutatoribus sub præcepto sanctæ obedientiæ, & poenæ excommunicationis late sentientiæ tunc recipiant suffragia oretenus traditi solita pro aliquibus ultra certum numerum electioni sufficientem, sed eo completo, dicant Electoribus ad aures (ut servari dicitur) ut dent alijs eorū data, & an electio hac modo celebrata sit valida.*

3 Sacra

- 3 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, hanc eligendi rationem, quæ libertati electionis, ac naturali consensui aduersatur, omnino improbauit, censuitq; electiones hæcenus celebratas, si scrutatores præcepto Superioris obtemperantes singulorum eligentiam vota non recepissent, pro Canonicis non habere. S. Cardini S. Susanna. Proffer Fagnanus.

P R I V I L E G I A.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuilegia concessa Regularibus per oracula viue vocis, habent eandem vim cū Constitutionibus Papalibus, attamen sunt reuocata præter ea, quæ S.R.E. Cardinalium manu sunt firmata, num. 2.
- 3 Oracula viue vocis nouiter sunt cassata, & abrogata.
- 4 Oracula viue vocis non respicientia priuilegia, facultates, licentias, nec gratias, sed declarationes, an censentur abrogata.
- 5 Cōcessionēs factæ per viue vocis oracula, & effectum sortitæ sunt, non censentur reuocata, sed respicientes effectum futurum, sunt reuocatum, ut num. 6.
- 7 Priuilegia per contrariū usum euanescent, & num. 9. quod limita in Regularibus, num. 8.
- 10 Priuilegia per non usum amittuntur spatio centum annorum favore Ordinis Benedictorum, quod intelligitur, si occasio vitendi venerit, alias fecas, num. 11.
- 12 Priuilegia, prærogatiue, fauores, & indulta concessa Ordini Sanctissime Trinitatis Redemptionis captiuorum confirmantur.
- 13 Priuilegia Mendicantium ne prohibeantur petere elemosinas, non sunt abrogata.
- 14 Predicatores, vel qui publicant indulgentias concessas ijs, qui manus au-

ditantes potrexerint, elemosinas petere nequeunt.

- 15 Priuilegia tam à Superioribus, quam à Sede Apostolica concessa Regularibus Hispaniam degentibus sunt reuocata.
- 16 Priuilegia Regularibus concessa, ut possint celebrare tempore interdicti, sunt reuocata.
- 17 Iesuita à quo habuerant priuilegium ut possint legere ubi Vniuersitates existerunt.
- 18 Priuilegia Minorum S. Francisci de Paula tam spiritualia, quam temporalia, à quo fuerunt approbata.
- 19 Priuilegia tam spiritualia, quam temporalia Ordini Sanctissime Trinitatis Redemptionis Captiuorum à quo fuerunt approbata.
- 20 Priuilegiū velanti moniales est confirmatū Præposito Monasterij monialium Gotiescont.
- 21 Priuilegia Oblatorum, & Conuersorū Ordinum Mendicantiū communicantur.
- 22 Priuilegia omnia cuiusvis Religionis Ordinibus concessa audiendi secularium confessiones absque Ordinarij examine reuocata fuerunt.
- 23 Priuilegia Ordinum Fratrum Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, an sint confirmata.
- 24 Priuilegia Regularium etiam ea, quæ vocantur Mare magnū, in his, quæ aduersantur Concil. Trident. reuocata sunt.

1 **P**riuilegia Regularibus concessa per viue vocis oracula, quamuis eandem vim habeant, ut aliæ Papales Constitutiones, Peir. in priuileg. Min. tom. 1. in constit. 17. Iulij 11. S. 1. imò reuocatis cæteris priuilegijs, nō reuocantur talia viue vocis oracula, nisi expressis verbis indicetur, Henr. in summa 11. de indulgent. cap. 24. hum. 8.

Tamen ex Bulla Gregorij XV. incipit Romanus Pontifex, de qua in Bullario

lario tom. 4. inter Bullas eiusdem 27. in ordine, sunt reuocata omnia, præter illa, quæ propria manu S. R. E. Cardinalium firmata essent, & de quibus ipsimet Eminentissimi in scriptis fidem fecerunt.

Sed nouiter S. D. N. Urbanus VIII. in anno 1631. sub die 20. Decembris motu proprio singula prædicta viux vocis oracula per ipsum, aut alios Summos Pontifices data, etiam si à Cardinalibus firmata sint quibuscunque religiosis tam in particulari, quàm in vniuersali, cassauit, abrogauit, & annullauit, præcipiens sub excommunicatione, & alijs poenis ipso facto incurrendis, Superioribus Generalibus vt infra tres menses omnes, & singulos Prouinciales de prædicto motu proprio certiores facerent, & ipsis Prouincialibus, vt illum in Conuentibus suarum Prouinciarum publicare facerent sub eisdem poenis.

Circa quam Bullam obseruandum existimat Lezana in summa qq. regular. cap. 3. sub num. 21. per illam non videri, cassari, & aboleri viux vocis oracula, quibus Sanctitas Sua, aut alij Summi Pōtīfices priuilegia Religionibus concessa, aut decreta Summorum Pontificum, aut etiam Sacrorū Canonum, & Concilij Tridentini explicant, aut declarant in concernentibus ad religiosos ipsos, dummodo prædicta viux vocis oracula non contineant aliquam gratiam, priuilegium, aut indultum, solum enim reuocantur, & cassantur omnia, & singula priuilegia, facultates, licentiæ, & gratiæ, quæcunque viux vocis oraculo concessa, vt in eisdem literis habetur; alia ergo viux vocis oracula, quæ priuilegia, facultates, licentiæ, & gratiæ non sunt, sed merè declarationes, aut explicationes, nō sunt abrogata à Sanctissimo, Peirin. tom. 2. priuileg. Minim. in Constit. 8. Pauli V. num. 1.

Insuper aduertendum putat, quod

5 licet vigore Bullæ Gregorij XV. superius mentionatæ, non reuocentur cōcessionēs factæ per viux vocis oracula, quæ sunt sortita suum effectū ante prædictam Constitutionem, vt in illa habetur, & declarauit Sacra Congregatio Regularium die 2. Aprilis 1625. Peirin. tom. 2. priuileg. Minim. in constit. 3. Gregorij XV. per Bullam tamen 55. D. N. Urbani, cum nihil tale dicatur, videtur reuocari, saltem quatenus respiciūt effectum pro futuro tēpore, vnde si antiquis religiosus habuit gratiam (exempli gratia) à Pontifice solo viux vocis oraculo, quod esset Magister, Præsentatus, aut quid simile à tempore huius Bullæ S. D. N. neutiquam potest vti tali cōcessione, licet contrarium etiam probabiliter dici possunt, cum id non exprimarur in Bulla S. D. N. Urbani, si enim Sanctitas Sua vellet in hoc coarctare Bullam Gregorij, debebat illud celebrare, seu declarare.

7 Priuilegia quamuis per contrariū vsum euanescent, cap. cum accessissent de constit. cap. accedentibus, cap. porro, & cap. recepimus de priuileg. cum latius adductis per Bonacin. de legib. disput. 1. quæst. 3. punct. 8. §. 6. tamen Regulares possunt vti suis priuilegijs, etiam si contra illa habuerint contrarium vsum ita concessum per Eugenium IV. Congregationi S. Iustinæ Benedictinorum, vt valeant vti priuilegijs, etiam si contra illa habuerint contrarium vsum, nouissimè post alios Antonin. Dian. resol. moral. par. 3 tract. 2. de dub. regular. resol. 88.

9 Priuilegia per non vsum quamuis regulariter amittantur, vulg. l. 1. ff. de nundin. cum adductis per Capyc. decis. 134. Reg. Tapia de constit. Principi. c. 1. part. 2. Bonacin. de legib. disput. 1. q. 3. punct. 8. §. 5. tamen ex Bulla Pontificia ad fauorem Ordinis Benedictinorum fuisse concessum nē contra illos nisi per centum annos præscribantur priuilegia per non vsum, testatur Io.

S de la

- de la Cruz de stat. relig. lib. 2. cap. 3.*
 11 *dub. 2. concl. 2.* quod intelligas, si occasio vtendi venerit, nec vñ fuerint, alias non vñs per tantum tempus nihil operabitur, ad *Glosam* communiter receptam in *cap. vt priuilegia S. illud, in verb. semel in anno, vers. si centum annis, de priuileg. Fab. de Anna. conf. 59. num. 74. & 75. & conf. 129. à num. 8. cum seq. Io. Vincent. de Anna. singul. 400. Gizzarell. decis. 73. Mastrill. decis. 96.*
- 12 Priuilegia, prærogatiuæ, fauores, & indulta Ordini Sāctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum tam spiritualia, quàm temporalia, eorundem personis locis, & bonis concessa confirmantur à *Gregorio XV. in Bulla incip. Iniuncti nobis*, edita sub die 18. Aprilis 1622. vbi tamen excluduntur, quæ nō sunt in vsu, vel fuerunt reuocata, aut sub aliquibus abolitionibus reperiuntur comprehensa, vel *Sacri Concilij Tridentini* Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, aut Regularibus Institutis aduersantur, vt latius habes in *libello Bullarum recentiorum pag. mihi 9.*
- 13 Priuilegia Mendicantium nè prohibeantur petere elemosinas non sūt abrogata per decretū *Concilij sess. 21. cap. 9. de reformat.* quia in eo tantum
- 14 abolentur quæstores, qui prædicant, vel publicant indulgentias concessas his, qui manus adiutrices porrexerint pijs locis, pro quibus petūt elemosinam non verò in Mendicantibus pro sui sustentatione quæstuantibus, iuxta Decretum *Pij V.* reuocandis similes indulgentias concessas porrigentibus manus adiutrices pijs locis, ita cēsuit *Sacra Cōgregatio*, & probant *Sanchez in summa lib. 7. cap. 24. num. 7. tom. 2. Roderic. in compend. qq. regular. ref. 59. num. 5.* autumans extare ad fauorem Ordinis Sāctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum bina priuilegia *Papæ Benedicti XII.*
- 15 Priuilegia omnia nè dum à Superioribus, sed etiam à Sede Apostolica concessa Regularibus in Regnis Hispaniæ cōmorantibus fuerūt reuocata à *S. D. N. Urbano VIII.* vigore *Bullæ* promulgatæ in anno 1626. ad instantiā Sacræ Catholicæ Maiestatis *Philippi IV.* nostri Monarchæ, vt legitur in *Bullario tom. 4. inter Bullas eiusdē 57. in ordine*, vbi patet cassari priuilegia, per quæ ab eorum Prælatorum obediētia eximuntur ex Monasterijs, & Regularibus domibus ad eorum libitum, & cum socijs sibi benè visis etiam destinatis, etiam Superiorum suorum non petita licentia egrediuntur absque eo, quod iidem Superiores tam huiusmodi egressum, quàm secularium personarū, quibuluis horis ad illorum cellas accessum, atque ingressum impedire possint. Præterea de vno ad aliud Monasterium, seu regularem Domum etiam ipsis Superioribus inuitis transeunt nec Choro, & alijs spiritualibus exercitijs, minusq; refectorio cum alijs interlunt.
- 16 Priuilegia Regularium concessa celebrandi tempore interdicti esse reuocata per *Concil. Tridentin. sess. 25. cap. 12.* declarasse *Sacram Congregationem Eminentissimorum Cardinaliū* fatentur *Armendariz in addit. ad recopilat. leg. Nauarræ lib. 2. tit. 18. l. 7. de relig. n. 73. Garcia de benefic. part. 5. cap. 8. num. 87. in moderna edit. & latius diximus in verbo interdicta.*
- 17 Priuilegium quod habet Societas Iesu, ex *Pio V.* vt possint legere etiam in locis, vbi Vniuersitates extiterunt, de quo etiā in *c. 1. & 2. de magist. substit.* procedit quāuis aliqua Ciuitas se opponat, prætendens ab immemorabili tempore habere ius prohibendi, ita decidit *Rota Romana de anno 1627. vt latius in decis. diuers. 71. in nouissimis.*
- 18 Priuilegia Minimorū *S. Francisci de Paula*, tam spiritualia, quàm temporalia, quatenus sunt in vsu, nec reuocantur, confirmauit etiam per modū com-

communicationis, & extēſionis, *Sanctiſſ. D. N. Urbanus VIII. de anno 1624. in Bulla incip. Iniuncti.*

19 Priuilegia, gratias, & indulta tam ſpiritualia, quàm temporalia conceſſa Ordini Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, confirmauit *Gregorius XV. in eius Bulla incip. Iniuncti, 18. Aprilis 1622.*

20 Priuilegium uelandi Moniales, eſt confirmatum Præpoſito Monasterij Monialium Gotieſconien, *Sacra Cōgregatio Rituum in Pragen, ſeu Gotieſconien 12. Martij 1618.*

21 Priuilegia Oblatorum, & Conuerſorum Ordinum Mendicantium communicantur, à *Leone X. in Bulla incip. Dudum, edita in anno 1519.*

22 Priuilegia omnia etiam per modū communicationis conceſſa Militijs, Hoſpitalibus, Collegijs, Capitulis, Religionibus, Societatibus, Congregationibus, & Ordinibus quibuiſuis, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, ceteriſq; locis pijs, & eorum, ſiue earum reſpectiue perſonis audiendi ſecularium perſonarum cōfeſſiones abſque Ordinarij examine, & approbatione, reuocata fuerūt vigore *Bullæ S. D. N. Urbani VIII. incip. Cum ſicut accepimus, promulgatæ de anno 1628. ſub die 12. Septembris.*

23 Priuilegia, & indulta Ordini Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, & illius perſonis conceſſorum, dummodo ſint in uſu, vel ſacris Canonibus, Concilij Tridētini Decretis, aut Conſtitutionibus Apoſtolicis non ſint repugnantia, confirmata fuerunt à *S. D. N. Urbano VIII. vigore Bullæ promulgatæ de anno 1618. incip. Excleменти.*

24 Priuilegia omnia Regularium, etiā ea, quæ Mare magnum appellantur, ſunt reuocata in hiſ, quæ Concilio Tridentino aduerſantur per *Bullam Pij V. 13. Kalend. Martij 1565. ita deciſum per Sacram Congregationem Eminentiffimorum Concilij Interpre-*

um, recenſet Garcia in tract. de benef. part. 3. cap. 2. num. 258. tom. 1.

PROCESSIONES.

SUMMARIUM.

- 1 *Regulares tenentur accedere ad proceſſiones, quod intellige ut nu. 2. & 3.*
- 4 *Regulares non accedentes ad proceſſiones ab Episcopo indiſta poſſunt puniri cenſuris, & pœnis arbitrarijs, limita ut num. 9.*
- 5 *Episcopus poteſt cogere Regulares in ſua Diœceſi commorantes, ut ad proceſſiones accedant, num. 6.*
- 7 *Monachus curam animarum exercens in Eccleſia Parrocchiali unita Monasterio cogitur ire ad proceſſiones.*
- 10 *Ieſuitæ ſunt exempti à proceſſionibus.*
- 11 *Clerici Regulares S. Pauli Decollati ad proceſſiones accedere non coguntur.*
- 12 *Monaci Sanctiſſimæ Trinitatis Cauen. nō coguntur accedere ad proceſſiones.*
- 13 *Clerici Regulares Matris Dei Scholarum Piarum ſunt exempti ab acceſſu ad proceſſiones.*
- 14 *Canonici Regulares Lateranen. non coguntur accedere ad proceſſiones.*
- 15 *Religioſi Conuentuum Collegiatorum nequeunt cogi ad proceſſiones accedere.*
- 16 *Fratres S. Hieronymi in Regionibus Hiſpania non coguntur accedere ad proceſſiones.*
- 17 *Regulares diſtantes à Ciuitate per dimidium miliarè non poſſint cogi ab Episcopo, ut ad proceſſiones accedant.*
- 18 *Caffinenſes ultra ſolitum non accedunt ad proceſſiones.*
- 19 *Regulares habentes priuilegium non accedendi ad publicas proceſſiones, non obligantur ad illas conuenire, quamuis ſapius conueniſſent.*
- 20 *Proceſſiones in Sanctiſſimi Corporis Chriſti Feſtiuitate in Eccleſijs Regulariū fieri nequeunt, limita ut n. 21.*

- 22 *Dominicani possunt facere processionem sanctissimi Sacramenti infra Octauam, sed nequeunt mutare loca, quæ elegerunt, ut num. 23.*
 24 *Processiones facere per Parrochiam ad Curatos pertinet.*
 25 *Regulares nequeunt facere processiones extra claustra.*

1 **P**rocessiones ubi sunt faciendæ Regulares etiam exempti tenentur ad illas accedere, ut in *Conc. Trident. sess. 25. de regular. cap. 13.* & pluries statuendo determinauit *Sacra Cōgregatio Episcoporum, & Regularium, & præcisè in una Legionen. 24. Septembris 1605. & in Toletana 4. Iulij 1615. & in Ferrarien. 27. Iulij 1609.*
 2 quæ declarauit esse intelligendas de processionibus publicis, cōsuetis, vel indicatis pro bono publico, aut honore, *Leo in thesaur. fori Eccles. cap. 2. nu. 143. part. 4. Armendariz in addit. ad recopilat. leg. Nauarra lib. 1. tit. 14. l. 24 §. 31. de process. num. 15. Cochier. de iurisd. in exempt. part. 2. quæst. 45. num. 109. ut sunt processiones, quæ fiunt in litanij maioribus, vel minoribus, vel imminente peste, alioq; flagello, vel in aduentu noui Episcopi, aut in Sanctissimi Corporis Christi Festo, Campanil. in diuers. iur. canon. cap. 13. num. 118. rubr. 12. Illustriss. Episc. Ricc. decis. Cur. Archiepisc. Neap. 379. par. 4. Leiua in exam. Episc. lib. 6. cap. 28 num. 13 & 14. Dian. resol. moral. part. 3. resol. 106. tract. 2. de dub. regular.*
 3 Et tenentur accedere in numero decenti debito, & consueto, ut decreuit *Sacra Congregatio in una Castella, & Legionis 30. Augusti 1602. refert nouissimè Barboj. de iur. Eccles. uniuers. lib. 1. cap. 43. tit. de stat. & vit. regular. num. 166. affirmans nu. 166. decisum ex cæterua DD. quos secum*
 4 *vehit Regulares non accedentes ad processiones ab Episcopo indicatas puniri posse censuris, & poenis arbitra-*

rijs, alijsq; iuris remedijs uti posse seruata tamen Bulla Gregorij XIII. incip. Expositit, Gratian. decis. Marchia 232. Lara de anniuersar. & Capellan. cap. 24. nu. 14. Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 308. part. 1. & resol. 210. part. 2. Aldan. in compend. resol. iur. canon. tit. 8. nu. 25. lib. 1. ubi quod Episcopus potest precipere Regularibus in sua Diocesi commorantibus, ut eant ad processiones publicas, ut in Festo Corporis Christi Litanij, & Iubileis publicis faciendis, dummodo processiones sint eius generis, quæ comprehendantur in Bulla sanctæ memoriæ Pij V. incip. Et si Mendicantiū, & dummodo Regulares non sint ex illius Conuentibus Collegijs nuncupatis, quæ in eadem Bulla excipiuntur, ut per Aldan. d. tit. 8. n. 25. referens ulterius nu. 14. decisum sub die 5. Aprilis 1631. quod
 5 *Monachus curam animarum exercēs in Ecclesia Parochiali vnita Monasterio Ordinis S. Benedicti Curien. Diocesis cogi potest ne ad processiones.*
 6 Et nullas immunitates Religioni Hierosolymitanæ obstat, quo minus eius Sacerdotes inseruientes Ecclesijs vocari debeant ad processiones, ac nisi accedant etiam compelli possunt, decisum referunt *Armendar. ut decisum à Sacra Congregatione, fatentur Armendar. in addit. ad recopilat. leg. Nauarra lib. 1. tit. 14. l. 24. §. 31. num. 5. de process. Barboj. illum referens de potest. Episc. alleg. 78. n. 11. part. 3. addo Salgad. de process. Regia. part. 2. cap. 9. nu. 103. tom. 1. & Cened. quæst. canon. cap. 26. num. 17.*
 7 Ceterum obseruabis claudicare supradictam regulam, respectu illorū, qui arctiori in clausura degunt, ita ut nec in choro cantet, nec ad mortuos accedat, sed tantum studijs, & lectionibus vacent, non sunt compelli accedere ad processiones publicas, ut præceteris decisum referunt *Leo in thesaur.*

- thesaur. fori Eccles. cap. 1. nu. 144. Illustriss. Episc. Riccius in praxi fori Ecclesiast. resol. 308. part. 1. ut sunt Carthusiani, Camaldulenses, Discalceati, & Cœlestini, referunt Chopin. Monast. lib. 2. tit. 1. nu. 16. Zypeus in analytica postremi iuris Eccles. enarrat lib. 1. tit. de maiorit. & obedient. num. 11. quorum appellatione quoque venire Regulares Canonicos Sanctæ Crucis Conimbricensis decisum, post alios probat Barbosa de potest. Episc. d. alleg. 78. num. 17. part. 3.*
- 10 Et à tali onere esse exemptos Iesuitas, mandauit Gregorius XIII. in sua Bulla incip. *Quæcunque*, dat. sub 19. Iulij 1576. est in Bullario nouo tom. 2. pag. 404. quoniam huiusmodi sanctissimæ Societatis Patres ad processiones accedere cõpelli nequeunt, sitque indistinctè seruatur.
- 11 Ut etiam Clerici Regulares Congregationis S. Pauli Decollati, quod ad processiones, & actus publicos accedere nõ cogantur, indulgit Sixtus V. in sua Bulla 5. incip. *Rationi*, sub dat. Kalend. Maij 1583. in Bullario nouo tom. 2. pag. 490.
- 12 Et Monachi Sanctissimæ Trinitatis Cauen. quorum Monasterium est immediatè subiectum Sedi Apostolicæ, non possunt ex hoc Decreto cogi ad processiones, tum quia nullius nõ possunt dici exempti, qui nunquam subditi fuerunt per pactum confirmatum à Sede Apostolica, quod non tollitur, cap. 22. Concil. Trident. sess. 25. de regularib. ut decisum à Sacra Congregatione, refert Aldan. in compend. resol. iuris canonici d. tit. 8. nu. 17. ubi
- 13 etiam num. 13. testatur fuisse decisum, quod Clerici Regulares Matris Dei Scholarum Piarum sunt exempti ab accessu ad processiones, ut etiam indulgit S. D. N. Urbanus VIII. de anno 1629. in sua Bulla incip. *Debitum*.
- 14 Sicque respectu Canonicorũ Regularium Lateranen. nõ cogi valeant ad processiones accedere, censuit Sacra Congregatio de anno 1616. sub die 30. Iulij.
- 15 Item Religiosi illorum Conuentuum, qui Collegia nuncupantur ad processiones cogi nequeunt, ut in Bulla Pij V. incip. *Et si Mendicantiũ* S. 29. meminit Tamburrin. de iure Abbat. disp. 74. quæst. 8.
- 16 Similiter idem videmus cautum quoad Fratres S. Hieronymi in Regionibus Hispaniæ, quia tales ex priuilegio Pij V. non teneri accedere ad publicas processiones, declarauit eadẽ Sacra Congregatio de anno 1600 sub die 14. Ianuarij.
- 17 Regulares pariter degentes in Conuentibus distatibus à Ciuitate per dimidium miliare, nec ab Episcopo cõpelli possunt accedere ad processiones, ut decisum tradunt inter alios Piasseg. in praxi Episcop. cap. 3. sub nu. 47. Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 308. num. 2. part. 1. Salgad. de protest. Regia cap. 9. num. 14. part. 2. tom. 1.
- 18 Et Cassinenses Monachi ultra solitum, nec accedere ad processiones cõpelluntur, ut ex declaratione Sacra Congregationis in vna Placentina 10. Iunij 1602. probat Barbosa in suo tract. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. tit. 43. num. 175. referens num. 176. Regulares habentes priuilegium non accedendi ad publicas processiones, non obligari ad illas cõuenire, quamuis sepius conuenissent, cum sit facultatis, & ad libitum ire, vel non ire eis stet, nec vllum ius quæritur Episcopo, licet ab eo vocati accerferint, cum præcario dicerentur conuenisse, ex Calderin. conf. 8. de regular. Vgol. de potest. Episcop. cap. 20. S. 2. num. 5. Rub. in aphorism. Episcop. in verb. priuilegiũ num. 5. addo Canon. Nouar. fratrem in summa Bullar. tit. de processionibus &c. num. 18. & Tamburrin. de iure Abbat. d. quæst. 8. num. 6.
- 19 Processiones in Sanctissimi Corporis Christi Festiuitate in proprijs Regulari-

gularium Ecclesijs fieri nequeunt, quia tantum in Cathedrali Sacramentum in illius Festiuitate publicè adorandum proponitur, vt declarauit *Sacra Congregatio Rituum in vna Aretina 11. Decembris 1613. & in Gaballien. Insula 28. Augusti 1615. & sub die 18. Februarij 1617.*

21 Cessaret tamen hoc, quoties in privilegiū aliqua Religio id haberet, vt declarauit *Sacra Congregatio Episcop. & Regular. in vna Mexican. 27. Iunij 1615.* respectu Regularium S. Dominici refert *Barbos. de iur. Eccles. vniu. lib. 1. cap. 43. num. 124.*

22 At in hoc aduertendum est, quod quamuis processionem sanctissimi Sacramenti infra octauā Corporis Christi possint facere Dominicani per loca, tamen si illa elegerint, mutare nequeunt iuxta *litteras Clement. VIII.* ita determinauit *Sacra Congregatio Rituum in vna Materanen. de mense*

23 Iunij 1629. vbi fuit decisum non licere Fratribus Dominicanis Ciuitatis Materæ in processione sanctissimi Sacramenti, quam in Dominicam infra octauam Corporis Christi faciunt mutare, aut variare loca ab ipsis semel electa, per quæ personaliter prima vice ire cœperunt, prout sic refert idem *Barbos. de offic. & potest. Parochi cap. 12. num. 14. & alias censuit Sacra Congregatio in Pisaurien. 14. Nouembris 1615.*

24 Processiones facere per Parochiā, ad Curatos pertinet, & absque ipsorum cōsensu nullus etiam Regularis illas dirigere potest, vt determinauit *Sacra Congregatio Rituum in vna Hispanen. de anno 1628. sub die 26. Februarij*, refert modernè *Sell. in select. canon. cap. 119. n. 32. & Illustriss. Episc. Ricc. decis. 90. part. 1.* attestatur Curiā Archiepiscopalem Neapolitanam stare in pacifica possessione impartiedi Regularibus licentiā faciendi processiones extra claustra, vide *Dianam resolut. moral. tractatu 2. de dubijs*

regularium resolut. 77. part. 3.

25 Ita vt processionēs à Regularibus extra claustra fieri nequeant absque cōsensu Parochi, quod si claustris careant Regulares fieri possunt intra ambitum, scilicet propè muros Monasterij, siuè exeundo à ianua Ecclesiæ, & introeundo per aliam, siuè per eandem, & semper propè muros Cōuentus, nisi cum consensu, aut Cruce Parochi, vt decisum extitit in *Sacra Congregatione Rituum vbi supra*, quā per extensum reportat *Canon. Nouar. frater in summa Bullar. tit. de processionibus Regularium*, cuius tenor est, vt infra.

Abbas maior, & Vniuersitas Parochorum Ciuitatis Hispanen. citatis Procuratoribus ordinum supplicarūt definire, an Regulares possint facere processionēs extra claustra Monasteriorum, necnon an stante consuetudine aliqua faciendi processionēs extra claustra p̄ vias publicas sine consensu Parochi, talis consuetudo Regularibus suffragetur, & sic attendenda, & Sacra Rituum Cōgregatio ad tollendas difficultates, quæ quotidie oriuntur circa processionēs fiendas tam per Regulares, quàm per Confraternitates in Ecclesijs Regularium inherendo decretis alias in similibus factis, & signāter in Cesarangustana 17. Martij 1627. censuit in processionibus fiendis tam per Regulares, quàm Confraternitates laicorum ita in posterum seruari debere, vt in Ecclesijs habentium claustrum, processionēs fieri non possint, nisi intra claustra, & nō extra in Ecclesijs verò carentibus claustra fieri possint intra ambitum, hoc est propè muros Ecclesiæ,
siue

sine exiendo à ianua Ecclesie, & intrādo per aliam, sine per eandem, & prope muros Ecclesie, extra vero habitum Ecclesie non licere, neq; Regularibus, neque Confraternitatibus facere processiones nisi de licentia consensu, aut cum Cruce Parochi, exceptis tamen illis Ecclesijs, quæ habent in hoc speciale privilegiū faciendi processiones per alia loca, quibus per hoc decretum Sacra Rituum Congregatio nō intendit præiudicari. die 26. Februarij 1628.

Ex qua quidem declaratione patet habentes in privilegiū agendi tales processiones, non posse impediri ab Ordinarijs locorum, vt nouiter quoque fatetur Tamburrin. de iurē Abbat. diff. 15. quæst. 7. num. 39. tom. 1. vbi idem resoluit in habentibus consuetudinem faciendi processionem extra claustra, vel ambitum suorum Monasteriorum.

PROCURATOR.

SUMMARIUM.

- 1 Procurator Reformatorum à quo debet eligi.
- 2 Procurator Monasterij monialium est mutandus de triennio in triennium.
- 3 Procurator legitimè cōstitutus ad eligendum non excluditur, dummodo non habeat speciale mandatam de eligenda certa persona.
- 4 Regularis potest esse Procurator pro miserabilibus personis.
- 5 Monachi, & Regulares munus Aduocati, & Procuratoris exercere possunt in causis miserabilium personarum.

1 **P**rocurator Reformatorum debet eligi ab Eminentiſſimo Cardinale Protectore, ita nouissimè est cautū

vigore Bullæ Gregorij XV. incip. Onerosa, editæ sub die 1. Septembris de anno 1621. circa obseruantiam Fratrum Minorum de Obseruantia Reformatorum.

- 2 Procurator Monasterij monialium de triennio mutandus est, ita censuit Sacra Cōgregatio Episcoporum, & Regulariū de anno 1615. sub die 31. Iulij in una Oriē. vt refert Aldan. in compend. resolut. iur. canon. lib. 4. tit. 2. num. 10.
- 3 Procurator legitimè cōstitutus ad eligendum nō excluditur, dummodo non habeat speciale mandatam de eligenda certa persona, ita declarasse Sacram Congregationem, habes apud Garc. de benefic. cap. 4. num. 20. part. 5.
- 4 Procurator esse potest Regularis pro miserabilibus personis, ita cōsult Sacra Congregatio, & probant Sayn. in clauis regia lib. 12. cap. 22. num. 5. Leo decis. Rot. Valent. 207. lib. 2. & latius videas in speciali tract. nostro de priuileg. miserabil. personar. priuileg. 88. fol. 114. in moderna editione, vbi fundauimus Monachos, & Religiosos munus Aduocati, & Procuratoris in causis miserabilium personarum subire cogi.
- 5

PROCURATIO.

SUMMARIUM.

- 1 Procuratio alias debita Episcopo loci Ordinario visitanti non debetur, si visitat Ecclesias Parrochiales unitas, & dependentes à Religione Hierosolymitana.
- 2 Procuratio non debetur à Regularibus Episcopo visitanti, nisi Parrochialē Ecclesiam conuentus suo unitam haberent.

1 **P**rocuratio alias debita Episcopo loci Ordinario visitanti, ad tex. in cap. 1. de censib. in 6. Sac. Concil. Trid. sess. 24. de reformat. cap. 3. de qua materia

teria præ cæteris *Genuens. in praxi Curia Archiep. Neap. cap. 19. & 20. in antiqua editione Ill. Episc. Ricc. latè in praxi fori Ecclesiast. resolut. 147. usque ad resol. 158. part. 4. Ego ipse in opusc. noui Iur. Pontific. concl. 5. de visitat. Armendariz in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 1. tit. 6. de visitat. Barbof. de potestate Episcopi alleg. 73. part. 3. Plasieg in praxi Episcop. cap. 3. part. 2. .*

Minimè quidem debetur Episcopo visitanti Ecclesias Parrochiales vnitas, & dependentes à Religione Hierosolymitana, ita censuit *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregatio de anno 1630. sub die 14. Decembris in vna Augustana*, refert nouissimè *Aldan. in compend. resolut. canon. lib. 2. tit. 16. num. 9.*

- 2 Procuratio minimè debetur à Regularibus Episcopo visitari nisi Parrochialem aliquam Ecclesiam Conuentui suo vnitam haberent, ita sub die 11. Ianuarij de anno 1585. cæsuit *Sacra Congregatio in vna Spoletana.*

PROFANATIO.

S U M M A R I V M.

- 1 Profanatio ex causa conceditur, ut fiat à Clericis Regularibus Societatis Iesu.
- 2 Profanatio domorū in quibus Moniales habitauerunt, & missa celebrata fuerunt, conceditur.

1 **P**rofanatio ex causa conceditur, ut possit fieri à Clericis Regularibus insignis Societatis Iesu, at extructio committitur Episcopo, ita declarauit *Sacra Congregatio de anno 1606. sub die 15. Aprilis in vna Imolen.*

- 2 Profanatio domorum, in quibus Moniales habitauerunt, & diuina recitarunt Officia, & Missas celebrari fecerunt, est concessa, ita declarauit

Sacra Rituum Congregatio sub die 27. Septembris in vna Toletana de anno 1608.

P R O F E S S I O.

S U M M A R I V M.

- 1 Professio ut sit valida, quæ requiratur, & num. 7.
- 2 Professionē nullatenus emittere potest, qui per annum post habitum susceptum in probatione non steterit.
- 3 Professio emissa ante tempus probationis impletum est nulla, nec ad obligationem aliquam inducit, num. 4. & 5.
- 6 Professus in Religione strictiori transiens ad alteram indiget nouitiatu.
- 8 Professio in quacunque Religione tam virorum, quam mulierum ante decimum sextum annum completum non est facienda, nec ante etatem legitimam, num. 9.
- 10 Professio Monialis in mortis articulo est inualida ante decimum sextum annum.
- 19 Professio Monaci facta ante decimum sextum annum completum, est nulla, nec cōvalidatur per aliquod temporis spatium, vel per quoscunque actus, qui fieri nequeunt citra professionem.
- 12 Monachus emittens professionem, cuius nullitatem ignorauerit, si postea sciuerit, & protestatur, an possit opponere nullitatem.
- 13 Professio emissa à Regulari non completo anni curriculo etiam per duas horas est inualida, & nu. 14. & 15.
- 16 Professio emissa in etate decimisepti anni, an sit irrita.
- 17 Professio facta post decimum sextum annum, & ante decimum octauum requisitum à statuto Ordinis Minorum Sancti Francisci de Paula est valida.
- 18 Professio ut valida sit, requiritur auctoritas Superioris.

19 Pro.

- 19 *Professio fit absque pacto, modo, aut proprio habendo.*
- 20 *Professio est valida, ubi reservatur facultas testandi de patrimonio suo.*
- 21 *Professio ut sit valida, requirit approbationem votorum.*
- 22 *Professio est duplex.*
- 23 *Professio tacita inducitur ex susceptione ordinum.*
- 24 *Professiones tacite nō tolluntur decreto Concil. Trident. sess. 25. de regul. cap. 15.*
- 25 *Professio ut dicatur nulla tria requiruntur, & quæ, ibid.*
- 26 *Habitus dimittens sponte, nō admittitur ad allegandam causam nullitatis professionis, limita ut num. 28.*
- 27 *Ius dicendi professionem nullam Apostatis non conceditur.*
- 29 *Professio potest annullari ex solo metu reuerentiali.*
- 30 *Professio nulla non potest allegari post quinquennium, limita ut num. 31.*
- 32 *Progressus ignorans nullitatem suę professionis post quinquennium potest illam allegare, contra num. 33.*
- 34 *Nullitas professionis coniunctim probari debet coram proprio Superiore Regulari illius Monasterij, in quo professionem emisit, & coram Ordinario loci ubi Monasterium extat, limita ut num. 35.*
- 36 *Tēpus professionis novitiæ ante mensē debet Praefecta Episcopo innotescere, & ille ante viginti quinque dies examen perficere tenetur.*
- 37 *Professio est facienda liberè.*
- 38 *Cogentes ad faciendam professionem, vel ad ingressum Religionis sūt excommunicati, amplia ut num. 39.*
- 40 *Professio in Religione emissā à puella inhabili est valida, dummodo sit nota inhabilitas.*
- 41 *Professio emissā instante Abbatissa à puella, quæ iam compleverat annum novitiatus, & in morbum inciderat, & à Medicis fuerat dictum ipsam moriturā, est valida, quamvis mors non fuit sequuta, & num. 42.*

1 **P**rofessio ut valida sit in Religione, ingressus in illam per annum austeritatem Religionis experiri debuit, *cap. ad Apostolicam de regular. cap. 1. 17. quæst. 2.*

2 Ita ut hodie quacumq; in Religione, qui minori tempore quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit ad professionem, nullatenus est admittendus, facta autem professio ante probationis tēpus impletū est nulla, nullamq; inducit obligationem ad alicuius regulæ, vel ordinis, aut Religionis observationem, aut ad alios, quoscumque effectus, ita disponit *Concil. Trident. sess. 25. de regularib. cap. 15.* post cuius promulgationem ita communi calculo omnes fatentur, & præcisè post cæteros ex Neothericis Sanchez *in summa lib. 5. cap. 4. Bonacin. de clausur. & pæn. eam violentib. impos. quæst. 2. punct. 10. diff. 1. §. 2.*

Inde *Sacram Eminentissimorum Concilij Interpretum* determinando illam probavit sententiam, quod emittens professionem sic intra annū probationis non sit obligatus, neque ad Religionem in genere, nec in specie, nec etiam in foro conscientie illi indicta sit obligatio, ita patet apud *Vecch. in præxi novit. disput. 13. dub. 2. sub num. 3. Barboj. de potest. Episc. alleg. 101. num. 16. part. 3. Garc. de benefic. part. 11. cap. 9. num. 6.*

Quare hæc temporibus omninò venit dicendum, ut stante hac Tridētiā Conciliari dispositione abrogatum sit Leonis X. privilegium, de quo in *Compend. privileg. Mendicant. in verbo Novitius num. 27.* ubi concedebatur Prælati ordinum Minorum, posse cum consilio Fratrum discretorum admittere ad professionem anno probationis non expleto Religiosos aliorum ordinum venientes ad minoriticam Religionem, *Less. de iustit. & iure lib. 2. cap. 41. dub. 13. num. 101. Sanchez de matrim. lib. 7. disput. 37. num. 47.*

- 6 num. 47. & alij, professus siquidem in Religione etiã strictiori transiens ad alteram indiget nouitiatu, de quo *Concilium Tridentinum* nuper adducto loco, *Nauarr. conf. 77. num. 4. de regul. Rodriq. in summa cap. 6. nu. 10. tom. 2.*
- 7 Cæterum vt valida sit professio nõ solum tempus probationis, seù nouitiatus impletum, sed ætas quoque legitima, & alia nonnulla requiruntur, primo enim quoad ætatem non poterat olim professio Religionis ante decimumquartum annum completum, vel duodecimum in fœminis fieri, vt probatur in *cap. ad nostram, & cap. significatum, de regular.* attamen in Insulis vbi dura est Monachorum Congregatio ante decimumoctauum annum fieri nullatenus poterat, *cap. quia in insulis, de regular. Sanch. lib. 5. tom. 2. & part. 4. num. 3. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 2. q. 7.*
- 8 Hisce autem temporibus vigore decreti *Sacr. Concil. Trid.* in qualibet Religione tam virorum, quàm mulierum ante decimumsextum annum expletum, professio nullatenus faciẽda est, & si ante legitimam ætatem facta fuerit, nullius roboris erit, nec vllam inducit obligationem, aut alicuius regulæ, vel Religionis, seù Ordinis obseruantiam, *Sayr. decis. 97. de regular. Ledesm. in summa part. 2. cap. 7. Leo in thesaur. for. Eccles. part. 2. cap. 1. num. 36. Zerol. in praxi Episcop. par. 1. verb. moniales §. 2. Campanil. in diuer. iur. canon. cap. 11. nu. 1. rubr. 12. Cruz de statu relig. lib. 1. cap. 8. dub. 2. Mirand. in manual. prelat. tom. 1. quest. 24. artic. 2. vbi conclus. 2. addit d. cap. quia in insulis, in decreto Concil. Trid. cap. 15. reuocatum esse videri, Peirsin. de subdit. religios. tom. 1. cap. 26. §. 3. Rot. decis. 173. num. 6. part. 1. in recent. Barbof. de potest. Episc. allegat. 101. sub num. 3. & seq. part. 3.*
- 10 Ita vt professio Monialis in mortis articulo declarata fuerit inualida an-

te decimumsextum annum, etiam ad finem succedendi in dote, & in bonis per Monasterium, vt patet ex *declaratione Sacra Congregationis Concilij* prolata de anno 1627. sub die 13. Nouembris in vna Montis regalis.

- 11 Et professionem Monaci factam, ante decimumsextum annum completum esse nullam, nec obligare ad aliquam regulam, nec cõualidari per aliquod temporis spatium, vel per quoscunque actus, qui fieri nequeunt
- 12 citra professionem, si Monachus eius nullitatẽ ignorauerit, & postquam de illa habuit scientiam protestatus est, quod non intendebat eam ratificare, tradit *Ciriac. tom. 2. controuers. forens. controuers. 371.*

Quæ quidem *Sacra Cõgregatio* de anno 1617. sub die 21. Ianuarij cen-

- 13 suit, professionem emissam à Regulari nõ completo anni curriculo etiam per duas horas esse inualidam.

Vnde practicada vtique venit opinio *Illustriß. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 549. par. 1.* quatenus post *Gallet. in margarit. cas. conscient. in*

- 14 *verb. profiteri*, existimauerit nullam esse professionem si deficiat dies ante dictum decimumsextum annũ completum.

- 15 Et proinde non venit recipiendus *Campanil. in diuersi iur. can. d. cap. 11. rubr. 12.* dum autumauit professionẽ in suprema die decimiseptimi anni emit- ti posse, emissamq; subsistere.

- 16 Non censebitur tamen professio irrita, si in tali ætate decimiseptimi anni fuerit emissã iuxta Cõcilium, quamvis in cõstitutionibus Religionis Apostolica authoritate confirmatis cautum sit, quod in ea Religione nullus recipiatur ante quam vigesimum annum compleuerit, vt declarauit *Sacra Cõgregatio Concilij* de anno 1631. sub die 2. Augusti, pro quodam professore in Religione Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captiuorũ, & refert decisum *Armendar. in addit. ad recopil. legum*

legum Nauarræ l. 7. de relig. num. 14.
 17 validam esse professionem post decimum sextum annū factam, sed antè decimum octauū requisitum à statuto Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, de quo præ cæteris *Larch. in summa lib. 5. cap. 4. num. 4. Leiuæ in examin. Episcop. cap. 15. lib. 6. Barbof. de potest. Episc. allegat. 101. num. 15. part. 3.*

18 Professio quæque vt valida sit, requiritur autoritas Superioris, debet enim professio fieri in manibus illius, qui potest Religioni incorporare, vel in manu alterius cuni ipsius Superioris permissione, qui videlicet est Abbas, aut Præpositus Generalis, *cap. por rectum de regular. Sanch. d. lib. 5. cap. 4. num. 62. Vechis in praxi seruanda in admittend. ad relig. stat. nouit. disp. 13. dub. 2. num. 5. & ante eos Azor. in sist. moral. lib. 12. part. 1. cap. 5. q. 3.*

19 Professio pariter vt sit valida requiritur item vt fiat sine pacto, conditione, seu modo de retinendo, aut proprio habendo, quoniam si sic facta fuerit vitiosa erit, *glos. in cap. 2. de statu monach. verb. administratione, Mirand. in manual. prelat. tom. 1. q. 28. art. 2. Illustriss. Episc. Ricc. in decis. Cur. Archiep. Neap. 340. nu. 11. part. 4. Bonac. de clausur. quest. 2. punct. 10. diffin. 2. S. 1. num. 4. & nouiter S. Faust. in thesaur. Relig. lib. 8. quest. 21.*

20 Sed non reticeam dicere, professionem non esse inualem, quamuis reseruata sit facultas illa testandi de patrimonio suo, vt censuit Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Sacri Concilij Interpretum de anno 1613. sub die 14. Decembris.

21 Professio tandem vt valida sit, requirit approbationē votorum, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ, alias valida non erit Religionis professio iuxta normam *Sacr. Concil. Trid. sess. 25. de regular. cap. 1.*

22 Professio duplex est, videlicet expressa, & tacita, prima fit sollempniter,

& expressè, secunda autem efficitur, quoties nouitius probationis, seu nouitatus tempore legitime ætatis existens in Religionis mantu, quem coram Superiore suscepit, illum in Monasterio asportauit voluntariè perseuerat, taliter quod tacita mente profiteri appareat, vel quia spontè, & scièter reingerit in actibus professis tantum cōuenientibus, & id animo emitendi professionem, *Rota in Vlisbonen. professionis 1621. coram R. P. Merlino, latè prosequitur modernissimè; vt vnum pro omnibus adducam Barbof. in tract. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 42. à num. 156. cum seq. vbi num. 167. recenset Sacram Eminentissimorum Cardinalium Congregationem negotijs Episcoporum, & Regulariū Præ-*

23 positorum, ex susceptione ordinum tacitam professionem induci, & hoc in una Beneuētana sub die 20. Decembris 1619. sub hisce verbis.

Cum Frater Andreas Ponzettus in Religione per ottennium permanisset absque eo, quod professionem emisisset, dicto autem tempore Patre Magistro Curiaro instante sacros ordines suscepisset, petijt facultatem dimittendi sibi concedi.

Sacra autem Congregatio respondit, quod susceptio ordinum tacitam professionem inducit.

24 Professiones tacitæ non tolluntur decreto *Sacr. Conc. Trid. sess. 25. de regular. cap. 15.* sed in suo pristino valore manent, vt censuisse Sacram Concilij Congregationem tradit *Armendar. in addit. ad recopilat. leg. Nauarræ l. 7. tit. 18. de relig. num. 6. & 8. lib. 2.*

25 Professio vt nulla dici possit, tria requiruntur videlicet. Primo, quod professus infra quinquennium à die professionis reclamet. Secundo, vt causas nullitatis quas ipse prætendit coram Superiori suo, & loci Ordinario producat. Tertio, vt non dimiserit habitum ante hanc productionem, ex *Sacr. Concil. Trident. sess. 25. cap. 19.*

- cap. 19. de regular. vnde si quid horū deficiat audiri minimè debet, nimirū ad eum finem, vt iuridicè declaretur liber à vinculo Religionis, adeò vt
- 26 dimittēs spontè habitum, nullatenus sic admittendus ad quamcunque causam allegatam, sed ad Religionem redire compulsus apostatæ poenis subiiciatur, & huiusmodi decretum procedet in quacunque professione tam expressa, quàm tacita, cū loquatur generaliter, & indistinctè, vt tradit *Nauarr. de regular. coment. 4. nu. 73. Sanchez de matrim. lib. 7. dist. 37. in tantum*, quod ius dicendi professionē nullam Apostatis minimè competit, vt pulchrè tradit *Illustriss. Episc. Riccius in decis. Cur. Archiep. Neapol. 48. part. 4. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 413.* firmantes tamen, quod
- 28 missio temeraria habitum non impedit, vt regularis more audiat per nullitatem professionis, si postea eundem habitum reassumat, non obstantibus illis verbis Concilij (quod si antea habitum spontè dimiserit, nullatenus ad allegandam quamcunque causam admittatur) *Suarez de relig. tom. 3. lib. 7. cap. 3. num. 14. Villalob. in summa tom. 2. tract. 35. different. 25. num. 4. & alij.*
- 29 Professio ex solo metu reuerentiali annullari potest, ex *decisione Rotæ Romanæ, & declaratione Sacre Cōgregationis*, de quibus nouiter *Diana resol. moral. part. 3. tract. 2. de dub. regular. resolut. 192.* vbi antesignanos relatores citat, & hanc partem sustinet *Pont. de matrim. lib. 4. cap. 11. nu. 15. & 16.* quāuis non desint per plures affirmantes contrarium, vt patet apud *Illustriss. Episc. Ricc. in praxi for. Eccles. resolut. 599. part. 1. & decis. Curia Archiep. 247. part. 4.* & apud *Sanchez in tract. de matr. lib. 4. disput. 6. num. 18 tom. 1. Rot. in Toletan. professionis 19. Nouembris 1614. corā R.P. Vbaldo.*
- 30 Professio nulla post quinquenniū allegari nequit, ex dispositione *Sacri Concilij Tridentini sess. 25. cap. 19. de regular. nisi obtineatur restitutio in-*
- 31 integrum à Summo Pontifice, quia tunc poterit illa proponi, vt nouissimè probat *Niger. Ciriac. controu. for. 371. num. 37. tom. 2.* vbi idem firmat,
- 32 quando professus ignorasset nullitatem suæ professionis, quia tunc non obstat Cōcilio dicit posse post quinquenniū allegare nullitatem, quod pariter tutantur *Sanchez de matrim. lib. 7. disput. 37. tom. 2. Villalob. in sum. tom. 2. tract. 35. difficult. 25. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 440. num. 25 & alij apud Dian. resol. moral. part. 3. tract. 2. de dub. regular. resolut. 53.* vbi
- 33 tamen pro negatiua sententia adducit *Bonacin. de clausur. quest. 2. punct. 10. difficult. 4. num. 5.* & vide infra in verbo *reclamare.*
- 34 Professionis nullitatem quamuis deducēs infra quinquenniū teneatur eam probare coniunctim coram proprio Superiore regulari illius Monasterij, in quo professionem emisit, & corā Ordinario illius loci vbi Monasterium existit, *Sacra Concilij Congregatio sub die 1. Decembris 1593.*
- 35 Tamen hæc solemnitas non est necessaria, quoties Superior regularis aliqua subsistente legitima causa vellet suum subditum eijcere, quia tunc poterit solus id agere, nec requiritur interuentus Episcopi loci Ordinarij, quia Concilium dat solum hanc formam, vt interueniat Ordinarius coniunctim cū Superiore regulari, quando subditus excipit de nullitate professionis, at secus quando Superior vellet eum eijcere in casibus à iure concessis, nō debet enim extendi Cōciliaris dispositio de casu ad casum, sed in suo proprio tantum habere debet locum, & proindè ita percipit *Illustriss. Episc. Ricc. in praxi for. Eccles. resol. 20. part. 2.* quatenus fundat causas nullitatis professionis ita proponendas copulatiuè coram Superiore, & Or.

- & Ordinario, vt si Superior per se solum professionem nullam declaret, & religiosum dimittat, illum tenetur ad Monasterium reuocare; nam id intelligitur, quoties professus dicat de nullitate.
- 36 Professiois Nouitiæ tempus ante mensem debet Præfecta Episcopo innotescere, & ille ante viginti quinque dies examen perficere tenetur, quibus elapsis, amplius in eo se intromittere non debet, ita censuit *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregatio*, vt probant *Campanil. in diuers. iur. can. rubr. 12. cap. 16. nu. 10. & Armendariz in addit. ad recop. leg. Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de relig. num. 45.*
- 37 Professio liberè est facienda, ita vt
- 38 cogentes ad faciendam professionem, vel ad ingressum Religionis incidunt in censuram comminatam à *Sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 18. de regularib.* vbi extenditur talis excommunicatio ad dantes consilium, fauorem, aut auxilium, vel auctoritatem cogentibus introire Religionem, respectu tamen foeminarum, & sic Monialium, cum de illis loquatur Concilium, & non de masculis, vt apud *Bonacin. de censur. disput. 2. q. 6. punct. 3.* vbi per plures propositiones multa coadunat in materia, quæ ab alijs antea quoque recitata fuere, ex modernis etiã *Filiuc. in quest. moral. tract. 14. cap. 3. quest. 7. Sanchez in summa lib. 4. cap. 4. tom. 1. Faust. in thesaur. relig. lib. 5. à quest. 35. cū seq. Barbof. de posses. Episc. alleg. 104. part. 3.* apud quos materiam exanclatam reperies.
- 40 Professio emissã in Religione à puella inhabili est valida, dummodo sit nota inhabilitas, *cap. constituit 26. quest. 4.* & censuit *Sacra Congregatio Concilij sub die 26. Iunij 1621.* quæ
- 41 etiam eodem die declarauit professionem emissam instante Abbatissa à puella quæ iam compleuerat annum nouitiatus, & in morbum inciderat,

& à Medicis fuerat dictum moriturã, esse validam, quamuis postea verè mors fuerit sequuta, & alias determinauit, quod professio à sanæ mentis puella vtcunq; ad mortem agrotante etiam Monialiũ suasionibus emissã, nisi aliud obstiterit, est valida, *Sell. in select. canon. cap. 17. num. 8.* vbi tamen an puella fuerit per dolũ, & circumuentionem ad profitendũ inducta, ita vt propterea dos Monasterio non debeatur à Iudicibus competentibus est diligenter inuestigandum; meminit recentè *Reg. Ruit. decis. 40.* vbi principaliter tractat, si professio in Religione facta à Nouitio in articulo mortis siuè infra, siuè post annum probationis, operetur effectum etiam trãsmiissionis bonorum ad Monasterium sequuta morte profitentis ex eadem infirmitate, de quo etiam *Episc. Riccius in praxi fori Ecclesiast. resolut. 403. part. 2.* & longam allegationem in hac facti contingentia, exaratam habes apud *Tbor. in summa. priuileg. pia cause priuileg. 263.* vbi etiã per exensum reperies supradictam declarationem *Sacra Congregationis Eminentissimorum Concilij Interpretum Cardinalium.*

PROPINA.

SUMMARIUM.

- 1 Propina tempore susceptionis habitus qualiter admittatur in Monasterijs Monialium.
- 1 Propinarum abusum Monialibus soluendarum non solum tolli, sed pariter grauissimis poenarum, etiam censurarum comminatione prohiberi debet pro ea tamen die qua ad habitum monachale admittentur puellæ aliquid esculenti, vel poculèti modici valoris, & pro eiusdem diei dumtaxat elargiri vetitum non censetur, ita decidit *Sacra Congregatio Episcoporum,*

porum, & Regularium de anno 1615. sub die 6. Iunij in vna Lusitania, vt refert Sellius in select. canon. cap. 16. nu. 24. & Ego habui in facto consultus in Regionibus Apulæ, dum ibidem pro Catholica Maiestate Inuictissimi nostri Regis Philippi IV. Auditoris Prouincialis munere fungebar.

PROPRIETAS.

S U M M A R I U M.

- 1 *Proprietas etiam parui momenti, aut alia res vt propria Regularibus vtriusque sexus interdicitur.*
- 2 *Proprietas acquisita à Monialibus proprijs manibus laborando, vel quæ eis à parentibus donatur, tanquam propria retineri nequit, quo casu Superior prius debet providere de necessarijs illi, quæ laborando acquisiuit, vel donataria, num. 3.*
- 4 *Proprietas ex censibus, redditibus, & fructibus proueniens à Monialibus retineri nequit.*

1 **P**roprietas interdicta religiosis, de qua materia Theologi in 4. dist. 38. & post alios ex recetioribus D. Bartholom. à S. Fausto in spec. Confess. tit. de vitio propriet. vbi plures nodos soluit etiam parui momenti, aut alia res vt propria Regularibus vtriusque sexus minimè cõceditur, sed Superioribus tradenda est, à quibus primo subueniendum est necessitatibus eorum, vel earum, à quibus munera destinata fuerunt, reliquum vero conferendum in vsum Monasterij, ita decisum à Sacra Congregatione, præ cæteris probant Leo in thesaur. fori Eccles. cap. 1. num. 41. par. 2. Barbof. de potest. Episc. alleg. 103. nu. 3. par. 3. Illustriss. Episc. Ricc. decis. 340. num. 12. part. 4.

2 Proprietas à Monialibus proprijs manibus laborando acquisita, vel quæ eis à parentibus donatur, & si Monasterium sit pauperrimum, tanquam

propria retineri minimè potest, pro ut declarasse Sacram Concilij Congregationem, refert idem Armendar. in add. ad resopilat. leg. Nauarre de relig. l. 7. num. 75. vbi nu. 76. subiungit eandem Sacram Congregationem, hoc casu decreuisse, Monasterij Superiorẽ (si pauperrimũ illud sit) donataria, vel illi, quæ laborando acquisiuit, primum de necessarijs providere debere, reliquum verò in commune conferre.

4 Proprietas ex censibus, prouentibus, fructibus, alijsq; annuis redditibus proueniens, à Monialibus percipi nequaquã potest, quam si emerint, & perceperint in pœnas decreto Sac. Concil. Trid. cap. 2. sess. 25. de regular. ppositas nouerint incidisse, nec enim à prædictis pœnis excusantur præcedente licentia Abbatissæ, quæ etiam dicti Concilij decreto in supradictis casibus cõcedere prohibetur, sed pro suo munere in die Monialium necessitatibus, de Monasterij redditibus, & elemosinis subuenire debet, prout sic decidisse eandem Sacram Concilij Congregationem, probat Quarant. in summa Bullar. verb. casus reservati nu. 6. vers. aliquibus Monasterijs.

Q V A R T A.

S U M M A R I U M.

- 1 *Quarta debita Parrochiali Ecclesie est prestanda etiam à Mendicantibus, limita vt num. 2.*
- 3 *Quarta debetur de singulis obuenientibus ratione funeris in die funeris.*
- 4 *Quarta debetur Parocho ex funeralibus sequenti die post funus sollemniori pompa factũ, quod non intelligitur de candelis quæ præ manibus portantur, num. 5.*
- 6 *Interstitia cerei, candelæ, et omnia alia, quæ circa cadauera antè quã terra tradantur pro equali portione inter Parochos, & alios Ministros Ecclesiarum diuiduntur.*

1 Quar-

Quarta alias debita Parrochiali Ecclesiae à Regularibus, ut in *Concil. Trid. sess. 25. de reformat. cap. 13.* & per plura adducēs *Lauor. variar. lucubrat. tom. 1. tit. 2. cap. 17.* est præstanda à Religiosis etiam Mendicantibus quando quis eligit sepulturam apud eorum Monasteria, & Conuentus, *clem. dudum S. verum de sepultur. Caualer. decis. 101.* vbi loquitur de Fratribus B. Mariæ de Victoria Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula.

Etiam si sint Monasteria Monialium, in quibus electio sepulture fiat, siquidem licet in *d. clem. dudum* fiat mentio de Regularibus Fratribus tamen vigore *Concilij cit. cap. 13.* illa comprehenduntur, quia loquitur generaliter in quibuscunque locis pijs, ac Monasterijs, vbi solita esset persolui, vnde consuetudini in hoc standum *Roder. in compend. quest. regular. resolut. 18. num. 17.*

- 2 Cessabit tamen huiusmodi quartæ solutio respectu Regularium, quoties ex privilegio in specie derogante, *d. clem. dudum* hanc haberet exemptionem, *Rota decis. 122. part. 1. diuers.* & respectu Fratrum Prædicatorum, ita voluit *Rota in Hispalen. quarta funeralium de anno 1590. coram Eminētissimo Cardinali Pamphilio*, & de Patribus Clericis Regularibus, siuè Theatinis, alias dixit in *Licien. quarta funeralis 15. Ianuarij 1618. coram Illustriſſ. D. meo Coccino*, & probant *Gutierrez de iurament. confirm. cap. 4. nu. 3. part. 2. Carat. de quarta funeral. cap. 1. vbi pariter vigore Concil. d. cap. 13. & ex Bulla Pij V. annuit Monasteria edificata quadraginta annis ante Concilij confirmationem*, quæ nõ erant soluere quartam funeralem, ad illam pariter post Concilium nec teneri, quæ omnia, & alia modernissimè

prosequitur *Barbosa in tract. de iure Ecclesiast. vniuers. lib. 3. tit. de quarta canonica cap. 24.* vbi ad saturitatem plura practicabilia coadunat, probans *num. 36.* quartam hanc deberi de singulis obuenientibus ratione funeris in die funeris, ex *Bulla Pij V. incip. Et si Mendicantium*, fundata in *Sacr. Concil. Trident. loc. cit.* quod ita interpretatur, & *Molin. de iustit. & iur. disput. 215. num. 9. tract. 2.* ait declarasse *Sixtum*, & *Benedictum XI.* inter Constitutiones Prædicatorum sic pariter declarauit hisce sub verbis. (*Funeralia verò intelligantur hoc casu, quæ cū funere deferantur*) *Cruz de stat. relig. cap. 9. dub. 5. part. 2.*

- Licet ut idem *Barbosa* refert loco indicato *nu. 38.* quarta debeat Parrocho ex funeralibus sequenti die post funus sollemniori pompa facta, iuxta declarationem *Sacra Congregationis Episcoporum, & Regularium sub die 3. Augusti de anno 1621.* autumans nõ subintelligi de candelis, quos Fratres, aut alij Presbyteri in huiusmodi funeralibus præ manibus portare solent, ex declaratione *Benedicti XI. vbi supra, ibi (de candelis autē, quas Fratres portant, portio non petatur) Carroc. de quarta funeral. cap. 3. Pia seg. in praxi Episcopali. cap. 3. part. 2.*

Et inter alia plus pariter *num. 42.* reportat, quod *die 21. Martij 1629. Sanctiss. D. N. Urbanus VIII.* approbavit decretum Congregationis RR. DD. Præfectorum Urbis, habitæ corā Eminētissimo Urbis Vicario, in qua ad effectum remouendi dissensiones, & ad euitanda scandala, ac alijs iustis de causis resolutum fuit, & declaratū, 6 tam interstitia cereos, & cādelas, quæ per viam deferuntur, quam etiam omnia ea, quæ circa cadauera, antequam terræ tradantur in quibuscunque priuatis Ecclesijs decidenda fore, & esse pro æquali portione inter ipsos Parrochos, & Ministros aliarum Ecclesiarum, & nationalium, seu alias pri-

uilegiatarum, ac propterea quando huiusmodi interstitia, seu cerei, & candelæ in præfatis Ecclesijs pro celebrandis diuinis officijs præfenti corpore accenduntur, finito officio extinguenda, & cuiquam medietatem consignandam esse.

QVÆSTVARIII.

S U M M A R I U M.

- 1 *Predicadores quæstuarij à prædicationis officio debent se abstinere, & inobedientes ab Inquisitoribus puniuntur.*
- 2 *Quæstuarij, siue quæstores qualiter sūt abolendi.*
- 3 *Indulgentia concessa ad quæstuarios, & ad quæstum sunt reuocata.*
- 4 *Regulares extra loca proprij Monasterij quæstulare volentes, licentiâ suorum Superiorū loci Ordinario ostendere tenentur.*
- 5 *Conuersa quando possint quæstulare remissuè.*

1 **Q**uæstuarios Prædicatores à prædicationis officio se abstinere, & inobediētes posse puniri ab Inquisitoribus hæreticæ prauitatis, patet ex *Bulla Urbani IV. in Bullario 2. in ordine.*

2 Quæstuarios, siue quæstores elemosinarios qualiter abolēdos præcipiat, *Sacr. Concil. Trident. patet ibid. sess. 5. de reform. cap. 2. in versic. quæstores, & sess. 21. de reform. cap. 9. & tractāt præ cæteris ex recentioribus Thimot. de Eccles. mitigand. lib. 1. tract. 2. cap. 12. Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 290. part. 2. Barbos. de potest. Episc. allegat. 109. part. 3. Lauor. de Indulgent. cap. 13. part. 2.*

Quæstuarios, & ad quæstum Indulgentias publicandi licentias concessas reuocauit de anno 1567. *Pius V. in sua Bulla incip. Et si.*

4 Quæstulare vbi volunt Regulares

extra loca proprij Monasterij tenentur ostēdere Episcopo loci licentiam suorum Superiorum, vt decisum nouiter probat *Barbos. de potest. Episc. allegat. 109. num. 8. part. 3. vbi alia coadunat.*

5 Quæstulare quando possunt Conuersæ, vide supra in *verb. Conuersa.*

RECEPTATIO.

S V M M A R I U M.

- 1 *Regulares prohibentur receptare bannitos, & decoctos, seu fallitos, sub pœna priuationis officiorum, nu. 2.*
- 3 *Regularis receptans bannitū ex causa homicidij non dolosè patrati, non incidit in pœnas.*
- 4 *Litera Sacra Congregationis concernentes materiam se recipientium ad Monasteria, & loca sacra Regularium recensentur.*

1 **R**eceptatio bannitorum, de qua ultra scripta per Nos in *praxi Iuris Pontificij noui conclus. 2. et 3. de bānit. Nald. in summa in verbo bannitus*, modernè fusè *Nouar. frater in summa Bullar. tit. de bannitorum fautoribus*, necnon decoctorum, seu fallitorum, est prohibita Regularibus de mandato *Clementis VIII. in anno 1601. sub die 17. Aprilis*, vbi pœna priuationis officiorum imponitur cōtrauenientibus, sicque extant quædā litteræ *Eminentissimi Cardinalis de Florentia ad Vicariū Archiepiscopalis Curiae Genuensis, & ad Nuncium huius Regni Neapolis, Scortia in cōment. ad Bull. theorem. 357. Peirin. in priuileg. Mmim. const. 4. Clem. VIII. à num. 5. obseruans*, quod si aliquis Regularis reciperet, vel retineret in suo Monasterio bannitum aliquem, ex causa homicidij nō dolosè patrati, euade-

euaderet tales pœnas, quæ tantum aduersus receptatores facinorosorum impositæ sunt, iuxta quam opinione Ego obtinui ad defensionem cuiusdã Guardiani Monasterij Ordinis Sancti Francisci de Assisio, licet cautè in hoc procedendũ esse, nouissimè autumet *Lezana in sũma quest. regular. cap. 9. num. 21. in fine.*

- 4 Et quia circa hanc materiam stant quædam litteræ Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium de mandato felicitis memoriæ Pauli V. directæ Illustrissimo Nuntio Apostolico hac in Ciuitate Neapoli degenti, de quibus nouiter *Vulp. in praxi fori Ecclesiæ. cap. 3.* vbi multa de materia immunitatis Ecclesiarum ad mentem *Bolla Gregorij XIV.* placuit illarum tenorem hic inferere, vt infra.

Molto Illustre, e molto Reuerendo come Fratello.

Benche N. S. voglia, che sia offeruata l'immunità Ecclesiastica, e la Costituzione di Gregorio XIV. felic. mem. sia eseguita come stà, nõ li piace però, che le Chiese ne gli altri luochi sacri seruano d'Asilo, nè di ricetta coli à tristi, onde mi hà comandato di scriuere à V. S. che faccia prohibire, & intimare per parte di Sua Beatitudine alli Superiori di Monasterij di Regolari di tutti gli ordini col mezzo de gli Ordinarij, ò come meglio parerà à lei, che per l'auenire non diano ricetta à sorte alcuna di condannati, nè banniti, latrati, ò altre gente di mal'affare, nè à falliti, e debitori, sotto pena della priuatione del officio, e di voce attiva, e passiva, si s'hauerà notitia del ricetta, ancorche nõ sian trouati questi tali nelli Mo-

nasterij, e sotto altre pene ancor maggiori ad arbitrio della Santità Sua, e vuole in oltre, che stia auertito di punir quelli, c'haueranno ardire di contrauenire à quest'ordine. Potrà dunque V. S. far publicar nel modo sudetto la detta prohibitionem nelli luochi doue ne sarà maggior bisogno, e di mano in mano per tutto, acciò non se ne possa pretendere ignoranza, & il Signore la consoli. Di Roma li 13. di Agosto 1613. Di V. S. come fratello affectionatissimo

Il Cardinal Sauli.

RECESSVS A MONASTERIIS.

S V M M A R I V M.

- 1 *Regulares nequeunt recedere à Monasterijs, & Conuentibus etiam pretextu accedendi ad suos Superiores.*
- 2 *Religiosus legitimè in carcere coiectus non potest fugere pretextu ad suum Superiorem accedendi, & vide nu. 3.*
- 4 *Regulares nequeunt recedere à Conuentibus absque licentia Superiorum, etiam pretextu subiacendi obsequio alterius Prælati.*
- 5 *Recessus à Conuentibus non conceditur Religiosis nisi ex causa, & cū socio.*
- 6 *Degentes extra claustra Conuentus ad ea reuocari debent.*
- 7 *Regulares post professionem nequeunt recedere à Conuentibus nisi ex iusta causa.*
- 8 *Monialis nõ potest egredi à Monasterijs, vt curam suorum nepotum gerat, nec etiam ire ad consanguineos ex causa infirmitatis, num. 9.*
- 10 *Monialis de licentia Superioris potest trāsire de vno Monasterio ad aliud.*
- 11 *Monialis potest trāsire ad Religionem perfectiorem.*
- 12 *Monialis quando potest exire à Monasterio.*

T 3 1 Reces-

- 1 **R**ecessus à Monasterijs, & Conuentibus non est cōcessus Regularibus, etiam prætenu accedendi ad suos Superiores, nisi ab eis missi, vel vocati fuerint, ideo, qui sine licetia in scriptis reperti fuerint ab Ordinarijs locorum, tanquam desertores sui instituti puniri possunt, *Conc. Trident. sess. 25. cap. 4. de regular. & meminit nouissime Vulpes in praxi fori Ecclesiast. cap. 42. num. 16. recentior Illustriß. Episc. Ripæ. in praxi fori Ecclesiast. resol. 327. part. 4. qui in resol. seqq. plura coadunat ad ornatum Concilij.*
- 2 Imò Religiosum iustè, ac legitimo iuris ordine seruato in carcerem coniectum non posse fugere etiam prætenu ad Superiorem suum accedendi, sed teneri ibi permanere etiã ante condemnationem, vbi Prælatus iussit illum stare, probant *Gaetan. 2. 2. q. 69. artic. 4. ad 2. Nauarr. comment. 4. de regular. num. 64. Sayr. in clau Regia cap. 18. nu. 8. lib. 12. licet contrarium tutetur Bannes 2. 2. quæst. 69. artic. 4.*
- 3 autumans posse fugere non quidem ad vagandum, aut habitum dimittendum, sed ad impetrandam illius poenæ veniã à Superiore Prælato, vel à Romano Pontifice.
- 4 Recessus à Conuentibus, siuè Monasterijs non est licitus Regularibus sine licetia Superioris sub prætenu se subiacendi obsequio, alicuius Prælati Principis, aut Vniuersitatis, aut alterius personæ, vel loci ex causa prædicationis, lèctionis, aut cuiusvis operis, neque eis aliquod priuilegiũ, aut facultas ab alijs super ijs obtemperare suffragatur, & si contrafecerint, tanquam inobedientes arbitrio suorum Superiorũ sunt puniendi, *Conc. Trident. sess. 25. cap. 4. de regular. & locorum Ordinarijs eorundem Superiorũ negligentiam supplere possunt, cap. quanto de offic. ordin. & nouiter Vulp. in praxi for. Ecclesiast. cap. 42. sub. nu. 17.*
- 5 Recessus à Conuētibus, & Monasterijs, non est concessus Religiosis nisi ex causa, & cū socio, licentiamq; singulis vicibus impetratam, & benedictione accepta, qui non aliter eam cōcedat, nisi causa probata, sociumq; exituro adiungat, non petentis rogatu, sed arbitrio, ita statuit *Clem. VIII. in decretis pro reformatione Regulariũ*
- 6 vbi etiam statuit, vt degentes extra claustra Conuentus ad ea reuocentur, nec de cætero, nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbata, huiusmodi facultates cōcedi possint, vt refert *S. Faust. in thes. relig. q. 162. lib. 6.*
- 7 Recessus à Monasterijs non est concessus Monialibus post professionem nisi ex aliqua legitima iusta causa, ita *Sacr. Concil. Trident. sess. 25. de regular. & monial. cap. 5. de quo latè Bonac. in tract. de clausur. quæst. 1. Io. à Cruz. de statu relig. lib. 1. c. 5. dub. 2. cum seq. Guttiér. canon. quæst. cap. 14. lib. 1. Sanchez in summa lib. 6. cap. 15. tom. 2. latius vide supra in verb. clausura.*
- 8 Adeò quod Monialem non posse egredi, vt curam nepotum suorum gerat, etiam si illi omnibus alijs propinquis destituti sint ex declaratione Sacrae Congregationis, probant *Camp. pan. in diuers. sur. canon. rub. 120. 16. sub. num. 22. Armendar. ad recopil. leg. Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de relig. nu. 105. Barboß. de potest. Episc. alleg. 102. nu. 27. part. 3. Bonac. de clausur. d. q. 1. punct. 9. num. 4. subdens nu. 5. Monialem egredi nō posse ad parentes consanguineos, aut alias infirmitatis causa, seu alio prætenu visitandos, &*
- 9 *num. 10. annuit Moniales posse transire de licetia Superioris de vno Monasterio ad aliud, vel causa nouæ foundationis, seu correctionis, vel reformationis, aut præfectionis, vt etiam probat præter citatos Zerol. in praxi Episcop. par. 1. verb. moniales §. 16. & part. 2. eod. verb. dub. 8. & 12. Ricciult. de iur. person. extra gremiũ Ecclesiæ existens.*

Hent. lib. 5. cap. 5. nu. 11. afferens post alios. Moniales posse ad aliam Religionem perfectiorem transire, subdēs nu. 4. neque Concil. Trid. nec Bullam Pij V. prohibuisse hanc translationē, & ita probant Bonac. d. 7. r. punct. 9. num. 11. S. Faust. lib. 5. quest. 327. in thesaur. relig.

12 Recessus de proprio Monasterio ad aliud potest dari Moniali per Superiores, si in illo aliqua de causa commodē corrigi non valet, *Mirand. de sac. moniat. quest. 3. artic. 2. & 3. Sanchez in summa lib. 6. cap. 15. nu. 47. tom. 2. Bonacin. de clausur. quest. 1. punct. 9. num. 13. & à locorum Ordinarijs, & Superioribus Regularibus de vno in aliud Monasterium transferri potest Monialis sibi subiecta ex causa seditionis, vel incorrigibilitatis, aut criminis patrati, ut declarasse Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium sub die 27. Maij 1603. fateatur Sellius select. canon. cap. 8. nu. 29.*

RECLAMARE.

S U M M A R I U M.

1 Regulares possunt reclamare super nullitate professionis ab ipsis emanata infra quinquennium.

2 Quinquennium in perfectione expressè facta, incipit à die quo professio realiter fuit emissà, & quando in tacita, num. 3.

4 Professus ignorans, professionem esse inuálidam, post quinquennium reclamare potest, & vide num. 5.

6 Ignorantia reclamandi infra quinquennium de professione, non probatur iuramento reclamantis.

7 Reclamatio professionis ut audiat, est necesse, quod fiat in habita, & num. 8.

8 Reclamare intra quinquennium licet Regularibus super nullitate professionis ab ipsis emanate, ex

Concil. Trident. sess. 23. cap. 19. de regularibus.

2 Quod quinquennium in professione expressè facta à die quo professio realiter fuit emissà, in tacita autem à die quo fecerit actus professis proprios, probarunt *Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 4. quest. 10. Leo in thesaur. fori. Eccles. cap. 1. nu. 4. part. 2. Barbosa. de potest. Episc. alleg. 104. in. 16. par. 3. Bonacin. de clausur. & pœn. eam violantib. punct. 10. diff. 4. ubi autem talem diem esse computandum de momento ad momentum.*

4 At non reclamantem intra tale tempus, ut puta quia fuit impeditus, vel ignorauit iuxta ignoratiam professionem esse inuálidam posse reclamare etiam post quinquennium, & uti remedio extraordinario in integrum restitutionis, ut audiat contra *Cy. uall. quest. commun. contra commun. cap. 500. in fin. Paris de resignat. benef. lib. 13. quest. 5. num. 46. & alios probarunt ex Neothericis Flores de Ma. na var. quest. cap. 23. num. 68. Episc. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. resol. 550. num. 6. part. 1. Santarell. var. resol. quest. 48. nu. 3. Barbosa. de potest. Episc. alleg. 104. num. 17. part. 3. Villalobos in summa tract. 35. diff. 25. part. 20.*

5 At ipse indistinctè praticari videtur, quod pariter asseuerat *Roder. in compend. quest. regul. resol. 101. num. 71.* ut quoties elapso quinquennio quis vult dicere de nullitate adit Pontificem, vel Sacram Eminentissimum Cardinalium Congregationem, & allegato iusto impedimento non reclamandi intra tale tempus, illi scilicet summarie cognito solet concedi talis facultas per viam restitutionis in integrum.

6 Qua occasione obseruabis tale impedimentum, vel ignorantiam reclamandi intra quinquennium, minimè probari iuramento ipsius reclamantis, *Sanchez de maxim. lib. 7. disp. 37. nu. 14. Roder. in addit. ad sum. cap. 65. num. 6.*

num. 6. tom. 4. & alij, quod ipse habui in facto consultus duabus vicibus.

- 7 Reclamatio professi vt audiat, necesse est, quod fiat cum habitu, ita statuit *Concil. Trident. sess. 25. d. cap. 19. de regularib. Lezana in summa quest. regul. cap. 2. num. 8. vbi intelligit in foro exteriori, & non interiori, si causa subit aliter faciendi, Bonacin. de clausur. quest. 2. punct. 10. difficult. 3.*

R E C V R S V S.

S V M M A R I V M.

- 1 *Regulares nequeunt recedere à Conuentibus, & Monasterijs animo accedendi ad Superiorem sine licentia, limita vt num. 2.*
- 3 *Religiosi quando possunt accedere ad Curiam Romanam pro suis grauaminibus.*
- 4 *Decretum Sacre Cōgregationis reportatur.*

- 1 **R**ecursus ad Superiores supremos absque inferiorum Prælatorum licentia, & hac de causa à Cōuentibus, & Monasterijs recedere minimè Regularibus, licet ex decreto *Sacr. Concil. Trident. sess. 25. cap. 4. de Regularibus, vidēdus Illustriss. Episc. Riccius in praxi for. Ecclesiast. resolut. 327. cum seq. part. 4. & alibi Nos diximus, firmando non ob stare Conciliū contra Regularem recedentem absq; licentia, nimis seuiēte Superiore, vt modernè latius probat Dian. resolut. moral. part. 3. resolut. 56. tract. 2. de dub. regular.*

- 3 Et recursus ad Curiam Romanam pro suis grauaminibus exponendis esse Religiosis interdictum, nisi seruata forma, vt infra patet ex decreto *Sacre Cōgregationis Regularium apud Nald. in summa verbo Religiosus, cuius tenor est, vt sequitur.*

4 Quoniā nonnulli Regulares vagandi studio, siue dum imminentem admissorum criminum pœnam ex suis Constitutionibus, aut alias debitam sibi metuunt falsa, & conuentitia grauamina causati nō ad immediate sui Ordinis Superiores scilicet à grauamine Prioris ad Prouincialem, à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, prout cuiusque Religioni ad Romanam Curiam absque licentia sepius fugiunt, potius quam recurrant, ex quo ordinum disciplina relaxatur, Prælati contemnuntur, & ipsi in dies audaciores euadunt. Placuit Sacre Regulariū Cōgregationi ex ordine Sanctissimi statuere, vt si quis Regularium in posterum temere, leuē ex causa hanc almam Urbem, seu Curiam absque sui Superioris licentia, & supradicta forma prætermissa adire præsumpserit ad suos eiusdem Superiores seuiori pœna plectendus remittatur.

Fr. Michael Bonellus Card.

Alexandrinus.

Gregorius Palearius V. I. D.
Secretarius.

R E F E C T O R I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 *Moniales debent comedere in refectorio communi, & in loco communi laborare.*

- 1 **R**efectorio in communi comedere debent Moniales, & in loco etiam communi laborare, prout ita cernitur declarasse *Sacram Cōgregationem Eminentissimorum Concilij*

Concilij Interpretum de anno 1603. sub
die 1. Augusti in una Messanen.

Stolica approbatione.

2 Congregatio noua sine diuerso habitu
potest institui ab Episcopo.

R E G V L A.

S U M M A R I U M.

- 1 Observatio regula est facienda à Regu-
laribus, dum illam professi fuerunt.
- 2 Superiores debent attendere, ne à regu-
la ordinis recedatur.
- 3 Superior Generalis de cōsensu Capituli
possunt efficere aliqua strictiora, &
laxiora statuta ad regula reformationem
spectantia.

- 1 **R**egula est obseruanda à Regula-
ribus, dum illā professi fuerunt,
vt in Concil. Trident. sess. 25. de regu-
larib. cap. 1. vbi quod à regula ordi-
nis ne recedatur, Superiores incum-
bere debent, nec posse Superiores ea,
quæ ad substantiam Regularis vitæ
spectat relaxare, Reginald. in praxi
fori pœnit. lib. 18. num. 390. Rodriq. re-
gular. quest. tom. 1. quest. 26. artic. 1.
autumans quest. 44. artic. 1. posse
- 3 Superiorem Generalem de Capituli
consensu sibi subditis aliqua efficere
strictiora, & arctiora statuta specta-
ntia ad regulæ reformationem, & ad il-
lius pleniorē obseruantiam, vt etiā
probarunt Azor. instit. moral. lib. 13.
cap. 8. quest. 2. par. 1. Faust. in thesaur.
relig. quest. 113. lib. 6.

Sed quia de obligationibus Reli-
gioforum ratione regulæ sui ordinis
multa coadunauit nouiter Lezana in
summa quest. regular. cap. 7. ad eun-
dem est recurrendum, quia alia noua
saltem decisa iuxta meum institutum
pro nunc minimè occurrunt.

RELIGIO NOVA.

S U M M A R I U M.

- 1 Religio noua institui non potest, nisi
præuia concessione, & Sedis Apo-

1 **R**eligio noua institui nequit, nisi
præuia cōcessionē, & approba-
tione Sedis Apostolicæ, vt inter cæ-
teros probarunt Azor. instit. moral.
par. 1. lib. 11. cap. 23. quest. 5. Reginald.
in praxi fori pœnitent. lib. 18. nu. 364.
Barbos. de potest. Episc. alleg. 50. nu. 47.
part. in modernissima edit.

Statuit inquam Innocentius III.
in Concilio Lateranen. de quo in cap.
fin. de relig. domib. ne nimia religiofo-
rum diuersitas grauamen in Ecclesia
Dei confusionem induceret, vt nemo
nouam Religionem, aut ordinē præ-
sumere instituere, sed quicumque ad
Religionem conuerti noluisse vnā
de approbatis assumeret, quod & à
Gregorio X. in Concilio Lugdunensi in
cap. 1. de relig. domib. lib. 6. & à Ioanne
XXII. in extrauag. Sancta Romana
eod. tit. fuit confirmatum, & pœna ex-
communicationis appōita.

- 2 Sed non reticeam dicere, quod no-
uam Congregationem sine diuerso
habitu ordine regulari erecturus, po-
terit proprium Diœcesanum Episcopo
requirere, ad text. in cap. de mo-
nachis cum seq. 18. quest. 2.

Cæterum contra instituentes no-
uas Religiones extat Decretū Sacræ
Congregationis sanctissimi Officij Ro-
mæ lati sub die 16. Iulij 1556. tenoris
sequentis.

Prelatus S. D. N. ratificauit
capturam Io. Francisci Raimundi
Mutinen. Congregationis S. Pauli,
& Barnabæ Ciuit. Mediolani, &
commisit Reuerendiss. DD. Cardina-
libus Inquisitoribus Generalibus, siue
R. D. Commissario facultatem proce-
dendi, seu procedi faciendi in futurū
contra quascunque personas volen-
tes instituere, seu instituentes nouam
Religio-

Religionem cuiusque status, gradus, & conditionis existant, & de contentis in titulo, siue titulis de religionis domibus, & de constituentibus nouam Religionem, Monasteria, vel alia quacunque loca pia, quod possint dicti Reuerendissimi Cardinales, seu dictus Reuerendissimus Commissarius ea reuideri, & corrigere, ac omnia alia, & singula in premissis facere, qua eis respectiue uidebuntur iuri consona.

RELIGVIÆ.

SUMMARIUM.

- 1 *Reliquia Sanctorum approbantur ab Episcopis.*
- 2 *Episcopus extra suam Diocesim potest approbare Reliquias Sanctorum.*
- 3 *Cognitio Reliquiarum si sint vera, & sint exponenda etiã in Ecclesijs Regularium spectat ad Episcopum, & quando secus num. 5.*
- 4 *Concilium Theologorum requiritur in approbatione Reliquiarum.*

- 1 **R**eliquiæ Sanctorum ab Ecclesia canonizatorum in propria Diocesi approbantur ab Episcopis, quæ præcedente approbatione absolute venerari possunt, *Azor. instit. moral. part. 1. lib. 9. cap. 8. quest. 8. Suarez in 3. part. quest. 25. art. 6. disp. 55. sect. 2. Pbilic. de offic. Sacerdot. part. 2. lib. 3. cap. 9. in fin. tom. 1. Sanchez in summa lib. 2. cap. 43. num. 14. tom. 1. firmans*
- 2 *licere Episcopo extra suã Diocesim nulla Ordinarij licentia talem facere approbationem, & facultatem concedere, vt in sua Diocesi publicè venerandæ Reliquiæ collocentur.*
- 3 *At Reliquiarum istarum cognitio si sint veræ, & exponendæ sint etiam in Ecclesijs Regularium spectat ad Epi-*

scopos locorum Ordinarios, qui poterint mandare, vt interim custodiantur in loco decenti sibi benè viso, & apud eos retinere clauēs, censuit Sacra Congregatio in vna Viterbien. sub die 26. Iunij de anno 1627. refert Selsius in select. Canon. cap. 3. num. 11.

4 *Teneri tamen hac in approbatione faciendâ Theologorum adhibere consiliũ, & pios viros, & doctos elicitur ex Sac. Concil. Trident. sess. 25. de purgatorio, ibi (adhibitis in consilium Theologis,) & tradit Azor. instit. moral. part. 1. lib. 9. d. cap. 8. quest. 8. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta lib. 1. præcept. 1. cap. 4. num. 4. vbi resoluit, quod illorum sententia audita Episcopi erit determinare.*

Cuius dicti ratio assignatur, quoniam in Concilio loc. cit. statutum est, vt solum petatur tale consilium, nec vt suffragium præstent prælati.

Licet si Episcopus non sit versatus in hac materia, & cõsilia præstita per Theologos pios, & doctos viros esset verisimilia, vtique tunc forent demãdanda executioni ab Episcopo loci Ordinario.

5 *Sed nõ reticeam dicere ex eodem Fagundez d. cap. 4. nu. 5. quod si grauis aliqua quæstio suboritur, itaut res deducenda sit ad Concilium Prouinciale, eiusque sententia expectanda, tunc decisio nõ erit Episcopi, sed Concilij Prouincialis, quia Sacrum Tridentinum Concilium minimè petit consilium prædicti Concilij Prouincialis, ad instar petit Theologorum, sed sententiam, quo in casu non sufficit, si Metropolitanus, & omnes in Concilio congregati sententiam suã seorsum dicant, sed necesse esse, quod Patres collegialiter sint congregati, meminit, & sequitur modernè Barbosa in tract. de offic. & potest. Episc. allegat. 97. num. 17. part. 3.*

RENVN-

RENVNCIATIO.

S V M M A R I V M.

- 1 *Renunciatio bonorum, vel obligatio facta ante professionem, & cum iuramento in fauorem piæ causæ valet, & an sortiatur effectum professione non sequuta, num. 2.*
- 3 *Appellatione obligationis, vel renūciationis, venit quilibet contractus lucratius, ut num. 4. 5. 6. 7. & 8.*
- 9 *Secularis etiā intuitu ingressus potest de bonis suis disponere, n. 10. & 11.*
- 12 *Donatio facta ab eo, qui nō est ingressus Religionem, sed cogitat tantum de ingressu requirit solemnitate legis, seu statuti secularis.*
- 13 *Renūciatio Nouitij facta ad fauorem Patrum Societatis Iesu inter Patres dictæ Societatis est valida.*
- 14 *Renūciatio Nouitij facta cum sollemnitate Concilij, quid requiritur, ut sit valida.*
- 15 *Professio nō sufficit, quod sit facta, sed quod valida sit.*
- 16 *Professione nulliter emissa, ratificata, ratificatur quoque renunciatio, & vide num. 17.*
- 18 *Renunciatio facta à Nouitio profsteri volenti in Religione, si post emissam professionem ad Episcopatum ascenderit, reuocari potest, contra nu. 19. & num. 20. ubi cum distinctione.*
- 21 *Regularis promotus ad Episcopatum recuperat ius succedendi quo ad bona delata post assumptionē ad Episcopatum, & num. 22.*

1 **R**enunciatio bonorum, vel obligatio facta ante professionem, & cum iuramēto, aut in fauorem cuiuscunque piæ causæ valet vigore Concil. Trident. sess. 25. de regularibus cap. 16. nisi intra duos menses proximos ante professionem cum licentia Episcopi, aut eius Vicarij fuerit facta, & minimè intelligitur suam sorti effectum, nisi professione sequuta,

nec ante professionē Monasterio aliquod excepto ipsius Nouitij victu, ac vestitu illius temporis, quo in probatione est à parētibus, siuē propinquis, vel curatoribus eius quocunque prętextu tribuatur, ne hoc sub prętextu migrare nequeat, quod totā, vel maiorem partem suæ substantiæ Monasterium possideat, nec faciliē, si disceserit id recuperare valeat, itaut sub censuræ poena recipientibus, ac dantibus id prohibeatur, *Rota in Romana fideicommissi 15. Nouembris 1624. coram R. P. Pirouano.*

3 Cuius quidem renunciationis, & obligationis sub nomine de quo in præcitata conciliari dispositione intelligi singulos lucratiuos contractus ex Neothericis probarunt Sanchez in summa lib. 7. cap. 5. à num. 31. Faust. in thesaur. relig. quæst. 179. lib. 5.

4 Idemque respectu donationis inter viuos autumant Molin. de iustit. & iure disp. 139. tract. 2. Menoch. de arb. Iudic. casu 436. nu. 8. & ante eos Nauar. consil. 81. & 82. de regularib. qui cons. 83. eod. tit. idem respondit circa

5 liberationē, qua Nouitius tutorem, siuē curatorem suum à reddendis rationibus liberat, nisi facta esset à Nouitio intestato non alterando testamenti naturam, sequitur Vecch. in praxi seruand. in admittend. ad relig. stat. nouit. disp. 3. dub. 7. num. 9. qui disput. 8. dub. 7. num. 8. idem affirmavit

6 respectu fideiussionis, ut etiam asseuerat Sanchez in summa cit. cap. 3. n. 34.

67 admittēdo idem respectu renunciationum officiorum publicorum temporalium, si fiant quatenus statim transferatur in eum, in cuius fauorem factæ sunt.

8 Idemque respectu renunciationis beneficiorum post multos ex recentioribus asseuerant Leiu in examin. Episcopor. lib. 6. cap. 15. num. 23. Mar. Antonin. variar. resol. lib. 1. resol. 112. cas. 62. Molfes. in consuet. Neap. par. 4. tit. de renunciat. quæst. 16. num. 34. & seq.

seq. tom. 1. Suar. de relig. lib. 3. cap. 16. num. 12. tom. 3. Faust. in thesaur. relig. quæst. 181. lib. 5. licet contrariū enunciet Garcia de benefic. cap. 9. num. 12. part. 1. tom. 2. de quo meminit Barbosa. de potest. Episc. alleg. 99. num. 19. part. 3.

Insuper nec comprehendere renunciationes, & donationes ab existente adhuc in seculo factas, prætextu tamen, & intuitu ingressus Religionis, quia secularis ante habitus susceptionem, & nouitatus ingressum, potest etiam intuitu eiusdem ingressus validè de suis bonis disponere, illa renunciando, donando, & obligando absq; solemnitate in præfato Concilij decreto petita, ita tutantur *Molin. de ritu nupt. quæst. 99. nu. 30. lib. 3. The-saur. forens. quæst. 56. num. 8. & seq. lib. 2. Valasc. de partit. honor. cap. 16. à num. 22. Gratian. decis. March. 37. Illustriß. Episc. Ricc. decis. Cur. Archiep. 295. in fin. Castill. controuers. lib. 1. de usufruct. cap. 65. num. ... Vega in sum. cap. 30. cas. 3. tom. 2. Zanard. in direct. theologic. cap. 17. part. 2. Nald. in sum. verb. religiosus, Megal. 1. 2. lib. 2. c. 27. num. 25. & seq. Vecch. in praxi nouit. disput. 8. dub. 8. nu. 2. Barbosa. de potest. Episc. alleg. 99. num. 17. part. 3.*

10 Et licet non desint numero, & auctoritate DD. contrarium asserentes, ut inter ceteros omissis antiquioribus fuerunt *Cancer. var. resol. lib. 2. cap. 8. num. 81. Less. de iustit. & iure lib. 2. cap. 41. num. 39. & seq. Rojas in epitom. success. cap. 7. num. 30. & seq. Mar. Anton. var. resol. lib. 1. resol. fin. cas. 42. Cauall. commun. contra commun. quæst. 115. in fine.*

11 Tamen eorum opinio hodiè non est attendenda, cum contra eam declarauerit *Sacra Eminentissimorum Concilij Interpretum Congregatio*, & voluerit *Rota in Parmen. transactionis 20. Decembris 1617. coram R. P. D. Duran. vers. tandem non obstat*, ubi etiam fuit dictum in donatione facta

12 ab eo, qui adhuc non est ingressus Religionem, sed cogitat de ingressu esse adhibendam solemnitate legis, seu statuti secularis, quia dum non ingreditur est secularis, idè secularibus legibus subijcitur, quod etiam declarauit *Sacra Concilij Congregatio in anno 1626.*

13 Renunciatio Nouitij facta ad fauorem Patrum Societatis Iesu inter Patres dictæ Societatis est valida, non obstante quod non fuerit facta cum licentia Episcopi, ita determinauit *Sacra Concilij Congregatio in una Neapolitana 20. Martij 1621. vt recenset Sellius in select. canon. cap. 19. nu. 15. & probant Sanchez, qui alios citat in summa cap. 5. num. 9. lib. 7. & Roderic. in compend. quæst. regular. resolut. 53. num. 15. Ald. in in compend. resolut. iur. canon lib. 1. tit. 16. num. 10. vbi ait de iis iuxta supradictam opinionem.*

14 Renunciatio à Nouitio facta cum solemnitate Concilij *sess. 25. de regularib. cap. 16. vt valida, & firma sit*, requirit de substantia, quod sequatur professio, ita vt illa nō facta, puta quia deseruerit habitū, vel mortuus fuerit, nulla, & irrita erit renunciatio, vt pluries declarauit *Sacra Congregatio*, vt probarunt *Nauar. conf. 9. de success. ab intest. Honded. conf. 73. vol. 2. Roderic. compend. quæst. regular. resolut. 53. nu. 12. Passarell. in priuileg. minim. cap. 37. Vecch. in praxi nouit. disput. 8. dub. 9. num. 6. Faust. in thesaur. relig. lib. 5. quæst. 188. autumans quæst. 187. nec*

15 sufficere professionem fuisse factam, nisi valida existat, sequitur *Sanchez. in summa cap. 5. nu. 55. lib. 7. vbi nu. 56.*

16 annuit, quod ratificata professione nulliter emissa, censetur quoque renunciatio ratificata, & proinde est valida, quod etiā probauit *Illustriß. Episc. Ricc. in decis. Cur. Archiep. 146. part. 4.*

Qui Sanchez loco indicato num. 56. 17 subdit, quod si professio esset nulla,

non

non ratione ætatis, sed quia facta esset anno non integrè transactò, vel ex metu, aut alijs de causis in hoc casu, cum renunciatio ab initio valuerit, eiusque firmitas pèdeat à professione validè emissa, quamvis professio fuerit initio irrita, & sic non confirmauerit renunciationem, cum tamen adhuc ea in suo pristino valore perseverat confirmabitur, quoties illa professio ratificata fuerit alia professione siuè expressa, siuè tacita, valida probat *Peregrin. in constit. sua Relig. Cleric. Regul. part. 2. cap. 1. lit. G. §. 17.*

Cæterum obseruabis, & digito ligabis, quod quamvis renunciatio reuocetur ex egressu à Religione, tamen hoc cessat, quando Regularis esset eiectus à Superiore ex legitima causa, quia tunc non habebit regressum ad bona renunciata, vel donata, ut in facti contingentia declarasse *Sacram Eminentissimorum Cardinaliù Concilij Interpretum Congregationem reperio.*

18 Renunciatio facta à Nouitio profiteri volente in Religione, si post emissam professionē validè ad Episcopatus culmen ascendat, reuocari potest, iuxta fusissimè scripta per *Molles. in cons. 1. & 39. post comment. ad cōsuet. Neap. & per Illustriss. Episc. Ricc. in praxi fori Ecclesiast. resol. 152. part. 2.*

19 At contrariam partem agnouerūt veriore *Anna cons. 45. tom. 1. & satis laxo calamo Reg. Rouit. decis. 10. vbi ad nauseam omnia pro, & contra cumulat, & ita iudicatum refert à Sacro Regio Consilio, quod annuit fuisse absolutum Conuentum, sed quia introitus Ecclesiæ Episcopalis ad quā Regularis promotus fuerat, valdè quidem exiguè erant pro sustentatione dignitatis Episcopalis, & Conuentus erat nepos Episcopi ex fratre, & sic de eadem familia, nè dignitas illa Episcopalis vilesceret in ipsa familia, condemnauit Conuentum ad contribuendū pro alimentis Episcopi*

ad annuos ducatos ducentum, quousque fuerit translatus ad pinguiorē Ecclesiā, vel aliundè contingerit casus, quod percipiat maiores fructus quam percipiebat à dicta Ecclesia.

Cæterum modernissimè *Barbos. in tract. de iur. Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 42. num. 242.* in hac opinionum scissura existimat cum distinctione transire componendo tales cōtrarias opiniones.

Dicens, quod aut bona per huiusmodi renunciationem Religioso nondum ad Episcopalem dignitatem assumpto tertio acquisita fuerunt, & tunc credit procedere secundam opinionem, vel quæ sita adhuc non sunt, puta quia renunciauit iura succedendi in legitima materna, & post emissam professionem ad Episcopatū uiuente eadem matre trāslatus fuit, hoc enim casu recuperat ius succedendi in dicta materna legitima, cum medio tempore nulli fuerat virtute renunciationis huiusmodi aliqua res acquisita, quod in summa euincunt prioris sententiæ fundamenta, & in his terminis articulo bis, & iterum maturè discussio, declarauit *Sacra Eminentissimorum Cardinalium Sacri Concilij Interpretū Congregatio* in anno 1631. *21. Ianuarij*, dum dixit, quod Regularis, qui legitimè renūciauit bonis suis ad fauorem cōiunctorum, & iuri succedendi etiam in bonis parentum, factus Episcopus recuperat ius succedendi etiam quoad renunciata ad fauorem tamen suæ Ecclesiæ.

21 Adducit rationem, quia huiusmodi Regularis ad Episcopatum promotus recuperare potest ius succedendi quoad bona delata post assumptionē ad Episcopatum, in commodum tamen suæ Ecclesiæ respectu proprietatis, id enim bene se compatitur cum substantialibus Religionis, & voto paupertatis emissio, ut probat *sex. in cap. statutum 18. quæst. 1. vbi glos. & Archid. declarant verba illa, sibi iure*

V vendi-

vindicādi, idest suæ Ecclesiæ, D.T bo. 2.2. *quest.* 185. *artic.* 8. *in fine*, Nauar. *conf.* 15. *num.* 4. *de regular. & reddit.* Ecclef. *quest.* 1. *Rodrig.* tom. 2. *quest.* regular. *quest.* 59. *artic.* 7. *Ros.* in *Vennellen. hereditatis* 24. *May* 1619. *co-*
22 *rā D. Pirouano*, in qua firmatur vsū-
fructum posse sibi acquiri, sequendo
decis. 401. *num.* 7. *coram Ludouiso*, se-
cus dicendum in bonis delatis ante
adeptū Episcopatum, siue fuerint per
alium actualiter quæsitā, vt tradunt
Felin. in *c. in presētia* n. 56. *de renunc.*
Vbald. *de success. ab intest. cler. p.* 1. n. 4.
siue adhuc in suspenso remanerent,
prout consuluit *Federic. confil.* 26. &
Vbald. loco citato.

RESIDERE.

SUMMARIUM.

- 1 Curam animarum habentes residere tenentur.
- 2 Abbas Commendatarius Sanctorum Vincētij, & Anastasij Ordinis Sancti Benedicti residere non tenetur.
- 3 Residentia non requiritur in Monasterijs curam animarum non habentibus.

1 **R**esidere quamuis teneantur curā animarum habentes, vt in *Bulla Pij IV.* incip. *In suprema*, & *Concil. Trident.* *sess.* 6. *de reform.* *cap.* 1. & 2. & *fusè Barbof.* *de potest. Episc. allegat.* 53. *par.* 3. & *de offic. & potest. Parrochi* *cap.* 8. & *de canonic. & dignit.* *cap.* 20. *Santarell.* *variar. resol. quest.* 4.

- 2 Tamen Abbas Commendatarius Sanctorum Vincentij, & Anastasij Amādulæ Fimanz Diocesis Ordinis Sancti Benedicti, nō tenetur residere in ea, licet illa curam habeat animarū secularium, sed talis eurauerit exercenda in Vicario presbytero seculari per Ordinarium approbando, ita decidit *Sacra Congregatio*, refert *Aldan.* in *comp. can. resol.* *tit.* 5. *num.* 3. *lib.* 1.

- 3 Residentia non requiritur in Monasterijs, quæ curam, & Conuentu carent, vt determinasse *Sacram Concilij Congregationem*, testantur *Garc.* in *tract. de benefic. par.* 3. *cap.* 2. *num.* 179. *declarat.* 9. *Armendar.* in *addit. ad recopilas. leg. Nauarra lib.* 2. *tit.* 23. *l.* 2. *S. 2. tit. sed an Parochi debeant residere* *num.* 179.

SACERDOS.

SUMMARIUM.

- 1 Sacerdos, qui nō est, quamuis Regularis, audens celebrare missas, vel audire confessiones, puniuntur ab Inquisitore S. Officij.
- 2 Sacerdos, qui non est audiens confessiones, si non absoluat, nō incurrit pœnas pontificias, & vide *num.* 3. & 4.
- 3 Sacerdos, qui non est, audit tantū confessionem generalem, nō specialem, subijcitur iudicio Inquisitoris.
- 6 Sacerdos, qui non est semel audiens cōfessiones, punitur pœna ordinaria.
- 7 Sacerdotes, qui non sunt, sed sunt religiosi, vel sacris ordinibus initiati, & celebrāt missas, vel confessiones audiunt, non fustigantur.
- 8 Bulla S. D. N. Urbani VIII. contra nō Sacerdotes celebrantes inseritur.

- 1 Sacerdos, qui non est, & si Regularis audens celebrare missas, vel audire cōfessiones fidelium, potest ab Inquisitore S. Officij puniri, vt patet ex *Bullis Pauli IV.* *Gregorij XIII.* incip. *Officij nostri*, *Sixti V.* & ex *Bulla Clement. VIII.* incip. *Et si alios*, de quibus *Scortia* in *Bullis Pontificijs epitom.* 162. *theorem.* 403. *Al-dret.* *de relig. discipl. tuend.* *cap.* 20. *nu.* 14. *lib.* 2. *Moura* *de incantat. opusc.* 1. *cap.* 4. *num.* 58. *Santarell.* *de baref.* *cap.* 42. *dub. unic.* *num.* 5. vbi quod si non Sacer-

- 2 Sacerdos audiat confessiones, & non absoluat, quod minimè subdatur poenis Põtificijs latis in supradictis Bullis, sequuntur *Acuagna in tract. de confessor. sollicitant. quæst. 13. num. 14.* & alij ultra hos quos recenset *Dian. resolut. moral. part. 1. tract. 4. resol. 16.*
- 3 licet contradicant *Fritas in tract. de confessor. sollicit. quæst. 13. num. 36.* & *Sousa in opuscul. de sollicitant. tract. 1. cap. 9.* ubi annuit ad violationem dictorum decretorum sufficere audire confessiones, quamvis absolutio, siue ex indispositione penitentis, siue alia de causa non impendatur, & addit etiam nõ Sacerdotem, qui solum confessionem generalem audit, nõ tamen specialem peccatorum, subijci iudicio Inquisitorum, licet mitius puniri debeat, insuper dicens, quod qui semel confessionem audiat, aut vnum tantum peccatum poena ordinaria puniri debeat, refert nouissimè idem *Dian. resolut. moral. part. 4. tract. 7. de poen. delictor. resolut. 11.* ubi notat, quod si supradicti rei sint Religiosi, vel sacris ordinibus initiati non fustigatur, & *resolut. 12.* tractat de laicis, & non Sacerdotibus missam celebrantibus, de quibus Nos pariter aliqua tetigimus supra in *verb. celebrans.*
- 6
- 7

At quia hisce temporibus in hac materia propalata est *Bula Sanctiss. D. N. Urbani VIII.* qua datur ampliatio Constitutionis à *Clemente VIII.* contra non promotos ad sacrum Presbyteratus ordinem, sacramentales confessiones audientes, aut missam celebrantes, Curia seculari præuia degradatione trahendos, editæ ad omnes etiam minores vigintiquinque annis, dummodo vigesimū ætatis annum compleuerint, eius tenoris scripserit Nobis hic inserere libuit ut infra.

- 8 Apostolatus officium, cui meritis, licet imparibus, disponere Deo, præsidemus à Nobis postulat, ut quantum Nobis ex alto cõceditur, delin-

quendi fiduciam compescamus, in ijs præsertim, quorum eò sacrilegia processit audacia, ut sub beneficio minoris ætatis, Apostolicis Constitutionibus consoneat in delictis, quorū statueris poenis se idcirco iactant, minimè subiaccere, alias siquidem à felic. recordat. *Clem. Papa VIII.* prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis videlicet.

Clemens Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam. Et si aliàs felic. recordat. *Paulus Papa IV.* prædecessor noster, ad nefariam, & sacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad sacrum Presbyteratus ordinem minimè promoti sũt, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temerè assumptes missarum celebrationem usurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare presumunt, decreuit huiusmodi delinquentes à sanctæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curia seculari, debita animaduersione puniendos, & postea felic. record. *Sixtus Papa V.* etiam prædecessor noster prædictum *Pauli Papa IV.* decretum innouari, ac serio obseruari mandauerit, eò tamen dictorum hominū profusis audacia, ut prætextu ignorantie huiusmodi decretorū, ac poenarum cõtra ipsos, ut præfertur, inflictorum illis se minimè subiaccere, & obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem liberari, & absolui posse prætendant. Nos igitur animaduertentes huiusmodi perditos, & nefarios homines ad sacrum Presbyteratus ordinem non promotos missarū

U 2 celebra-

celebrationem usurpare præsumen-
tes nō solum actus idolatriæ saltem
extrinsecè, seu per externa, & visi-
bilia Religionis, & pietatis signa
exercere, sed etiam (quantum in ip-
sis est) efficere, ut Christi fideles, qui
credunt, eos ordinatos esse, & ritè
cōficere Sacramentum Eucharistiæ,
Idolatriæ crimen ignoranter incur-
rant, purum videlicet panem, &
vinum, tanquam verum Christi
Domini nostri Corpus, & Sangu-
inem eis adorandum proponentes, cō-
fessiones autem audiantes, non solum
Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem
contemnere, verum etiam Christi
fideles decipere, dum scilicet iniquè
sibi assumunt gradum sacerdotalem,
& auctoritatem absoluerendi à pec-
catis, magno cum periculo, & scan-
dalo plurimorū. Propterea ut gra-
uissima hæc federa committentes, post
hæc debito supplicio puniantur, motu
proprio, & ex certa scientia nostra,
ac matura deliberatione, deque Apo-
stolica potestatis plenitudine sanctæ
Inquisitionis iudicium conscientie
cōsulare, & ne in futurum de pœna
hiscè delinquentibus imponenda du-
bitari possint, providere volentes su-
pradiCTORUM Prædecessorum nostro-
rum vestigijs inherentes, ac perpe-
tuò valitura constitutione, decerni-
mus, atque statuimus, ut quicūque
non promotus ad sacrum Presbyte-
ratus ordinem repertus fuerit, mis-
sarum celebrationē usurpasse, vel
sacramentalē confessionem audiuif-
se, à Iudicibus sanctæ Inquisitionis,
vel locorum Ordinarijs, tanquam

Ecclesiasticis si quis habuerit, ante
degradatus, statim Curia seculari
tradatur, per Iudices seculares debi-
tis pœnis plectendus. Non obstanti-
bus constitutionibus, & ordinationi-
bus Apostolicis, ac in Concilio etiam
generalibus editas, etiam in corpore
iuris clausis. Quibus omnibus, &
singulis illarum text. pro sufficienter
expressis, & ad verbū insertis ha-
bentibus, specialiter, & expresse de-
rogamus, cæterisque contrarijs qui-
buscunque, ut autē huiusmodi con-
stitutionis ignorantia de cetero alle-
gari, aut prætendi nunquam possit,
atque ut præsentis literæ omnibus
innotescat, volumus illas ad val-
uas S. Ioanis Lateranen. & Prin-
cipis Apostolorum de Vrbe Basilica-
rum, & in acie Campi Florentino
solito publicari, & affigi, atque ijs
inde amotis, eamrundem exempla
ibi etiā impressa, ibi affixa relinqui
facta, quæ huiusmodi publicatione
omnes, qui in Vrbe post mensem, qui
verò extra eam, & citra montes
post quatuor mēses, qui demum ul-
tra montes fuerint, post decem men-
ses à die publicationis præsentium
computandos afficere, & arctare, ac
si eorū cuilibet intimata fuisset per-
sonaliter, ac præterea mandamus,
earundē præsentium literarū exem-
plis etiam impressis, & manu No-
tarij publici subscriptis, et sigillo Of-
ficij Sanctæ Romanæ Inquisitionis,
vel alicuius personæ in dignitate
Ecclesiastica constitutæ munitis, ean-
dem prorsus fidem haberi, quæ hisce
præsentibus habetur, si essent exi-
bitæ,

bita, vel ostensa. Datū Roma apud S. Petrum sub anulo Piscatoris die prima Decembris 1601. Pontificatus nostri anno decimo.

Cum autem sicut accepimus, nonnulli privilegio minoris ætatis nimis temere confisi, & legum indulgentia freti pœnas à D. Clementis prædecessoris constitutione in huiusmodi delinquentes statutis parvipendere præsumant. Nos detestantes, & quantum in nobis est, cohibere volentes impiam, ac nefariam horum temeritatē, qui atrocissimo hoc scelere catholicam veritatem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum ministros esse docuit, factō impugnāt; negotio huiusmodi in Congregatione venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Generalium Inquisitorum coram nobis habita maturē discussio inherentes Constitutioni prædictæ, alijsq; decretis sēl record. Paul. IV. & Sixt. V. Romanos Pōtiffes prædecessores nōstrōs contra similia perpetrantes editis, eoquē etiam ad effectum prædictū matura deliberatione, deque Apostolicę potestatis plenitudine ampliātes, & extendentes hæc nostra perpetuō valitura Constitutione statuimus, & decernimus, ut de cetero perpetuis futuris temporibus, qui in posterum ad sacrum Presbyteratus ordinem non promotus, missam celebrare, aut sacramentalem confessionem audire præsupserit, ætate minori annis viginquique non excusetur, quo minus eadem Clementis Constitutioni

subijciatur, dammodo vigesimum sue ætatis annum compleverit, ipseque non promotus sic delinquēs, nulla habita consideratione præfatę minoris ætatis, siue laicus, siue clericus secularis, aut cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis etiam de necessitate exprimendæ Regularis, aut cuiusvis alterius instituti, etiā quantumvis exēpti, & privilegiati, Nobisq; & Apostolica Sedi immediatē subiecti, necnon militiarum, quarūcunque etiam S. Ioannis Hierosolymitani fuerit tradatur Curie seculari pœnis debitis plectendus, sicque & non aliter per quoscunque sanctę Inquisitionis Iudices, & Inquisitores etiam Generales S. R. E. Cardinales, et locorū Ordinarios (sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & autoritate) iudicari, et diffiniri debere, ac irritū, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attētari decernimus. Quo circa omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute sanctę obedientię, districtē præcipiendo mandamus, quatenus Statutum, Decretum, & Constitutionem hanc nostrā inuiolabiliter obseruet, & observari faciant. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Concilijs etiam Generalibus, editis etiam in corpore iuris clausis, necnon legibus, statutis, decretis, cōsuetudinibus, & privilegijs ad fauorem minorum viginquain-

que annis quomodolibet, & ubique locorum editis, ac alias in ipsorum fauorem facientibus, Apostolica etiam confirmatione, ac iuramento, seu quauis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenore presentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem harum litterarum publicationem, & affixionem fieri iuxta formam in predicta Clementis Constitutione prescriptam, easque publicatas, & affixas omnes intra Urbem, & extra, tam citra, quam ultra montes, & mare, post tempus in ipsa Clementis Constitutione prefixum arctare, & afficere, ac si cuiuslibet personaliter intimata fuissent; mandamus pariter, ut earundem transumptis etiam impressis, manuq; Notarij publici subscriptis, & sigillo Officij sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicuius persone in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem, quæ presentibus hisce adhiberetur, fides adhibeatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Martij 1628. Pontificatus nostri anno quinto.

SACRISTIA.

S V M M A R I V M.

- 1 Sacristia contigua choro est sub clauisura.

- 2 Sacristia choro contigua alicuius Monasterij Religiosorum est

sub clausura comprehensa, vt de anno 1615. sub die 10. Augusti declarauit Sacra Eminentissimorum Cardinaliū super Episcop. & Regular. Congregatio in vna Sulmonen.

SEDES ABBATIALIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Sedes Abbatialis fixa non potest teneri ab Abbatibus propè Altare.

- 2 Sedes Abbatialis fixa non potest teneri ab Abbatibus propè Altare, vt sedes Episcopalis retineri consuevit, sed illa retinenda est in Ecclesia ijs tantummodo diebus, quibus sollempniter celebratur, quo in casu monachi assistentes parari nō in sedibus chorealibus, sed in scabellis sedere debent in situ congruo iuxta Ecclesiarum conuenientem situm, tunc apposito panni lanei coopertis, vt in Bulla S.D.N. Urbani VIII. promulgata de anno 1629. sub die 4. Aprilis incip. Exponi, quæ est condita ad fauorem Abbatum Oliuetanorum, meminit nouissimè Barbosa in tract. de iure Ecclesiast. vniuers lib. 1. tit. 41. de religiosorum ordinibus sub num. 73.

S E M I N A R I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Seminarium puerorum in singulis Cathedralibus est instituendum.
- 2 Seminarium unde sustentari debeat.
- 3 Monasteria Mendicantium non contribuunt Seminario.
- 4 Mendicantes ex fructibus beneficiorum Monasterijs annexorum Seminario contribuunt.
- 5 Portio debita Seminario ratione beneficiorum potest exigi post unionem beneficij Regularibus factam.
- 6 Moniales nequeunt cogi ad soluendam portionem Seminario, nisi habeant

beant beneficia annexa.

7 Hierosolymitani nō tenentur Seminario contribuere, & num. 8.

9 Beneficiati beneficiorū collationis Monachorū, si intra fines Diœcesis sint Seminario contribuere tenentur.

10 Monasteria ad Seminarium sui ordinis contributia, de quo superest Seminario Episcopi contribuere tenentur.

1 Seminarium puerorum in singulis Cathedralibus instituendum est, & ut illud sustineatur, & pro eiusdem sumptibus necessarijs pars alia, seu portio detrahenda per Episcopum, cum consilio suorum de Capitulo, & duorum de Clero, ex fructibus mensę Episcopalis, & Capituli, & quarumcunque dignitatum, personatum, officiorum, prębendarum, portionū, & aliorum beneficiorum, necnon ex fabricis Ecclesiarum, & aliorū locorum, atque ex quibuscunq; alijs Ecclesiasticis redditibus, seu pronentibus etiam aliorum Collegiorum, seu corporū, vel Confraternitatum, etiā Abbatiarum, Prioratum, & quorumcunque Regularium beneficiorum, ita habetur in *Concil. Trident. sess. 23. de reformat. cap. 18.* vbi tamen excipiuntur Monasteria Mendicantium, quę sunt immunia, *Rodrig. quęst. regular. tom. 2. quęst. 45. art. 2. & q. 66. artic. 3. Barbof. de potest. Episc. alleg. 77 num. 14. part. 3.*

4 Licet Fratres Mendicantes ex redditibus beneficiorū Monasterijs annexorum Seminario contribuere debeāt, nec obest, quod prętendant se exēptos, quia videlicet in illis lectiones gramaticę, & conscientię casuū pro audiendis cōfessionibus quotidie habeantur, quia nō sunt ob id exempta, sed tantum eius impensę habendam esse rationem, quę ante Concilium fieri solebat pro salarijs horum lectorum, & ea tanquam ex alienum detrahēda tenetur tamen ex reliquo

ad contributionem Seminario, ita declaratum est à *Sacra Congregatione, Sell. in select. canon. cap. 10. nu. 19.* vbi pariter num. 18. asserit resolutum portionem debitam Seminario ratione beneficiorum exigi posse post vnionē eiusdem beneficii factā Regularibus Mendicantium priuilegijs gaudentibus, & num. 19. affirmat decisum Moniales non cogi contribuere aliquam subuentionem Seminario, nisi beneficia habeant vnita.

7 Excipiuntur pariter à tali contributione vigore *Concilij loco citato, Fratres S. Ioannis Hierosolymitani, & tradit Gonzal. in reg. 8. Cancellaria glos. 8. num. 53. Sell. d. cap. 10. num. 20.* vbi testatur fuisse decisum, quod Fratres S. Ioannis Hierosolymitani, siue eorum Vicarij in Parrochialibus Religionis prædictę vnitis, & ab ea dependentibus non tenentur, neque compelli possunt ad contributionem Seminarij, neque ad solutionem Cathedralici Synodatici, siue charitatiui subsidij.

8 Et vigore *Bulle Gregorij XIII. incip. Quo magis*, edita in anno 1580. omnes, & singulę personę in beneficijs S. Ioannis Hierosolymitani, quomodolibet existētes à Seminarij Clericorum cōtributione ia qualibet Ciuitate, iuxta *Sacri Concilij decretum erecti*, seu eligendi eximuntur.

9 Quod autem beneficiati beneficiorum collationis Monachorū si intra fines Diœcesis sint, Seminario contribuere teneantur, decisum recenset *Aldan. in compend. iur. canon. resolut. lib. 1. tit. 18. num. 16.*

10 Monasteria, quę ad Seminarium sui Ordinis contribuunt de eo, quod superest contribuere, etiam tenentur Seminario Episcopi, determinauit *Sacra Concilij Congregatio in anno 1630. de mense Septembris in Monasterien.*

SEPULTURA.

S V M M A R I V M.

- 1 Carmelita ex privilegio dant sepulturam suis familiaribus.
- 2 Sepulturam eligere sibi quando prohibentur religiosi.
- 3 Sepultura, quæ danda sit Tertiarijs.

1 **S**epulturam dare familiaribus suis Carmelitæ habent in privilegii ab *Alexandro IV.* ita ex *Specul. ordinis fol. 62.* novè autumat *Lezana in summa quæst. regul. cap. 21. sub nu. 10.*

2 Sepulturam eligere sibi prohibentur Religiosi, nisi quando moriuntur ita remotè à Monasterio, ut ad illud comodè asportari nequeant, ita determinavit *Sacra Congregatio*, per *Glos. in cap. fin. de sepultur. in 6. & probat ex Neothericis Sæchez in summa lib. 6. cap. 14. num. 3. Barbosa. de potest. Parochi cap. 26. nu. 30. Lauor. variar. lucubrat. tit. 2. cap. 11. à num. 91.*

3 Sepultura, quæ danda sit Tertiarijs ab hac vita decedentibus patet in declaratione *Sacra Congregationis*, de qua infra in verbis *Tertiarij vers. præterea.*

SILVESTRINI.

S V M M A R I V M.

- 1 Silvestrini unde hoc nomen receperunt.
- 2 Silvestrini à quo fuerunt approbati.
- 3 Silvestrini ad arctiorem Religionem transire possunt.
- 4 Silvestrini habent communicationem privilegiorum Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium, nu. 6.
- 5 Generalis istorum ad triennium eligitur.
- 7 Silvestrini si fuerint posteriores in loco à quæstuando se abstinere debent.

1 **S**ilvestrini receperunt nomen hoc, quia fuerunt instituti à S. Silvestro

Canonico Oximano de anno 1233. sub

2 Pontificatu *Gregorij IX.* qui fuerunt approbati ab *Innocentio IV.* cū exemptione à solutione decimarum, ut legitur in *Bulla eiusdem* edita in anno 1247. incip. *Religiosa*, in qua pariter patet non nisi ad arctiorem Religionem transeundi habere facultatem, & ab Episcopo loci Ordinario Ecclesiastica Sacramenta recipere teneri.

4 Communicationem privilegiorum Ordinum Mendicantium retinent, ut de anno 1543. sancitum est à *Paulo III.* in *Bulla* incip. *Expositis*, ubi pariter eorum Priorem Generalem ad triennium eligendum esse inspicitur.

6 Imò frui singulis privilegijs, & gratijs etiam Ordinum non Mendicantijs patet ex *Bulla Pauli V.* edita in anno 1613. incip. *Religiosorum.*

7 A quætuando tamen se abstinere debere, si posteriores in loco fuerint, declaravit *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium* de anno 1617. sub die 24. Ianuarij, & ita novissimè hæc omnia reportat *Barb. s. in tract. de iure Ecclesiast. univ. lib. 1. tit. de religiosorum ordinibus cap. 41. nu. 67.* ubi de hoc ordine annuit agere *Cassan. in cathalog. gloria mundi part. 4. consider. 57. Card. Baron. tom. 13. Annal. Eccles. anno 1267. Tamburrin. de iur. Abbat. dispus. 2. quæst. 15. num. 11. tom. 1. & alios.*

SIMONIA.

S V M M A R I V M.

- 1 Simonia si interveniat in ademptione prelatuæ, Prælati sic electi sūt inhabiles ad illam prelaturam.
- 2 Simonia inducitur ex præcedenti promissione ante electionem.
- 3 Simonia committitur à Regularibus convenientibus inter se, ut alter in una electione suffragetur uni, & alteri in alia.
- 4 Simonia an committatur, si pactum non

non interueniat, sed tantum oblatio futura spei, & num. 5.

6 Simonia committitur, si prouiso praeceptorie S. Iacobi Calatrae fiat mercede, vel pretio, sed vide num. 7.

8 Simonia committitur à Regularibus, si pecuniam accipiant ex causa admit-
tendi aliquem ad Religionem, ut il-
lam dent, ut quis profiteatur Reli-
gionem.

9 Simonia committitur à Regularibus emittentibus officia in Religione, vel be-
neficia.

1 Simonia si interueniat in adeptio-
ne praelaturae inter Regulares, Praelati sic electi, sunt inhabiles ad il-
lam praelaturam, & ad quascunque
alias, ex Bulla Pij V. incip. *Vt simo-
niaca prauitatis*, super qua nouissime
plura coadunauit Canon. Nouar. fra-
ter in summa Bullar. tit. de simonia,

2 ubi precise quod ex promissione pre-
cedente ante electionem inducitur
simonia, alias secus c. Artaldus 8. q. 3.
Rot. in recent. decis. 238. num. 9. & de-
cis. 517. part. 2.

8 Et simoniam committi à Regulari-
bus conuenientibus inter se, ut al-
ter in vna electione suffragetur vni,
& alter alteri in alia, ex cap. cum pri-
dem, & cap. fin. de pactis, probat Dian.
resolut. moral. part. 3. tract. 2. de dub.
regular. resolut. 125. & licet enunciet
secundum Willalob. in summa tract. 37.
diffic. 24. & Roderic. in compend. quest.
regular. resolut. 129. num. 3. id cessare, si

4 pactum non interueniat, sed tantum
futuræ oblatio spei, ut si dicatur præ-
sta hoc suffragiū, & prouidebitur tibi
de alia re, vel quid simile, tamen ad-
huc ipse autumat, quod cū tales obla-
tiones subornationis speciem præse-
ferant, ideo debent à Religiosis esse
alienæ, & remittit se ad Suarez. de re-
lig. lib. 4. cap. 44. à num. 3. tom. 1. & ad
materiam plura Lezana in summa
quest. regular. cap. 15. à num. 28. cum
seq. & cap. 24. à num. 30.

6 Simonia committitur, si prouiso
praeceptorie S. Iacobi Calatrae fiat
mercede, & pretio, vel cū aliquo pa-
cto, & conditione, & non gratis, ita
declarauit Sacra Congregatio, teste
Garcia de benefc. cap. 7. num. 4. par. 1.
& vide Azor. inst. moral. tom. 3. lib. 12.
cap. 16. quest. 5. ubi fundat esse pecca-
tum simoniae dare aliquid Titio, ve
Caiū, adscribere faciat inter Equi-
tes Diui Iacobi, Calatrae, & Alcan-
taræ, & similes.

Licet nouiter Dian. resolut. moral.
part. 3. tract. 2. de dub. regular. resolut.
64. existimet supradictam Azorij opi-
nionem procedere, quoniam pecunia
ad hunc effectum daretur pro emen-
do habitu illorum ordinum, at secus
si daretur gratis, & liberaliter, vel in
remuneratione laborum, quāuis ex-
cederet eorum mensuram, Vescb. in
praxi nouit. diffus. 1. dub. 3.

8 Simonia committitur à Regulari-
bus, si pecuniam recipiant, ut aliquē
ad habitum, & professionē admittant,
vel ad hoc cooperentur, cap. quam pio
1. quest. 2. quia collatio habitus, vel
professionis sapit spiritualitatem, &
ita declarauit Sacra Congregatio, &
probat Bonacin. in tract. de simonia
quest. 5. proposit. 2. sub nu. 7. ubi quod
eodē pacto incurritur simonia, quan-
do traditur pecunia ad finem, ut quis
Religiosus efficiatur, Suarez. de relig.
cap. 54. nu. 3. Filiuc. cap. 12. quest. 8.
nu. 15. annuentes pariter Regulares
committere simoniam, si emant offi-
cia, & beneficia regularia, & praelatio-
nes Abbantias, & Prioratus, cap. non
satis, cap. mandato de simonia, cap. 2.
de statu monach. vel si emant officium
Sacristie, Procuratoris ordinis, & si-
milia, quod etiam asseuerat Bonacin.
loco indicato.

S O D O M I A.

S V M M A R I V M.

- 1 *Regulares committentes sodomiam, peccant cōtra castitatem, & in quas pœnas incidant, num. 2. quæ pœnæ procedunt tam respectu agentium, quàm patientium, limita ut nu. 4.*
- 5 *Verbum exercere requirit vices continuatas.*
- 6 *Sodomita debet esse notorius, ad hoc ut puniatur.*
- 7 *Sodomita nō dicitur qui committit vitium bestialitatis.*
- 8 *Bestialitas est species distincta à sodomia.*
- 9 *Sodomita non dicitur committens hoc vitium cum muliere, contra nu. 10.*
- 11 *Sentētia Iudicis requiritur, ut incuratur in pœnas sodomie.*

1 **S**odomia si committant Regulares, nè dum peccant cōtra castitatem, sed etiam ultra pœnas dispositas in Concil. Lateran. sub Alexandra Tertio relato in cap. clerici de excessu incurrūt in pœnas taxatas à Pio V. in Constitutione, quæ incipit Horrendum illud, anni 1568. edita in 2. tom. Bullar. num. 72. vbi hæc habentur.

Omnes, & quoscunque Presbyteros, & alios Clericos seculares, & regulares cuiusque gradus, & dignitatis tam dirum nefas exercentes omni privilegio clericali, omnique officio, dignitate, & beneficio Ecclesiastico presentis Canonis auctoritate privamus, ita quod per Iudicem Ecclesiasticum degradati, potestate statim seculari traduntur, qui de eis idem capiat supplicium, quod in laicos quod in exilio devolutos legitimis reperitur sanctionibus constitutum.

- 3 *Quæ sanè pœnæ procedunt tam respectu agentium, quàm patientium in odium tam peximi criminis, Finel. de casib. referuat. casu 9. num. 5. Coriolan. in simili tract. casu 9. S. 19. nu. 30.*

part. 2. Episc. Ricc. in praxi resolut. 57. part. 3. Bonacin. de matrim. quæst. 4. punct. 11. num. 2.

- 4 *Sed illæ cessabunt contra Regulares, quando tale crimen ex usu continuato non committunt, ut puta quia bis, vel ter in tale scelus inciderint, ut ex communiori DD. sententia patet ommissis antiquioribus apud Eman. de incantat. sect. 3. cap. 1. nu. 21. Ledesm. in summa tract. 27. cap. 15. conclus. 4. part. 2. Genuen. in praxi Cur. Archiep. Neap. cap. 67. Marta de iurisd. cap. 16. part. 2. Episc. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 302. part. 1. Floron. de casib. referuat. part. 2. casu 2. Mandin. in tract. de sacris ordinibus cap. 22. num. 9. Zanard. in direct. theolog. part. 2. precept. 9. cap. 9. Bellocch. de casib. referu. p. 2. q. 1. nu. 217. & post cæteros nonnullos referens Dian. resol. inq. part. 2. tract. 2. miscellan. resolut. 65. vbi licet adducat contrarium tenentes, tamen cum ista ipse resider, quia verbum exercere, de qua in Bulla iteratas requirit vices, ac frequentiam factumq; ex usu quasi continuato, S. item lex Italia de adult. Barbof. de potest. Episc. alleg. 44. num. 25. vbi ex cumulo DD. hanc similiter probat opinionem.*

- 6 *Uterius dicens num. 26. non omnem exercentem obligare, & devincere, sed notorium tantum non ita occultū, Graff. in decis. aur. lib. 2. cap. 90. sub num. 13. Aul. de censur. par. 7. disput. 4. Campanil. in divers. iur. can. rub. 12. cap. 22. num. 13. & alij apud Dian. resol. 69. tract. 3. miscellan.*

- 7 *Et num. 21. autumat non comprehendere exercentes vitium bestialitatis, saltem quoad pœnas ipso iure impositas, quia est species distincta à sodomia, Bannez in 2.2. quæst. 64. art. 8. Garfia de benef. part. 11. cap. 10. S. 2. num. 205. & recenter latius tutatur Dian. resolut. 66. d. tract. 3. miscellan. vbi doctrinas, & rationes cumulat, dicens resol. 62. nec comprehendere exercentes hoc vitium cum muliere, illa abu-*

abutendo rare præpostero, quod in-
tanti criminis euulsionem, & nè ape-
riatur hæc via, mihi non arridet, &
10 ideo cum contraria pertransio sen-
tentia quam tutati sunt ex recentio-
ribus *Lamas in summa part. 3. cap. 8.*
S. 21. Gambarut. de casib. reseru. cap. 2.
num. 3. Episc. Ricc. in praxi resolut. 60.
num. 4. part. 3. Homobon. in exam. Ec-
cles. part. 1. tract. 7. cap. 28. quæst. 114.

Et pro complemento nõ omittam
aduertere, vt ad incurrendas poenas
11 supradictæ Bullæ requiratur senten-
tia Iudicis, itaut Regulares ante illam
in conscientia non incurrant, *Suar. de*
censur. disp. 31. num. 22. sect. 4. Finel.
de casib. reseru. casu 9. num. 6. Sanchez
de matrim. lib. 7. dispus. 46. nu. 28. Fil-
liuc. tom. 1. tract. 17. num. 127. & cæ-
teri apud Dian. d. tract. 3. resol. 67. vbi
ad plura infert pro corroboracione
huius sententiæ, quam nouissimè pa-
riter laudat *Canon. Nouar. frater in*
summa Bullar. titulo de simonia apud
quem per plura coadunata ad orna-
tum huius Bullæ reperies.

SOLLICITANTES.

S U M M A R I U M.

- 1 Sollicitantes mulieres in confessione ad
turpia, qualiter puniantur vigore
Bullæ Pij IV. & Pauli V.
- 2 Sollicitantes hodiè, qualiter puniuntur
vigore Bullæ Gregorij XV. cuius te-
nor reportatur.
Sollicitantes masculos in confessione,
comprehenduntur in Bulla Gregorij,
ibidem.
- 3 Sollicitantium materia à quibus fuit
tractata.
- 4 Confessarius erit denunciandus, quam-
uis sollicitatus consenserit.
- 5 Sollicitatus non est interrogandus, si
consenserit, vel nè.
- 6 Confessarius nõ debet carcerari per so-
lam depositionem penitentis.

1 S Ollicitantes mulieres in confes-
sione ad turpia, & ad inhone-
stos actus in Regnis Hispaniarum, cu-
iuscunq; Ordinis illi sint, possunt in-
quiri ab Inquisitoribus contra hære-
ticam prauitatē, qui illos in hoc cul-
pabiles repertos iuxta excessuū suo-
rum qualitatem, prout de iure fuerit
faciendum debita præcedente degra-
datione secularis Iudicis arbitrio pu-
niendi traduntur, vigore Bullæ Pij IV.
incipit *Cum scit*, editæ in anno 1561.
de mense Aprilis, & Bullæ Pauli V. in-
cipit Dilecte fili, promulgatæ in anno
1608. *de mense Septembris*, quæ con-
firmatæ, & extensæ fuerunt ad omnes
vbique locorum existentes, & ad sol-
2 licitantes etiam masculos ad nefaria,
ex vniversalibus verbis, & in masculi-
no genere pactatis à Gregorio XV. in
sua Bulla incipit *Vniuersi Dominici*
gregis, edita in anno 1622. vbi Inqui-
sitoribus ante dictis indulget, vt quos
in aliquo huiusmodi nefarijs excessi-
bus culpabiles repererint in eos pro
criminum qualitatem, & circumstatijs
suspensionem ab executione ordinis
beneficiorum priuationis, dignitatū,
& officiorum quorumcunque, ac per-
petuæ inhabilitatis ad illa, necnon
vocis actiuæ, & passiuæ, si Regulares
fuerint exilij dānationis ad triremes,
& carceres etiam in perpetuum absq;
vlla spe gratiæ, aliasq; poenas decer-
nant, eos quoque si pro delicti enor-
mitate grauissimas poenas meruerint,
præcedēte tamen debita degradatio-
ne Curia seculari puniendos tradāt,
vt latius constat in eius tenore, qui
inferitur vt infra.

Gregorius Papa XV. ad futura
rei memoriam *Vniuersi Dominici*
gregis curam, quamuis immeriti, ce-
lesti dispositione gerentes sedulo in-
uigilare tenemur, vt ab omnibus
prauis contagijs conseruetur immu-
nis, multoq; maiori studio provide-
re,

re, ut omnis pestis ab ijs auertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, nè quod Evangelia scripta nos admonet, sale infatuato non sit; in quo salietur, & ad nihilū profit ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Quoniam autem à Romanis Pontificibus predecessoribus quibusdam in locis pronisum fuit, ut impium, ac nefandū scelus, quod non solum inter Christi fideles non esse, sed nec etiam nominari debet; procul ab ijs arceatur videlicet; ut aliquis Sacerdos ad sacras audiendas confessiones deputatus sacrosancto Pœnitentiæ Sacramento, sollicitando pœnitentes ad turpia abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cœlesti medico infernalis veneficus ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur; idcirco nos ea, quæ bis perniciosissimis Diaboli insidijs arcendis certis locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto cōceditur, providendū duximus, alias siquidem à felic. recordat. Pio Papa Quarto predecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet. Pius Papa Quartus. Ven. Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæretica prauitatis Inquisitori Generali. Cum sicut nuper nō sine animi nostri molestia accepimus diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atq; etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut alias

audiendis confessionibus pœnitentiā deputati in tantam proruperint iniquitatem, ut Sacramento Pœnitentiæ in actū audiendi confessiones abutantur, nec isti, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori nostro Iesu Christo iniuriā facere vereantur, mulieres videlicet, pœnitentes ad actus inhonestos, dum earū audiunt confessiones, alliciēdo, & prouocando, seu allicere, & prouocare, tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro reconciliationis, grauiori peccatorum male eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo in Diuina Maiestatis offensam, & animarum perniciem Christifidelium scandalum non modicum. Nos in animum inducere nequeunt, quod qui de Fide Catholica rectē sentiūt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciāt, fraternitati tuæ de cuius Eximiā pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præsentem committimus, & mādāmus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos cōtra omnes, & singulos Sacerdotes, dictorum Regnorum, ac aliarum Ciuitatū, & Diœcesum de præmissis quomodolibet difamatos, tam seculares, quàm quorumuis etiam exemptorum, ac Sedi Apostolica immediate subiectorum Ordinum Regulares cuiuscumq; dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentie existant tam super præmissis, quā super Fide Catho-

Catholica, & quid de ea sentiant, diligenter inquiras, & iuxta facultatum tibi contra hereticos, aut de heresi quouis modo suspectos à Sede Apostolica concessarum continentia, & tenorem procedas, ac culpabiles repertas iuxta excessuum suorum qualitates, prout iuris fuerit, punias, eos etiam si & prout de iure faciendum debita precedente degradatione secularis Iudicis arbitrio puniendos non obstantibus Cōstitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, necnō Ordinum quorumlibet, quoniam ipsi Sacerdotes fuerint etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Priuilegijs quoque Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis etiam motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiā iteratis vicibus approbatis, & inno- uatis, quibus omnibus eorum tenores presentibus pro expressis habētes hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque cōtrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 26 Aprilis 1561. Pontificatus nostri anno secundo.

Igitur ut Literæ predictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inuiolabiliter obseruentur motu proprio, & ex certa sciētia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium con-

tra hereticam prauitatem Genera- lium Inquisitorum, præinsertas Lit- teras huiusmodi, ac omnia, & sin- gula in eis contenta, Apostolica au- ctoritate tenore presentium appro- bamus, & confirmamus illisq; om- nibus, & singulis inuiolabilis Apo- stolice firmitatis robur abijcimus, il- lasque nō solum in prædictis Regnis Hispaniarū, sed in quibusuis Chri- stiani Orbis partibus firmiter, et in- uiolabiliter obseruari præcipimus, et mandamus, ac præterea ne in futu- rum de pœna his delinquentibus im- ponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit statuimus, decernimus, & declara- mus, quod omnes, & singuli Sacer- dotes tam seculares, quàm quorum- uis etiam quomodolibet exemptorū, ac Sedi Apostolica immediate subie- ctorum, Ordinum, Institutorum, So- cietatum, & Congregationū Regu- lares cuiuscunq; dignitatis, & præe- minentia, aut quouis priuilegio mu- niti existant, qui personas quacunq; ille sint ad inhonestā, siue inter se, siue cum alijs quomodolibet perpa- tranda in actu sacramentalis con- fessionis, siue ante, vel post imme- diatē, seu occasione, vel prætextu cō- fessionis huiusmodi, etiam ipsa con- fessione non sequuta, siue extra occa- sionem confessionis in confessionario, aut loco quocunque ubi confessiones sacramentales audiuntur, seu ad cō- fessionem audiendam electo simulā- tes ibidem confessiones audire, sollici- tare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos ser- mones,

mones, seu tractatus habuerint in officio sanctæ Inquisitionis seuerissime ut infra puniantur; & præterea omnes heretica prauitatis Inquisitores, & locorū Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominorum, & locorum vniuersi Orbis Christiani in suis quosque Diæcesibus, & Territorijs per has nostras literas, etiam priuatiuè quoad omnes alios specialiter, ac perpetuo Iudices delegamus, ut super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei, iuxta sacrorum Canonum formam, necnon officij Inquisitionis huiusmodi constitutionis, priuilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirent, & procedant, & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles reperierint, eos pro criminum qualitate, & circumstantijs suspendant ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcunque, ac perpetuè inhabilitatis ad illa: necnon vocis actiue, & passiuæ, si regulares fuerint, exilij damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absq; ulla spe gratiæ, alias ei pœnas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate grauioribus pœnas meruerint, debita præcedente degradatione Curie seculari puniendos tradant, dantes etiam facultatē Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Generalibus, & Inquisitoribus Ciuitatum, Dominorum, & locorum vniuersi Orbis Christiani in suis

quemquam Diæcesibus, & Territorijs per has nostras literas, etiā priuatiuè quoad omnes alios specialiter ac perpetuo Iudices delegamus, ut super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei iuxta sacrorum Canonū formam, necnon officij Inquisitionis huiusmodi constitutiones, priuilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirent, & procedant, & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles reperierint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantijs suspendant ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcunque, ac perpetuè inhabilitatis ad illa, necnon vocis actiue, & passiuæ, si Regulares fuerint, exilij damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absque ulla spe gratiæ, aliasq; pœnas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate grauioribus pœnas meruerint, debita præcedente degradatione Curie seculari puniendos tradant, dantes etiam facultatem Venerabilib. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, Generalibus, & Inquisitoribus, nè delictū tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosū remaneat ad probationum defectū impunitum, cum difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus inditijs, & alijs adminiculis delictū probatum esse arbitrio suo iudicandi, & Curie seculari, ut præfertur reū tradendum esse pronuntiandi. Non

obstan-

stantibus omnibus, quæ dictus Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstarî, ceterisque contrariis quibuscumque. Mandantes omnibus Confessariis, ut suos pœnitentes quos nouerit fuisse ab alijs et supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu ut præfertur, tractantes Inquisitoribus, seu locorum Ordinarijs prædictis, quod si hoc officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint, non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, ut supra, iisdem locorum Ordinarijs, et Inquisitores illos pro modo culpa punire non negligent. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, et extra ubiq; habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque egedæ præsentis literæ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S. Io. Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita ardeant afficiant, ac si unicuiq; personaliter intimata fuissent. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem sub anulo Piscatoris die 30. Augusti 1622. Pontificatus nostri anno secundo.

S. Card. S. Sufannæ.

3 At quia circa hanc materiam adsunt plures tractatus, & præcisè de illa argunt Sousa in opusc. de sollicit. Ac-

gna de confess. sollicit. Treitas de confess. sollicit. Dian. resolut. moral. par. 2. tit. de denunciationibus, Vulp. in praxi fori Eccles. cap. 36. Illustriss. Episcop. Ricc. in praxi fori Eccles. tom. 3. tit. de sollicit. in confess. Canon. Nouar. frater in summa Bullar. eod. tit. ideo ad eos me remitto.

Duo tamen hic reportabo, quorum 4 primum est, quod quamuis sollicitatus cõsenserit confessario, adhuc erit confessarius denunciandus, nec ipse 5 sollicitatus tenetur propalare proprium consensum, nec erit interrogandus ab Inquisitore, seu Episcopo, velatius constat ex literis Sacra Congregationis Tribunalis sancti Officij Urbis, quarum tenor est, ut sequitur.

All' Illustriss. e Reuerendiss. Signore mio osseruandissimo, il Signor Card. Carafa. Napoli.

Intus verò. Illustriss. e Reuerendiss. Signor mio osseruandissimo, dopo essersi hauuta longa, e matura cõsideratione sopra il dubio significato da più hande se i penitenti siano obligati à denunciare i Confessori, da quali sono stati sollicitati nel luoco, o atto della confessione, quando hanno cõsentito alla sollicitatione, N. S. e questi miei Signori Illustrissimi in Congregatione tenuta auanti Sua Santità à 25. di Luglio passato dopo hauere anco inteso il parere di una particular Cõgregatione deputata per questo effetto, hanno risoluto, che qual siuoglia penitente è tenuto à denũtiare il Confessore, dal quale sarà stato sollicitato nello luoco, o atto della confessione, ancorche egli habbia cõsentito, e non è tenuto à propalare il proprio cõsenso, ne sopra

cio s'interrogghi del Vescouo, ò Inquisitore, ò loro Vicarij, auanti de quali deporrà, ne meno il Confessore denunziato procedendosi contra di lui, ne i constituti, che se gli farāno, s'interrogghi sopra detto confesso, & in caso che egli volesse dirlo da se, non se scriua il suo detto come inordine alla persona sollicitata non spettante all'ufficio della sãta Inquisitione. Le parti dunque di V. S. Illustrissima sono di significare la detta resolutione à i Confessori, & incarcargli li strettamente l'osservanza, acciò ne i casi che occorranō alla giornata, conforme al tenore della Constitutione publicata da Gregorio XV. di santa memoria contra i Confessori sollicitanti, significhino à i penitenti l'obbligo, che hanno di denunciare i Confessori, da quali farāno stati sollecitati, & hauendoli consentito, e facendo difficultà in scoprire il proprio consenso, cōforme alla resolutione, che s'è fatta, si dicono apertamente, che non sono tenuti à propalare detto consenso, e che tanto essi penitenti, quanto i Confessori sollicitati procedendosi contra di loro, non saranno di ciò interrogati, e dicendōlo da se, nō si scriuarà, nè riceverà il lor detto, e quādo il penitente tuttauia persistesse nella medesima retinenza, N. S. si contenta, che dal Vescouo, ò dall'Inquisitore si dia autorità al Confessore di ricevere per scrittura, e con giuramento la denuncia per portarla subito à chi hauerà data l'autorità di pigliarla, & oltre le cose sedette se occorrerà altro caso graue,

per il quale non si possa il penitente indurre à denunciare, vuole Sua Santità. che ne scriua quā, & s'aspetta la risposta, & in tãto si sopraseda nell'assolutione, & tanto si cōtenterà V. S. Illustrissima di fare osservare nella sua Diocesi, facendo registrare la presente ne gli atti di cotesa Corte per informatione sua, e di suoi successori, li quali douranno hauere mira, che la presente resolutione riguarda solo quei penitenti, che per hauer consentito, fanno difficultà in denunciare, ma quei che non hanno consentito, ò hauendo consentito, non sono in ciò renitenti, non deue il Confessore porre difficultà alcuna, ma lasciare, che indifferentemente, & libetamente sodisfacian all'obbligo, che hanno di denunciare conforme alla detta Constitutione. Compiacendosi anco V. S. Illustrissima di mādare copia della presente à i Vescoui suoi suffraganei, acciò da essi ancora sia fatta osservare la sudetta resolutione. Per fine à V. S. Illustrissima humilissimamente bacio le mani. Di Roma li 27. di Settembre 1624. di V. S. Illustrissima, e Reuerendissima humilissimo, & affectionatissimo seruitore

Il Cardinal Mellino.

- 9 Alterū est, quod Confessarius minimè valeat cōstitui, & carcerari per solam depositionem poenitentis asserentis se sollicitatum, de quo pariter stant literæ eiusdē sanctæ Inquisitionis vt infra videlicet.

Al molto Illustrè, & Reuerendiss.
Monsignore il Velcouo
di Fuligno,

Intus vero. Molto Illustrè, &
Reuerendissimo Signore. Acciò più
fundatamente se proceda contra li
sollecitanti in confessione, questa su-
prema Congregatione ordina, che per
il detto d'una sola donna V. S. non
uenghi à costituire, ò carcerare il
preteso reo, senza prima darne quà
auiſo con la relatione della qualità
della donna del denunciante, e de-
nuntiato; & all'hora se li scrinerà,
se debbia, ò nò procedere à costituir-
lo, & carcerarlo, tanto V. S. sarà
còtenta d'eseguire, & il Signor Id-
dio la conserui. Roma li 17. di Lu-
glio 1627. Affectionatissimo per
seruirla

Il Cardinal Mellino.

S O R O R E S.

S U M M A R I U M.

- 1 Sorores duæ in eodem Monasterio pos-
sunt habitum regularem suscipere,
& profiteri, sed non ultra, nisi præ-
uia licentia, quo casu altera soror
voce actiua, & passiua caret, nu. 2.
- 2 Sorores duæ in eodẽ Monasterio
possunt quidem habitum regula-
rem suscipere, & profiteri, sed ultra
prohibentur, nisi præcedente licentia
Sacrae Congregationis, qua obtenta
tertia soror ad habitum admissa voce
actiua, & passiua tamdiu careat quo-
usque altera ex eisdem duabus soror-
ibus vitam cum morte commutauerit,
dotemq; duplicatam soluat, qua-
tenus intra triplicatam vero, si supra

numerum existat, talique casu adim-
pleantur conditiones in licentijs im-
pressis pro Monialibus supranumera-
rijs concedi solitis contentæ, vbi au-
tem laudabilis consuetudo inoleuit,
vel Pontificia Constitutione cautum,
quod nec duæ sorores in eodem Mo-
nasterio habitum suscipiant, prout Flo-
rentiæ, & alibi ita obseruetur, sic enim
determinauit Sacra Congregatio Epi-
scoporum, & Regularium 26. Augusti
1616. in una Braccaren.

S P O L I A.

S U M M A R I U M.

- 1 Spolia sũt in bonis ex illicita acqui-
sitione per Clericos acquisitis.
- 2 Bona Militum Hierosolymitanorum
ex illicita negotiatione acquisita ad
eius hospitale pertinent.
- 1 Spolia quamuis fiant in bonis ex
illicita acquisitione acquisitis per
clericos, vt in Bulla Pij IV. incip. De-
cens, edita de anno 1560. & in bonis
Regularium extra claustra vagantiũ,
vt in Bulla Gregorij XIII. incip. Offi-
cij, edita de anno 1577.
- 2 Tamen bona Militum Hierosoly-
mitanorum vbique decedentium etiã
ex illicita negotiatione acquisita, vt
spolia nò ad Cameram Apostolicam,
sed ad eius hospitale pertinent, vt in
Bulla Pij IV. incip. Romani, edita in
anno 1561. sub die 24. Martij.

S T A B I L I A.

S U M M A R I U M.

- 1 Regulares an possint habere stabilia,
remissiua.
- 2 Regulares nequeunt vendere stabilia
ad effectum emendi census, vel pro
fabrica Monasterij.

1 **S**tabilia habere, quatenus liceat Regularibus, vide supra in verbo *possidere*.

2 Stabilia Regularibus vendere minimè licet ad effectum emendi census, vel pro fabrica Monasterij, vt decisum à *Sacra Cōgregatione* retulimus supra in verb. *alienatio num. 4. & 5.* & modernè fatetur *Sellius in select. canon. cap. 18. num. 3.* vbi notat iudicatum in *una Spoletana, & in Messana*.

S T O L A.

S V M M A R I V M.

1 *Stola sicut deferretur à Parocho seculari in Parrochia Fratrum, dum corpus defuncti sepellitur, ita Parochus Regularis eadem stolam deferre potest.*

2 *Monachus Parochus deferens stolam in funeralibus, potest ingredi Parrochiam secularium.*

1 **S**tola sicut deferretur à Parocho seculari in propria Parochia, & in Parochia fratrum dum defuncti corpus in eorum Ecclesia sepellitur, potest in eodem casu, & in eodem tempore Parochus Regularis eandem stolam deferre non solum in propria Parochia, verum etiam in Parochia defunctorum, ita declarauit *Sacra Congregatio Rituum de anno 1628. sub die ultimo Septembris, quæ de anno 1629. sub die 29. Ianuarij in una Asculana* declarauit, quod stolam in funeralibus Parochus monachus deferens ingredi Parrochiam secularium, sicut ingrediuntur seculares Paroçi, monachorum Parrochiam.

S V C C E S S I O.

S V M M A R I V M.

1 *Successio est prohibita Capuccinis, & Fratribus Minoribus Obseruantia.*

2 *Successio datur Regularibus ordinis Prædicatorum.*

1 **S**uccessio est prohibita Capuccinis, & Fratribus Minoribus Obseruantia, quoniam illi sunt incapaces successionis bonorum tam in particulari, quàm in communi, vt cautum est in *Concil. Trident. sess. 25. cap. 3.* & nouissimè probat *Rota Romana diuers. in impress. de hoc anno 1636. decis. 6.* vbi quod Religio Patrum Capuccinorum est incapax cuiuscumq; acquisitionis, & ideo si in ea emittat professionem ille cuius morte erat purificatum aliquod fideicommissum fit illi locus perindè, ac si naturaliter obiisset, *Quesada var. quest. cap. 77.* & ad materiam *Sanchez in summa lib. 7. cap. 25. & 26.* vbi fusè.

At sub tali exceptione Fratrum Minorum de Obseruantia non comprehendendi Moniales S. Claræ, refert *Armendariz in addit. ad recopil. leg. Navarra fol. 158. num. 3.*

2 Successio datur Regularibus Ordinibus Prædicatorum in temporalibus, ac si essent in seculo, vigore *Bulle Clementis IV. incip. Obientu*, quæ fuit promulgata de anno 1624. de mense Februarij, & refert modernè *Lezana in summa quest. regular. cap. 6. nu. 45.*

S V S P E N S V S.

S V M M A R I V M.

1 *Regularis suspensus à diuinis, habet ius eligendi.*

2 *Electio non pendet ab ordine, sed à regularitate.*

1 **S**uspensus Regularis à Diuinis, habet ius eligendi, quia in Regularibus electio non pendet ab ordine, sed à regularitate, ita cū ex facto casus accideret rogatus de voto à Reuerendissimo cuiusdā Religionis Generali respondi nixus auctoritati declarata.

clarationis Sacrae Cōgregationis Eminentiſſimorum Cardinalium Concilij Interpretum, quæ ita declarauerat de anno 1628. ſub die 7. Septembris in cauſa Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula.

TABELLÆ.

SVMMARIVM.

- 1 Tabella votiuæ, & alia huiusmodi in ſignum gratiarum receptarū à Regularibus in loco vbi deſuncti corpus ſepultum eſt, apponi nequeunt.
- 2 Decretum S. D. N. Urbani VIII. circa id reportatur ad vnguem.

1 Abellæ votiuæ, & alia huiusmodi in ſignum gratiarum receptarum minimè poſſunt etiam à Regularibus apponi in loco, vbi corpus deſuncti ſepultum eſt, vt latius patet ex Decreto Sacrae Cōgregationis, cuius tranſumptum eſt, vt ſequitur.

- 2 FERIA 3. die 2. Octobris 1625. in generali Sanctæ Romanæ, & vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram S. D. N. D. Urbano Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à ſancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis &c.

Cum Sanctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Urbanus Diuina Prouidentia Papa VIII. die 13. Martij 1625. decretū ediderit inſcripti tenoris videlicet.

Sanctiſſimus D. N. ſollicitè ani-

animaduertens abuſus, qui irrepſerunt, & quotidie irripere non ceſſant incolendis quibuſdam cum ſanctitatis, aut martyris fama, vel opinione deſunctis, qui, & ſineq; Canonizationis, neque Beatificationis honore inſigniti ſint ab Apoſtolica Sede eorū tamen imagines in Oratorijs, atque Eccleſijs, alijsq; locis publicis, ac etiam priuatis cum laureolis, aut radijs, ſeu ſplendoribus proponuntur, miracula, & reuelationes aliaq; beneficia à Deo per eorum interceſſiones accepta in libris rerū ab ipsis geſtarum enarrantur, & ad illorum ſepulchra, Tabella, Imagines, & res alia ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur, volenſq; proinde huiusmodi abuſibus pro debito officij paſtoralis occurrere etiā cum Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem in vniuerſa Republica Chriſtiana Generalibus Inquiſitoribus cōmunicata, & mature conſiderata, ac diſcuſſa declarauit, ſtatuit, & decreuit, ne quorumuis hominum cum ſanctitatis, ſeu martyris fama (quantumcunq; illa ſit) deſunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcunq; aliud venerationem, & cultum præſeferens, & indicans in Oratorijs, aut locis publicis, ſeu priuatis, vel Eccleſijs tam ſecularibus, quàm regularibus cuiuſcunq; Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis, aut Societatis apponatur, antequam ab Apoſtolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & ſi quæ appoſita ſunt, amoueantur.

ueantur, prout statim amoueri mandauit.

Ac pariter in primis de cetero inhibuit libros eorundem hominū, qui sanctitatis, siue martyrij fama, uel opinione (ut praefertur) celebres ē uita migrauerint, gesta, miracula, uel reuelationes, seu quacunque beneficia tanquam eorum intercessio- nibus à Deo accepta continentes sine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoscēdis Theologos aliosque pios, ac doctos viros in concilium adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid nouum, ac inordinatum in re tam graui committatur negotium instructum ad Sedem Apostolicā transmittat eiusque responsū expectet, reuelationes uerò, & miracula, aliaque beneficia supradicta, quae in libris horum hominum uitam, & gesta continen- tibus, hactenus sine recognitione, atque approbatione huiusmodi impressa sunt nullo modo approbata censi uult, mandatque Sua Sanctitas.

Ad horum hominū sepulchra uenit etiam, ac inhibuit Tabellas, atque Imagines ex cera, aut argēto, seu ex alia quacunque materia tam pictas, quam fictas, atque exculptas appen- di, seu affigi, & lampades, siue alia quacunque lumina accendi sine re- cognitione ab Ordinario omnino pro- ut supra facienda, Sediq; Apostolicę referenda, ac probanda.

Declarans, quod per suprascripta prauidicare in aliquo non uult, ne- que intendit ijs, qui aut per commu- nem Ecclesiae consensum, uel imme-

morabilem cursum temporis, aut per Patrum uirorumque, Sanctorū scri- pta, uel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolica, uel Ordinarij coluntur.

Ut autem praemissa diligentius ob- seruetur uniuersis, & singulis tam Ordinarijs, quam heretica prauita- tis Inquisitoribus districtē praecipit, ut in sua quisque Diœcesi, uel Pro- uincia sedulò peruiget, ne sine ap- probationibus praedictis Imagines cū memoratis signis exponantur, aut miracula, reuelationes, & beneficia praedicta publicentur aliaue contra superius disposita fiant transgressores uerò si regulares fuerint priuationis suorum officiorum, ac uoces acti- uae, & passivae, necnon & suspensio- nis à diuinis, si uerò Clerici secula- res priuationis pariter suorum officio- rum suspensionis à diuinis, & ab ad- ministratione Sacramentorum, exe- cutioneq; suorum ordinum respecti- uē alijsque arbitrio praedictorum Or- dinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpa infligendis plectēdo, qui autem libros impreserint, aut Im- agines pinxerint, sculpsierint, seu quo- modo affinxerint, uel formauerint ceterique Artifices circa praemissa qualitercunque delinquentes praedicta omnia admittant, & insuper pecu- niarijs, alijsque etiam corporalibus pœnis iuxta criminis grauitatē eo- rundem Ordinariorum, seu Inqui- sitorum arbitrio afficiantur contra- rijs quibuscunque non obstantibus.

Et ne praemissorum ignorantia pos- sit ab aliquo praetēdi uoluit, ut De-

cretum

cretum huiusmodi, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Urbis, ac in Acie Campi Floræ affixum omnes proinde ardeat, atque afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset quodq; presentium transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ presentibus haberetur si forent exhibita, vel ostensa.

Postmodum vero idem Sanctiss. D. N. à quibusdam renocari in dubium accepit, an Tabellas, & Imagines quas in posterum offerri contingerit recipere, & antea oblatas conservare liceret Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit occurrendo abusibus, qui irripere videbantur certiores parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam Divina Clementia placuerit admirandis operibus illustrare re prius cum Illustriss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus contra hereticam pravitate Generalibus Inquisitoribus communicata, presenti decreto declaravit, quod sicut nunquam prohibuit, nec suæ intentionis fuit prohibere oblationem, receptionemq; Tabellarum, & Imaginum huiusmodi, ita ut nulli deinceps hesitationi locus relinqueretur, statuit in presentiarum, & decernit, ut quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium locumve alium publicum secularem, seu regularem Tabellas, & Imagines aliudve simile quispiam detulerit, ac interces-

sione hominum inter Sanctos, vel Beatos non ascriptorum, quamvis cum martyrii, vel sanctitatis fama de mortuorum operata se impetravisse dixerit liceat Ecclesiasticis personis Ecclesiarum locarum vero predictorum cura Prepositis Tabellas, & Imagines, siue pictas, siue ex quavis materia factas, atque alia quæcunque collata gratiæ fidem facientia simul cum differentiis aliorumq; qui consensu fuerint attestationibus recipere, atq; approbantibus Ordinariis, ad quos referre statim omnia teneatur in secreto aliquo seorsum ab Ecclesia loco custodire, ibidemq; iam amota collocare, & aservare, ut si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluerit, extant huiusmodi sanctitatis qualescunque probationes Apostolica Sedis iudicio tunc examinanda contrariis quibuscunque non obstantibus &c.

Io. Anton. Thamasius S. Rom.
& vniuers. Inquisit. Not.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, indictione octava, Pontificatus S. D. N. Urbani Divina Providentia Papæ Octavi, die vero 30. mensis Octobris supradictæ literæ, siue decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi floræ, ut moris est per me Bräulmar-tem Larinum prelibati Sanctiss. PP. Cursorem. Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1625.

TERTIARIJ.

SUMMARIUM.

- 1 Tertiarij qui possunt gaudere priuilegijs, & exemptionibus.
- 2 Tertiarij vtriusque sexus an sint personæ ecclesiasticae.
- 3 Declaratio Sacrae Cōgregationis circa Tertiarios reportatur, & alia nu. 4.
- 5 Tertiaria non deferunt velum supra caput, nec patientiam.
- 6 Tertiaria tertij Ordinis, quæ collegialiter viuunt, non cōprehenduntur in decretis Sacrae Congregationis pro Tertiarijs latis.
- 7 Tertiaria, quæ votum solemne emiserrunt, clausuram seruare tenentur.
- 8 Episcopus nō tenetur explorare voluntates Tertiariarum, si domi degent.

1 **T**ertiarij illi solum possunt gaudere priuilegijs, exēptionibus, & immunitatibus, qui sunt tertij Ordinis S. Francisci de poenitentia nuncupati in Congregatione viuentes, ac tribus votis substantialibus astricti, ac professi, & sub regularis obseruantia obedientia degentes, ita patet ex *Bulla Pij V. incip. Ea est.* & *Gregor. XIII. incip. Ex benigna*, de quibus modernè meminit *Vulp. in praxi iudic. fori Ecclesiast. cap. 41. num. 54.* vbi etiam discutit, si Tertiarij vtriusque sexus sint personæ Ecclesiasticæ, de quo latissimè ultra cæteros *Barbos. in tract. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 39.* & *Nos in praxi elect. fori q. 66. sect. 2.* vbi ad nauseam omnia sunt cumulata, idèò hic calamum abstinere solum referendo in tali materia aliquas Eminentissimorum Cardinalium declarationes, quarum prima est vt infra.

- 3 Sacra Congregatio Cardinalium Tridentini Interpetrū consulta respondit Fratres Tertiarios Mantellatos, Corrigiatis, aliosq; similes, ita demū Ordinis, cuius Tertia Re-

gula habitum assumpserunt priuilegijs potiri, & ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse, si viri collegialiter viuunt, seu cum claustralibus habitent, & mulieres virginalem, seu celibem, aut castā vidualem expresse voto, & sub dicto habitet, vitam traduxerint, quemadmodum cauetur constitutione Concilij Lateranens. sub Leone X. quæ habetur sess. 21. in fine. Hoc autem voto mulierū alia duo scilicet paupertatis, & obedientia, nequaquam includi: quinimò huiusmodi mulieres, si vitam virginalem, aut celibem simpliciter, expresseq; vouerint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum, aut proprijs domibus, vel seorsum habitantes supra dictis priuilegijs Ordinis, cuius Tertia Regula habitum deferunt. exemptionemque ab Ordinarij iurisdictione frui debent, quemadmodū idem Leo postea declarauit constitutione edita die 1. Martij anno 1518. quod si Fratres, & Sororesq; Tertij Ordinis, quid amplius pretendunt vigore consuetudinis posse ius suum prosequi in iudicio ordinario.

Hieron. Card. Pamphilius.

Altera autem Declaratio Sacrae Cōgregationis hisce sub verbis comprehenditur videlicet,

- 4 Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium Præpositorū ad tollendas omnes contentiones inter Episcopos, & Superiores Regulariū super immunitate, & exemptione sententiariū, quæ

que in privatis domibus degūt vulgò Bizoche, seu alio quouis nomine nuncupatarum, in primis, & ante omnia in memoriā reuocat ea, quæ Sacra Congregatio Cardinaliū Concilij Tridentini Interpretum in eandem sententiam respondit videlicet.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sepius respondit, minimè posse Sacerdotes regulares mulierū Tertij Ordinis, quas de pœnitentia, vel Bizochas vocant, confessiones sacramentales audire, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad cōfessiones personarum secularium audiendas; quemadmodum nec posse illis sacrosanctū Eucharistiæ Sacramentum administrare in Paschatis Resurrectionis Sanctiss. D.N. Iesu Christi, vero quoad sepulturam, atque alia privilegia Fratres Tertiarios Mantellatos, Corrigiatis aliosque similes ita demum Ordinis, cuius Tertia Regula habitum assumpserunt privilegijs potiri, & ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse, si verè collegialiter viuant, seu cum claustralibus habitent. & mulieres virginales, seu cœlibem, aut castam vidualem expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodū canetur constitutione Concilij Lateranensis sub Leone X. quæ habetur sess. 21. in fine. Hoc autē voto mulierū alia duo, scilicet paupertatis, & obedientiæ nequaquā includi, quinimò huiusmodi mulieres si vitam virginales, aut cœlibem simpliciter expresseq; voverint etiam in consan-

guineorum, & officium dictorū, aut proprijs domibus, vel seorsum habitantes supradictis privilegijs Ordinis, cuius Tertia Regula habitū deferunt, exemptioneque ab Ordinarij iurisdictione frui debere, ut idem Leo postea declaravit constitutione edita die 1. Martij 1518. An autē prædictæ qualitates in huiusmodi Tertiarij occurrant Ordinarij loci esse iudicium, præterea si contingat aliquos ex prædictis Tertiarijs sine sepultura electione decedere eos sic decedentes, ita demum in Ecclesijs Ordinis, cuius habitū assumpserunt, si in ipsis earum communi sepulturam reperiatur, sin minus in Ecclesijs Parochialibus sepeliendas esse decernit.

Superioribus autē regularibus sufficiēdi facultate ad id à Sede Apostolica suffultis (Capuccinis exceptis) licere mulieres ad huiusmodi habitum recipere, atq; ad ipsos, vestienti eas officium pertinere, non autem ad habitū admittendas, & recipiendas esse, nisi probata vita, ac bonis moribus præditas, atque in ætate saltem quadragesimæ annorum constitutas, quæ de proprio habeāt, unde sufficienter vivere possint, & nō cum alijs curis, quam cum consanguineis, vel affinibus in primo tantum gradu sibi coniunctis cohabitēt, & ab Ordinario loci licentia prius impetrata, qui nō aliter eam concedat, nisi de prædictis prævio examine diligenti sibi constiterit.

Verum in huiusmodi habitu concedendo, respectuè deferendo omnino

nino à velo supra caput, qđ superie-
Etum vocat à pectorali, quod vul-
gò dicitur sottogola, & à patientia
abstinendum esse, quinimò eas, quæ
supradicta omnia, vel aliquid ipso-
rum deferre deprehensa fuerint illa
dimittere etiam per censuras Eccle-
siasticas ab Ordinarijs locorum com-
pellendas esse determit.

6 Supradictis verò Decretis Tertij.
Ordinis, quæ collegialiter viuunt
non comprehendendi, quinimò ea dispo-
sitioni Constitutionis Pij Papæ V.
editæ Romæ anno 1568. quarto Ka-
lend. Iunij quæ incip. Circa Pasto-
ralis, penitus subiaccere expresse de-
clarat, non obstantibus quibuscunq;
in contrarium facientibus. Datum
Romæ 20. Decembris anni 1616.

7 Tertiariæ, quæ votum sollemne
emiserunt, clausurâ seruare tenentur,
& ad id per locorum Ordinarios ad-
stringi possunt, si autem absque clau-
sura, & professione viuere voluerint,
non sunt recipiendæ, ita constat ex
Bulla Pij V. promulgata de anno 1566
incip. Circa, quod si trium votorum
substantialium professionem sollem-
nem non emittunt, neque in clausurâ
se reducere volunt, omnimodæ Epi-
scopi curæ, & iurisdictioni subiectæ
sunt, vt declarauit Sacra Congregatio
Episcoporum, & Regularium de anno
1616. die 20. Decembris in vna Pisto-
rien. vt supra, cuius meminit Barbos. de
poteſt. Parochi cap. 26. num. 69.

8 Tertiariarû voluntates Episcopus
explorare non debet, si domi degant,
& ibi votum cęlibatus emittant, vt
censuit Sacra Congregatio Eminentif-
simorum Concilij Interpretum de anno
1620. sub die 7. Nouembris, de qua
supra in verbo exploratio num. 7.

TESTAMENTVM.

SUMMARIUM.

- 1 Testamentum non potest fieri à Regu-
laribus postquam professi sunt, etiam
si tēpore professionis reseruassent sibi
testandi facultatem, nu. 3. & etiā si
ad pias causas testari vellent, nu. 4.
& quāuis cuiuslibet Prælati, exce-
pto Papa, accederet consensus, nu. 5.
- 2 Milites Hierosolymitani non possunt
disponere ne dum de bonis obuenien-
tibus ex sua Religione, nec etiam de
patrimonialibus.
Sed quid respectu Militum S. Iacobi,
Alcantaræ, Calatrauæ, & de Spata,
& S. Stephani, num. 17. & 18.
- 6 Testamentum factum à religioso tem-
pore professionis, non potest reuocari,
vel mutari.
- 7 Testamentum factum à regulari ante
professionem, an possit declarari post
professionē, & quando, nu. 14. & 15.
- 8 Declarare non est de nouo facere.
- 9 Declaratio non ampliatur gratiam.
- 10 Volūtas testatoris dubia q. qualiter ex-
ploretur.
- 11 Lex dubia qualiter à Principe sit de-
claranda.
- 12 Declarans non mutat essentiam, aut
naturam disp. sitionis.
- 13 Dispositio noua dicitur, vbi diminui-
tur, vel additur aliquid facto.
- 16 Nouitij professuri Religionem possunt
facere testamentum.

1 Testamentum facere Regulares
postquam professi sunt, minimè
valent, quia illa secuta resultat priua-
tio facultatis testandi, aut de rebus
suis vltèrius disponēdi, vt pluries de-
clarauit Sacra Cōgreg. Episc. & Regul.
ex cap. ingredientibus cum seq. 29. q. 3.
& quia ingrediētibus de testa. & probāt
Grass. in tract. de success. S. testamētū
quest. 34. Spin. in specul. testam. glos. 9.
Rubrica Menchac. illustr. controuers.
cap. 102. Sanchez in summa lib. 6. c. 8.

10m. 2. latè Sanchez in summa cap. 8. lib. 7. tom. 2. Rota in recent. decis. 76. 2 part. 2. vbi ostendit, Milites Hierosolymitanos, vti verè religiosos nō posse disponere nedum de bonis obuenientibus à sua Religione, verum etiā nec de patrimonialibus, de quo etiam videndus est Ill. Episcop. Riccius in decis. Cur. Archiep. 321. part. 3.

Amplia conclusionem ad eodē effectū verā, vt procedat, quamuis Regularis tempore professionis sibi reseruasset testandi facultatem de suo patrimonio, licet benè valeat professio subsequuta, vt censuit Sacra Congregatio Eminentissimorū Concilij Cordonalis Interpretū, de qua nouissimè Barbosa in tract. de iure ecclesiast. vniuers. lib. 1. cap. 42. num. 207. vbi ampliat etiam si Regulares ad pias causas testari velent, & etiam si cuiuslibet præfati excepto tamen Papa, accederet consensus, & licentia, vt latius de his, & alijs apud eum videri poterit.

Amplia, vt nec testamentum factū possit mutare, vel reuocare, vt latè apud Thesaur. quest. forens. 56. lib. 2. etiam si talem potestatem sibi reseruasset, Sanchez in summa cap. 11. in fine lib. 7.

7 Sed hac nactus occasione opportunum erit querere, num facta dispositione iuxta tramites Concilij liceat post professionem emissam illam declarare, & decisiuè procedendo affirmatiuam agnosco opinionem veram eum auctoritate, tum etiā & ratione.

Dixi auctoritate, nam hanc sententiam tutantur in terminis terminantibus Rodrig. in summa cap. 32. nu. 2. tom. 2. & qq. regular. tom. 3. quest. 69. art. 3. & Sanchez in sum. lib. 7. cap. 11. num. 16. tom. 2.

8 Dixi ratione, nam declarare non est de nouo facere, cum declaratio nihil de nouo conferat, & declarans nihil noui faciat, l. heredes palā §. si quid ff. de testam. l. adeo §. videtur ff. de acquir. rer. domin. clem. exiuit §. barum

declarationum de verb. signific. glos. in cap. per tuas verb. de nouo de donat. Oltrad. conf. 224. n. 20 Calder. conf. 237.

9 alias 16. de præbend. vbi quod declaratio non ampliat gratiam, & nihil de nouo addit, Anchar. conf. 7. in quest. num. 3. Roland. à Valle conf. 25. nu. 27. vol. 3. Gabr. conl. 3. de reg. iur. Menoc. conf. 753. num. 20. Tusc. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conl. 86. Rot. decis. 454. num. 2. part. 1. in recent. Reg. Valenz. conf. 155. volam. 2.

10 Conducit pariter pro corroboratione, quia existente dubierate verborum testatoris, valet testimonium affirmantium voluntatem defuncti, prout ab ipso viuo quando exarabat testamentum audierunt, igitur valet testimonium ipsiusmet disponentis professi declarantis intentionem suæ voluntatis.

11 Si enim iuxta leges canonicas, & Imperiales ad Principem sit recurrendum, vt suæ legis intentionē pandat, declarationemq; proponat, vt apud Rodrig. tom. 1. qq. regular. quest. 11. artic. 1. ergo ad testatorem viuū naturaliter, licet per professionem civiliter mortuum, nō est prohibendus recursus, vt dubiam suam voluntatem explicet, quam ad modum legis in suo testamento adimpleri mandauit.

12 Ceterum, quia declarans, non mutat essentiam, aut naturam dispositionis, Roland. cit. conf. 15. nu. 27. vol. 3. Menoch. conf. 331. n. 100. & conf. 360. num. 5. Decian. conf. 8. num. 211. lib. 1. Glor. respons. 12. num. 21. & declaratio debet stare in puris terminis declarationis, quia si adderetur, vel diminueretur, aut alteraretur, diceretur noua dispositio, Roman. conf. 45. idē observabis supradictam opinionem, procedere, quando sumus in vera, & propria declaratione obscuræ, & incertæ voluntatis, secus verò vbi declaratio respiceret dispositionem, quæ de iure erat certa, & testator vellet illam aliter declarare, tunc enim post

13 profel-

14

professionem non posset sic declarare, quia ut recte probat *Magdalen. in tract. de numer. test. in testam. requisit. cap. 30. num. 11. & seq. ex text. in l. h. de test. palam s. si quid post.* & ibi *glos. verb. posse C. de testament. & multis alijs. Iulianus ait quos ibi allegat.* hoc non est veterem dispositionem declarare, sed inducere nouam, quapropter debita numeri testimonii solemnitate indiget, sed professio haud licet nouam dispositionem facere.

15 Idemq; erit quando declaratio verbis dispositionis non conueniret, eiq; commodè adaptari minimè posset, ita ut ab illis recederetur, nam quando alicuius est suam mentem declarare, ut Iudicis declaratio talis esse debet, qualis verbis conuenire possit, alia non esset declaratio, sed noua dispositio, ut probat *tex. in cap. 1. de testam. in 6. ibi, dummodo de eorū verbis conueniat. Et in quest. in l. si iungā verb. libentis num. 13. C. de reposand. donat. atamen professio non licet aliquid de nouo disponere, quæ omnia probat *Sanchez in summa cit. cap. 11. lib. 7. num. 17. & seq. subiungens num. 19. quod si quis legasset aliqua operibus pijs ipso post professionē declarandis, illa opera pia post professionem declarare posset, quoniam hoc non est de nouo disponere, sed declarare, quod quidē procedit in quibuscunque religiosis etiam Ordinis Minorum, quādō non referuaretur noua electio priorū operum, sed sola declaratio eorum, quæ tempore conditi testamenti in mente retinebat.**

16 Testamenta, & donationes causa mortis, & codicillos facere possunt nouitq; professuri Religionem non seruata cōciliari dispositione *sess. 25. cap. 16. de regular. ut post antiquiores fundarunt Hamed. in l. 71. Hisp. glos. 3. tit. de ultim. volunt. Rodriq. in summa cap. 90. num. 5. tom. 1. Valasc. de partit. bonor. cap. 16. num. 13. Armendar. in additand. recapitat. leg. Navarra lib. 2.*

tit. 18. l. 7. de relig. au. 21. Guittier. cap. 99. lib. 2. cap. 1. a. num. 26. Azor. in stip. moral. par. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 2. Gancia de benefico. part. 1. l. cap. 8. tit. 17. Vega in summa cap. 91. casu. 4. tit. 1. Gratian. forens. discept. cap. 58. tit. 30. C. uall. commun. quest. comun. 21. 1. a. num. 4. Campanit. in diuers. in cap. rubr. 12. cap. 13. num. 12. Manes. de de commut. ultim. volunt. cap. 15. m. 1. Illustriss. Episc. Ricc. collect. decis. 784. Barbosa. de potest. Episc. alleg. 99. n. 12. part. 3.

Unde stante hac DD. cohorte minimè venit audiendus, *Spin. in specul. testam. glos. 12. n. 50.* quatenus firmat testamentum ab ingrediēte Religione non valere, nisi cōciliaris dispositio interfuerit.

Siquidem ultra, quod communis cantat contra ipsum audio a *Sacra Congregatione* talem formam omisā minimè vitare in hoc casu decreuisse.

17 Testamenta facere, siuē testari de bonis suis valent Milites S. Iacobi de Alcantara, Calatrava, & de Spata, ex indultu *Gregorij III.* ut in eius *Bulla promulgata de anno 1575.* quæ incip. *Romani.*

18 Proue testari licet de eorum bonis etiam ad fauorem illegitimorum Milites S. Stephani, dummodò quintam partem Conuentui eiusdem Militiæ relinquant, ut patet ex *Bulla Pij IV.* quæ incip. *His quæ,* disponentis pariter in alia *Bulla* incip. *inter assiduas,* posse testari Equites Sancti Lazari de quibuscunq; quæ sitis ex fructibus beneficiorum quintā partem Conuentui eiusdem Militiæ relinquant, ut ibidem latius legitur.

TESTAMENTI EXEQVVTOR.

S U M M A R I U M.

1 Regularis nequit esse exequutor testamenti, nisi de Superioris licentia.

- 1 *Licētia Superioris debet esse expressa, quando conceditur religiosi testamentorum executio.*
- 2 *Regularis potest destinari exequutor testamenti ad pias causas.*
- 4 *Minorita nequeunt esse exequutores stamenti, & de ratione, ibidem.*

- 1 **T** Estamenti exequutor Regularis esse nequit nisi cum licētia Superioris, vt declarauit *Sacra Congregatio ex cap. 2. & fin. de testam. in 6. clement. unic. eod. tit. quæ debet esse expressa, & pcedere vt probat Sanb. in summa theol. moral. cap. 11. n. 10. & seq. tom. 2. lib. 6. vbi plura, & nouissimè videndus est Barbof. in tract. de iur. Ecclesiast. vniuers. lib. 1. cap. 43. à num. 65. cum seq. & Nos diximus in tract. de priuil. miserab. person. priuil. 11. in moderna editione, vbi in fine, ex*
- 3 *Marta decis. 111. probauimus Regularem posse destinari exequutorem de legatis ad pias causas.*
- 4 Attamen non reticēā dicere, quod Minoritę nequeunt esse exequutores testamenti etiam de licentia sui Provincialis, quoniam illis hoc est interdictum ratione sui status strictioris, *clement. exiui de Paradiso, S. verum etiam, de verb. signific.*

TESTIS.

SUMMARIVM.

- 1 *Religiosi nequeūt esse testes in iudicio, non precedente Superioris licentia.*
- 2 *Religiosi si testificentur de facto, testimonia valebunt.*
- 3 *Regulares ad sanctum Officium recurrentes, vt testimonium perhibeant à suis Superioribus grauari nequeūt.*
- 4 *Testes in causa Religionis Hierosolymitana, qui esse possunt.*

- 1 **T** Estes iudiciarij esse nequeūt religiosi, non precedente licentia Superioris, vt post alios nouissimè

prosequitur Sanchez in summa lib. 6. cap. 13. num. 103. verum si de facto testificetur, testimonia valebunt, vt declarauit *Sacra Congregatio, Burgos de Paz in l. 3. Tauri part. 1. num. 417. Guid. Pap. decis. 157. Farinac. in tract. de testib. quest. 61. nu. 134. apud quos latius videre poteris materiam.*

- 3 Qua occasione obseruabis, quod si vt testimonium perhibeāt Regulares recurrant ad sanctum Officium, non debent grauari à suis Superioribus, vt die 17. Augusti 1567. eiusdem sancti Officij Congregatio declarauit per hæc verba.

Sanctissimus D. N. Pius Papa V. in generali Congregatione sancti Officij, consulens libertati ipsius sancti Officij, & indemnitati recurrentium ad illud, vel in eo testimonium perhibentium, statuit, & decreuit, vt Regulares quorumuis etiam Mendicantium ordinū personæ, quæ pro tempore ad officium sanctæ Inquisitionis pro quocūq; negotio recurrerint, seu confugerint, vel in eo testimonium perhibuerint veritatis, aut alios quomodolibet deposuerint, nequaquā à suis Superioribus per quinquennium continuū à die recursus, seu depositionis huiusmodi molestari, vel ex quacūq; causa, vel excessibus preteritis personarum illarum, & debitis propterea pœnis, seu pœnitentijs eisdem imponendis, nisi ipsi Illustrissimi Cardinales, Inquisitores generales certiores facti fuerint, vel eis clariter notificatum, & ab ipsis Cardinalibus desuper responsum fuerit.

- 4 Testes in causis Religionis S. Io. Hierosolymitani esse possunt Milites, Vasalli, & Famuli eiusdem Religionis ex Bulla Pij IV. incip. *Circumspecta*, promulgata in anno 1560.

TRANSACTION.

S V M M A R I V M.

- 1 *Transactio facta à Regularibus de bonis Monasterij, apud quos possessio reperiebatur, est nulla, si solemnitates non interuenerunt, num. 4.*
- 2 *Solemnitates sūt necessariae, quoties in aliquē res Ecclesiastica relaxatur.*
- 3 *Appellatione alienationis venit transactio.*
- 5 *Transactio est nulla ex defectu assensus Apostolici reservati, & non impetrati, maximē si adest clausula non aliter, nec alio modo, & num. 23.*
- 6 *Cōtractus ex defectu consensus cōtrahentium est inualidus.*
- 7 *Contractus, ut accedat consensus Apostolicus, est conditionalis.*
- 8 *Forma Extravagantis Ambitiosa, de reb. Eccles. non alien. requirit assensum Apostolicum.*
- 9 *Possessio nō transfertur, quando lex sibi aduersatur, & possessor nequit uti aliquo ex remedijs possessorij, nu. 10.*
- 11 *Possessorium summarissimum mentionis quando datur, non admittit exceptiones.*
- 12 *Decretum irritans, inficit possessionē, & omnes iuris effectus.*
- 13 *Dominium non transfertur ex transactione nulla, quāvis traditio sequatur, num. 14.*
- 15 *Possessio non amittitur stante transactione nulla ex defectu cōsensu, & num. 19.*
- 16 *Possessio non amittitur ex donatione nulla, ex defectu insinuationis, & num. 20.*
- 17 *Prelatus habens se pro spoliato, ex quo fecerit inutilem contractum, nomine Ecclesie potest poti manutētio, & de ratione, num. 18.*
- 21 *Possessio ex contractu inutili quando non transferatur.*
- 22 *Possessio non dicitur vacans, stante clausula nec aliās, nec alio modo.*
- 24 *Possessio quando dicatur iniqua occupatio.*
- 25 *Manutentio datur illi, apud quem est possessio.*
- 26 *Transactio quando habetur pro non facta, iura remanent, prout prius.*
- 27 *Contractus nullus, nullum operatur effectum.*
- 28 *Mandatum de manutenendo quando datur.*
- 29 *Testes deponentes ad excommunicacionem probant, quamvis repetiti non sint, amplia ut num. 30. & 31.*
- 31 *Instrumentum guarentigiatū est privilegiatissimum.*
- 33 *Testes deponentes in reuelationibus excommunicati, quamvis non sint iurati probant.*
- 34 *Rigor probationum non attenditur, nec est necessarius in mādato de manutenendo.*
- 35 *Probatio plena non requiritur pro cōcedendo mandato de manutenendo, sed sufficit aliqua lis, num. 36. etiam semiplena, num. 37. & 38.*
- 39 *Mandatum de manutenendo datur, constituto de possessione semiplenē.*
- 40 *Probationes imperfectae sufficiunt pro concedēdo mandato de manutenēdo.*
- 41 *Præsumptiones admittuntur pro concedendo mandato de manutenendo.*
- 42 *Fama sufficit pro concedendo mandato de manutenendo.*
- 43 *Testibus deponentibus de possessione per publicā vocem, & famā, datur mandatum de manutenendo.*
- 44 *Mandatū de manutenendo datur constituto per fidem extraiudicialem.*
- 45 *Mandatum de manutenendo conceditur unico teste de possessione deponente, quāvis sit minus idoneus, nu. 46.*
- 47 *Testes in dubio præsumuntur idonei.*
- 48 *Sacerdos est testis omni exceptione maior.*
- 49 *Possessio an probetur, non designatis confinibus.*
- 50 *Arma contra se, pro Ecclesia quis edere tenetur.*

1 **T**ransactio facta à Regularibus de bonis Monasterij, cuius possessio reperiebatur apud ipsum Monasterium est nulla, vbiq; solemnitates non interuenerunt, ita declarauit *Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium*, post promulgationem declarationis *Cōgregationis Sacri Cōcilij Tridentini*, de qua *Nos in nouo Iure Pontificio tit. de alienatione bonorum regularium*, & supra in *verb. alienatio*.

2 Datur huius declarationis ratio, quia tales solemnitates sunt necessariae, quoties per transactionem Ecclesia rem relaxaret, in cuius possessione existeret *Sese decis. Rot. Aragon. 121. num. 12. Quarant. in sūma Bullar. in verb. alienatio rerum Ecclesiae nu. 20. Barbosa de potest. Episc. alleg. 95. n. 63. part. 3.*

3 Et ratio rationis assignatur, nam transactio venit appellatione alienationis ex parte rem dimittētis, ex adductis à *Pereira de resolutione emphiteusis cap. 9. num. 36.*

4 At quia ista in materia transactionis super bonis Ecclesiae facta sine assensu Apostolico nonnulla exarui occasione cuiusdā Allegationis, placuit illius tenorem hac ductus occasione ad vnguē reportare, & est, vt sequitur.

Illustrissime Domine. Obumbrata quāuis habeatur petitio Mensae Episcopalis Auellinen. contra Dominum Baronem Terrae Pratae super concessione mandati de manutenendo in casu de quo disceptatur.

Tamen si veri, & subriles iuris trames (in hac materia possessorij satis necessarij) attendantur vtique ex eorum caligine, talis obumbratio euanescet, iustitiaq; enitescet, prout breuibus sub cancellis demonstrare conabor, dum agitur coram Eminentissimo Viro, in cuius pectoris scrinio cuncta sunt aperta.

5 Supponendo igitur transactionem

initam ab Episcopo praedecessore cū Barone esse nullam ex defectu assensus Apostolici reſeruati, & non impetrati, maximè existente clausula *non aliter, nec alio modo*, vt pluries decisū, & canonizatum in *Rota*, patet penès *Vrsell. in conclus. legal. verb. alienatio concl. 85. num. 108, 256. & seq. apud Illustriss. Episc. Riccium in praxi for. Eccles. decis. 36. part. 1. Marin. quotid.*

6 *resolut. cap. 7.* quasi quod contractus corruat, ne dum ex defectu solemnitatis, sed & consensu contrahentium, *Rot. in recentior. decis. 428. part. 1.* qui fuit conditionalis, quatenus accederet Apostolicus Assensus, cuius defectu resoluitur contractus ex clausula *non aliter, nec alio modo*, quae importat conditionem suspensiuam, ac formam, qua non seruata cessat consensus, *Gratian. forens. discept. tom. 5. cap. 835. num. 5.*

8 Resultat vtique legem obstare tali contractui, quia *Extrauagantis ambrosii de reb. Eccles. non alien.* forma deficit, dum caret Assensu de iure in tali materia necessario, vt est notum.

Igitur principium acquisitionis possessionis respectu Baronis, cum quo transactio inita est, fuit impeditum, nec habuit effectum, ita ut non fuit ex regula canonizata à *Rota in Romana, seu Terracinen. Affictus Mercurij 27. Ianuarij 1627. corā R. P. D. Pirouano*, apud *Posium decis. 215. à nu. 15. cum seq.* vbi quod principium acquisitionis

9 possessionis impeditur, quando constitutio, vel lex sibi aduersatur, procedendo ad actus annulationem per decretum irritans, quod habetur in *d. Extrauagant. & titulum, & possessionem inficit, cap. si eo tempore, de elect. in 6. ibi (efficiunt, vt effectum careant ea, quae postmodum subsequuntur)*

10 *cap. 2. in fin. de praebend. in 6.* ita vt talis possessor non possit vtī aliquo ex re-

11 medijs possessorijs, nec summarijssimo manutentionis, in quo nullae exceptiones admittuntur, *Put. decis. 197*

- nu. 3. lib. 3. Rot. decis. 510. nu. 5. part. 3. Cassad. decis. 1. de restit. spoliat. Mandos. in reg. 1. cancell. quæst. 3. nu. 4. dicens, decretum prædictum inficere naturalem, & civilem, ac etiam detentionem, Gabriel. concl. 3. num. 50. de clausul. Crescent. decis. 4. num. 4. de priuileg. Rota diuers. decis. 189. part. 2.
- 12 Vbi quod inficit possessionem, & omnes iuris effectus si sint sublatis, tolluntur etiam omnia remedia possessoria, quæ consistunt in fomēto iuris, Alex. in l. 1. nu. 16. ff. de acquir. possess. Menoch. de recup. possess. remed. 15. n. 444. Garc. de benef. part. 5. cap. 1. nu. 127. Rot. diuers. decis. 24. num. 5. part. 2. & in antiq. dec. 11. de caus. possess. & propriet. Ludouis. decis. 370. & in terminis d. Extrauag. Ambitiosa, Rot. in Romana spolijs apud Marches. de commiss. fol. 210. part. 2.
- 13 Et dato q̄ fuerit traditio sequuta, quia transactio est nulla, ex ea non censetur translatum dominium, Barr. in l. non dubium num. 28. C. de legib. & in l. 1. §. si vir uxori, de acquir. possess. Seraphin. decis. 540. num. 6.
- 14 Quare dum nec possessio, nec dominium vigore supradictæ transactionis, sint penes Baronē, imò sint apud Mensam Episcopalem, à qua non fuerunt abdicata, quia transactione nulla existente, ex defectu consensus, nō dicitur transigens amittere possessionem, Verall. decis. 170. num. 3. part. 3. Seraphin. decis. 144. nu. 2. Vrsel. d. conclus. 85. num. 260. ad instar donatione
- 16 nulla existēte ex defectu insinuationis, & sic consensus non dicitur donans amisisse possessionem, Rebuff. de insinuat. donat. glos. 6. & seq. Honded. Put. & alij apud Rotam in Romana Donationis de Capranica Veneris 9. Februarij 1629. coram R. P. Durano, post tract. Postij de manutenend. decis. 254. in ordine.
- 17 Resultat utique, quod respectu Ecclesiæ, etiam quod Prælati prædecessor habuerit se pro spoliato, & inuilem fecerit contractum, modernus Episcopus nomine ipsius Ecclesiæ manutentionē petere potest, Verall. decis. 182. par. 3. Seraphin. decis. 1417. num. 3. Rot. diuers. decis. 881. nu. 3. & seq. part. 4. Beltramin. in addit. ad decis. Ludouis. 116. num. 5. & decis. 246.
- 18 num. 2. quia verè possidet Ecclesia, nec illius possessio potest interuerti, seu amitti, vel trāsferrī per illius Prælatum, imò ille potest Ecclesiæ nomine agere pro restitutione iurij ipsius Ecclesiæ, Seraphin. decis. 1417. Gigas de pensio. quæst. 49. num. 5. Rot. diuers. cit. decis. 881. Verall. decis. 170. part. 3.
- 19 Nec obest pro parte Baronis regula, quod ex transactione nulla transferatur possessio, iuxta doctrinam Bart. in l. 1. §. vir uxori ff. de acquir. poss. & iuxta adducta per Gratian. decis. 211.
- 20 Nam illa claudicat, nec vires habet, dum sumus in transactione facta super re Ecclesiastica, cuius fauore ex contractu nullo, & inutili, ex defectu assensus, non transfertur possessio, ut dicit idem Bart. loc. cit. & probat Anchor. in cap. 1. de reb. Eccles. non alien. in fine, Bolognett. cons. 30. vbi testatur de communi Genuen. in practicab. Eccles. quæst. 131. per text. in liubemus in fin. C. de sacros. Eccles. redditentes rationem, quia ex contractu inutili non transfertur possessio quando persona est talis, quæ non potest desinere animo possidere, ut pupillus, & Ecclesia, l. pupillus ff. de acquir. rer. domin.
- Idque maximè in facto huius transactionis, in qua fuit reseruatus Assensus Apostolicus cum clausula (nec alias, nec alio modo) quo in casu possessio nunquam dicitur vacans, sed in posse eiudē Mensæ Episcopalis, Seraphin. d. decis. 144. nu. 2. Vrsel. citata
- 22 conclus. 85. num. 260. quia transactio corrumpitur ex defectu assensus, tanquam ipsi transactioni corresponsiui, Cauale. decis. 473. Giouagn. cons. 9. num. 3.
- 24 Et respectu Baronis detentoris nō est possessio, sed iniqua occupatio, quæ illi

illi non prodest, vt in terminis nostris dixit *Rota in d. Romana, seu Terracinen, coram R.P. Pirouano, ex Menoc, de retinend. remed. final. num. 24.*

Si igitur patet possessionem non esse penes Baronem, sed apud Mensā
25 Episcopalem, quare manutentio poterit denegari? Clamant enim iura, vt probata possessione, manutentio detur, *vulgato S. retinenda, in f. de interd. l. 1. S. interdictum ff. vt possid. iuxta latius dicta per Ludouif. dec. 160. & 562.*

26 Ex his autem resultat, quod cum transactio habeatur pro nō facta, iura Ecclesiæ remanēt illæsa, & talia qualia, prout ante illam erant, quia con-
27 tractus nullus, nullum operatur effectum, *l. 2. ff. de auth. tutor. l. non dubiū C. de legib. l. 4. S. condemnatum ff. de re iudic. & facit extare res, prout erāt, vltra quod expressè id cantat instrumentum transactionis, & ideò non dubitandum. Et pro corroboratione post hæc scripta latè hāc tutatur opinio-
nem Cyarlin. cōtrouers. forens. cap. 505. vbi quod Ecclesia debet reintegrari ad possessionē bonorum eis, sine beneplacito Apostolico alienatorum vna cum fructibus.*

28 Quare Illustrissimæ Dominationis Vestræ partes erint relaxare mandatū de manutenendo Mensæ Episcopali super omnibus, & singulis syluis, tex-
29 ritorijs, & nemoribus enunciatis à testibus, qui deposuerunt reuelando ad excommunicæ monitionem, quorum depositiones fidem faciunt, quāuis repetitæ nō essent, & si maior pars ex abundanti illorum repetiti fuerint, deponunt enim ad exonerationem conscientiæ, & ideò etsi repetiti non fuissent, adhuc fidem faciunt, & probant, vt in terminis terminantibus scribunt *Reg. de Ponte cons. 63. nu. 18. & 16. vol. 1. Petr. ad Gram. decif. 103. nu. 4. Amendol. ad Franch. decif. 366. Danza qui alios reportat, & ita iudicatum testatur in tract. de pugna Do-*

*lor. tit. de testib. cap. 2. tom. 1. vbi ampliat etiā si agatur aduersus liquidationem instrumenti guarentigati, & 31 est priuilegiatissimum, nam adhuc si contra illud reportetur reuelationes ad monitionem excommunicæ factæ pro solutione, vel alia causa impediē-
32 te, quamuis testes non sint repetiti, nec iurati, adhuc impediunt liquidationem, Muta decif. Sicil. 73. num. 21. Giurba decif. 95. nu. 2. eo quia deponunt cum sincero consciētiae affectu, Lazar. de monitor. sect. 4. quæst. 9. n. 6. Thor. vot. 17. num. 28.*

33 Probant enim testes deponētes in reuelationibus factis ex causa excommunicæ, quāuis iurati non sint, *Curt. cons. 106. num. 8. Mascard. de probat. concl. 682. num. 7. Menoch. de arbitr. Iudic. quæst. 26. num. 6.*

Idq; maximè procedere debet quādo agitur (prout in casu nostro) pro
34 mandato de manutenendo, in quo probationū rigor non attenditur, nec est necessarius, vt dixit *Rota in Conchen. Limitū 27. Martij 1591. coram R.P. Comitulo, apud Postium in tract. de manutenend. decif. 80. nu. 7. & ideò 35 non requiritur plena probatio, Ludouif. decif. 258. nu. 3. Barz. decif. Bonon. 71. num. 36. sed satis est aliqualis Ca-
36 ualcan. decif. 75. num. 4. vbi quod sufficit, vt sit summaria, & leuis, seu leuioris probationis in tali casu, quod etiam communi calculo acceptarunt DD. & sæpius canonizauit *Rota*, vt apud *Seraphin. decif. 8. 910. 1047. n. 4. & 1417. & alibi, Rot. in recent. decif. 214. num. 3. & decif. 225. nu. 1. part. 1. & decif. 212. 525. & 572. part. 2. Ludouif. decif. 324. num. 5. & decif. 458. Rot. post secundum volumen consiliorum Farinac. decif. 323. vbi etiā, quod 37 sufficit semiplena probatio, quod etiā dixit eadem *Rota. in Pamphilanen. pensionis coram Eminentiss. Cardinali Sacrato, penes Marches. de commiss. fol. 546. & alias apud Seraphin. decif. 624. in fin. & dec. 1326. in recent. dec. 247. & 212.***

- & 212. part. 2. Paz in tract. de tenuis.
 cap. 3. num. 8. Gonzal. in reg. 8. Cancell.
 S. 7. proæmial. nu. 224. Gratian. forens.
 discept. tom. 5. cap. 950. num. 35. taliter
 38 vt per semiplenam probationem di-
 catur plenè probatum absque alio iu-
 ramento in supplementum, Plot. de
 in lit. tur. S. 3. sub num. 43. sicuti de
 semiplena probatione contentatur
 Rota, & est de stylo Palatij, ac Rotæ
 39 receptum, quod confitito de posses-
 sione etiam semiplenè, detur manda-
 tum de manutenendo, Seraphin. decis.
 1113. num. 1. Bocat. de interdict. uti
 possid. cap. 14. num. 22. Put. decis. 61.
 lib. 3. Rot. in Corduben. Decimarum
 coram Eminentiss. Cardinali Sacrato,
 apud Marches. de commission. part. 1.
 40 fol. 991. & probationes recipiuntur
 imperfectæ, Paz de tenuis. cap. 3. nu. 8.
 & cap. 31. num. 28. & seq. Gail. pract.
 obseruat. lib. 1. obseru. 7. num. 6. & ad-
 41 mittuntur etiã præsumptiones, Rot.
 diuers. decis. 375. par. 3. Rot. post secun-
 dum volumen conf. Farin. d. decis. 323
 nu. 2. Giouagn. conf. 14. lib. 1. Bocat.
 42 ubi supra, affirmantes sufficere famã,
 43 & sic testes deponentes de possessione
 per publicam vocem, & famam,
 Menoch. de retinend. possess. remed. ult.
 num. 34. Cauale. decis. 655. num. 4. &
 decis. 559. num. 2. Gratian. decis. 192.
 num. 3. Plot. de in lit. iurand. S. 3. n. 43.
 Rot. decis. 212. nu. 1. part. 2. in recent.
 44 sufficitq; fides extraiudicialis de pos-
 sessione, Benintend. decis. 73. sub nu. 9.
 Viu. decis. 226. nu. 8. Rot. in recentior.
 decis. 122. nu. 7. part. 1. Rot. post 2. vo-
 lum. conf. Farinac. d. decis. 323. nu. 2.
 & in Salamantina stipendiorum corã
 Eminentiss. Cardinali Lancellotto, &
 Gerunden. Primitiarum 1627. coram
 R. P. Vbaldo, quod deseruiet pro cor-
 roboracione fidei factæ post reuele-
 tationem à Reuerendo D. Santo Pe-
 trillo ad fauorem Mensæ Episcopalis
 in actis præsentatæ.
 45 Et sufficere vnicum testem depo-
 nentem de possessione ad finem obti-

nendi mandatū de manutenendo post
 communem DD. sententiam pluries
 habemus enunciatum in Rota, vt par-
 tet apud Rot. diuers. decis. 196. num. 6.
 part. 1. decis. 375. par. 3. Ludouif. decis.
 438. nu. 2. Seraphin. decis. 624. in fine,
 & decis. 1326. Cauale. decis. 44. nu. 3.
 & decis. 223. nu. 1. & decis. 609. nu. 3.
 Rota in Boianen. pensionis coram Pe-
 nia, apud Marches. de comm. part. 1.
 fol. 617. Rota decis. 214. sub num. 3. &
 decis. 511. nu. 8. part. 1. in recent. Rota
 penes Pacific. de Salu. decis. 36. num. 5.
 Gratian. discept. forens. 503. nu. 16. &
 46 seq. etiam si testis vnicus sit minus
 idoneus, Rota post 2. volum. conf. Fa-
 rinac. decis. 303. num. 2. vt si sit inqui-
 linus, Bocat. de interdict. uti possid.
 cit. cap. 14. num. 23.

Et tamen in casu nostro sunt plu-
 res qui deponunt, nec repugnantiam
 47 iuris detinent, sed sunt idonei, prout
 in dubio præsumuntur, donec probe-
 tur contrarium iuxta approbatã DD.
 conclusionem, de qua nouiter post
 cæteros Borrell. in summa decis. tit. de
 testium idoneitate tom. 2.

48 Eò magis, quia inter illos adest Sa-
 cerdos, nempè D. Santus Petrillus
 cuius testimonium reputatur omni
 exceptione maius, & magni pòderis,
 & saltè valet pro duobus laicis, Port.
 conf. 29. nu. 38. Ronfell. conf. 6. à nu. 30.
 Farinac. de testib. quæst. 61. à num. 80.
 Grass. de effectib. clericat. effect. 10. nu.
 38. & sæpius dixit Rota.

49 Cumque illi deponant super pos-
 sessione nemorum, & sylvarum, ac ter-
 ritoriorum, ac illa per propria nomi-
 na nominent videlicet l' Acqua viua,
 & Acqua della Testula, la Picciotta,
 & cætera, vt latius in eorum reuela-
 tionibus, Mensa Episcopalis habet in-
 tentionem fundatam super illis, quã-
 uis specialis designatio confinium nõ
 fiat, & ad Baronem spectat probare, &
 exhibere contrarium, aliàs sufficien-
 ter probata videtur identitas ad fauo-
 rem Ecclesiæ, & ijs, quæ dixit Rot. in

vna

una Civitatis Castellii bonorum Veneris 28. Ianuarij 1605. coram R. Ottembergo, apud Post. in tract. de manutenend. decis. 93. à nu. 4. & ex dictis per Afflicti. in decis. 23.

- 50 Eò fortius, quia favore Ecclesię tenetur quis arma edere contra se, *Bal. Abb. Butr. & Dec. qui testatur de comuni in cap. 1. de probat. & probat Genn. in pract. Eccles. quast. 174. sub num. 1.*

Et ex his forsitan motum est Sacrum Regium Consilium in iudicio ibidem intentato ad augendum canonem in alios ducatos decem ad favorem Mensę Episcopalis.

Quod si iudex laicus pro parte agnovit iustitiam diçtę Mensę Episcopalis, certius credo à Sanctę Ecclesię eximio Prælato Religionis cultori (prout habeo, & agnosco Illustrissimum D. meum Episcopum Apostolicum Delegatum) maiora concedenda esse, & consequenter pro iustitię complemento petitum mandatum de manutenendo ad fauorẽ Mensę Episcopalis relaxari debere, prout sic iura clamant &c.

Cætera autem suppleat doctrina tanti Viri.

Io. Maria Nouarius Aduocatus.

TRANSLATIO.

SUMMARIUM.

- 1 *Trãslatio de vno Monasterio ad aliud ab Episcopis fieri nequit, & quando possit, num. 2.*
- 3 *Translatio Monialiũ ex vno ad aliud Monasterium quando conceditur, debet fieri in aurora.*
- 4 *Translatio Monialium pro instructione Nouitiorũ à locorum Ordinarijs fieri potest precedente licentia.*
- 5 *Translatio Regularium ad laxiorem regulam non permittitur, nisi precedente licentia Papæ.*
- 6 *Religiosus nequit transire de vno ad*

aliud Monasterium, ex quo est fragilis corpore, & num. 7.

- 8 *Religiosus cum iusta causa potest transire ad similem Religionem.*
- 9 *Transitus ex vno ordine Mendicantium non est licitus ad ordines monachales sine expressa licentia.*
- 10 *Trãseuntes ad alium ordinem, & eos recipientes excommunicantur, & num. 14.*
- 11 *Regulares ordinis Mendicantium nequeunt transire ad aliud Monasterium, præter Carthusianum, & numer. 13.*
- 12 *Fratres Sanctissimę Trinitatis nequeunt transire ad alium ordinem absque licentia.*
- 15 *Transire volentes ad Carthusienses spatium sex mensum ad alium ordinem terminum Superioris arbitrio habent, & num. 16.*
- 17 *Monachi Benedictini nequeunt transire ad quemcunque ordinem etiam ad Carthusiam, & num. 18.*
- 19 *Minores Obseruantie nequeunt transire ad Minimos, nisi de Papæ licentia.*
- 20 *Cappuccinus nequit transire ad religionem laxiorem absque licentia.*
- 21 *Minimi nequeunt transire ad alium ordinem.*
- 22 *Translatus de vno Monasterio ad aliud, de vno debet facere nouitiatũ, & num. 23. & 24.*
- 25 *Discalceati Sanctissimę Trinitatis ad laxiorem ordinem Discalceatorum transeuntes nõ faciunt nouitiatum.*
- 26 *Bona remanens penes primum Monasterium, quando translatum sit de vno Monasterio ad aliud, & nu. 27.*

- 1 **T**ranslatio Monialium ex vno Monasterio ad aliud ex causa seditionis aut criminis perpetrati, vel incorruptibilitatis à locorum Ordinarijs, vel Superioribus Regularibus fieri minimè potest, ita decidit Sacra Congregatio Episcop. & Regular. in anno 1603. de mensẽ Maij.

- 2 Ut nec talem translationem declarauit *Sacra Congregatio Concilij die 17. Iulij 1615. in vna Vlisbonen.* fieri posse in Monasterijs nouiter erectis, nisi constet illa esse erecta auctoritate Apostolica, ipsaq; præuia visitatione capacia, & ita accomodata, atque ira absoluta reperta fuerint, vt cemenarijs, alijsque fabris nulla ingrediendi necessitas sit, *Barb. de iure Eccles. lib. 1. cap. 42. num. 149.*
- 3 Et quoties translatio Monialium ex iusta causa ex vno Monasterio ad aliud venit cōcedenda, in aurora fieri debet, vt illæ ab omnibus non videantur, ac à personis grauib; honestis, necnon eis sanguine proximioribus deducantur, prout sic decidisse *Sacræ Concilij Congregationem*, probat *Armendar. in addit. ad recopilat. leg. Nauarra l. 7. nu. 100. tit. de regular. lib. 2. Barbos. de potest. Episc. allegat. 102. nu. 26. part. 3.*
- 4 Neque translatio Monialium de vno Monasterio facienda est à locorum Ordinarijs, aut Superioribus Regularibus ad Monasteria recēter erecta pro institutio Nouitiorum in illis introducendarum, nisi ab Apostolica Sede, vel à Sacra Congregatione facultas obtēta fuerit, ita *Sacra Episcoporum, & Regulariū Cōgregatio in anno 1603. de mēse Maij in vna Tortonen.*
- 5 Translatio ad laxiorem regulam non est permessa Regularibus nisi præcedente Papæ concessionē, vt in *Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 19. circa finem*, nulla tamen legitima causa existente, *Menoc. de arbitr. Iudic. casu 421. nu. 6. Sanchez in summa lib. 6. cap. 7. nu. 67. Gratian. forens. digest. cap. 434. nu. 6. Ill. Episc. Ricciull. Inquisitor S. Officij in tract. de iure personarum lib. 8. cap. 4. vbi recenset Pontificem non solere hanc impartiri facultatē, nisi iustis, & ex legitimis causis, & tunc cum derogatione Concilij, iuxta Nauarr. theoricam in conf. 65. in fin. de regular.*
- 6 Quamuis vbi iuxta extet causa, puta, quia religiosus malè valeat, aut ita fragili corporis natura sit, vt Religionis strictioris austeritates sustinere nequeat, vel quia religiosus odio habeatur in cōmuni, vel matractetur, vel si necessitas magna parentum adsit, cui obuenire posset ex transitu ad aliam Religionem, tunc talem licentia posse impartiri à Prælato Pontifice inferiore communi calculo reperio approbatum, aut cernitur apud *Santarell. de Apostasia cap. 8. num. 7. Sanchez in summa lib. 6. d. cap. 7. n. 53. Vecch. in praxi nouit. diff. 12. dub. 5. à num. 2. Faust. in thesaur. relig. lib. 5. quest. 345. vbi quest. 346. post ceteros autumat ad equalem regulā transmigrare licere cum iusta, & legitima causa, seu consensu sui cōuentus, prosequitur hæc omnia modernissimè Barbos. in tract. de iure Ecclesiast. vniuers. lib. 1. de transeunt. ad relig. d. cap. 42. à num. 76. vsque ad 83. qui cum à num. 52. cum multis sequentibus referat plures Religiones, quibus de vna ad aliam transitus est prohibitus, placuit hic pariter casus ab eo positos referre vt infra.*
- 9 Non est licitus trāsitus ex vno ordine Mendicantium ad ordines monachales sine expressa licentia Papæ, Carthusia excepta, *extrauag. viam ambitiose, de regular. quæ est Martini V. vbi expressè interdictum est sub pœna excommunicationis latæ sententiæ Pontifici reseruata*, quam incurrunt tam recipientes, quam recepti, ne transitus fiat à quacunque Religione Mendicanti ad quamcunque aliam, præter quam ad Carthusiam docēt *Rodrig. in compend. qq. regular. resolut. 123. nu. 70. Mirand. quest. 31. artic. 8. conclus. 1. Sanchez cap. 7. n. 28. lib. 6. vbi etiam subdit in Societate Iesu per concessionē Pij IV. & Pij V. extensam esse hanc censuram reseruata tam respectu trāsuentium, quam recipientium; respectu quorumvis ordi-*

ordinum præter Carthusianensium, quapropter *Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium* Præposito, rescribens Generali Carthusianorum in anno 1596. declaravit non valere Regulares ordinis Mendicantium transire ad alium ordinem præter Carthusianos, inter quos postmodum Mendicantes huiusmodi, iuxta *Bullam Clementis VIII.* voce actiua, & passiva careant, atque ad quævis officia, aut ministeria, ac gradus istius Religionis perpetuo inhabiles existant.

Sic etiam pro generali Sanctissimæ Trinitatis petentibus eiusdem ordinis Fratribus prohiberi ne absque eius licentia ad aliam Religionem se transferant instar brevis Provinciæ Portugallen. in simili casu concessi, *Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium* Præposito Illustrissimo Bandino referente, ne ordinis huiusmodi religiosi ad alium, quemcunque etiam Mendicantium ordinem se transferant, nisi petita à Superioribus licentia, cognitaq; & approbata prius ab eadē *Sacra Congregatione* transitus causa, ac inuentis in Religione, ad quā transire intendunt, beneuolis receptoribus, necnon servata ubi opus fuerit *felix record. Sixti Papæ V. Constitutione* prohibendum censuit 15. Martij 1616.

13. Ex *Bulla Pauli III.* nemo post emissā vota secundum Constitutiones Societatis Iesu, ex hoc ordine ad alium transferri potest, præter quam ad ordinem Carthusianum, nisi de expressa licentia eiusdem Societatis, aut Apostolicæ Sedis, id quod pariter per *Pium IV. & Pium V.* extitit confirmatum, adiecta etiam poenæ excommunicationis ipso facto, incurrenda tam contra religiosos recedentes,

14 quàm contra recipientes, etiam prætextu cuiusvis privilegij concessi, aut obediendi, aut alterius cuiusvis quævis coloris, ob melioris vitæ fugam

& strictioris observantiæ Regularis.

15. Ex eisdem vero indultis additur, ut transire volentibus ad Carthusienses spatium sex mensium, ad alium vero ordinem terminus Superioris, aditio præscribatur, intra quē debeat actualiter ingredi, & quatenus in illis permanere nolint, ut non possint absque ulla mora ad Societatem reverti, sub præfata excommunicationis poenâ teneantur, quod autem per *Pium V.* viue vocis oraculo, & deinde per *Gregorium XIII.* peculiari rescripto fuit

16 innovatū, necnon statutum, ut transire volens ad Carthusienses tres menses habeat ad transeundum, quibus elapsis, eis amplius non licebit resipiscere Carthusiæ sine Præpositi licentia, ac *Pij V.* concessionem confirmavit, perinde ac si literæ super concessione illa factæ fuissent, excommunicationis, & apostasiæ poenâ irrogata, ut hæc omnia pateat in compendijs ipsius Societatis verbo *Apostata*, ut refert *Illustr. Episc. Ricculli. & in hac Regia Sacri Officii Inquisitione tract. de iur. person. extra grem. Ecclesiæ existens lib. 8. cap. 8. nu. 2. Roderiq. resolut. 1.23. num. 71. & Sanchez cit. cap. 7. num. 28.*

17. Monachi Benedictini, & Cistercienses ex privilegio *Eugenij IV.* non possunt transire ad quemcunque ordinem etiam ad Carthusiam absque consensu Capituli Generalis, seu Præsidentis, aut minoris partis Visitatorum, Congregationis, nec etiam auctoritate Apostolica, nisi in litteris fiat specifica mentio de persona, & Religione, sub poenâ excommunicationis ipso facto incurrenda cōtra recipientes, seu retinentes, qui intra triduum à receptione monachi receptum non restituerit. Idem *Eugenius IV.* apud *Sepend. Cisterciensis fugitivi S. 1. & 2.*

18 concessit Congregationi S. Benedicti in Hispania de sui monachi transeant ad alium quemcunque ordinem etiam ad Carthusiam, nisi obtemperata licentia

centia Papæ, vel Generalis, aut sui Conuentus cum Abbate secus excōmunicatur; & Prælatus recipiēs, quo priuilegio nō posse vtrī Congregationem S. Benedicti in Portugallia, resoluit *Roder. in manual. tom. 1. q. 30. artic. 8.* idem concessit *Martinus V.* Cisterciēsis excepto, quod possint transire ad Carthusiam, & confirmavit Concilium Basiliense, idem priuilegium habent Monachi S. Hieronymi in Hispania, patet apud *compendiū verb. transitus ad alium*.

19 Minoribus Observantiæ ad Minimos transire nisi de licentiā Papæ, & è conuerso prohibuit *Pius V.* & confirmavit *Gregorius XIII.* *locis citatis à Cappuccino in addit. ad compend. titi recipere S. pariter hic, & S. item in anno,* qui addit postea à *Sancti. Congreg.* autoritate *Gregorij XIV.* fuisse decretum, vt transeuntes, & illos recipientes incurrant pœnam priuationis officiorum ipso facto, & vocis actiue, & passiuæ in perpetuum, & nouiter *S. D. N. Urbanus VIII.* in sua *Bulla* incip. *iniuncti*, edita in anno 1628.

20 interdixit nè de cætero perpetuis futuris temporibus vllus Cappuccinus religiosus ad laxiorem absque speciali Sedis Apostolicæ licētia ad Carthusienses verò, siuē quemcunque alium ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri generalis pro tempore existentis dicti ordinis licētia in scriptis obtinenda, quouis prætextu, aut ex quauis quārumvis iuxta legitima, & priuilegiata causa, sub apostasiæ, necnon perpetuæ infamiæ nota, & excōmunicationis, ac priuationis vocis actiue, & passiuæ pœnis ipso facto absque vlla declaratione incurrendis trāsire quoquo modo audeat, vel presumat.

21 Insuper *Leo X.* prohibet Minimis sub excōmunicationis pœna, transitū ad alios ordines, eademq; pœna fuerit retinētes, nisi infra nouem dies à monitione restituant Fratres apud se

existentes, *Roderic. in compend. quest. regular. resolut. 123. num. 7.*

Transitum à Discalceatis S. Augustini ad Fratres calceatos eiusdem ordinis, siuē ad quemcunque alium ordinem laxiorem absq; speciali Sedis Apostolicæ licentiā, prohibet *Clemens VIII.* in *Bulla* incip. *Apostolica* S. 10. edita in anno 1602.

Et *S. D. N. Urbanus VIII.* in sua *Bulla* incip. *Iniuncti*, promulgata in anno 1628: prohibuit transitum Reformatōrū ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorū, absq; sanctæ Sedis Apostolicæ licentiā.

22 Trāslatio de vna ad aliam Religionem si fiat, qui transfertur, debet esse de nouo nouitius, & in illa professione emittere, vt post cæteros ex Neothericis probant *Less. de iustit. & iure lib. 2. cap. 4. dub. 13. Fauss. in Thesaur. relig. lib. 5. quest. 371. Mirand. in manual. prælatus. quest. 31. artic. 21. tom. 1.* vbi quod obligatur in probatione existere per annum continuum pari modo vt seculares, *Azor. instit. moral. cap. 14. quest. 15. lib. 12.*

23 Vnde Monialis translata de vno ad aliud Monasterium, nisi in secundo Monasterio professionē emittat, nullatenus illius Monasterij monialis euadit, *Rota in recent. decis. 115. n. 7. 24. part. 2. vbi num. 8.* annuit sufficere professionē emissam in primo Monasterio, quoties fieret trāslatio ad aliud eiusdem regulæ Monasterium, vel si de Pontificis authoritate trāslatio fieret.

Hinc *Sacra Congregatio Eminentissimorum Concilij Interpretum* de anno 1619. die 12. Ianuarij determinauit

25 Regulares discalceatos ordinis Sanctissimæ Trinitatis de Sedis Apostolicæ licentiā ad laxiorem calceatorū transeuntes non teneri professionem emittere, licet debere probationis annum facere.

26 Trāslatio si de vna ad aliam fiat Religionē, bona remanent penēs priamam,

mam, & quicquid post secundam professionem factam in altera Religione eidem obuenerit, alter acquiritur, ita post alios *Villalob. in summa tract. 35. difficult. 14. part. 2. Tusc. pract. concl. lit. M. concl. 322. Soar. de relig. tract. 8. lib. 3. cap. 13. & 14. Aegid. in repetit. l. Titia part. 1. num. 50. ff. de condit. & demonstrat.*

Licet professus in Religione incapaci, & translatus ad Religionem capacem, recuperet bona post translationem sibi delata ad utilitatem secundæ Religionis capacis, *Rodoan. de spolijs quest. 8. nu. 22. Sanchez in summa cap. 32. num. 22. lib. 7. Rota in Romana fideicommissi 26. Nouembris 1627. coram Eminentissimo Cardinali Virili, Buratt. decis. 756. qui dec. 576. annuit,* quod translatus autoritate Apostolica à Religione incapaci ad capacem non recuperat bona, quæ ante professionem obtinebat.

Circa quam materiam non desinere referre, quod in facti contingentia, exorta est dubitatio in vna Neriton. an Regularis ex indulto à Religione Fratrum Minorum Observantiæ ad tertium Ordinem S. Francisci ex legitima causa translatus recuperet ius succedendi in bonis sibi ex testamento post translationem delatis, & proposito supradicto dubio die 22. Ianuarij de anno 1628. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sacri Concilij Interpretum determinauit recuperare ad commodum secundi Monasterij.

At quatenus spectat ad bona delata ante translationem reperio alteram declarationem eiusdem Sacræ Congregationis, sub hisce verbis.

Die 17. Iunij 1617. Sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Sacri Concilij Tridentini Interpretum censuit, si Orator in Religione incapaci, nulla facta dispositione bonorum, validam professionem emisit, bona ipsa fuisse acquisita venientibus ab intestato, ac

proinde nec successioni secundæ Religionis capacis ad quã fuit translatus, esse amplius locum, nec bonorum renunciationi.

Translatio autem si fuerit facta de vno Monasterio ad aliud ex causa penitentiae, cum non desinat esse filia prioris Monasterij, quicquid postea acquirit illi priori Monasterio acquirit, nisi translatio fuerit facta ad effectum, ut fiat filia secundi Monasterij, sic voluit *Rotam Recent. decis. 109. part. 2.* vbi pariter probat, ex quibus dicatur translationem fuisse factam, ad vnum, vel ad alterum effectum, quam similiter perquiras *decis. 115. eadem part. 2.* vbi ostendit, quod Monialis translatio ad aliud Monasterium duobus modis fit, vel ut Monialis, quæ transfertur, liberetur à consortio, & filiatione primi, & efficiatur Monialis secundi, & tunc acquisita per eam secundo Monasterio debetur, vel ut non liberetur à consortio, & potestate primi, sed transferatur aliqua de causa, & tunc acquisita per eam, acquiruntur primo Monasterio, cuius est Monialis.

T V T E L A.

S U M M A R I U M.

1 *Regulares tenentur recipere tutelam miserabilium personarum.*

1 **T**utelam miserabilium personarum teneri recipere Regulares, probant *Siluestr. Rosel. & Tabien. in eorū summis in verbo tutela, Gauant. in manual. Episcop. in eodem verbo nu. 1.* licet contrarium post ceteros teneatur *Sanct. in sum. theolog. moral. lib. 6. cap. 14. nu. 26. Barbof. in tract. de iur. Eccles. uniu. lib. 1. tit. de statu, & vita regular. cap. 43 sub n. 57. & Nos latius firmavimus in tract. de priuilegiis miserabil. person. priu. 86. in moderna editione vbi erit videndum.*

Z VALE-

VALETVDINARIVM.

S V M M A R I V M.

- 1 *Valetudinarium qualiter sit instituendum.*

Valetudinarium, vulgò l'infermaria pro comoditate Fratrum, & religiosorum in singulis Monasterijs, & Conuētibus qualiter sit instituendum, patet inter *Decreta Clemētis VIII.* pro reformatione regularium, quæ habentur inter *Bullas SS. D. N. Urbani VIII. 3. tom. Bullar. n. 60.* & postea cōfirmata sunt à *Sacra Congregatione Concilij* iussu eiusdem *SS. D. N. Urbani VIII. in Decreto de Regularibus Apostatis, & eiectis anno 1624.* sic habetur inter alia videlicet,

Item Valetudinariū in singulis conuentibus certo, ac salubriori loco constituetur, q̄ pro loci situ, ac Fratrum numero quoad fieri poterit cōmodissimū esse possit, in quo Fratres omnes cum egrotabunt curentur, nec inde nisi recuperata sanitate abire permittantur, qui vero infirmorum cura Præpositi sint omni sedulitate, ac charitate operam suā præstabunt, ac curabunt, ne quid egrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

V A S A.

S V M M A R I V M.

- 1 *Vasa aurea, seu argentea, & singula ornamenta Prælatorum etiam Regularium pro cultu diuino, non faciunt spoliū.*
- 2 *Vasa, & alia ornamenta Cappellarum Prælatorū decedentium spectant ad Ecclesias, in quibus in vita resederint.*

- 1 **V**asa aurea, siue argentea, & singula ornamenta Prælatorum, etiam Regularium destinata pro cultu diuino minimè faciunt spoliū,
- 2 quæ autem sunt Cappellarum ipsorum Prælatorum decedentium spectant ad Ecclesias, in quibus in vita resederunt, ita patet ex *Bulla Pij V. promulgata de anno 1567.* quæ incipit *Romani.*

VELAMEN, seu VELVM.

S V M M A R I V M.

- 1 *Velamen Monialium quodplex dicitur.*
- 2 *Velum probationis quomodo esse debet.*
- 3 *Velum professionis est nigrum.*
- 4 *Moniales completo decimosexto anno accipiunt velum.*
- 5 *Velum consecrationis quod sit.*
- 6 *Moniales ordinis Mendicantium non consecrantur.*
- 7 *Velum consecrationis quando conferatur.*
- 8 *Velum ordinationis quod sit.*
- 9 *Monialis an possit fieri Diaconissa, absque veli susceptione.*
- 10 *Velamen ordinationis quod sit.*
- 11 *Velum prælationis quid sit, & quando datur, num. 12. & 13.*
- 14 *Velum continentia, & obseruantia quid sit.*
- 15 *Velum pœnitentia quid sit.*
- 16 *Velum supra caput est prohibitum Tertiarijs.*

- 1 **V**elamen, seu velum Monialium aliud dicitur probationis, vel receptionis, aliud professionis, aliud consecrationis, aliud ordinationis, aliud prælationis, & aliud continentia, *D. Thom. in 4. distinct. 38. quest. 1. art. 5. Mirand. de consecr. monial. q. 7 artic. 8. post cæteros Sanchez in sum. lib. 5. cap. 5. num. 22.*
- 2 Velamen probationis, vel receptionis, est velum album in prima tonsione, & habitus regularis receptione ante

- ante professionem imponi solitum, quod solet communiter esse album, Suarez de relig. cap. 11. num. 3. tom. 4. Bonmattheius de consecrat. virg. cap. 3. num. 8.
- 3 Velum professionis est nigrum, licet olim purpurei coloris fieri valuisset, ex Concil. Tolet. 10. & apud nonnullas Moniales ex antiquissima consuetudine sit albi coloris, illudq; hodie Monialibus impartitur post completam ætatem decimisexti anni vigore Sac. Conc. Trid. sess. 25. de regular. cap. 15. quoties professionem emittunt cap. puella 20. q. 4. & impartitur singulis Monialibus professionem emittentibus finito probationis anno, etiã quod sint viduæ, ad text. in cap. vidua de regular. in illiusq; susceptione capilli abscinduntur iuxta Ecclesiæ ritum, cap. si quis nõ dicam 38. quest. 2. cap. omnes femina 27. quest. 1.
- 5 Velum consecrationis, seu benedictionis dicitur, quod à Prælato in pompa sollempni descripta in pontificali Romano fol. 186. folis virginibus seruandę virginitatis voluntatem habentibus, quæ consecratio pompa sollempni, & pontificia quamuis recesserit, si tamen alicubi vigeret, seruanda foret, vt declarasse Sacram Cõgregationem Regularium de anno 1597. fatetur Pia seg. in praxi Episcop. cap. 2. sub num. 3. part. 1. quæ pariter Congregatio censuit, talem consecrationem minimè concedi Monialibus ordinis Mendicantium, Barbos. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 44. num. 22.
- 7 dicens nu. 19. collationem huiusmodi veli consecrationis hodie non conferri nisi complera viginti quinque annorum ætate, prout sic declarauit Sacra Eminētissimorum Cardinalium Congregatio, & habetur in Pontificali Romano in rubrica de consecratione virginum.
- 8 Velu ordinationis est, quo Monialis in Diaconissam ordinanda decoratur, & prius minimè dabatur ante quadragesimum annum, cap. Diaconissam 27. quest. 1. at hodiernis temporibus recessit ab vsu, quia eodem die Monialas recipiūt velum ordinationis, & Diaconissæ officium cum velo cõsecrationis, iuxta formam repositam in Pontificali Romano, quod
- 9 Diaconissæ officium suscipitur à Moniali, etiam absque veli impositione, quatenus non esset vidua, quia tunc cum difficultate obrineretur ex Concilio Constantinopolitano 6. cap. 48. &
- 10 Barbos. ubi supra num. 20. velamen ordinationis dicit esse, cum scilicet Monialis ordinatur Præposita ad inchoandū officium, & homilias legendas, quod alijs non licet.
- 11 Velum prælationis est, quod ob antiquam professionem, & laudabilem, ac diuturnam conuersionem rerumq; Monasterialium vsum conferebatur olim Abbatissis sexaginta annorum, cap. iuuenulas, & ibi Glos. 20. quest. 1.
- 12 deinde trigesimo anno impleto fieri posuit, cap. indemnitatibus, de elect. in 6. at hodie Sac. Conc. Trid. sess. 25.
- 13 de regular. cap. 3. quadragesimum annum requirit, nisi magna esset inopia personarum.
- 14 Velum continentia, & obseruationis est, quod viduis solum imponitur præter habitū tempore ingressus Religionis, cap. vidua 27. quest. 1. quod potest dari pariter virginibus, licet virginalis nequeat impartiri viduis etiam interueniente Episcopi dispensatione, cap. de votis 20. quest. 1.
- Utra hæc pariter Maiol. in tract.
- 15 de irregularit. lib. 1. cap. 29. addit velum poenitentia, & est, quod impartitur poenitentibus Monialibus, quas Conuertitas nuncupantur, de quibus Sac. Concil. Trident. sess. 5. de regular. sub cap. 18.
- 16 Velum supra caput, pectorale quod vulgò dicitur sottogola, & patientia nõ possunt asportari à Tertiarijs mulieribus bizochis, vt declarauit Sacra Cõgregatio, de qua supra in verb. Tertiarij

tiarij, in vers. verum in huiusmodi, quâ declarationem pariter recensent Barboſ. in tract. de iure Ecclesiast. vniuers. lib. 1. cap. 41. num. 7. & Canon. Nouar. frater in summa Bullar. tit. de Tertiarijs, vbi pariter num. 5. affirmat supradicta non posse asportari, nec in morte, dum sepeliuntur.

VELARE.

SUMMARIUM.

- 1 Abbatiſſa, & Moniales velare virgines, aut viduas nequeunt.

1 **V**elare virgines, aut viduas prohibentur Abbatiſſa, & Moniales, vt patet in Concilio Aquisgranense sub anno 789. can. 7. vbi Abbatibus, & Episcopis mandatur, vt infra.

Auditum est aliquas Abbatiſſas contra morem Sanctæ Ecclesiæ benedictiones cum manus impositione, & signaculo sanctæ Crucis super capita virorū dare, necnon & velare virgines cum benedictione sacerdotali, quod omninò sanctissimi Patres in vestris Parochijs illis interdicens esse scitote.

Necnon in Cōcilio Parisiense 6. sub Gregorio IV. can. 49. stat dispositum, vt infra.

Inter cetera, quæ contra Religionem Christianam in Ecclesia Christi fieri cognouimus, nō minus emendatione, & congrua correctione dignum inuenimus, quod quædam Abbatiſſa, & ceteræ Moniales non solum viduas, sed etiā virgines puellas velare solite sint, quod quantū sexui fæmineo illicitum, & à Religione Christiana sit alienum, omnis, qui sonū sapit facile aduertit. Pene

igitur in omnibus Monasterijs puellaribus huiusmodi velatas inuenies, idcirco etenim huiusmodi hoc modo potius, quam à Sacerdote velari volunt, quia clanculo se corrumpunt nihil sibi obesse ad peccandum tale velamen putant; ita ergo idem illicitum, & temerarium factam habetur in vsu, vt vix, aut vidua velari à Præbyteris, aut puellæ virgines consecrari expectent à Pontificibus. Nulli quippè dubiū est, quin hoc factum ex toto à diuina abhorreat auctoritate, & ad negligentiam quorundā pertineat Sacerdotum; verum ne deinceps fieri præsumatur omnes in cōmune inhibendum decreuimus, vt si fortè, aut Abbatiſſa, aut alia qualibet sanctimonialis, post hanc definitionem in tantam audaciam proruperit, aut viduam, aut puellam virginem velare præsumat congrua ab Episcopo suo correctione coerceatur, & pœnitentia canonica, vsque ad satisfactionem subdatur.

VICARIUS.

SUMMARIUM.

- 1 Vicarius generalis Episcopi debet esse clericus secularis.
- 2 Episcopi nequeunt exerceri facere officium Vicariatus per regulares, contra num. 3.
- 3 Vicarius Episcopi nequit absente Episcopo erigere baldachinum in Cōgregatione Cassinen.
- 4 Vicarius generalis Congregationis S. Augustini discalceatorū gaudet priuilegijs quibus alij Generales.
- 5 Vicarius Fratrum alloquens Moniales,

les, quando incidat in penas in decretis contentas.

6 Vicarius generalis habet ius visitandi clausuram Monialium etiam Regularibus subiectarum.

1 Vicarius generalis Episcopi debet esse clericus secularis idoneus, & Episcopus non debet per regularem exerceri facere tale officium *Borrell. conf. 25. num. 14.* & ita declaravit *Sacra Congregatio Eminentissimorum super negotijs Episcoporum, & Regularium de anno 1615. sub die 8. Maij in una Motulan.*

2 Sed nõ reticeam dicere, quod per plures affirmant religiosos posse munus Vicarij exercere cum Superioris licentia, vt post antiquiores probant *Franc. Marc. in decis. 1286. V. ant. de nullit. ex defectu iuris delegati nu. 82. Fusc. de visitat. cap. 15. nu. 100. lib. 2. Guid. Pap. in decis. 563. in princ. Paris. de resignat. benefc. lib. 9. quest. 4. n. 5. Bisignet. decis. 3. de officio Vicarij, Campanil. in diuersor. iur. canon. rubr. 11. cap. 13. num. 118. Illustriss. Episc. Ricc. in praxi resol. 531. par. 2. & nouissimè alios adducetes Martinus in conf. 24. sub n. 55. cum seq. & Franc. Seuerinus amicus meus in allegat. 3. post meum tract. de male ablator. priuileg.*

3 Vicarius Episcopi nequit absente, & non interessente Episcopo erigere baldacchinum in Ecclesijs Monasteriorum Congregationis Cassinen. inuitis monachis, ita declaravit *Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium super Rit. in una Cassinen. de anno 1621. sub die 10. Iulij.*

4 Vicarius Generalis nuncupatus totius Cõgregationis Fratrum Eremitarum Discalceatorum Italię Ordinis S. Augustini vtitur, & gaudet omnibus, & singulis iuribus, prærogatiuis, præeminetijs, & facultatibus, quibus aliarum Religionum Generales gaudent, vtuntur, & potiuntur, ac proinde sibi licuit, & licet inter alia eo ab-

sente alium suo loco subrogare, qui omnimoda eius potestate, & iurisdictione vbique locorum (illa tantum excepta Prouincia, in qua ipse Vicarius Generalis pro tẽpore reperietur) fungatur, & potiatur, ita de anno 1626. sub die 26. Maij extitit declaratum à *Sacra Congregatione Apostolica visitationis.*

5 Vicarius Fratrum absque Apostolicę Sedis licentia Moniales alloquẽs in pœnas in decreto generali cõtentas incidit, dummodo idem Vicarius in Prioris absentia, eiusdem Prioris officij munus non obeat, ita declarauit *Sacra Congregatio de anno 1617. sub die 1. Septembris in una Transonę.*

6 Vicarius Generalis habet ius visitandi clausuram Monialium etiã Regularibus subiectarum, quamuis speciale ad id non habeat mandatum ab Episcopo, *Sacra Congregatio Concilij sub die 13. Maij 1628.*

V I D V A.

S V M M A R I V M.

1 Vidua si mortuo viro, se contulit in Monasterium, quæ debent fieri circa eam.

2 Viduę, coniugatę, vel puellę vigesimũ quintum annũ excedentes, nequeũt degere in habitu seculari absque licentia.

3 Viduę habitum monachalem deferentes nequeũt exercere officium Abbatissę, vel Priorissę.

1 Vidua, quæ viro mortuo se contulit in Monasterium Monialiũ honestatis causa, tolerari debet modo sit bonę existimationis, & famę, legibusq; Monialiũ pareat, de cætero tamen nulli huiusmodi viduę recipi debent nisi Moniales fieri velint, ita decisum à *Sacra Congregatione Eminentissimorum Concilij Interpretum*, probat *Barbos. de potest. Episc. allegat.*

102. nn. 67. part. 3. & ante eum Campanil. diuersi iur. canon. rub. 12. cap. 16. sub num. 30.

2 Licet Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium censuerit alias, & viduis, coniugatis, vel puellis, vigesimum quintum annum excedentibus, ut in habitu seculari in Monasterijs degant absq; Sacre Congregationis, vel Sedis Apostolicæ licentia minimè permittatur, ut refert Sellius in select. canon. cap. 42. num. 20.

3 Quod si ad habitum monachalem admittæ reperiuntur ad officia principalia, utpotè Abbatissæ, vel Priorissæ officij promoueri nequeunt, nisi præcedente Apostolicæ Sedis, vel Sacre Congregationis facultate, prout ita est declaratum à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium de anno 1616. sub die 15. Iulij. in vna Sarza-nen. & alias per prius de anno 1585. sub die 29. Ianuarij in vna Cassanen. & ita in dies practicatur.

Cætera videas in verbo educatio.

VISITARE.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus potest visitare Confraternitates secularium erectas in Ecclesijs Regularium, & nu. 2.
- 3 Confraternitates laicorum in Ecclesijs Regularium institutæ subsunt iurisdictioni, & visitationi Episcopi, & nu. 12.
- 4 Cappelle secularium existentes intus Ecclesias Regularium an possint ab Episcopis visitari, & nu. 8.
- 3 Episcopus potest visitare Monasteria Monialium Sedi Apostolicæ immediate subiecta, & vide nu. 6.
- 7 Visitare potest Episcopus Monasteria Monialium de concernentibus ad clausuram.
- 9 Visitare non valet Episcopus Altaria Ecclesiarum Regularium cura animarum carentia.

10 Visitare possunt Episcopi Ecclesias Militum Hierosolymitanorum eorum ammarum habentes.

11 Episcopus tanquam Delegatus Apostolicus tenetur visitare Parochos ordinis Hierosolymitani absque eorum impensa.

13 Visitare potest Episcopus Parrochiales Otinetanis Monachis subiectam.

14 Visitare potest Episcopus Parrochiales Canonorum Regularium Monasterio unitas.

15 Visitare potest Episcopus Regulares benefices simplicibus inseruentes.

16 Visitare potest Capitulum Sede vacante Monasteria Monialium non exempta.

17 Visitare potest Episcopus Parrochiales suæ Diocesis, ubi Sacerdotes seculares moram trahunt, quamuis Regularibus sint subiecta.

- 1 Visitare potest Episcopus Confraternitates secularium in Regularium Ecclesijs erectas, & in illas iurisdictionem ad Sacri Concilij præscriptum exercere, quacumq; consuetudine contraria non obstante, Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium negotijs præposita in Vercellen. 27. Iulij 1615. & visitare potest Episcopus tam Confraternitates laicorum in Monasterijs, vel Ecclesijs Regularium existentes, in ijs tamen, quæ Confratrum administrationem concernunt, quam etiam Hospitale, ac beneficia commendata, in quibus non viget Regularis obseruantia, Sacr. Congregat. Concil. in Caputaquen. 27. Iunij 1609.
- 3 Confraternitates enim laicorum Regularium exemptarum institutæ subsunt iurisdictioni, & visitationi Episcopi, atque ab eo visitari possunt, nedum illæ Confraternitates, sed etiam
- 4 Capellæ ipsarum in eisdem Ecclesijs Regularium existentes, in his tamen, quæ Confraternitatum administrationem respiciunt, & quamuis Sacra Congregat. negotijs Episcoporum, & Regular.

- lar. *proposita in Obis. 2. Octobr. 1616.* quo ad Cappellas, secus sensisse videtur, id intelligitur circa ea, quæ non Confraternitatum administratione, sed potius Regularium respiciunt, ita *Sacra Congregat. Concil. in Nucerina 10. Iulij 1622.* refert nouissimè *Barbosa de iur. Eccles. antiuers. lib. 1. cap. 14. sub num. 30.*
- 5 Dicens præterea, quod visitare potest Monasteria Monialium, scilicet Sedi Apostolicæ immediatè subiecta, ab Episcopis tanquàm dictæ Sedis delegatis gubernentur, non obstantibus quibuscunque &c. ut statuit *Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 9. Leiuia in exort. Episc. lib. 6. cap. 21. n. 5. Armendar. in addit. ad recopil. legum. Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de relig. nu. 93. ubi num. 98.* asserit resolutum per illud decretum nullam iurisdictionem esse concessam Episcopo in Monasterijs Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, nisi in concernentibus spiritualia in temporalibus non nihil agere posse.
- 7 Visitare potest Episcopus Monasteria Regularibus subiecta in omnibus ad clausuram spectantibus, & si Moniales Regularibus sint subiectæ, prout refert determinatum per *Sacram Congregationem, Armendar. ad recopil. legum Nauarra tit. de visit. num. 17. & seq.*
- 8 Visitare nequit Episcopus Altaria, & Cappellas in Ecclesijs Regulariis, quamuis à secularibus Confraternitatibus constructa fuerint, prout decidisse *Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium de anno 1616. de mense Ianuarij in vna Terracinen.* refert *Aldan. in compend. canon. resol. lib. 1. tit. 7. num. 3.*
- 9 Visitare minimè valet Episcopus Altaria Ecclesiarum Regularium, animarum secularium cura carentia, nec etiam loca in eisdem Ecclesijs ubi sacratissimum Sacramentum asseruatur, vel ubi secularium confessiones audiuntur, patet ex *Bulla fact. record. Gregorij XV. incip. Inscrutabili*, edita in anno 1622. de mense Februarij.
- 10 Visitare possunt Episcopi Ecclesias Militum Hierosolymitanorum animarum coram habentes vigore *Bulle Pij V. incip. Expositis*, promulgatæ in anno 1571. de mense Septembris, & per *Bullam Gregorij XV. incip. Inscrutabili*, editam in anno 1622. & probat *Illust. Episc. Rioc. in sua praxi for. Eccles. resolut. 176. Pia seg. in praxi Episcopalis. cap. 3. num. 46. part. 2. Barbosa de potest. Episc. alleg. 24 par. 3. Nald. in summa verb. miles, Cosbier, de iurisd. ordin. in exemptos. quest. 145. part. 2.*
- 11 Necnon Sacra Congregatio Concilij in vna Augustana de anno 1637. cepit, Episcopum tanquam Sedi Apostolicæ Delegatum teneri abiq; impensa, & onere Rectorum eiusdem ordinis Rectores visitare.
- 12 Visitare potest Episcopus Confraternitates secularium, in Regularium Ecclesijs erectas, non obstante consuetudine in contrarium, prout sic determinasse *Sacram Episcoporum, & Regularium Congregationem in anno 1615. de mense Iulij in vna Vercellen.* refert *Aldan. ubi supra num. 2.*
- 13 Visitare potest Episcopus tanquàm Sedi Apostolicæ Delegatus, Parrochiales Oliuetanis Monachis subiectam, ita *Sacra Congregatio* decidit in anno 1628. de mense Iulij in vna Veronen. & probat *Aldan. in compend. resol. iur. canon. d. lib. 1. tit. 7. nu. 3.*
- 14 Visitare valet Episcopus Ecclesias Parrochiales Canonorum Regularium Monasterio unitas, vigore *Decreti Concil. Trident. sess. 7. cap. 7. de reformat.* & ita decidisse *Sacram Congregationem*, probat *Armendar. in addit. ad recopil. leg. Nauarra l. 7. S. 2. num. 1. lib. 1. tit. 6.*
- 15 Visitare potest Episcopus Regulares simplicibus beneficijs de Superiorum licentia inferuentes, ita determinauit *Sacra Eminentissimorum Concilij*

*cilij Congregatio, refert Soll. in selectis
canonic. cap. 6. num. 28.*

- 16 Visitare potest Capitulum Sede vacante Monasteria Monialium non exempta, vt decisum refert *Garc. in tract. de benefic. cap. 7. num. 45. part. 5. Armendar. in addit. ad recopil. leg. Navarra d. tit. de visitat. nu. 84. vbi etiam*
- 17 num. 88. refert, Episcopum visitare posse Ecclesias parrochiales suæ Diocesis, vbi Sacerdotes seculares morā trahunt, quanquam Ecclesiæ Regularibus sint subiectæ, siue etiam si sint Ecclesiæ Regularium, dummodo cura per seculares Sacerdotes exerceatur, vt probat etiam *Barbos. de potest. Episc. d. alleg. 74. nu. 12. part. 3. apud quem alia habes, vt etiam perquirere poteris in praxi nostra noui Iur. Pontificij tit. de visitat.*

VISITATORES.

S V M M A R I V M.

- 1 Visitatores quatuor de triennio in triennium per totam Italiam ad curandam obseruantiam regularem Fratrum Minorum de Obseruatia, à quosint deputandi.

- 1 Visitatores quatuor de triennio in triennium per totam Italiam, qui curent obseruantiam regularem Fratrum Minorum de obseruatia, & delinquentium crimina corrigant, & puniant ab Eminentissimo Cardinali Protectore sunt deputandi, vigore Bullæ Gregorij XV. incip. *Onerosa*, edita sub die 1. Septembris 1621. Pontificatus sui anno primo.

V O T V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Obedientia est votum Religionis, limitata vt num. 2.
- 3 Religiosus non tenetur obedire Superio-

ri nisi in licitis, & secundum regulam.

- 4 Votum paupertatis est annexum offibus Regularium.
- 5 Votum castitatis pollicetur à Regularibus, quod peccato luxurie violatur.
- 6 Luxuria qualibet species est sacrilegium Regularibus.
- 7 Veniens ingredi certam Religionem, si votum solemne emitter in aliam laxiorem votum adimplet, sed peccat in fractione voti prioris, num. 8.
- 9 Vota Monialium irritari possunt per Abbatissam, vel aliam Superiorem.

- 1 Votum Religionis est obedientia, illudque inter alia relucet, vt apud *D. Thom. in sum. 2. 2. quest. 186. art. 8. de quo Nos latè diximus supra in verbo obedientia, & plura ibi dicta reportat Campanil. in diuers. iur. canon. rub. 12. cap. 6. vbi quod sub tali*
- 2 voto non omnium, & singularum regularum obseruationē venire est credendum, at illud dumtaxat, quod propriè est obiectum obedientiæ, nempe illud, quod à Constitutione, Regula, aut Superiore fuit purè præceptum, in virtute scilicet sanctæ obedientiæ, aut alijs verbis præceptum insinuauibus, *D. Thom. 2. 2. citata quest. 186. art. 9. in medio, & ad secundum argumentū, & Gregor. de Valent. disput. 10. punct. 3. §. 10. cum seq. vol. 3. Alex. de Neco. in cap. nam concupiscentiam num. 32. vbi Felyn. num. 10. de constit. Azor. lib. 12. instit. moral. cap. 12. §. 2.*
- 3 neque omne à Superiore præceptum tenebitur seruare religiosus, nisi quod licitè, & secundum regulā in his tantum, quæ tanquam præcepta constituit, vt *Gregor. de Valent. subiungit in loco supra citato, & Tabiena in verbo religio sub num. 23.*

- 4 Votum paupertatis est annexum offibus Regularium, de quo Nos tractauimus supra in verbo paupertas, & plura conglomerauit Campanil. in diuers. iur.

iur. canonici rubr. 12. cap. 7. vbi erit videndum.

- 5 Votum castitatis pollicetur à Regularibus, illudque quocunque peccato luxuriæ violatur, *cap. cū ad Monasterium in fin. de statu monach. Valent. ad D. Thom. disput. 10. quæst. 3. S. 9. tom. 3. Siluester in summa verb. religio, probans in verb. luxuria num. 8. & in verb. sacrilegium, vnamquamq;*
- 6 speciem luxuriæ Regularibus sacrilegium esse.
- 7 Voto certam Religionem intrandi adstrictus, si postea aliam etiam laxiorem ingrediatur, & votum solemne in ipsa emittat, dicitur solutus ab illa priori obligatione, & tuta conscientia in ista laxiori permanere potest, quāuis peccauerit in fractione voti prioris, vt habetur in *cap. penult. de regularib. in 6. & declarauit Sac. Congregat. & probant Nald. in sum. verb. votum, & Galet. in marg. cas. conscient. eodem verb. vbi quod in eodem laxiori licitè permanere potest, ex d. cap. penult.*
- 6 Vota Monialiū irritari possunt per Abbatissam, vel aliam Superiorissam, non tamen potest in eis dispensare

propriè loquendo, cum careat iurisdictione spiritali in ipsas, declarauit *Sacr. Congregat. & probant Less. de iust. & iure lib. 2. cap. 4. dub. 13. Nald. in summa verb. Abbatissa, & in verb. votum num. 64.*

V O X.

S U M M A R I U M.

- 1 *Vox eligentium in electione Abbatissæ, vel Priorissæ, aut alterius Superiorissæ potest accipi ab Episcopo, vna cum Vicario, vel alio viro oretenus.*
- 2 **V**ox eligentium in electione Abbatissarum, vel alterius Superiorissæ potest per Episcopum, vna cum Vicario, vel alio viro assumpto oretenus accipi, ita declarasse *Sacr. Congregat. Concil. testantur Galet. in marg. rita casuū conscientie verbo Abbatissa, Garc. de benefic. par. 5. cap. 4. num. 189. Castell. de elect. cap. 4. num. 4. & cap. 5. nu. 18. quorum doctrina in facto vsus fui rogatus de consilio à quodam Illustrissimo Præsule extero.*

F I N I S.

Annotationes prætermissæ locis proprijs,
& hic repositæ.

In verbo Nouitij sub num. 28. adde infra scripta ordinata per S.D.N. Urbanum VIII. quorum tenor sequitur vt infra.

VRBANVS PAPA VIII.

LA Santità di N.S. Urbano Ottauo, per Diuina Prouidenza Papa, per ouuiare a' motiui, che potrebbero nascere nelle Religioni, con

l'occasione si ricenano i Nouitij, e facciano la professione in Conuenti, à ciò non deputati, che contra la forma de' Decreti della felice memoria di Clemente Ottauo intorno a' Nouitij, che non si debbono ammettere à riceuere l'habito regolare, nè à far professione, se non ne' Conuenti stabiliti; hauendo sopra di ciò vudita la sentèza della Sacra Congrega-

gregatione; hà dichiarato, e decretato, che coloro, i quali sono stati riceuuti, & hanno fatta la professione di questa maniera contra la forma de' decreti predetti, e che per ciò allegano la loro ricettione, e professione essere nulla, non possano sopra tal nullità essere in qualsiuoglia maniera vditì doppo passati cinque anni.

Che se alcuni sono stati riceuuti, & hanno fatto professione contra la forma de' predetti decreti, e vorranno frà cinque anni uscire della Religione, ò vero i Superiori istessi frà l'istesso tempo vorranno cacciargli; la Santità Sua medesima hà decretato, che tanto essi Professi, quanto i Superiori siano tenuti produrre prima le loro ragioni, e presentarle nella Sacra Congregatione; la quale prouederà per facoltà particolare cōcedutale sopra di ciò da Sua Santità:

Si prohibisce in oltre a' Primati, Patriarchi, Arciuescovi, Vescovi, Abbatì, e Prelati inferiori, che effercitano giurisdittione, & a qualsiuoglia Giudice ordinario, ò Delegato, anco a' gli Auditori delle cause del Palazzo Apostolico, & a' Cardinali della sãta Chiesa Romana, & a' gli stessi Legati à latere, e Nuntij della Sede Apostolica, che non vogliano per l'auuenire in qualunque modo ingerirsi in questo senza special commissiõne di Sua Sãtità, sotto pena d'essere interdetti dall'ingresso della Chiesa in quanto a' Vescovi, a' gli Arciuescovi, a' Patriarchi, & a' Primati; e sotto pena di scomuni-

ca lata sentẽtia in quanto a' gli Abbatì, a' Prelati inferiori, & a' gli altri Giudici predetti, e che le dette pene s'incorrano ipso facto. Ma in quanto a' Nuntij, & a' Cardinali della santa Chiesa Romana, & a' Legati à latere, sotto pena dell'indignatione di Sua Sãtità, & altre da imponersi ad arbitrio dell'istessa.

Ma se i medesimi Riceuuti, e Professi, come di sopra, hauerãno hauuto ardimento d'uscir della Religione; ò vero i Superiori della Religione saranno stati arditì di cacciargli, senza produrre le loro ragioni in Congregatione, e senza espressa licenza di quella; essi Riceuuti, e Professi si puniscano come Apostati, e per Apostati si tengano, e si proceda di più contra loro secondo la forma del Decreto fatto intorno a' gli Apostati regolari, e discacciati, per comandamento dell'istessa Santità Sua, dalla medesima Sacra Congregatione a' 21. di Settembre 1634. Et i Superiori, che gli scacceranno incorrano ipso facto, senz'altra dichiarazione, nella pena della suspensione da gli officij diuini; e restino priui di tutti gli officij, che per quel tempo ottengono, anzi siano perpetuamẽte inhabili ad ottenergli per l'auuenire, nè habbiano più voce attiuã, nè passiuã. Datũ Roma, die 5. Ianuarij 1636.

F. Card. Verolpius.

Locus† sigilli

Franc. Paul. S. C. C. Secret.

In

In eod. verbo Nouitij sub n. 18.

Adde, quod Nouitij Clericorū Regularium Minorum, qui nō fuerunt admissi ad professionem in Conuentibus designatis, iuxta Bullam Clementis VIII. non possunt dicere de nullitate professionum factarum ab anno 1600 in huc, nec in posterum faciendarum, ita patet ex speciali Breui promulgato per S.D.N. Urbanū VIII. sub die 21. Aprilis 1637. cuius tenor est vt infra.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias post felic. record. Clemens Papa VIII. predecessor noster suo decreto seu decretis desuper editis districtè praeceperat, & mandauerat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Presidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscunque, ceterisque Superioribus Conuentuum, Monasteriorū, Domorum, & aliorum locorum Regularium quorumcumque; Ordinum nonnullis tunc exceptis, & in decretis huiusmodi expressis, ne sub cuiusuis licentia, & facultatis impetrata, vel impetranda obtentu, nisi per litteras in forma Breuis dumtaxat, & non alias, quemquam ad habitum regularem suscipiendum, nec etiam Conuersos, nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus auctoritate eiusdē Clementis predecessoris in unaquaque

Prouincia designandis recipere, aut receptos ad professionem admittere nullo modo auderent sub certis tunc similiter expressis pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis, receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi decretum, seu decreta admissi fuissent nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum ex tunc decreuerat, & declarauerat, idem Clemens predecessor, qui excipiendo in eisdem decretis nonnullas alias Religiones ornasse censebatur, vt dilecti filij Praepositus generalis, & alij Superiores Clericorum Regularium Minorum nuncupat. & illius instituti religiosi tanquam non excepti sub decreto, seu decretis huiusmodi comprehenderentur, comperto postmodum eosdem Praepositum, Superiores, & religiosos laudaliter progredi in via mandatorum Domini, ac religiosa vita exemplo, religiosisque exercitationibus alijs ad salutē prodesset, supplicationibus eorundē Praepositi, aliorumque Superiorum huiusmodi sibi humiliter porrectis inclinatus per eius litteras in forma Breuis sub Annulo Piscatoris die 10. Martij 1600. expeditas, eisdem Praeposito generali, ac alijs Superiorum Regularium Minorū huiusmodi, vt Nouitios recipere eisque habitum per eos gestari solitum exhibere, illosque postquam Nouitiatus annum compleuissent ad professionem per eos emitti consuetam admittere, seruata tamen decretorum dicti Clementis predecessoris desu-

desuper editorum, ac aliarum Constitutionum Apostolicarum forma liberè, & licitè possent, & valerent licentiam, & facultatem concessit, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictis suis decretis, & alijs quibuscumq; in contrarium facientibus, & prout latius in eisdem litteris, quarum tenores haberi volumus pro expressis continetur. Cum autem sicut dilecti filij modernus Præpositus generalis, & Assistentes generales Congregationis Clericorum Minorum huiusmodi Nobis nuper exponi fecerunt, licet ipsi in vim prædictarum Clementis prædecessoris litterarum in forma Brevis, ut præfertur expeditarum, Novitios ad habitum absque domorum, seu locorum regularium designatione huiusmodi, prout decreta prædicta requirunt, admiserint, nihilominus nonnulli dictæ Congregationis professores, siue observantia, vitæq; regularis minus amantes, siue nimio scrupulo ducti voluerint, & velint dubitare de validitate suarum professionum per eos à tempore dictorum decretorum emissarum, & actuum inde hucusque secutorum, aut saltem usque ad tempus quo Constitutiones dictæ Congregationis per recol. mem. Paulum Papam Quintum etiam prædecessorem nostrum in forma specifica, & prævia diligētia earundem Constitutionum per Venerabiles Fratres nostros, tunc suos S. R. E. Cardinales negotijs Episcoporum, & Regu-

larium Præpositos reuisione emendata, approbatæ, & confirmatæ fuerint, & ab eo tempore quo supra dicta Clementis prædecessoris prædicti decreta per Nos etiam approbata, & innouata fuerunt huiusmodiq; dubium, seu habitationem suam deduxerint, & deducant ex vano prætextu, quod in dicto Breui Clementis prædecessoris appositæ sit hæc clausula, (seruata videlicet prædictorum decretorum forma,) quæ quidem clausula licet intelligi debeat quoad alia in prædictis decretis ordinata, non quoad ea, quæ sunt in eisdem decretis Clementis prædecessoris excepta, ne alias ipsius Clementis prædecessoris Breue frustratorium fuisse detegatur, attamen illi de professionum suarum validitate dubitare volentes non modo non acquiescant, sed doctrinas, & opiniones in contrarium disseminet in grauissimum diuini cultus, ac observantia, disciplinæq; regularis præiudicium Nobis, propterea Præpositus generalis, & Assistentes generales prædicti, ut his incommodis, imaginarijsq; dubitandi prætextibus tam hæctenus ortis, quam qui de cætero oriri possunt maturè obuietur Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut desuper præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur omnem dubitandi circa præmissa materiam præcidere, dictaq; Congregationis quieti quantum cū Domino possumus consulere, eosdemque Præpositum generalem, & alios
specia-

specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendū harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes. Motu proprio, certa; scientia, ac matura deliberatione nostris, ac de nostra Apostolica potestatis plenitudine tenore praesentium declaramus, quod Congregatio Clericorum Regulariū Minorum praefata post concessam ei à dicto Clemente praedecessore per suas in forma Breuis litteras huiusmodi licentiam, & facultatem supra expressam ex tunc de cetero in praedictis ipsius Clementis praedecessoris decretis comprehensa non fuit, quin potius excepta, & propterea à die data litterarum praedictarum obligata non fuit habere loca regularia particularia pro Nouitijs faciendis; ideoque professiones postea in quibusvis Domibus, & locis regularibus eiusdem Congregationis emissas à quibuslibet ipsius Congregationis religiosi fuisse, & esse validas, ac omnes, & singulas, qui post datam praedicti Breuis eiusdem Cle-

mentis praedecessoris professionē emisserint, vel in posterum emittent ad quemcumque effectum etiam in foro conscientiae remansisse, & remanere obligatos eidemque Religioni adstrictos. Insuperq; mandamus Constitutiones praedictas, ut praefertur prauia emendatione, & approbatione Congregationis Regularium per eundem Paulum praedecessorem confirmatas in posterum esse inuiolabiliter obseruandas, non obstantibus praedictis eiusdem Clementis praedecessoris decretis, etiam per Nos approbatis, & innovatis, sicque in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos ubique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac omnibus, & singulis, quae dictus Clemens praedecessor in suis litteris praedictis voluit non obstare, ceterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romae apud Sanctam Mariam Maiorē sub Anulo Piscatoris die 11. Aprilis 1637. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

At quia circa materiam exaravi quasdam Allegationes, placuit hac occasione hic illas imprimi facere, quarum prima est, ut sequitur.

ALLEGATIO AVTHORIS.

Nullo quidem professionis vinculo, nec Religionis nexu adstringuntur Reuerendi illi Patres Ordinis Clericorum Regularium Minorum, qui vti Nouitij ad habitum Regularem, & professionem in Monasterijs specialiter non designatis, fuerunt admissi tali modo, ut propria authoritate in foro Poli ab illa recedere valeant, ut post cæteros probarunt *Henriquez in summa lib. 11. cap. 11. num. 3. Lessius de iustit. & iure cap. 41. dub. 7. num. 65. Rodriguez quæst. regular. tom. 3. quæst. 17. art. 17. Saarez de religion. lib. 7. cap. 2. num. 6. Vech. in praxi nouit. disput. 14. à nu. 3. Sanchez de matrim. lib. 7. disputat. 37. num. 11.* plus subdens hos tales vti nulliter professos perseverantes in Religione absolutionem recipere non posse, nisi proponant validè profiteri, vel ab ea in prima occasione absque tamen eorum damno recedere.

Est enim de forma, ac de substantia Nouitios ad habitum regularem, & professionem admittendos esse in Conuertiis propriè designatis à Sacra Congregatione, vel locorum Ordinarijs, quod si alijs in locis professionem emisierint, illa irrita, & prorsus nulla, ac facta non fuissent reputabitur, sic inquam. expressè stat prouisum à felic. mem. *Clemente Papa VIII.* in suo decreto incipit *Regularis disciplina*, post alios *Naldus in sua summa verbo Religiosus*, quod nouissimis hisce temporibus pariter confirmavit *Sacra Eminentissimorum Cardinalium Concilij Interpretum Congregatio* in decreto de *Regularibus Apostatis*, & *Eiectis* de ordine *Sanctissimi Domini Nostri Urbani Papa VIII.*

ut in 4. tom. *Bullar. inter Constitutiones eiusdem v6. in ordine*, & apud *Lezan. in summa quæst. regular. tit. de nouit. cap. 24. num. 23. & 24 ubi in fine*, ex vi huius decreti attestatur multos Religiosos nouam fecisse professionem, alios verò habitum dimisisse.

Ita quod habemus actus sequutos, & exequutoriati præfatorum decretorum tenorè, & proinde hæsitare nequit huiusmodi Regulares alibi professos, quam in Conuentibus pro Nouitiatu designatis, vti nulliter professos legitimo iure Religionem deserre posse, cum non reputentur Regulares, sed seculares ex formæ inobseruantia, quæ sicuti dat esse rei, *l. Diuus ff. de in integr. restit. l. qui hæredi, & l. Meuius ff. de condit. & demonstrat.* ita illius omissio actum vitia *l. 1. & 2. C. quando prouoc. non est necess. glos. in cap. dilecta, verb. irritum*, & ibi pariter *Panormit. & Felyn. de rescript. Suarez de legib. cap. 31. lib. 5.*

Nec obest continuata perseverantia facta in Religione à præfatis Regularibus habendo se pro legitime professis, & omnia, & singula, quæ professis competunt exercendo, ex quo posset argui tacita professio, eò maximè, quia ex institutione dictæ Religionis quotannis Patres eiusdem iam factam professionem renouant.

Nam patet responsio, professionem istorum vti factam extra loca, destinata nullatenus ratificari posse, ut in proprijs terminis probat *Canon. Nouar. frater in sum. Bullar. tit. de nouit. recipiend. num. 3.*

Habet inquam huiusmodi professio principium infectum ex defectu formæ, quia non fuit obseruata dispositio

tio

tio præfatorum decretorum, & quod ab initio est nullum tractu temporis conualescere nequit, *l. quod ab initio, ff. de regul. iur.* & ratificatio habet tacitam conditionem, si actus alias sit validus, & solum deficiat ratificatio, at secus si fuerit inualidus, prout in casu nostro, *Crauet. conf. 871. nu. 12. lib. 5. Calcan. conf. 57. nu. 6. Surd. conf. 28. num. 123. vol. 1.* quoniam actus omnino nullus, quatenus in eo defecerunt substantialia requisita, non habet subiectum confirmabile, nihil est enim tantæ potentiz, quod possit eradicare morbum perpetuum professionis, & idè stâte radice infectionis, & causa morbi, conualescentia est impossibilis, sicut in naturalibus apparet, vnde exequutio, seu confirmatio non potest de nihilo aliquid facere, cum de nihilo nihil insurgat, *Bald. in l. nominationes num. 2. C. de appellat. & in l. falsus num. 3. C. de furs.* quatenus ait, quod confirmatio non est actus per se subsistens, dicitur enim confirmatio, quasi cum alio firmatio, ubi ergo non est confirmabile, confirmatio non procedit, sequitur *Dec. in l. morte num. 3. ff. de iurisdic. omni. iudic. & in rubr. de confirmat. util. vel inutil. nu. 2. Rimin. conf. 3. num. 137. volum. 1. Felyn. consil. 27. num. 16. Corn. conf. 199. num. 58. volum. 2. Caball. milleloq. 29. Sfort. Odd. conf. 77. num. 19.*

Et seclusis supradictis rationibus non eundo per mendicata suffragia asicueramus non posse dari professionem tacitam hoc in casu, sed debere esse expressam, nam pro sanâdis professionibus factis contra præfatum decretum Clementis VIII. Sanctiss. Dominus Noster Urbanus VIII. in suo decreto superius memorato statuit ad fauorem dictorum Regulariû sic professorum præcipiendo Superioribus, vt illos in gradibus, & honoribus quibus reperiuntur, fiant permanere, & ad alios etiam ascendere,

dummodo iterum professionem emittant, & idè ad hunc effectum requiritur nouus cõsensu, nam ratificatio professionis nullæ non fit, vt ex tunc, sed vt ex nunc, *Cacber. decis. 119. n. 26.*

Et quâuis posset opponi scilicet mem. Paul. V. confirmasse cum Bulla particulari Constitutiones dictæ Religionis, quarum in vna cõtinetur vt consultata Prouincialis, seu Capitulû Prouinciale possit deputare locû pro Nouitiatu, ergo videtur derogasse dicto decreto Clementis VIII. quatenus loca pro Nouitiatu mandat præcedente licentia Sacræ Congregationis, vel Ordinarij esse designanda.

Tamen respõdetur, quod erat necessariû facere expressam mentionem de dicto decreto, nec sufficit generalis concessio, eo quia præfatum decretum tempore dictæ concessionis erat iam redactum in corpore Bullarum, & proinde succedit regula, vt concessio generalis ijs tantum derogat, quæ in corpore iuris clausa non sunt, nec ea, quæ in illo clausa reperiuntur, ad *glos. per illû text. in l. 3. C. de silentiar. lib. 12. clem. 1. in fin. de sepult. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. à num. 36. Barbo. in l. quia tale num. 16. ff. solut. matrim. Ceuall. commun. contra commun. quæst. 611. vnde licet Papa possit dispensare super Concilium, tamen ubi generaliter loquitur, nec facit expressam mentionem, non per hoc derogare censetur, *Enriq. in sum. lib. 13. cap. 57. S. 1. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 5. cap. 14. Reginal. in praxi for. pænit. lib. 5. num. 2.**

Idq; maximè nam tenor dictæ Constitutionis vti particularis nõ fuit nota Pontifici, quia licet habeat omnia iura in scrinio pectoris, tamen secus est respectu particularium Constitutionum, ad *text. in cap. 1. de const. in 6.*

Nec obstat *Sacr. Conc. Trid. sess. 25. cap. 9. de regularib.* quatenus disponit religiosos nõ posse dicere de nullitate professionis nisi infra quinquennium.

Siquidem isti Patres habuerunt ignorantiam nullitatis eorum professionum, quæ in dubio præsumitur, l. *verius ff. de probat. cap. præsumitur, de reg. iur. in 6.* & iuxta communioem DD. sententiam ignorans nullitatem professionis, potest non obstante lapsu quinquennij, adhuc reclamare ex cumulo DD. apud Sanchez de *matrim. lib. 7. disp. 37. à nu. 22. cum seq. Less. de iustit. & iure lib. 2. cap. 41. dub. 7. n. 66. Mirand. in man. pralat. tom. 1. q. 22. art. 3. concl. 2. Azor. in st. moral. tom. 1. lib. 12. cap. 4. quest. 10. Gratian. forens. discept. tom. 3. cap. 413. nu. 9. Villalob. in sum. tom. 2. tract. 35. difficult. 25. nu. 9. Cyriac. controuers. forens. tom. 2. cap. 371. num. 37.*

Et insuper aduertit Sanchez loco indicato num. 28. quod in foro conscientie maior, qui re vera sciuit professionem fuisse nullā, & labi quinquennij

passus sit, intra quod solū conceditur reclamatio, at nullo modo ratam habuit professionem possit reclamare, & deducere ad forum externum, petens restitutionem in integrum ratione iustæ ignorantie, possitq; petito à se iuramento id iureiurando affirmare, quia re vera in foro conscientie non est professus, & potest fugere, quod si denegetur audientia, est ob ratificationis præsumptionem, & iuramentū illud, quod se ignorasse testatur, sic accipiendum est, quia ignorauit, idest non habuit scientiam, qua ratam haberet professionem, sicuti Conc. Trid. præsumit,

Ex his igitur patet præfatos Regulares vti nulliter professos à monachali habitu se exui posse, & ad onera Religionis non arctari, salvo peritiorū iudicio.

Ioannes Maria Nouarius.

Allegatio altera per Authorem edita.

Breue emanatum à S.D.N. Urbano VIII. in quo cauetur professiones factas à Clericis Regularibus Minoribus ab anno 1600. in huc esse validas, nec inficiari posse, non comprehendere professiones factas ab eisdem ab anno 1596. vsque ad annum 1600. non est dubitandum.

Siquidem cum Breue illud contineat certum tempus, nempe ab anno 1600. videtur aperte excludere professiones per prius factas, nam inclusio ab vno tēpore, excludit aliud tempus, Castrensis. conf. 468. vbi quod exclusio ad tempus inducit inclusionem post tempus, & è contra Gemin. conf. 15. ex reg. cap. nonne, de præsumpt. vbi cauetur inclusionem vnus esse, & tēterius exclusionem, l. prætor ff. de iudic. l. quamuis C. de pignorib. quod esse verum etiam in rescriptis probat Calderin. conf. 10. de sentent. excommunic. Abb. conf. 57. lib. 2. vbi quod si in rescripto aliquid mandetur alicui, & in

aliquo vnum excluditur, alios includi censetur, refert Card. Tusc. pract. conclus. tom. 4. lit. I. concl. 71. nu. 73.

Quare cum in Breui fiat mentio solum de professionibus factis ab anno 1600. consequenter dicendum est noluisse comprehendere professiones emanatas antea, nam si voluisset comprehendere illas, expresse dixisset Pontifex, cumque non dixerit noluisse comprehendere præsumitur, cum facile id exprime: e potuisset, neque expressit, Menoch. conf. 30. num. 8. Armendarin in addit. ad recopilat. leg. Nauarra nu. 150. quia quod Legislator non dicit non est ab homine præsumendum, l. dissentientis ff. de repud. cap. illa de sede vacante, Surd. conf. 219. nu. 21.

Idque maximè debet procedere in casu nostro, cum finis in materia odiosa, & coactiua, ac arctatiua propriæ voluntatis, & consensus, & ratificationis actus alias inualidi, & proinde stricta debet fieri interpretatio, ad

text.

text. in l. cum quidam ff. de liber. & postum. cap. renouantes 22. distinct. nec ex identitate rationis potest fieri extensio; *Corsett. in singul. in verb. extensio, Honded. conf. 95. num. 98. & seq. lib. 2. Tiraguell. de retract. in prefat. nu. 62. Farinac. in fragm. crim. part. 2. lit. E. num. 115.*

Vnde cum ex defectu requisitorum vigore decreti Clementis tales professiones factæ ante annum 1600. sint nullæ, non censentur conualidatæ per breue emanatum à S. D. N. Urbano, quia tales professiones non comprehendit.

Profectò tale Breue loquitur de professione facta ab anno 1600. non vero de professione antea facta, vnde de vno ad alium casum, neque de vna ad aliam personam extendendum venit, *l. si ita stipulatus; S. Chrisogonus, ff. de verb. obligat. glos. in cap. constitutionem, verb. prorogamus, & ibi Franch. de regular. Duem. reg. 306.*

Neque frustra de professione facta ab anno 166. loquutum fuisse Summum Pontificem, dicendū est ad *text. in cap. si Papa, de priuileg. in 6. vt nulla propterea agitari quæstio debeat de ipsa Pontificis voluntate distincta in vno, atque alio casu, cum id apertè fa-*

tis Breuis eius verba ostendant, ad text. in l. ille, aut ille, in fin. ff. de legat. 3. Monald. conf. 116. num. 4. vol. 2. Gratian. forens. discept. cap. 757. nu. 2. tom. 4. quid nempe disputationem admittimus in his, quæ disponentis verbis finita sunt? iuxta verba text. l. continuus, S. cum ita stipulatus, in fin. ff. de verb. obligat.

Quinimò comprimēda potius verba sūt Breuis ad rem ipsam, super qua proferuntur, quam quod vltra illam diffui patiamur, *S. quod autem, Instit. de legit. agnat. iustel. Craueit. conf. 16. num. 5. & conf. 171. num. 13. quem sequitur Surd. decis. 43. num. 17. & conf. 131. num. 12. vol. 3. Seraphin. de priuileg. iurament. priuileg. 21. sub num. 13. Card. Tusc. litt. V. conclus. 122. nu. 44. tom. vlt.*

Quod potissimum admittendum erit, vbi de pœna agi oportebit priuatiua, *Abb. in cap. fin. num. 8. de iure patronat. Rota apud Verall. decis. 98. n. 3. part. 3. Surd. decis. 208. num. 15. & materia exorbitans fuerit à iure communi, Alciat. conf. 23. num. 2. Gabriel. conclus. 9. num. 22. de clausul.*

Quate iuxta proposita esse iudicandum apertè patet, & sum voti.

Ioannes Maria Nouarius.

In verb. Oblati nu. 1. suppl. vt infra.

In lit. B. BEGVINAE.

Oblati Fratrum Carthusianorum, ipsi dem fruuntur priuilegijs, quibus Fratres eiusdem Ordinis, ita cautum est vigore *Bulle Gregorij IX. incipit Tertionono Februarij*, inde tunc inferri potest ipsos posse sepeliri in tumulis, & sepulturis, in quibus Fratres talis Ordinis sepeliri solent, quia alias non esset frui priuilegijs, & illorum habere communionem contra disposita in allegata *Gregoriana Bulla.*

Beguinarum sectā amplectentes mulieres, ac Religiosi in hoc præstantes auxilium, consilium, vel fauorem, ipso facto sunt excommunicati, *clém. cum de quibusdam, de relig. domib. & ita declarauit Sacra Congregatio, Tambur. de iure Abbatum diffus. 17. quæst. 1. tom. 1.*

In lit. C. CANTVS.

Cantus simplex, vel figuratus non est permissus in Ecclesijs Monialium

Aa 3

lium à personis secularibus, ita *Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinaliū in una Bononien. de anno 1584. & in alia Milanen. 1593. refert Barbosa. de iure Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 44. num. 61. vbi ait licere inter ipsasmet Moniales, ex Sacre eiusdem Congregationis declaratione de anno 1594. 8. Februarij, & 30. Martij.*

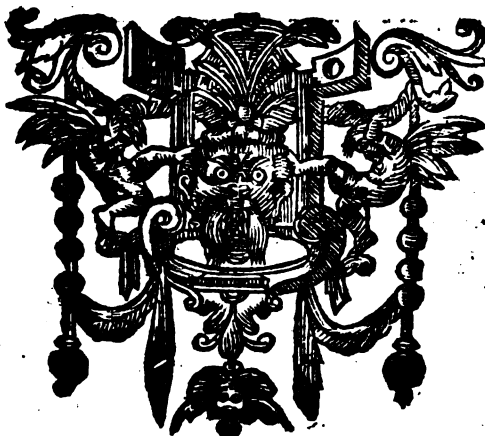
In lit. D. DISCALCEATAE.

Discalceatarum, seu Minoretarum mulierum ficta Congregatio reperitur abolita, vigore particularis *Bulle Gregorij IX. tenoris sequentis.*

Ad audientiam nostram noueritis peruenisse, quod nonnullae mulieres per vestras Ciuitates, & dioceses discurrētes se fortē de S. Damiani Ordine mentiuntur, & ut alij sua assertioni mendaci fide credulitatis accedant, discalceata vadunt, habitum, & cingulum Monialium

eiusdem Ordinis chordulas deferentes, quas quidem discalceatas, seu cordularias, alij Minoretas appellant; cum tamen Moniales ipsae ut gratum praestent Domino famulatū perpetuū sint incluse, unde quia in eiusdem Ordinis confusionem, ac derogationem Ordinis Fratrum Minorum, & ipsorum Fratrum scandalum, ac Monialium earundem praedictarum mulierum Religio simulata redundat vniuersitati vestrae, per Apostolica scripta precipiendo mandamus, quatenus mulieres ipsas ad obijciendū cum eisdem cingulis, & cordulis huiusmodi habitum monitione permisa per censuram Ecclesiasticam, cum super hoc requisiti fueritis appellatione postposita compellatis. Datum Laterani 9. Kal. Martij 1241. Pontificatus vero XIV.

L A V S D E O.

INDEX LOCUPLETISSIMVS

RERVM, VERBORVM,

AC SENTENTIARVM

Quae in hac LUCERNA REGULARIUM continentur.

Editus per V.I.D. FRANCISCVM BILOTTAM à Castro Monardo
Prouinciae Calabriae Vltrae

Abbas Comendatus San-
ctorum Vincentij, & Ana-
stasij an residere teneatur,
verbo residere. num. 2. fol.
230.

Abbas potest inuito Episcopo reuocare ad
Monasterium religiosos animarum cu-
ram exercentes, verb. Abbas. n. 1. fol. 2.

Abbas regularis, Rector Parrashiae tene-
tur ire ad Synadum Diocesanam, ibid.
num. 2.

Abbas non expeditis literis apostolicis te-
netur abstinere ab administratione
Monasterij, ibid. num. 3.

Abbas cum vsu Mitra, & Baculi potest
assistere in degradatione Clericorum.
ibid. num. 4.

Abbas ducens vitam regularem, non tene-
tur reddere rationes Episcopo, ibid. n. 5.

Abbas regularis habens iurisdictionem
criminalem in Clericos seculares, non
comprehenditur sub decreto S.C.T. n. d.
cap. 20. sess. 24. ibid. num. 6.

Abbas debet curare quod in Monasterio
adsit Lector sacrae Scripturae, necnon
Hebraicam, & Latinam linguam do-
centes, ibid. num. 7. & 8.

Abbas potest habere sedem, ibid. num. 9.

Abbas coram Episcopo Ordinario loci se-
dere tenetur, ibid. num. 10.

Abbas in Monasterio cuncta exercere
potest, verb. Abbas, num. 11. fol. 3.

Abbas quando priuatur in criminibus no-
torij, ibid. num. 12.

Abbas vnius Monasterij non potest in alio
praesse eodem tempore, secus si vnus ab
alio dependet, ibid. nu. 13. & 14.

Abbas quando auditur promonaco in ca-
pitalibus, ibid. num. 15.

Abbas celebrans, debet habere suos mini-
stros, ibid. num. 16.

Abbas quando potest benedicere panimen-
ta, remissine, ibid. num. 17.

Abbas an possit conferre ordines, ibidem
num. 18.

Abbas quando potest uti Baculo, ibidem
num. 19.

Abbas quando possit uti Mitra, ibidem
num. 20.

Abbas quando uti possit Baldachina, ibid.
num. 21.

Abbas quando habet usum Pontificatum,
ibid. num. 22.

Abbas an utatur Mozzetta, ibidem
num. 23.

Abbas quando efficitur exemptus à resi-
dentia, verb. Abbatis. nu. 5. fol. 4.

Abbas extra suum Monasterium in pro-
cessionibus nec Baculo, nec Mitra uti
potest, verb. Baculus. nu. 3. fol. 20.

Abbas habet usum Baculi, ibid. nu. 5.

Abbas

I N D E X.

- Abbas de Bellesolo Ordinis Præmonstraten.*
habet *usum Baculi*, eodem verbo. nu. 6.
fol. 20.
- Abbat. Canonicoꝝ Regularium Congregationis Lateranen.* possunt *uti Baculo, & Mitra* in processionibus, verbo *Baculus*. num. 4. fol. 20.
- Abbat. Monasterij S. Mariae Oppidobas-*
bent *usum Baculi*, ibid. num. 7.
- Abbas Monasterij S. Mariae sub titulo*
Bona Spei habet *usum Baculi*, verb. *Baculus*. num. 8. fol. 20.
- Abbas Oliuetanus* habet *usum Baculi*, ibi-
dem num. 9.
- Abbas de Bellopodio* habet *usum Baculi*,
ibid. num. 10.
- Abbas Præmonstraten. Ordinis Cisterciën.* ha-
bet *usum Baculi*, ibid. num. 11.
- Abbas Monasterij S. Petri Meten.* diocæ-
sis habet *usum Baculi*, verbo *Baculus*.
num. 12. fol. 20.
- Abbas Monasterij S. Mariae de Calmofa-*
co habet *usum Baculi*, ibid. num. 13.
- Abbat. Oliuetanorum* habent *Baldachini-*
um, verb. *Baldachinum*. nu. 2. fol. 21.
- Abbat. Cassinensium*, possunt *uti Balda-*
chino, ibid. num. 3.
- Abbat. S. Pancratij Civitatis Florentia*
possunt habere *Baldachinum*, ibid. n. 4.
- Abbat. Monasterij Ordinis Cælestinorū*
possunt habere *Baldachinum*, ibid. n. 5.
- Abbas non benedictus* potest benedicere
paramenta, & sacram Vnctionem, quod
intelligitur pro usu sui Monasterij,
verbo *Benedicere, & Benedictio*. nu. 1.
& 2. fol. 22.
- Abbas in locis sibi pleno iure subiectis* ne-
quit consecrare Calices, ibid. nu. 6.
- Abbas qui præest monachis à proprio Epi-*
sco benedici debet, nisi privilegio sit
munitus, eod. verb. num. 8. fol. 23.
- Abbas semel benedictus* cum usu *Birretti*
si transferatur ad aliam Abbatiam ha-
bentem *usum Mitra*, nō indiget bene-
dictione, ibid. num. 11.
- Abbas qui requisivit Episcopum*, qui re-
nuit benedicere omnia ad suum offi-
cium Episcopalia exercere potest, ibid.
num. 12.
- Abbas in propria Ecclesia populum bene-*
dicere potest, quod nō procedit existen-
te Episcopo, ibid. num. 13. & 14.
- Abbas, siue Præpositus S. Mariae Pacis*
Roma potest *uti Mitra, Annulo, Baculo*
& alijs pontificalibus, ibid. nu. 17.
- Abbat. Priores, & similes* habentes pri-
vilegia benedicendi, non possunt benedi-
cere ea, quæ sacra vñctione indigent; &
an possint benedicere lapidibz, & conse-
crare Calices; sed an possint cum spe-
ciali privilegio Sedis Apostolicæ, verb.
Benedicere, & Benedictio. nu. 3. 4. & 5.
fol. 22.
- Abbat. Cælestini, & S. Pancratij Civita-*
tis Florentia à quolibet Antistite bene-
dici possunt, eod. verb. nu. 10. fol. 23.
- Abbat. an benedicere possint per vias*, ibi-
dem nu. 15. limita existente cōcessione,
ibid. num. 16.
- Abbat. ex privilegio* possunt benedicere
campanas, eod. verb. nu. 22. fol. 24.
- Abbas quando possit portare Cappuccium,*
& *Mozzettā remissuē*, verb. *Cappuc-*
cium, num. 3. fol. 26.
- Abbat. subditis suis superinterstitijs* di-
spensare possunt, ac ordines minores
conferre, verb. *dispensare*. nu. 1. fol. 59.
- Abbat. qui gaudent privilegio utendi*
Mantelletto referuntur, verb. *Mantel-*
letzum. num. 2. fol. 132.
- Abbas unica tantum Mitra* *uti potest*,
verb. *Mitra*. num. 1. fol. 154.
- Abbas qua Mitra* *uti potest*, ibid. nu. 3.
- Abbas nequit dispensare*, ut monachus te-
neat peculium, & proprietatē, sed ad-
ministrationem, verb. *Iesuita*. nu. 60.
fol. 121.
- Abbat. generales quorundam ordinum*
monachalium, Mozzetta cum Cappuc-
cio *uti possunt*. fol. 162. num. 1. verbo
Mozzetta.
- Abbas S. Andreae Congregationis Latera-*
nen. Civitatis Vercellen. *utitur Moz-*
zetta *præsente Episcopo*. fol. 163. n. 2.
verb. eodem.
- Abbas Generalis Cælestinorū* *utitur Moz-*
zetta super mantelletto, ibid. nu. 3.
- Abbat. Monachi, & Religiosi claustra-*
les

I N D E X.

les patrini in Baptismo esse non possunt, fol. 193. num. 1. verb. patrini, limita- ut num. 2.

Abbas Commendatarius non potest uti insignibus pontificalibus, nisi ex speciali privilegio. fol. 195. num. 2. verb. Pontificalium.

Abbas nequit conferre ordines Regularibus non subditis, fol. 191. num. 1. verb. ordo, amplia ut num. 2.

Abbas & si non sit benedictus, potest conferre ordines suis subditis, ibid. num. 4.

Abbas an possit concedere literas dimissoriales, ibid. num. 5.

Abbas, seu Prior S. Stephani de Bosco an possit concedere literas dimissoriales, ibid. num. 6. & 8.

Abbatessae nequeunt concedere literas dimissoriales Clericis secularibus sibi subditis, ibid. num. 9. & 10.

Abbas ordinarius privatus quoad Episcopum an possit ordines conferre, fol. 193. num. 11. verb. ordo.

Abbatia data in commendam cum primu vacaverit, debet provideri, regulari probata vita, verb. Abbatia, num. 1. fol. 3.

Abbatia a solo Pontifice confertur eodem verbo num. 2. fol. 4.

Abbatissa debet esse virgo, verb. Abbatissa num. 2. fol. 4.

Abbatissa post electionem fuerit corrupta, priuata, ibid. num. 3.

Abbatissa non potest excusare triennium in suo officio, verb. eadem num. 7. & 8. fol. 5.

Abbatissa potest minori tempore tricennii assumi ad tale officium, & mutari, ibidem num. 9.

Abbatissa nova non debet in Ecclesia Episcopali deduci, ut benedicatur, verb. eadem, num. 12. fol. 6.

Abbatissa nequit velare virgines, aut viduas, verb. velare, num. 1. fol. 268.

Abbatissa aetas debet esse quadraginta annorum, & octo professionis, nec Episcopus potest dispensare, verb. Abbatissa num. 5. & 6. fol. 5.

Abbatissa quando elegitur, vota orotenus accipi non possunt a suis Superioribus

cum duobus testibus, & electionem Superior confirmare nequit, verb. electio, num. 7. fol. 70.

Abbatissa quando eligitur ex tripartito numero monialium duas partes concurrere debent, nisi loci consuetudo aliter ex-poscatur, & in casu discordiae Episcopus gratificare potest, ibid. num. 13.

Abbatia Cassinensis est exempta a iurisdictione lacerum Ordinariarum, verba exemptio, num. 49. & 6. fol. 91.

Abdicatio paupertatis, & custodia castitatis, sunt annexae regulae monachali, adeo ut Pontifex sine causa dispensare non possit, verb. leuita. num. 64. fol. 121.

Absolutio ab haeresi non potest impartiri a Praelatis Regularibus suis subditis, verb. absolutio, num. 1. fol. 6.

Absolutio ab haeresi est reservata Sedi Apostolicae, ibid. num. 2.

Absolutio in nullo casu Bulla Coena potest impartiri a Praelatis Regularibus, eod. verb. num. 3. fol. 7.

Absolutio reservata Episcopis non potest dari a Regularibus suis penitentibus, ibid. num. 4.

Absolutio a casibus Episcopo reservatis incidit in excommunicationem, quod non procedit in regulare, verb. absolutio, num. 16. & 17. fol. 8.

Abusus quid sit, verbo abusus, num. 2. fol. 8.

Administratores bonorum temporalium monialium, ab Ordinariis deputari minime debent, verb. Administratores, num. 1. fol. 9.

Administratores Monasteriorum non tenentur reddere rationes Ordinariis, ibidem num. 2.

Administratores rerum monialium audiendi possunt ab Episcopo, ibid. num. 3.

Aetas quadraginta, vel in subsidium triginta annorum requiritur in Abbatissa, verb. aetas, num. 2. fol. 9.

Aetas nulla requiritur in Administratibus Monasteriorum masculini, verb. eod. num. 3. & 4. fol. 10.

Aetas triginta annorum completorum requiritur ad Generalatum, Abbatiam,

Pro-

I N D E X.

Provincialatum, & alios iurisdictionem quasi Episcopalem exercentes, ibidem num. 5.
Aetas viginti quinque annorum requiritur ad Prioratum, Praeposituram, Rectoratum, & Guardianatum, ibid. num. 6.
Aetas vigintiduum annorum requiritur in Definitoratu, ibid. num. 7.
Agri Dei benedicti a Regularibus venditari, & depingi nequeunt, verb. Agri Dei. num. 1. fol. 10.
Alienatio bonorum Regularium est prohibita, nisi cum licentia Summi Pontificis, siue Sacrae Congregationis Concilii, verb. alienatio. num. 1. fol. 10.
Alienatio bonorum T. beatorum potest fieri inconsculta Sacrae Congregationis, verb. eod. num. 2. fol. 11.
Alienatio rerum Regularium pro solutione aris alieni fieri minime potest, ibi. n. 3.
Alienatio stabilium profanae Monasterij minime fieri potest, ibid. num. 4.
Alienatio stabilium Regularium, ut ematur census fieri nequit, ibid. num. 5.
Alienatio bonorum Regularium habentium onus annexum, si contigit fieri cum alijs bonis stabilibus, debet fieri cum eodem onere, ibid. num. 6.
Altare qualiter sit parandum pro Abbate, vel Priore celebrantibus, verb. Altare. num. 1. & 2. fol. 12.
Altare portatile conceditur religiosi, & quibus, verb. eod. num. 3. 4. 5. fol. 12. & num. 6. & 7. fol. 13.
Ambitus Camaldulensibus est prohibitus per Clementem VII. verb. Camaldulenses. num. 3. fol. 27.
Animarum curam habens, an residere teneatur, vide in verb. cura animarum.
Annus probationis in Religione debet esse integer, & completus, verb. annus. n. 1. fol. 13.
Annus sumitur de momento ad momentu, ibid. num. 2.
Annus probationis post factam probationem an sit computandus ab uno puncto, ibidem num. 3.
Annus probationis in Novitiatu debet esse continuus, eod. verb. num. 6. fol. 14.

Annus probationis non interruptitur per novitium ob malam valitudinem stante Superioris licentia, ibid. num. 8.
Annus probationis completus prorogari potest, ibid. num. 10.
Annus probationis an sit faciendus a Fratribus discalearis ad laxiorem Religionem ingredi volentibus, ibid. num. 11.
Apostata est inhabilis ad dignitates ordinis, verb. Apostata. num. 1. fol. 15.
Apostata incedens cum habitu, vel absque ab Ordinario ubi moratur, incarcerationatur, ibid. num. 6.
Apostasia quomodo committatur, ibid. num. 6.
Apostata gaudet immunitate Ecclesiae, verb. immunitas. num. 3. & 4. fol. 123.
Appellatio non potest fieri ad summum Pontificem omisso Provinciali, verb. appellatio. num. 1. 2. & 4. fol. 16.
Appellatio a legitima correctione quando admittitur, ibid. num. 5. & 6.
Approbativ. Ordinarii loci requiritur ut Regularis confessiones secularium audire possit, verb. Approbativ. num. 1. fol. 17.
Approbativ. ad audiendas confessiones ab Episcopo facienda est, eod. verb. n. 9. fol. 18.
Approbativ. ad audiendas confessiones certarum personarum non extenditur ad alias, ibid. num. 11.
Aperitio, seu detectio literarum potest reservari inter Regulares, et quid in ordine minorum, verb. literarum. n. 2. & 3. fol. 131.
Argumentum a iure singulare non procedit, maxime cum est favorabile, verb. Iesuita. num. 67. fol. 122.
Armia contra se pro Ecclesia quis adere tenetur, verb. transactio. n. 50 fol. 261.
Assensio actualis, & virtualis requiritur in recitandis Horis Canonicis, verb. Hora Canonica. num. 35 fol. 113.

B

Baculus, & Mitra sunt correlativa, adeo ut concessio Baculo, censetur concessio Mitra, verb. Baculus. n. 1 fol. 20.
Baldachinum non debetur Abbati, nisi ex concessione Sedis Apostolicae, verb. Baldachinum. num. 1. fol. 21.
Baldachinu debet deferri a Praelatis regularibus, non ab eorum substitutis, ibid. n. 6.

Baldu-

I N D E X.

*Baldachinum in Ecclesijs regulariū ipsi
ipsi inuitis nequit. origi à Vicarijs Epi
scoporum. ibid. num. 7.*

*Benedictio Domi in Sabato sancto conu-
meratur inter iura Parrocchialis, ver-
bo benedicere, & benedictio. n. 19. f. 24.*

*Benedictio Palmarum est ius Parrocchia-
le, sed potest fieri in qualibet Ecclesia.
ibid. num. 20. & 21.*

*Benedictio Monialium virginum est tol-
lenda. ibid. num. 24.*

*Benedicere corpus defuncti ad quē spectet,
verb. benedicere, & benedictio. n. 23.
fol. 24.*

*Beneficiatus interim facit fructus suos.
ibid. num. 47.*

*Beneficiati beneficiorū collationis mona-
chorum, si intra fines diocesis sint, Se-
minario contribuere tenentur, verb. Se-
minarium. n. 9. fol. 235.*

*Beneficium amittitur, & penitus extingui-
tur per professionē, verb. Iesuitę. n. 39.
fol. 119.*

*Beneficium an statim ingressu beneficiato
Religionem vincat. ibid. n. 45.*

*Beneplacitū extinguitur morte, verb. ap-
probatio. num. 8. fol. 18.*

*Bona Apostatarum spectant ad Cameram
Apostolicam, verb. Apostata. num. 4.
fol. 15.*

*Bona Eiektorū à Religione spectant ad
Cameram Apostolicam, verb. eiekti à
Religione. num. 11. fol. 66.*

*Bona minorū ex quibus distrahi possunt,
verb. clausura. num. 25. fol. 38.*

*Bona remanent penes primū Monasteriū,
quando transitus sit de vno ad aliud,
verb. translatio. nu. 26. fol. 264.*

*Bona Militum Hierosolymitanorum ex
illicita negotiatione acquisita ad eius
Hospitale pertinent, verb. spolia. nu. 2.
fol. 245.*

*Bona stabilia, quę Monasteria possidere
possunt. fol. 195. nu. 1. verb. possidere.*

*Bulla Sixti V. est moderata respectu Mo-
nasteriorum, in quibus perpetua filia-
tio est. fol. 166. nu. 13. verb. Nouitij.*

*Bulla Pij V. contra Apostatas, verbo
Apostata, num. 5. fol. 15.*

*Bulla Clementis VII. reconfertur, verbo
cura animarum. nu. 6. fol. 53.*

*Bulla Pij V. incip. cum primum, expli-
cat. verb. delinquens. nu. 3. fol. 56.*

*Bulla Clementis VII. in materia addu-
citur, ibid. nu. 4.*

*Bulla Urbani VIII. contra nō Sacerdotes
celebrantes, verbo Sacerdos. num. 8.
fol. 231.*

*Bulla Gregorij XV. non afficit Milites
Hierosolymitanos, verb. Milites. n. 5.
fol. 141.*

C*adauera defunctorum in alterius
Parrocchia existentia, & in Eccle-
sijs Fratrum sepelienda prius benedictio-
nem Parrochi in eius Parrocchia, &
ultimum vultu recipere tenentur, verb.
defunctus. n. 1. fol. 55.*

*Camaldulenses militāt sub vno Generali,
verb. Camaldulenses. nu. 4. fol. 27.*

*Camaldulenses possunt recipere Professos
cuiuscunque Ordinis, ibid. nu. 5.*

*Camaldulēses connumerantur inter Men-
dicantes. nu. 14. fol. 136.*

*Candela in corporibus defunctorum sunt
equaliter diuidenda inter Patres, &
Regulares, verbo candela. num. 10.
fol. 28.*

*Canonici Regulares Lateranenses fruun-
tur priuilegijs Mendicantium, verbo
Mendicantes. nu. 8. fol. 136.*

*Canonici Regulares S. Saluatoris Bano-
nien. sunt Mendicantes, ibid. nu. 9.*

*Canonici Regulares S. Crucis Comimbri-
censis gaudent priuilegijs Mendican-
tium, ibid. nu. 10.*

*Canonici Regulares S. Georgij in Alga
fruantur priuilegijs Mendicantium,
ibid. nu. 11.*

*Canonici Regulares Lateranen. nō cogun-
tur accedere ad professiones. fol. 209.
nu. 14. verb. professiones.*

*Canonici Regulares non admittuntur ad
concursum, verb. Canonici Regulares.
nu. 1. fol. 28.*

*Canonici Regulares in processionibus pos-
sunt gerere rocchestum super pelliceū,
ibid. num. 2.*

Cano-

L N D E X.

- Canonici Regulares possunt omittere vestem nigram, & stare cum roscetto, ibid. num. 3.*
- Canonici tenentur associare Episcopum sollempniter celebrantem, verb. Monachi. nu. 5. fol. 155.*
- Canonici si priuantur iure eligendi excepto uno, ille solus potest facere electione Prelati, verb. electio. nu. 21. fol. 71.*
- Cappellani Militū S. Lazari possunt audire confessiones, & illis Sacramenta ministrare, verb. Milites. n. 40. f. 143.*
- Capitulū Sede vacante an possit visitare Monasteria Monialium, verb. visitare. nu. 16. fol. 272.*
- Cap. beneficium, de regiar. in 6. quid disponat, verb. Iesuīta. nu. 48. fol. 119.*
- Capsa elemosinarū non potest teneri intra Claustra Minorum de Observantia, verb. capsula. nu. 1. fol. 24.*
- Capsa cum inscriptione Elemosina per le Messe, à Regularibus teneri nequit, & quādo sit licitum, ead. verb. nu. 2. & 3. fol. 25.*
- Capsula elemosinarum, quæ nam sint prohibita, ut teneatur, verb. Missa. n. 39. fol. 153.*
- Capuccini non recipiuntur à Fratribus Minimis S. Francisci de Paula, verb. Capuccini. nu. 5. fol. 23. in fine.*
- Capuccini admittentes Fratres Minores de Observantia absque legitimis requisitis priuantur officio, & excommunicantur, verb. eod. nu. 6. fol. 26.*
- Capuccini comprehenduntur sub decreto ne Conuentus Regularium recipiantur, nisi duodecim Fratres subsistari possunt, ibid. nu. 7.*
- Capuccini deputati à Capitulo Generali solum valent audire confessiones, ibid. num. 8.*
- Capuccini fruuntur prerogatiuis, & priuilegijs Camaldulensium, & Fratrum Minorum, ibid. nu. 9.*
- Capuccini celebrant officium S. Corradi, ibid. nu. 10.*
- Capuccini in processionibus erigunt Crucem, ibid. nu. 11.*
- Capuccini tenentur dare precedentiam Regularibus, qui incedebant sub propria Cruce, antequam ipsi Cruce virentur, ibidem.*
- Capuccini possunt deferre barbam, & habitum cū capuccio quadrato, verb. Capuccini. nu. 1. fol. 25.*
- Capuccini sunt verè Fratres S. Francisci, ibid. nu. 3.*
- Capuccini ad laxiorem Religionem transire nequeunt, ibid. nu. 4.*
- Capuccini in Ciuitate Salerni possunt erigere Crucem, quamuis prius militabāt sub Cruce Conuentualium, ibid. nu. 2.*
- Capuccinus nequit transire ad Religionem laxiorem, verb. translatio. num. 29. fol. 264.*
- Carcer debet retineri à qualibet Religione, verb. carcer. nu. 1. fol. 28.*
- Carcer annalis irrogatur professo vltra ieiunia, & penitentiam, priusquam vii incorrigibilis declaratur, ibid. n. 1.*
- Cardinales si exissent à Cōclauo, & vnus tantum remaneret, ille solus Papam eligere posset, verb. electio. n. 23. fol. 72.*
- Carmelita tenetur vii cappis albis, verb. Carmelite. nu. 3. fol. 29.*
- Carmelita sunt excepti à quarta funeralium, ibid. nu. 4.*
- Carmelita nequeunt eligere Confessorē ex Bulla Cruciatæ, ibid. nu. 5.*
- Carmelita habent precedentiam cum Fratribus B. Mariae de Mercede, ibid. n. 6.*
- Carmelita discalceati sunt excepti ab alijs Carmelitīs, ibid. n. 7.*
- Carmelita discalceati in Italia sunt separati ab alijs in Hispania, ibid. nu. 8.*
- Carmelita celebrant officium S. Iheresie, ibid. nu. 9.*
- Carmelita discalceati reponuntur in vno de Ordinibus Mendicantium, ibidem. num. 10.*
- Carmelita discalceati possunt erigere noua Monasteria, ibid. nu. 11. & 12.*
- Carmelita an habeant precedentiam super Fratres B. Mariae de Mercede. fol. 198. nu. 9. verb. precedentia.*
- Carmelita dant sepulturam suis familiaribus, verb. sepultura. nu. 1. fol. 236.*
- Carmelita discalceati sunt etiam Mendicantes*

I N D E X

- cantes, verbo Mendicantes. num. 7. fol. 136.
- Carthusiani fuerunt instituti à S. Bruno, verb. Carthusiani. nu. 1. fol. 30.
- Carthusiani nequeunt extrahi à solitudine, ibid. nu. 3.
- Carthusiani habent prerogatiuas Mendicantium, & non Mendicantium, ibid. num. 4.
- Carthusiani nequeunt adstringi ad testificandum in iudicio, ibid. nu. 5.
- Carthusiani sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum, ibid. nu. 6.
- Carthusiani possunt recipi à Camaldulensibus, ibid. nu. 7.
- Carthusiani à quo fuerunt exempti, verb. exemptio. nu. 15. fol. 92.
- Cassinienses tenentur recitare Horas Canonicas, verb. Cassinienses. nu. 1. fol. 30.
- Cassinienses sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum, ibid. nu. 2.
- Cassinienses illegitimi promouentur ad sacros ordines, ibid. nu. 3.
- Cassinienses nequeunt cogi ire ad processiones ultra solitum, ibid. nu. 4. & 5.
- Cassinienses eligunt Conseruatorem, ibid. num. 6.
- Cassinienses possunt absolui ab eorum Abbatibus, ibid. nu. 7.
- Cassinienses alias S. Iustina de Padua sunt mendicantes, verb. mendicantes. n. 12. fol. 136.
- Cassinienses ultra solitum non accedunt ad processiones. fol. 208. nu. 18. verb. processiones.
- Casus reseruati fuerunt taxati, & prescripti Regularibus, verb. casus reseruati. nu. 1. fol. 31.
- Causa precedētia an sint agitandæ ordinariæ, & dari terminas. fol. 197. nu. 3. verb. precedentia.
- Causæ Religionum pertinentes ad inquisitionem, cognoscuntur ab Inquisitore, verb. causa. nu. 1. fol. 31.
- Causæ Militum Hierosolymitanorum à quo cognoscuntur, verb. causa. num. 2. fol. 31.
- Celebrās absque gradu sacerdotij foro laicali subijcitur, verb. celebrās. n. 2. f. 32.
- Celestini participant de priuilegijs Mendicantium, verb. mendicantes. nu. 17. fol. . .
- Celestinorum ordo à quo fuit exemptus, verb. exemptus. nu. 10. fol. 91.
- Cellas potest reseruare Superior ad suum arbitrium, verb. cella. nu. 1. fol. 33.
- Cella separata nequeunt haberi à Regularibus, ibid. nu. 2.
- Cella Fratrum Minorum de Obseruātia sunt visitanda, ibid. nu. 3.
- Cella quando distribuuntur anterioribus in professione, ibid. nu. 4.
- Censura publicata à locorum Ordinarijs, à Regularibus sunt publicāda, verb. censura. nu. 1. fol. 33.
- Ciuitas Neapolitana habet in Patronum B. Andream de Auellino. fol. 185. n. 41. verb. officium.
- Cistercienses unde habuerunt institutionem, & reformationem, verb. Cistercienses. nu. 1. fol. 33.
- Cistercienses Abbatia fruuntur priuilegijs, prerogatiuis, & gratijs sui Ordinis, verb. eod. nu. 2. fol. 34.
- Cistercienses sunt exempti à quocunque solutione onerum, ibid. nu. 3.
- Cistercienses an habeant successionem suorum monachorum, ibid. nu. 4.
- Cistercienses utuntur omnibus priuilegijs non reformationum, ibid. nu. 5.
- Cistercienses reformati transferentes se ad aliam Religionem, ad primam redire amplius nequeunt, ibid. nu. 6.
- Cistercienses an precedant Mendicantes, fol. 198. nu. 10. & 11. verb. precedentia.
- Cistercienses Congregationis S. Benedicti in Italia fruuntur priuilegijs quibus Mendicantes, verb. mendicantes. nu. 15. fol. 136.
- Cistercienses reformati Congregationis B. Mariae Fulienſis fruuntur priuilegijs Mendicantium, ibid. nu. 16.
- Clavis Custodia sanctissimi Sacramenti debet esse apud Sacerdotē, verb. clavis, num. 4. fol. 40.
- Claustales non possunt transire ad non claustralem, verb. claustrales. nu. 1. fol. 35.

I N D E X.

- Clausuram monialium ingredi non licet, verb. clausura. num. 8. fol. 36.*
- Clericus remanens in Ecclesia collegiata, retinet omnia iura ipsius Ecclesie, verbo electio. num. 22. fol. 71.*
- Clerici Regulares ex concessione Pauli V. emittunt votum paupertatis, verb. Clerici Regulares. fol. 41. num. 10.*
- Clerici Regulares minores fuerunt approbati à Paulo V. ibid. num. 11.*
- Clerici Regulares ministrantes infirmis fuerunt approbati à Sixto V. & non subijciunt iurisdictioni Ordinariarum; & infirmis seruiunt, & illorum Superioribus non subsunt, ibidem. num. 13. & 14.*
- Clerici huiusmodi ad sacerdotiū destinati eorum expensis viuere possunt, ibidem num. 15.*
- Clerici Regulares nequeunt transire ad Carthusianos, eod. verb. n. 16. fol. 42.*
- Clerici Scholarum Piarum à Clemente VIII. fuerunt erecti, & à Paulo V. confirmati, ibid. num. 17.*
- Clerici Regulares utuntur omnibus priuilegijs Mendicantium, ibid. num. 19.*
- Clerici Regulares non possunt mutare eorum constitutiones, ibid. num. 20.*
- Clerici Scholarum Piarum sunt exempti à processionibus, ibid. num. 21.*
- Clerici Regulares Somasche cooptati fuerunt in numerum religiosorum à Pio Quinto, & repositi in Regula Sancti Augustini, & emittunt tria vota, ibid. num. 22.*
- Clerici Regulares Somasche sunt exempti à iurisdictione Ordinariarum, ibid. num. 23.*
- Clericus secularis precedit Regularem etiam in Ecclesia Regulariū. fol. 197. num. 5. verb. precedens.*
- Clericus fideiubere pro laico prohibetur, tamen si de facto fideiubeat obligatur, verb. electio. num. 47. & 48. fol. 74.*
- Clerici Regulares S. Pauli Decollati recepti sunt sub protectione Sedis Apostolicæ, verb. exemptio. num. 25. fol. 93.*
- Clerici Regulares de Somascha à quo fuerunt exempti, ibid. num. 26.*
- Clerici Regulares Theatini fuerunt approbati à Sede Apostolica, tria vota emittunt, & quibus priuilegijs fruuntur, verb. Clerici Regulares. n. 1. & 2. fol. 40.*
- Clerici Regulares S. Pauli Decollati fuerunt approbati à Clemente XII. tria vota emittunt, verb. eod. n. 4. & 5. f. 41.*
- Clerici Regulares non coguntur accedere ad processiones, ibid. num. 7.*
- Clerici Regulares an possint transire ad Carthusianos, ibid. num. 8.*
- Clerici Regulares Matris Dei Lucae fuerunt approbati à Clemente XIII. ibid. num. 8.*
- Clerici Regulares Somasche in quauis Ecclesia celebrare possunt, quorumcunque fidelium confessiones audire, & Sacramenta ministrare præter in diem Paschatis, ibid. num. 24.*
- Clerici huiusmodi habent priuilegia Mendicantium, et facultatem sepeliendi caduera in Academijs, Collegijs, Seminarijs, & simil. ibid. num. 25.*
- Clerici Regulares S. Pauli Decollati ad processiones accedere non coguntur. fol. 209. num. 11. verb. processiones.*
- Clerici Regulares Matris Dei Scholarum Piarum non tenentur accedere ad processiones, ibid. num. 13.*
- Clerici Theatini gaudet priuilegijs Mendicantium, verb. Mendicantes. nu. 30. fol. 137.*
- Clerici Regulares minores participant cum priuilegijs Theatinorum, ibid. n. 31.*
- Clerici Regulares Scholarum Piarum habent communionem cum priuilegijs Mendicantium, ibid. num. 32.*
- Clerici Regulares de Somascha retinent communionem priuilegiorum Mendicantium, verb. eod. num. 33. fol. 138.*
- Clerici Regulares infirmis ministrantes gaudent omnibus priuilegijs Mendicantium, ibid. num. 34.*
- Cogentes ad faciendū ingressum Religionis, vel ad professionem sunt excommunicati. fol. 217. n. 38. verb. professio.*
- Cōcessionēs factæ per viua vocis oracula, & effectū sortitæ sint, nō censentur reuocata. fol. 205. n. 5. verb. priuilegia.*
- Concessio

I N D E X:

- Concessio facta à Pralato, quod possit uti bonis ad tēpus, non repugnat voto paupertatis, verb. Iesuita. n. 57. fol. 121.*
- Congregatio Camaldulensium fuit approbata ab Alexandro II. verb. Camaldulenses. num. 1. fol. 27.*
- Concil. Trident. quibus in casibus Regulares posse ab Episcopis adstringi mandati, & quibus non, verb. excommunicare. num. 5. fol. 89.*
- Concil. Trid. sess. 7. de reform. cap. 14. an Dei roget text. in cap. 1. de priuil. in 6. verb. causa. num. 4. fol. 31.*
- Confessarij monialiū nequeunt esse habentes curam animarum, verb. Confessarius. num. 13. fol. 45.*
- Confessarij etiam Regulares ab Episcopo approbati nequeunt audire confessiones extra Diocesim, ibid. num. 14.*
- Confessarij Regulares à locorum Ordinarijs approbati absq; causa ad confessiones spectante suspendi nequeunt, ibid. num. 16.*
- Confessarij Regulares approbati à prædecessoribus Episcopis, à successoribus examinari possunt, & si idonei non fuerint reprobari, verb. eodem. num. 17. fol. 46.*
- Confessarij Regulares approbati, sed non examinati, ab Episcopo loci Ordinario suspendi possunt, ibid. num. 18.*
- Confessarij Regulares existētes in uno, & eodem loco non possunt insimul ab Ordinario loci suspendi, ibid. num. 19.*
- Confessarij Regulares quas obligationes habent, & facultatem retinent remissionē, ibid. num. 20.*
- Confessarij extraordinarij ab Episcopo approbati ad audiendam semel confessiones monialium, plures audire nequeunt, verb. Confessarius. num. 9. fol. 45.*
- Confessionalia monialium debent collocari in Ecclesijs exterioribus earundem monialium, & à Sacristis, & locis occultis amoueri, verb. confessionalia. num. 1. fol. 46.*
- Confessarius extraordinarius in certis casibus datur ab Episcopo monialibus, verb. Confessarius. num. 1. fol. 44.*
- Confessarij monialibus non deputantur, nisi prius approbentur ab Episcopo loci Ordinario, ibid. num. 2.*
- Confessarij extraordinarij monialium non audiant illarum confessiones, nisi ab Episcopo loci Ordinarij approbentur, ibid. num. 3.*
- Confessarij Ordinarij deputati ante publicationem constitutionis absq; nouo examine confessiones possunt audire durante triennio, ibid. num. 4.*
- Confessarij monialium Ordinarij quouis triennio mutari debent, verb. eod. n. 11. fol. 45.*
- Confessarij monialium ab eis nominati absque causa amoueri nequeunt, ibid. num. 12.*
- Confessarius erit denunciandus, quamuis sollicitatus consenserit, verb. sollicitantes. num. 4. fol. 241. & an debeat carcerari per solam depositionem penitentis, ibid. num. 6.*
- Confessiones secularium audiri nequeunt absq; examine, & approbatione loci Ordinarij, verb. confessiones. n. 4. fol. 47.*
- Confessarij Regulares non approbati ad confessiones secularium, nequeunt audire confessiones monialium tertij Ordinis, siue Bizocarū, verb. confessiones. num. 5. fol. 47.*
- Confessores Regularium possunt absoluerē penitentes pro vna vice tantū, quamuis Superior licentiam dare noluerit, verb. absolutio. num. 9. fol. 7.*
- Confessores possunt absolvere directē à peccatis non reservatis, eod. verb. num. 14. & 15. fol. 8.*
- Confessiones nemo audire potest, nisi sit approbatus, verb. approbatio. num. 2. fol. 17.*
- Confessiones secularium factæ Regulari nō approbato, sunt inualide, ibid. num. 3.*
- Confessarij approbati in vna Diocesi, non possunt confiteri in alia absq; noua licentia Ordinarij, ibid. num. 4.*
- Confessarius in Monasterio monialium deputandus debet esse Regularis ab Episcopo approbatus, eod. verb. num. 14. & 15. fol. 19.*

I N D E X.

- Confessores regulares possunt dispensare secularibus sibi confitentibus in votis reseruatis Episcopi, verb. dispensare. num. 2. & 3. fol. 59 & 60.*
- Confessores regulares possunt dispensare coniugibus incestuosis post contractum matrimonium super petitione debiti, & priuilegio, eod. verb. nu. 4. fol. 60.*
- Confessores regulares ex priuilegio possunt dispensare de votis extra confessionem, ibid. num. 5.*
- Confraternitas secularium in Ecclesijs regularium exemptorum instituta subest iurisdictioni Episcopi loci Ordinarij, verb. Confraternitas. nu. 2. fol. 47.*
- Collegiū Militum S. Iacobi in Academia Conimbricensi à quo fuit erectū, verb. Milites. num. 22. fol. 142.*
- Collegium Militum S. Benedicti de Auis in Academia Conimbricensi quis erexit, verb. Milites. num. 48. fol. 143.*
- Coloni Regularium pro portione Colonica gaudēt immunitate, verb. immunitas. num. 1. fol. 123.*
- Collocutoria cōmunia Monialium debent esse in loco elaro, & aperto, verb. Collocutoria. num. 1. fol. 47.*
- Collocutoriorum in Ianua nihil permitti potest, ibid. num. 2.*
- Confirmationi vniuersaliter facta, cōtraueniri nequit, verb. electio. n. 25. fol. 72.*
- Confirmatio à quo est facienda, verb. electio confirmanda. num. 3. fol. 76.*
- Consuetudo ut inducatur cōtra Canones, requiritur scientia, & expresse Papæ consensus, verb. electio. nu. 34. fol. 72.*
- Consuetudo ut habeat vires, quæ requiratur, & quæ quādo est contra ius, verb. eodem. nu. 38. fol. 73.*
- Consuetudo Theatinorū in vesperis, quæ sit, verb. Clerici Regulares. nu. 3. fol. 40.*
- Consuetudo Patriæ, & Religionum est obseruanda in solutione decimarū, verb. decime. num. 3. fol. 53.*
- Consuetudo, & Statuta Religionum sunt seruāda, verb. Electores siue eligentes, num. 8. fol. 77.*
- Cōtractus ex defectu cōsensus cōtrahentiū est nullus, verb. transactio. n. 6. fol. 257.*
- Conuerse quando possint quæstuari, verb. quæstuarij. num. 5. fol. 220.*
- Conuersa nequeūt exire claustra, ut claudiant, vel aperiant ianuam Monasterij, verb. conuersa. num. 2. fol. 51.*
- Conuersæ supernumerariæ prædita qualitatibus necessarijs debēt admitti votis secretis Monialium, ibid. num. 3.*
- Conuersæ, quæ ad quæstuandū pro Monasteriorum Pauperū subleuamine mittuntur 45. etatis annum excedere debent, ibid. num. 4.*
- Cōuersæ Moniales possunt mitti ad quæstuum quando moniales aliter sustentari non possunt, dūmodo non sint pulchræ, nec extra Monasteria pernoctent, ibid. num. 5. & 6.*
- Conuersi emittentes tria vota in professione gaudent priuilegijs aliorū Regularium, ibid. num. 7.*
- Conuertitæ statim ingredientes Monasterium professionē emittere possunt, verb. Conuertitæ, num. 1. fol. 51.*
- Conuertitæ in eorū Monasterijs virgines ad habitū monachalē habere nequeunt, ibid. num. 2.*
- Conseruator potest esse Abbas Oliuetanus, verb. Conseruatores. num. 5. fol. 50.*
- Conseruatores possunt eligi à Religionibus illis carentibus, ibid. num. 7.*
- Cōseruatoriæ Regularibus cōcessæ non sūt sublata, verb. Conseruatores. n. 12. f. 50.*
- Consecratio Ecclesiæ est facienda ab Episcopo proprio, & quid si renuat, verb. consecratio. num. 1. & 2. fol. 48.*
- Correctio legum in dubio nō est facienda, verb. electio. num. 53. fol. 75.*
- Corrector dicitur qui possessionē Conuentus cæpit, & administrauit, verb. electio. num. 58. fol. 75.*
- Corpora defunctorum directē deferri possunt ad Ecclesiam, in qua sūt sepellenda, non obstante cōsuetudine in contrarium, verb. defunctus. num. 2. fol. 55.*
- Corpora defunctorū si deponuntur in Ecclesia Parrochiali, ut transferantur ad Ecclesiam Parrochialē Parrocho nihil debetur, ibid. num. 3.*
- Corpora defunctorum, quæ deferuntur ad Eccle.*

I N D E X.

- Ecclesiam Regulariū Parochus potest declarare per quam viam sint deferenda, ibid. num. 4.*
- Corpora defunctorum non sunt leuanda à Regularibus, nō vocato Parrocho, verb. eodem. nu. 5. fol. 56.*
- Cruciferi habent communionem cum priuilegijs Mendicantium, verb. Mendicantes. nu. 27. fol. 137.*
- Cruciferi à quo fuerunt approbati, verb. exemptio. nu. 21. fol. 93.*
- Cruciferi recipiunt Oleum sanctū à quouis Episcopo, fol. 186. nu. . . verb. Oleū sanctum.*
- Crux in processionibus publicis à Regularibus deferuntur cum velo, verb. Crux. num. 1. fol. 52.*
- Custos Fratrum Reformatorum in Capitulo Prouinciali solum vocem actiuam habet, verb. custos. nu. 1. fol. 53.*
- Cura animarum habentes, residere tenentur, verb. residere. nu. 11. fol. 230.*
- D**
- D***ecларare nō est de nouo facere, verb. testamentum. nu. 8. fol. 253.*
- Declaratio Congregationis. fol. 194. n. 3. verb. paupertas.*
- Declaratio Sacra Congregationis Eminentissimorum Concilij Interpretum reportatur, verb. causa. nu. 5. fol. 32.*
- Declarationes Sacrae Cōgregationis super dictis decretis de celebratione missarū reportatur, verb. missa. n. 25. fol. 151.*
- Declaratio Congregationis adhuc finem reportatur, verb. educatio. num. 12. fol. 65.*
- Declaratio Eminentissimorū Concilij Interpretum refertur, verb. delinquens. num. 6. fol. 57.*
- Declaratio Sacra Congregationis, verb. Episcopus quoad Regulares. num. 22. fol. 82.*
- Decretum Sacrae Cōgregationis Eminentissimorum in hac materia reportatur, verb. allocutio. num. 2. fol. 11.*
- Decreta de Missarū celebratione edita à Sacra Congregatione de ordine S.D.N. Urbani VIII. edita per extensum reponuntur, verb. Missa. n. 24. fol. 148.*
- Decretum Pauli V. an habeat locum, quod integer liber non tractat de Auxilijs, sed in libro adsit aliquis pūctus de tali materia, verb. impressio librorum. num. 5. fol. 125.*
- Decretum irritans, inficit possessionem, verb. transactio. nu. 12. fol. 258.*
- Decretum de celebratione Missarum an habeat locum extra Italiam. fol. 159. num. 12. verb. Monasteria.*
- Decretum Pauli V. memoratur, confirmatum à S.D.N. Urbano VIII. in materia prohibitionis Impressionis librorum tractantium de diuinis Auxilijs, & è contra imponitur pœna transgressores, verb. Impressio librorū. nu. 3. & 4. fol. 124.*
- Dimissorias literas concedere suis subditis quando possint Superiores, verb. dimissoria. num. 1. fol. 58.*
- Dimissorias concedere professis, ut valeant à quocunq; catholico Antistite recipere ordines nonnulla Religiones habent in priuilegiū, verb. eodem. n. 2. fol. 59.*
- Dictio taxatiua non excludit casus similes, verb. clausura. n. 13. fol. 37.*
- Discalceati Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis captiuorū an numerantur inter Mendicantes, verb. Mendicantes. num. 6. fol. 136.*
- Discalceati Sancta Maria de Mercede possunt recitare Officium, & Missam de communi Confessor. non Pontific. & de Sancto Raimundo. fol. 183. num. 20. verb. officium.*
- Dispensatio habens causam expressam, vel rationem, quæ militat in casu non expresso, extenditur ad non expressū, verb. Iesuita. num. 69. fol. 122.*
- Dispensare non licet, ut puella sumat habitum ante duodecimū annum completum, verb. dispensare. n. 10. fol. 61.*
- Dispositio bonorum qualiter sit faciendā à Nouitijs, verb. dispositio bonorum. num. 1. fol. 61.*
- Dispositio bonorū, quæ fit à Nouitijs Societatis Iesu, non requirit obseruantia formæ Cōcilij, de qua in cap. 16. sess. 25. de regularibus, ibid. num. 2.*

I N D E X.

Dispositio bonorum quando fieret ex causa remunerationis, non observatur forma, eod. verb. num. 3. fol. 62.

Dispositio bonorum facta ab existente, adhuc in saeculo praetextu, ex intuitu ingressus Religionis est valida, licet Concilij forma non observetur, ibid. nu. 4.

Doctrina Sanchez in summa cap. 5. n. 22. lib. 5. tom. 2. reprobatur, verb. Abbatissa. num. 4. fol. 5.

Dominium non transfertur ex transactione nulla, verb. transactio. num. 13. fol. 258.

Dominicanus extra chorum potest recitare officium cum Breuiario Benedictorum, & contra. fol. 181. num. 2. verb. officium.

Dominicani possunt facere processionem sanctissimi Sacramenti infra octauam. fol. 210. num. 22. & seq. verb. processiones.

Dominicani quando possunt differere de Conceptione Beatae Virginis, verb. Conceptio Beatae Virginis. nu. 4. fol. 43.

Donatio, & munera sunt interdicta Regularibus utriusque sexus, praterquam exculentorum, & poculentorum, quod si secus egerint officiis priuantur, verb. donatio. num. 1. fol. 62.

Donatio facta à virgine Monasterio, in quo diu permansit educationis causa, est valida, ibid. num. 2.

Dos monialium debet solui in pecunia, nec assignari in stabilibus, aut in censu, verb. dos. num. 1. fol. 63.

Dos monialium debet reponi in posse facultosi viri, & cum obligatione, ibidem. num. 2.

Dos monialium penes illorum consanguineos, seu affines non debet reponi, ibid. num. 3.

Dos Nuntia intra tempus probationis decedentis, si soluta reperitur heredibus est restituenda, ibid. num. 4.

Duo sufficiunt ad faciendum capitulum, verb. electio. num. 20. fol. 71.

E

Ecclesia dicitur viduata suo sponso, si habeat Episcopum nominatum non

existentem in exercitio suae Diocesis, verb. electio. num. 56. fol. 75.

Ecclesia Hispaniarum possunt celebrare officia Sanctorum, quae non sunt in Breuiario Romano. fol. 183. num. 20. verb. officium.

Edicta quibus prohibentur accessus ad Monasteria monialium subscribuntur ab Episcopo tantum, verb. licentia, num. 6. fol. 130.

Eiectus à Religione celebrans, sit irregularis, verb. electi à Religione. num. 5. fol. 66.

Eiecti nequeunt celebrare absque praesentia Pontificis licentia, ibid. num. 6.

Eiecti à Religione si minoribus ordinibus sint initiati in habitu clericali incedere tenentur, ibid. num. 7.

Eiecti à Religione subsunt obedientiae loci Ordinarii, ibid. num. 9.

Eiecti à Religione, ut ad illam reducantur, Superioris tenentur inuigilare, ibid. num. 12.

Eiectus à Religione non tenetur se corrigere, ut ad illam admittatur, eod. verb. num. 13. fol. 67.

Eiectus uti incorrigibilis nequit venire aduersus renunciationem factam tempore ingressus, ibid. num. 14.

Eiecti à Religione ob delicta, super quibus Episcopis dispensare non licet, possunt ab Episcopo Diocesano ordinari, verb. electi à Religione, nu. 1. & 2. fol. 66. sed hodie prohibetur, ibid. num. 3. & extra Religionem degentes sunt suspensi ab ordinibus, ibid. num. 4.

Electio in Abbatem alterius Religionis est nulla, verb. Abbatia num. 3. fol. 4.

Electio conseruatorum debet notificari locorum Ordinarijs, verb. Conseruatores. num. 10. fol. 50.

Electio de digno, omisso digniore, in foro exteriori valet, verb. Electores, suae Eligentes. num. 11. fol. 77.

Electio unde pendet, verb. suspensus. nu. 2. fol. 246.

Electio debet confirmari, cum indigeat confirmatione, verb. electio confirmanda. num. 1. fol. 76.

Electio

I N D E X.

- Electio Superiorum est facienda per vota secreta, alias est nulla, verb. electio. num. 1. fol. 69.*
- Electio est nulla, si in Bullis confirmationis exprimeretur nomina eligentium, ibid. num. 2.*
- Electio facta per vota non secreta ex ignorantia Concil. non valet, nec Episcopus dispensare potest, ibid. num. 5.*
- Electio est nulla, si publicetur unicum suffragium tantum, verb. eodem, nu. 6. fol. 70.*
- Electio est nulla, quoties aliqui ex Electoribus recipiunt unicam schedulam unico nomine scriptam, & nomen electi notum scribatur reponunt in capsula, ibidem num. 9.*
- Electio Regularium ita debet fieri per vota secreta, ut fieri nequeat per viam compromissi, vel inspirationis, verb. electio, num. 10. fol. 70.*
- Electio nondum debet esse secreta, sed alia requirit, ibid. num. 11.*
- Electio ad praelaturas, officia, et alios gradus est facienda de personis, quae possunt observare Regulas, & ordinis Constitutiones, verb. eodem. num. 15. fol. 71.*
- Electio Correctoris facta à duobus, est valida, ibid. num. 19.*
- Electio est valida, si unus eligentium votum suum publicaret, verb. eod. nu. 49. fol. 74.*
- Electio à duobus non praesumitur, posse fieri discretè, ibid. num. 50.*
- Electioes factae ut inuidentur, est necessaria clausula eam derogans, verba eodem, num. 45. fol. 73.*
- Electores Praelatorum, seu Superiorum Religionis debent esse in illa professi, tatem tacite, & in sacris constituti, verb. electores, siue eligentes. num. 1. & 2. fol. 77.*
- Electores habentes vocem, si sint absentes, possunt destinare procuratorem, qui eligat, ibid. num. 7.*
- Electores ante actum electionis tenentur iurare se electuros probiores, & magis idoneos, ibid. num. 10.*
- Electus ante confirmationem acquirit ius ad praelaturam, non autem exercitium, verb. electio confirmanda, nu. 2. fol. 76.*
- Elemosina, quae per pactum Sacristis, & Infirmarijs Monasteriorum monialiù dantur, non comprehenduntur in decreto, quo propinarum solutio à monialibus dum ad habitum admittuntur, fieri solita interdicitur, verb. elemosina. n. 1. fol. 78.*
- Eminentissimus Cardinalis Boncompagnus Archiepiscopus Neapolitanus, & Felix Tamburellus eius Vicarius cum laude commemorantur, verb. delinquens. n. 8. fol. 57.*
- Emissio trium votorum simplicium, quae sit, verb. Iesuita. num. 5. fol. 115.*
- Emissio trium votorum in Iesuitis est irreuocabilis quoad emittentes, non quoad societatem, verb. eod. nu. 43. fol. 119.*
- Episcopus an habeat potestatem in Regularibus praedicare volentes remittere, verb. Episcopus quoad Regulares. num. 8. fol. 81.*
- Episcopus potest punire Regulares ab eorum Monasterijs recedentes absque Superioris licentia, ibid. num. 9.*
- Episcopus in Monasterijs Regularibus subiectis examinat illos, quae moniales fieri volunt, ibid. num. 10.*
- Episcopus potest prohibere ne puella admittantur ad professionem, nisi ipsa voluntatem explorauerit, ibid. num. 11.*
- Episcopus potest cogere Regulares, ut accedant ad professiones publicas, ibidem num. 12.*
- Episcopus potest componere controuersias de praecedentia inter Regulares, ibidem num. 13.*
- Episcopus potest prohibere ne Regulares in eorum Ecclesijs Sacerdotes Regulares externos ad diuina officia celebranda admittant, ibid. num. 14.*
- Episcopus circa obseruantiam Fessorum habet iurisdictionem in Regulares, ibidem num. 15.*
- Episcopus compellit Regulares ad restituum, quae habuerint à Nonitio, qui professionem facere non curauit, quod propter se egreditur propter infirmitatem, & non*

I N D E X.

- & non emissa professione moriatur, ibidem. nu. 16. & 17.
 Episcopus pro obseruantia interdictorum habet potestatem in Regulares, verb. eodem. nu. 18. fol. 82.
 Episcopus habet iurisdictionem in Regulares confessiones audire volentes, ibidem nu. 19.
 Episcopus non tenetur explicare voluntates Tertiariarum domi degentiū, verb. Tertiarij. nu. 8. fol. 252.
 Episcopus una cum Vicario, vel altero assumpto oretenus potest accipere votum monialium in electione Abbatisse, vel alterius Superioris, verb. electio. n. 8. fol. 70.
 Episcopi possunt prohibere Regularibus ne celebrent in Oratorijs priuatorū, verb. Eucharistia. nu. 10. fol. 87.
 Episcopus, vel eius Vicarius, aut deputatus debet explorare voluntatē puellarum Deo dicandarum, an sit coacta, vel seducta, & alia, verb. exploratio. num. 1. & 2. fol. 94.
 Episcopus Ordinarius loci habet ius explorandi voluntates puellarum, tam ante susceptum habitum, quam ante professionem, quamvis Monasterium sit exemptum à sua iurisdictione, ibid. num. 4.
 Episcopus censuris Ecclesiasticis potest prohibere ne Superiores Regulares monialium faciant puellas emitte professionem, nisi ipsæ earū voluntates explorauerit, ibid. nu. 5.
 Episcopus quando possit reuocare, & suspendere licentias confitendi Regularibus iam concessas, verb. Episcopus quoad Regulares. num. 20. fol. 82.
 Episcopus an possit Regularibus præsens habere, ut tantum in certis locis, & temporibus, & certarum personarum confessiones audiant, ibid. nu. 21.
 Episcopus cui incumbunt correctiones, & visitationes exemptorum, potest procedere contra conservatores impediētes, ibid. num. 23.
 Episcopus potest cogere Regulares predicare volentes ad fidei professionem faciendam, ibidem num. 24.
 Episcopus præst Regularibus quoad renunciationes faciendas, ibid. nu. 25.
 Episcopus debet interuenire quoad nullitatem professionis Regularium, ibidem num. 26.
 Episcopus habet potestatem in Regulares ut non valeant imprimi facere libros, nisi eius precedente licentia, ibidem num. 27.
 Episcopus potest cogere Regulares debitores in causa mercedis, & miserabilium personarum, verb. eodem. nu. 28. fol. 83.
 Episcopus in concernentibus curam animarum habet potestatem in Regulares, qui decreta visitationis obseruare tenentur, ibid. num. 29. & 30.
 Episcopus potest punire Regulares extra Monasteria degentes, si delinquant, quod procedit etiā si degunt in Monasterijs, & delinquant extra claustra, ibid. num. 31. & 32.
 Episcopus habita notitia delicti Regularis extra claustra delinquentis potest capere informationem, & ad Regulariū Superiores mittere, ibid. num. 33.
 Episcopus potest cogere Regulares suæ diocesis, ut sacra Scriptura lectionem in suis Monasterijs faciant, ibid. nu. 34.
 Episcopus potest amouere administratores rerum monialium, verb. Administratores. num. 3. fol. 9.
 Episcopus potest prohibere confessiones ad beneplacitum concessas, verb. approbatio. num. 7. fol. 18.
 Episcopus potest restringere ad certum locum, & tempus facultatem Regularibus à iure, vel à Papa concessam, ibid. num. 10.
 Episcopus non debet approbare regulares in confessarios, nisi exponantur eorum Pralato, verb. eodem. nu. 16. fol. 19.
 Episcopi possunt exercere pontificalia, & Baldachinū erigere in Ecclesijs Regularium, verb. Baldachinum. num. 8. fol. 21.
 Episcopus potest perquirere in Monasterijs monialiū, si clausura obseruatur, verb. clausura. nu. 4. fol. 35.

Epi-

I N D E X.

- Episcopus tenetur procurare, ut restituatur clausura monialium violata, verb. eodem. nu. 5. fol. 36.*
- Episcopus non potest ingredi clausuram monialium ad explorandū nouitiæ voluntatem, ibid. num. 6.*
- Episcopus si efficiatur regularis, non gaudet priuilegijs suæ Religionis, verb. Episcopus. num. 1. fol. 78.*
- Episcopus regularis non fruitur indulgentijs suæ Religionis, ibid. num. 2.*
- Episcopus regularis non tenetur recitare officium secundū ritum suæ Religionis, sed secundum suā Ecclesiā, ibid. nu. 4.*
- Episcopus ex Religione S. Frācis Mini-
orum Obseruantia potest recitare officia
Sanctorum Ordinis Sæcti, ac missas ce-
lebrare, ibid. num. 5.*
- Episcopi assumpti à Religionibus ad illas
regrediendo dignitates, & officia illarū
habere nequeunt, verb. Episcopus. nu. 3.
fol. 78.*
- Episcopus si in die Palmarum cum Capitu-
lo, & Clero, personaliter ad Monaste-
rium Regulariū accedere tenetur, pal-
mas benedicit priuatiuē quoad Abba-
tem, verb. Episcopus quoad Regulares.
num. 1. fol. 80.*
- Episcopus in materia heresis procedit cō-
tra regulares, ibid. num. 2.*
- Episcopus habet potestatem in regulares
in omnibus, quæ sunt potestatis Episco-
palis, ibid. num. 4.*
- Episcopus potest procedere aduersus regu-
lares vagantes de uno ad alium ordi-
nem, verb. eod. num. 6. fol. 81.*
- Episcopus ob custodiendam clausuram in
Monasterijs monialiū regularibus sub-
iectarum potest imponere pœnam ex-
communicationis circa aperturā ostij,
ibid. num. 7.*
- Episcopi possunt mandare nē celebretur
missa in Ecclesijs Regulariū, nisi uis-
prius literis dimissorialibus, verb. mi-
nister. num. 16. fol. 146.*
- Episcopus potest uisitare Regulares degen-
tes extra claustra occasione docendi do-
ctrinam Christianam, ibid.*
- Episcopus nō debet se interponere in Mo-
nasterijs, in quibus obseruantia regu-
laris uiget, ibid. num. 35.*
- Episcopus nequit cōpellere Regulares exer-
sentes curam animarum in eorū Mo-
nasterijs, ut intersint diuinis officijs
diebus Sanctorum Ciuitatis Protecto-
rum in Ecclesia Cathedrali, ibidem,
num. 36.*
- Episcopus nequit corrigere Regulares ad
faciendam collectam illius, ibidem,
num. 37.*
- Episcopus non habet iurisdictionē in Mo-
nasterijs immediatē Sedi Apostolica
subiectis, nisi in concernentibus spiri-
tualia, ibid. num. 38.*
- Episcopus potest cogere Regulares ut in
offertorio Missarum Conuentualium
in diebus Dominicis declarēt fidelibus
festiuitates, & ieiunia in illa hebdoma-
da occurrentia, ibid. num. 39.*
- Episcopus etiam in Ecclesijs Regularium
potest cantari facere Missas rogationū
per suos Canonicos, verb. eod. num. 40.
fol. 84.*
- Episcopus habet potestatem in moniales,
quæ priuilegio, & Papæ indulto sunt
immunes in spectantibus ad clausurā,
& spirituales rerum curam, ibidem,
num. 41.*
- Episcopus potest cogere Regulares ut at-
tollant, quando in eorum Ecclesijs pon-
tificalia exercere uoluerit, ibid. n. 42.*
- Episcopo de facto mandanti Regularibus
obedire non tenentur, & quando, verb.
Festus. num. 3. & 4. fol. 97.*
- Episcopi cognoscunt de ijs, quæ sunt insti-
tuta cōtra hereticos, verb. heresis. n. 2.
fol. 108.*
- Episcopus differens capere informationem
contra regularem captum in scandalo-
so crimine, & vexans illum carceribus
excommunicationem non euitat, verb.
delinquens. num. 7. fol. 57.*
- Episcopus potest uisitare Confraternitates
seculariū erectas in Ecclesijs Regula-
rium, verb. uisitare. n. 1. & 2. fol. 270.*
- Episcopus potest uisitare Monasteria mo-
nialiū Sedi Apostolicæ immediatē sub-
iecta, ibid. num. 5. fol. 271.*

Epi-

I N D E X.

- Episcopus potest visitare Monasteria monialium de concernentibus ad clausuram, ibid. num. 7.*
- Episcopus nequit visitare Altaria Ecclesiarum Regularium cura animarum carentia, ibid. num. 9.*
- Episcopi possunt visitare Ecclesias Militum Hierosolymitanorum curam animarum habentes, ibid. num. 10.*
- Episcopus tanquam Delegatus Apostolicus tenetur visitare Parochos ordinis Hierosolymitani absque eorum impensa, ibid. num. 11.*
- Episcopus potest visitare Parrochiales Oliuetanis monachis subiectam, ibidem num. 13.*
- Episcopus potest visitare Parrochiales Canonorum Regularium monasterio Unitas, ibid. num. 14.*
- Episcopus visitare potest Regulares beneficij simplicibus inferuientes, ibidem num. 15.*
- Episcopus visitare potest Parrochiales sue Diocesis, ubi Sacerdotes seculares mortam trahunt, quauis Regularibus sint subiecta, ibid. num. 17. fol. 272.*
- Episcopus nequit prohibere Regularibus ne in eorum Ecclesijs predicent, secus in Ecclesijs non sui ordinis. fol. 201. num. 3. & 4. verb. predicare.*
- Episcopus potest cogere Regulares in sua Diocesi comorantes, ut ad processiones accedant. fol. 208. num. 5. verb. processiones.*
- Episcopus gubernat moniales Sedi Apostolica subiecta, fol. 161. nu. 13. verb. moniales.*
- Episcopi tanquam Apostolica Sedis Delegati possunt visitare, & corrigere loca, & personas exercentes curam animarum tantum in Ecclesijs Hospitalibus S. Ioannis, verb. cura animarum. n. 5. fol. 53.*
- Eques Hierosolymitanus degens extra Monasterium, & delinquens punitur ab Ordinario loci, verb. delinquens. n. 2. fol. 56.*
- Equites Hierosolymitani eligunt conseruatorem in dignitate constitutum, qui minus recusare nequit, verb. Conseruatores. num. 6. fol. 50.*
- Eremita Camaldulenses Montis Coronae non tenentur soluere gabellas, dacta. nec vlla onera, verb. gabella. n. 2. fol. 102.*
- Eremita S. Hieronymi in Hispania gaudent priuilegijs Mendicantium, verb. Mendicantes. num. 23. fol. 137.*
- Eremita S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis fruuntur omnibus priuilegijs Mendicantium, ibid. num. 24.*
- Eremita sunt duplicis speciei, & quae, verbo Eremita. n. 1. & 2. fol. 84. & 85.*
- Eremita Camaldulenses Montis Coronae sunt separati ab alijs Eremitis, verb. eodem. num. 3. fol. 85.*
- Eremita S. Augustini quando, & a quo fuerunt instituti, ibid. num. 4.*
- Eremita S. Augustini quibus gaudet priuilegijs, ibid. num. 6.*
- Eremita discalceati sunt de eadem Religione S. Augustini, ibid. num. 8.*
- Eremita discalceati S. Augustini recipiunt Nouitios, & eorum Fratres nequeunt transire ad aliam Religionem, praeter Carthusianorum, ibid. num. 9.*
- Eremita discalceati sunt veri filij S. Augustini, & Societates Corrigatorum possunt erigere, verb. eodem. num. 10. fol. 85.*
- Eremita S. Augustini discalceati degunt sub Cruce S. Augustini in publicis processionibus, verb. eod. num. 11. fol. 86.*
- Eucharistia nequit detineri extra Ecclesias Parrochiales, verb. Eucharistia. num. 1. fol. 86.*
- Eucharistia nequit detineri in Ecclesijs tertiarium, quae professionem sollemnem non emittunt, ibid. num. 2.*
- Eucharistia nequit sollempniter a Regularibus exponi, nisi de Ordinarij licentia, ibid. num. 3.*
- Eucharistia in die Paschatis, quo in loco sumenda, verb. eod. num. 11. fol. 87.*
- Examen non requiritur in concursu Prioratum Regularium curam animarum habentium, verb. examen, & examinare. num. 1. fol. 87.*
- Examen in concursu Prioratum Regularium*

I N D E X:

larium habentium curam animarum secularibus condemnari solitarum non est necessarium, ibid. num. 2.

Examen non requiritur per Ordinarios locorum Episcopos faciēda cum admit- tendis ad lectionem sacra Scriptura in Monasterijs Regulariū, verb. eod. n. 3. fol. 88.

Examinare Regulares volentes predica- re, quando spectat ad Episcopum, verb. examen, & examinare. nu. 4. fol. 88.

Examinatores, qui debeant esse regulari- ter, & qui in subsidiū, verb. examina- tores. num. 1. & 3. fol. 88.

Examinatores possunt assumi de ordine Mendicantium, ibid. num. 2.

Excommunicari possunt Regulares à lo- corum Ordinarijs in casibus, in quibus illis subsunt, verb. excommunicare. nu. 1. et 2. fol. 89. & an procedat quan- do Regulares habeant privilegium in contrarium, ibid. num. 3. & 4.

Excommunicari possunt Regulares à Le- gatis de tatere, at si ab ipsis generalis fuerit fulminata excommunicatio Re- gulares non comprehenduntur, nisi in specie fuerint expressi, verb. eod. nu. 7. & 8. fol. 90.

Exceptio inualidationis, electionis debet proponi tempore confirmationis, alias est nulla, verb. electio. num. 16. 17. & 18. fol. 72.

Exemptio Regularium, qui per prius Epi- scopis locorū Ordinarijs subiecti erant, est aucta, quasi quod omnes hac fruā- tur prerogativa, verb. exemptio. nu. 1. fol. 91.

Exemptio est concessa locis Regularibus, & ijs inseruentibus, verb. eod. nu. 29. fol. 93.

Exemptio est concessa Clericis Scholarum Piarum, ibid. num. 31.

Exemptiones, paternitates, & preceden- tia ex quacūq; causa hodie sunt reuo- cata Regularibus, verb. exemptio. nu. 30. fol. 93.

Exploratio puella habitū suscipere volen- tis ab Episcopo fieri debet, verb. explo- ratio. num. 3. fol. 94.

Exploratio voluntatis Tertiariarum in domibus proprijs degentium an debeat fieri ab Episcopo, ibid. num. 7.

Exteri, & aduena quando ad Religionem recipi possunt. fol. 166. num. 12. verb. Nouitij.

F

F *Acultas absoluedi à casibus Sedis Apostolicae referuatis alicui concessa, non comprehendit casus referuatos Epi- scopo, vel Pralato religioso, verb. abso- latio. num. 5. fol. 7.*

Facultas retinendi ius, & dominium bo- norum afficit, & limitat votum pau- pertatis, verb. Iesuita. n. 62. fol. 121.

Familiares Regularium possunt recipere Sacramenta à Regularibus, verb. fami- liares. num. 1. fol. 95.

Familiares Regularium dicuntur de cor- pore Regulariū, & eorum gaudent pri- uilegijs, ibid. num. 2.

Famuli familiariū Episcoporum gaudent priuilegijs familiaribus talium concessis, & ordinari possunt à talibus Epi- scopis, verb. familiares. num. 3. & 4. fol. 95.

Fauor nō potest impetrari à Religiosis re- currendo ad personas extra Religionē pro dignitatibus, & honoribus conse- quendis, verb. fauor. num. 1. fol. 95.

Fidei professio faciēda est à Regularibus, antequam incipiant predicare, verb. fidei professio. num. 5. fol. 98.

Filiatio est in usu quibusdam ordinibus. fol. 176. num. 25. verb. Nouitij.

Filij ex quibus causis valeāt exhereda- ri, verb. clausura. num. 16. fol. 38.

Forma Concil. de qua in cap. 16. sess. 25. de regular. non obseruatur ubi Nouitij Societatis Iesus disponere voluit, verb. dispositio bonorum. num. 2. fol. 61.

Forma extrauag. ambitiose, quae requi- rit, verb. transactio. num. 8. fol. 257.

Formula concedendi facultatem nouitij ad regularem habitū recipiendis à qua fuit instituta. fol. 169. num. 19. verb. Nouitij.

Frares obseruantes S. Francisci singulis Sabatis festo nouem lectionum non im- peditis

I N D E X.

- peditis recitant Officium B. Mariae fol. 184. num. 34. verb. officium.*
- Fratres S. Hieronymi in Regionibus Hispania non coguntur accedere ad processionem. fol. 209. num. 16. verb. processiones.*
- Fratres Cappellani S. Ioannis Hierosolymitani à quocunq; Antistite etiam extra tēpora in tribus diebus festiuis sacros ordines suscipere possunt, verb. fratres. num. 26. fol. 101.*
- Fratres Cappellani S. Ioannis Hierosolymitani, siue Rectores, siue Parrochi in Ecclesijs curam animarum habentibus tempore visitationis Episcopi iurisdictioni subsumunt, ibid. num. 27.*
- Fratres Cappellani S. Ioannis Hierosolymitani, siue eorum Vicarij in Parrocchialibus predicta Religioni unitis, nō teneatur ad contributionem Seminarij, & declaratiui subsidij solutionē. ibid. num. 28.*
- Fratres Cappellani S. Ioannis Hierosolymitani ad processiones vocari debent, si sint reuuentes, debent compelli, ibid. num. 29.*
- Fratres Cappellani Religionis Hierosolymitane, qui Parrucchialis secularis redditus administrarunt, si ab Episcopo citantur ad reddenda computa non comparentes possunt excommunicari, ibid. num. 30.*
- Fratres Hospitalitatis, & infirmis ministrantes Beati Ioannis Dei fuerunt instituti sub Regula S. Augustini, ibidem num. 31.*
- Fratres Hospitalitatis emittunt votum seruicij infirmis in Hospitalibus, ibid. num. 32.*
- Fratres Hospitalitatis nequeunt deferre palleum per Ciuitates, & Oppida, sed tantum in itinere, ibid. num. 33.*
- Fratres Hospitalitatis, quod votum emittunt in professione, ibid. nu. 34.*
- Fratres Hospitalitatis sunt exempti ab Ordinariis iurisdictione, verb. Fratres. num. 35. fol. 101.*
- Fratres, & Sorores tertij Ordinis S. Francisci de Paula habent propriam regulam, & fruuntur multis priuilegijs, verbo eodem, nu. 39. fol. 102.*
- Fratres Congregationis Pauperum Iesuitarum à quo fuerūt instituti, verb. eod. num. 40. fol. 102.*
- Fratres Congregationis Pauperum Iesuitarum proprio examine Ordinariis confessiones in Ecclesijs Regularium audire possunt, ibid. num. 41.*
- Fratres Congregationis Pauperum Iesuitarum profitentur regulam S. Augustini, ibid. num. 42.*
- Fratres Congregationis Pauperum Iesuitarum connumerantur in numero Mendicantium, ibid. num. 43.*
- Fratres Congregationis Pauperum Iesuitarum à quo habuerunt priuilegium, ut ad sacros ordines promoueri possūt, & Horas Canonicas recitare, ibidem num. 44.*
- Fratres Congregationis Pauperum Iesuitarum utuntur ea forma caputij, quae ceteri Mendicantes vsi possunt, ibid. num. 45.*
- Fratres de Redemptione Captiuorum possunt querere elemosinas, verb. elemosina. num. 2. fol. 78.*
- Fratres S. Hieronymi de Fescalis habent communitatem omnium priuilegorū, & immunitatum Fratrum Cauentium, & omnium Mendicantium, verb. Mendicantes. num. 25. fol. 137.*
- Fratres tot sunt instituendi in locis, quot sustentari ibidē possunt, verb. Fratres. num. 1. fol. 99.*
- Fratres de familia transeūtes ad Religionem Reformatorum, quando ibidem officium habere possunt, ibid. nu. 2.*
- Fratres de familia volentes transire ad Religionem Reformatorum, debent obtinere licentiam in Congregatione, ibidem num. 3.*
- Fratres de familia transeūtes ad Religionem Reformatorum, integrum nouitiatum explere debent, verb. eod. num. 4. fol. 100.*
- Fratres Reformati nequeūt habere dignitates, & officia inter obseruantes, seu de familia, ibid. num. 5.*

Fratres

I N D E X:

- Fratres reformati sunt intimandi, quando aliqui eorum ad Fratres de familia transire intendit, ibid. nu. 6.*
- Fratres Minores S. Francisci de Observantia Reformati Provincia S. Thome in partibus Indiarum sunt suppositi obediencia Vicarij Generalis Discalearum Hispaniarum, ibid. nu. 7.*
- Fratres Conventuales Ordinis S. Francisci de Assisio bona in communi possidere possunt ex privilegio, ibid. nu. 8.*
- Fratres Conventuales Ordinis S. Francisci de Assisio uti singuli nihil proprium habere possunt, ibid. nu. 10.*
- Fratres Conventuales Ordinis S. Francisci de Assisio in temporalibus succedunt, ac si essent in seculo, verb. Fratres. n. 9. fol. 100.*
- Fratres Minimi S. Francisci de Paula, fuerunt instituti ad eod. S. Franciscum, ibid. num. 11.*
- Fratres Minimi S. Francisci de Paula sunt exempti a solutione decimarum, & quarta funerali, ibid. nu. 12.*
- Fratres Minimi S. Francisci de Paula Ecclesiastica Sacramenta ministrare possunt, ibid. num. 13. & audire confessiones, ibidem.*
- Fratres Minimi S. Francisci de Paula sunt Mendicantes, ibid. nu. 14.*
- Fratres Sanctissima Trinitatis sub regula propria a quo fuerunt approbati, ibid. num. 15.*
- Fratres Sanctiss. Trinitatis occupantur in redimendis captivis ab infidelium servitio, ideo querunt elemosinas, & non dicuntur quæsores, ibid. n. 16. & 17.*
- Fratres Predicatores a quo fuerunt instituti, ibid. num. 18.*
- Fratres Predicatores sunt exempti ad Ordinariorum iurisdictione, & a solutione decimarum, ibid. num. 19.*
- Fratres Predicatores nequeunt appellare a punitionibus, & correctionibus suorum Prelatorum, verb. eod. n. 20. fol. 101.*
- Fratres Predicatores precedunt alijs Religiosis cuiuscumq; Ordinis Mendicantium, & in temporalibus, ac si in seculo essent succedunt, ibid. nu. 23. & 24.*
- Fratres Predicatores possunt facere processionem sanctissimi Sacramenti infra octavam Corporis Christi, ibidem num. 25.*
- Fratres sanctissima Trinitatis nequeunt transire ad aliud Monasterium, verb. Translatio. num. 12. fol. 263.*
- Fratres Ordinis sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum Provinciarum Castellæ, Leonis, & Bethicæ fruuntur omnibus privilegijs concessis locis sanctiss. Trinitatis dictarum Provinciarum, verb. Mendicantes. nu. 26. fol. 137.*
- Fratres S. Mariæ de Mercede gaudent privilegijs Mendicantium, ibid. n. 28.*
- Fratres militia Iesu Christi Regni Portugallie reformati per viam communicationis participant de omnibus privilegijs Mendicantium, ibid. nu. 29.*
- Fratres S. Spiritus in Saxia participant de privilegijs Mendicantium, verb. Mendicantes. num. 22. fol. 137.*
- Fratres Franciscani nequeunt appellare a correctionibus suorum Prelatorum, verb. Appellatio. nu. 7. fol. 16.*
- Fratres, & sorores Ordinis Predicatorum nequeunt appellare a mandatis suorum Prelatorum, ibid. num. 8.*
- Fratres S. Francisci de Observantia nequeunt appellare pro levis culpis, puta pro disciplina in refectorio facienda, ibid. num. 10.*
- Fratres Ordinis Minoris S. Francisci tenentur asportare Cappuccium rotundum, & largiorem mozzettam assumere, verb. Cappuccium. nu. 2. fol. 26.*
- Fratres Ordinis Predicatorum prohibentur sub pena excommunicationis resurrere ad fauores pro se, vel pro alijs extra Religionem pro Generalatu, verb. Favor. num. 2. fol. 95.*
- Fratres Cappellani Hierosolymitani non coparentes pro redditione computorum secularis Parrochiæ quâ administrant, possunt ab Episcopo excommunicari, verb. Excommunicare. nu. 9. fol. 90.*
- Fratres sancti Spiritus de Vrbe a quo fuerunt exempti, verb. Exemptio. nu. 17. fol. 92.*

I N D E X.

Fratres Ordinis Prædicatorum à quo fuerunt exempti, ibid. nu. 19.

G

Generalis Iesuitarum an possit dimittere à Religione absq; causa emittentes tria vota simplicia, verb. Iesuita. num. 6. fol. 116.

Generalis semper potest eos dimittere cum causa absq; eorum culpa, verb. cod. nu. 44. fol. 119.

Generalis Augustinianorum, & Carmelitanorum potest suum adimplere officium non obstantibus appellationibus, verb. appellatio. nu. 9. fol. 16.

Generalis non potest audire confessiones monialium sui Ordinis absque Episcopi licentia, verb. Confessiones. num. 3. fol. 47.

Generalis, & Prouincialis possunt dispensare cum Regularibus illegitimis ad prælaturas in Capitulo Generali, verb. dispensare. nu. 6. fol. 60.

Generalis habet facultatem eligendi sex Patres sibi bene visos ad effectum reijciendi religiosos à Religione, verb. Ejicere. num. 4. fol. 67.

Generales plurimum Religionum ex eorum priuilegijs eo ipso, quod sunt electi, sunt confirmati à Sede Apostolica, verb. Electio confirmanda. nu. 4. fol. 76.

Generalis Religionis potest quacunq; de causa subditos suspendere à confessione, verb. Generales, & Generalatus. nu. 1. fol. 103.

Generalis Religionis potest confiteri confessorio extra Religionem, ibid. nu. 2.

Generalis S. Francisci de Obseruantia ad sex annos eligi potest, ibid. nu. 3.

Generalis Religionis potest dispensare cum illegitimis ad dignitates, ibid. nu. 4.

Generalis Ordinis Minorum de Obseruantia, vel alter ab ipso deputandus potest visitare Cõuentus, & loca tam masculini, quam feminini generis, & habent potestatem, facultatem in visitatione corrigendi, & reformandi, eodem verb. nu. 5. fol. 103. & n. 6. verb. eod. fol. 104.

Generalis Siluestrinorum ad triennium eligitur, verb. Siluestrini. n. 5. fol. 236.

Generalis habet facultatem ordinatam, ut supra in visitatione sub censuris, & pœnis ecclesiasticis obseruari faciant, & uti brachio seculari, verb. Generalis, & Generalatus. n. 7. & 8. fol. 104.

Generalis de Obseruantia potest uti sigillo totius Ordinis Minorum Fratrum, ibid. num. 9.

Generalis Clericorum pauperum Congregationis Matris Dei Scholarum piarum, & quatuor socij habent vocem actiuam, & passiuam, ibid. num. 11.

Generalis consensus requiritur, ut missarum celebrandarum onera perpetua Regulares accipere valeant, ibid. nu. 13.

Generalatus excluditur sub nomine beneficij ad incurrendas pœnas simonie, ver. Generales, et Generalatus. n. 10. fol. 104.

Generales Religionum prohibentur facere reductiones missarum, verb. Generales, & Generalatus. nu. 12. fol. 104.

Generales Religionum, & ab ipsis deputati qualiter possunt absoluerè suos subditos ab excommunicationibus, verb. eod. nu. 14. fol. 105.

Guardianus S. Francisci de Assisio est verus Prælatus, & dicitur Ordinarius suorum subditorum, verb. Guardianus. num. 1. fol. 106.

Guardianus potest committere alicui, ut faciat omne, quod ipse gere potest ex officio Ordinario, ibid. nu. 2.

Guardianus, siue Superior Regularium potest dare licentiam, ut elagatur Confessor extra Religionem, ibid. nu. 3.

Guardiani Minorum habent omnes prerogatiuas cõcessas Prioribus S. Dominici Conuentualibus, ibid. num. 4.

Guardianus in Alpibus Hispaniarum versus ultra triennium munus exercere nequit sub pœna excommunicationis, etiam contra Prælatum permittentem, & subditos obediens, & huiusmodi triennium, quomodo intelligatur, ibid. num. 5. 6. & 7.

H

Habitum solitum deferri à Fratribus Nouitijs S. Dominici distinctum ab habitu professorum intra, & extra clau-

clau-

I N D E X

claustra gestans, si postea illud dimittit, tenetur reuertere ad Religionem, verb. habitum. nu. 5. fol. 107.
Habitum dimittens sponte, non admittitur ad allegandam causam nullitatis professionis. fol. 216. n. 26. & 28. verb. professio.
Habitum Capuccinorum nemo deferre potest, verb. Capuccini. nu. 2. fol. 25.
Habitus niger tam in Monasterio, quam extra cõceditur, ut à monachis S. Augustini deferri possit, verb. habitus. n. 4. fol. 107.
Habitus Religionis, nouitio exeunti à Religione non est restituendus, sed pratiũ, ibid. num. 6.
Habitum occultans, ne cuius ordinis sit cognoscatur, excommunicatus, verb. habitus. num. 13. fol. 107.
Hierosolymitani non tenentur contribuere Seminario, verb. Seminarium. nu. 7. fol. 235.
Hæresis à crimine absolui nequeunt Regulares ab eorum Superioribus Regularibus, verb. hæresis. num. 6. fol. 109.
Hymnus S. Augustini quando decantatur ab Eremitis eiusdem Sæcti, & à Canonicis Regularibus Lateranensibus, verb. Hymnus. num. 1. fol. 109.
Hymnus cõpositus in laudem S. Laurentij decantatur ab eiusdem monialibus iuxta Horas Canonicas, ibid. num. 2.
Horæ debita in celebratione missarum, quando dicatur, verb. missa. num. 19. fol. 147.
Horas Canonicas tenentur recitare professi in Religione sub pœna peccati mortalis, verb. Horæ Canonica. num. 1. fol. 110.
Horæ Canonica integrè recitari debent, verb. Horæ Canonica. nu. 4. fol. 110.
Horæ Nocturnæ continent Matutinum, & Laudes, ibid. num. 5.
Horæ Diurnæ continent Primam, Tertiam, Sextam, Nonas, Vesperas, & Cõpletorium, ibid. num. 6.
Horæ omnes in numerum ternarium sũt distinctæ, ibid. num. 7.
Horæ Canonica dicuntur tempore suo, &

boris statutis, verb. eod. fol. 112.
Horæ diei Dominica à quo tẽpore dicuntur, ibid. num. 24.
Horti, & grata Religiosorum Monasterijs contigua cõprehenduntur sub clausura, verb. horti. fol. 113.
Hospitalia administrata à Fratribus B. Ioannis Dei, non sunt exempta à iurisdictione Episcoporum locorum Ordinariorum, nisi quò ad regularem obseruantiam, verb. Hospitalia, & Hospites. num. 1. fol. 113.
Hospites Religiosi non obligantur præceptis, verb. Hospitalia, & Hospites. n. 2. fol. 113.
Hospites Religiosi cui confiteri debeant, verb. eod. num. 3. fol. 114.

I

Iesuita à quo fuerunt instituti, verb. Iesuita. num. 1. fol. 116.
Iesuita primæ classis an possint retinere bona, & beneficia, ibid. num. 7.
Iesuita Religionis formatorum sunt ex scholaribus primæ classis, ibid. nu. 10.
Iesuita Religionis formatorum an possint testamenta condere, ibid. nu. 11. & hereditatem adire, ibid. num. eod.
Iesuita professi post professionem emittunt vota simplicia, ibid. num. 14.
Iesuita sunt verè ex Ordinibus Mendicantium, verb. eod. num. 15. fol. 117.
Iesuita possunt recitare Officium priuatè, & ad processiones accedere astringi minime possunt, ibid. num. 16. & 17.
Iesuita absque Ecclesiis, & Dõmos erigere possunt, ibid. num. 18.
Iesuita quamuis sacris ordinibus non sint initiati, verbum Dei prædicare possunt, verb. Iesuita. nu. 19. fol. 117.
Iesuita possũt recipere ordines à quocunque Episcopo extra tempora, & interdictijs nõ seruatis, necnon vtuntur altari portatili, ibid. num. 20. & 21.
Iesuita sunt exempti à solutione decimarum, ibid. num. 23. & 24.
Iesuita non habens habitũ proprium, sed vtuntur vsu Religionis, ibid. nu. 15.
Iesuita an possint audire confessiones secularium, quod intelligitur præuio Epi-

I N D E X.

- scopi examine, ibid. num. 26. & 27.*
- Iesuita nequeunt recipere Conuentus Regularium, nisi saltem duodecim fratres sustentari possunt, ibid. num. 29.*
- Iesuita non tenentur deferre superpellicium dum audiunt confessiones, verb. eod. nu. 30. fol. 118.*
- Iesuita etiam vigore Maris Magni nequeunt absolueri à casibus reservatis, ibid. num. 31.*
- Iesuita sunt exempti decreto Conc. Trid. sess. 25. de regular. cap. 16. nec subsunt Episcopo, quando degunt extra claustra occasione docendi vitam Christianam, ibid. num. 32.*
- Iesuita post emissionem votorum possunt transire ad Carthusianos, ibid. nu. 35.*
- Iesuita post vota emissa retinent bona, & habent dominiam, ibid. num. 34.*
- Iesuita post tria vota emissa ante sollemnem professionem possunt retinere beneficia, & pensiones, ibid. num. 37.*
- Iesuita post emissa illa tria vota possunt retinere ius, & dominium bonorum suorum, verb. eod. nu. 41. fol. 119. & nu. 55. fol. 120.*
- Iesuita quousque professi non fuerint, dicuntur in probatione etiam post emissa vota, verb. eod. num. 52. fol. 120.*
- Iesuita per emissionem trium votorum, sunt veri Regulares, sed non sortiuntur naturam aliorum Regularium, verb. eod. nu. 54. & eod. nu. 59. fol. 121.*
- Iesuita an differant ab alijs Regularibus, ibid. num. 61.*
- Iesuita à quo habuerunt priuilegium, ut possint legere ubi Vniuersitates extiterunt. fol. 206. n. 17. verb. priuilegia.*
- Iesuita sunt exempti à processioneibus. fol. 209. num. 10. verb. processiones.*
- Iesuita non sollemniter professus habens tria vota simplicia, vel monialis matrimonium contrahentes, sunt suspecti de heresi, & ad sanctum Officium deferuntur, & sunt excommunicati, verb. matrimonium. nu. 4. fol. 133.*
- Iesuita comprehenduntur inter Mendicantes, verb. Mendicantes. nu. 4. & 5. fol. 136.*
- Iesuita recitant Officium diuinum priuatim. fol. 181. num. 3. verb. officium.*
- Incomoda graua excusant quem à confessione, verb. absolutio: nu. 13. fol. 8.*
- Incorrigibilis dicitur ille, cuius emenda non speratur, verb. incorrigibilis. nu. 2. fol. 125.*
- Ignorantia reclamandi infra quinquennium comodo probetur, verb. reclamare. num. 6. fol. 223.*
- Indulgentia concessa à Summis Pontificibus utriusq; sexus Regularibus fuerunt reuocata à Paulo V. verb. Indulgentia. num. 1. fol. 126.*
- Indulgentia concessa Ecclesijs Regulariis ad fauorem secularium non sunt reuocata, ibid. num. 2.*
- Indulgentia concessa Regularibus defunctis, vel in articulo mortis constitutis non sunt reuocata, ibid. num. 3.*
- Indulgentia plenaria concessa parentibus Fratrum existentibus in Purgatorio, si pro illis missa fuerit celebrata, non sunt reuocata per Bullam Pauli V. ibidem num. 4.*
- Indulgentia, quæ concedi possint à Fratribus Minoribus, & alijs tempore predicationis, ibid. num. 5.*
- Indulgentia concessa quæstuarijs sunt reuocata, verb. quæstuarij. n. 3. fol. 220.*
- Interdicta sunt publicanda in Ecclesijs Regularium, siue sint à Sede Apostolica, siue ab Episcopo emanata, verb. interdicta. num. 1. fol. 127.*
- Illegitima monialis nequit esse Abbatissa absq; dispensatione, verb. Abbatissa. nu. 10. fol. 15.*
- Illegitimus nequit ingredi Religionem, in qua propter professionem emisit, verb. illegitimus. num. 2. fol. 123.*
- Illegitimus non admittitur in Equitem Hierosolymitanum, ibid. nu. 3.*
- Illegitimus quacunque de causa qualiter à Generali Ordinis Carmelitarum dispensetur, ibid. num. 4.*
- Illegitimus in infantia ad instantiam Patris legitimatus, nequit esse generalis in sua Religione, verb. illegitimus. num. 1. fol. 123.*

Ingre-

I N D E X.

- Ingredientes Religionem Iesuitarum post matrimonium ratum non consummatum, non dissoluitur matrimonium, & remanens diu expectare cogitur, ver. Iesuita. num. 28. fol. 117.*
- Inquisitio plenaria fit antequam Nouitij admittantur ad professionem. fol. 166. num. 14. verb. Nouitij.*
- Institutiones super receptione, & educatione nouitiorum Religiosorum Monasterijs, & Conuentibus designatis, & designandis, à quofuerunt instituta. fol. 171. num. 21. verb. Nouitij.*
- Instrumentum guarentigiatum est priuilegiatissimum, verb. transactio. nu. 31. fol. 259.*
- Interdicti tempore an Regulares celebrare, & admittere laicos ad diuina officia, valeant, verb. interdicta. num. 2. & 3. fol. 127.*
- Iubileum concedit facultatē secularibus, & regularibus eligēdi quemcūq; confessorē idoneum, sed non licebit eligere extra Religionem, verb. Iubileum. n. 1. fol. 127.*
- Ius cognoscendi de crimine hæresis spectat ad Episcopos, & ad Inquisitores, verb. hæresis, nu. 3. fol. 108.*
- Ius dicendi professionem nullam Apostatis non conceditur. fol. 216. num. 27. verb. professio.*
- L**
- L**ectio decretorum Sacra Congregationis Concilij de celebratione missarum quando est facienda, verb. lectio. num. 1. fol. 128.
- Lectio decretorum Sacra Congregationis de Apostatis, & Eiectis est facienda in Monasterijs saltem bis in anno cum decretis Clement. VIII. pro reformatione Regularium alias incurrunt in penas, ibid. num. 2. & 3.*
- Lectio Constitutionū de qualitate eligendorum est facienda, antequā incobetur electio, ibid. num. 4.*
- Lectio sacra Scriptura est facienda in Monasterijs monachorum, & aliorum Regularium Conuentibus, verb. eodem num. 5. fol. 129.*
- Lectiones tres de vita B. Simbania fuerūt approbatae pro monialibus S. Thomae in Ciuitate Ianuen. ibid. nu. 6.*
- Lectiones visitationis B. Mariae fuerunt approbatae pro virginibus Hala, ibid. num. 7.*
- Lectiones Reliquiarium S. Laurentij del Escorial quando fuerunt approbatae, ibid. num. 8.*
- Lectiones tres in Officio B. Margarita Ciuitatis Castellī fuerunt approbatae pro Fratribus sui Ordinis, ibid. nu. 9.*
- Lectiones SS. Alexandri, & Theodori fuerunt approbatae pro monachis Monasterij Ciuitatis Ottembura, ibid. n. 10.*
- Lectiones secundi Nocturni de vita SS. Ioachimi, & Peregrini quando fuerunt approbatae, ibid. num. 11.*
- Lectiones secundi Nocturni pro Officio S. Franciscæ Romanæ fuerunt approbatae pro monachis Oliuetanis, ibid. n. 12.*
- Lectiones SS. Andrea, & Benedicti Camaldulensium, eisdem Camaldulensibus conceduntur, ibid. num. 13.*
- Lectiones S. Magni quādo fuerunt approbatae à Sacra Congregatione, ibidem num. 14.*
- Lectiones S. Danielis approbantur in Festo, & per totam octauam pro monialibus eiusdem S. Danielis, ibid. nu. 15.*
- Lectiones secundi Nocturni pro Officio S. Mariae ad Nives approbatae fuerūt pro Fratribus eiusdem S. Mariae, ibidem num. 16.*
- Lex Papæ non potest abrogari absq; ipsius scientia, verb. electio. nu. 33. fol. 72.*
- Lex Papæ ut redat actum nullū requirit clausulam derogatoriam, verb. eod. nu. 46. fol. 74.*
- Lex nunquam frustra loquitur, ibidem num. 52.*
- Lex dubia quatiter à Principe sit declaranda, verb. testamentū. n. 11. fol. 253.*
- Libri Fratrum Prædicatorū sub anathematis pœna nequeunt ab eorum bibliothecis extrahi, verb. Fratres. num. 22. fol. 101.*
- Licentia ingrediendi Monasteria monialium medicis, & operarijs concessa singulis*

I N D E X.

- gulis trimestribus est renouanda, verb. licentia. num. 8. fol. 130.
- Licentia secularibus mulieribus concessa ingrediendi monialium Monasteria, non suffragatur, nisi earum expressus consensus specialiter per expressa suffragia obtineatur, ibid. num. 9.*
- Licentia concessa ut erigantur loca regularia nõ seruata forma Bullæ Clementis VIII. reuocantur, ibid. nu. 1.*
- Licentia Superioris debet esse expressa, quando conceditur religiosi testamentorum exequutio, verb. testamenti exequutor. num. 2. fol. 251.*
- Licentia Episcopi, aut eius generalis Vicarij speciale mandatum habentis in Monasterijs sibi subiectis potest concedi ingrediendi Monasteria monialiũ, & quid ubi est consuetudo ut ab Episcopis tantum concedantur, verb. licentia. na. 3. & 7. fol. 130.*
- Licentia alloquendi moniales potest concedi ab Episcopo, seu eius Vicario personis secularibus, & quid per diocesim, ibid. num. 4. & 5.*
- Licentia pro recipiendis Nouitijs quando censetur concessa. fol. 177. nu. 28. verb. Nouitiij.*
- Licentia prædicandi ab Episcopis gratis est concedenda. fol. 201. num. 5. verb. prædicare.*
- Licentia prædicandi non est deneganda Regularibus idoneis. fol. 202. num. 10. verb. eodem.*
- Licentia quorum requiritur ubi Regulares intendunt imprimi facere libros, vel alia, verb. Impressio librorum. num. 1. & 2. fol. 124.*
- Limina Apostolorum ut visitentur, quis ordinauit, verb. limina. nu. 1. fol. 131.*
- Limina Apostolorum visitare tenentur per seipfos Patriarchæ, Primatus Archiepiscopi, & Episcopi, limita existente impedimento, ibid. num. 2. & 3.*
- Literas aperiens peccat mortaliter, & punitur, sed non est excommunicatus, verb. litera. num. 1. fol. 131.*
- Loca vnius Monasterij, nè ab alijs occupentur, quid sit faciendum. fol. 176, num. 26. verb. Nouitiij.*
- Loca Regularia nequeunt erigi absq; Ordinariorum licentia, verb. licentia. nu. 2. fol. 130.*
- Luxuria quolibet species est sacrilegium Regularibus, verb. votum. n. 6. fol. 273.*
- M**
- Magnus Magister militia Hierosolymitana confert beneficia, verb. magnus Magister. nu. 2. fol. 132.*
- Magnus Magister huius militia habet iurisdictionem meri, & mixti imperij in personas, & bona militia, ibidem num. 3.*
- Magnus Magister, & perpetuus Administrator militum S. Spiritus in Gallia est Rex Francia, ibid. num. 4.*
- Mandatum de manutenendo quando datur, verb. transactio. nu. 28. fol. 259.*
- Mandatum de manutenendo datur constituto de possessione semiplene, ibidem num. 39.*
- Mandatum de manutenendo conceditur ex probationibus imperfectis, & presumptionibus, ibid. nu. 40. & 41.*
- Mandatum de manutenendo datur constituto per fidem extraiudicialem, ibid. num. 44. fol. 260.*
- Mandatum de manutenendo conceditur unico teste de possessione deponente, ibid. num. 45.*
- Mandatum de manutenendo conceditur ex sola fama possessionis, ibid. n. 42.*
- Mandatũ procuratoris ad finem eligendi, quale esse debeat, verb. electio confirmanda. num. 9. fol. 77.*
- Mantelletto vtuntur Abbates Generales Religionum, verb. mantelletum. nu. 1. fol. 132.*
- Manutentio cui datur, verb. transactio. nu. 25. fol. 259.*
- Matrimonium solemnizatum à Regulari sine Parrochi licentia non procedente ille regularis suspenditur ab Episcopo, cuius erat Parròchus, verb. matrimonium. nu. 1. fol. 133.*
- Matrimonium ratum non consummatum per ingressũ Religionis dissoluitur, etiã si fiat professio in Religione S. Ioannis Hiero-*

I N D E X!

- Hierosolymitani, quod nō procedit quo ad Iesuitas, qui post longū tempus professionem emittunt, ibid. nu. 5. & 6.*
- Matrimonium reputatur ratū, non consummatum ad finem ut unus ex contrahentibus ingrediatur Religionem etiā altero inuito, etiā si sit contractum coram Parrocho, & testibus, & postea culpa non intercesserit, licet antea adfuerit cum promissione de contrahendo, ibid. num. 7.*
- Matutinum quid contineat, verb. Hora Canonica. nu. 8. fol. 110.*
- Matutinum quod est recitandum media nocte, potest recitari hora octaua noctis, verb. matutinum. n. 1. fol. 134.*
- Matutinum quod recitabatur media nocte, potest recitari hora prima noctis ab aeris intemperie, & aduersum valetudinem monialium, ibid. nu. 2.*
- Matutino, hora secunda finita post meridiem recitato vespere, potest quis recitare matutinū sequentis diei, ibid. n. 3.*
- Membra Monasteriorum fruuntur ipsorum priuilegijs, verb. delinquens. n. 12. fol. 58.*
- Medicorum relationi quando standum sit, verb. clausura. nu. 20. fol. 39.*
- Mendicantes non tenentur soluere gabelas, & contributionem, verb. gabella. num. 1. fol. 102.*
- Mendicantes per spatium centū quadraginta annarum propē Conuentus Eremitarū S. Augustini nequeunt erigere Conuentus, verb. Eremita. num. 7. fol. 85.*
- Mendicantes nequeunt prohiberi ab Episcopis quin elemosynam uti habitant questuentur, verb. Mendicantes. n. 35. fol. 138.*
- Mendicantes nequeunt prohiberi à quaestuatione, qua de licentia suorū Superiorum fit, ibid. nu. 36.*
- Mendicantes in cōcernentibus Sacramentorum administrationē Episcopis subsunt, ibid. nu. 37.*
- Mendicantes nequeūt benedicere nuptias absq; consensu Parrochorum, ibidem. num. 39.*
- Mendicantes non cōtribuunt Seminario, verb. Seminarium. nu. 3. fol. 235. limita num. 4.*
- Mendicantes nequeant recipere ex cōmunicator ad Religionē, verb. Mendicantes. nu. 40. fol. 138.*
- Mendicantes dant præcedentiam Monachis, ibid. nu. 41.*
- Mendicantes possunt cogi ab Episcopis, ut accedant ad publicas processiones, ibid. num. 42.*
- Mendicantes ex redditibus beneficiorum Monasterij annexorū Seminario contribuere tenentur, ibid. nu. 43.*
- Mendicantes nequeunt celebrare ante lucem, ibid. nu. 44.*
- Mendicantes vigore Maris Magni nequeūt absoluerē à casibus Episcopis reseruatis, ibid. nu. 45.*
- Mendicantes quibus gaudent priuilegijs, ibid. nu. 46.*
- Mendicantes propriē qui dicantur, verb. Mendicantes. nu. 1. fol. 135.*
- Milites Hierosolymitani habent omnia substantialia Religionis, & veri religiosi dicuntur, verb. Milites. n. 1. & 2. fol. 140.*
- Milites Hierosolymitani gaudent omnibus priuilegijs clericatus, & religiosorum, ibid. nu. 3.*
- Milites Hierosolymitani comprehenduntur sub decreto Concil. Trident. sess. 25. cap. 19. de regular. ibid. nu. 4.*
- Milites Hierosolymitani nequeūt visitari ab Ordinarijs, nisi beneficia curata obtinuerint, ibid. nu. 5.*
- Milites Hierosolymitani nequeunt transire ad alios ordines, ibid. nu. 6.*
- Milites Hierosolymitani nequeunt testari, verb. testamentum. nu. 2. fol. 253.*
- Milites Hierosolymitani sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum, & à solutione decimarum, verb. Milites. nu. 7. fol. 140.*
- Milites Hierosolymitani possunt sepellire mortuos in eorum Ecclesijs, ibid. nu. 8.*
- Milites Hierosolymitani comprehenduntur sub decretis Concil. Trident. ubi de eis non fit expressa mentio, ibid. n. 9.*

Mili-

I N D E X.

- Milites Hierosolymitani comprehenduntur sub decreto Concil. Trident. sess. 25. cap. 15. de regular. & in cap. 19. n. 11. & sess. 6. cap. 3. de reformat. verb. eod. num. 10. & 12. fol. 141.*
- Milites Hierosolymitani eximuntur à potestate Ordinariorū, non tamen à potestate Papæ, ibid. num. 13.*
- Milites S. Iacobi, Calatraue, Alcantaræ, S. Stephani, & S. Lazari gaudent priuilegio fori, & priuilegio Canonis, ibid. num. 16. & 17.*
- Milites supradicti nō ad Chorum, vel ad sacros Ordines, sed ad praliandum deputati, non sunt verè religiosi, verb. eod. num. 18 fol. 142.*
- Milites isti subsunt gubernio Coronæ Hispaniæ, ibid. num. 20.*
- Milites isti non emittentes tria vota substantialia, nō sunt incapaces beneficiorum, ibid. num. 21.*
- Milites isti per quinquennium contra infideles pugnantes, Comendas in Portugallia existentes habere possunt, ibidem num. 23.*
- Milites Calatraue fruuntur omnibus priuilegijs Ordinis Cisterciens. et subijciuntur Coronæ Hispaniarū, verb. Milites. num. 24. & 25. fol. 142.*
- Milites isti dormiunt exuti, & discalceati, & de eorum bonis dispēsare possunt, ibid. num. 26. & 27.*
- Milites Alcantaræ fruuntur priuilegijs, quibus Cistercienses, & eorum Regimen subest Coronæ Hispaniæ, ibid. num. 28. & 29.*
- Milites isti possunt disponere de eorum bonis, ibid. num. 30.*
- Milites S. Stephani sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum, & à solutione decimarum, ibid. num. 32.*
- Milites isti possunt retinere annuas pensiones ducatorum quatuorcentum, ibid. num. 33.*
- Milites S. Lazari eximuntur à iurisdictione Ordinariorum, & decimarum solutione, ibid. num. 35.*
- Milites isti quacūq; arma ferre possunt, ibid. num. 36.*
- Magnus Magister Militum S. Lazari potest instituire beneficia de iure patronatus, & est perpetuus, verb. Milites. nu. 37. fol. 142. & eod. n. 41. fol. 143.*
- Milites S. Lazari possunt recipere ordines à quocūq; Antistite, & quibus priuilegijs gaudent, verb. Milites. num. 38. fol. 142. & num. 39. fol. 143.*
- Milites S. Lazari possunt retinere annuas pensiones ducatorum quatuorcentum, verb. Milites. num. 42. fol. 143.*
- Milites supradicti non emittentes tria vota substantialia, non sunt incapaces beneficiorum, ibid. num. 43.*
- Milites isti comprehenduntur sub dispositione Concil. Trid. sess. 25. cap. 15. de regular. ibid. num. 44.*
- Milites cuiusvis Religionis eius habitum gestare tenentur, ibid. num. 45.*
- Milites cuiuscūq; Ordinis recipere religiosos Religionis laxioris nequeūt, ibid. num. 46.*
- Milites S. Benedicti de Auis in Portugallia fruuntur omnibus priuilegijs S. Iacobi de spata, ibid. num. 47.*
- Milites isti militantes per quinquennium cōtra infideles, possunt recipere comendas eiusdem Religionis, ibid. nu. 49.*
- Milites militia Christiana sub quo titulo sunt instituti, ibid. num. 50.*
- Milites isti quas pensiones habere possunt, ibid. num. 51.*
- Milites Beatæ Mariæ de Monte Carmelo in Gallia sub qua regula viuunt, ibid. num. 52.*
- Milites isti eximūtur à iurisdictione Ordinariorum, ibid. num. 53.*
- Milites isti emittunt vota obedientiæ, & conjugalis castitatis, ibid. num. 54.*
- Milites isti ab esu carnis feria quarta abstinerere debent, verb. eod. n. 55. fol. 144.*
- Milites S. Mauritij à quo fuerūt instituti, ibid. num. 56.*
- Milites Hierosolymitani subijciuntur iurisdictioni Ordinarij circa curam animarum, verb. cura animarum. num. 4. fol. 53.*
- Milites Hierosolymitani in electione magni Magistri quas leges obseruare debent,*

I N D E X

- bent, verb. magnus Magister. num. 1. fol. 132.
- Minimi S. Fräncisci de Paula inter Mendicantes numerantur, verb. Mendicantes, num. 3. fol. 135.
- Minimi nequeunt transire ad alium ordinem, verb. translatio. n. 21. fol. 264.
- Minister Generalis de Observantia, qualiter Generalis totius Ordinis titulatur, verb. Minister. nu. 1. fol. 144.
- Ministrantes Infirmis eximuntur, & multis privilegijs decorantur, verb. exemptio. num. 28. fol. 93.
- Ministri Generales Ordinis Fratrum Minorum in visitatione abusus tollere possunt, verb. abusus. nu. 1. fol. 8.
- Ministri Prouinciales Fratrum de Familia non habent potestatem, nec iurisdictionem in Reformatos, verb. Minister. num. 2. fol. 144.
- Minores Observantia nequeunt transire ad minimos, verb. translatio. num. 19. fol. 264.
- Minorum Ordo est receptus sub protectione Sedis Apostolicæ, sic etiam & Theatini, verb. exemptio. num. 23. & 24. fol. 93.
- Minorita nequeunt esse executores testamenti, verb. testamenti exequutor. n. 4. fol. 255.
- Missæ, & Officium alicuius Sancti in loco ubi est eius Festum, non celebratur per Cuiusdam, & Diocesim. fol. 182. n. 18. verb. Officium.
- Missæ pro celebratione, quando offertur elemosina maior solita debet absolutè is, cui oblata fuit eandem integram elemosinam tribuere Sacerdoti celebranti, verb. Missæ. nu. 35. fol. 153.
- Missarum elemosina qualiter ab Administratoribus Ecclesiarum accipi valeant, verb. Missæ. nu. 40. fol. 154.
- Missæ approbata pro certis Regularibus ab alijs celebrari nequeunt, verb. Missæ. num. 1. fol. 145.
- Missæ Rosarij est concessa tantum Dominicanis, verb. Missæ. nu. 2. fol. 145.
- Missæ S. Mariæ de Carmelo solis Carmelitæ est concessa, verb. eod. n. 3. fol. 146.
- Missæ possunt audiri à laycis in Ecclesijs Regulariũ, & præcepto satisfaciunt, nec Episcopus illis prohibere potest, verbo Missæ. num. 4. & 5. fol. 146.
- Missæ de Sancto, de quo moniales recitantur Officium, potest celebrari à Cappellano, verb. Missæ. nu. 6. fol. 146.
- Missæ S. Raphaelis Archangeli Monasterio S. Francisci de Paula est concessa, ibid. num. 9.
- Missæ S. Simeonis est approbata pro monialibus eiusdem in Ciuitate Ragusæ, ibid. num. 13.
- Missæ propriæ Sanctorum Ordinis Carmelitarum reformatæ ad usum Missalis Romani, approbantur, & conceduntur Fratribus Carmelitanis discalceatis, verb. Missæ. num. 15. fol. 146.
- Missæ Sanctarum quindecim Auxiliatorum in Missali Ordinis Prædicatorum impressa suspenditur, verb. Missæ. nu. 18. fol. 147.
- Missæ ter in anno ab Abbatibus cum Baldachino, & sede, qualiter celebranda, ibid. num. 22.
- Missæ recitanda à Regularibus hodiè nõ possunt reduci à Generalibus Religionum, nec earum onera perpetua recipi valeat sine consensu eorundem Generalium vel Prouincialium, verb. Missæ. num. 23. fol. 148.
- Missarum celebrandarum onera hodiè reduci non possunt nisi à Papa, verbo Missæ. num. 26. fol. 152.
- Missas ab offerente præscriptas celebrare tenentur Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, cum Ordinarius præscripserit elemosinam congruam, verb. Missæ. nu. 28. fol. 152.
- Missas qui obligantur celebrare ratione beneficij, seu Cappellæ, legati, aut salarij, si elemosinas pro alijs missis celebrandis susceperint, non possunt eadem missa utrique obligationi satisfacere, ibid. num. 29.
- Missarum numerũ si Testator relinquat, ut celebrentur pro eius anima absque ulla præscriptione elemosina illa ab Episcopo erit taxanda, & non ab hæredibus

I N D E X.

- bus iuxta morem tamen verb. *Missæ*. num. 30. fol. 152.
- Missam per alium celebrare volens beneficij Rector non tenetur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum beneficij, sed sufficit ut congruam consignet, verb. Missæ. nu. 34. fol. 153.*
- Modus in recitando Officium est triplex, verb. Horæ Canonica. nu. 31. fol. 113.*
- Monachi unde dicantur, verb. Monachi. num. 1. fol. 155.*
- Monachi cur sic hodie appellantur, ibid. num. 2.*
- Monachi non se immiscant prædicationibus, ibid. num. 3.*
- Monachi non tenentur sociare, & reassociare proprium Abbatem ad sollempniter celebrandum accedentem, ibid. n. 4.*
- Monachi Vallis Umbrosæ quare sic dicti, à quo fuerunt instituti, eorum Congregatio à quo fuit approbata, ibid. nu. 6. 7. & 8.*
- Monachi S. Blasij à quo fuerunt redacti ad meliorem, & arctiorem disciplinam sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum, & fruuntur privilegijs Cassinensium, & eorū Abbas habet potestatem quam ceteri Abbates, verb. eodem num. 10. 11. & 12. fol. 156.*
- Monachi S. Blasij nequeunt frequentare studia, nec scientias addiscere, ibidem num. 16.*
- Monachus Parochus deferens stolam in funeralibus, potest ingredi Parrochiam secularem, verb. Stola. nu. 2. fol. 246.*
- Monachi Cassinenses, alias S. Iustina de Padua sunt Mendicantes, verb. Mendicantes. nu. 12. fol. 136.*
- Monachi Vallis Umbrosæ participant de omnibus privilegijs Mendicantium, ibid. num. 13.*
- Monachi Camaldulenses enumerantur inter Mendicantes, ibid. nu. 14.*
- Monachi Cōgregationis B. Mariæ Montis Virginis habent privilegia Mendicantium, ibid. num. 19.*
- Monachi S. Blasij gaudet privilegijs Mendicantium, verb. eod. nu. 20. fol. 137.*
- Monachi Benedictini ad nullum Ordinem transire possunt, verb. translatio. n. 17. fol. 263.*
- Monachi Eremitæ S. Hieronymi de Observantia nequeunt lectiones extra claustra audire, eorū Priores sunt perpetui, eorum Capitulum Generale, quolibet triennio celebratur, eorum Superiores vescuuntur eo victu, quo, & ipsi, verb. Monachi. num. 18. 19. 20. & 21. fol. 156.*
- Monachi Cælestini à quo fuerunt instituti, sub qua protectione sunt recepti, eorum Abbas Generalis facit omnia, quam faciunt alij Abbates exempti, & possunt impartiri benedictiones pontificales sollempniter celebrantes, eorum Constitutiones à quo fuerunt confirmata, ibid. num. 22. 23. 24. 25. & 26.*
- Monachi S. Mariæ Mōtis Virginis à quo fuerunt instituti, eorum immunitates, & libertates quis confirmavit, ibidem num. 27. & 28. Eorum Abbas quibus insignibus utitur, potest conferre ordines minores, an possit benedicere Calices, & alia paramenta, verb. eod. n. 29. 30. & 31. fol. 157.*
- Monachus emittens professionem, cuius nullitatem ignoraverit, si postea sciuerit, & protestatur, an possit opponere nullitatem. fol. 214. nu. 12. verb. Professio.*
- Monachus curam animarum exercens in Ecclesia Parrochiali unita Monasterio, cogitur ire ad processiones. fol. 208. num. 7. verb. Processiones.*
- Monachi Sanctissimæ Trinitatis Cauen. non coguntur accedere ad processiones. fol. 209. num. 12. eod. verb.*
- Monachi, & Regulares munus Aduocati, & Procuratoris exercere possunt in causis miserabilium personarum. fol. 211. num. 5. verb. Procurator.*
- Monachi Oliuetani habent conseruatores cū amplissima facultate, verb. Conseruatores. num. 2. fol. 49.*
- Monachi S. Mariæ Montis Virginis nequeunt obtinere officia in eorū patria, verb. Monachi. nu. 33. fol. 157. Eorum Abba-*

I N D E X!

- Abbates fruuntur priuilegijs Camahdulensium, ibid. nu. 34. Eorum oblati faciunt nouitiatu per annu, ibid. n. 35.*
- Monachi, Fratres, Moniales, & alij Regulares, eorumque Monasteria sunt immanes a solutionibus oneru, verb. Imunitas, nu. 2. fol. 123.*
- Monachis, & Moniales militantes sub regula Sancti Benedicti debent uti Breuiario benedictino, verb. Matutinum, num. 4. fol. 134.*
- Monasteria plura eiusdem ordinis in eade Ciuitate existentia, quae non habent precedentiam, fol. 197. nu. 7.*
- Monasteria tam virorum, quam mulieru erigi non possunt absq; Ordinarij licentia, fol. 157. nu. 1. verb. Monasteria.*
- Monasteria quaecunq; etiam Mendicantium, & cum licentia Episcopi erigi non possunt nisi auditis aliorum Conuentuum Procuratoribus, fol. 158. num. 3. eodem verbo.*
- Monasteria quantum debent distare ab Ecclesijs, & Conuentibus Fratrum, ibid. num. 4.*
- Monasteria monialium non eriguntur nisi locoru Ordinarijs consentientibus, ibid. num. 6.*
- Monasteria monialiu non eriguntur absq; speciali Sedis Apostolica indultu, quibus constructis non celebratur absque Ordinarij licentia, ibid. num. 7.*
- Monasteria, Prioratus, & alia beneficia Ecclesiastica perpetuo unita, & de cetero non vacantia, Camera Apostolica debita iura praestare tenentur, ibid. num. 9.*
- Monasteria non possunt recipi, ubi saltem duodecim Fratres sustentari nequeunt, ibid. num. 10.*
- Moniales vocantur sub titulo de sor, fol. 160. num. 1. verb. Moniales.*
- Moniales legere nescientes, nec ad professionem, nec ad chorum admittuntur, ibid. num. 2.*
- Moniales nequeunt dicere in Confiteor ad primam, & Completorium (tibi mater, vobis sorores) sed ut in Breuiario, ibid. num. 3.*
- Moniales tacite, vel expresse Religionem professae clausuram seruare tenentur, ibid. num. 4.*
- Moniales cuiuscunque Ordinis a decimis, subsidijs, & alijs oneribus eximuntur. fol. 161. num. 5. eod. verb.*
- Moniales vigore Bullae Cruciae nequeunt recipere alios Confessarios, qua ab Ordinarijs approbatos, ibid. nu. 6.*
- Moniales non habent facultate disponendi de earum cellis post obitum, ibidem num. 7.*
- Moniales cuiuscunque Ordinis a militum hospitio eximuntur, ibid. nu. 8.*
- Moniales quando possunt recipere puellas educationis causa, ibid. nu. 9.*
- Moniales possunt deputari in Officiales Monasteriorum a Superioribus, ibid. num. 10.*
- Monialis, quae emisit professionem, deinde dubitans non esse baptizatam, rebaptizatur, ibid. num. 11.*
- Moniales nequeunt parare cibum exteris, nec osculenta vendere, ibid. nu. 12.*
- Moniales Sedi Apostolica subiectae ab Episcopo gubernantur, ibid. nu. 13.*
- Moniales, quae tacite emiserunt professionem, non coguntur emittere expresse, ibid. num. 14.*
- Moniales in illegitimo thoro contractae, sub Constitutione Sixti V. edita contra Regulares illegitimos non comprehenduntur, ibid. num. 15.*
- Moniales nequeunt recipere pecunias, vel aliam rem anticipatam ad computum elemosinae dotalis, fol. 161. n. 16. verb. Moniales.*
- Moniales ab Ordinarijs ne in barchannalibus accedat prohibentur, fol. 162. nu. 17. eod. verbo.*
- Moniales subiectae Regularibus cu Regularibus eiusdem Ordinis alloquentes, quam poenam incurrant, ibid. n. 18.*
- Moniales alieno Episcopo subiectae, ab Episcopo Diocesano visitari debet, ibidem nu. 19.*
- Moniales nequeunt tenere clauem Custodiae sanctissimi Sacramenti, ibidem num. 21.*

Monia-

I N D E X.

- Monialis non consecratur, nisi vigesimum quintum annum expleuerit, ibid. num. 22.*
- Monialis si intra numerum prefixum decesserit eligere aliam in illum locum, ad alias moniales spectat, ibid. num. 23.*
- Moniales ab eorum Monasterijs egredientes excommunicantur excommunicatione Summo Pontifici reservata, ibid. num. 24.*
- Moniales Sancti Benedicti possunt recitare Officium secundum usum Breuiarii Romani, fol. 181. num. 5. verb. Officium.*
- Moniales tertij Ordinis Sancti Francisci possunt recitare Officium Beate Margarite de Cortona, fol. 184. nu. 30. eod. verbo.*
- Moniales Monasterij Donne Regine Civitatis Neapolis recitant Officium Beate Margarite martyris, & Officium nominis Iesu, ibid. num. 33.*
- Moniales Sancte Clare non tenentur soluere primitias ex privilegio, verb. Decima, num. 4. fol. 54.*
- Moniales non tenentur soluere decimam ex redditibus, qui vix ad earum victum sufficiunt, ibid. num. 5.*
- Monialis nequit egredi à Monasterio ut curam suorum nepotum gerat, verb. recessus, num. 8. fol. 222.*
- Monialis de licentia Superioris potest transire de uno Monasterio ad aliud, ibid. num. 10.*
- Monialis potest transire à Religionem perfectiorem, ibid. num. 11.*
- Monialis quando potest exire à Monasterio, ibid. num. 12.*
- Moniales debent comedere in refectorio communi, & in loco communi laborare, verb. Refectorium. nu. 1. fol. 224.*
- Moniales professe clausuram observare recusantes, nequeunt ab alijs Monasterijs recipi, verb. Clausura. num. 3. fol. 35.*
- Moniales tempore Belli exire possunt de Monasterio, verbo eodem, num. 19. fol. 39.*
- Monialis ut possit exire clausuram, qua sunt necessaria, verb. eodem, num. 9. 11. & 12. fol. 36. Et an sufficiat similis causa, verbo eodem. num. 12. fol. 37. num. 17. & 18. fol. 38. & nu. 21. fol. 39.*
- Moniales singulis mensibus confiteri, & Eucharistiam sumere debentur, pro quo Episcopi debent esse vigiles, & an hoc præceptum sit obligatorium, verb. Confessiones. num. 1. fol. 46. & num. 2. fol. 47.*
- Moniales nequeunt ejci à Monasterio ex causa incorrigibilitatis, et nisi puniantur, possunt ad aliud transferri, verb. Ejcere. num. 7. fol. 68.*
- Moniales cuuscunque Ordinis possunt possidere bona stabilia in communi, fol. 195. num. 2. verb. possidere.*
- Moniales de secundo Ordine Sancte Clare, Urbani IV. regulam præsentantes, possunt possidere bona stabilia, ibidem num. 3.*
- Moniales Sancte Clare Avenionen. primo die cuiuslibet mensis festo novemlectionum non impedita recitant Officium Sancte Clare, sub ritu duplici, fol. 185. num. 39. verb. Officium.*
- Moniales Sancte Clare in Civitate Mantue possunt recitare Officium Conceptionis Beate Marie, fol. 182. n. 16. verb. eodem.*
- Moniales, & deputati ad Chorum tenentur sub pœna peccati mortalis Horas Canonicas recitare, verb. Hora Canonica. num. 2. fol. 110.*
- Moniales an possint cogi ad soluendam portionem Seminario, verb. Seminarij. num. 6. fol. 235.*
- Moniales eligere volentes in casu discordia, Superior ipsarum votum proferre nequit in electione Abbatisse, verb. Electio. num. 14. fol. 71.*
- Monialis vidua non potest creari Abbatisa nisi cum licentia Sedis Apostolica, verb. Abbatisa. num. 1. fol. 4.*
- Moniales Sancte Clare nequeunt tenere Conuersas, verb. Conuersa. num. 1. fol. 51.*

Mon-

I N D E X

Monetarij si fuerint Regulares cuiuscunque Ordinis etiam Hierosolymitani, cognoscuntur ab Episcopis, fol. 159. nu. 1. verb. Monetarij.

Mozzetta super mantelletto utitur Abbas Generalis Cœlestinorum, fol. 163. num. 3. verb. Mozzetta.

Mulieres nequeunt ingredi Claustra Regulariũ sub excommunicationis pœna; verb. Claustra. num. 1. fol. 34.

Mulieres quando possunt ingredi Claustra, ibid. num. 4.

Mulieres nequeunt ingredi Monasteria istorum Monachorum, nisi in certis casibus, verb. Monachi. nu. 32. fol. 157.

Mulieres nuptæ non recipiuntur in Monasteria Monialium, limita propter maritorum sequitiam, & non ipsarum, culpa habeant iuxta causam timendi, verba Educatio. num. 10. & 11. fol. 65.

N

Nomina debent habere consequentiã, consonantiã, & effectum, alias non dicuntur nomina, verb. Electio. nu. 55. fol. 75.

Notarij possunt creari à Prælati Regularibus in causis suorum priuilegiõũ, & concessionũ Papalium, qui sunt perpetui in negotijs priuilegiõũ, fol. 163. num. 1. & 2. verb. Notarius.

Nouitij professori Religionem possunt testari, verb. Testamentum. num. 16. fol. 253. & 254.

Nouitij ad habitum regularem, & professionem non admittuntur, nisi in Conuentibus designandis, fol. 167. num. 18. verb. Nouitiy.

Nouitiy post professionem, ut in bono spiritu melius maneant, quid sit agendum, fol. 176. num. 27. verb. Nouitiy.

Nouitiy si compleat annum probationis die 24. Februarij anno bisestilis, an talis annus dicatur expletus, verb. Annus. num. 4. fol. 14. & ibid. num. 5.

Nouitiy cõpleto probationis anno, egrediens à Monasterio, si postea redat aliũ annum facere tenetur, ibid. nu. 7.

Nouitia durante anno probationis pro-

pter valetudinem extra Monasterium potest emitte professionẽ, verb. Annus num. 9. fol. 14.

Nouitiy ad habitum Regulariũ recepti an possunt admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus habita professione, numeri commodè ali non valeant, fol. 164. num. 1. verb. Nouitiy.

Nouitiy Prædicatorum in articulo mortis in manibus Prælatorum ante tempus regulam profiteri possunt, ibid. num. 2. & 3.

Nouitia recipi non potest causa induendi habitum probationis in Religione, nisi sit maior duodecim annis, ibidem num. 4.

Nouitia non potest admitti ad professionem ante decimum sextum annum, ibidem num. 5.

Nouitiy professionem emissaræ, qua seruare tenentur, fol. 165. nu. 6. cod. verb.

Nouitiy egredientes extra Monasterium de licentia Superioris non interrumpunt annum probationis, ibid. nu. 7.

Nouitiy recipiuntur in Societate Iesu etiã non seruata forma Bullæ Sixti V. ibidem num. 8.

Nouitiy si compleant probationis annum die 24. Februarij anno bisestili, annus dicitur completus, ibid. num. 9.

Nouitiy maiores sexdecim annis quando recipiantur ad Religionem, ibid. n. 10.

Nouitiy à quibus Religionibus recipi possunt, fol. 166. num. 15. verb. Nouitiy.

Nouitiy Ordinis Prædicatorũ in articulo mortis Religionem profiteri possunt, verb. Fratres. num. 24. fol. 101.

Nouitiy recipiuntur à Iesuitis non seruata forma Bullæ Sixti V. verb. Iesuita. nu. 22. fol. 117.

Noua elemosinæ pro Missarũ celebratione quatenus recipi prohibeatur, verb. Minister. nu. 36. fol. 153. & nu. 37. ibid.

Nullitas professionis à Regularibus deduci debet coram Ordinario loci, ubi exstitit Monasterium, in quo emisit professionem, necnon eiusdem Monasterij Superiore, fol. 177. n. 1. verb. Nullitas, & fol. 216. nu. 34. verb. Professio.

D d Nullus

I N D E X.

- Nullus Regularis est exemptus à seruitio Chori, verb. Chorus. num. 1. fol. 33.*
Nullus eijcitur à Religione, nisi sit incorrigibilis, verb. Eijcere. nu. 5. fol. 68.
Numerus Religiosorum stat præfixus in Monasterijs Regulariũ, fol. 159. n. 13. verb. Monasteria.
- O
- O**bedientia est votũ Religionis, verb. Votum. nu. 1. fol. 272.
Obedientia est præcipua inter tria vota, substantialia Religionis, fol. 178. nu. 1. verb. Obedientia.
Oblati Religionis Carthusianorũ gaudens ijsdem privilegijs, quibus Fratres eiusdem Ordinis, fol. 179. num. 1. verbo Oblati.
Oblati debent recipi in vnaquaq; Religione, iuxta propriarum Constitutionum dispositionem, & privilegia, ibidem num. 2.
Oblationes si fiant in Ecclesijs Regulariũ, ipsis debentur, fol. 178. n. 2. verb. Oblationes.
Oblationes, & elemosina inter Missarum sollemnia possunt recipi à Regularibus, qui etiam possunt se uertere ad populũ, & generalem confessionẽ pro eo facere, fol. 178. num. 1. verb. Oblationes.
Obligationes Religiosorum ratione voti, remissivæ, fol. 178. num. 3. verb. Obedientia.
Obseruantia est optima legum interpret, verb. Iesuita. nu. 53. fol. 120.
Obseruatio regulæ est faciendæ à Regularibus, verb. Regula. nu. 1. fol. 225.
Officium quod publicè dicitur, debet dici in Ecclesia, sed si priuatim potest dici ubicunque, verb. Hora Canonica. nu. 28. fol. 112.
Officium ut sit satisfactũ de præcepto, duo sufficiuntur, verb. eod. nu. 36. fol. 113.
Officium pro breuitate mutans, peccat, & quando non faciat fructus suos, verb. Hora Canonica. num. 19. fol. 111.
Officium mutans ex inaduertentia, repetit ea in quibus errauit, ibid. nu. 20.
Officium mutans data opera, non peccat mortaliter, ibid. num. 21. fol. 112.
- Officia propria Canonicorum Regularium possunt recitare Moniales eiusdem Ordinis, fol. 181. num. 4. verb. Officium.*
Officium duplex alicuius Sancti, in die eius Festiuitatis recitari potest in Ecclesia ubi sunt reliquiae, & quid ubi reliquia insignis non est, ibid. num. 7. & 8.
Officium de Sancto canonizato non potest fieri extra propriam Ecclesiam absque decreto. fol. 182. num. 9.
Officium in tumulandis cadaueribus in Ecclesijs Regularium, fit per eosdem, ibid. num. 11. limita ut nu. 12.
Officium super defunctos ad Ecclesiam Mendicantium delatos ab ipsis Fratribus est faciendum, ibid. nu. 13.
Officium quindecim Auxiliatorum est suspensum, ibid. num. 14.
Officium prout recitant Obseruantes, recitare possunt Moniales Ordinis Canonicorum Regularium, quæ gubernantur à Fratribus Obseruantia, ibidem num. 15.
Officium nõ recitent Religiosi occupati in prædicationibus, confessionibus vel studijs, & infirmitatibus, quis nam concessit, fol. 183. num. 22. & 23.
Officium Sanctæ Theresæ conceditur Carmelitanis, ibid. num. 24.
Officium Sancti Ludouici Bertrandi recitant Dominicani, et Clerici Regulares, & seculares, ibid. num. 25.
Officiũ Beati Francisci Borgiæ, quibus est concessum, ibid. num. 26.
Officium S. Geltrud. qui possunt recitare, fol. 184. num. 27.
Officium Sancti Gulielmi Aquinatæ Ducis Ordinis S. Augustini, quibus conceditur, ibid. num. 28.
Officium Beati Ioannis de Deo, pro quibus est concessum, ibid. num. 29.
Officium Beatæ Mariæ Magdalene de Pazzis Ordinis S. Mariæ de Monte, quibus conceditur, ibid. num. 31.
Officium Sancti Ioannis de Facundo, pro quibus est concessum, ibid. num. 32.
Officium viginti trium Martyrum Ordinis Sancti Francisci Minoris de Obseruantia,

I N D E X

- nantia, pro quibus est concessum, ibid. num. 35.*
- Officiū Beati Petri de Alcantara, quibus conceditur, ibid. num. 36.*
- Officiū Sancti Raimundi Ordinis Beatae Mariae de Mercede, quibus est concessum, fol. 185. nu. 37. verb. Officiū.*
- Officiū Beatae Ritae de Cassia, quibus cōceditur, ibid. num. 38.*
- Officiū B. Andreae de Auellino, pro quibus conceditur, ibid. num. 40.*
- Officiū Beati Caietani Thienesi, quibus est concessum, ibid. nu. 42.*
- Officiū Sancti Conradi, Tertij Ordinis Sancti Francisci, pro quibus conceditur, ibid. num. 43.*
- Officiū Corona spinæ Sanctissimi Domini nostri, quibus est concessum, ibidem num. 45.*
- Officiū Sanctæ Clarae de Monte Falbio, quibus conceditur, ibid. num. 44.*
- Officiū Beati Felicis de Cantalicio, quibus est concessum, ibid. nu. 46.*
- Officiū Beati Ioannis Capistrani, pro quibus conceditur, fol. 186. nu. 47.*
- Officiū Beati Paschalis de Babylon, quibus conceditur, ibid. num. 48.*
- Officiū Patrū Sancti Romualdi, qui recitare tenentur, ibid. num. 49.*
- Oliuetani unde sunt dicti, fol. 186. nu. 1. verb. Oliuetani.*
- Oliuetani sunt exempti à iurisdictione Ordinariorum, ibid. num. 2.*
- Oliuetani fruuntur prescriptione sexagenaria, ibidem.*
- Oliuetani ad aliam Religionem transire non valent, nisi præcedente Sedis Apostolicæ licentia, ibid. num. 3.*
- Oliuetani eligunt Conseruatores, fol. 187. num. 4.*
- Oliuetani gaudent priuilegijs Cassinensium, ibid. num. 5.*
- Oliuetani possūt ordinari à quolibet Antistite, ibid. num. 6.*
- Oliuetani cedere tenentur præcedentiam Cassinensibus in processionibus, ibid. n. 7.*
- Oliuetani possunt acquirere noua loca, & Ecclesiastica Sacramenta ministrare, ibid. num. 8.*
- Oleum sanctum permittere debet Episcopus, quod Regulares in proprijs Ecclesijs teneant, fol. 186. nu. 1. verb. Oleum sanctum.*
- Oracula viua vocis sūt reuocata, fol. 187. num. 1. verb. Oracula.*
- Oracula viua vocis nouiter sunt cassata, & abrogata, fol. 295. num. 3. verb. Priuilegia.*
- Oracula viua vocis non respicientia priuilegia, facultates, licentias, nec gratias, sed declarationes an censeantur abrogata, ibid. num. 4.*
- Ordinarij, siue Prælati nequeunt interpretare priuilegia Fratrum Predicatorum, verb. Fratres. num. 21. fol. 101.*
- Ordinarij locorum nequeunt addere Officia Sanctorum Kalendarijs proprijs, fol. 182. num. 17. verb. Officiū.*
- Ordo Militum S. Iacobi à quo fuit approbatus, verb. Milites. nu. 19. fol. 142.*
- Ordo Militum S. Stephani à quo fuit institutus, verb. eod. num. 31. fol. 142.*
- Ordo Militū S. Lazari à quo fuit approbatus, ibid. num. 34.*
- Ordo requiritur in recitatione Horæ Canonice, & in Choro est obseruandus sub pena peccati venialis, secus si priuatiim, verb. Horæ Canonice. nu. 10. fol. 111. & num. 11. ibidem.*
- Ordo in recitatione Horæ Canonice non est in præcepto sicut numerus, ibidem nu. 12. Et an possit cōfundi. nu. 13. ibid.*
- Ordo Carmelita est de Mendicantibus, verb. Carmelite. num. 1. fol. 29.*
- Ordo Carmelite à quo dependeat, ibidem num. 2.*
- Ordo Carthusianorum subest obedientiæ Domus Carthusiæ, verb. Carthusiani. num. 2. fol. 30.*
- Ordo Eremitarum S. Augustini à pluribus Pontificibus fuit cōfirmatus, verb. Eremita. num. 5. fol. 85.*
- Ordo Eremitarum S. Hieronymi est reformatus sub Regula S. Augustini, & quibus vestimentis illi utuntur, verb. eod. num. 12 fol. 86. & num. 13. ibid.*
- Ordo Cluniacensis à quo fuit exemptus, verb. Exemptio. num. 3. fol. 91.*

I N D E X.

Ordo Sancti Benedicti an sit exemptus,
ibid. num. 5.
Ordo Cisterciens. à quo fuit solutus iurisdictione Diœcesanorum, ibid. nu. 9.
Ordo Syluestrinorum à quo fuit immunis ab Episcoporum iurisdictione, verb. eod. num. 11. fol. 92.
Ordo Monachorū B. Mariae Montis Virginis à quo fuit exemptus, verb. Exemptio. num. 13. fol. 92.
Ordo Sancti Blasij est exemptus à iurisdictione Episcoporum, ibid. nu. 16.
Ordo Sancti Antonij Viennensis, an sit exemptus à iurisdictione Ordinariorum, ibidem num. 18.
Ordo Fratrum Minorum an sit exemptus, ibid. num. 20.
Ordo Seniorum Beatae Mariae Virginis à quo fuit exemptus, verb. eod. num. 22. fol. 93.
Ordines sacri etiam extra tempore indies Festiuis, possunt recipi per Fratres Cappellanos Sancti Ioannis Hierosolymitani à quocunque Antistite absque Ordinarij licentia, fol. 193. nu. 12. verb. Ordo.

P

Papa est supra ius, & Ecclesia Constitutionem, verbo Iesuita. num. 65. fol. 121.
Papa potest facere monachum capacem dominij, verb. eod. nu. 66. fol. 122.
Papa procedens contra Milites Hierosolymitanos, eorum privilegium non est offensum, verb. Milites. n. 14. fol. 141.
Papa non habet potestatem à populo, sed immediate à Deo, verb. Electio. nu. 35. fol. 73.
Parentes puellarum nequeunt dietim dimittere ipsis victum, sed in pecuniam soluere, verb. Educatio. num. 7. fol. 64.
Parrochus est manutenendus in possessione decimas exigendi de pradijs acquisitis à Regularibus, donec doceant de sufficenti privilegio, verb. Decima. n. 8. fol. 55.
Parrochus tenetur monere populum ut Missas frequentet, non tamen cogere,

ut illos audiat in Parrochia, verb. Missa. num. 6. fol. 146.
Parrochus debet certiorari à Regulari de quidita in confessione infirmorum, verb. Approbatio. nu. 18. fol. 19.
Parrochialis Ecclesia venit sub nomine Matricis, verb. Campana. num. 2. fol. 27.
Paria sunt aliquem non esse electum, & non administrare officij, verb. Electio. num. 54. fol. 75.
Paupertas est unum de votis Religionis, fol. 193. nu. 1. verb. Paupertas.
Pœna interdicti apposta in decreto de celebratione Missarū, quos officiat, verb. Missa. nu. 38. fol. 153.
Pœna Regularis prædicantis in aliena Diœcesi cum licentia Episcopi, non sui Superioris, fol. 202. nu. 9. verb. Prædicare.
Pensio venit appellatione bonorum, verb. Iesuita. nu. 42. fol. 119.
Pensio venit appellatione beneficij in materia larga, & favorabili, verb. Iesuita. num. 38. fol. 118. & num. 39. verb. eod. fol. 119.
Pœnitentia salutares, quæ dicantur, fol. 196. num. 3.
Pœnitentiati Regulares à sancto officio Inquisitionis etiam si expleverint pœnitentia tempus, sunt inhabiles ad officia, fol. 196. nu. 1. verb. Pœnitentiati.
Pœnitentiati non possunt rehabilitari ad officia nisi à Papa, vel Sacra Cōgregatione Inquisitionis, ibid. nu. 2.
Præcedentia si controuertatur inter Regulares, ab Episcopo loci Ordinario decidatur amota appellatione, & sine figura iudicij fol. 197. nu. 1. verb. Præcedentia.
Præcedentia non debetur Regularibus super Clericum secularem, ibid. nu. 4.
Præcedentia est illorum, qui prius in loco Monasterium obtinuerunt, ibidem num. 6.
Præcedentia à Capuccinis est tribuenda in processionibus Regularibus, qui incedant sub propria Cruce, et loco, fol. 198. num. 14.

Præc-

I N D E X:

- Præcedentia Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia datur super Fratres Minores Cōventuales, & quid supra Fratres tertij Ordinis. fol. 198. num. 12. verb. Præcedentia.*
- Præcedentia debetur Cælestinis supra Oliuetanos. fol. 199. num. 15. eodem verbo.*
- Præcedentia datur Regularibus sãcti Dominici omnibus alijs Religiosis cuiuscunque Ordinis Mendicantium, ibid. num. 16.*
- Præcedentia quomodo præstatur inter Ordines Mendicantium, & Beati Ioannis Dei, ibid. num. 17.*
- Præcedentia in Cappella Pontificia datur Procuratori generali Observantium, ibid. num. 18.*
- Præcedentia datur Monachis Cassinensibus quoad Canonicos Regulares Lateranenses, ibid. num. 19.*
- Præcedentia antiquitatis seruanda est inter Milites magnæ Crucis eiusdem Ordinis, ibid. num. 20.*
- Præcedentia inter Moniales oritur à die professionis, ibid. num. 21.*
- Præcedentia debetur Siluestrinis supra Mendicantes, ubi à quæstuando desistunt. fol. 200. num. 21. eodem verbo.*
- Præceptorie, seu Commende Religionis Hierosolymitana, sunt veri tituli, & beneficia Ecclesiastica, & an idem sit respectu Ordinum Sancti Iacobi, Calatraue, & Alcantara. fol. 200. num. 1. & 2. verb. Præceptorie.*
- Præceptum non adimpletur, si in officio feria recitatur Officium Sancti, verb. Hora Canonica, num. 16. fol. 111. limita ut num. 17. ibid.*
- Prædia abnoxia à solutione decimarum transeunt ad Regularium Monasteria cum suo onere, & sic tenentur soluere Rectoribus Ecclesiarum, verb. decima. num. 6. & 7. fol. 55.*
- Prædicatoris errores, aut scandala diffeminantes per Episcopum à predicatione interdiciuntur, necnon contra eos barese prædicantes procedere va-*
- let, fol. 202. num. 1. & 2. verb. Prædicatores.*
- Prædicatores possunt esse religiosi Societatis Iesu, quamuis ordinibus sacris nõ fuerint initiati, ibid. num. 3.*
- Prædicatores quæstuarij à predicationis officio debent se abstinere, verb. Quæstuarij. num. 1. fol. 220.*
- Prædicare nequit secularis, nec Regularis etiam in Ecclesijs sui ordinis Episcopo contradicente, fol. 201. n. 6. & 7. verb. Prædicare.*
- Præfectus Generalis Clericorum Regularium per triennium eligitur, verb. Clerici Regulares. num. 6. fol. 41.*
- Præfectus Clericorum Scholarum Piarum unus sit, & pueros doceat absque stipendio, verb. eod. nu. 18. fol. 42.*
- Præfecte Monasterij celsuris coerceri possunt, ne in Monasterio patiantur Nouitias profiteri, nisi facta exploratione, verb. Exploratio. num. 6. fol. 94.*
- Prælatus habens se pro spoliato, ex quo fecerit inutile contractum nomine Ecclesiæ potest peti manutentio, verb. Transactio. num. 17. fol. 258.*
- Prælatus Regularis habens usum Baculi, potest illum deferre aureum, siue argenteum, verbo Baculus. num. 2. fol. 20.*
- Prælati Regulares debent delegare in suos subditos ordinariam potestatem absoluedi à peccatis, verb. Absolutio. num. 7. fol. 7.*
- Prælati Regulares habent eandem potestatem, & facultatem quam Episcopi, fol. 202. num. 1. verb. Prælati.*
- Prælati Regulares nequeunt concedere aliquod Officium alicui Religioso sua Religionis ad instantiam alterius, vel penam remittere, verb. Fauor. num. 4. fol. 96. & vide num. 5. & 6. ibid.*
- Prælati Regulares nequeunt dispensare regulariter super Bigamia, verb. Dispensare, num. 7. fol. 61.*
- Prælati Regulares cum religiosis subditis, quo ad ordines super irregularitate orta ex occulto homicidio, verb. Dispensare. num. 9. fol. 61.*

I N D E X.

- Praelati Religionum possunt eicere, à Religione Regulares professos, verb. Eicere. num. 1. fol. 67.*
- Praelati ut possint eicere religiosos à Religione id agere debant cum consilio, & assensu Patrum ex grauioribus, ibid. num. 2. & 3.*
- Praelati monachorum Vallis Umbrosæ ad Capitulum non accedentes, dignitatibus, & officijs priuantur, verb. Monachi, num. 9. fol. 155.*
- Pramostratenses sunt exempti à iurisdictione Episcoporum, verb. Exemptio, num. 14. fol. 92.*
- Pramostratenses habent communionem omnium priuilegiorum tam spiritualium, quam temporalium Congregationis Sancti Benedicti Cisterciensis, Regnorum Hispaniæ, verb. Mendicantes, num. 21. fol. 137.*
- Propositus, siue Abbas Sanctæ Mariæ Pacis Romæ potest uti Mitra, Anulo, Baculo, & alijs Pontificalibus, verb. Benedicere, & Benedictio, n. 17 fol. 23.*
- Propositi sunt Ministri Religionum, & qui sunt, fol. 205. num. 1. & 2. verbo Propositi.*
- Propositi habent usum Pontificalium in Ecclesijs suæ iurisdictionis, sed æqueunt illis uti in Ecclesijs Regularium, ibid. num. 3.*
- Propositum, quod operatur in proposito, idem oppositum, in opposito, verb. Iesuite. num. 40. fol. 119.*
- Præsentia in electionibus Propositorum, Abbatissarum, Priorissarum, & Præfatarum monialium spectat ad Episcopos locorum Ordinarios, fol. 203. num. 1. & 2. verb. Præsentia.*
- Præsidentes Capituli non possunt præcipere scrutatoribus, nè recipiant suffragia ultra certum numerum, fol. 203. num. 1. 2. & 3. verb. Præsidentes.*
- Præsumptiones admittuntur pro concedendo mandato de manutenendo, verb. transactio, num. 41. fol. 260.*
- Prima Classis est Religiosorum approbatorum, & quæ contineant, verb. Iesuite, num. 4. fol. 116.*
- Prior Monasterij Sancti Stephani de Bosco an possit concedere litteras dimissoriales, fol. 192. num. 6. & 8. verb. Ordo.*
- Prior dicti Monasterij habet proprium territorium, & in suos subditos omnimodam iurisdictionem exercet, ibidem num. 7.*
- Priuilegium concessum Abbati alicuius Religionis non porrigitur ad alios, verbo Benedicere, & Benedictio, num. 7. fol. 22.*
- Priuilegia Camaldulensium fuerunt confirmata à Gregorio XIII. verbo Camaldulenses. num. 2. fol. 27.*
- Priuilegia concessa Regularibus per oracula viue vocis habent eandem vim cū Constitutionibus Papalibus, fol. 204. num. 1. verb. Priuilegia.*
- Priuilegia per contrarium usum euanescent, fol. 205. num. 7. 8. 9. & 10. verb. eodem.*
- Priuilegia, prerogatiue, fauores, & indulta concessa Ordini Sanctissime Trinitatis Redemptionis Captiuorum, confirmantur. fol. 206. num. 12. eodem verbo.*
- Priuilegia Mendicantium nè prohibeantur petere elemosinas, non sunt abrogata, ibid. num. 13.*
- Priuilegia tam à Superioribus, quam à Sede Apostolica concessa Regularibus Hispania degentibus sunt reuocata, ibid. num. 15.*
- Priuilegia Regularibus concessa, ut possint celebrare tempore interdicti, sunt reuocata, ibid. num. 16.*
- Priuilegia Minorum Sancti Francisci de Paula tam spiritualia, quam temporalia à quo fuerunt approbata, fol. 206. num. 18. verb. Priuilegia.*
- Priuilegia velandi Moniales, est confirmatum Proposito Monasterij monialium Gatiecenten. fol. 207. num. 20. eodem verbo.*
- Priuilegia tam spiritualia, quam temporalia Ordini Sanctissime Trinitatis Redemptionis Captiuorum, à quo fuerunt approbata, ibid. num. 19.*

Pri-

I N D E X!

Privilegia oblatorum, & Conuersorum, Ordinum Mendicantium comunicantur, ibid. num. 21.

Privilegia omnia cuiuscunque Religionis Ordinibus concessa audiendi, seculariū confessiones absque Ordinarij examine reuocata fuerunt, ibid. num. 22.

Privilegia Ordinū Fratrum Beata Maria de Mercede Redemptionis Captiuarum, an sint confirmata, ibid. nu. 23.

Privilegia Regularium, etiam ea, quæ vocantur Mare Magnum in his, quæ aduersantur Concil. Trid. reuocata sunt, ibid. num. 24.

Privilegium datum Regularibus, ut in casu reuentionis proprii Episcopi ad consecrandas Ecclesias possint uti alio, non est reuocatum per Sacrum Concilium Tridentinum, verb. Consecratio. num. 3 fol. 49.

Privilegia, & iurisdictiones Conservatorum Regularium extenduntur ad plures Episcopatus, verb. Conservatores. num. 9. fol. 50.

Privilegia quibus indulgetur, ut certarū Missarum, & Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, sed orationibus plurium Missarum oneribus suscipiendis satisfiat reuocantur, verb. Missæ. num. 31. fol. 152.

Privilegium loquens de banis temporalibus, non comprehendit beneficia, & pensiones, verb. Iesuitæ. num. 58. fol. 120.

Probatio plena non requiritur pro concedendo mandato de manutenendo, verb. Transactio. num. 35. fol. 259.

Probationes imperfectæ sufficiunt pro concedendo mandato de manutenendo, ibid. num. 40. fol. 260.

Processiones in Festiuitate Corporis Christi in Ecclesijs Regularium fieri nequeunt. fol. 209. nu. 20. limita nu. 21. verb. Processiones.

Processiones facere per Parrochiam ad Curatos spectat, fol. 210. num. 24. eodem verbo.

Processiones nequeunt fieri à Regularibus extra claustra, ibid. num. 25.

Procurator Reformatorum à quo debet eligi, fol. 211. num. 1. verbo Procurator.

Procurator Monasterij monialiū est mutandus de triennio in triennium, ibid. num. 2.

Procurator legitime constitutus ad eligendum non excluditur, dummodo non habeat speciale mandatum de eligenda certa persona, ibid. num. 3.

Procuratio alius debita Episcopo loci Ordinario visitanti non debetur, si visitat Ecclesias Parrochiales unitas, & dependentes à Religione Hierosolymitana, fol. 211. num. 1. verbo Procuratio.

Procuratio non debetur à Regularibus Episcopo visitanti, nisi Parrochialem Ecclesiam Conuentui suo unitam haberent, fol. 212. num. 2. verb. eod.

Prophanatio ex causa conceditur, ut fiat à Clericis Regularibus Societatis Iesu, fol. 212. num. 1. verb. Prophanatio.

Prophanatio domorum, in quibus Moniales habitant, & Missæ celebrata fuerunt, conceditur, ibid. num. 2.

Professio ut sit valida, quæ requirantur, fol. 213. num. 1. verb. Professio.

Professionem nequit emitte, qui per annum post susceptum habitum in probatione non steterit, ibid. num. 2.

Professio emissa ante tempus probationis impletum, est nulla, nec ad obligationem aliquam inducit, ibidem. num. 3. 4. & 5.

Professio in quacunque Religione tam virorum, quam mulierū ante decimum sextum annum completam, non est facienda, nec ante etatem legitimam. fol. 214. num. 8. & 9.

Professio monialis in mortis articulo est valida ante decimum sextum annum, ibid. num. 10.

Professio monachi facta ante decimum sextum annum completum est nulla, nec coualidatur per aliquod temporis spatium, vel per quoscunque actus, qui fieri nequeunt citra professionem, ibid. num. 11.

Pro-

I N D E X.

Professio emissa à Regulari, non completo anni curricula etiam per duas horas est inualida, ibidem num. 13. 14. & 15.

Professio emissa in etate decimisexti anni, an sit irrita, ibid. num. 16.

Professio facta post decimumsextum annum, & ante decimumoctauum est ualida. fol. 215. num. 17.

Professio ut sit valida, requiritur auctoritas Superioris, ibid. num. 18.

Professio sit absq; pacto, modo, aut proprio habendo, ibid. num. 19.

Professio est valida, ubi reservatur facultas testandi de patrimonio suo, ibidem num. 20.

Professio ut sit valida, requirit approbationem votorum, ibid. num. 21.

Professi est duplex, ibid. num. 22.

Professio tacita inducitur ex susceptione ordinum, ibid. num. 23.

Professiones tacita non tolluntur decreto Concil. Trident. sess. 25. cap. 15. de regular. ibid. num. 24.

Professio ut dicatur nulla, tria requiruntur, & quae, ibid. num. 25.

Professio potest annullari ex solo motu reuerentiali, fol. 216. num. 29. eodem verbo.

Professio nulla non potest allegari post quinquennium, ibid. num. 30. limita ut num. 31.

Professio est facienda liberè, fol. 217. n. 37. eodem verbo.

Professio emissa in Religione à puella inhabili est valida, dūmodo sit nota inhabilitas, ibid. num. 40.

Professi emissa instante Abbatissa à puella, quae iam compleuerat annum nouitiatus, & in morbum inciderat, & à medicis fuerat dictum ipsam moriturā est valida, quamuis mors non fuit sequeuta, ibid. nu. 41. & 42.

Professionem facere qui teneantur, verb. Fidei professio. nu. 1. fol. 97. & num. 2. & 3. ibidem.

Professio quando sit nulla, fol. 167. n. 16. verb. Nouitij.

Professio nouitiatus in particulari libro

est scribenda, fol. 176. nu. 23. eodem verbo.

Professio ut sit legitime facta, requirit etatem decimisexti anni cōpleti, verb. Aetas. num. 1. fol. 9.

Professio expressa, siue tacita, non conuenit huic emissioni trium votorū, verb. Iesuita. nu. 51 fol. 120.

Professio non sufficit quod sit facta, sed quod sit valida, verb. renunciatio. nu. 13. fol. 228.

Professus in Religione strictiori, transiens ad alteram indiget nouitiatu, fol. 214. num. 6. verb. Professio.

Professus ignorans nullitatem sua professionis post quinquennium potest illam allegare, fol. 216. n. 32. & 33.

Professus ignorans professionem inualidam post quinquennium reclamare potest, verb. Reclamare. n. 4. fol. 223.

Pontifex potest dispensare voto paupertatis cum monacho, verb. Iesuita. nu. 63. fol. 121.

Pontificaliū usus quibus Abbatibus conceditur. fol. 195. num. 5. verb. Pontificalia.

Promotus ad presbyteratum ante atate, qua pena puniatur, verb. celebras. n. 3. fol. 32.

Proprietas Regularibus interdicitur, verbo Proprietas. nu. 1. fol. 218.

Proprietas acquisita à monialibus proprijs manibus, vel titulo donationis an possit retineri, ibid. nu. 2. Nec proprietas ex censibus proueniens retineri potest, num. 4.

Propina tēpore susceptionis habitus qualiter admittatur in Monasterijs monialium, verb. propina. nu. 1. fol. 217.

Populus non inducit consuetudinem contra Canones, sed auctoritas Papae permittentis, verb. Electio. numer. 36. fol. 73.

Possessio non transfertur quando lex sibi aduersatur, & possessor nequit, ut aliquo ex remedijs possessorijs, verb. Trāsactio. num. 9. fol. 257.

Possessio ex contractu inutiles quando non transfertur, ibid. nu. 21. fol. 258.

Posses-

I N D E X:

Possessio non dicitur vacans, stante clausula (non alias, nec alio modo) ibidem num. 22.

Possessio non amittitur stante transactione nulla, ibid. num. 15.

Possessio non amittitur ex donatione nulla, ibid. num. 16.

Possessio an probetur non designatis confinibus, ibid. nu. 49. fol. 260.

Possessio non dicitur vacans stante clausula (non alias, nec alio modo) verb. Transactio. num. 22. fol. 258.

Possessio quando dicatur iniqua occupatio, ibid. num. 24.

Possessorium summarissimum manutentionis quando datur, non admittit exceptiones, verb. Transactio. num. 11. fol. 257.

Provinciales possunt creare Notarios intra ordinem pro causis criminalibus religiosorum, fol. 163. nu. 3. verb. Notarius.

Puella non admittuntur ad habitum, in scio Episcopo loci Ordinario, verba Habitus. nu. 1. fol. 107. & quare. nu. 2. ibidem.

Puella si habitum Religionis inconsulto Episcopo suscepit, à dicto loci Episcopo est diligenter examinanda, verb. Habitus. num. 3. fol. 107.

Puella quando recipi possunt à monialibus causa educationis, fol. 161. num. 9. verb. Moniales.

Puella ex causa educationis permanere possunt in Monasterijs, verb. Educatio. num. 1. fol. 63.

Puella nequeunt educari in Monasterio Conuersitarum, verb. eodem. num. 4. fol. 64.

Puella ubi nequeunt sumere habitum, nequeunt educari, ibid. nu. 5.

Puella ut admittantur ad educationem, requiritur consensus monialium, ibid. num. 6.

Puella minores septennio, & maiores vigesimoquinto non possunt recipi in Monasterijs educationis causa, verum Episcopus dat terminū ad deliberandū an velint exire, vel non, ibid. n. 8. & 9.

Quartā debita Ecclesia Parrochia-
li debetur à Mendicantibus, verb.
Quarta, num. 1. limita num. 2.
fol. 219.

Quarta debetur de singulis obuenientibus ratione funeris, tempore funeris, ibid. num. 3.

Quarta debetur Parocho ex funeralibus sequenti die post funus, ibid. nu. 4.

Quæstuarij, siue quæstoros qualiter sunt abolendi, verb. Quæstuarij. num. 2. fol. 220.

Quinquennium in professione expresse facta, à quo die incipit, verb. Reclamare. num. 2. fol. 223.

Ratio dicitur lex cōmunis, verb. Ie-
suita, nu. 49. fol. 119.

Ratio ubi est eadem, idem ius comprehendit siue succedit, verb. Clausura. num. 14. fol. 38.

Receptio Nouitiorum qualiter admittatur, & quomodo sit moderata, fol. 165. num. 11. verb. Nouitij.

Recitans officium extra horas præscriptas non peccat mortaliter, etiam in choro si non adsit scandalū, verb. Hora Canonica. nu. 25. & 26. fol. 112.

Recitans Officium sequentis, antequam Officium illius diei persolutum fuerit, non peccat mortaliter, ibid. nu. 27.

Recitans Officium, & reddens debitum naturæ, peccat mortaliter, ibidem num. 30.

Recitans Officium, debet intelligere sensum verborum, verb. eodem. num. 31. fol. 113.

Recitans Officium, & verba non proficiens, vel recitans cum alio non expectans finem verborum, non satisfacit, ibid. nam. 33.

Recitans Officium, an teneatur dicere tali voce ut seipsum audiat, ibidem num. 34.

Reclamatio nullitatis professionis est facienda cum habitu, verb. Habitus. nu. 16. fol. 108. limita ut nu. 17. & 18. ibidem.

Recla-

I N D E X.

- Reclamatio professionis ut audiat, quid requiritur, verb. reclamare. num. 7. fol. 224.*
- Regula Fratrum, & Sororum tertij Ordinis Beata Maria à quo fuit approbata, verb. Fratres. nu. 37. fol. 102.*
- Regula Fratrum, & Sororum Sancti Dominici, quæ non ad culpam, sed ad penam obligat, à quo fuit approbata, ibid. num. 38.*
- Regula Fratrum, & Sororum Tertij Ordinis Sancti Francisci, seu Tertiariorum in proprijs domibus viventium, quæ ad peccatorum non obligat, sed ad penam à quo fuit approbata, verb. Fratres. num. 36 fol. 101.*
- Regulares extra loca Monasterij questuari volantes, teneatur ostendere licentiam, verb. Questuarij. num. 4. fol. 220.*
- Regulares qualiter non tenentur solvere decimas, verbo Decima. num. 1. fol. 53.*
- Regularis degens extra Monasterium, & delinquens, punitur ab Ordinario loci, verb. Delinquens. nu. 1. fol. 56. & amplius verb. eod. nu. 12. fol. 58. & declara ibid. num. 11.*
- Regularis promotus ad Episcopatum recuperat ius succedendi quo ad bona data post Episcopatum, verb. renunciatio. num. 21. fol. 229.*
- Regulares nequeunt recedere à Monasterijs etiam prætextu accedendi ad Superiores, verb. Recessus. nu. 1. & verb. Recessus. fol. 222.*
- Regulares nequeunt recedere à Conuentu absque licentia Superiorum, ibidem num. 4.*
- Regulares post professionem nequeunt recedere à Conuentu nisi ex iusta causa, ibid. nu. 7. & cum socio. nu. 5.*
- Regulares infra quinquennium de nullitate professionis reclamare possunt, verbo reclamare. num. 1. fol. 223.*
- Regulares omnes etiam exempti ex crimine hæresis, subiacent iurisdictioni Episcoporum, verb. Hæresis. num. 1. fol. 108.*
- Regularis per Episcopatum efficitur liber à regulari obseruatione, & potest edere carnes in diebus, in quibus in sua Religione non est licitum, verb. Episcopus. nu. 6. & 7. fol. 79.*
- Regulares in materia hæresis non subsint eorum Superioribus, sed Episcopis, & Inquisitoribus, verb. Episcopus quoad Regulares, num. 3. fol. 80.*
- Regulares subiiciuntur Episcopis in petitione Crismatis, consecrationis Ecclesiarum, & ordinum susceptionis, verb. eodem. num. 5. fol. 81.*
- Regulares ex priuilegio possunt ministrare Eucharistiam, Vagabundis, Aduenis, & Peregrinis in die Paschatis, verb. Eucharistia. num. 4. fol. 86.*
- Regulares ex priuilegio possunt ministrare Eucharistiam, seruis, & domesticis intus Monasteria degentibus tam in morte, quam in die Paschatis, verb. eod. num. 5. fol. 87.*
- Regulares an possint ministrare Eucharistiam famulis coniugatis, qui nocte extra Conuentum dormiunt, sed tempore mortis ibi reperiuntur, ibidem num. 6.*
- Regulares possunt ministrare Eucharistiam secularibus in Oratorijs edium priuatorum, & dare extra Conuentum, ibid. num. 7. & 8. Et an requiratur, quod audiantur Episcopi, ibid. num. 9.*
- Regulares an possint denunciari excommunicati ab Episcopis, verb. Excommunicare. num. 6. fol. 90.*
- Regulares tenentur recipere tutelam miserabilium personarum, verb. Tutela. num. 1. fol. 265.*
- Regularis an possit esse exequutor testamenti, verb. Testamenti exequutor. nu. 11. & 12. fol. 255.*
- Regulares ad sanctum Officium recurrentes, ut testimoniū perhibeant à suis Superioribus grauari nequeunt, verb. Testis. num. 3. fol. 255.*
- Regulares Ordinis Mendicantiū an possint ad aliud Monasterium transire, verb. Translatio. num. 11. fol. 263.*
- Regu-

I N D E X.

*Regulares cuiuscunq; Ordinis non possunt
absolvere à casibus Bullæ Cœnæ, vel
Episcopis referuatis, verb. absolutio,
num.6. fol.7.*

*Regulares ad Cardinalatum eiekti, habitū
suorum Ordinum deferunt, verb. Habi-
tus. num.7. fol.107.*

*Regularis factus Episcopus tenetur defer-
re habitum sui Ordinis, verb. Habitus.
num.8. fol.107.*

*Regulares de licentia Prælati habētes ad-
ministrationem temporalem, & usum
bonorum, non habent Dominium, &
proprietaem, verb. Iesuita. num.59.
fol.121.*

*Regularis approbatus ad confessiones ab
Ordinario, non potest ab eodem suspen-
di absque noua causa, verb. Approbatio
num.5. fol.18. limita nu.6. ibid.*

*Regulares approbati ab Episcopo prauo
examine ad confessiones, non tenentur
iterum ab eodem examinari, verb. Ap-
probatio. num.12. fol.18.*

*Regularis approbatus ab Episcopo ad con-
fessiones audiendas non est impediē-
dus ab Ordinario, quo minus illas in
domibus audire possit, verb. Approbatio.
num.17. fol.19.*

*Regularis simpliciter approbatus ad con-
fessiones, non censetur approbatus ad
confessiones monialium, verb. Approba-
tio. num.19. fol.19.*

*Regularis approbatus ad audiendas con-
fessiones monialium vnius Monaste-
rii, non valeat audire confessiones mo-
nialium alterius Monasterii, ibidem
num.20.*

*Regulares impediētes Episcopum exerce-
re Pontificalia, excommunicari pos-
sunt, verb. Baldachinum. nu.9. fol.21.*

*Regulares nequeunt benedicere domos in
Sabato sancto, verb. Benedicere, & Be-
nedictio. num.18. fol.24.*

*Regulares nequeunt in Sabato sancto pul-
sare campanas ante Ecclesiam Cathe-
dralem, seu Matricem, secus in alijs
temporibus, verb. Campana. nu.1. & 3.
fol.27.*

Regulares utriusque sexus nequeunt ab-

*solui à casibus referuatis in Bulla Cœ-
næ per Confessarium electum vigore
Bullæ Cruciatæ, verb. Casus referuati.
num.2. fol.31.*

*Regularis, vel secularis celebrans missas,
vel confessiones audiens, est irregularis,
si Sacerdotiū non obtinuerit, verb. Ce-
lebrans. num.1. fol.32.*

*Regularis committens sodomiam, quo-
modo puniatur, verb. Sodomia. num.1.
fol.238.*

*Regularis suspensus à diuinis, habet ius
eligendi, verb. Suspectus. num.1. fol.
246.*

*Regulares admittentes mulieres ad Clau-
stra, ipso facto suspenduntur, quod
ampliatur. procedere etiam ad Clau-
stra monialiū, verb. Clausura. num.2.
fol.34.*

*Regularis non potest exire clausuram
absque sacra, & Superioris licentia,
verb. Clausura. num.1. fol.35.*

*Regularis excommunicatus nequit absol-
ui per procuratorem, verb. Absolutio.
num.18. fol.8.*

*Regularis approbatus ad confessiones se-
cularium, nequit audire confessiones
monialium, verb. Confessarius. num.7.
fol.45.*

*Regularis approbatus ab Episcopo ad au-
diendum confessiones monialium vnius
Monasterii, non potest audire confes-
siones monialiū alterius Monasterii, ibi-
dem num.8.*

*Regulares in Monasterijs, Collegijs, &
Domibus Regularium valent audire
confessiones secularium absque Episco-
pi licentia, verb. Confessarius. nu.15.
fol.45.*

*Regulares Ordinis Sancti Dominici ne-
queunt erigere. nouas Confraternitates
secularium, verb. Confraternitas. n.1.
fol.47.*

*Regulares an possint habere stabilia, &
illa vendere ad effectum emendi cen-
sus, verb. Stabilia. num.1. & 2. fol.
246.*

*Regulares possunt aggregare Confrater-
nitates propriorum Ordinum in qui-
busuis*

I N D E X.

- bus suis Ecclesijs, verb. Confraternitas. num. 3. fol. 48. Et quæ requirantur, vide num. 4. 5. 6. 7. 8. 9. & 10. ibidem.*
- Regulares possunt eligere Conseruatores, verb. Conseruatores. num. 1. fol. 49.*
- Regulares debent eligere Conseruatores in diocessibus, in quibus habent Monasteria, & Conuentus, ibid. num. 3.*
- Regulares possunt eligere in eorum Conseruatorem Priorem, suæ Guardianū, ibid. num. 4.*
- Regulares ad eorum libitum possunt eligere Conseruatorem, verb. eod. num. 8. fol. 50.*
- Regulares, & Moniales sub prætectu Bullæ Cruciatæ nequeunt sibi eligere Confessarios, qui à casibus reseruatis absoluant, verb. Cruciatæ. numer. 1. fol. 52.*
- Regulares exercentes curam animarum debent poni ad arbitrium suorū Superiorum, & non Episcopi, verb. Cura animarum. num. 1. fol. 52.*
- Regulares curam animarum exercentes non deputantur, nisi preueto Episcopi examine, ibid. num. 2.*
- Regulares subijciuntur iurisdictioni Ordinariorum in concernentibus animarū curam, ibid. num. 3.*
- Regulares prohibentur receptare bannitos, & decoctos, verb. receptatio. nu. 1. & 3. fol. 220.*
- Regularis etiam familiaris, & commensalis Episcopi, non admittitur ad limina uisitanda pro suo Episcopo, verb. Limina. num. 4. fol. 131. & vide nu. 5. ibidem.*
- Regulares possunt celebrare missas in eorum Ecclesijs ante missam Ecclesiæ Parrochialis, & campanas pulsare, verbo Missæ. num. 10. & 11. fol. 146. neque Ordinarius prohibere potest, nu. 12. ibidem.*
- Regulares qua hora celebrare possunt, verbo eod. num. 20. fol. 147.*
- Regulares possunt celebrare missas in Ecclesijs secularium cum consensu Rectoris, ibid. num. 21.*
- Regularis approbatus ab Episcopo ad audiendas confessiones, ab Episcopo successore suspendi potest, verb. Approbatio. num. 13. fol. 18.*
- Regulares proprium habere nequeunt, fol. 193. num. 2. verb. Paupertas.*
- Regulares in proprijs Ecclesijs possunt uti planetis plicatis, fol. 194. num. 1. verb. Planeta.*
- Regulares in eorum Ecclesijs prædicare volentes, non indigent licentia Ordinarij, sed ab eorum Superioribus sunt approbandi, & petere benedictionem, licet non concedatur, fol. 201. num. 1. verb. Prædicare.*
- Regulares in alienis Ecclesijs prædicantes absque licentia Episcopi, ab eodem puniuntur, ibid. num. 8.*
- Regularis absq; causa non potest suspendi à prædicatione, fol. 202. nu. 2. verb. eodem.*
- Regulares tenentur accedere ad processiones, fol. 207. num. 1. intellige ut nu. 2. & 3. verb. Processiones.*
- Regulares non accedentes ad processiones ab Episcopo indictas, possunt puniri censuris, & pœnis arbitrarijs, ibidem num. 4.*
- Regulares habentes priuilegium non accedendi ad publicas processiones, non obligantur ad illas venire, quamuis sepius conuenissent, fol. 209. verb. eod.*
- Regulares nequeunt facere processiones extra claustra, fol. 210. num. 25. verb. eodem.*
- Regulares distantes à Ciuitate per dimidium miliare, non possunt cogi ab Episcopo, ut ad processiones accedant, fol. 209. num. 17. verb. eodem.*
- Regulares extra chorum possunt uti Breuiario Romano sua, vel alterius Religionis, fol. 181. numer. 1. verbo Officium.*
- Regularis, siue secularis recitans officium cum Episcopo, debet cū ipso conformare, ibid. num. 6.*
- Regulares possunt publicare ieiunia in proprijs Ecclesijs, verb. Ieiunia. nu. 1. fol. 114.*

Regu-

I N D E X

- Regulares tenentur ad ieiunia illorum locorum, ubi degunt, ibid. num. 2.*
- Regulares dicuntur ciues illius loci, in quibus degunt, ibid. num. 3.*
- Regulares tenentur obseruare dies festos, quos Episcopus in sua Diœcesi obseruari præcipit, verbo Festus, num. 1. fol. 96.*
- Regulares & si tenentur obseruare supra dictos festos, tamen in illis festis debent obseruare eorum Ritum quo ad Missas, & alia officia, verb. eodem. num. 2. fol. 97.*
- Regulares possunt cogi obseruare festum, non autem octauam, ibid. nu. 5.*
- Regulares possunt denunciare dies festos in eorum Ecclesijs, ibid. nu. 6.*
- Regulares nequent eleuare Festa Calendarij Romani ad nobiliorem Ritum, ut de semiduplice fiat duplex, ibidem num. 7.*
- Regulares si ex priuilegio possunt consecrare Moniales, debent obseruare ceremonias, quas Episcopus obseruat, fol. 162. num. 20. verb. Moniales.*
- Regularis potest creari Notarius sancti Officij, fol. 163. nu. 4. verb. Notarius.*
- Regulares habebant ex priuilegio posse construere Monasteria absque Episcopi licentia, & quid hodie, fol. 158. num. 5. verb. Monasteria.*
- Religio Iesuitarum fuit approbata à Paulo Tertio, verb. Iesuita. num. 2. fol. 116.*
- Religio Iesuitarum diuiditur in tres classes, ibid. num. 3.*
- Religio noua an possit institui, verb. Religio. num. 1. fol. 225.*
- Religiones, quæ non consueuerunt recipere onera pro celebratione Missarum, an comprehendantur sub decreto de celebrat. Missar. fol. 159. nu. 11. verb. Monasteria.*
- Religioni Societatis Iesus est concessum priuilegiũ dispensandi super Bigamia, verb. dispensare. nu. 8. fol. 61.*
- Religiones, quæ nõ habuerunt in usũ Bullam Pij V. an teneantur facere professionem, verb. Fidei professio. nu. 4. fol. 98.*
- Religiones habent carceres priuatos, verb. incorrigibilis, nu. 4. fol. 125.*
- Religiosus nequit transire de vno Monasterio ad aliud, ex quo est fragilis corpore, verbo Translatio. num. 6. fol. 262.*
- Religiosus ex iusta causa potest transire ad similem Religionem, ibid. nu. 8.*
- Religiosus non tenetur obedire Superiori, nisi in licitis, verb. Votum. nu. 3. fol. 272.*
- Religiosi quando possunt accedere ad Curiam Romanã pro suis grauaminibus, verb. Recursus. num. 3. fol. 224.*
- Religiosi Conuentuum Collegiatorum nequeunt cogi ad processiones accedere, fol. 209. num. 15. verb. Processiones.*
- Religiosus ut dicatur incorrigibilis de iure communi tria requiruntur, & quæ, verb. Incorrigibilis. nu. 1. fol. 125. & de iure nouissimo. num. 3. ibid.*
- Religiosi non possunt uti Bullis Iubilei, seu Cruciatæ ad finem eligendi sibi Confessarios, nisi expressè fiat mentio, verb. Iubileum. num. 2. & 3. fol. 127.*
- Religiosus occultans habitũ suæ Religionis, est apostata, verb. Habitus. nu. 14. fol. 108.*
- Religiosus dimittens habitũ suæ Religionis, professionis nullitatem allegare nequit, ibid. num. 15.*
- Religiosus factus Episcopus, si absque causa suæ Religionis habitum deponat, non incidit in excommunicationem, verb. Habitus. num. 9. fol. 107. & vide num. 10. & 11. ibid.*
- Religiosus legitime carceratus, non potest aufugere ad Superiorem, verb. recessus, num. 2. fol. 222.*
- Religiosus impetrans fauorabiles literas ab extraneo pro dignitatibus consequendis, si se penituerit excusatur à pœna, verb. Favor. num. 3. fol. 96.*
- Religiosi non tenentur obedire, quãdo præcipitur res illicita mala contra regulã, aut præceptum Superioris supremi, fol. 178. num. 2. 4. 5. 6. 7. & 8. verb. Obedientia.*
- Religiosi an teneantur sub obedientia*

Ee mani-

I N D E X.

- manifestare rem omnino occultam*,
ibid. num. 9.
- Religiosi temerè habitum dimittentes, in-
cidunt in excommunicationem, verb.
Habitus. num. 12. fol. 107.*
- Religiosi non tenentur confiteri sua pec-
cata etiā reseruata suis Prælati, verb.
Absolutio. num. 8. fol. 7.*
- Religiosus Religionis Iesus absolui nequit
etiā virtute Iubilei sine Superioris
licentia, verbo Absolutio. num. 19.
fol. 8.*
- Religiosus deprehensus in delicto, qualiter
ad carceres Episcopi reduci valeat,
verb. Delinquens. nu. 5. fol. 57.*
- Religiosi nequeunt esse testes in iudicio nō
precedente Superioris licentia, verbo
Testis. num. 1. fol. 255.*
- Religiosi testificantes de facto, testimonia
valebunt, ibid. num. 2.*
- Religiosus tempore professionis si interro-
gatur, an in seculo scandalosum cri-
men perpatrauerit, & negatiuè respon-
derit, quod cum effectu fecerit, ejci-
tur à Religione, verb. Ejcere. num. 6.
fol. 68.*
- Religiosus factus Episcopus, efficitur Do-
minus reādituum Ecclesiasticorum,
verb. Episcopus. num. 8. fol. 79.*
- Reliquiæ Sanctorum approbantur ab Epi-
scopo, verb. Reliquiæ, num. 1. & 2. fol.
226.*
- Reliquiæ an sint vera, ad Episcopum spe-
ctat cognitio, ibid. num. 3.*
- Reliquiæ quando approbantur, requiri-
tur consilium Theologorum, ibidem
num. 4.*
- Reliquiæ possunt approbari ab Episcopo
extra Diocesim residente, ibid. nu. 2.*
- Reliquiæ insignes, quæ sint, fol. 182. n. 19.
verb. Officium.*
- Renunciatio bonorum, vel obligatio facta
ante professionem, & cum iuramento in
favorem piæ causæ valet, verb. renun-
ciatio. num. 1. fol. 227.*
- Renunciatio Novitij facta ad favorem
Patrum Societatis Iesu, inter Patres
dictæ Societatis valet, ibid. num. 13.
fol. 228.*
- Renunciatio Novitij facta cum solemni-
tate Concilij, ut sit valida, quid requi-
ritur, ibid. num. 14.*
- Renunciatio facta à Novitio profiteri vo-
lenti in Religione, si post emissam pro-
fessionem ad Episcopatum ascenderit,
an possit reuocari, ibid. num. 18. 19.
& 20.*
- Residentia non requiritur in Monasterijs
curam animarū non habentibus, verb.
Residere. num. 3. fol. 230.*
- S
- S**acerdotes priuati includuntur sub de-
creto de celebratione Missarū circa nō
receptionē elemosinarū pro missis cele-
brandis, cum nisi post longum tempus
illas celebrare non valeant, verb. Mis-
sa. num. 41. fol. 154.
- Sacerdos qui non est, celebrans, vel confes-
sionem audiens, à quo puniatur, verb.
Sacerdos. nu. 1. fol. 230. Et quid si au-
dit confessiones, & non absoluat, nu. 2.
Et quid si audit confessionem generalē,
& non specialem. num. 5.*
- Sacerdos qui non est, semel confessionem
audiens, punitur pœna ordinaria, ibid.
num. 6.*
- Sacerdos qui non est, sed in sacris consti-
tutus, celebrans Missas, nō fustigatur,
ibid. num. 7. fol. 231.*
- Sacerdos alienigena, qui per longum tem-
pus celebrauerit, non cogitur ostende-
re dimissorias, verb. Missa. num. 17.
fol. 147.*
- Sacerdos Missam quā suscepit celebran-
dam cum certa elemosina, eandem cum
minori stipendio alteri committere ne-
quit, verb. Missa. num. 32. fol. 152. &
Et quid declarauit Sac. Congregat. re-
spectu Administratorum Ecclesiarum.
verb. eod. num. 33. fol. 153.*
- Sacerdotes seculares nequeunt phobiberi
à Regularibus, quin in eorum Ecclesijs
celebrent, verb. Mendicantes. num. 38.
fol. 138.*
- Sacerdos administrans Eucharistiam,
in Monasterio Monialium absque so-
cio ingredi debet, verb. Clausura. nu. 7.
fol. 36.*

Sacer-

I N D E X

Sacerdos est testis omni exceptione maior,
verb. Transactio. num. 48. fol. 260.
Sacristia contigua choro est sub clausura,
verb. Sacristia. num. 1. fol. 234.
Secularis etiam intuitu ingressus potest de
bonis suis disponere, verb. Renunciatio.
num. 9. 10. & 11. fol. 228.
Secunda Classis est Religiosorum Forma-
torum, & in ea sunt coadiutores, verb.
Iesuita. num. 8. fol. 116. & in quibus
versantur. num. 9. ibid.
Sedes Abbatialis fixa non potest teneri
iuxta Altare, verb. Sedes. num. 1. fol.
234.
Seminariū in singulis Cathedralibus est
instituentum, verb. Seminarium. nu. 1.
fol. 235.
Seminarium unde sustentari debet, ibid.
num. 2.
Sententia expulsionis eiectionis à Religione
locorum Ordinarij à Generali est no-
tificanda, verb. Eiecti à Religione. n. 8.
fol. 66.
Sepultura an prohibeatur eligi à Religio-
sīs, verb. Sepultura. nu. 2. fol. 236.
Sepultura, quæ danda est Tertiaris, ibi-
dem. num. 3.
Servi Beata Mariæ inter Mendicantes
reponuntur, verb. Mendicantes. nu. 2.
fol. 135.
Siluestriini unde hoc nomen receperunt,
verb. Siluestriini. num. 1. fol. 236.
Siluestriini à quo fuerunt approbati, ibid.
num. 2.
Siluestriini possunt transire ad aliam
Religionem, ibid. num. 3.
Siluestriini cum quibus habent communi-
cationem ibid. num. 4. & 6.
Siluestriini quando debent se abstinere à
questuando, ibid. num. 7.
Simonia si interuenit in ademptione pra-
laturæ, Prælati sūt inhabiles ad illam,
verb. Simonia, num. 1. fol. 237.
Simonia quomodo inducitur, ibidem
num. 2.
Simonia committitur à Regularibus con-
uenientibus inter se, ut alter in una
electione suffragetur uni, & alter in
alia, ibid. num. 3.

Simonia an inducatur, si pactum non in-
terueniat, sed tantum ablatio futura
spei, ibid. num. 4. & 5.
Simonia committitur per pretiū seu mer-
cedem, ibid. num. 6.
Simonia committitur à Regularibus, si
pecuniam accipiant ex causa admit-
tendi aliquem ad Religionem, ibidem
num. 8.
Simonia committitur à Regularibus emen-
tibus officia in Religione, ibid. nu. 9.
Societas in suis est fixa, legendo, concis-
nanda, disputando, & proximum in-
uocando, verb. Iesuita. nu. 13. fol. 116.
Societas Iesu est recepta sub protectione
Sedis Apostolicæ, verb. Exemptio. num.
26. fol. 93.
Sodomia pœnas ut incuratur, requiritur
sententia Iudicis, verb. Sodomia. num.
11. fol. 239.
Sodomia est species distincta à bestialita-
te, ibid. num. 8.
Sodomita ut puniatur, debet esse notorius,
verb. Sodomia. num. 6. fol. 238.
Sodomita non dicitur qui committit vi-
tium bestialitatis, ibid. num. 7.
Sodomita an dicatur committens tale vitii-
um muliere, ibid. nu. 9. & 10.
Solemnitates sunt necessaria, quoties res
ecclesiastica alienatur, verb. Transa-
ctio. num. 2. fol. 257.
Sollicitantes mulieres in confessione, qua-
liter puniantur, verb. Sollicitantes. n. 1.
fol. 239. & num. 2.
Sollicitantes pueros, an comprehendantur in
Bulla Gregorij XV. ibid.
Sollicitatus non est interrogandus, si con-
fenserit, vel nē, verb. Sollicitantes. n. 5.
fol. 241.
Sorores duæ in eodem Monasterio possunt
habitum suscipere, & profiteri, sed non
ultra nisi prævia licentia, verb. Sorores
num. 1. & 2. fol. 245.
Statutum non reperitur, quod prohibeat
electionē Correctoris fieri à vocalibus,
verb. Electio. num. 17. fol. 72.
Statutum expresse contrarium factis Ca-
nonibus an sit validum, verb. Electio.
num. 37. fol. 73.

I N D E X.

Stola fisci deferretur à Parocho seculari in Parrochia fratrum, dum corpus defuncti sepelitur, ita Parochus Regularis eandem stolam deferre potest, verb. Stola. num. 1. fol. 246.

Spolia fiunt in bonis ex illicita acquisitione per Clericos acquisitis, verb. Spolia. num. 1. fol. 245.

Subditus timens suo Prelato confiteri cum actu contritionis confiteri potest, verbo Absolutio. num. 12. fol. 8.

Successio est prohibita Cappuccinis, & Fratribus Minoribus Observantia, verbo Successio. num. 1. fol. 246.

Successio datur Regularibus Ordinis Praedicatorum, ibid. num. 2.

Suffragia debent praestari voluntarie, verbo Electio. num. 3. fol. 69.

Superior Generalis an possit efficere Statuta strictius, & laxius, verb. Regula. num. 3. fol. 225.

Superiores Regulares nequeunt iudicare de causa haereticorum suorum subditorum, sed tenentur eos denunciare Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs, verb. Haereticus. num. 4. & 5. fol. 109.

Superior in quolibet Monasterio debet tenere claves omnium cellarum, verbo Clavis. nu. 1. fol. 39. & quare. nu. 2. ibidem.

Superiores Regulares deputati ante deputationem ipsius Constitutionis, durante earum officia audire confessiones monialium absque Episcopi approbatione possunt, secus si eliguntur post Constitutionem, verb. Confessarius. n. 5. & 6. fol. 44.

Superior negans facultatem Confessario absolvendi poenitentem potest iste celebrare, verb. Absolutio. nu. 10. fol. 7. & vide num. 11. ibidem.

Superiores curare debent, ne à regula recedatur, verb. Regula. nu. 2. fol. 225.

Superiores debent perquirere apostatas, & ad Religionem reducere, verb. Apostata. num. 3. fol. 15.

Superiores Regularium in Canone Missae non sunt nominandi nomine Antistitis, verb. Missa. num. 14. fol. 146.

Superiores nequeunt concedere licentias testimoniales ecclesiis, reijciendo ad Sedem Apostolicam, verb. Emissi à Religionem. num. 10. fol. 66.

T*Abella votiva, & alia huiusmodi in signum gratiarum receptarum à Regularibus in loco ubi defunctus sepultus est, apponi nequeunt, verb. Tabella. num. 1. fol. 247.*

Tardè veniens in Choro, an possit incipere à loco, in quo reperitur Chorus, & post ea ab initio Officio supplere, verb. Hora Canonica. num. 14. fol. 111.

Tempus in recitando Horas Canonicas quando requiratur, verb. Hora Canonica. num. 23. fol. 112.

Termini, & limites clausurae sunt omnia loca Monasterij, verb. Clausura. nu. 2. fol. 35.

Tertia Classis est Professorum, & est duplex genus, verb. Tertia. num. 12. fol. 116.

Tertiarij, qui possunt gaudere privilegijs, & exemptionibus, verb. Tertiarij. num. 1. fol. 250.

Tertiarij utriusque sexus an sint personae ecclesiasticae, ibid. num. 2.

Tertiaria non deferunt velum supra caput, ibid. num. 5.

Tertiaria Tertij Ordinis, quae collegialiter vivunt, non comprehenduntur in decretis Sacrae Congregationis pro Tertiarijs latis, ibid. num. 6.

Tertiaria, quae votum solenne emiserunt clausuram servare tenentur, ibid. num. 7.

Tertiarij nequeunt deferre cappucium, verb. Cappucium. num. 1. fol. 26.

Testamentum nequit fieri à Regularibus professis, verb. Testamentum. nu. 2. fol. 252.

Testamentum factum à Religioso tempore professionis nequit renovari, ibid. num. 6. fol. 253.

Testamentum factum à Regulari ante professionem, an post professionem declarari possit, ibid. num. 7.

Testes deponentes ad excommunicationis monitionem

I N D E X:

uisionem probant, quamuis repetiti nō
sint, verb. Transactio. nu. 29. 30. & 32.
fol. 259.

Testes deponentes in reuelationibus ex-
communica probant, quāuis citati non
non sint, ibid. num. 33.

Testibus deponentibus de possessione per
publicam vocem, & famam, datur
mandatum de manutenendo, ibid. num.
43. fol. 260.

Testes in dubio presumuntur idonei, ibid.
num. 47.

Testes deponentes de immemorabili, de-
bent esse quinquaginta annorum, verb.
Electio. num. 40. fol. 73. Et de qui-
bus deponere debent, ibidem. num. 41.
& 44.

Testis deponens de vno, & alius de alio
non probant, verb. Electio. num. 42.
fol. 73.

Testes non reddentes rationem eorum di-
ctis non probant, ibid. num. 43.

Transactio facta à Regularibus de bonis
Monasterij absque iolemnitate est nul-
la, verb. Transactio. nu. 1. fol. 257.

Transactio venit appellatione alienatio-
nis, ibid. num. 3.

Transactio est nulla ex defectu Brevis
Apostolici referuati, & non impetrati,
ibid. num. 5.

Transitus ex vno Ordine Mendicantiū,
non est licitus ad Ordines monachales,
verb. Translatio. num. 9. fol. 262.

Translatio de vno Monasterio ad aliud,
an ab Episcopis fieri possit, verb. Trans-
latio. num. 1. fol. 261.

Translatio Monialium de vno ad aliud
Monasterium, debet fieri in aurore,
ibid. num. 3. fol. 262.

Translatio Monialium pro instructione
Nouitiorum fieri potest precedente Or-
dinarij licentia, ibid. num. 4.

Translatio Regularium ad laxiorem re-
gulam quando permittatur, ibidem.
num. 5.

Translatus de vno Monasterio ad aliud,
de vno debet facere nouitiatum, verb.
Translatio. num. 22. fol. 264.

V

Valetudinarium qualiter sit insti-
tuendum, verb. Valetudinarium.
num. 1. fol. 266.

Vasa aurea, seu argentea pro cultu diui-
no non faciunt spoliū, verb. Vasa.
num. 1. fol. 266.

Vasa, & alia ornamenta Cappellarum,
Prælatorum decedentium spectant ad
Ecclesiam, ibid. num. 2.

Velum Monialium quod duplex dicitur,
verb. Velum. num. 1. fol. 266.

Velum probationis quomodo esse debet, ibi-
dem num. 2.

Velum professionis est nigrum, ibidem.
num. 3.

Velum consecrationis quod sit, ibid. nu. 5.
fol. 267.

Velum consecrationis quando confertur,
ibidem num. 7.

Velum ordinationis quod sit, ibid. nu. 8.

Velum praelationis quod sit, ibid. num. 11.
12. & 13.

Velum continentia, & obseruantia, quod
sit, ibid. num. 14.

Velum penitentia, quid sit, ibid. nu. 15.

Velum supra caput est prohibitum Ter-
tiarijs, ibid. num. 16.

Verbum (monere) inducit consilium, non
præceptum, verb. Missa. num. 7. fol.
146.

Verbum (prescripta fuerint) appositum
in decreto de celebratione Missarum,
qualiter intelligatur, verb. eod. nu. 27.
fol. 152.

Verbum exercere, requirit vices conti-
nuatas, verb. Sodomitia. nu. 5. fol. 238.

Verbum omne, stat in ore duorum; vel
trium, verb. Electio. num. 31. fol. 72.

Vicarius Episcopi debet esse Clericus secu-
laris, verb. Vicarius, num. 1. fol. 269.

Vicarius Episcopi nequit Episcopo absen-
te erigere baldachinū in Congregatione
Cassinen. ibid. num. 3.

Vicarius Generalis Congregationis San-
cti Augustini Discalceatorum gaudet
priuilegijs quibus alij Generales, ibid.
num. 4.

Vicarius Fratrum alloquens Moniales
quan-

I N D E X.

quando incidat in penas in decretis cō-
tentas, *ibid.* num. 5.
Vicarius Generalis habet ius visitandi
 clausuram Monialium etiam Regulari-
 bus subiectarum, *ibid.* num. 6.
Vicarij an possint esse Regulares, *ibid.* n. 2.
Vicarij Episcoporum nequeunt erigere
 Baldachinum in Ecclesijs Regularium
 ipsis inuitis, *verb.* Baldachium. num. 7.
 fol. 21.
Vidua si mortuo viro se contulit in Mo-
 nasterium, quæ debent fieri circa eam,
verb. Vidua. num. 1. fol. 269.
Viduae, coniugatae, vel puellæ vigesimo-
 quintum annum excedentes, nequeunt
 degere in habitu seculari absque licen-
 tia, *ibid.* num. 2. fol. 270.
Viduae habitum monachalem deferentes,
 nequeunt exercere officium Abbatissæ,
 vel Priorissæ, *ibid.* num. 3.
Viduae ex licentia Episcopi nō possunt in-
 gredi Monasteria Monialium, si in
 habitu laicali permanere velint, *verb.*
 Educatio. num. 13. fol. 65.
Visitatores quatuor de triennio in trien-
 nium per totam Italiam ad curandam
 obseruantiam Regularem Fratrum
 Minorum de Obseruantia, à quo sunt
 deputandi, *verb.* Visitatores. num. 1.
 fol. 272.
Voluntas testatoris dubia qualiter sit in-
 terpretanda, *verb.* Testamentum. n. 10.
 fol. 253.

Votum paupertatis est annexum offibus
 Regularium, *verb.* *Votum.* num. 4. fol.
 272.
Votum castitatis pollicetur à Regulari-
 bus, quod peccato luxuria violatur,
ibid. num. 5.
Vota Monialium irritari possunt per Ab-
 batissam, vel aliam Superiorissam, *ibi-*
dem num. 9. fol. 273.
Vouens ingredi certam Religionē, si vo-
 tum solemne emittet in aliam laxiorē,
 votum adimplet, sed peccat, *verb.* Vo-
 tum. num. 7. fol. 273.
Vox eligentium in electione Abbatissæ,
 aut alterius Priorissæ potest accipi ab
 Episcopo una cum Vicario, *verb.* Vox.
 num. 1. fol. 273.
Vocem nemo habet in Ecclesijs Regulari-
 um, nisi sit in sacris constitutus, *verb.*
 Electores. num. 3. fol. 77.
Vsus contrarius legi dicitur abusus, *verb.*
 Electio. num. 59. fol. 75.
Vsus Baculi conceditur Abbati de Bello-
 loco Ordinis Præmonstratensium. *verb.* Ba-
 culus. num. 6. fol. 20.
Vsus nonnullarum Religionum est, ut se-
 niores tantum habeant vocem in ele-
 ctione Prælatorum, tamen in sacris
 constituti, & nullo impedimento de-
 senti eligere valeant, *verb.* Electores,
 suæ Eligentes. num. 4. fol. 77. & nu. 5.
 & 6. *ibidem*.

F I N I S.

5/20

A. W. D. A. B.

Flint - 2 - 1

005670751

